

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 76

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums
2020. gada 9. marts

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 28.–31. maija sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 99, 14.3.2019.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

2020/C 76/01	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par vērtību ķēdes optimizāciju ES zivsaimniecības nozarē (2017/2119(INI))	2
2020/C 76/02	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par gados jauniem lauksaimniekiem paredzēto KLP instrumentu īstenošanu ES pēc 2013. gada reformas (2017/2088(INI))	11
2020/C 76/03	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par ilgtspējīgām finansēm (2018/2007(INI))	23
2020/C 76/04	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par ES 2017. gada rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā (2018/2009(INI))	36

LV

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

2020/C 76/05	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu GA21 (MON-ØØØ21-9), sastāv vai ir ražoti no tās (D056125-02 – 2018/2698(RSP))	42
2020/C 76/06	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 un ģenētiski modificētu kukurūzu, kurā kombinēti divi vai trīs no vienkāršiem transformācijas notikumiem 1 507, 59 122, MON 810 un NK603, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās, un ar kuru atceļ Lēmumus 2009/815/EK, 2010/428/ES un 2010/432/ES (D056123-02 – 2018/2699(RSP))	48
2020/C 76/07	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par kontroles pasākumu īstenošanu, lai nodrošinātu zivsaimniecības produktu atbilstību ES tirgus piekļuves kritērijiem (2017/2129(INI))	54
2020/C 76/08	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par pārtikas un lauksaimniecības nākotni (2018/2037(INI))	62
2020/C 76/09	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu interpretāciju un īstenošanu (2016/2018(INI))	86
2020/C 76/10	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem (2018/2714(RSP))	103
2020/C 76/11	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par gada ziņojumu par Šengenas zonas darbību (2017/2256(INI))	106
2020/C 76/12	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par Direktīvas 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus, īstenošanu (2016/2328(INI))	114
2020/C 76/13	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu (2017/2070(INI))	128

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

2020/C 76/14	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par ieslodzīto ar ES un Irānas dubultpilsonību stāvokli Irānā (2018/2717(RSP))	139
2020/C 76/15	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par sieviešu tiesību aizstāvju situāciju Saūda Arābijā (2018/2712(RSP))	142
2020/C 76/16	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Sudānu, it īpaši Noura Hussein Hammad stāvokli (2018/2713(RSP))	147

2020/C 76/17	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija normatīvā rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par manipulācijām ar mehānisko transportlīdzekļu odometriem: ES tiesiskā regulējuma pārskatīšana (2017/2064(INL))	151
2020/C 76/18	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Eiropas infrastruktūras savienības instrumenta transporta pīlāru pēc 2020. gada (2018/2718(RSP))	159
2020/C 76/19	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par stāvokli Nikaragvā (2018/2711(RSP))	164
2020/C 76/20	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par kopīgā dienestu darba dokumenta "Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā" (SWD(2015)0182) īstenošanu (2017/2012(INI))	168
2020/C 76/21	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par ES jaunatnes stratēģijas īstenošanu (2017/2259(INI))	180
2020/C 76/22	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Ekodizaina direktīvas (2009/125/EK) īstenošanu (2017/2087(INI))	192
2020/C 76/23	Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par reaģēšanu uz lūgumrakstiem par nestabilas nodarbinātības un uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (2018/2600(RSP))	200
IETEIKUMI		
2020/C 76/24	Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija ieteikums Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos par Lībiju (2018/2017(INI))	206

III Parengjamie akti

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

2020/C 76/25	P8_TA(2018)0205 Zivju mirstības diapazoni un aizsardzības līmeņi, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā ***I Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Regulu (ES) 2016/1139 groza attiecībā uz zvejas izraisītas zivju mirstības diapazoniem un aizsardzības līmeņiem, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā (COM(2017)0774 – C8-0446/2017 – 2017/0348(COD)) P8_TC1-COD(2017)0348 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar ko Regulu (ES) 2016/1139 groza attiecībā uz zvejas izraisītas zivju mirstības diapazoniem un aizsardzības līmeņiem, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā.	215
--------------	---	-----

2020/C 76/26	P8_TA(2018)0206	
	Statistika par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (kodificēta versija) ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par statistiku attiecībā uz preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (Kodificēta versija) (COM(2017)0545 – C8-0337/2017 – 2017/0256(COD))	
	P8_TC1-COD(2017)0256	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par statistiku attiecībā uz preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem.....	217
2020/C 76/27	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstulju apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju, Norvēģijas Karalisti un Turcijas Republiku vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05882/2/2017 – C8-0241/2017 – 2016/0328(NLE))	219
2020/C 76/28	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstulju apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju, Norvēģijas Karalisti un Turcijas Republiku vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05883/2/2017 – C8-0240/2017 – 2016/0329(NLE))	220
2020/C 76/29	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā (COM(2017)0621 – C8-0407/2017 – 2017/0272(NLE)).....	221
2020/C 76/30	P8_TA(2018)0212	
	Daudzgažu plāns bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas šos krājumus izmanto ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru izveido daudzgažu plānu bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas šos krājumus izmanto, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 676/2007 un Padomes Regulu (EK) Nr. 1342/2008 (COM(2016)0493 – C8-0336/2016 – 2016/0238(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0238	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar kuru izveido daudzgažu plānu bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas minētos krājumus izmanto, un sīkāk nosaka kārtību, kā īstenot izkraušanas pienākumu Ziemeļjūrā, un ar kuru atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 676/2007 un (EK) Nr. 1342/2008	222
2020/C 76/31	P8_TA(2018)0213	
	Darba ņēmēju norīkošana darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ***I	
	Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (COM(2016)0128 – C8-0114/2016 – 2016/0070(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0070	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā	226

Pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumi, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas konvencijas apgabalā ***I

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumus, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (SPRFMO) konvencijas apgabalā (COM(2017)0128 – C8-0121/2017 – 2017/0056(COD))

P8_TC1-COD(2017)0056

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar ko nosaka pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumus, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (SPRFMO) konvencijas apgabalā ... 230

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

2020/C 76/33 Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei (COM(2018)0150 – C8-0039/2018 – 2018/2029(BUD)) 232

2020/C 76/34 Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2018. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projektu, kas pievienots priekšlikumam par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei (08109/2018 – C8-0181/2018 – 2018/2030(BUD)) 235

2020/C 76/35 Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dumpinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (05700/1/2018 – C8-0168/2018 – 2013/0103(COD)) 237

2020/C 76/36 Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (pieteikums EGF/2018/000 TA 2018 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2018)0165 – C8-0131/2018 – 2018/2048(BUD)) 238

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

2020/C 76/37 Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija lēmums par Antonio Mura iecelšanu atlases komitejā, kura izveidota saskaņā ar 14. panta 3. punktu Padomes 2017. gada 12. oktobra Regulā (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (2018/2071(INS)) 242

2020/C 76/38 Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu Nr. 1313/2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (COM(2017)0772/2) – C8-0409/2017 – 2017/0309(COD)) 243

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
***	Piešķiršanas procedūra
***I	Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
***II	Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
***III	Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts *treknā slīprakstā*. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **■** vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu ***treknā slīprakstā*** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2018.–2019. GADA SESIJA

2018. gada 28.–31. maija sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 99, 14.3.2019.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0210

Vērtību ķēdes optimizācija ES zivsaimniecības nozarē

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par vērtību ķēdes optimizāciju ES zivsaimniecības nozarē (2017/2119(INI))

(2020/C 76/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 42. pantu un 43. panta 2. punktu, ar kuriem izveido zivsaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju,
- ņemot vērā 2017. gada 6. jūlija rezolūciju par kohēzijas un attīstības veicināšanu ES tālākajos reģionos: LESD 349. panta īstenošana ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku, īpaši tās 35. pantu par mērķiem saistībā ar tirgu kopīgo organizāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un jo īpaši tās 11., 13., 41.–44. pantu, 48., 63., 66., 68. un 70.–73. pantu,
- ņemot vērā Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) vidustermiņa stratēģiju (2017–2020), kuras izstrādes mērķis ir nodrošināt Vidusjūras un Melnās jūras zivsaimniecību ilgtspēju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par zivju krājumu stāvokli un sociālekonomisko situāciju zivsaimniecības nozarē Vidusjūrā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 24. oktobrī publicēto jauno stratēģiju “Stiprāka un atjaunota stratēģiskā partnerība ar ES tālākajiem reģioniem” (COM(2017)0623),
- ņemot vērā tā 2016. gada 12. maija rezolūciju par zvejas un akvakultūras produktu izsekojamību sabiedriskās ēdināšanas un mazumtirdzniecības sektorā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0163/2018),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0316.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0255.

⁽³⁾ OV C 76, 28.2.2018., 40. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0195.

Otrdienā, 2018. gada 29. maija

- A. tā kā ES zivsaimniecības nozare saskaras ar aizvien sarežģītākām un daudzpusīgākām problēmām; tā kā resursu stāvoklis un izdevumu palielināšanās, īpaši degvielu cenu svārstības, var ietekmēt zvejnieku ienākumus; tā kā šajā sakarībā izmaiņas virzienā uz zvejas kvotu samazināšanu rada grūtības vietējām kopienām, jo samazinās resursu ieguvi; tā kā transporta izmaksu palielināšanos, kuru rada degvielas cenu pieauguma divkārtša ietekme, papildina konkurence, kuru rada trešo valstu produktu imports; tā kā, kaut gan šīs un citas problēmas ir apzinātas, sociālekonomiskās situācijas pasliktināšanās iemesli zivsaimniecības nozarē daudzos gadījumos joprojām nav atrisināti, piemēram, saistībā ar nepiemēroto pirmās pārdošanas cenu noteikšanas procesu zivīm;
- B. tā kā zivsaimniecības nozarei ir stratēģiska nozīme, nodrošinot zivju piegādi sabiedrībai un panākot dažādu dalībvalstu un Savienības pārtikas līdzsvaru, kā arī sniedzot ievērojamu ieguldījumu piekrastes kopienu sociāli ekonomiskajā labklājībā, vietējo kopienu attīstībā, nodarbinātībā, augšupējas un lejupējas ekonomiskās aktivitātes saglabāšanā un radīšanā un vietējo kultūras tradīciju saglabāšanā;
- C. tā kā ar mazapjoma, nerūpniecisko un piekrastes zveju nodarbojas 83 % no ES aktīvajiem zvejas kuģiem un tā veido 47 % no kopējās nodarbinātības ES zivsaimniecības nozarē; tā kā Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ir noteikts, ka "dalībvalstīm būtu jāmēģina nodrošināt preferenciālu piekļuvi zvejniekiem, kuri nodarbojas ar mazapjoma, nerūpniecisko vai piekrastes zveju", un ņemot vērā to, ka šis noteikums nav izpildīts;
- D. tā kā lielākajai daļai zivsaimniecības un akvakultūras produktu izplatītāju, piemēram, lielveikaliem, ir obligāti jāatbilst Savienības noteikumiem; tomēr tā kā šādas atbilstības ietekme uz zvejnieku darba apstākļiem un ienākumiem ir atšķirīga, kas var būt negodīgi pret mazākiem zvejas kuģiem;
- E. tā kā ir jāņem vērā būtiskas atšķirības attiecībā uz flotēm, flotes segmentiem, mērķa sugām, zvejas rīkiem, produktivitāti, patērētāju izvēli un zivju patēriņu uz vienu iedzīvotāju dažādās ES valstīs, papildus zvejas nozares īpatnībām, kas izriet no tās sociālās struktūras, no tās tirdzniecības veidiem, kā arī dažādu zvejas reģionu strukturālās un dabiskās nevienlīdzības;
- F. tā kā jaunu tirgus segmentu apgūšanai mazapjoma zvejniekiem ir nepieciešama finanšu palīdzība un atbalsts;
- G. tā kā ienākumu nestabilitāte un zivsaimniecībā nodarbināto algas ir atkarīgas no tirdzniecības šajā nozarē, no tā, kā veidojas pirmā pārdevuma cenas un no pašas zvejas neregularitātes, tādēļ cita starpā absolūti ir nepieciešams saglabāt pienācīgu publisku, valsts un Kopienas finansējumu šai nozarei;
- H. tā kā zivsaimniecības produktu vērtību ķēdes svarīgāko jautājumu analīze var veicināt to, ka lielāko daļu šīs vērtības, kas radīta, atverot jaunus vietējos tirgus un iesaistot vietējās ieinteresētās personas, patur zvejnieki un vietējie ražotāji, kas var pozitīvi ietekmēt vietējās kopienas, radot dinamiskas, rentablas un ilgtspējīgas saimnieciskās darbības zonu;
- I. tā kā LESD 349. pantā ir atzīta tālāko reģionu (TR) īpašā ekonomiskā un sociālā situācija, ko aprūrina tādi strukturāli faktori kā attālinātība, izolētība, maza platība, sarežģīts reljefs un klimats, tautsaimniecības atkarība no neliela ražojumu skaita utt., un minēto faktoru nemainība un apvienojums, kas nopietni kavē šo reģionu attīstību, un vērtību ķēde zivsaimniecības nozarē;
- J. tā kā primārie ražotāji, kaut gan viņiem ir svarīga loma vērtību ķēdē, ne vienmēr gūst labumu no pievienotās vērtības, kura tiek radīta šīs ķēdes pēdējos posmos;
- K. tā kā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) mērķis ir stiprināt Savienības zvejas un akvakultūras nozares ilgtspēju un konkurētspēju;
- L. tā kā viens no veidiem, kā garantēt, ka zivsaimniecības produkti no tālākajiem reģioniem ir konkurētspējīgi, ir nodrošināt, lai no šiem reģioniem nākušu zivju cena ievērojami nepalielinātos transporta izmaksu dēļ, tām sasniedzot galvenos galamērķa tirgus;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- M. tā kā ES ir pasaules līdere zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecībā;
- N. tā kā zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecību ietekmē daudzi faktori, piemēram, patērētāju izvēle dažādos ģeogrāfiskos apgabalos;
- O. tā kā zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgās organizācijas (TKO) mērķis ir uzlabot tirgu pārredzamību un stabilitāti, jo īpaši attiecībā uz ekonomiska rakstura zināšanām un izpratni par Savienības zvejas un akvakultūras produktu tirgiem visā piegādes ķēdē;
- P. tā kā Regulas (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju 38. pantā noteikts pienākums sniegt nozvejas vai ražošanas apgabala norādes un, ja zvejas produkti ir nozvejoti jūrā, — FAO zvejas apgabalu sarakstā minētā apakšapgabala vai rajona rakstisko nosaukumu;
- Q. tā kā pārredzamība ir instruments, kā nodrošināt patērētāju tiesības iegūt maksimāli precīzu informāciju par iegādāto produktu īpašībām; tā kā šim nolūkam nepieciešami uzlabojumi marķēšanā, nosakot pienākumu iekļaut vienu un to pašu precīzo informāciju par zivju izcelsmi gan uz svaigā, gan pārstrādātā veidā tirgotajiem produktiem;
- R. tā kā faktiskā tirdzniecības dinamika neļauj ņemt vērā ražošanas izmaksu faktoru svārstības, tostarp degvielas izmaksas, zivju cenās un tā kā vidējās pirmā pārdevuma cenas nav sekojušas cenu pieaugumam līdz gala patērētājiem;
- S. tā kā Parlamenta Strukturālās un kohēzijas politikas departamenta 2016. gadā publicētajā pētījumā “Mazapjoma zvejas tirgi — vērtību ķēde, veicināšana un marķēšana” (*“Mercados de la pesca en pequeña escala: cadena de valor, promoción y etiquetado”*) ir skaidri norādīts, ka ES zivsaimniecības produktu etiķetes var radīt neskaidrības patērētājiem;
- T. tā kā zvejas produktu ražotāju organizācijas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijas (turpmāk tekstā — RO) ir galvenie dalībnieki, no kuriem ir atkarīga mērķu sasniegšana un KZP un TKO pareizas pārvaldības nodrošināšana;
- U. tā kā Savienība apņemas aizsargāt augstu zvejas produktu kvalitātes līmeni, īpaši, attiecībā uz tirdzniecības attiecībām ar trešām valstīm;
- V. ņemot vērā pārstrādes un konservu ražošanas nozares nozīmi;
- W. tā kā zivsaimniecības vietējās rīcības grupas (ZVRG) ir KZP neatņemama sastāvdaļa, lai izstrādātu un īstenotu daudznozaru, integrētas sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas, kas atbilst konkrētā zivsaimniecības reģiona vajadzībām; tā kā tiek atzīts, ka šīs grupas ir lietderīgs instruments, kas sekmē zvejas darbību dažādošanu;
- X. tā kā zivsaimniecības piegādes ķēde nav izolēta pati par sevi un tā kā ir ļoti svarīgi izveidot starpnozaru saiknes, lai izstrādātu inovatīvus produktus, kas ļauj piekļūt jauniem tirgiem un uzlabot to sekmēšanu;
- Y. tā kā dažu Savienības dalībvalstu zivsaimniecības nozarēs trūkst struktūras un apvienību;
- Z. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu uz TR zivsaimniecībām attiecas viņu pašu īpašās prasības, kam ir ietekme arī uz to struktūru;
- AA. tā kā starpnozaru organizācijas (saskaņā ar iepriekšminēto TKO) ir spējīgas uzlabot tirdzniecības pasākumu koordinēšanu piegādes ķēdē un sekmēt pasākumu izstrādi visas nozares interesēs;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- AB. tā kā zivju krājumi ir kopīgi izmantojami resursi, to ilgtspējīgu un efektīvu izmantošanu dažos gadījumos var labāk sasniegt organizācijas, kurās darbojas locekļi no dažādām Savienības dalībvalstīm un dažādiem reģioniem, un tādēļ jautājumus par resursiem ir jārisina un jāanalizē katrā reģionā atsevišķi;
- AC. tā kā zvejas nozarei ir svarīga nozīme sociālekonomiskajā situācijā, nodarbinātībā un ekonomiskas un sociālas kohēzijas veicināšanā tajos attālākajos reģionos, kuru ekonomiku negatīvi ietekmē pastāvīgas strukturālas problēmas un mazas ekonomikas diversifikācijas iespējas;
- AD. tā kā jauno speciālistu trūkums kavē nozares modernizāciju un uzlabošanu un nopietni apdraud daudzu piekrastes kopienu izdzīvošanu;
- AE. tā kā sieviešu nozīme zivsaimniecības nozarē netiek pietiekami atspoguļota, lai gan sievietes bieži vien veic mazāk redzamo darba daļu, piemēram, nodrošina loģistikas atbalstu vai arī ar birokrātiju saistītās darbības, taču viņas strādā arī kā zvejnieces un dažu zvejas kuģu kapteines;
- AF. tā kā izkraušanas pienākums ir reāla ekonomiska un sociāla prasība, kas samazina finanšu rentabilitāti un ietekmē vērtību ķēdi, un šo pienākumu vajadzētu samazināt līdz minimumam;
- AG. tā kā ir nepieciešams veicināt lielāku patērētāju izpratni par veselīgu uzturu un ilgtspējīgu ražošanu;
- AH. tā kā pirmās pārdošanas zivju cenu samazināšanās un degvielas izmaksu paaugstināšanās arī ir jāuzskata par faktoru, kas pasliktina sociālo un ekonomisko situāciju,
1. aicina Komisiju un dalībvalstis, kā arī reģionālās iestādes izveidot ekspertu grupas, kuru uzdevums ir analizēt un ierosināt korektīvus pasākumus attiecībā uz Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, lai noteiktu neizpildes cēloņus un iespējamus līdzekļu zaudējumus, un nodrošināt atbilstošu kontroles un pārredzamības līmeni, kā arī pieprasīt attiecīgajām pārvaldes iestādēm īstenot labāku pārvaldību;
 2. mudina dalībvalstis ievērot Regulu (ES) Nr. 1380/2013 un piedāvāt ES mazapjoma un nerūpnieciskās zvejas flotei reālu preferenciālu piekļuvi zvejas iespējām;
 3. aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai atvieglotu ražotāju organizāciju izveidi, novēršot spēkā esošās procedūras birokrātiskos šķēršļus un pazeminot minimālās ražošanas apjomu robežvērtības, lai stimulētu mazo ražotāju ienākšanu; norāda, ka tāpat nepieciešams stiprināt ražotāju organizāciju darbības, ļaujot tām uzņemties lielāku atbildību un atvieglot piekļuvi vajadzīgajam finansiālajam atbalstam, lai tās varētu īstenot lielāku uzdevumu dažādību papildus zivsaimniecības ikdienas pārvaldībai, vienlaikus ievērojot KZP mērķos noteikto sistēmu, jo īpaši attiecībā uz TR, kuriem jābūt iespējai vietēji pielāgot ražotāju organizāciju un starpnozaru organizācijas darbību savās teritorijās, kurām raksturīga attālinātība, izolētība, maza platība, mazapjoma zvejas plaša izplatība un augsta neaizsargātība pret importu;
 4. uzskata, ka darbības programmām ar pienācīga finanšu atbalsta palīdzību ir jāsekmē iespēja ražotāju organizācijām veikt savu produktu tiešu pārdošanu, strādājot vērtību ķēdes ietvaros, lai sekmētu savu ražojumu vērtību un palielinātu zivsaimniecības produktu pievienoto vērtību;
 5. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka atbalsts veselībai un drošībai uz kuģa netiek iekļauts konkurences procesā, un ka tiek piešķirts lielāks budžets nerūpnieciskās zivsaimniecības nozarei;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

6. prasa Komisijai un dalībvalstīm sekmēt un veicināt to, ka ražotāju organizācijas iekļauj ražošanas un tirdzniecības plānos vērtību ķēdi nolūkā pielāgot piedāvājumu un pieprasījumu, nodrošināt taisnīgus ieņēmumus zvejniekiem un to, lai Eiropas patērētāji varētu atrast produktus, kas atbilst viņu vajadzībām, ņemot vērā diferenciāciju; šajā sakarībā atgādina, ka būtisks līdzeklis ir vietējām īpatnībām pielāgotas tirdzniecības stratēģijas, kurās ir jāiekļauj tiešas pārdošanas iespēja un kuras aptvertu nozaru kampaņas un/vai kampaņas par konkrētu ražojumu, un palīdzētu uzlabot patērētāju informētību un izpratni, kā arī marķējuma un etiķešu informācijas saprotamību;

7. aicina Komisiju, dalībvalstis, reģionālās un vietējās valdības pavērt lielākas iespējas mazapjoma zivsaimniecībām, sekmējot vietēju patēriņu, proti, tiešu un specializētāku tirdzniecību, tā dēvēto nulles kilometru tirdzniecības kanālus, tostarp labāku sadarbību starp publisko sektoru un zivsaimniecības sektoru, piegādājot vietējos zivju produktus tādām publiskām iestādēm kā skolas un slimnīcas, kā arī produktu reklamēšanas kampaņas, kurām ir jābūt sadarbīgām arī ar tādām privātām pārtikas produktu sekmēšanas iniciatīvām kā "Slowfish", un noteiktu lomu sezonālā ievērošanā. Vienlaikus aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt zvejniecības un tūrisma sektoru sadarbību un sastādīt sarakstu par labu praksi attiecībā uz pieredzi, kas sekmē jaunas sadarbības veidus;

8. uzsver, ka viens no šo tirdzniecības stratēģiju pamatiem, ir obligāta norāde marķējumā par to zvejniecības produktu izcelsmi, kurus pārdod gan svaigā, gan pārstrādātā veidā;

9. aicina izveidot sistēmu pirmās pārdošanas cenu uzlabošanai, kas sniegtu labumu zvejniekiem, jo palielinātos atalgojums par viņu darbu, un kas veicinātu taisnīgu un atbilstīgu pievienotās vērtības sadali nozares vērtības ķēdē, samazinot starpnieku peļņu, paaugstinot ražotājiem maksātās cenas un ierobežojot cenas, ko maksā galapatērētāji; atkārtoti, ja ķēdē pastāv būtiska nelīdzsvarotība, dalībvalstīm jāvar pieņemt intervences pasākumus — piemēram, maksimālā uzcenojuma noteikšanu starpniekiem — attiecībā uz visiem ķēdes dalībniekiem;

10. aicina Komisiju un dalībvalstis palīdzēt ES mazapjoma zvejnieku organizāciju iniciatīvai, izstrādājot īpašu logotipu, kas garantē: svaigus zivju produktus, izcilu kvalitāti, sanitāro standartu kontroli, atbilstību 0 km prasībām (priekšroku došana vietējiem produktiem salīdzinājumā ar produktiem, kas pārvadāti lielā attālumā), tuvumu patērētājiem, tradīciju ievērošanu utt.;

11. norāda, ka pārredzamības un patērētāju tiesību aizsardzības nolūkā būtu jāpārskata pielikums Regulai (EEK) Nr. 1536/92 par konservu tirdzniecību;

12. mudina Komisiju un dalībvalstis ieviest zivju (gan svaigu, gan pārstrādātu) marķēšanu, skaidri norādot to izcelsmes valsti;

13. pieprasa dalībvalstīm aktīvi sekmēt labāku zivsaimniecības nozares struktūru un apvienību veidošanos;

14. mudina Komisiju iekļaut tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm klauzulu par ES kvalitātes standartiem, kas nosaka, ka importam ir jāievēro tādi paši noteikumi kā ES zivsaimniecības produktiem;

15. lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp importētiem un ES zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, aicina Komisiju un dalībvalstis cieši uzraudzīt Savienībā importēto produktu atbilstību pašreizējām ES prasībām drošības, higiēnas un kvalitātes jomā, kā arī atbilstību Padomes Regulai (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁹⁾ par NNN zveju;

⁽⁹⁾ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

16. uzstāj, ka ir stingrāk jāīsteno ES tiesību akti par marķēšanu un patērētāju informēšanu gan mazumtirdzniecības tirgos, gan viesnīcu, restorānu un sabiedriskās ēdināšanas nozarē (*HORECA*); uzskata, ka tas ir svarīgi attiecībā uz visiem zivsaimniecības produktiem — gan importētajiem, gan Savienībā ražotajiem produktiem; uzskata, ka šajā nolūkā būtu jāpastiprina Kontroles Regulas (EK) Nr. 1224/2009 īstenošana visās dalībvalstīs un ka regulējums būtu jāpielāgo, lai attiektos uz visiem piegādes ķēdes posmiem;
17. mudina Komisiju veikt pētījumu par importa ietekmi uz vietējo zvejnniecību;
18. pieprasa Komisijai ļaut lietderīgāk izmantot reģionalizāciju, īpašu uzmanību pievēršot TR, un dažādot atbalsta instrumentus, lai tos varētu pielāgot dažādiem ražotāju organizāciju veidiem un to konkrētajām vajadzībām;
19. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt tādu politiku, kas piekrastes kopienām dotu iespēju sniegt integrētus pakalpojumus, izmantojot dažādu ražošanas nozaru radīto sinerģiju, kura varētu būt par pamatu attīstībai un to sekmēt; tādēļ uzstāj, ka ir jāapvieno KZP un citu Eiropas Sociālā fonda vai KLP satvarā īstenoto Eiropas programmu finansējums; uzsver, ka šādam resursu un programmu apvienojumam būtu jāatbalsta vietējo kopienu un uzņēmēju iniciatīvas, kas vērstas uz lauku attīstību, dzīves apstākļu uzlabošanu un ienākumu nostiprināšanu un jo īpaši dažādošanu;
20. uzskata, ka ir ļoti svarīgi turpināt atbalsta sniegšanu zivju pārvaldījumiem no tālākajiem reģioniem līdz starptautiskajam tirgum un, vēlams, to palielināt, lai garantētu godīgu konkurenci ar produktiem no citām vietām;
21. aicina Komisiju analizēt iespēju pēc iespējas drīz izveidot tādu īpaši zivsaimniecības atbalstam paredzētu finanšu instrumentu, pamatojoties uz lauksaimniecības nozarei tālākajos reģionos paredzēto attālu un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmu (*POSEI*), kuram būtu faktiski jāspēj palielināt to zivsaimniecības iespējas; uzskata, ka būtu jāapsver iespēja šajā konkrētajā instrumentā jo īpaši apvienot Regulas (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF) 8. panta (Valsts atbalsts), 13. panta 5. punkta (Budžeta līdzekļi dalītā pārvaldībā), 70. panta (Kompensācijas režīms), 71. panta (Kompensācijas aprēķināšana), 72. panta (Kompensācijas plāns) un 73. panta (Valsts atbalsts kompensācijas plānu īstenošanai) noteikumus;
22. lēš, ka ar šādiem piekrastes kopienām paredzētiem vietējās attīstības plāniem būtu jāatbalsta jaunas darbības un uzņēmumi, kas dod iespēju vērtības ķēdē iekļaut kvalitatīvas izejvielas, īpašos pārstrādes procesus un kopienu kultūras un vēstures mantojumu; turklāt norāda, ka tiem būtu jāveicina tirgvedības mehānismi, piemēram, obligāts produkta izcelsmes marķējums, kas palielina šo kvalitāšu redzamību tirgū un nodrošina, ka lielākā daļa radīto ienākumu nonāk atpakaļ pie šīm kopienām;
23. turklāt uzsver jūras, jūras resursu un zivsaimniecības produktu nozīmību tālāko reģionu kohēzijas un attīstības veicināšanā un LESD 349. panta īstenošanā; šajā sakarībā mudina Eiropas Komisiju ievērot LESD 349. pantu, arī saistībā ar zivsaimniecību, pilnībā atjaunojot neatkarīgu *POSEI* zivsaimniecības shēmu, kas tika atcelta, reformējot pašreizējo EJZF;
24. aicina Komisiju, dalībvalstis, reģionālās un vietējās varas iestādes veicināt pārnacionālu starpnozaru organizāciju, kā arī ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju apvienību izveidi (kā to jau paredz TKO), balstoties uz biogeogrāfiskiem reģioniem vai ES mērogu; norāda, ka tas ir būtisks līdzeklis, lai piešķirtu ražotāju organizācijām lielākas iespējas un palielinātu to ietekmi sarunās;
25. prasa veicināt šo procesu, īpašu uzmanību veltot dzimumu līdztiesības politikai, lai nodrošinātu, ka sievietes ir atbilstīgi pārstāvētas minētajās organizācijās; norāda, ka tādējādi tiktu gan atspoguļota sieviešu pašreizējā dalība nozarē, gan palīdzēts viņām ieņemt lielāku lomu;
26. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt zinātnes un zivsaimniecības sadarbību, lai novērstu vērtības ķēdes procesu sarežģītās atkarības un trūkumus, tādējādi panākot uzlabojumus un nodrošinot ieguvumus ieinteresētajām personām;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

27. aicina Komisiju paplašināt, sekmēt un vispārināt tās informācijas izmantošanu, kuru sniedz Eiropas zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgus novērošanas centrs (EUMOFA), lai visiem ķēdē iesaistītajiem uzņēmumiem būtu pieejama pārredzama, uzticama un atjaunināta informācija efektīvu uzņēmējdarbības lēmumu pieņemšanai; šajā ziņā prasa Komisijai iegūt atjauninātus datus par jauniem izaicinājumiem, ar kuriem saskaras tirgotāji, piemēram, tiešsaistes pārdošana vai patēriņa modeļu izmaiņas;

28. norāda, ka ir vērienīgi jāpārskata zivsaimniecības produktu TKO, lai palielinātu tās ieguldījumu nozares ieņēmumu, tirgus stabilitātes, labākas zivsaimniecības produktu tirgvedības un lielākas pievienotās vērtības nodrošināšanā;

29. aicina Komisiju tās gaidāmajā tiesību akta priekšlikumā par negodīgas tirdzniecības prakses apkarošanu (kas ir vispārēja problēma pārtikas produktu nozarē) iekļaut zivsaimniecības produktus;

30. mudina Komisiju pārskatīt Regulā (ES) Nr. 1379/2013 paredzēto zivsaimniecības produktu marķēšanas sistēmu, kas ir balstīta uz FAO zvejas apgabaliem, kuri izveidoti pirms vairāk nekā 70 gadiem, lai ziņotu par nozveju, un nav domāti patērētāju informēšanai, jo minētā sistēma rada neskaidrības un neveicina skaidras, pārredzamas un vienkāršas informācijas sniegšanu;

31. pieprasa Komisijai un dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām iestādēm izpētīt zivsaimniecības nozarēs trūkstošās profesionālās kvalifikācijas un jo īpaši jaunu speciālistu trūkumu, lai varētu nodrošināt un pielāgot zivsaimniecības nozares specializētās mācību programmas reālajām nozares vajadzībām, kas veicinātu nozares modernizāciju un attīstību, papildus vietējo zvejnieku kopienu saglabāšanās nodrošināšanai, kā arī radīt pienācīgas darba iespējas akvakultūras, lauku un piekrastes zonās, TR un no zvejniecības atkarīgos reģionos;

32. norāda, ka ir svarīgi izveidot īpašas kvalitātes tradicionālo produktu iekšējos tirgus, kuru pamatā būtu gadatirgi, mazumtirdzniecības uzņēmumi un ēdināšanas nozare, lai palielinātu vietējo produktu pievienoto vērtību un veicinātu vietējo attīstību;

33. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt īpašas digitālo prasmju apmācības stratēģijas, kas būtu vērstas uz pārvaldību un jo īpaši uz tirdzniecību, kā pamatinstrumentu ražotāju stāvokļa vērtības ķēdē uzlabošanai;

34. atgādina, ka šajos apmācību plānos ir jāietver gan nozares tradicionālie arodi, ar ko nodarbojas galvenokārt sievietes, gan arī īpaši plāni sieviešu nodarbinātības un uzņēmējdarbības iespēju palielināšanai; uzsver, ka šo specialitāšu iekļaušanai akreditētos apmācībuursos arī ir jānodrošina attiecīgas juridiskas sekas un jāuzlabo minēto speciālistu stāvoklis darba tirgū;

35. aicina Komisiju apsvērt labākus veidus, kā veicināt pārstrādātu zivsaimniecības produktu ar augstāku pievienoto vērtību (tos-tarp konservu) tirgvedību, par paraugu ņemot noteiktus lauksaimniecības produktus, un ES zivsaimniecības produktu ārējās veicināšanas programmas, paredzot arī to izplatīšanu starptautiskos konkursos un gadatirgos;

36. mudina dalībvalstis un reģionālās iestādes atbalstīt zivsaimniecības nozares ekonomisko dalībnieku piekļuvi nepieciešamajām zināšanām, tīkliem un finansējumam, lai īstenotu inovatīvas darbības un radītu jaunus produktus (tā dēvēto jauno pārtiku), jo īpaši saistībā ar to sugu vērtējumu, kuras ir jau notvertas un kurām ir maza ekonomiskā vērtība, un iesaistīt šajā darbā pētniecības organizācijas un iestādes, piemēram, okeanogrāfijas institūtus, lai gūtu labumu no to plašajām zināšanām par pamata izejvielām un to bioloģiskajām, uzturvērtības un organoleptiskajām īpašībām; cenšoties izvairīties no atkritumiem, maksimāli palielināt svaigu produktu vērtību un sekmēt sinerģiju dažādu ķēdes posmu starpā, un palielināt nozares izturētspēju;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

37. aicina dalībvalstis un vietējās un reģionālās iestādes sadarboties, lai izstrādātu efektīvas patērētāju informēšanas kampaņas, kas vērstas uz konkrētiem produktiem, lai uzlabotu izpratni par tādiem jautājumiem kā vietējo zivsaimniecības produktu patēriņa nozīmība, nodrošinātu nozares ietekmes uz vietējo nodarbinātību un piekrastes kopienu sociālo kohēziju pamanāmību, uzsvērtu svaigu zivju uzturvērtību, uzlabotu izpratni par nepieciešamību iekļaut zivsaimniecības produktus veselīgā uzturā utt.;

38. aicina Komisiju ierosināt skaidru definīciju un izstrādāt jaunu pamatu Eiropas mazapjoma zvejas atbalsta programmai, kura palīdzētu uzlabot vides un sociāli ekonomisko zivsaimniecības ilgtspēju Eiropas Savienībā, ļautu identificēt un dažādot mazapjoma zvejas nozares produktus un palielināt to vērtību, lai veicinātu šo produktu patēriņu, motivētu jauno paaudzi strādāt zivsaimniecības nozarē, tādējādi radot paaudžu nomaiņu, nodrošinot pienācīgas kvotas mazapjoma zvejniekiem un lielāku kontroli pār resursiem, tādējādi panākot lielāku sociālo kohēziju Eiropas Savienības piekrastes kopienās;

39. aicina Komisiju sākt īpašu ES līmeņa sabiedrisko apspriešanos tiešsaistē, lai no plaša klāsta ieinteresēto personu, kas darbojas ES zivsaimniecības nozarē, ievāktu datus par piegādes ķēdi, tirgus pārredzamības jautājumiem, vērtības sadali, marķēšanu un patērētāju vajadzībām;

40. aicina Komisiju izpētīt globālo vērtības ķēžu iespējamās priekšrocības mazapjoma zvejai, lai to varētu vieglāk integrēt pasaules ekonomikā, uzlabojot mazapjoma zvejas ražojumu pievienoto vērtību, un kas vienlaikus ļautu saglabāt šīs nozares un vietējo kopienu darbību; uzsver, ka šajā nolūkā svarīga ir apmācība digitālo prasmju jomā;

41. uzskata, ka zivsaimniecības produktu vērtības ķēde ir sarežģīta un sniedzas no ražotājiem līdz mazumtirgotājiem vai restorāniem, aptverot arī dažādus starpniekus; uzsver, ka zivju tirgotājiem un zivju pārstrādātājiem ir nozīmīga loma vērtības ķēdē; norāda, ka vidēji vērtības ķēdē 10 % peļņas saņem ražotāji, bet atlikušos 90 % — starpnieki; uzsver, ka vērtības ķēdes saīsināšana, jo īpaši izveidojot ražotāju organizācijas, kam ir svarīga loma, pateicoties to ražošanas un tirgvedības plāniem, ir sākotnējs līdzeklis, ar ko uzlabot mazapjoma zvejnieku ienākumus, kā arī panākt, ka patērētājs saņem labāku produktu (un iespējams, par labāku cenu);

42. uzsver, ka ir svarīgi ieguldīt līdzekļus jaunajos speciālistos, lai piesaistītu nākamo zvejnieku paaudzi un vairotu viņu iespējas, un prasa radīt iespējas jauniem zvejniekiem, lai viņi apgūtu jaunas prasmes, veidotu izturētspējīgus uzņēmumus, aktīvi darbotos vietējās kopienās un dotu pozitīvu ieguldījumu zivsaimniecības nozares vērtības ķēdē;

43. pieprasa dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm izmantot iespējas, ko piedāvā ZVRG atbalsts, lai pielāgotu darbības vietējām vajadzībām daudzās jomās, piemēram, cita starpā apmācībā un ar inovāciju saistīto darbību diversificēšanā, un palīdzētu zvejniekiem un vietējo kopienu locekļiem piekļūt pastāvošajām Savienības atbalsta programmām un finansējumam;

44. aicina Eiropas Komisiju izpētīt iespēju, kā vērtības ķēdes dalībnieku — jo īpaši zvejnieku — ekonomiskajās un sociālajās interesēs lietderīgi izmantot ar izkraušanas pienākumu saistīto piezveju, atbalstot vietējās iniciatīvas;

45. aicina dalībvalstis un reģionālās iestādes sekmēt informācijas par pastāvošajām atbalsta shēmām nodošanu un pastiprināt administratīvo atbalstu, piemēram, izmantojot informācijas platformas;

46. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt iniciatīvas selektivitātes sekmēšanai, lai samazinātu piezveju un galu galā uzlabotu zivsaimniecību finansiālo dzīvotspēju, orientējoties uz sugām, kas atbilst patērētāju gaidām;

47. prasa Komisijai un dalībvalstīm iekļaut zivsaimniecības politikā dzimumu perspektīvu, lai atspoguļotu sieviešu svarīgo nozīmi Savienības zivsaimniecības nozarē un tādējādi uzlabotu viņu stāvokli;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

48. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt darba tirgus un akadēmisko aprindu saikni, piemēram, paredzot, ka jūras tehnisko skolu mācību programmās tiek iekļauti priekšmeti, kas saistīti ar zvejniecību un akvakultūru;
49. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās iestādes apvienot centienus, lai īstenotu šajā ziņojumā ierosinātos pasākumus nolūkā uzlabot zvejas darbību rentabilitāti;
50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, dalībvalstu valdībām un konsultatīvajām padomēm.
-

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0211

Gados jauniem lauksaimniekiem paredzēto KLP instrumentu īstenošana ES pēc 2013. gada reformas**Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par gados jauniem lauksaimniekiem paredzēto KLP instrumentu īstenošanu ES pēc 2013. gada reformas (2017/2088(INI))**

(2020/C 76/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 13. decembra Regulu (ES) 2017/2393, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un (ES) Nr. 652/2014, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodutīvo materiālu ⁽³⁾,
- ņemot vērā pētījumu "Jaunie lauksaimnieki: politikas īstenošana pēc 2013. gada KLP reformas", ko pasūtījis EP Politikas departaments B — Strukturālā un kohēzijas politika — un kas tika izskatīts AGRI komitejas sanāksmē 2017. gada 23. novembrī,
- ņemot vērā 2017. gada 23. novembrī notikušo uzklaušīšanu par tematu "Jauno lauksaimnieku politikas īstenošana pēc 2013. gada KLP reformas",
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 10/2017 "ES atbalsts gados jauniem lauksaimniekiem jāplāno mērķtiecīgāk, lai veicinātu efektīvu paaudžu maiņu",
- ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju par pašreizējo lauksaimniecības zemes koncentrāciju ES — kā atvieglot zemes pieejamību lauksaimniekiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Jauno lauksaimnieku padomes (CEJA) 2017. gada 17. maijā publicēto pētījumu "Jaunie lauksaimnieki ir svarīgs aspekts nākotnes KLP",
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas atzinumu "Atbalsts jaunajiem Eiropas lauksaimniekiem" ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmuma par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0157/2018),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.⁽³⁾ OV L 350, 29.12.2017., 15. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0197.⁽⁵⁾ OV C 207, 30.6.2017., 57. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- A. tā kā Eiropas Savienībā tikai 6 % no visiem, kas vada lauku saimniecības, ir jaunāki par 35 gadiem, savukārt vairāk nekā puse ir vecāki par 55 gadiem un tā kā dalībvalstīs pastāv būtiskas atšķirības;
- B. tā kā šie skaitļi nav būtiski mainījušies pēdējo desmit gadu laikā un samazinās jauno lauksaimnieku procentuālā daļa, kā arī lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju novecošanās ir nopietna problēma; tā kā paaudžu maiņa lauksaimniecībā dalībvalstīs ir ļoti atšķirīga un tāpēc ir nepieciešama elastīga un diferencēta pieeja;
- C. tā kā jau vairāk nekā 50 gadus lauksaimniecības attīstība, ko atbalsta kopējās lauksaimniecības politika (KLP), ir veicinājusi saimniecību paplašināšanos un konsolidāciju, kā arī ražošanas līdzekļu spēcīgu kapitalizāciju un tādējādi daļa saimniecību kļuvušas grūti nododamas un/vai pieejamas jauniešiem, jo to pārņemšanai nepieciešams liels kapitāls;
- D. tā kā lauksaimnieku novecošanās īpaši raksturīga lopkopības nozarēs, konkrētāk, aitkopības un kazkopības nozarē, saistībā ar pastāvošajiem saimnieciskās rentabilitātes ierobežojumiem;
- E. tā kā laikā no 2007. līdz 2013. gadam jauno lauksaimnieku kopējais skaits Eiropas Savienībā samazinājās no 3,3 miljoniem līdz 2,3 miljoniem, bet jauno lauksaimnieku lauku saimniecību kopējā platība samazinājās no 57 miljoniem ha līdz 53 miljoniem ha;
- F. tā kā, ņemot vērā demogrāfiskās izmaiņas, piemēram, iedzīvotāju skaita samazināšanos un iedzīvotāju novecošanu lauku apgabalos, ir ļoti svarīgi radīt lauksaimniecības kā mūsdienīgas un pievilcīgas nozares perspektīvu, lai mudinātu jauniešus veidot karjeru lauksaimniecībā;
- G. tā kā jaunieši, kas vēlas izveidot saimniecības, reāli konkurē par piekļuvi lauksaimniecības zemei ar jau stabili strādājošajiem lauksaimniekiem un dažkārt arī ar ieguldījumu sabiedrībām, kurām ir radusies interese par lauksaimniecību;
- H. tā kā nākotnē ir apdraudēts viss lauksaimniecības attīstības modelis, kura pamatā ir ģimeņu lauku saimniecības;
- I. tā kā šajā sakarā izšķiroša nozīme joprojām ir KLP;
- J. tā kā paaudžu nomaina lauksaimniecībā ir problemātiska vienlaikus jaunās paaudzes ienākšanas un pašreizējo lauksaimnieku paaudzes aiziešanas ziņā un tā kā tas, ka trūkst jauniešu, kas izvēlas profesijas lauksaimniecības jomā, apdraud lauku apvidu saimniecisko un sociālo ilgtspēju un izaugsmi, kā arī apdraud ES pašpietiekamību pārtikas ziņā un pārtikas nodrošinājumu; tā kā pirmais priekšnoteikums lauksaimnieciskās darbības pievilcības veicināšanai ir apmierinoša ekonomiskā situācija;
- K. tā kā KLP pēdējās reformas ietvaros tika apstiprināti un ieviesti vairāki instrumenti, kurus var kombinēt un pielāgot konkrētiem apstākļiem dalībvalstīs, proti, obligāti maksājumi gados jauniem lauksaimniekiem pirmā pīlāra ietvaros (EUR 6,9 miljardi 180 000 jauno lauksaimnieku) un tādi otrā pīlāra pasākumi kā atbalsts darbības sākšanai, piekļuve finansējumam un aizdevumiem un iespēja izveidot tematisku apakšprogrammu gados jauniem lauksaimniekiem (EUR 2,6 miljardi);
- L. tā kā ne visas ES dalībvalstīs ir ieviesušas reālu politiku attiecībā uz lauksaimnieciskās darbības sākšanu un tā kā ne vienmēr dalībvalstīs izmanto visus instrumentus, kas tām pieejami, gados jauno lauksaimnieku atbalstam KLP ietvaros, jo īpaši otrā pīlāra pasākumu "darījumdarbības sākšanas atbalsts gados jauniem lauksaimniekiem";
- M. tā kā gados jaunas sievietes, kas pārņem lauksaimniecības uzņēmuma vadības pienākumus, ir tikai neliela daļa no gados jaunaunajiem lauksaimniekiem, taču viņas nav viendabīga grupa, tādējādi šīs karjeras sākumā viņām ir atšķirīgas vajadzības;
- N. tā kā paaudžu maiņai vajadzētu būt vienai no galvenajām prioritātēm turpmākajā KLP, nodrošinot kopīgu politikas satvaru pielāgotām valstu stratēģijām, un tā kā atbalsts paaudžu nomainai ir neaizstājams priekšnoteikums lauksaimniecības saglabāšanai visā ES un lauku apvidu pievilcības un dzīvotspējas uzturēšanai, proti, veicinot lauku saimniecību dažādību un ģimeņu lauksaimnieciskās darbības ilgtspējību;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- O. tā kā zemes pieejamība ir apzināta kā viens no galvenajiem šķēršļiem gados jauniem lauksaimniekiem un jauniem dalībniekiem, un šī problēma saglabājas gadiem un tā ir patiesi jāatrisina; tā kā zemes pieejamību kavē, no vienas puses, tas, ka lauksaimniecības zemes apjomi samazinās augsnes noslēgšanās, urbanizācijas, tūrisma, infrastruktūras projektu īstenošanas, izmantošanas veida maiņas un klimata pārmaiņu izraisītās pārtuksnešošanās dēļ, un, no otras puses, zemes īpašumtiesību koncentrēšanās dēļ; tā kā spekulatīva zemes cenas palielināšana rada nopietnas un aizvien satraucošākas problēmas lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem un gados jauniem lauksaimniekiem daudzās dalībvalstīs; tā kā pašreizējais atbalsts veicina piekļuvi finansējumam vai kapitālam, taču nerisina būtisko problēmu saistībā ar zemes pieejamību jaunas saimniecības izveidei;
- P. tā kā lauksaimnieciskās darbības uzsācējus, piemēram, gados jaunos lauksaimniekus, jo īpaši apdraud cenu nestabilitāte un tā kā viņiem ir arī grūti saņemt finansējumu no bankām vai citām aizdevumu programmām, jo viņiem trūkst finanšu aktīvu, ko varētu izmantot kā garantiju;
- Q. tā kā ES atbalstam, kas tiek sniegts gados jauniem lauksaimniekiem, vajadzētu būt mērķtiecīgākam, lai garantētu paaudžu maiņu un cīnītos pret lauku saimniecību skaita samazināšanos un konsolidāciju;
- R. tā kā, neraugoties uz ES atbalsta pasākumiem, joprojām jārisina problēmas saistībā ar gados jauno lauksaimnieku darbības uzsākšanu un paaudžu maiņu ES lauksaimniecības nozarē;
- S. tā kā lauksaimnieciskās darbības uzsācēju vidū sievietes, kā primāros lauksaimniekus, identificē biežāk nekā lauksaimniecības nozarē kopumā;
- T. tā kā dažos ES reģionos demogrāfiskā aina ir ļoti nelīdzsvarota, jo tajos nedzīvo gados jauni cilvēki vai to ir ļoti maz;
- U. tā kā gados jaunie lauksaimnieki un lauksaimnieciskās darbības uzsācēji ir svarīgi inovācijas un uzņēmējdarbības radītāji lauksaimniecībā, jo nodrošina tādu ieguvumus kā jaunu zināšanu vai paņēmieni ieviešana, jaunu uz galalietotājiem vērstu uzņēmējdarbības modeļu izstrāde, ilgtspējīgāku lauksaimniecības sistēmu izstrāde, jaunu organizatorisko modeļu (piem., pusgraudniecība, priekšfinansējums, kolektīvo pakalpojumu izmantošana) izstrāde, lauksaimniecības un vietējās kopienas saiknes palielināšana un tradicionālo zināšanu pielāgošana ar mērķi nodrošināt uzņēmējdarbības inovāciju (piem., amatnieciskā pārtikas ražošana);
- V. tā kā liela daļa kalnu reģionu saskaras ar īpašām grūtībām saistībā ar mazāku ieguldījumu apjomu, īpašiem apstākļiem un apgrūtinātu reljefu, kas mazina gados jaunu cilvēku vēlmi palikt šajos reģionos vai sākt tajos uzņēmējdarbību;
- W. tā kā šis uzskatāms par priekšnoteikumu, valstu un/vai reģionālām iestādēm apsverot elastīgāku pieeju, kad tiek piemērots mehānisms "Gados jauns lauksaimnieks" valstīs ar šādiem reģioniem;
- X. tā kā lauksaimnieciskās darbības uzsācēji pārsvarā vada mazākas saimniecības un tādēļ viņiem nav viegli iegādāties izejvielas par konkurētspējīgām cenām un saražot tādu daudzumu, kas nodrošinātu apjomradītus ietaupījumus;
- Y. tā kā 80 % no KLP subsīdijām tiek sadalīti tikai starp 20 % ES saimniecību un reālais subsīdiju sadalījums varētu būt vēl nevienlīdzīgāks, jo pieejamie statistikas dati neļauj uzzināt neko par saimniecību īpašumtiesībām un kontroli;
- Z. tā kā Eiropas Jauno lauksaimnieku padomes 2015. gadā izsludinātajā "Jauno lauksaimnieku manifestā" ir ietvertas šādas prasības: zemes un kredītu pieejamība, izmantojot valsts atbalsta pasākumus; noteikumi par negodīgu tirdzniecības prakses novēršanu pārtikas piegādes ķēdē; pasākumi, lai mazinātu ienākumu nepastāvību gados jaunajiem lauksaimniekiem; atbalsts ieguldījumiem un zemes pieejamībai, lai saglabātu un aizsargātu augsni un optimizētu gados jaunu lauksaimnieku iespējas izmantot zemi pārtikas ražošanas nolūkā;
- AA. tā kā jaunie lauksaimnieki ir ilgtspējīgas, daudzveidīgas un iekļaujošas lauksaimniecības nozares pamats, un viņu piekļuves lauksaimniecībai veicināšana nodrošinās pārtikas ražošanas nākotni un vides un lauku ainavu aizsardzību;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- AB. tā kā lauksaimniecības produktu cenu īpašā nepastāvība ir spēcīgs šķērslis tiem, kas vēlas sākt darbību lauksaimniecības nozarē, un šā iemesla dēļ tie bieži pievēršas galvenokārt nišas produktiem, kas nodrošina mazākus, bet drošākus ienākumus;
- AC. tā kā ES tiesību aktos ir atzīti jēdzieni "gados jauni lauksaimnieki" un "lauksaimnieki, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību";
- AD. tā kā zemes īpašumtiesību koncentrācijas procesam raksturīga arvien pieaugoša intensitāte; tā kā laika posmā no 2005. līdz 2015. gadam lauku saimniecību skaits samazinājās par aptuveni 3,8 miljoniem, savukārt to vidējais lielums palielinājās par 36 %;
- AE. tā kā 2016. gada 6. septembra Korkas 2.0. deklarācijā ir paustas bažas par iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos un jauniešu darbaspēka aizceļošanu un tā kā, uzlabojot lauku iedzīvotāju piekļuvi pakalpojumiem, piemēram, skolām, slimnīcām, tostarp maternitātes pakalpojumiem, platjoslas un atpūtas pakalpojumiem, un iespējām veicināt uzņēmējdarbību tradicionālajās lauku jomās, kā arī jaunās ekonomikas nozarēs, jāgādā par to, lai lauku apvidi un kopienas (lauku ainavas, saimniecības, ciemati un mazpilsētas) arī turpmāk būtu pievilcīgas vietas, kur dzīvot un strādāt,
- AF. tā kā paaudžu nomainībai visupirms ir vajadzīgs, lai ievēlētu politiķi (ES un valstu līmenī) un atbildīgie speciālisti, un jo īpaši vecāka gadagājuma lauksaimnieki apliecinātu reālu apņemšanos; tā kā šāda apņemšanās paredz visaptverošu, vērienīgu un saskaņotu politiku (kādas pašreiz nav), kurā būtu apvienoti gan KLP instrumenti, gan dažādi valstu politikā paredzētie instrumenti tik dažādās jomās kā zemes īpašums, finansējums un izmantojuma veidi, kā arī politika, kas attiecas uz saimniecību struktūru, nodokļiem, mantojuma tiesībām, pensiju sistēmu, apmācību utt.;
- AG. tā kā pašlaik gados jaunie ES lauksaimnieki konkurē lauksaimniecības nozarē, kas ir strauji mainīga; tā kā inovācija, pētniecība un precīzā lauksaimniecība var uzlabot lauksaimniecības rādītājus un vienlaikus ļaut labāk pārvaldīt resursus;
- AH. tā kā saskaņā ar KLP otro pīlāru iesniegto pieteikumu skaits jauniešu iesaistīšanai lauksaimniecībā dažās dalībvalstīs pārsniedz 2014.–2020. gada plānošanas periodam paredzēto kopējo maksājumu apjomu lauksaimnieciskās darbības uzsākšanai;
- AI. tā kā gados jauni lauksaimnieki, kuri tāpat kā citi lauksaimnieki Eiropas Savienībā ražo produktus un laiž tos Eiropas vienotajā tirgū, dažādās dalībvalstīs nevar izmantot vienādus uzņēmējdarbības vai aizņēmuma nosacījumus;
- AJ. tā kā pastāv tādas iniciatīvas kā ES rīcības plāns attiecībā uz viedajiem ciematiem;
- AK. tā kā ir jāuztur lauku teritoriju apdzīvotība, saglabājot tajā gan jauniešus darbaspējīgā vecumā, gan gados vecākus cilvēkus;

Ieteikumi*Budžets un piekļuve finansējumam*

1. atbalsta spēcīgas KLP uzturēšanu turpmākās reformas ietvaros, jo tas veidotu galveno stimulu jauniešiem, kas vēlas darboties lauksaimniecības jomā;
2. prasa īstenot jaunākos lēmumus, kas pieņemti ar Regulu (ES) 2017/2393 un turpināt gados jaunajiem lauksaimniekiem paredzēto atbalsta shēmu, palielinot valstu finansējuma maksimālo apmēru virs 2 % obligātajiem pirmā pīlāra maksājumiem un palielinot otrā pīlāra atbalsta apjomu, lai veicinātu paaudžu maiņu; uzsver, ka jebkurā turpmākajā KLP būtu jānostiprina gados jauniem lauksaimniekiem paredzētais darbības uzsākšanas atbalsta pasākums (jauno lauksaimnieku dotācijas);
3. pauž gandarījumu par to, ka saskaņā ar Regulu (ES) 2017/2393 dalībvalstīm tiek dota iespēja palielināt gados jauniem lauksaimniekiem paredzēto budžetu pirmā pīlāra ietvaros līdz 50 % apmērā (agrāk 25 %); iesaka pagarināt laikposmu, kurā lauku saimniecība var gūt labumu no šāda atbalsta, lai veicinātu paaudžu nomainīšanu; atzinīgi vērtē arī lēmumu, izmantojot Regulu (ES) 2017/2393, pārskatīt ierobežojumu, kas saskaņā ar pirmo pīlāru noteikts attiecībā uz piekļuvi atbalstam, palielinot to no pieciem uz desmit gadiem no uzņēmuma izveidošanas;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

4. atzinīgi vērtē Regulā (ES) 2017/2393 gados jauniem lauksaimniekiem paredzētās iespējas izmantot lauku attīstības atbalstu pirmās lauku saimniecības dibināšanai, arī gadījumos, kad saimniecība tiek dibināta kopā ar citiem lauksaimniekiem, kas ir vecāki par 40 gadiem, lai, palielinot atbalsta iespējas, nodrošinātu plašāku paaudžu maiņu vai jauno lauksaimnieku ienākšanu;
5. norāda, ka gados jauniem lauksaimniekiem paredzētajiem KLP instrumentiem jābūt vērstiem uz šo lauksaimnieku īpašajām vajadzībām, tostarp viņu saimnieciskajām un sociālajām vajadzībām;
6. iesaka atbalsta dažādošanā pamatoties arī uz gados jauno lauksaimnieku vecumu un viņu izglītības un apmācības līmeni;
7. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots lauksaimniecības garantiju instruments, ko 2015. gada martā ierosinājusi Komisija un Eiropas Investīciju banka (EIB) un kam vajadzētu atvieglot jauno lauksaimnieku piekļuvi aizdevumiem; iesaka uzlabot piekļuvi finansējumam, nodrošinot subsidētas procentu likmes aizdevumiem arī no privātām finanšu iestādēm lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem, un jo īpaši ieviešot finanšu instrumentus, lai sniegtu nulles procentu aizdevumus gados jauno lauksaimnieku ieguldījumiem; prasa uzlabot sadarbību ar EIB un Eiropas Investīciju fondu, lai sekmētu tādu finanšu instrumentu izveidi, kuri paredzēti gados jauniem lauksaimniekiem visās dalībvalstīs;
8. uzskata, ka ir jāveicina jaunu kolektīvās finansēšanas veidu ienākšana lauksaimniecības nozarē un ES jau izmantotu finansēšanas veidu attīstība saistībā ar zemes nodrošināšanu, ko varētu kombinēt ar šādiem jauniem finansēšanas instrumentiem;
9. iesaka, ka bankām un kredītiestādēm būtu jāuzlabo lauku saimniecību kredīspējas novērtēšana, tostarp izmantojot KLP paredzētos finanšu instrumentus;
10. iesaka izmantot iespējas, ko papildus KLP atbalstam piedāvā Eiropas strukturālo un investīciju fondi, lai sinerģiski izstrādātu un īstenotu finanšu instrumentus aizdevumu, garantiju vai privātā kapitāla fondu veidā un tādējādi nodrošinātu finansējuma pieejamību jauniem lauksaimniekiem; norāda, ka stabils lauku saimniecības uzņēmējdarbības plāns parasti ir būtisks komponents, lai saņemtu finansējumu, un uzskata, ka būtu jāpiemēro piesardzīgas kreditēšanas normas; uzsver, ka lauksaimniekiem ir nepieciešama starpniecība, un tāpēc iesaka papildināt atbalstu ar kvalificētiem un neatkarīgiem finanšu konsultāciju pakalpojumiem;
11. uzsver, ka dalībvalstīm veiksmīgāk jāpopularizē gados jaunajiem lauksaimniekiem paredzētā shēma, un aicina uzlabot valstu, reģionālo un vietējo iestāžu sadarbību, lai izplatītu informāciju par gados jaunajiem lauksaimniekiem paredzētajiem atbalsta instrumentiem;
12. aicina Komisiju ierosināt atbalsta pasākumus ieguldījumiem viedā lauksaimniecībā, lai palielinātu gados jauno lauksaimnieku piekļuvi tehnoloģiskajiem sasniegumiem;

Īstenoto pasākumu pārvaldība un vienkāršošana

13. atzinīgi vērtē to, ka ar KLP 2014.–2020. gada reformu ir ieviesti jauni pasākumi, lai atbalstītu gados jaunos lauksaimniekus saimniecību izveidē; pauž bažas par to, ka administratīvo šķēršļu līmenis bieži kavē šo pasākumu īstenošanu; norāda, ka tiešo maksājumu un lauku attīstības programmas pasākumu vispārējā pārvaldība tiek uzskatīta par ļoti komplicētu un sarežģītu, jo īpaši lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem, kuri nepārzina maksājumu sistēmu; iesaka pielikt lielākas pūles, lai vienkāršotu procedūras un samazinātu laiku, kas vajadzīgs maksājuma apstiprinājuma saņemšanai;
14. atzinīgi vērtē Regulā (ES) 2017/2393 ieviestos grozījumus ar mērķi atbalstīt jauniešus saistībā ar to piekļuves uzlabošanu finanšu instrumentiem un vienotā maksājuma pieauguma pirmā pilāra ietvaros nodrošināšanu;
15. prasa sistematizēt atbalstu konsultācijām, jo īpaši konsultācijām jauniešiem, kuri nenāk no lauku apvidiem;
16. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu turpmākās KLP reformas kontekstā padziļināt pasākumus, kuri vērsti uz paaudžu maiņu, taču uzskata, ka šīs jaunās iniciatīvas būtu jāpapildina ar pietiekamu ES budžetu šai politikai, jo citādi tās nenodrošinās vēlamo stimula efektu;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

17. pauž nožēlu par koordinācijas trūkumu starp maksājumiem gados jauniem lauksaimniekiem un atbalstu darbības uzsākšanai, ko pārvalda dažādas iestādes;
18. prasa Komisijai izstrādāt visaptverošāku pieeju, kas nodrošinātu labākas sinerģijas iespējas starp pirmā pīlāra un otrā pīlāra atbalstu, un uzskata, ka šādu sinerģiju vajadzētu īstenot visām dalībvalstīm;
19. norāda, ka lielākā daļa jauno lauku saimniecību ir izveidota konkurējošā vidē ar strauji mainīgajiem apstākļiem; iesaka dot ES lauksaimniekiem lielākas elastīguma iespējas, lai viņi ar savu uzņēmējdarbības plānu palīdzību varētu pielāgoties mainīgajiem apstākļiem tirgos; uzskata, ka būtu jāapsver izmaiņas attiecībā uz dalītajiem maksājumiem;
20. norāda, ka dalībvalstīm ir iespēja piemērot papildu instrumentus, izmantojot abus KLP pīlārus, un aicina dalībvalstis, kas saskaras ar īpašām ģeogrāfiskām problēmām, piemēram, kalnu reģioniem vai dažos gadījumos mazāk attīstītiem reģioniem, apsvērt tāda reizināšanas koeficienta (piem., 2) ieviešanu, kurā ņem vērā ražu skaitu gadā vai to kultūru klāstu, kuras tur var audzēt, gadījumos, kad tiek piešķirts atbalsts gados jauniem lauksaimniekiem, kas vēlas darboties šajos reģionos, lai stimulētu darbību attiecīgajā reģionā un mēģinātu novērst demogrāfijas problēmas;
21. norāda, ka lauksaimnieku uzņēmējdarbības stabilitāti nopietni apdraud negodīgas tirdzniecības prakses īstenošana pārtikas piegādes ķēdē, kas ļauj pircējam un/vai pārstrādātājam vai tirgotājam izmantot savu ievērojamo ietekmi uz sarunu iznākumu attiecībā uz piegādātājiem; aicina Komisiju pieņemt atbilstošu ES līmeņa regulējumu;
22. aicina dalībvalstis veikt grozījumus visos attiecīgajos tiesību aktos, kas nepieciešami, lai atbalsts jauniešiem lauku saimniecību izveidei un uzlabošanai tiktu klasificēts kā kapitāla dotācijas, nevis tekošās subsīdijas;
23. atzīst, ka lauksaimniekiem jāsaņem labā iespēja pašiem apsaimniekot savu zemi un ka lauku saimniecībai tāpat kā jebkāda cita veida uzņēmumam jābūt brīvai un ar elastīgu pieeju, lai tā veiksmīgi darbotos;
24. uzsver, ka maksājumu veikšanu gados jauniem lauksaimniekiem nevajadzētu aizkavēt, bet gan nodrošināt periodiski un paredzamā veidā, lai nepieļautu, ka viņi krīt parādos un tādējādi tiek kavēti viņu projekti;
25. mudina piemērot uz rezultātiem vērstu pieeju, kas stimulē jaunu inovāciju attīstību un labāku resursu pārvaldību, tādējādi sniedzot iespējas motivētiem gados jauniem lauksaimniekiem;
26. atgādina, ka lauku saimniecībai, lai tā būtu ekonomiski dzīvotspējīga, nepieciešama iespēja paplašināties, līdz tiek sasniegts vajadzīgais apjoms, kas atbilst ekonomiskajai situācijai attiecīgajā tirgū;
27. uzsver, ka ir jāņem vērā teritoriju daudzveidība, jo īpaši problemātiskie apgabali, kam nepieciešams pielāgots atbalsts;

Zemes pieejamība un cīņa pret “zemes piesavināšanos”

28. norāda, ka jauniem lauksaimniekiem un lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem zemes pieejamība ir viens no galvenajiem šķēršļiem ES un ka to ierobežo zems zemes piedāvājums pārdošanas vai iznomāšanas nolūkā, kā arī citu lauksaimnieku, ieguldītāju un rezidējošo izmantotāju radīta konkurence; uzskata, ka padziļināti jāizpēta apstākļi, kas ierobežo piekļuvi zemei katrā dalībvalstī; uzskata, ka zemes pieejamības problēmu saasina pašreizējā tiešo maksājumu struktūra, kas var novest pie augstākām zemes nomas izmaksām un augstākām cenām un tā pieļauj minimāli aktīvu zemes izmantošanu, kā arī subsīdiju piešķiršanu, lielā mērā pamatojoties uz zemes īpašumtiesībām; uzskata, ka daži lauksaimnieki, kuriem pieder zeme vai kuri to nomā, tiek stimulēti saglabāt aktivitāti, lai turpinātu saņemt subsīdijas, tomēr šajā nolūkā tie pieaicina pakalpojumu sniedzējus zemes uzlabošanai, vai arī paši minimāli apstrādā savu zemi; iesaka palielināt pieprasīto aktivitātes līmeņus, ņemot vērā jaunus lauksaimnieciskās darbības veidus un piešķirt atbalstu orientējoties uz konkrētiem rezultātiem (piemēram, lauksaimnieciskā darbībā pavadītais reālais darba laiks, ņemot vērā arī jaunas inovācijas, kā arī ņemot vērā īpašas vides vai sociālās preces), un noteikt aizliegumu vienlaikus neatbilstīgi saņemt gan subsīdijas, gan vecuma pensiju;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

29. atgādina, ka gados jauniem lauksaimniekiem jāspēj ieguldīt un iegādāties lauksaimniecības zemi, iegūt jaunu vai lietotu tehniku un optimizēt savas lauksaimniecības metodes;
30. atgādina, ka jānodrošina īpašnieku tiesības brīvi pārdot zemi pēc saviem ieskatiem, un aicina Komisiju atvieglot zemes nodošanu un īpaši mantošanu, lai tādējādi palīdzētu jauniem lauksaimniekiem uzsākt darbību;
31. tā kā zemes nepieejamība ir būtiska problēma gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem, aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai cīnītos pret spekulatīviem darījumiem ar lauksaimniecības zemi;
32. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas Savienības mēroga ieteikumus, ar kuriem veicina aktīvāku, paraugpraksē balstītu valsts politiku attiecībā uz zemes pieejamību;
33. aicina dalībvalstis lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem un gados jauniem lauksaimniekiem piešķirt prioritāru piekļuvi zemei, pilnībā izmantojot regulatīvos instrumentus, kas jau ir veiksmīgi īstenoti dažās dalībvalstīs, atbilstīgi Komisijas skaidrojošajam paziņojumam par lauksaimniecības zemes iegādi un Eiropas Savienības tiesībām ⁽⁶⁾; uzskata, ka dalībvalstis varētu izstrādāt tāds instrumentus kā zemes bankas, lai vēl vairāk sekmētu zemes pieejamību un apzinātu neizmantotu zemi, kas pieejama gados jauniem lauksaimniekiem;
34. uzskata, ka ir svarīgi atbrīvot gados jaunos lauksaimniekus no pašreizējā 10 % ierobežojuma attiecībā uz zemes pirkšanu, kā noteikts Komisijas 2014. gada 3. marta Deleģētajā regulā (ES) Nr. 480/2014 par struktūrfondiem un valsts atbalsta vadlīnijās;
35. prasa novirzīt lielāku atbalstu uz izolētiem vai mazapdzīvotiem reģioniem, vai tādiem reģioniem, kuros visvairāk trūkst paaudžu maiņas;
36. prasa Komisijai atbalstīt ar zemes pieejamību saistītas paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm;
37. aicina Komisiju sagatavot izvērtējumu par tādu darījumu tiešo un netiešo ietekmi uz zemes īpašumu pieejamību un cenu, kuros zemi un saimniecības iegādājas ārpus ES esošo valstu rezidenti;
38. ierosina, ka dalībvalstīm savā valsts politikā vajadzētu atbalstīt konsultāciju pakalpojumus attiecībā uz lauksaimniecisko darbību un saimniecību pārvaldību, lai atbalstītu un sekmētu zemes mobilitāti un mantošanas plānošanas pakalpojumus;
39. prasa visām dalībvalstīm ieviest atbalstu saimniecību nodošanai, lai palīdzētu saimniecību vadītājiem, kuri pārsnieguši 55 gadu vecumu un kuriem nav mantinieku, un kuri, aizejot pensijā, var nonākt nestabilā situācijā, ar nosacījumu, ka šie saimniecību vadītāji nodod savu saimniecību vai tās daļu vienai vai vairākām gados jaunām personām;
40. aicina dalībvalstis ieviest mehānismus, ar ko garantē lauku saimniecību dalītas īpašumtiesības, īpašu uzmanību pievēršot jaunām sievietēm, lai nodrošinātu viņu tiesību ievērošanu;
41. uzskata, ka aktīva lauksaimnieka definīcija nedrīkst radīt administratīvo slogu, kas ir lielāks par pēdējā reformā paredzēto administratīvo slogu, vai ierobežot jauniešu piekļuvi lauksaimniecībai, ieviešot pārmērīgus nosacījumus;
42. norāda, ka daudzās dalībvalstīs paaudžu maiņu un jauniešu piekļuvi lauksaimniecības zemei kavē novēlota mantošana; uzskata, ka pašreizējā KLP vairs netrūkst stimulu vecākiem lauksaimniekiem nodot savus uzņēmumus jaunākām paaudzēm; iesaka apsvērt tādu pasākumu īstenošanu, kuri varētu motivēt vecāka gadagājuma personas nodot savas lauku saimniecības gados jauniem lauksaimniekiem, piemēram, shēmu "izstāšanās no lauksaimniecības" un citus pensionēšanās stimulus, lai novērstu zemes īpašumu koncentrāciju tuvējās apkārtnes lauksaimnieku rokās; uzsver, ka nepieciešamas tādas juridiskās struktūras kā, piemēram, *Groupements Agricoles d'Exploitation en Commun* (GAEC), kuras var nodrošināt gados jauniem lauksaimniekiem iespēju uzsākt darbību kopā, kā arī atvieglot saimniecību nodošanu nākamajai paaudzei;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis stimulēt lauku attīstības iespēju izmantošanu, lai atbalstītu jaunus pasākumus, kuri paredzēti zemes mobilitātes veicināšanai, piemēram, zemes bankas, lauksaimniecības zemes savietošanas iniciatīvas un citas iniciatīvas, kas vietējā līmenī veicina lauksaimnieciskās darbības uzsācēju piekļuvi zemei;

⁽⁶⁾ OV C 350, 18.10.2017., 5. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

44. uzskata, ka gados jauniem lauksaimniekiem visā Savienībā vajadzētu būt piekļuvei aizdevumiem ar vienādiem nosacījumiem un procentu likmēm un ka tam nevajadzētu atšķirties; šajā sakarā aicina Komisiju kopīgi ar Eiropas Investīciju banku ieviest atbilstošus atbalsta pasākumus un aizdevuma iespējas gados jauniem lauksaimniekiem;

45. prasa veicināt jaunus sadarbības veidus starp lauksaimnieku paaudzēm, izmantojot partnerības, lauksaimniecības tehnikas kooperatīvus, ilgtermiņa nomas un citas ilgtermiņa vienošanās, lauksaimnieku savstarpējās sadarbības pasākumus, un paredzot līdzekļus tām valsts vai reģionālajām organizācijām, kuras iesaistījušās gan gados jauniem, gan gados vecākiem lauksaimniekiem piemērotu pakalpojumu (piemēram, zemes mobilitātes pakalpojumu) veicināšanā un atvieglošanā;

46. norāda, ka lielākas un spēcīgākas lauksaimnieku organizācijas, kuras var izveidot, dibinot kooperatīvus un veidojot ražotāju organizācijas (RO) nozarēs, kuras ES līmenī tiek reglamentētas ar Tirgus kopīgas organizācijas (TKO) regulu, var palīdzēt lauksaimniecībai kļūt ienesīgākai, aizsargāt lauksaimnieku, jo īpaši gados jauno lauksaimnieku, ienākumus, iesakot izdarīt izvēli ražošanas ziņā un gūt maksimālu labumu no tā, ko piedāvā lauku apvidu īpatnības; piebilst, ka strukturāla RO reforma nolūkā tās padarīt spēcīgākas, atbildīgākas un efektīvākas un lielāka kumulēšana var nodrošināt efektīvu ieguldījumu, galvenokārt jau nozares ienesīguma aizsardzībā un palielināšanā laika gaitā;

47. norāda, ka paaudžu maiņas ziņā ģimenēs un lauksaimnieciskās darbības uzsācēju vidū valda atšķirīga situācija; uzskata, ka profesionālā apmācība un kursi jāpiešķir tiem, kas plāno pārņemt ģimenes uzņēmumu, vai tiem, kuri plāno dibināt jaunu uzņēmumu, atbilstoši to vajadzībām;

48. uzsver, ka jaunas sievietes būtu jāmudina uzņemties vadības pienākumus lauksaimniecībā un ka tām būtu jāpiešķir atbilstošs atbalsts zemes pieejamības, aizdevumu un noteikumu papildu zināšanu aspektā;

49. uzskata, ka dalībvalstis var izvēlēties, vai reglamentēt piekļuvi lauksaimniecības zemei un šajā jomā noteikt stimulus vai ierobežojumus, īpaši tāpēc, lai novērstu zemes piesavināšanos ES un mudinātu gados jaunos lauksaimniekus sākt saimniecisko darbību;

50. aicina Komisiju kopīgi ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām padziļinātāk izstrādāt nesen pieņemto paziņojumu par zemes tirgus kritēriju sistēmu, lai nodrošinātu, ka ES tiesību akti patiešām garantē vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem potenciālajiem zemes pircējiem, tostarp pozitīvu diskrimināciju par labu ES lauksaimniekiem, un lai dalībvalstīm saistībā ar četrām pamatbrīvībām kļūtu pilnīgi skaidrs, kādi zemes tirgus regulēšanas pasākumi ir atļauti, tādējādi ļaujot lauksaimniekiem vienkāršāk iegūt zemi izmantošanai lauksaimniecības un mežsaimniecības nolūkos; aicina Komisiju apturēt uzsāktās pienākumu neizpildes procedūras, kuru mērķis ir izvērtēt, vai dalībvalstu tiesību akti par lauksaimniecības zemes pārdošanu ir saderīgi ar ES tiesību aktiem, kamēr nav publicēts galīgais paziņojums, kurā ietverti iepriekš minētie kritēriji;

51. uzskata, ka valstu politikā zemes izmantojuma plānošanas, pilsētplānošanas un teritoriālās plānošanas (piemēram, transporta infrastruktūras) jomā ir jāņem vērā tādas parādības kā zemes nelietderīga izmantošana un pamešana un jāsekmē šādas zemes atkalizmantošana lauksaimniecībā, lai gados jauniem lauksaimniekiem būtu pieejamas lielākas zemes platības, kurās sākt savu darbību;

52. atzinīgi vērtē Komisijas skaidrojošo paziņojumu par lauksaimniecības zemes iegādi un Eiropas Savienības tiesībām, taču norāda, ka paziņojumā nav pietiekami atspoguļots, kā regulēt tādu korporatīvo grupu veiktu akciju iegādi, kas bieži darbojas starptautiskā mērogā; aicina Komisiju atjaunināt paziņojumu attiecībā uz šo jomu;

53. uzsver gados jaunajiem lauksaimniekiem paredzēto vietējo, valsts un ES līmeņa pasākumu saskaņotības nozīmi; aicina dalībvalstis veicināt paaudžu maiņu, tostarp ar, piemēram, mantošanas un nodokļu likumu, zemes pieejamības noteikumu, teritoriālās plānošanas un saimniecību nodošanas stratēģiju palīdzību;

54. aicina dalībvalstis sekmēt sieviešu taisnīgu piekļuvi zemei, lai veicinātu viņu darbības nostiprināšanu lauku apvidos un viņu pilnvērtīgu un aktīvu lomu lauksaimniecības nozarē;

55. aicina Komisiju finansēt pētījumu par zemes īpašumtiesību pašreizējo koncentrāciju ES, ņemot vērā situāciju, kad korporatīvās grupas ar meitasuzņēmumiem iegūst un kontrolē zemi, noslēdzot darījumus par akcijām, un prasa pētījumā analizēt zemes īpašumtiesību koncentrācijas riskus ne vien attiecībā uz zemes pieejamību gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem, bet arī attiecībā uz pārtikas piegādi, nodarbinātību, vidi, augsnes kvalitāti un lauku attīstību kopumā;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

56. uzskata, ka ES noteikti nepieciešami tiesību akti par zemes kvalitāti, jo nepareizas lauksaimniecības attīstības dēļ tā turpina pazemināties; uzsver, ka šāda augsnes degradācija ne vien ietekmē zemes īpašumu tirgu un cenu, bet arī tās zemes ražotspēju, kuru pārņem nākamās jauno lauksaimnieku paaudzes;

57. norāda, ka pašreizējā KLP maksājumu sistēma un jo īpaši dalītie maksājumi neveicina lauksaimniecības zemes nodošanu un nepietiekami aizsargā gados jaunos lauksaimniekus no lauksaimniecības cenu svārstīguma, kas viņus nepārprotami vairāk ietekmē tāpēc, ka, uzsākot lauksaimniecisko darbību, viņiem trūkst praktiskās pieredzes vai arī viņiem ir pieejami tikai ierobežoti finanšu instrumenti;

Apmācība, inovācija un komunikācija

58. norāda, ka ir jāmodernizē un jāpadara ietekmīgāka lauku reģionos piedāvātā profesionālā apmācība, aktīvi iesaistot valsts konsultatīvos dienestus; uzskata, ka būtu jāatvieglo piekļuve Eiropas Sociālajam fondam un jāpalielina profesionālajai apmācībai lauku teritorijās piešķirtais budžets;

59. uzsver jaunāko ES iniciatīvu "Eiropas Solidaritātes korpusu", kas rada iespējas gados jauniem cilvēkiem brīvprātīgi darboties vai strādāt projektos dabas resursu jomā dažādās nozarēs, piemēram, lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un zivsaimniecībā;

60. iesaka veicināt šo jauniešu pievienošanos kooperatīviem, kur tiem būtu pieejamas plašas konsultācijas tirdzniecības, ražošanas, kā arī citu aspektu jomā, saistībā ar viņu lauku saimniecību;

61. uzsver nepieciešamību pārskatīt kritērijus ar mērķi atbalstīt jauniešu iesaistīšanos sabiedrībā, kuras kontrole nav viņu pārziņā, nosakot, ka šādā gadījumā saņemtais atbalsts ir proporcionāls jaunieša ieguldījumam sabiedrībā;

62. aicina Komisiju un dalībvalstis piedāvāt vairāk mācību un konsultāciju iespēju potenciālajiem un esošajiem gados jaunajiem lauksaimniekiem, tostarp attiecībā uz agrorūpniecības uzsākšanas, saimniekošanas, tehnoloģiju, jaunu tehnoloģiju un uzņēmējdarbības prasmēm, piemēram, tirgdarbības, sadarbības, saziņas, inovācijas, daudzfunkcionalitātes un diversifikācijas, kā arī finanšu pārvaldības jomā;

63. aicina Komisiju un dalībvalstis piedāvāt vairāk apmācības iespēju un vairāk starptautiskās mobilitātes iespēju un stimulu; aicina izveidot Erasmus veida programmu saistībā ar profesionālo apmācību, lai uzlabotu jauno lauksaimnieku prasmes un pieredzi, arī attiecībā uz jaunām tehnoloģijām un jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, un lai nodrošinātu lietderīgāku un efektīvāku zināšanu nodošanu;

64. uzskata, ka ir svarīgi veicināt to pētnieku, akadēmisko aprindu pārstāvju, vadītāju un gados jauno Eiropas lauksaimnieku tīklu paplašināšanu, kuri ir ieinteresēti jaunu saimnieciskās attīstības modeļu identificēšanā, lai varētu rast inovatīvus risinājumus sociālajām un tirgus vajadzībām, kas rodas jaunajā lauku uzņēmējdarbības pasaulē;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem informācijas pieejamību par inovatīvām un netradicionālām pieejām, kas ir vispiemērotākās jaunas saimniecības izveidei, piemēram, par jaunu uz galalietotājiem vērstu uzņēmējdarbības modeļu izstrādi, ilgtspējīgāku lauksaimniecības sistēmu izstrādi, jaunu organizatorisko modeļu (piem., pusgraudniecība, priekšfinansējums, kolektīvo pakalpojumu izmantošana) izstrādi, lauksaimniecības un vietējās kopienas saiknes palielināšanu un tradicionālo zināšanu pielāgošanu ar mērķi nodrošināt uzņēmējdarbības inovāciju (piem., amatnieciskā pārtikas ražošana);

66. aicina, lai maksimāli samazinātu uzņēmumu likvidēšanu, piemērot uzņēmumu pārraudzības vai konsultēšanas mehānismu ar mērķi turpināt atbalstīt jauniešu lēmumu pieņemšanā vismaz pirmos trīs uzņēmumu darbības gadus;

67. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt tādas iniciatīvas kā Francijas iniciatīvu "Demain je serai paysan", kuras mērķis ir popularizēt lauksaimnieka profesiju jauniešu vidū un sniegt tiem visu informāciju, kas nepieciešama, lai iegūtu attiecīgo apmācību un uzsāktu darbību;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

68. uzskata, ka ir svarīgi izveidot vidi, kas palīdzētu jauniešiem sākt profesionālo darbību lauksaimniecības jomā, ar kolektīvām un solidārām struktūrām, piemēram, lauksaimniecības uzņēmēju grupām kopējai saimniekošanai (lauksaimnieku sabiedrībām), kooperatīviem lauksaimniecības iekārtu kopīgai izmantošanai, kooperatīviem lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, kopīga darbaspēka grupām, aizstājošo darbinieku aģentūrām, savstarpējas palīdzības grupām, lauksaimniecības konsultāciju un inovācijas grupām, lauksaimnieku un patērētāju asociācijām un tīkliem, kuros iesaistīti lauksaimniecības un citu jomu pārstāvji (LEADER) utt.; uzsver, ka šādi organizācijas veidi sniedz iespēju dalīties pieredzē, saņemt konsultācijas un sadalīt dažus izdevumus un ka tas nāk par labu jauno lauksaimnieku finanšu stāvoklim un ieņēmumiem, ņemot vērā, ka, uzsākot darbību, tiem bieži ir jāveic lieli ieguldījumi;

69. atzīmē, ka nedrīkst pieļaut, ka lauku apvidos dzīvojošajiem jauniešiem ir pieejami sliktāki pakalpojumi un infrastruktūra (piemēram, piekļuve ātrgaitas platjoslas tīklam, skolas un bērnudārzi, ceļi utt.) nekā jauniešiem, kas dzīvo pilsētās; tāpēc uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi nodrošināt, lai gados jaunie lauksaimnieki spētu attīstīt savas saimniecības lauku apvidos un uzturēt savas ģimenes;

70. aicina veicināt sieviešu uzņēmējdarbības garu un iniciatīvas, jo īpaši sekmējot to, lai sievietes kļūtu par īpašniecēm, atbalstot gados jaunu lauksaimnieču, lauksaimnieciskās darbības uzsācēju un uzņēmēju sieviešu tīklus un veidojot nosacījumus finanšu nozarē tā, lai lauku uzņēmējām atvieglotu piekļuvi ieguldījumiem un aizdevumiem, tādējādi sniedzot viņām iespēju izveidot uzņēmumus, no kuriem viņas var gūt stabilus ienākumus;

71. uzskata, ka paaudžu maiņa ir atkarīga no lauksaimnieka profesijas pievilcības un īpaši no iespējām šajā profesijā gūt pietiekamus ienākumus, kas apmierinātu tos, kuri vēlas šādi pelnīt iztiku; uzsver, ka lauksaimniecības dzīvotspējas nodrošināšanai vajadzīgs, lai KLP zināmā mērā regulētu tirgus, jo īpaši gadījumos, kad tirgu darbība ir neapmierinoša un izraisa krīzes; pašreizējais tirgu regulācijas trūkums nelabvēlīgi ietekmē lauksaimniecības attīstību, attur jauniešus no darbības lauksaimniecībā un parasti visvairāk skar nesen darbību sākušos lauksaimniekus, kuriem bieži ir lieli parādi, jo darbības sākšanai bijuši nepieciešami ieguldījumi;

Sabiedriskie pakalpojumi

72. uzskata, ka, attīstot modernu agroekoloģisku lauksaimniecības praksi un jaunus uzņēmējdarbības modeļus, lauksaimniecība kļūs pievilcīgāka gados jauniem lauksaimniekiem; uzsver, ka gados jauniem lauksaimniekiem jābūt apmācītiem un prasmīgiem jaunāko tehnoloģiju jomā, lai jo īpaši risinātu pašreizējās un turpmākās vides problēmas; uzsver, ka ir jāatbalsta inovatīvas un netradicionālas pieejas, piemēram, agroekoloģiju, jaunus uz galalietotājiem vērstus uzņēmējdarbības modeļus, digitālo lauksaimniecības tehnoloģiju un viedos risinājumus, un mudina Komisiju nodrošināt, ka tas ir atspoguļots ikvienā turpmākajā KLP;

73. norāda, ka gados jauniem lauksaimniekiem ir ievērojams potenciāls attiecībā uz inovāciju un diversifikāciju, jo viņiem parasti ir lielākas prasmes un vadības spējas un viņi vairāk tiecas apgūt jaunus tirgus, izstrādāt jaunas ražošanas metodes un optimāli izmantot tehnoloģiskus sasniegumus un inovāciju lauksaimniecības nozarē, kas jo īpaši var palīdzēt risināt vides problēmas, ar kurām saskaras lauksaimniecība; tādēļ uzskata, ka nepieciešams nodrošināt izšķirošu atbalstu jauniešiem, kas vēlas ieviest inovatīvas ražošanas metodes un procesus, piemēram, precīzās un saglabājošās lauksaimniecības sistēmas, kuru mērķis ir uzlabot lauksaimniecības nozares izmaksu lietderību un vides ilgtspēju; aicina Komisiju pastiprināt pētniecību par tādu tehnoloģiju un lauksaimniecības prakses izmantošanu, kas ļauj nodrošināt ilgtspējīgu lauksaimniecību ar mazu ietekmi uz vidi; uzsver — lai nodrošinātu ES lauksaimniecības konkurētspēju, obligāti jāveicina jaunu darbvieta izveide un saglabāšana, kā arī inovācijas un digitalizācija ar lauksaimniecību saistītajā profesionālajā izglītībā;

74. uzsver, ka lauksaimniekiem ir nepieciešama piekļuve infrastruktūrai, cenas ziņā pieejamiem un kvalitatīviem sabiedriskiem pakalpojumiem, tostarp veselības aprūpei, izglītībai, ātrgaitas platjoslai, palīdzībai, apmācībai, kultūras pakalpojumiem, pasta nodalām, sabiedriskajam transportam un labākiem ceļiem; norāda, ka jauniešiem laukos jānodrošina tādi paši apstākļi un dzīves līmenis, kā tiem, kas dzīvo pilsētu teritorijās, lai nepalīelinātos iedzīvotāju aizplūšana no laukiem un teritoriālās atšķirības;

75. prasa Komisijai un dalībvalstīm cieši apņemties izveidot tiešus tirdzniecības kanālus, kas ļautu gados jauniem lauksaimniekiem pārdot savus produktus vietējos tirgos ilgtspējīgākā veidā un ar lielāku ieguvumu;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

76. norāda, ka, lai nodrošinātu mazo zemnieku saimniecību un lauku ilgtspējīgu turpmāko attīstību, ir nepieciešama paaudžu maiņa;

77. aicina Komisiju izstrādāt lauku attīstības programmu, kurā ir jāiekļauj ar dažādajiem ES, valstu, reģionālajiem un vietējiem lauku attīstības politikas pasākumiem saskaņoti pasākumi;

78. uzsver, ka KLP nepieciešamas viedas pieejas, jo šie jaunie risinājumi nodrošina lauku dzīves un ciematu pievilcību gados jauniem cilvēkiem;

Pasākumi, lai novērstu iedzīvotāju aizplūšanu no laukiem

79. uzskata, ka jauna lauksaimniekiem jāpiedāvā ilgtermiņa perspektīvas, lai novērstu to aizplūšanu no lauku apvidiem, tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis pētīt jaunas iniciatīvas ar mērķi izveidot pietiekamu infrastruktūru lauku apvidos, lai atbalstītu jaunos uzņēmējus un viņu ģimenes;

80. šajā sakarā iesaka saskaņot pasākumus, kas ir paredzēti lauku attīstības programmās un KLP pirmajā pīlārā, ES kohēzijas politikas pasākumus un valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pasākumus, lai uzlabotu to efektivitāti;

81. norāda, ka inovācija attiecas ne tikai uz lauksaimniecības metodēm un jaunām iekārtām, bet arī uz jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, tostarp tirgvedības un pārdošanas instrumentiem, apmācību un datu un informācijas vākšanu;

82. aicina Komisiju tiešos maksājumus turpmākās KLP reformas ietvaros virzīt neliela apjoma saimniecībām un agroekoloģiskajai lauksaimniecībai, jo tas sniegs būtiskus ieguvumus gados jaunākiem lauksaimniekiem un lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem;

83. norāda, ka lauku apvidos jābūt arī tādiem pakalpojumiem, kas palīdz risināt lauksaimniecības grūtības, piemēram, profesionālām konsultācijām, finanšu konsultācijām un konsultācijām par saimniecību vadību;

84. uzsver, ka ir jānodrošina platjoslas savienojums lauku un attālās teritorijās; atzinīgi vērtē dažādās iniciatīvas attiecībā uz viedajiem ciematiem, kuru galīgajam mērķim jābūt jaunu darba iespēju radīšanai un darbvietu nodrošināšanai jauniešiem lauku reģionos — vai nu piedāvājot papildu darba iespējas saimniecībās vai ar lauksaimniecību nesaistītu darbu (sociālā aprūpe, mobilitāte, veselības aprūpe, tūrisms, enerģētika); uzskata, ka arvien pieaugošais lauksaimniecības ražīgums un lauksaimniecības produktu sarūkošās cenas vēl vairāk sarežģīs iespēju gūt pietiekamus ienākumus no lauksaimnieciskās pamatdarbības, it īpaši mazās saimniecībās;

85. uzskata, ka jebkura sekmīga paaudžu maiņas un gados jauno lauksaimnieku atbalsta stratēģija būtu jāīsteno ar holistisku pieeju, veicinot gados jauno lauksaimnieku iespējas piekļūt zemei, finansējumam, konsultāciju pakalpojumiem un apmācībai, un saistībā ar to būtu jāņem vērā paaudžu maiņa, lai nodrošinātu ieguvumus gados jauniem un gados vecākiem lauksaimniekiem; uzsver, ka tādējādi lauksaimniecībai, kas ir cilvēcei svarīga nozare, jāklūst par gados jauniem lauksaimniekiem un plašākai sabiedrībai pievilcīgu nodarbošanās jomu;

86. norāda, ka lauku nākotnes nodrošināšanai gados jauni lauksaimnieki un jaunu saimnieciskās darbības veidu attīstība Eiropas lauksaimniecības nozarē obligāti ir jāatbalsta un jāizvirza par prioritāti jaunajā KLP pēc 2020. gada;

Vide un ilgtspēja

87. aicina Komisiju nodrošināt lielāku vides pasākumu konsekveni un nodrošināt, ka šie pasākumi ir saskaņoti; atkārtoti norāda, ka gados jauniem lauksaimniekiem ir vajadzīgi skaidri un viegli īstenojami pasākumi;

88. uzskata — lai saglabātu lauku reģionu apdzīvotību un lai lauku reģionos dzīvojošajiem cilvēkiem nodrošinātu līdzīgu dzīves līmeni kā pilsētu teritorijā iedzīvotājiem, ir steidzami jālikvidē regulatīvie un administratīvie šķēršļi, tādējādi ļaujot lauksaimniekiem veikt papildu lauksaimnieciskās un ar lauksaimniecību nesaistītas darbības, galvenokārt sociālās aprūpes, veselības aprūpes, tūrisma, gados vecāku cilvēku mobilitātes un enerģētikas jomā, jo tas nodrošinātu pienācīgus ienākumus lauksaimniekiem un viņu ģimenēm un samazinātu lauku iedzīvotāju aizplūšanas risku;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

89. prasa sākt jaunu dialogu ar sabiedrību par lauksaimnieciskās pārtikas ražošanas nozares nākotni, lai nodrošinātu reālu priekšstatu par lauksaimniecisko darbību un paplašinātu zināšanas gan par to, ko nozīmē būt lauksaimniekam, gan par to, kā tiek ražota pārtika;

Citi jautājumi

90. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot pasākumus, lai aizsargātu lauksaimnieku ienākumus dažādu klimata, veselības un ekonomisku risku gadījumā, un lai tādējādi palielinātu lauku saimniecību izturētspēju, jo īpaši ieviešot jaunus riska pārvaldības instrumentus un nostiprinot jau esošos;

91. vērš uzmanību uz konkrētām to ES tālāko reģionu īpatnībām, kuru unikālās ar vidi, klimatu un veselību saistītās situācijas ļoti atšķiras no situācijām Eiropas kontinentā, un tāpēc, ieviešot un attīstot gados jauniekiem lauksaimniekiem paredzētos KLP instrumentus, tostarp tos, kas nodrošina finansējuma pieejamību, prasa vairāk ņemt vērā šos reģionus un to īpašās vajadzības un vērtību, kā noteikts LESD 349. pantā;

92. uzsver, ka mazi un ģimenes vadīti uzņēmumi, kas darbojas sarežģītos apstākļos un cenšas rast papildu ieņēmumu avotus, būtu jāatbalsta vēl vairāk, piemēram, finansējot konsultāciju pakalpojumus vai inovatīvus uzņēmējdarbības modeļus;

93. iesaka paaudžu maiņas procesā ņemt vērā arī to, ka paaudžu maiņai ir jānodrošina ieguvums gan gados jauniem, gan gados vecākiem lauksaimniekiem; norāda uz to lauksaimnieku nozīmi, kuri sagatavo lauku saimniecību mantošanas plānu, un norāda uz nepieciešamību pēc pārejas maksājuma, kas veicinātu šo mantošanu;

o

o o

94. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, Eiropas Revīzijas palātai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0215

Ilgtermiņīgās finanses

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par ilgtspējīgām finansēm (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā G20 valstu apņemšanos attiecībā uz ilgtspējīgu izaugsmi Vācijas prezidentūras laikā no 2016. gada 1. decembra līdz 2017. gada 30. novembrim un it īpaši atsaucoties uz paziņojumu “mēs turpināsim izmantot visus pieejamos politikas instrumentus — monetāros, fiskālos un strukturālos — gan atsevišķi, gan visus kopā, lai sasniegtu mūsu mērķi, proti, stabilu, ilgtspējīgu, līdzsvarotu un iekļaujošu izaugsmi, vienlaikus veicinot ekonomisko un finansiālo noturību”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas izvirzītos ilgtspējīgas attīstības mērķus, it īpaši apņemšanos rīkoties, lai apkarotu klimata pārmaiņas un to ietekmi, un nodrošināt ilgtspējīgu patēriņu un ražošanu,
- ņemot vērā Komisijas apņemšanos attiecībā uz ilgtspējīgu investēšanu šajā sakarā, kuru tā paudusi rīcības plānā kapitāla tirgu savienības (KTS) izveidei, un it īpaši konstatējumus, ko izdarījusi Augsta līmeņa ekspertu grupa (ALEG) ilgtspējīgu finanšu jautājumos,
- ņemot vērā ALEG 2017. gada jūlija starpposma ziņojumu “Ilgtermiņīgās Eiropas ekonomikas finansēšana”, kurā īsumā aprakstīta spriedze starp īstermiņa peļņas meklēšanas virzītu rīcību un nepieciešamību veikt ilgtermiņa investīcijas, lai sasniegtu ar vidi, sociālo jomu un pārvaldību (VSP) saistītos mērķus, un it īpaši ņemot vērā tā 5. punktu, kurā izklāstīts risks, ka finanšu sistēmu un politikas satvaru varētu piemēklēt t. s. apvārsņa traģēdija (*tragedy of the horizon*) (sk. minētā ziņojuma 16. lpp.),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 8. jūnija paziņojumu par kapitāla tirgu savienības rīcības plāna vidusposma pārskatīšanu (COM(2017)0292),
- ņemot vērā ALEG 2018. gada janvāra galīgo ziņojumu “Ilgtermiņīgās Eiropas ekonomikas finansēšana”,
- ņemot vērā ALEG starpposma ziņojuma 14. lappusē pausto apgalvojumu, ka Eiropas investoru apvienotā pakļautība nozarēm, kas rada lielas oglekļa dioksīda emisijas, ir aptuveni 45 % un ka mazāk nekā 1 % no pasaules institucionālo investoru turētajiem aktīviem ir “zaļās” infrastruktūras aktīvi,
- ņemot vērā to, ka prudenciālās uzraudzības regulējums, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II ⁽¹⁾), ka investoriem paredzētie grāmatvedības noteikumi attur no ilgtermiņa pieejas izmantošanas un ka prudenciālās uzraudzības noteikumos tiek prasīts, lai kapitāla apjoms būtu proporcionāls riska pakāpei vienu gadu uz priekšu, un finanšu risks tajos tiek ņemts vērā tikai attiecībā uz kapitāla prasību aprēķināšanu,
- ņemot vērā Francijas 2015. gada 17. augusta Likuma Nr. 2015-992 par enerģētikas pāreju uz “zaļu” izaugsmi 173. pantu,
- ņemot vērā Anglijas Bankas vadītāja un Finanšu stabilitātes padomes priekšsēdētāja *Mark Carney* 2016. gada 22. septembra runu un neatkarīgās finanšu ideju laboratorijas “*Carbon Tracker Initiative*” 2015. gada ziņojumu, it īpaši atsaucoties uz to, ka četru galveno ASV ogļu ieguves uzņēmumu apvienotā tirgus kapitalizācija kopš 2010. gada beigām ir samazinājusies par vairāk nekā 99 %,
- ņemot vērā Luksemburgas un EIB 2016. gada septembrī izveidoto Klimata finansēšanas platformu,
- ņemot vērā vides organizācijas “E3G” 2016. gada maija diskusiju dokumenta “Tīras enerģijas start: Eiropas Enerģētikas savienības kapitalizēšana” (*Clean Energy Lift Off – Capitalising Europe’s Energy Union*) 9. lappusi, it īpaši atsaucoties uz to, ka laikposmā no 2008. gada līdz 2013. gadam Eiropas 20 galvenie enerģētikas uzņēmumi zaudēja vairāk nekā pusi no to EUR 1 triljonu lielās tirgus vērtības,

(¹) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- ņemot vērā *Carbon Tracker Initiative* 2015. un 2016. gada ziņojumus, kuros norādīts, ka pārāgras norakstīšanas vai vērtības zaudēšanas riskam ir pakļauti vēl USD 1,1 līdz USD 2 triljoni fosilā kurināmā kapitālizdevumu, no kuriem Ķīnas enerģētikas nozarē vien ir ieguldīti USD 500 miljardi,
- ņemot vērā ESAO dokumentu "Padomes ieteikums attiecībā uz kopējām pieejām oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem un pienācīgu pārbaudi vides un sociālajā jomā (t. s. kopējām pieejām), kurā atzīta to sekotāju atbildība pildīt saistības, kuras uzņēmušās Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām puses, un to sekotāju atbildība lēmumu par oficiāla atbalsta sniegšanu eksporta kredītiem pieņemšanā izvērtēt projektu pozitīvo un negatīvo ietekmi uz vidi un to sociālo ietekmi, it īpaši gadījumos, kad projekti attiecas uz sensitīvām nozarēm vai arī atrodas sensitīvās zonās vai to tuvumā, kā arī vides un sociālos riskus, kas saistīti ar pastāvošām operācijām,
- ņemot vērā ESAO 2017. gada Institucionāliem investoriem paredzētās atbildīgas uzņēmējdarbības pamatnostādnes, it īpaši to 13. lappusi, kurā noteikts, ka investori, pat tie, kam ir mazākuma līdzdalība, var būt tieši saistīti ar to negatīvo ietekmi, ko uzņēmumi, kas ir investīciju saņēmēji, rada vai veicina ar savu līdzdalību tāda uzņēmuma akciju kapitālā — vai ar šāda akciju kapitāla pārvaldību —, kurš rada vai veicina zināmu sociālo ietekmi vai ietekmi uz vidi,
- ņemot vērā Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) videi nekaitīgas ekonomiskās pārejas pieeju, kuras mērķis ir mazināt klimata pārmaiņu un cita veida vides degradācijas ietekmi un/vai veidot noturību pret šādu ietekmi, un īpaši atsaucoties uz ERAB dokumentiem, kas uzrāda saikni starp pārejas ietekmi un vidi, tostarp attiecīgā gadījumā izmaiņām projektu vērtēšanas metodikā,
- ņemot vērā ESAO 2017. gada dokumentu "Institucionālo investoru atbildīga uzņēmējdarbība: svarīgākie apsvērumi attiecībā uz uzticamības pārbaudi saskaņā ar ESAO Pamatnostādnēm daudznacionāliem uzņēmumiem" (*Responsible Business Conduct for Institutional Investors: Key Considerations for Due Diligence under the OECD Guidelines for Multinational Enterprises*),
- ņemot vērā augsta līmeņa darba grupas jautājumus, kas saistīti ar investēšanu Eiropas sociālajā infrastruktūrā, 2018. gada ziņojumu "Investīciju palielināšana Eiropas sociālajā infrastruktūrā" (*Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe*),
- ņemot vērā Francijas 2017. gada 27. marta likumu par uzņēmumu modrības pienākumu, it īpaši tā 1. un 2. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Direktīvu 2014/95/ES, ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (Direktīva par nefinanšu informācijas atklāšanu (NFRD)) ⁽²⁾ un it īpaši Direktīvas 2013/34/ES 19. un 19.a pantu un Direktīvas 2014/95/ES 3., 6., 7. un 8. apsvērumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Direktīvu (ES) 2017/828, ar ko groza Direktīvu 2007/36/EK attiecībā uz akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanas veicināšanu ⁽³⁾ (Akcionāru tiesību direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. decembra Direktīvu (ES) 2016/2341 par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību ⁽⁴⁾ (AKUI direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvu 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 132, 20.5.2017., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regulu (ES) 2017/2402, ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, un groza Direktīvas 2009/65/EK, 2009/138/EK un 2011/61/ES un Regulas (EK) Nr. 1060/2009 un (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁶⁾ (VPS regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra Regulas (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem ⁽⁷⁾ (PRIIP regula) 8. panta 4. punktu, kas nosaka, ka gadījumos, kad komplektēts privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produkts (PRIIP) ir vērsts uz konkrēta ar vidi vai sociālo jomu saistīta mērķa sasniegšanu, tā izveidotājam ir uzskatāmi jāparāda potenciālajam privātajam ieguldītājam un plašākam ieinteresēto personu lokam, kā šie mērķi tiks īstenoti investēšanas procesā,
- ņemot vērā *Triodos Bank* ierosinājumu izmantot t. s. paraugmandātus, kas ietver prasību investēšanas lēmumu pieņemšanā pilnībā integrēt vides, sociālos un pārvaldības faktorus, aktīvu iesaistīšanos un balsošanu par šiem jautājumiem, ilgtspējīgu kritēriju izvēli, aktīvu pārvaldītājiem veicama retāku, bet jēgpilnāku ziņošanu un uz ilgtermiņu orientētu maksas un atalgojuma struktūru,
- ņemot vērā to, ka Apvienotās Karalistes valdība ir formulējusi jaunu fiduciārā pienākuma interpretāciju, kas vājina saikni ar maksimālo peļņu un dod iespēju ņemt vērā ētikas un vides jautājumus,
- ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas (EIB) vadošo lomu “zaļo” obligāciju emitēšanas jomā, jo tā ir emitējusi pasaulē pirmās “zaļās” obligācijas un 2018. gada janvārī kļuva par pasaulē lielāko “zaļo” obligāciju emitenti,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas finanšu iniciatīvas (UNEPFI) dalībnieku izstrādātos principus labvēlīgas finanšu ietekmes nodrošināšanai,
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2017. gada 10. oktobra atzinumu “Finansējums klimata pārmaiņu jomā — būtisks instruments Parīzes nolīguma īstenošanai”, kurā izcelta vietējās un reģionālās pašpārvaldes iestāžu loma Parīzes nolīguma mērķu īstenošanai paredzētu investēšanas projektu sagatavošanā,
- ņemot vērā UNEP izpēti par ilgtspējīgas finanšu sistēmas izveidi,
- ņemot vērā organizācijas “Climate Bonds Initiative” 2017. gada ziņojumu, kurā parādīts, kā obligācijas tiek izmantotas, lai pārietu uz globālu mazoglekļa ekonomiku,
- ņemot vērā UNEP 2016. gada izpēti ziņojumu, kurā konstatēts, ka vairāku valstu finanšu regulatori jau tagad veic vai gatavojas veikt ilgtspējas izvērtēšanu un ka šādas iniciatīvas būtu ātri jāizpilda ES līmenī, un it īpaši ņemot vērā to ziņojuma punktu, kurā norādīts, ka šāda analīze būtu jābalsta uz standartizētiem klimata pārmaiņu scenārijiem, tostarp, scenāriju, saskaņā ar kuru globālās temperatūras pieaugums saglabājas krietni zem 2°C,
- ņemot vērā ALEG 2018. gada janvāra galīgajā ziņojumā iekļauto ieteikumu, ka Komisijai būtu jāveic ilgtspējas pārbaude attiecībā uz visiem finanšu tiesību aktu priekšlikumiem,
- ņemot vērā KTS rīcības plāna vidusposma pārskatīšanu (COM(2017)0292) un Komisijas skaidro apgalvojumu, ka “Komisija atbalsta privāto ieguldījumu salāgošanu ar klimata, resursu efektīva izmantojuma un citiem vides mērķiem gan ar politikas pasākumu, gan publisko ieguldījumu palīdzību” (COM(2016)0601),
- ņemot vērā Vācijas centrālās bankas “Bundesbank” 2017. gada aprīļa pārskatu un Anglijas Bankas 2014. gada 4. ceturkšņa biļetenu, kurā norādīts, ka lielāko daļu aprītē esošās naudas rada privātais banku sektors, bankām veicot aizdevumus,

⁽⁶⁾ OV L 347, 28.12.2017., 35. lpp.⁽⁷⁾ OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- ņemot vērā Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu par nepieciešamību “finanšu plūsmas [pieskaņot] izvīrītajam kursam uz mazākām siltumnīcefekta gāzu emisijām un klimatnoturīgu attīstību”,
- ņemot vērā UNISDR un CRED ziņojumu “Ar laikapstākļiem saistīto katastrofu radītās cilvēkresursu izmaksas laikposmā no 1995. līdz 2015. gadam” (*The Human Cost of Weather related Disasters 1995-2015*), kurā konstatēts, ka 90 % no šajā laikposmā reģistrētajām lielajām dabas katastrofām ir saistītas ar klimatu un laikapstākļiem un ka katastrofas katru gadu pasaules ekonomikai nodara USD 300 miljardu kaitējumu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam un tās 3. prioritāti “Investēšana katastrofu riska mazināšanā, lai veicinātu noturību”, tostarp 30. punktu, kurā norādīts uz nepieciešamību attiecīgā gadījumā veicināt katastrofu riska mazināšanas apsvērumu un pasākumu integrēšanu finanšu un fiskālos instrumentos,
- ņemot vērā Finanšu stabilitātes padomes 2017. gada jūnija ziņojumu “Ieteikumi, ko sagatavojusi darba grupa ar klimatu saistītās finanšu informācijas atklāšanas jautājumos” (*Recommendations of the Task Force on Climate-related Financial Disclosure*),
- ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) darbu ar balasta aktīviem saistīto risku jomā un nepieciešamību pēc Eiropas līmenī veicamiem oglekļa dioksīda spriedzes testiem (*carbon stress tests*),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 31/2016, kurā konstatēts, ka, neraugoties uz ES politisko apņemšanos saskaņā ar pašreizējo budžeta periodu no 2014. gada līdz 2020. gadam katru piekto euro (20 %) tērēt ar klimatu saistītiem mērķiem, tā neievēro šīs apņemšanās izpildei nosprausto kursu, jo atbilstoši pašreizējai plānošanai attiecīgais rādītājs būtu tikai aptuveni 18 %,
- ņemot vērā EIB 2017. gada 27. aprīļa statistikas pārskatu 2016. gadam, kas rāda, ka EIB atbalsts rīcībai klimata jomā joprojām atspoguļo atšķirīgo tirgus situāciju Eiropas Savienībā, ka šis atbalsts 2016. gadā 16 ES dalībvalstīs nesasniedza 20 % un ka — lai gan rīcībai klimata jomā paredzētās investīcijas 2016. gadā tika veiktas galvenokārt ES ekonomiski attīstītākajās valstīs — EIB šajā gadā finansēja atjaunojamās enerģijas projektus 11 dalībvalstīs un energoefektivitātes projektus — 18 dalībvalstīs,
- ņemot vērā ziņojumu, kuru sagatavojusi augsta līmeņa darba grupa jautājumos, kas saistīti ar investēšanu Eiropas sociālajā infrastruktūrā, un kurā aplēsts, ka ES sociālajā infrastruktūrā trūkstošo investīciju minimālais apjoms ir EUR 100–150 miljardi gadā un ka kopējais trūkstošo investīciju apjoms laikposmā no 2018. līdz 2030. gadā ir vairāk nekā EUR 1,5 triljoni,
- ņemot vērā 2018. gada 8. februāra rezolūciju par Eiropas Investīciju bankas finansiālo darbību gada pārskatu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 6. februāra rezolūciju par Eiropas Centrālās bankas 2016. gada pārskatu ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā EIB 2017/2018. gada ziņojumu par investīcijām,
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par inovācijām ilgtspējīgai izaugsmei — Eiropas bioekonomika ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2015. gada aprīles ekonomikas paketi un Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par resursu lietderīgu izmantošanu — ceļā uz aprīles ekonomiku ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ ANO Katastrofu riska mazināšanas birojs, https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ OV C 75, 26.2.2016., 41. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 265, 11.8.2017., 65. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- ņemot vērā ANO vadošos principus attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām un aizsargāšanas, ievērošanas un novēršanas pienākumu,
 - ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0164/2018),
- A. tā kā finanšu tirgiem var būt un vajadzētu būt svarīgai lomai tādas pārejas uz ilgtspējīgu ekonomiku atvieglošanā Eiropas Savienībā, kura sniedzas tālāk par klimata pārmaiņām un ekoloģiskām problēmām un attiecas arī uz sociāliem un pārvaldības jautājumiem; tā kā steidzami ir jārisina saistītie tirgus traucējumi; tā kā vides, ekonomikas un sociālās problēmas ir cieši savstarpēji saistītas; tā kā saskaņā ar ALEG 2017. gada jūlija ziņojumu Eiropas dekarbonizācijas centieni īstenošanai vien trūkst gandrīz EUR 180 miljardu, nemaz nerunājot par citiem ilgtspējīgas attīstības mērķiem;
- B. tā kā ar vidi saistītajai pārejai ir jādabojas kā stimulam solidaritātes un kohēzijas pastiprināšanai; tā kā ilgtspējīgas finanses var būt līdzeklis, ar kura palīdzību risināt sociālās problēmas, lai ilgtermiņā panāktu iekļaujošu izaugsmi un veicinātu iedzīvotāju labjutību; tā kā investēšanas klimata pārmaiņu mazināšanā kritēriji šķiet visdaudzsoļošākie un var būt labs sākumpunkts; tā kā ilgtspējīgas finanses sniedzas tālāk par klimata pārmaiņu mazināšanas un zaļajām investīcijām un tā kā ilgtspējīgu finanšu jomā steidzami būtu jāņem vērā arī sociālie un pārvaldības kritēriji;
- C. tā kā paredzamai un stabilai ar klimata pārmaiņām saistītu investīciju regulatīvajai sistēmai ir ārkārtīgi liela nozīme, lai veicinātu privātā sektora iesaistīšanos rīcības klimata jomā finansēšanā; tā kā Eiropas Savienība var noteikt standartu ilgtspējīgai finanšu sistēmai, ieviešot ticamu un visaptverošu satvaru, kuru veidojošie elementi būtu jāievieš pakāpeniski, izmantojot īpašas likumdošanas iniciatīvas;
- D. tā kā ir nepieciešama visu ieinteresēto personu priekšstatu maiņa un tā kā, lai to panāktu, Komisijai ir jāizstrādā transversāli tiesību akti; tā kā institucionālie un privātie ieguldītāji izrāda pastiprinātu interesi par investēšanu produktos, kas atbilst VSP kritērijiem;
- E. tā kā, lai novērstu zaļmaldināšanu, ir jāpalielina uzņēmumu ar VSP saistīto datu pārredzamība;
- F. tā kā ietekmes izvērtējumam vajadzētu būt daļai no ilgtspējīgu finanšu produktu klasificēšanas sistēmas; tā kā paplašinās speciālās zināšanas par to, kā aprēķināt investīciju ietekmi uz VSP mērķu īstenošanu,

Nepieciešamība nodrošināt atbilstošu politikas satvaru, lai mobilizētu ilgtspējīgai pārejai vajadzīgo kapitālu

1. uzsver ātrākas ilgtspējīgas pārejas potenciālu kā iespēju orientēt kapitāla tirgus un finanšu starpniekus uz ilgtermiņa inovatīvām, sociāli nekaitīgām, vides ziņā stabilām un efektīvām investīcijām; atzīst pašreizējo tendenci izpārdot ogļu ieguves nozarē investētos aktīvus, taču norāda, ka ir nepieciešami turpmāki centieni, lai izpārdotu arī cita veida fosilajā kurināmajā investētos aktīvus; uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas bankas un kapitāla tirgi gūtu labumu no šajā jomā veiktās inovācijas radītajām priekšrocībām; atzīmē, ka VSP labums un risks bieži vien netiek atbilstoši integrēti cenās un ka tas atsevišķiem tirgus dalībniekiem, kuri orientējas uz ātru peļņas gūšanu, rada stimulus tirgū operēt ar ilgtspējīgām un uz īstermiņa perspektīvu orientētām finansēm; uzsver, ka ilgtspējīgu finanšu pārvaldībai ir nepieciešams labi izstrādāts politiskais, uzraudzības un regulatīvais satvars, kurā tiktu ņemtas vērā ES reģionu dažādās iespējas; atzīmē, ka šāds satvars palīdzētu mobilizēt kapitālu ilgtspējīgai attīstībai nepieciešamā apjomā un uzlabot tirgus efektivitāti, lai kapitāla plūsmas novirzītu uz aktīviem, kas veicina ilgtspējīgu attīstību; aicina Komisiju nākt klajā ar vērienīgu tiesisko regulējumu, kurā būtu apstiprināti priekšlikumi, kas ierosināti Komisijas rīcības plānā attiecībā uz ilgtspējīgām finansēm;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

Finanšu sektora loma attiecībā uz ilgtspēju un tirgus nepilnību novēršanai nepieciešamajām politikām

2. uzsver, ka finanšu nozarē kopumā un it īpaši tās pamatfunkcijas — kapitāla piešķiršanas — veikšanā pēc iespējas efektīvāk sabiedrības labā atbilstoši ES mērķiem būtu jāvadās pēc taisnīguma un iekļautības vērtības un ilgtspējas principa un ka investēšanas analizē un investēšanas lēmumu pieņemšanā būtu jāizmanto VSP rādītāji un jāņem vērā bezdarbības radītās izmaksas; atzīmē, ka finanšu produktu ar klimatu vai citu ar vidi saistītu risku neprecīza izvērtēšana vai maldinošs izklāsts var apdraudēt tirgus stabilitāti; uzsver, ka ekonomikas, fiskālās un monetārās politikas svarīgo lomu finanšu ilgtspējas veicināšanā, jo tās atvieglo kapitāla piešķiršanu un pārorientē investīcijas uz ilgtspējīgākām tehnoloģijām un uzņēmumiem un uz dekarbonizētām, pret katastrofām noturīgām un resursu ziņā efektīvām saimnieciskām darbībām, kas spēj mazināt pašreizējo nepieciešamību pēc nākotnes resursiem un līdz ar to sasniegt mērķus, kuri saistīti ar ES ilgtspēju un Parīzes nolīgumu; atzīst, ka atbilstoša un pieaugoša maksa par siltumnīcefekta gāzu emisijām ir svarīgs labi funkcionējošas un efektīvas vides un sociālas tirgus ekonomikas komponents, jo tā koriģē attiecīgā brīža tirgus nepilnības; atzīmē, ka cenas Eiropas ogļu tirgos ir nestabilas; aicina Komisiju un dalībvalstis strādāt pie tā, lai pakāpeniski atteiktos no fosilā kurināmā tiešas un netiešas subsidēšanas;

Balasta aktīvi un saistītie sistēmiskie riski

3. uzsver — lai gan uzņēmumu bilanciēs oglekļa dioksīda aktīviem joprojām tiek piešķirta zināma vērtība, šai vērtībai būs jāsamazinās, lai nodrošinātu pāreju uz mazoglekļa sabiedrību; tādēļ uzsver — ja balasta oglekļa aktīvi un videi kaitīgi aktīvi netiek savlaicīgi un pienācīgi novērtēti atbilstoši to ilgtermiņa riska profilam, tie rada būtisku sistēmisko risku finanšu stabilitātei; uzsver nepieciešamību pēc finanšu riska darījumu identificēšanas, izvērtēšanas un prudenčuālās pārvaldības un, beidzoties pārejas periodam, — pēc samērīgas obligātas pārskatu sniegšanas par šiem aktīviem un pakāpeniskas atbrīvošanās no tiem, jo tas ir ļoti svarīgi sakārtotai, līdzsvarotai un stabilai pārejai uz klimatom labvēlīgām un resursu ziņā efektīvām investīcijām; iesaka paplašināt balasta aktīvu jēdzienu, iekļaujot tajā būtiskas ekoloģiskās sistēmas un pakalpojumus;

4. prasa ieviest Eiropas līmenī veicamus oglekļa dioksīda spriedzes testus, kā 2016. gadā ierosināja Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK), lai bankas un citi finanšu starpnieki varētu noteikt ar šādiem balasta aktīviem saistītos riskus; atzinīgi vērtē ESRK priekšlikumus attiecībā uz klimatnoturīgām prudenčuālās uzraudzības politikām, tādām kā īpaša kapitāla pielāgošana, kas balstās uz individuālu riska darījumu oglekļa dioksīda emisiju intensitāti, kura novērtēta kā pārāk augsta, un ko piemēro kopējai tādos aktīvos veikto investīciju summai, kurus uzskata par ļoti neaizsargātiem pret pēkšņu pāreju uz mazoglekļa ekonomiku; norāda uz nepabeigto Eiropas uzraudzības iestāžu (EUI) izveides regulu pārskatīšanu kā uz iespēju apsvērt EUI lomu izmeklēšanā un tādu standartu izstrādē, kurus izmanto ar oglekļa dioksīda emisijām saistītu un citu ar vidi saistītu risku izvērtēšanai, to atklāšanai un iekļaušanai iekšējā bankas riska izvērtēšanā, vienlaikus ņemot vērā pašreizējās prasības, kas institūcijām noteiktas attiecībā uz pārskatu sniegšanu par ilgtspēju; aicina Komisiju nākt klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem šajā jomā;

Pārejai nepieciešamu publisko investīciju finansēšana

5. uzsver, ka finanšu sistēmas reformēšanai tā, lai tā aktīvi veicinātu ekoloģiskās pārejas paātrināšanu, būs nepieciešama publiskā un privātā sektora sadarbība; šajā sakarā uzsver fiskālās un ekonomiskās politikas būtisko lomu pareizo signālu un stimulu sniegšanā; aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju, EUI un EIB izvērtēt savas vajadzības pēc valsts un kolektīvām publiskajām investīcijām un novērst šādu investīciju iespējamo trūkumu nolūkā nodrošināt, ka ES uzņem pareizo kursu, lai nākamo piecu gadu laikā īstenotu mērķus klimata pārmaiņu jomā, kā arī līdz 2030. gadam sasniegtu ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus; uzsver, ka šajā sakarā būtiska loma var būt valsts attīstību veicinošām bankām un institūcijām; ierosina ES centra ilgtspējīgu finanšu novērošanai darbības ietvaros koordinēt šo procesu Eiropas līmenī un izveidot sistēmu, lai izsekotu faktiskās finanšu plūsmas uz ilgtspējīgām publiskām investīcijām; atzinīgi vērtē inovatīvus finanšu instrumentus, kuros integrēti ilgtspējas rādītāji (piemēram, publiski emitētas “zaļās” obligācijas), jo šādi instrumenti varētu atvieglot minēto procesu; atzinīgi vērtē Eurostat sniegto skaidrojumu par energoefektivitātes līgumu aplūkošanu nacionālajos kontos, jo paskaidrotā metodika var atbrīvot ievērojamas valsts kapitāla plūsmas uz nozari, uz kuru pašlaik attiecas trīs ceturtdaļas no to investīciju trūkuma, kuras nepieciešamas, lai ES varētu izpildīt savus laikposmam līdz 2030. gadam nospraustos mērķus tīras enerģijas jomā; prasa Komisijai turpināt pētīt ideju, kas paredz uz noteiktiem kritērijiem balstītas pieejas piemērošanu ar VSP mērķiem saistītām publiskām investīcijām, lai attiecīgo projektu izmaksas sadalīt pa visu attiecīgo publisko investīciju dzīves ciklu;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

Ilgtermiņa rādītāji un klasificēšanas sistēma kā ilgtspējīgas investēšanas stimuls

6. aicina Komisiju vadīt procesu — kurā būtu iesaistītas daudzas ieinteresētās personas, tostarp gan speciālisti klimata jomā, gan finanšu nozares dalībnieki —, lai līdz 2019. gada beigām izveidotu noturīgu, drošu un tehnoloģiski neitrālu ilgtspējas klasificēšanas sistēmu, kas balstītos uz rādītājiem, kuri atklāj investīciju pilnu ietekmi uz ilgtspēju un sniedz iespēju salīdzināt investīciju projektus un uzņēmumus; uzsver nepieciešamību izstrādāt šādus ilgtspējas rādītājus kā pirmo soli ES ilgtspējas klasificēšanas sistēmas izveidē un iekļaut šos rādītājus integrētā pārskatu sniegšanā; norāda, ka pēc ilgtspējas klasificēšanas sistēmas izstrādes būtu jāizstrādā šādi papildu tiesību aktu priekšlikumi: visaptverošs obligāts uzticamības pārbaudes satvars — kurš ietvertu pārejas periodā pakāpeniski pilnībā iekļaujamu rūpības pienākumu un kurā tiktu ņemts vērā proporcionalitātes princips —, atbildīga investīciju klasificēšanas sistēma un priekšlikums VSP riskus un faktorus integrēt finanšu institūciju prudenču uzraudzības satvarā;

7. atzīmē, ka ilgtspējas rādītāji jau pastāv, taču pašreizējie brīvprātīgos pārskatu sniegšanas satvari nav saskaņoti; tādēļ aicina Komisiju savas ilgtspējas klasificēšanas sistēmas izstrādē izmantot ilgtspējas rādītāju saskaņotu sarakstu, kurš tiktu sagatavots, balstoties uz darbu, ko veic, piemēram, organizācijas “Global Reporting Initiative” (GRI) un “UN-supported Principles for Responsible Investment” (UN PRI), pati Komisija, ESAO un privātā sektora dalībnieki, un it īpaši izmantot pastāvošos Eurostat rādītājus resursu izmantošanas efektivitātes jomā; iesaka šos rādītājus dinamiski iekļaut klasificēšanas sistēmā un sniegt investoriem skaidrus norādījumus par termiņu, kādā jānodrošina atbilstība atsevišķiem standartiem; iesaka Komisijai arī apsvērt iespēju piešķirt rādītājiem svaru atbilstoši attiecīgā jautājuma risināšanas steidzamībai konkrētajā brīdī; uzsver, ka šādai klasificēšanas sistēmai būtu jānodrošina pareizais līdzsvars starp saistībām un elastību un ka tas nozīmē, ka pārejas periodā attiecīgajam satvaram vajadzētu būt obligātam un standartizētam, taču tas arī būtu jāuzskata par attīstības procesā esošu instrumentu, kura izmantošanā ir iespējams ņemt vērā jaunus riskus un/vai riskus, kas vēl tikai ir pareizi klasificējami;

8. uzskata, ka gatavu kvantitatīvo rādītāju un kvalitatīvo spriedumu par klimata un citu vides risku iekļaušana ir svarīgs solis ceļā uz atbildīgu investīciju klasificēšanu, kurš atbilst ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem, starptautiskajām cilvēktiesībām, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un darba tiesībām; uzsver, ka attiecībā uz šādām investīcijām VSP risku un faktoru obligātajiem standartiem būtu jāietver obligātie sociālie standarti, kas aptvertu strādnieku tiesības, veselības un drošības standartus un būtu tādu resursu izslēgšanu, kurus iegūst konfliktu reģionos vai bez iepriekšējas uz informāciju balstītas attiecīgo kopienu piekrišanas, kā arī obligātie pārvaldības standarti, kas aptver ES prasības attiecībā uz korporatīvo pārvaldību un pārskatu sniegšanu un kas atbilst ES standartiem finanšu pārskatu sniegšanas jomā, un ES standarti nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un korupcijas apkarošanas un nodokļu pārredzamības jomā;

“Zaļo” finanšu zīme (Green Finance Mark)

9. aicina Komisiju vadīt procesu, kurā tiktu iesaistītas daudzas ieinteresētās personas un kura mērķis ir līdz 2019. gada beigām ar likumdošanas iniciatīvas palīdzību izveidot “zaļo” finanšu zīmi, ko piešķirtu investīciju, pašu kapitāla un pensiju produktiem, attiecībā uz kuriem ilgtspējas klasificēšanas sistēmā jau ir sasniegti augstākie standarti, un tādējādi vadīt to uzņēmumu lēmumu pieņemšanu investēšanas jomā, kuri par prioritāru atzīst ilgtspējas faktoru; iesaka, lai šī “zaļo” finanšu zīme ietvertu obligātus attiecībā uz VSP riskiem un faktoriem nosakāmus standartus, kas saskaņoti ar Parīzes nolikumu un nekaitīguma principu atbilstoši ESG risku analīzei, un darbības, kuras acīm redzami nodrošina UNEP FI definēto labvēlīgo ietekmi; atzīmē, ka svarīga klasificēšanas sistēmas un “zaļo” finanšu zīmes funkcija ir, nodrošinot samērīgu uz tirgu balstītu reitingu, uzlabot finanšu tirgus dalībnieku veikto riska izvērtēšanu; atzinīgi vērtē tirgus dalībnieku, tādu kā kredītreitingu aģentūras, veikto inovāciju šāda uz tirgu balstīta reitinga izstrādē un pārvaldībā;

Ilgtermiņu finanšu kritēriju integrēšana visos ar finanšu nozari saistītajos tiesību aktos

10. atzīmē ilgtspējas jautājumu neseno iekļaušanu Komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) regulā un Vienkāršas, pārredzamas un standartizētas (VPS) vērtspapīrošanas regulā, kā arī Akcionāru tiesību direktīvā un Nefinanšu informācijas atklāšanas direktīvā (NFRD); uzsver nepieciešamību nodrošināt ar “zaļiem” un ilgtspējīgiem aktīviem saistīto risku atbilstošu ņemšanu vērā tiesiskajā regulējumā; atzinīgi vērtē balsta aktīvu atzīšanas iekļaušanu AKUI direktīvā, kā arī piesardzības principa paplašināšanu un atsauci uz ANO atbildīgas investēšanas principiem; prasa ilgtspējīgu finanšu rādītājus pienācīgi un samērīgi integrēt visos jaunos un pārskatītajos ar finanšu nozari saistītajos tiesību aktos, iesniedzot visaptverošu (*omnibus*) priekšlikumu vai atsevišķus specifiskus priekšlikumus; prasa izstrādāt vispārējas pamatnostādnes, lai saskaņotu VSP faktoru definīciju un to iekļaušanu visos jaunos un pārskatītajos tiesību aktos;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

11. šajā sakarā aicina Komisiju izmantot Regulā (ES) Nr. 1286/2014 noteiktās pilnvaras, lai pēc iespējas drīzāk un pirms ilgtspējas klasificēšanas sistēmas izstrādes pieņemtu deleģēto aktu, kurā būtu sīki aprakstītas procedūras, kas izmantojamas, lai noteiktu, vai komplekts privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produkts ir paredzēts konkrētu vides vai sociālās jomas mērķu sasniegšanai; prasa Komisijai arī ieviest samērīgu obligātu uzticamības pārbaudes satvaru, kas balstīts uz institucionāliem investoriem paredzētajām ESAO 2017. gada atbildīgas uzņēmējdarbības pamatnostādnēm, kurās investoriem prasīts pēc pārejas perioda beigām identificēt, novērst un mazināt VSP faktorus, kā arī sniegt skaidrojumu par tiem; atbalsta viedokli, ka šim Eiropas satvaram būtu jābāstās uz uzņēmumiem un investoriem, tostarp bankām, piemērojamo Francijas likumu par modrības pienākumu; prasa arī visos jaunajos un pārskatītajos tiesību aktos, tostarp tajos, kas pašlaik tiek apspriesti, iekļaut tiešu atsauci uz VSP kritērijiem produktu pārraudzībā un pārvaldībā; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas augsta līmeņa ekspertu grupas ilgtspējīgu finanšu jautājumos ieteikumu iekļaut principu “vispirms domāt par ilgtspēju” visā ES lēmumu pieņemšanas, īstenošanas un īstenošanas nodrošināšanas procesā;

Ilgtspējas riski kapitāla pietiekamības noteikumu prudenciālās uzraudzības satvarā

12. atzīmē, ka ilgtspējas riski var ietvert arī finanšu riskus un ka tāpēc attiecīgā gadījumā tie būtu jāatspoguļo kapitāla pietiekamības prasībās un banku prudenciālajos apsvērumos; tādēļ aicina Komisiju pieņemt regulatīvu stratēģiju un ceļvedi, kuru viens no mērķiem būtu mērīt ilgtspējas riskus prudenciālās uzraudzības satvarā un iekļaut ilgtspējas riskus “Bāzele IV” satvarā, lai nodrošinātu pietiekamas kapitāla rezerves; uzsver, ka jebkuriem kapitāla pietiekamības noteikumiem ir jābāstās uz pierādītiem riskiem un pilnībā jāatspoguļo tie; ir izvirzījis par mērķi nākamā gada budžetā ierosināt ES izmēģinājuma projektu, lai sāktu šim nolūkam nepieciešamo metodoloģisko standartu izstrādi;

Informācijas atklāšana

13. uzsver, ka informācijas atklāšana ir izšķiroši svarīgs finanšu ilgtspējas nosacījums; atzinīgi vērtē darbu, ko veic darba grupa ar klimatu saistītās finanšu informācijas atklāšanas jautājumos, un aicina Komisiju un Padomi atbalstīt tās ieteikumus; prasa informācijas atklāšanas satvarā iekļaut izmaksas, ko rada bezdarbība attiecībā uz klimata, vides un citiem ilgtspējas riskiem; ierosina, lai Komisija Grāmatvedības direktīvas, NFRD un Kapitāla prasību direktīvas pārskatīšanas satvarā iekļautu samērīgu un obligātu informācijas atklāšanu, sākot no 2020. gada, un paredzētu transponēšanas periodu, kurā uzņēmumi varētu sagatavoties attiecīgo tiesību aktu īstenošanai; atzīmē, ka Francijas enerģētikas pārkārtošanas likumprojekta 173. pants var kalpot par paraugu tam, kā reglamentēt investoriem veicamu obligātu informācijas par klimata riskiem atklāšanu; prasa apsvērt iespēju paplašināt NFRD piemērošanas jomu; šajā sakarā uzsver, ka pārskatu sniegšanas satvara prasībām vajadzētu būt samērīgām ar risku, ar kuru saskaras attiecīgā institūcija, tās lielumu un sarežģītības pakāpi; iesaka paplašināt PRIIP regulā un pamatinformācijas dokumentā pašlaik prasīto informācijas atklāšanu, to attiecinot uz visiem mazumtirdzniecības finanšu produktiem;

Fiduciārais pienākums

14. atzīmē, ka fiduciārie pienākumi jau ir iekļauti Savienības finanšu jomas tiesiskajā regulējumā, taču uzstāj, ka tie būtu jāprecizē stabilas un drošas ilgtspējas klasificēšanas sistēmas noteikšanas, izveides un testēšanas gaitā, ietverot galvenās investīciju darbības, tostarp investīciju stratēģiju, riska pārvaldību, aktīvu izvietošanu, pārvaldību un pārraudzību attiecībā uz visiem investīciju ķēdes dalībniekiem, tostarp aktīvu pārvaldītājiem un neatkarīgiem investīciju konsultantiem vai citiem investēšanas starpniekiem; iesaka paplašināt fiduciāro pienākumu, tajā ietverot obligātu divvirzienu integrācijas procesu un tādējādi visiem investīciju ķēdes dalībniekiem, tostarp aktīvu pārvaldītājiem un neatkarīgiem investīciju konsultantiem vai citiem investēšanas starpniekiem nosakot par pienākumu savos lēmumos integrēt finansiāli būtiskus VSP faktorus, tostarp bezdarbības izmaksas, kā arī ņemot vērā klientu un labuma guvēju vai galīgo investoru nefinansiālās būtiskās vēlmes VSP jomā, kuri būtu jāiztaujā par to vēlmēm grafika un ilgtspējas ziņā; prasa izmaksas, ko rada bezdarbība attiecībā uz klimata, vides un citiem ilgtspējas riskiem, iekļaut riska pārvaldībā, uzņēmumu valžu un publisko iestāžu uzticamības pārbaudes izvērtēšanā un investoru fiduciārajā pienākumā;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

Parauglīgumi VSP identificēšanai

15. aicina Eiropas uzraudzības iestādes (EUI) izstrādāt pamatnostādnes attiecībā uz parauglīgumiem starp aktīvu īpašniekiem un aktīvu pārvaldītājiem, neatkarīgiem investīciju konsultantiem un citiem investēšanas starpniekiem, kurās būtu noteikts, ka šie līgumi skaidri paredz labuma guvēja interešu nodošanu un ietver skaidras gaidas attiecībā uz VSP risku un faktoru identificēšanu un integrāciju, lai nepieļautu, mazinātu un kompensētu šādus riskus; aicina ES institūcijas nodrošināt atbilstošu resursu piešķiršanu EUI saistībā ar veicamo EUI regulējuma pārskatīšanu; prasa izmaksas, ko rada bezdarbība attiecībā uz klimata, vides un citiem ilgtspējības riskiem, iekļaut visos turpmākajos ES tiesību aktos, tiesību aktu pārskatīšanā un finansējuma ietekmes izvērtējumos;

Pārvaldība

16. prasa, lai aktīva un pārskatatbildīga pārvaldība būtu neatņemama daļa no investoru juridiskajiem pienākumiem un lai labuma guvējiem un sabiedrībai tiktu darīts pieejams pārskats par pārvaldības darbībām, cita starpā veicot obligātu publisku informācijas atklāšanu par nozīmīgiem aktīvu turējumiem, iesaistīšanās darbībām, pilnvarotu padomdevēju pakalpojumu un pasīvu investēšanas instrumentu izmantošanu; iesaka mudināt pasīvos fondus, kas investējot vadās pēc indeksiem, atklāt informāciju par savām pārvaldības darbībām un to, cik lielā mērā pasīvās indeksācijas un salīdzināšanas ar standartu izmantošana ļauj pienācīgi identificēt VSP riskus uzņēmumā, kurā tiek investēts; uzskata, ka būtu jāprasa indeksu sniedzējiem nodrošināt detalizētu informāciju par tādu standartu pakļautību, kuri tiek plaši izmantoti un salīdzināti ar klimata un ilgtspējas parametriem;

Nepieciešamība pilnveidot pārskatu sniegšanas prasības NFRD ietvaros

17. atzīmē nepietiekamo konverģences pakāpi VSP pārskatu sniegšanā NFRD ietvaros un nepieciešamību pēc saskaņošanas ar mērķi veicināt lielāku konsekvenci un noteikt vispiemērotākos VSP mērīšanas standartus attiecībā uz informācijas atklāšanu, izmantojot ilgtspējas un resursu izmantošanas efektivitātes rādītājus; aicina Komisiju izveidot ES mēroga daudzu ieinteresēto personu grupu — kurā ietilptu finanšu pakalpojumu nozares, akadēmisko aprindu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji —, lai izvērtētu un ierosinātu atbilstošu mērīšanas rādītāju sarakstu, tostarp tādu rādītāju sarakstu, ar kuriem mēra ilgtspējas ietekmi un kuri aptver svarīgākos ilgtspējas riskus; uzskata, ka šādi reformai būtu jāietver prasība sniegt pārskatus, kurus pārbaudītu trešā persona;

“Zaļās” obligācijas

18. atzīmē, ka “zaļās” obligācijas veido tikai nelielu daļu no investīciju tirgus, kura netiek pietiekami regulēta, ka tā rezultātā tās ir šī tirgus daļa, kas ir neaizsargāta pret maldinošas tirgvedības risku, un ka ES pašlaik nav vienota standarta attiecībā uz “zaļajām” obligācijām, kurām būtu jābalstās uz gaidāmo ES ilgtspējas klasificēšanas sistēmu; atzīmē, ka šādas “zaļās” obligācijas būtu jāpārbauda un jāpārtrauca publiskām iestādēm un ka tām būtu jāietver periodiska pārskatu sniegšana par pamatā esošo aktīvu ietekmi uz vidi; uzsver, ka “zaļajām” obligācijām būtu jāietver arī atgriezeniskā ietekme uz vidi un ka ar to palīdzību būtu jāatbalsta fosilā kurināmā aktīvu izmantošanas mazināšana; uzsver, ka “zaļās” obligācijas nevajadzētu izmantot atsevišķās nozarēs, it īpaši attiecībā uz darbībām, kurām ir būtiska negatīva ietekme uz klimatu, un ka tām nevajadzētu būt pretrunā svarīgākajiem sociālajiem un cilvēktiesību standartiem; ierosina, lai ES “zaļās” obligācijas standarta izstrāde notiktu pilnībā pārredzami, iesaistot šajā darbā īpašu Komisijas darba grupu, kas būtu pakļauta regulārai Eiropas Parlamenta veiktai pārbaudei; aicina Eiropas Komisiju regulāri izvērtēt “zaļo” obligāciju ietekmi, efektivitāti un uzraudzību; šajā sakarā prasa nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu, lai stimulētu, aktīvi veicinātu un popularizētu Eiropas institūciju, tādu kā EIB, veiktu “zaļo” obligāciju publisku emisiju Eiropas mērogā nolūkā finansēt jaunas ilgtspējīgas investīcijas;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

Kreditreitingu aģentūras

19. atzīmē, ka kreditreitinga aģentūras nepietiekami integrē traucējošu VSP risku un faktoru ietekmi emitentu nākotnes kredīspējā; prasa noteikt visām Eiropas Savienībā darbību veicošām kreditreitingu aģentūrām piemērojamus ES standartus un uzraudzību attiecībā uz VSP rādītāju integrēšanu reitingos; norāda, ka joprojām nav pilnībā atrisināta problēma, kas saistīta ar pamatā esošo nepietiekamo konkurenci starp šīm aģentūrām un ar to koncentrēšanos uz šauru ekonomisko jautājumu loku; prasa ieviest akreditācijas procesu attiecībā uz “zaļo” finanšu zīmi, sertificējot Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) uzraudzītos aģentus; iesaka pilnvarot EVTI prasīt kreditreitingu aģentūrām savās metodikās iekļaut ilgtspējas riski; gadījumos, kad ir ļoti iespējama šādu risku parādīšanās nākotnē, prasa Komisijai šajā sakarā ierosināt Kreditreitingu aģentūru regulas pārskatīšanu; uzsver, ka ilgtspējas izpētei, kas tiek nodrošināta ar ilgtspējas rādītāju un VSP reitinga aģentūru palīdzību, ir liela nozīme visu finanšu jomas dalībnieku nodrošināšanā ar informāciju, kas tiem nepieciešama pārskatu sniegšanai un fiduciārā pienākuma pildīšanai, un pārejas uz ilgtspējīgāku finanšu sistēmu īstenošanā;

Marķēšanas sistēma finanšu pakalpojumu jomā

20. ierosina, lai Komisija izveidotu saistošu un samērīgu marķēšanas sistēmu — kam pārejas periodā vajadzētu būt brīvprātīgai un kas attiektos uz institūcijām, kuras piedāvā privātpersonu bankas kontus, investīciju fondus un apdrošināšanas un finanšu produktus —, kas parādītu, cik lielā mērā pamatā esošie aktīvi atbilst Parīzes nolīgumam un VSP mērķiem;

EUI mandāts

21. plāno vēl vairāk precizēt EUI un valsts kompetento iestāžu mandātu saistībā ar EUI regulu nepabeigto pārskatīšanu, lai iekļautu un uzraudzītu ESG riskus un faktorus, tādējādi padarot finanšu tirgus darbības atbilstošākas ilgtspējas mērķiem; šajā sakarā uzskata, ka EVTI vajadzētu:

- savās piemērotības izvērtēšanas pamatnostādnēs iekļaut preferences ilgtspējas ziņā, kā to ierosinājusi Komisija savā rīcības plānā attiecībā uz ilgtspējīgām finansēm, un plašākā kontekstā — sniegt norādījumus par to, kā ar ilgtspēju saistītus apsvērumus varētu efektīvi iekļaut attiecīgajos finanšu jomu reglamentējošajos ES tiesību aktos, kā arī veicināt šo noteikumu saskaņotu īstenošanu, tiklīdz tie tiek pieņemti;
- izveidot samērīgu un pēc pārejas perioda obligātu uzraudzības sistēmu, lai, sākot ar 2018. gadu un veicot uz nākotni orientētu ilgtspējas scenārija analīzi, izvērtētu būtiskus VSP riskus un faktorus;
- būt pilnvarotai pārbaudīt portfeļa saskaņotību ar Parīzes nolīguma VSP riskiem un faktoriem un nodrošināt darba grupas ar klimatu saistītās finanšu informācijas atklāšanas jautājumos ieteikumu ievērošanu;

šajā sakarā uzsver, ka EUI rīcībā vajadzētu būt pietiekamiem finanšu resursiem, lai tās varētu veikt savus uzdevumus; aicina EUI šajos jautājumos sadarboties ar attiecīgajām aģentūrām un starptautiskajām organizācijām;

EIB loma attiecībā uz ilgtspējīgām finansēm

22. uzsver, ka ES iestādēm būtu jārada piemērs finanšu ilgtspējas nodrošināšanā; atzīmē — lai gan 26 % EIB finansējuma ir paredzēti rīcībai klimata jomā, lai gan EIB bija pirmā, kas 2007. gadā tirgū laida “zaļās” obligācijas, un lai gan tā ir uz pareizā ceļa, lai izpildītu savu šajā sakarā izsludināto apņemšanos, tā joprojām finansē projektus, kuri saistīti ar intensīvām oglekļa dioksīda emisijām, un līdz ar to šajā jomā vēl ir iespējami uzlabojumi; tādēļ mudina EIB pielāgot savu turpmāko aizdošanas darbību un noteikt attiecīgas prioritātes, lai ievērotu Parīzes nolīgumu un 1,5°C ierobežojuma mērķi klimata pārmaiņu jomā; aicina stiprināt un no jauna līdzsvarot EIB aizdošanas operācijas un Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) regulu, lai tie pārtrauktu investēt projektos, kas saistīti ar intensīvām oglekļa dioksīda emisijām, un prioritāti dotu resursu izmantošanas ziņā efektīviem un uz dekarbonizāciju vērstiem projektiem, līdztekus investēšanai citās inovatīvās nozarēs un nemateriālos resursos; uzskata, ka EIB būtu jāspēj reģionāli līdzsvarotā veidā nodrošināt vairāk riska kapitāla “zaļajai” pārejai; uzskata, ka šajā nolūkā būtu jāveic turpmāki pasākumi, tostarp mijiedarbībā ar nākamajā daudzgadu finanšu shēmā paredzētiem ES finanšu instrumentiem;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

ECB loma attiecībā uz ilgtspējīgām finansēm

23. atzīst ECB neatkarību un to, ka tās galvenais uzdevums ir saglabāt cenu stabilitāti, taču atgādina, ka arī ECB kā ES iestādei ir saistošs Parīzes nolīgums; tādēļ pauž bažas par to, ka 62,1 % no ECB korporatīvo obligāciju pirkumiem tiek veikts nozarēs, kas ir atbildīgas par 58,5 % no eurozonas siltumnīcefekta gāzu emisijām, ⁽¹⁴⁾ un atzīmē, ka no šīs programmas tiešu labumu gūst galvenokārt lieli uzņēmumi; iesaka ECB savās pamatnostādnēs attiecībā uz iegādes programmām skaidri un precīzi ņemt vērā Parīzes nolīgumu un ESG mērķus; uzsver, ka šādas pamatnostādnēs nākotnē var kalpot kā izmēģinājuma projekts tādas uz VSP orientētas investīciju politikas izstrādei, kura atbilst augstiem standartiem attiecībā uz ES ilgtspējas klasificēšanas sistēmu;

Citi jautājumi

24. uzsver, ka arī jēgpilns ilgtspējīgu finanšu produktu piedāvājums var labvēlīgi ietekmēt Eiropas sociālās infrastruktūras uzlabošanu, ar ko tiek saprasts iniciatīvu un projektu kopums, kura mērķis ir radīt sabiedrisku vērtību, palielinot investīcijas un inovāciju nozarēs, kas ir stratēģiski un izšķiroši svarīgas cilvēku labjutībai un kopienu izturībai, piemēram, izglītībā, veselības aprūpē un mājokļa sektorā;

25. atzinīgi vērtē ALEG darbu, kas piedāvā vērtīgus pamatelementus jaunu ilgtspējīgu finanšu nozarei paredzētu standartu izstrādē; tomēr uztāj uz nepieciešamību aktīvi iesaistīt banku nozari, kam, pateicoties tās dominējošajam stāvoklim Eiropas finanšu vidē, joprojām var būt izšķiroša loma finanšu ilgtspējas palielināšanā;

26. uzsver, ka metodika, ko izmanto, lai izsekotu ar klimatu saistītajiem izdevumiem, rada neatbilstību starp programmām un līdz ar to dod iespēju par atbilstošiem klimata jomas izdevumu (piemēram, kopējās lauksaimniecības politikas “zaļā” komponenta) kritērijiem atzīt projektus ar apšaubāmu labumu videi un klimatam;

27. uzsver, ka ne visu plaši izmantoto finanšu standartu metodikā tiek ņemti vērā VSP faktori; prasa, izmantojot Eiropas ilgtspējas klasificēšanas sistēmu, izstrādāt vienu vai vairākus Eiropas standartus ilgtspējas jomā, lai ar to palīdzību, pamatojoties uz VSP riskiem un faktoriem, varētu mērīt Eiropas emitentu sniegumu;

28. prasa analizēt un veicināt privātas iniciatīvas, tādas kā EeMAP projekts “Zaļā” hipotēka, lai izvērtētu un parādītu, kādos apstākļos “zaļie” aktīvi var mazināt risku investīcijām, vienlaikus uzlabojot vides ilgtspēju;

29. aicina ES aktīvi veicināt ilgtspējas rādītāju iekļaušanu starptautisko finanšu pārskatu standartu satvarā starptautiskā līmenī;

30. uzsver, ka korporatīvajai pārvaldībai būtu jāveicina ilgtermiņa ilgtspējas vērtības radīšana, piemēram, izmantojot ilgtermiņa akcionāriem paredzētas lojalitātes akcijas un direktoru un valdes locekļu atalgojuma paketēs iekļaujot VSP faktorus; atzīmē, ka direktoru pienākumu precizēšana šajā ziņā palīdzētu ilgtspējīgiem investoriem to sarunās ar valdi;

31. prasa kā priekšnoteikumu atļauju izsniegšanai attiecībā uz visām komerciālām un sabiedriskām darbībām ieviest obligātu atbildības par videi nodarītu kaitējumu apdrošināšanu;

32. uzsver — lai nodrošinātu finanšu ilgtspēju, ir jāprecizē Eiropas uzņēmumu direktoru pienākumi attiecībā uz ilgtermiņa ilgtspējīgas vērtības radīšanu, VSP jautājumiem un sistēmiskiem riskiem kā daļa no direktoru vispārējā pienākuma veicināt uzņēmuma sekmīgu attīstību;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio un Dimitri Zenghelis, “Kvantitatīvās mīkstināšanas ietekme uz klimatu” (*The climate impact of quantitative easing*), Grānthemās Klimata pārmaiņu un vides pētniecības institūts, 2017. gada maijs.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

33. aicina ES uzraudzības iestādes formulēt pamatnostādnes par tādu statistikas datu vākšanu, kuri raksturo VSP risku identificēšanu un integrēšanu finansēšanā, un prasa šādus statistikas datus publicēt, kad vien tas ir iespējams;
34. aicina valstu banku un finanšu tirgu uzraudzības iestādes sagatavot skaidrus un koncentrētus norādījumus par to, kā, neradot liekas izmaksas un kavēšanos, var ieviest jauno klasificēšanas sistēmu un citas ar minēto regulējumu saistītas izmaiņas;
35. atbalsta viedokli, ka cenu noteikšanas pasākumi var būt izšķiroši svarīgs līdzeklis, kā palīdzēt novērst Eiropas dekarbonizācijas centienu īstenošanai nepieciešamā EUR 180 miljardu finansējuma trūkumu, novirzot investīcijas uz ilgtspējīgiem ilgtermiņa mērķiem;
36. atzīmē, ka diskusijās par ilgtspējīgām finansēm nereti tiek aizmirsti MVU, neraugoties uz to inovatīvo raksturu; šajā sakarā norāda uz digitalizācijas un “zaļo” finanšu tehnoloģiju lielo potenciālu; iesaka Komisijai apsvērt iespēju ieviest mehānismus, kas MVU dotu iespēju apvienot projektus un tādējādi piekļūt “zaļo” obligāciju tirgum;
37. uzsver ilgtspējīgu finanšu sociālā komponenta nozīmi; norāda uz iespējām izstrādāt jaunus īpaši sociālās infrastruktūras objektiem paredzētus finanšu instrumentus, tādus kā sociālās obligācijas, kas atbalstītas ar 2017. gada sociālo obligāciju principiem;
38. uzsver, ka VSP risku identificēšana, pārvaldība un atklāšana ir neatņemama daļa no patērētāju aizsardzības un finanšu stabilitātes un ka tāpēc šīs darbības būtu jāiekļauj EUI mandātā un uzraudzības pienākumos; prasa ESRK papildus klimata pārmaiņām aktīvi pētīt VSP faktoru un sistēmiskā riska mijiedarbību;
39. atgādina, ka Parlaments 2017. gada 14. novembra rezolūcijā par rīcības plānu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem privātpersonām, vidējiem un mazajiem uzņēmumiem ir prasījis ieviest ES krājkontu “zaļās” ekonomikas finansēšanai;
40. prasa, lai visi turpmākie ES izdevumi atbilstu Parīzes nolīgumam un ar ekonomikas dekarbonizāciju saistītiem mērķiem, kas tiek iekļauti juridiskos instrumentos, ar kuriem reglamentē Eiropas strukturālo un investīciju fondu darbību (tostarp kohēzījai paredzēto līdzekļu izmantošanu), ārējai darbībai un attīstības sadarbībai paredzēto līdzekļu izmantošanu, kā arī citu daudzgadu finanšu shēmā neietilpstošu instrumentu, tādu kā ESIF, darbību;
41. aicina Komisiju veikt priekšizpēti par to, kā uzraudzības un regulatīvās institūcijas varētu labāk piešķirt pilnvaras, kas ietver ilgtermiņa perspektīvu;
42. aicina Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI) nodrošināt labāko praksi un pamatnostādnes par to, kā aroda pensiju shēmu un privāto pensiju produktu nodrošinātāji komunicē ar saņēmējiem pirms līguma noslēgšanas un visā attiecīgā ieguldījuma dzīves laikā; aicina EAAPI nodrošināt pamatnostādnes par labāko praksi, piemēram, Apvienotās Karalistes Vides aģentūras fonda praksi, attiecībā uz dialogu ar saņēmējiem un privātajiem klientiem un to finansiālo un nefinansiālo interešu noteikšanu;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

43. pieņem zināšanai ALEG grupas ieteikumu par ES centru ilgtspējīgu finanšu novērošanai, kas būtu jāizveido Eiropas Vides aģentūrai sadarbībā ar EUI, lai izsekotu ES ilgtspējīgas investīcijas un sniegtu pārskatu un atklātu informāciju par tām; lai stiprinātu Eiropas Savienības kā piemēra rādītājas funkciju, iesaka, lai šis novērošanas centrs uzņemtos lomu ES fondu un iestāžu, tai skaitā ESIF, EIB un ECB, veikto ilgtspējīgo investīciju izsekošanā, atbalstīšanā un informācijas par tām atklāšanā; prasa, lai novērošanas centrs Parlamentam sniegtu pārskatu par savām darbībām;
44. iesaka EIB sadarboties ar maziem tirgus dalībniekiem un kopienu kooperatīviem nolūkā sākt neliela apjoma atjaunojamās enerģijas projektu apvienošanu, lai tie atbilstu EIB finansējuma saņemšanas kritērijiem uzņēmumu sektora aktīvu iegādes programmas ietvaros;
45. piekrīt ALEG viedoklim, ka ir ārkārtīgi svarīgi palielināt Eiropas iedzīvotāju iespējas ilgtspējīgu finanšu jomā un modināt viņu interesi par tām; uzsver nepieciešamību uzlabot piekļuvi informācijai par sniegumu ilgtspējas jomā un veicināt izpratni par finanšu jautājumiem;
46. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt finanšu un nefinanšu nozares politikas saskaņotību; atgādina nepieciešamību ilgtspējīgu finanšu politiku papildināt ar saskaņotu politikas izvēli citās nozarēs, tādās kā enerģētika, transports, rūpniecība un lauksaimniecība;
47. aicina Komisiju regulāri publicēt progresa ziņojumu par šajā rezolūcijā aplūkotajiem jautājumiem;
48. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot ES ietekmi, lai demonstrētu vadošo lomu ilgtspējīgu finanšu jomā un paaugstinātu finanšu ilgtspējas standartus starptautiskā līmenī — tostarp izmantojot divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm —, daudzpusējos politikas forumos, tādās kā ANO, G7 un G20, un institūcijās, kas nosaka starptautiskus standartus, tādās kā Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija (IOSCO);

o

o o

49. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0216

ES 2017. gada rezultātu apkopojums tiesiskuma jomā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija rezolūcija par ES 2017. gada rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā (2018/2009(INI))

(2020/C 76/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 2., 6., un 7. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 70., 85., 86., 258., 259. un 260. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā attiecīgās rezolūcijas, kas ir pieņemtas šajā jautājumā tiesiskās valsts un tiesiskuma jomā;
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 10. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES 2017. gada rezultātu apkopojums tiesiskuma jomā” (COM(2017)0167),
- ņemot vērā 2017. gada Eiropas Komisijas Kopīgā pētniecības centra pētījumu “*The judicial system and economic development across EU Member States*” (“Tiesu sistēma un ekonomikas attīstība ES dalībvalstīs”) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ASV Tirdzniecības kameras Juridisko reformu institūta 2017. gada pētījumu “*The Growth of Collective Redress in the EU*” (“Izaugsme kolektīvās aizsardzības jomā Eiropas Savienībā”) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) Dzimumu statistikas datubāzi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes komisijas “Demokrātija caur tiesībām” (Venēcijas komisija) ziņojumus, jo īpaši tās tiesiskās valsts kritēriju sarakstu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūcija par tiesu iestāžu darbības novērtējumu krimināltiesību jomā un tiesiskumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā “Milieu” 2011. gada pētījumu “*Comparative study on access to justice in gender equality and anti-discrimination law*” (“Salīdzinošs pētījums par iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar dzimumu līdztiesības un diskriminācijas novēršanas tiesību aktiem”) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes lēmumu par tiesnešiem: neatkarība, efektivitāte un pienākumi (CM/Rec(2010)12) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departamenta 2017. gada pētījumu “*Mapping the Representation of Women and Men in Legal Professions Across the EU*” (“Sieviešu un vīriešu īpatsvars juridiskajās profesijās Eiropas Savienībā”) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC104594/jrc104594__2017_the_judicial_system_and_economic_development_across_eu_member_states.pdf

⁽²⁾ http://www.instituteoflegalreform.com/uploads/sites/1/The_Growth_of_Collective_Redress_in_the_EU_A_Survey_of_Developments_in_10_Member_States_April_2017.pdf

⁽³⁾ <http://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs>

⁽⁴⁾ [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2016\)007-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2016)007-e)

⁽⁵⁾ OV C 378, 9.11.2017., 136. lpp.

⁽⁶⁾ “Milieu Ltd.” (2011). “*Comparative study on access to justice in gender equality and anti-discrimination law*”. Kopsavilkuma ziņojums, Eiropas Komisijas Tiesiskuma ĢD, Brisele.

⁽⁷⁾ [https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec\(2010\)12&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec(2010)12&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true)

⁽⁸⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596804/IPOL_STU\(2017\)596804_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596804/IPOL_STU(2017)596804_EN.pdf)

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

- ņemot vērā Eiropas Padomes Tiesu sistēmas efektivitātes komisijas (CEPEJ) ikgadējos novērtējuma ziņojumus par Eiropas tiesu sistēmām⁽⁹⁾;
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumu (A8-0161/2018),
- A. tā kā neatkarīga, efektīva un kvalitatīva tiesu sistēma ir būtiski svarīga, lai garantētu tiesiskumu, taisnīgu tiesvedību un iedzīvotāju un uzņēmumu uzticēšanās tiesību sistēmai, un nodrošinātu, ka privātpersonas un uzņēmumi pilnībā var izmantot savas tiesības; tā kā efektīva tiesu sistēma nav nošķirama no tiesu neatkarības, ekonomiskās izaugsmes sekmēšanas, pamattiesību aizsardzības un ES tiesību piemērošanas garantēšanas; tā kā tiesiskums ir patstāvīga vērtība, jo īpaši, ja runa ir iedzīvotāju iespējām vērsties tiesu iestādēs un taisnīgas tiesas noteikumu ievērošanu;
- B. tā kā Komisija ir publicējusi Eiropas Savienības 2017. gada rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā, kas ir informatīvs, salīdzinošs un nesaistošs valstu tiesu sistēmu efektivitātes principiālas izvērtēšanas instruments, kura mērķis ir identificēt trūkumus, paraugpraksi un panākto progresu un labāk definēt dalībvalstu tieslietu politiku un kura darbības joma tādēļ attiecas galvenokārt uz tiesu sistēmu rādītājiem, kuri sekmē uzņēmējdarbībai, ieguldījumiem un patērētājiem labvēlīgāka klimata veidošanos Savienībā;
- C. tā kā piektajā ES rezultātu apkopojumā tiesiskuma jomā jo īpaši ir analizēti jautājumi, kas saistīti ar tiesvedības iespēju pieejamību sabiedrībai, tiesu varas neatkarību iedzīvotāju un uzņēmēju uztverē, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pašreizējo lietojumu tiesu sistēmā un valsts tiesu sistēmas darbību konkrētās jomās, kas saistītas ar vienoto tirgu un uzņēmējdarbības nozari, bet tajā ir sniegts arī sākotnējs pārskats par valstu krimināltiesību sistēmu darbību, īstenojot ES tiesību aktus par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas novēršanu;
- D. tā kā ES 2017. gada rezultātu apkopojums tiesiskuma jomā nesniedz vispārēju valsts tiesu sistēmu rangū un tajā nav iecerēts kādu sistēmu nostādīt augstāk par citu;
- E. tā kā, no otras puses, rezultātu apkopojumam tiesiskuma jomā vajadzētu būt lietderīgai rokasgrāmatai, kurā sniegts pārskats par paraugpraksi, kas dalībvalstīm būtu jāizmanto civillietās, komercietās un administratīvajās lietās;
- F. tā kā joprojām nav pieejams liels daudzums datu par dažām dalībvalstīm; tā kā atšķiras dažu dalībvalstu sniegto datu daudzums un konkrētais saturs;
- G. tā kā ES 2017. gada rezultātu apkopojumā tiesiskuma jomā uzmanība ir pievērsta galvenokārt civillietām, komercietām un administratīvajām lietām, bet tajā ir sniegts arī sākotnējs pārskats par valstu sistēmu darbību, kad tās piemēro ES tiesību aktus par nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas novēršanu krimināltiesībās;
- H. tā kā šis nesaistošais vērtējums dod iespēju noteikt gan pozitīvās, gan negatīvās tendences un piedāvā forumu, kas palīdz savstarpēji mācīties un apmainīties ar paraugpraksi Savienībā, lai veicinātu tiesiskumu un garantētu tiesiskuma ievērošanu;
- I. tā kā informācijas sniegšana par tiesu sistēmu lietotājiem draudzīgā veidā ir tiesu iestāžu pieejamības priekšnosacījums;
- J. tā kā tiesu sistēmas ir jāpielāgo, lai tiktu galā ar jaunajiem izaicinājumiem, kas ES ir jāpārvar;

Vispārīgi apsvērumi

1. uzsver, ka taisnīgums nostiprina tiesiskumu sabiedrībā un nodrošina ikvienai personai tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā tiesā; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka jebkurā tiesu sistēmas reformā tiek aizstāvēts tiesiskums un ievēroti Eiropas standarti attiecībā uz tiesu sistēmas neatkarību; šajā sakarā mudina Komisiju turpināt pārraudzīt valstu tiesu reformas saistībā ar Eiropas pusgadu, kurā tiek izmantota arī ES tiesiskuma rezultātu apkopojumā sniegtā informācija; turklāt aicina Komisiju izstrādāt jaunus kritērijus, ar kuriem varētu labāk novērtēt tiesu sistēmu atbilstību tiesiskas valsts principam, jo īpaši balstoties uz Venēcijas komisijas izveidoto tiesiskas valsts kritēriju sarakstu;

⁽⁹⁾ https://www.coe.int/t/dghl/cooperation/cepej/evaluation/default_en.asp

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

2. aicina Komisiju iegūt precīzāku informāciju par tādu pārkāpumu novēršanas veidu, kas ir pretēji tiesiskās valsts principam un ir uzskatāmi par pamattiesību apdraudējumu, tostarp par to, kā tiek novērsta korupcija, diskriminācija un privātuma, domas brīvības, apziņas brīvības, reliģijas brīvības, vārda brīvības, pulcēšanas un biedrošanās brīvības pārkāpumi;
3. atgādina par prasību, kas ir pausta Parlamenta 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi, un atkārtoti savu prasību Komisijai iesniegt priekšlikumu par Savienības demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību pakta (DTP pakts) noslēgšanu; aicina Komisiju, kamēr nav noslēgts DTP pakts, apkopot vienuviet izstrādātos ziņojumus, tostarp rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā;
4. ar lielu interesi pieņem zināšanai 2017. gada ES rezultātu apkopojumu tiesiskuma jomā un aicina Komisiju arī turpmāk veicināt šo procesu saskaņā ar Līgumiem un apspriežoties ar dalībvalstīm;
5. uzsver, ka atsevišķa rezultātu apkopojuma izstrāde krimināltiesību jautājumos būtiski veicinās tiesnešu un prokuroru vispārējās izpratnes veidošanu par ES tiesību aktiem krimināltiesību jomā, tādējādi stiprinot savstarpējo uzticēšanos;
6. aicina Komisiju ņemt vērā cīņu pret korupciju un uzskata, ka šis jautājums rezultātu apkopojumā ir jāiekļauj prioritārā kārtā;
7. atbalsta šīs apmaiņas mērķi un uzsver, ka neatkarīga, efektīva un kvalitatīva tiesu sistēma var sniegt stimulus uzņēmumiem attīstīties un veikt ieguldījumus valsts un pārrobežu līmenī, vienlaikus aizsargājot iedzīvotāju pamattiesības un nodrošinot patērētāju un darba ņēmēju tiesību ievērošanu, tādējādi palielinot viņu ieguldījumu ekonomikā;
8. atzīmē tiesu vērtēšanas kritēriju nozīmi savstarpējas uzticēšanās pārrobežu lietās, tiesu iestāžu efektīvas sadarbības un kopējas tiesiskuma telpas un Eiropas tiesiskās kultūras radīšanā; tāpēc mudina Komisiju turpināt izstrādāt konkrētus rādītājus, lai novērtētu, kā praksē tiek aizsargātas ES vērtības, piemēram, tiesiskums un pamattiesību ievērošana;
9. uzskata, ka šādam salīdzinājumam jābalstās uz objektīviem kritērijiem un pierādījumiem, kas ir precīzi apkopoti, salīdzināti un analizēti, vienlaikus ņemot vērā atsevišķos konstitucionālos un tiesiskos regulējumus; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm, objektīvi novērtējot to tieslietu sistēmas;
10. atzinīgi vērtē Komisijas pūliņus pirmo reizi izvērtēt atsevišķus krimināltiesiskuma sistēmas aspektus, kas attiecas uz cīņu ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, un iesaka Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem mudina dalībvalstis sniegt ziņas par tiesvedību ilgumu šajā jomā, lai spēkā stātos ceturtā un pēc tam — piektā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas direktīva;
11. atzinīgi vērtē Komisijas centienus sniegt izmērāmus datus un sagatavot konkrētus secinājumus par to, kā dalībvalstis ir uzlabojušas vai vēl var uzlabot savu tiesu sistēmu kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz tiesnešu statusu un iecelšanu amatā, viņu neatkarību un dzimumu līdzsvaru tiesnešu profesijā; norāda, ka datu izstrūkums turpina samazināties, jo īpaši attiecībā uz tiesu sistēmu efektivitātes rādītājiem; tomēr pauž nožēlu, ka joprojām ir gadījumi, kuros dažas dalībvalstis nav sniegušas datus par noteiktām kategorijām, neraugoties uz to, ka tās var šādus datus iegūt vai šie dati tām ir pieejami; tāpēc aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai padarītu datus salīdzināmus, un pilnībā sadarboties ar Komisiju, sniedzot tai pieprasītos datus; uzsver, ka dalībvalstīm jāturpina samazināt datu trūkumu, lai īstenotu prioritātes, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu tiesu sistēmas efektivitāti; aicina dalībvalstis cieši sadarboties ar CEPEJ un Komisiju, jo īpaši ar valstu ministriju un tiesu sistēmu ekspertu neoficiālās grupas starpniecību, lai novērstu datu nepilnības, kas pastāv dažās rezultātu apkopojuma tiesiskuma jomā kategorijās;
12. aicina dalībvalstis rūpīgi pārbaudīt 2017. gada tiesiskuma rezultātu apkopojumu, noteikt, kādi secinājumi no tā ir jāizdara, un apsvērt, vai ir jāpieņem valstu mēroga pasākumi, lai labotu iespējamās nepilnības valstu tiesu sistēmu kvalitātes, efektivitātes un neatkarības ziņā;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

13. pieņem zināšanai, ka daudzas dalībvalstis ir turpinājušas centienus uzlabot savu tiesu sistēmu efektivitāti, ieviešot reformas; atzinīgi vērtē to, ka ir izsludināts ievērojams skaits jaunu reformu attiecībā uz juridisko palīdzību, strīdu alternatīvajām izšķiršanas metodēm (SAL), tiesu specializāciju un tiesu iestāžu kartējumu;

Efektivitāte

14. uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt tiesvedības efektivitāti un savlaicīgumu saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu; turklāt uzsver, cik ātra un efektīva tiesvedība ir svarīga ar patērētāju aizsardzību, intelektuālo īpašumu un datu privātuma tiesībām saistītās lietās; ar bažām norāda, ka dažās dalībvalstīs šādas procedūras joprojām ir pārāk ilgas; norāda, ka iedzīvotāju un uzņēmumu uzticēšanos tiesu sistēmai varētu mazināt arī liels neizskatīto lietu skaits, kā arī juridiskās noteiktības samazināšanās, norādot, ka uzticēšanās ir tiesiskuma ievērošanas pamats;

15. mudina dalībvalstis ieguldīt līdzekļus IKT rīku izmantošanā tiesu sistēmā un šādu rīku turpmākā izstrādē, lai tiesu sistēmas padarītu pieejamākas, saprotamākas un vieglāk izmantojamas visiem ES iedzīvotājiem, jo īpaši personām ar jebkāda veida invaliditāti un neaizsargātām grupām, tostarp nacionālajām minoritātēm un/vai migrantiem uzsver priekšrocības, ko visām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm dod IKT sistēmu izmantošana dalībvalstu tiesu iestāžu pārrobežu sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā valsts līmenī, kas arī samazina izmaksas un uzlabo tiesu sistēmu vispārējo efektivitāti un kvalitāti; kā šādas prakses piemērus var minēt prasību elektronisku iesniegšanu, iespēju uzraudzīt un veikt procedūras tiešsaistē un tiesu un advokātu elektroniskas saziņas iespējas; pauž nožēlu par to, ka viss IKT sistēmu potenciāls vēl nav pilnībā realizēts visā Eiropas Savienībā; atzinīgi vērtē lielākajā daļā dalībvalstu panākto pārredzamību attiecībā uz tiesas spriedumu publicēšanu; uzsver, ka informācijas pieejamība tiešsaistē lietotājdraudzīgā veidā ievērojami uzlabo tiesu iestāžu pieejamību iedzīvotājiem un uzņēmumiem; aicina dalībvalstis publicēt visus tiesu spriedumus tiešsaistē, jo tas palīdzēs iedzīvotājiem un uzņēmumiem labāk iepazīt tiesu sistēmu, kā arī padarīs to pārredzamāku; turklāt norāda, ka tas varētu sekmēt judikatūras konsekvenču;

16. uzsver nepieciešamību intensificēt tiesnešiem paredzēto apmācību un dažādot tās klāstu, jo tā ir arī pamats efektīvai, neatkarīgai un objektīvai tiesu sistēmai; jo īpaši uzsver vajadzību pēc apmācības tādās jomās kā dzimumu lomas un stereotipi, tiesu ētika, IT prasmes, tiesu pārvaldība, mediācija, kā arī saziņa ar tiesvedības pusēm un presi; turklāt uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu apmācību par ES tiesību jautājumiem un dažādām ES sadarbības struktūrām, piemēram, *Eurojust*; norāda, ka konkrētas ES tiesību aktu jomas, piemēram, autortiesības un privātās dzīves aizsardzība, var prasīt izpratni ne tikai par tiesību aktiem, bet arī tehnoloģiju attīstību; norāda, ka tiesnešu un tiesu specializācijai, šķiet, ir bijusi pozitīva ietekme uz tiesu sistēmu efektivitāti un kvalitāti; aicina Komisiju, kad tā sagatavos nākamo rezultātu apkopojumu, šim jautājumam pievērsties vairāk; uzsver — lai nodrošinātu tiesību aktu konsekvenci un kvalitatīvu piemērošanu un efektīvu izpildi, ir nepārtraukti jāpārskatī un sistemātiski jāapmāca tiesneši un citi jurispudences eksperti; aicina dalībvalstis ieguldīt vairāk līdzekļu, lai attīstītu tiesisko apmācību un tālākizglītību, kas paredzēta juridisko profesiju pārstāvjiem, piemēram tiesnešiem, tostarp citās dalībvalstīs, ar mērķi apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi;

17. mudina dalībvalstis un ES iestādes atbalstīt mediācijas turpmāku attīstīšanu ES līmenī; aicina Komisiju sistemātiski novērtēt mediācijas ietekmi uz ES dalībvalstu tiesu sistēmām;

Kvalitāte

18. aicina Komisiju nākamā gada salīdzinošajā pārbaudē par tiesu sistēmas pieejamības faktoriem iekļaut kolektīvās tiesiskās aizsardzības procedūras, jo Parlaments uzskata, ka tiesu iestāžu pieejamība un strīdu efektīva izšķiršana ir primāri nozīmīgi faktori; uzskata minētās procedūras par ļoti nozīmīgu instrumentu patērētāju, vides un veselības aizsardzības stiprināšanā Eiropas Savienībā kopumā tādās jomās, kurās ir tieši ietekmēti daudzi pieteikumu iesniedzēji; uzskata, ka kolektīvās tiesiskās aizsardzības procedūras atvieglo tiesu iestāžu pieejamību iedzīvotājiem un veicina strīdu efektīvu izšķiršanu, līdz ar to likvidējot nepamatotus slogus, galvenokārt iedzīvotājiem, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa vai ir iesaistīti lietās ar pārrobežu dimensiju;

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

19. norāda, ka lielākajā daļā dalībvalstu pusēm, kuras vēlas uzsākt tiesvedību, ir jāmaksā tiesas nodeva; uzsver, ka juridiskās palīdzības pieejamība un tiesas nodevu apmērs būtiski ietekmē tiesu iestāžu pieejamību, kas ir viena no ES pamattiesībām, un šie faktori jo īpaši ietekmē nabadzīgus iedzīvotājus, kā arī uzsver to, ka juridiskā palīdzība palīdz garantēt, ka mazāk aizsargātām tiesvedības pusēm ir vienlīdzīgi pieejama iespēja vērsties tiesā; uzsver, ka juridiskā palīdzība patērētājiem, kuri dzīvo zem nabadzības sliekšņa, joprojām ir būtisks līdzsvarojošs faktors; norāda, ka grūtības saņemt juridisko palīdzību var būt ievērojams šķērslis gadījumos, kad tiesas nodeva un/vai maksa par juridiskajiem pakalpojumiem veido ievērojamu daļu no prasības vērtības; uzskata, ka juridiskās palīdzības pieejamībai vajadzētu būt saistītai ar nabadzības sliekšni konkrētajā dalībvalstī; joprojām uzskata, ka tiesvedības izmaksas principā būtu vēl vairāk jāsamazina, piemēram, izmantojot valsts mēroga elektroniskus e-tiesību portālus; aicina dalībvalstis uzlabot tās tiesīsaistē pieejamās informācijas lietotājdraudzīgumu, kas palīdz iedzīvotājiem noteikt, vai viņiem ir tiesības uz juridisko palīdzību, tostarp tiesīsaistē nodrošinot informāciju, kura ir pieejama personām ar redzes traucējumiem;

20. aicina Komisiju pirms nākamā gada rezultātu apkopojuma sagatavošanas pabeigšanas ieviest jaunu rādītāju, kas vērtētu, cik pieejamas ir tiesu iestādes visām sabiedrības grupām, kas varētu būt mazāk privileģētā situācijā vai varētu tikt diskriminētas, lai apzinātu iespējamās šķēršļus;

21. uzsver vajadzību risināt joprojām pastāvošās ievērojamās vīriešu un sieviešu īpatsvara atšķirības tiesnešu vidū, proti, augstākās instances tiesās/augstākajās tiesās, gan valstu, gan ES līmenī; ar nožēlu pieņem zināšanai neseno sieviešu īpatsvara samazināšanos profesionālās tiesnešu vidū dažās dalībvalstīs;

22. uzsver, ka juridiskajās profesijās Eiropā joprojām ir daudz darāmā dzimumu līdztiesības ziņā, ne tikai attiecībā uz tiesnešu amatu pieejamību, bet arī, piemēram, attiecībā uz dzimumu stereotipiem, pārredzamību saistībā ar iecelšanu amatos, darba un ārpusdarba pienākumu saskaņošanas iespējām vai mentorēšanas pieejamību; uzsver to, ka to sieviešu īpatsvars, kuras tiesu iestādēs strādā zemākos amatos (ieskaitot darbiniekus, kuri nav tiesu varas amatpersonas) uzskatāmi atšķiras no tiesās un prokuratūrās augstākos amatos strādājošo sieviešu īpatsvara; mudina dalībvalstis, jo īpaši augstākās izglītības jomā, pievērsties tiesu iestādēs strādājošajām sievietēm un veicināt pozitīvu attieksmi pret tiesnesēm;

23. atgādina Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada kopīgo paziņojumu⁽¹⁰⁾, kurā norādīts, ka dalībvalstīm, cik vien tas ir iespējams, un ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā izvirzīto mērķi sasniegt vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, vajadzētu nodrošināt sieviešu un vīriešu vienādu pārstāvību, kad tās izraugās kandidātus uz tiesneša amatu Eiropas Savienības Tiesas Vispārējā tiesā; mudina dalībvalstis šajā ziņā rādīt priekšzīmi;

24. uzsver, ka, lai gan 2015. gadā vairāk nekā puse dalībvalstu palielināja tiesu sistēmai veltītos izdevumus uz vienu iedzīvotāju, nosakot tiesām nepieciešamos finanšu resursus, aprēķini joprojām ir vairāk balstīti uz pagātnes izmaksām, nevis faktiskā darba slodzi vai tiesā iesniegto prasību skaitu;

25. atzinīgi vērtē to, ka visās dalībvalstīs ir vairāk izmantoti alternatīvi strīdu izšķiršanas mehānismi, jo īpaši patērētājiem un tirgotājiem paredzētā Eiropas platforma strīdu izšķiršanai tiesīsaistē (ODR);

26. pieņem zināšanai to, ka trūkst datu par laulības lietām un lietām par vecāku atbildību; mudina Komisiju ES rezultātu apkopojumā tiesiskuma jomā iekļaut šos datus, kad dalībvalstis tos būs darījušas pieejamus, iespējams, šajā sakarā izvirzot vidēja termiņa mērķi, kas būtu sasniedzams pēc tam, kad būs pārskatīta Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību;

Neatkarība

27. uzsver, neatkarība, kvalitāte un lietderība ir efektīvas tiesu sistēmas galvenie balsti, bet tiesu sistēma savukārt ir izšķirīgi svarīga, lai veicinātu tiesiskumu, taisnīgu tiesvedību un iedzīvotāju un uzņēmumu uzticēšanos tiesu sistēmai; turklāt uzsver, ka tiesu sistēmas neatkarība ir demokrātijas neatņemama sastāvdaļa; uzskata, ka neatkarīgas tiesu sistēmas pamatā, no vienas puses, ir tas, ka nepastāv iejaukšanās vai spiediens no valdības vai politiķu aprindām vai ekonomiski ieinteresētām pusēm, un, no otras puses, efektīvas garantijas, ko sniedz tiesnešu statuss, amats un finansiālā situācija; uzsver, ka ir jānodrošina pietiekama autonomija, lai aizsargātu kriminālvajāšanas iestādes no nepieņemamas politiskas ietekmes; tāpēc aicina Komisiju rezultātu apkopojumā iekļaut sadaļu, kas būtu veltīta prokuroru statusam un autonomijai; aicina Komisiju arī turpināt novērtēt tiesu neatkarības juridiskās garantijas, tostarp sadarbībā ar augstāko tiesu tīklu un Tiesu iestāžu padomju tīklu;

⁽¹⁰⁾ OV C 436, 24.12.2015., 1. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

28. norāda, cik svarīgi ir objektīvi, tas ir, no izpildvaras patvaļīgas rīcības brīvības pasargāti, un visaptveroši mehānismi attiecībā uz tiesnešu iecelšanu amatā, novērtēšanu, pārcelšanu vai atsaukšanu no amata;

o

o o

29. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0221

Ģenētiski modificēta kukurūza GA21 (MON-ØØØ21-9) (D056125)

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu GA21 (MON-ØØØ21-9), sastāv vai ir ražoti no tās (D056125-02 – 2018/2698(RSP))

(2020/C 76/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu GA21 (MON-ØØØ21-9), sastāv vai ir ražoti no tās (D056125-02),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu un 23. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1829/2003 35. pantā minētās Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas 2018. gada 23. aprīļa balsojumu, kura rezultātā atzinums netika sniegts,
- ņemot vērā 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2017. gada 21. septembrī pieņemto atzinumu, kas publicēts 2017. gada 24. oktobrī ⁽³⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (COM(2017)0085 – COD(2017)0035),

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽³⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5006>

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, ar ko iebilst pret atļauju izmantot ģenētiski modificētus organismus ⁽⁴⁾,

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

— ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,

- ⁽⁴⁾ — Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays* L., līnija 1 507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (OV C 482, 23.12.2016., 110. lpp.).
- Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25, sastāv vai ir ražoti no tās (OV C 399, 24.11.2017., 71. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 19. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 17. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 15. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 8. jūnija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 un ģenētiski modificētu kukurūzu, kurā apvienoti divi vai trīs no šiem modifikācijas gadījumiem, vai kas sastāv vai ir ražota no tās (OV C 86, 6.3.2018., 108. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 8. jūnija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam attiecībā uz ģenētiski modificētu nelķu (*Dianthus caryophyllus* L., līnija SHD-27531-4) laišanu tirgū. (OV C 86, 6.3.2018., 111. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atjauno atļauju ģenētiski modificētas kukurūzas MON 810 sēklu laišanai tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0388).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū ģenētiski modificētas kukurūzas MON 810 produktus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0389).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam par ģenētiski modificētas kukurūzas Bt11 sēklu laišanu tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0386).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam par ģenētiski modificētas kukurūzas 1 507 sēklu laišanu tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0387).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj produktu, kas satur ģenētiski modificētu kokvilnu 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, sastāv vai ir ražoti no tās, laišanu tirgū (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0390).
- Parlamenta 2017. gada 5. aprīļa rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu Bt11 × 59122 × MIR604 × 1 507 × GA21 un ģenētiski modificētas kukurūzas veidus, kuros apvienotas divas, trīs vai četras no modifikācijām Bt11, 59122, MIR604, 1 507 un GA21, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0123).
- Parlamenta 2017. gada 17. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu DAS-40278-9, sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0215).
- Parlamenta 2017. gada 17. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kokvilnu GHB119 (BCS-GHØØ5-8), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0214).
- Parlamenta 2017. gada 13. septembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas DAS-68416-4, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0341).
- Parlamenta 2017. gada 4. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 × A5547-127, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0377).
- Parlamenta 2017. gada 4. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas DAS-44406-6, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0378).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 (DAS-Ø15Ø7-1), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0396).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas 305 423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0397).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētus eļļas rapšus MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) un MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), sastāv vai ir ražoti no tiem (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0398).
- Parlamenta 2018. gada 1. marta rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 59122 (DAS-59122-7), kuros apvienotas divas no modifikācijām MON 87427, MON 89034 un NK603, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās, un ar kuru atceļ Lēmumu 2010/420/ES (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0052).
- Parlamenta 2018. gada 3. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū pārtiku un lopbarību, kas ražota no ģenētiski modificētām cukurbietēm H7-1 (KM-ØØØH71-4) (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0197),

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- A. tā kā ar Komisijas Lēmumu 2008/280/EK ⁽⁵⁾ atļāva laist tirgū pārtiku un barību, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu GA21 ("kukurūza GA21"), sastāv vai ir ražota no tās; tā kā pieteikums attiecas arī uz tādu produktu atļaušanu, kas satur kukurūzu GA21 vai sastāv no tās, bet kas nav pārtika un barība, un kas paredzēti tādiem pašiem izmantošanas veidiem kā jebkura cita kukurūza, izņemot audzēšanu.
- B. tā kā pirms minētā Komisijas Lēmuma 2008/280/EK Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 6. un 18. pantu 2007. gada 13. septembrī pieņēma labvēlīgu atzinumu, kas tika publicēts 2007. gada 2. oktobrī ⁽⁶⁾ ("EFSA 2007");
- C. tā kā 2016. gada 6. oktobrī uzņēmums *Syngenta France SAS*, kas pārstāv uzņēmumu *Syngenta Crop Protection AG*, Šveice, iesniedza Komisijai pieteikumu saskaņā ar 11. un 23. pantu Regulā (EK) Nr. 1829/2003, minētās atļaujas atjaunošanai;
- D. tā kā 2017. gada 21. septembrī EFSA saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 6. un 18. pantu pieņēma labvēlīgu atzinumu, kas tika publicēts 2017. gada 24. oktobrī ⁽⁷⁾ ("EFSA 2017");
- E. tā kā GA21 kukurūza ir izstrādāta, lai nodrošinātu toleranci pret glifosātu, izdalot EPSPS proteīna modificētu versiju;
- F. tā kā papildu herbicīdu, šajā gadījumā glifosāta, izmantošana ir daļa no parastas lauksaimniecības prakses pret herbicīdiem izturīgu augu kultivēšanā un tāpēc var prognozēt, ka atliekas no izsmidzināšanas būs atrodamas ražā un ir neizbēgamas sastāvdaļas; tā kā ir pierādīts, ka pret herbicīdiem noturīgu ģenētiski modificētu kultūru izmantošana izraisa papildu herbicīdu izmantošanu lielākos apmēros salīdzinājumā ar to tradicionālajām alternatīvām;
- G. tā kā līdz ar to var prognozēt, ka šī GA21 kukurūza ar glifosātu tiks apstrādāta lielākās devās un vairākas reizes, kas savukārt ne vien palielinās atlieku īpatsvaru ražā, bet var arī ietekmēt šīs ĢM kukurūzas auga sastāvu un agronomiskās īpašības;
- H. tā kā triju mēnešu apspriešanās periodā dalībvalstis iesniedza daudz kritisku komentāru gan attiecībā uz EFSA 2007 ⁽⁸⁾, gan EFSA 2017 ⁽⁹⁾; tā kā dalībvalstu kritiskie komentāri, piemēram, attiecas arī uz to, ka ir vajadzīga papildu informācija, lai izdarītu secinājumus attiecībā uz riska novērtējumu par GA21 kukurūzu, ka nav sniegti dati par nekaitīgas lietošanas vēsturi, ka uzraudzības ziņojumi par GA21 kukurūzu atļaujas laikposmā ir ar būtiskiem trūkumiem un ka īstenotā uzraudzības pieeja nav pilnībā atbilstīga Direktīvas 2001/18/EK prasībām;
- I. tā kā EFSA Ekspertu grupa ģenētiski modificētu organismu jautājumos (EFSA ĢMO ekspertu grupa) pati uzskata, ka ir vajadzīgas turpmākas pārrunas ar pieteikumu iesniedzējiem un riska pārvaldītājiem par to, kā praktiski īstenot pēcreģistrācijas vides monitoringa plānus attiecībā uz ģenētiski modificētiem (ĢM) importētiem un pārstrādājamiem augiem;

⁽⁵⁾ Komisijas 2008. gada 28. marta Lēmums 2008/280/EK, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu GA21 (MON-ØØØ21-9), sastāv vai ir ražoti no tās (OV L 87, 29.3.2008., 19. lpp.);

⁽⁶⁾ <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/541>

⁽⁷⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5006>

⁽⁸⁾ G pielikums, Dalībvalstu komentāri, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-226>

⁽⁹⁾ G pielikums, Dalībvalstu komentāri, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionDocumentsLoader?question=EFSA-Q-2016-00714>

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- J. tā kā joprojām nav skaidras atbildes uz to, vai glifosāts ir kancerogēns; tā kā EFSA 2015. gada novembrī secināja, ka glifosāts, visticamāk, nav kancerogēns, un Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra (ECHA) 2017. gada martā secināja, ka nav pamatota neviena klasifikācija; tā kā Pasaules Veselības organizācijas Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra — gluži pretēji — 2015. gadā glifosātu ir klasificējusi kā cilvēkiem iespējami kancerogēnu vielu;
- K. tā kā Parlaments ir izveidojis īpašu komiteju jautājumos par Savienības atļaujas piešķiršanu pesticīdiem, kura palīdzēs noskaidrot, vai ir tieši ievēroti attiecīgie Savienības zinātniskie standarti un vai pie secinājumiem par glifosāta kancerogenitāti Savienības aģentūras nav nonākušas nepieļaujamās uzņēmumu ietekmes rezultātā;
- L. tā kā EFSA ekspertu grupa pesticīdu jomā uzskata, ka nevar izdarīt secinājumus par to, cik nekaitīgas ir ģenētiski modificētu kultūraugu apsmidzināšanas ar glifosāta preparātiem radītās atliekas⁽¹⁰⁾; tā kā piedevas un to maisījumi, ko izmanto glifosāta izsmidzināšanas tirdzniecības preparātos, var būt toksiskāki par pašu aktīvo vielu⁽¹¹⁾;
- M. tā kā Savienība jau ir izņēmusi no tirgus glifosāta piedevu, kas pazīstama ar nosaukumu POE-talovamīns, jo ir bažas, ka tā ir toksiska viela; tā kā valstīs, kurās audzē GA21 kukurūzu (Argentīnā, Brazīlijā, Kanādā, Japānā, Paragvajā, Filipīnās, Dienvidāfrikā, ASV, Urugvajā un Vjetnamā), problemātiskās piedevas un maisījumi joprojām var būt atļauti;
- N. tā kā informācija par herbicīdu un to metabolītu atlieku līmeņiem ir svarīga, lai varētu veikt pret herbicīdiem rezistentu ģenētiski modificētu augu visaptverošu riska novērtējumu; tā kā tiek uzskatīts, ka jautājums par atliekām no apsmidzināšanas ar herbicīdiem neietilpst EFSA ĢMO ekspertu grupas kompetences jomā; tā kā GA21 kukurūzas apsmidzināšanas ar glifosātu ietekme nav novērtēta;
- O. tā kā patlaban no dalībvalstīm nav prasīts mērīt glifosāta vai glufosināta atliekas importētajā kukurūzā, lai nodrošinātu atbilstību maksimālajiem atlieku līmeņiem, ievērojot saskaņoto daudzgadu kontroles programmu 2018., 2019. un 2020. gadam, saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/660⁽¹²⁾, un tas nav prasīts arī attiecībā uz 2019., 2020. un 2021. gadu⁽¹³⁾; tā kā līdz ar to nav zināms, vai glifosāta atliekas importētajā GA21 kukurūzā atbilst Savienības noteiktajam maksimāli pieļaujamam atlieku daudzumam;
- P. tā kā GA21 kukurūzu audzē tostarp Argentīnā; tā kā glifosāta izmantošanas postošā ietekme uz veselību ir plaši dokumentēta; tā kā Savienība ir apņēmusies pildīt ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kas ietver apņemšanos līdz 2030. gadam būtiski samazināt to nāves gadījumu un slimību skaitu, kuras izraisa bīstamas ķīmiskas vielas un gaisa, ūdens un augsnes piesārņojums un kontaminācija (IAM 3, 3.9. mērķis)⁽¹⁴⁾;
- Q. tā kā Savienība ir apņēmusies īstenot politikas saskaņotību attīstībai ar mērķi līdz minimumam samazināt pretrunas un veidot dažādu Savienības politikas jomu sinerģijas, tostarp tādās jomās kā tirdzniecība, vide un lauksaimniecība, lai no tā gūtu labumu jaunattīstības valstīs un lai palielinātu attīstības sadarbības efektivitāti;

⁽¹⁰⁾ EFSA slēdziens par aktīvās vielas glifosāta pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo analīzi. EFSA 2015. gada biļetens, 13 (11):4302 <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4302/epdf>

⁽¹¹⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666>

⁽¹²⁾ Komisijas 2017. gada 6. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2017/660 par saskaņotu Savienības daudzgadu kontroles programmu 2018., 2019. un 2020. gadam, kas pieņemta, lai nodrošinātu atbilstību pesticīdu maksimālajiem atlieku līmeņiem un novērtētu patērētāju eksponētību pesticīdu atliekām augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un uz tās (OV L 94, 7.4.2017., 12. lpp.).

⁽¹³⁾ Komisijas 2018. gada 9. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2018/555 par saskaņotu Savienības daudzgadu kontroles programmu 2019., 2020. un 2021. gadam, kas pieņemta, lai nodrošinātu atbilstību maksimālajiem pesticīdu atlieku līmeņiem un novērtētu patērētāju eksponētību pesticīdu atliekām augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un uz tās (OV L 92, 10.4.2018., 6. lpp.).

⁽¹⁴⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg3>

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- R. tā kā EFSA secināja, ka visi parastajiem kultūraugiem (t. i., ģenētiski nemodificētiem kultūraugiem) paredzētie glifosāta reprezentatīvie izmantošanas veidi, izņemot vienu, rada draudus savvaļas sauszemes mugurkaulnieku nemērķa sugām, taču tā konstatēja arī augstu ilgtermiņa risku zīdītājiem saistībā ar dažiem galvenajiem glifosāta lietojumiem uz tradicionālajiem kultūraugiem ⁽¹⁵⁾; tā kā ECHA ir klasificējusi glifosātu kā toksisku ūdens organismiem ar ilgstošām sekām; tā kā glifosāta lietošanas negatīvā ietekme uz bioloģisko daudzveidību un vidi ir plaši dokumentēta; tā kā, piemēram, ASV 2017. gada pētījumā ir konstatēta negatīva korelācija starp glifosāta izmantošanu un pieaugušu Danaus plexippus sugas tauriņu pārpilnību, jo īpaši reģionos, kuros īsteno intensīvu lauksaimniecību ⁽¹⁶⁾;
- S. tā kā atļauja laist tirgū šo GA21 kukurūzu turpinās radīt pieprasījumu pēc tās audzēšanas trešās valstīs; tā kā, kā jau minēts iepriekš, ir sagaidāms, ka attiecībā uz šādiem pret herbicīdiem noturīgiem ģenētiski modificētiem augiem (salīdzinājumā ar ģenētiski nemodificētiem augiem) tiks izmantotas lielākas un atkārtotas herbicīda devas, jo tie ir īpaši paredzēti šādam nolūkam;
- T. tā kā Savienība ir pievienojusies ANO Konvencijai par bioloģisko daudzveidību, saskaņā ar kuru pusēm ir pienākums nodrošināt, ka darbības to jurisdikcijā, nenodara kaitējumu videi citās valstīs ⁽¹⁷⁾; tā kā lēmums par to, vai piešķirt atļauju šai GA21 kukurūzai vai ne, ir Savienības jurisdikcijā;
- U. tā kā pret vairākiem selektīviem herbicīdiem noturīgu ĢM kultūraugu izstrāde galvenokārt notiek tādēļ, ka strauji palielinājās nezāļu noturība pret glifosātu tajās valstīs, kuras lielā mērā paļāvās uz ĢM kultūraugiem; tā kā 2015. gadā pasaulē pastāvēja vismaz 29 pret glifosātu noturīgas nezāļu sugas ⁽¹⁸⁾;
- V. tā kā Regulas (EK) Nr. 1829/2003 35. pantā minētā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, 2018. gada 23. aprīlī balsojot nolēma atzinumu nesniegt;
- W. tā kā Komisija vairākkārt ir nosodījusi faktu, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā tai lēmumi par atļauju piešķiršanu bijuši jāpieņem bez Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atbalsta un ka dokumentu nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas iepriekš bija visnotaļ liels izņēmums visā procedūrā, nu ir kļuvusi par ierastu praksi gadījumos, kad ir jāpieņem lēmums par atļaujas piešķiršanu ģenētiski modificētai pārtikai un barībai; tā kā arī Komisijas priekšsēdētājs J. C. Junkers ir nosodījis šādu praksi kā nedemokrātisku ⁽¹⁹⁾;
- X. tā kā Parlaments 2015. gada 28. oktobrī pirmajā lasījumā ⁽²⁰⁾ noraidīja 2015. gada 22. aprīļa priekšlikumu tiesību aktam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, un aicināja Komisiju to atsaukt un iesniegt jaunu priekšlikumu;
- Y. tā kā Regulas (ES) Nr. 182/2011 14. apsvērumā ir norādīts, ka Komisijai, ciktāl vien iespējams, būtu jārīkojas tā, lai nepieļautu, ka tās nostāja ir pretrunā dominējošajai nostājai, kas pret īstenošanas akta piemērotību varētu rasties pārsūdzības komitejā, un jo īpaši tad, ja konkrētais tiesību akts attiecas uz tādiem sensitīviem jautājumiem kā patērētāju veselība, pārtikas nekaitīgums un vide,

⁽¹⁵⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4302>

⁽¹⁶⁾ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/ecog.02719>

⁽¹⁷⁾ 3. pants, <https://www.cbd.int/convention/articles/default.shtml?a=cbd-03>

⁽¹⁸⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5606642/>

⁽¹⁹⁾ Piemēram, Eiropas Parlamenta plenārsēdē teiktajā uzrunā par nākamās Eiropas Komisijas politiskajām vadlīnijām (Strasbūrā 2014. gada 15. jūlijā) vai uzrunā par Savienības stāvokli 2016. gadā (Strasbūrā 2016. gada 14. septembrī).

⁽²⁰⁾ OV C 355, 20.10.2017., 165. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- Z. tā kā Regulā (EK) Nr. 1829/2003 ir noteikts, ka ģenētiski modificēta pārtika vai barība nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi un ka Komisija, izstrādājot savu lēmumu par atļaujas atjaunošanu, ņem vērā visus attiecīgos Savienības tiesību aktu noteikumus un citus tiesiskos faktorus, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu;
1. uzskata, ka īstenošanas lēmuma projekts pārsniedz Regulā (EK) Nr. 1829/2003 paredzētās īstenošanas pilnvaras;
 2. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmuma projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem, jo nav savienojams ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 mērķi, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽²¹⁾ paredzētajiem vispārējiem principiem ir nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 3. prasa Komisijai atsaukt īstenošanas lēmuma projektu;
 4. aicina Komisiju apturēt īstenošanas lēmumus attiecībā uz ikvienu pieteikumu atļaujas saņemšanai par ĢMO, kamēr atļaujas piešķiršanas procedūra nav pārskatīta tā, lai būtu novērsta nepilnības pašreizējā procedūrā, kas izrādījusies neatbilstīga;
 5. aicina Komisiju jo īpaši ievērot tās saistības saskaņā ar ANO Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, apturot visu to ģenētiski modificēto augu importu, kas ir noturīgi pret glifosātu;
 6. aicina Komisiju nesniegt atļauju nevienam pret herbicīdiem noturīgam ģenētiski modificētam augam, pirms nav veikts pilnīgs novērtējums par atliekām pēc apsmidzināšanas ar papildu herbicīdiem un to tirdzniecības preparātiem, ko izmanto attiecīgo augu kultivēšanas valstīs;
 7. aicina Komisiju riska novērtējumu, kas veikts attiecībā uz papildu herbicīdu izmantošanu un to atliekām, pilnībā iekļaut pret herbicīdiem noturīgu ģenētiski modificētu kultūraugu riska novērtējumā neatkarīgi no tā, vai attiecīgo ģenētiski modificēto kultūraugu Savienībā ir paredzēts kultivēt vai importēt Savienībā pārtikai vai barībai;
 8. atkārtoti apliecina savu apņēmību panākt progresu, strādājot pie Komisijas priekšlikuma grozīt Regulu (ES) Nr. 182/2011, lai nodrošinātu, ka turpmāk Komisija savus priekšlikumus atsauc arī gadījumos, kad Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja nav sniegusi atzinumu par tādu ĢMO atļaujām, kas paredzēti kultivēšanai vai izmantošanai pārtikā vai lopbarībā; aicina Padomi steidzami turpināt darbu pie minētā Komisijas priekšlikuma;
 9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽²¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0222

Ģenētiski modificēta kukurūza 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 un ģenētiski modificēta kukurūza, kurā kombinēti divi vai trīs no vienkāršiem transformācijas notikumiem 1 507, 59 122, MON 810 un NK603

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 un ģenētiski modificētu kukurūzu, kurā kombinēti divi vai trīs no vienkāršiem transformācijas notikumiem 1 507, 59 122, MON 810 un NK603, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās, un ar kuru atceļ Lēmumus 2009/815/EK, 2010/428/ES un 2010/432/ES (D056123-02 – 2018/2699(RSP))

(2020/C 76/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas īstenošanas lēmumu, ar kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 un ģenētiski modificētu kukurūzu, kurā kombinēti divi vai trīs no vienkāršiem transformācijas notikumiem 1 507, 59 122, MON 810 un NK603, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās, un ar kuru atceļ Lēmumus 2009/815/EK, 2010/428/ES un 2010/432/ES (D056123-02),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1829/2003 35. pantā minētās Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas 2018. gada 23. aprīļa balsojumu, kura rezultātā atzinums netika sniegts,
- ņemot vērā 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2017. gada 14. novembrī pieņemto atzinumu, kas publicēts 2017. gada 28. novembrī ⁽³⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (COM(2017)0085, COD(2017)0035),

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽³⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5000>

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, ar ko iebilst pret atļauju izmantot ģenētiski modificētus organismus ⁽⁴⁾,

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

— ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,

- ⁽⁴⁾ — Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays* L., līnija 1 507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (OV C 482, 23.12.2016., 110. lpp.).
- Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25, sastāv vai ir ražoti no tās (OV C 399, 24.11.2017., 71. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 19. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788, sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 17. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (OV C 35, 31.1.2018., 15. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 8. jūnija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 un ģenētiski modificētu kukurūzu, kurā apvienoti divi vai trīs no šiem modifikācijas gadījumiem, vai kas sastāv vai ir ražota no tās (OV C 86, 6.3.2018., 108. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 8. jūnija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam attiecībā uz ģenētiski modificētu nelķu (*Dianthus caryophyllus* L., līnija SHD-27531-4) laišanu tirgū. (OV C 86, 6.3.2018., 111. lpp.).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atjauno atļauju ģenētiski modificētas kukurūzas MON 810 sēklu laišanai tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0388).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū ģenētiski modificētas kukurūzas MON 810 produktus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0389).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam par ģenētiski modificētas kukurūzas Bt11 sēklu laišanu tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0386).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam par ģenētiski modificētas kukurūzas 1 507 sēklu laišanu tirgū kultivēšanas nolūkos (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0387).
- Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj produktu, kas satur ģenētiski modificētu kokvilnu 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913, sastāv vai ir ražoti no tās, laišanu tirgū (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0390).
- Parlamenta 2017. gada 5. aprīļa rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu Bt11 × 59 122 × MIR604 × 1 507 × GA21 un ģenētiski modificētas kukurūzas veidus, kuros apvienotas divas, trīs vai četras no modifikācijām Bt11, 59 122, MIR604, 1 507 un GA21, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0123).
- Parlamenta 2017. gada 17. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu DAS-40278-9, sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0215).
- Parlamenta 2017. gada 17. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kokvilnu GHB119 (BCS-GHØØ5-8), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0214).
- Parlamenta 2017. gada 13. septembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas DAS-68416-4, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0341).
- Parlamenta 2017. gada 4. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 × A5547-127, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0377).
- Parlamenta 2017. gada 4. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas DAS-44406-6, sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0378).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 (DAS-Ø15Ø7-1), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0396).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas 305 423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0397).
- Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētus eļļas rapšus MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) un MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), sastāv vai ir ražoti no tiem (Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0398).
- Parlamenta 2018. gada 1. marta rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 59 122 (DAS-59 122-7), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0051).
- Parlamenta 2018. gada 1. marta rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) un ģenētiski modificētas kukurūzas veidus, kuros apvienotas divas no modifikācijām MON 87427, MON 89034 un NK603, vai kas sastāv vai ir ražoti no tās, un ar kuru atceļ Lēmumu 2010/420/ES (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0052).
- Parlamenta 2018. gada 3. maija rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību atjauno atļauju laist tirgū pārtiku un lopbarību, kas ražota no ģenētiski modificētām cukurbietēm H7-1 (KM-ØØØH71-4) (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0197),

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- A. tā kā *Pioneer Overseas Corporation*, pārstāvēt *Pioneer Hi-Bred International Inc.*, ASV, 2011. gada 3. februārī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 5. un 17. pantu iesniedza pieteikumu Nīderlandes valsts kompetentajai iestādei, lai saņemtu atļauju laist tirgū pārtiku, pārtikas sastāvdaļas un barību, kas satur, sastāv no, vai ražotas no 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 kukurūzas (ieteikums); tā kā šis pieteikums attiecas arī uz tādu produktu laišanu tirgū, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 (ĢM kukurūza) vai sastāv no tās un kurus nav paredzēts izmantot pārtikai un barībai, nedz arī kultivēšanai;
- B. tā kā pieteikums attiecas uz vienkāršu transformācijas gadījumu desmit apakškombinācijām, kas veido ĢM kukurūzu, no kurām piecas jau ir bijušas atļautas; tā kā atļaujas no šīm apakškombinācijām regulē Komisijas īstenošanas lēmuma projekts; tā kā apakškombinācijas 1 507 × NK603 un NK603 × MON810 jau ir atļautas atbilstīgi dažādiem Komisijas lēmumiem;
- C. tā kā 2017. gada 14. novembrī Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 6. un 18. pantu pieņēma labvēlīgu atzinumu, kas tika publicēts 2017. gada 28. novembrī ⁽⁵⁾;
- D. tā kā šī ĢM kukurūza ir iegūta krustojot četrus ģenētiskās inženierijas izstrādātus kukurūzas transformācijas notikumus: 1 507 ražo insekticīda proteīnu Cr1F un ir izturīgs pret herbicīdu glufosinātu; 59 122 ražo insekticīda proteīnus Cry34Ab1 un Cry35Ab1 un arī ir izturīgs pret herbicīdu glufosinātu; MON810 ražo insekticīda proteīnu Cr1Ab; NK603 ražo divus enzīmus, kas izraisa izturību pret herbicīdu glifosātu;
- E. tā kā papildu herbicīdu, šajā gadījumā glifosāta un glufosināta, izmantošana ir daļa no parastās lauksaimniecības prakses pret herbicīdiem izturīgu augu kultivēšanā un tāpēc var prognozēt, ka atliekas no izsmidzināšanas būs atrodamas ražā un ir neizbēgamas sastāvdaļas; tā kā ir pierādīts, ka pret herbicīdiem noturīgu ģenētiski modificētu kultūru izmantošana izraisa papildu herbicīdu izmantošanu lielākos apmēros salīdzinājumā ar to tradicionālajām alternatīvām;
- F. tā kā līdz ar to var prognozēt, ka šī ĢM kukurūza ar glifosātu un glufosinātu tiks apstrādāta lielākās devās un vairākas reizes, kas savukārt ne vien palielinās atlieku īpatsvaru ražā, bet var arī ietekmēt šīs ĢM kukurūzas auga sastāvu un agronomiskās īpašības;
- G. tā kā neatkarīgā pētījumā secināts, ka EFSA riska novērtējums nebūtu jāpieņem, jo, citstarp, EFSA nav pieprasījusi empīriskus datus par toksiskumu un ietekmi uz imūnsistēmu, tika ignorēta arī kombinētā ietekme, ja papildu herbicīdi tiktu izsmidzināti lielākās devās, vides riska novērtējums bija nepieņemams un pamatots uz nepareiziem pieņēmumiem un nav paredzēta nekāda sistēma, lai veiktu īpašu uzraudzību konkrētos gadījumos attiecībā uz noplūdēm un iespējamo ietekmi uz veselību ⁽⁶⁾;
- H. tā kā pieteikuma iesniedzējs neiesniedza nekādus eksperimentāli iegūtus datus par vienu pašlaik neatļautu salikta transformācijas notikuma apakškombināciju (59 122 × MON810 × NK603); tā kā par atļaujas piešķiršanu saliktiem transformācijas notikumiem nevajadzētu lemt, ja nav pamatīgi izanalizēti eksperimentu dati par apakškombināciju;
- I. tā kā glufosināts ir klasificēts kā reproduktīvajai sistēmai toksiska viela un tāpēc tam piemērojami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktie izslēgšanas kritēriji ⁽⁷⁾; tā kā glufosināta apstiprinājums izmantošanai Savienībā izbeidzas 2018. gada 31. jūlijā ⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5000>

⁽⁶⁾ <https://www.testbiotech.org/node/2130>

⁽⁷⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Komisijas īstenošanas regulas (ES) 2015/404 Pielikuma 7. punkts (OV L 67, 12.3.2015., 6. lpp.).

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- J. tā kā joprojām nav skaidras atbildes uz to, vai glifosāts ir kancerogēns; tā kā EFSA 2015. gada novembrī secināja, ka glifosāts, visticamāk, nav kancerogēns, un Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra (ECHA) 2017. gada martā secināja, ka nav pamatota neviena klasifikācija; tā kā Pasaules Veselības organizācijas Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra — gluži pretēji — 2015. gadā glifosātu ir klasificējusi kā cilvēkiem iespējami kancerogēnu vielu;
- K. tā kā EFSA ekspertu grupa pesticīdu jomā uzskata, ka nevar izdarīt secinājumus par to, cik nekaitīgas ir ģenētiski modificētu kultūraugu apsmidzināšanas ar glifosāta preparātiem radītās atliekas ⁽⁹⁾; tā kā piedevas un to maisījumi, ko izmanto glifosāta izsmidzināšanas tirdzniecības preparātos, var būt toksiskāki par pašu aktīvo vielu ⁽¹⁰⁾;
- L. tā kā Savienība jau ir izņēmusi no tirgus glifosāta piedevu, kas pazīstama ar nosaukumu POE-talovamīns, jo ir bažas, ka tā ir toksiska viela; tā kā valstīs, kurās audzē ĢM kukurūzu (Kanādā un Japānā), problemātiskās piedevas un maisījumi joprojām var būt atļauti;
- M. tā kā informācija par herbicīdu un to metabolītu atlieku līmeņiem ir svarīga, lai varētu veikt pret herbicīdiem rezistentu ģenētiski modificētu augu visaptverošu riska novērtējumu; tā kā tiek uzskatīts, ka jautājums par atliekām no apsmidzināšana ar herbicīdiem neietilpst EFSA ĢMO ekspertu grupas kompetences jomā; tā kā šīs ĢM kukurūzas apsmidzināšanas ar herbicīdu ietekme, kā arī kumulatīvā ietekme apsmidzināšanai gan ar glifosātu, gan glufosinātu, nav izvērtēta;
- N. tā kā patlaban no dalībvalstīm nav prasīts mērit glifosāta vai glufosināta atliekas importētajā kukurūzā, lai nodrošinātu atbilstību maksimālajiem atlieku līmeņiem, ievērojot saskaņoto daudzgadu kontroles programmu 2018., 2019. un 2020. gadam, saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/660 ⁽¹¹⁾, un tas nav prasīts arī attiecībā uz 2019., 2020. un 2021. gadu ⁽¹²⁾; tā kā līdz ar to nav zināms, vai glifosāta, vai glufosināta atliekas šajā importētajā ĢM kukurūzā atbilst ES noteiktajam maksimāli pieļaujamam atlieku līmenim;
- O. tā kā šis saliktais transformācijas gadījums rada četrus insekticīdu toksīnus (Cry1F un Cry1Ab, kuri vērsti pret lepidoptera kārtas insektiem, un Cry34Ab1 un Cry35Ab1 pret coleptera); tā kā 2017. gadā īstenotā zinātniskā pētījumā par ietekmi, ko uz veselību varētu radīt Bt toksīni un atliekas pēc apsmidzināšanas ar papildu herbicīdiem, ir secināts, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš herbicīdu atliekām un to mijiedarbībai ar Bt toksīniem ⁽¹³⁾; tā kā EFSA šo aspektu nav izanalizējusi;
- P. tā kā EFSA secināja, ka visi parastajiem kultūraugiem (t. i., ģenētiski nemodificētiem kultūraugiem) paredzētie glifosāta reprezentatīvie izmantošanas veidi, izņemot vienu, rada draudus savvaļas sauszemes mugurkaulnieku nemērķa sugām, taču tā konstatēja arī augstu ilgtermiņa risku zīdītājiem saistībā ar dažiem galvenajiem glifosāta lietojumiem uz tradicionālajiem kultūraugiem ⁽¹⁴⁾; tā kā ECHA ir klasificējusi glifosātu kā toksisku ūdens organismiem ar ilgstošām sekām; tā kā glifosāta lietošanas negatīvā ietekme uz bioloģisko daudzveidību un vidi ir plaši dokumentēta; tā kā, piemēram, ASV 2017. gada pētījumā ir konstatēta negatīva korelācija starp glifosāta izmantošanu un pieaugušu *Danaus plexippus* sugas tauriņu pārpilnību, jo īpaši reģionos, kuros īsteno intensīvu lauksaimniecību ⁽¹⁵⁾;
- Q. tā kā atļauja laist tirgū šo ĢM kukurūzu palielinās pieprasījumu pēc tās audzēšanas trešās valstīs; tā kā saskaņā ar iepriekšminēto, pret herbicīdiem noturīgiem ģenētiski modificētiem augiem (salīdzinājumā ar ģenētiski nemodificētiem augiem) izmanto lielākas un atkārtotas herbicīda devas, jo tie ir īpaši paredzēti šādam nolūkam;

⁽⁹⁾ EFSA slēdziens par aktīvās vielas glifosāta pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo analīzi. EFSA 2015. gada biļetens, 13 (11):4302 <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4302/epdf>

⁽¹⁰⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666>

⁽¹¹⁾ Komisijas 2017. gada 6. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2017/660 par saskaņotu Savienības daudzgadu kontroles programmu 2018., 2019. un 2020. gadam, kas pieņemta, lai nodrošinātu atbilstību pesticīdu maksimālajiem atlieku līmeņiem un novērtētu patērētāju eksponētību pesticīdu atliekām augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un uz tās (OV L 94, 7.4.2017., 12. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas 2018. gada 9. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2018/555 par saskaņotu Savienības daudzgadu kontroles programmu 2019., 2020. un 2021. gadam, kas pieņemta, lai nodrošinātu atbilstību pesticīdu maksimālajiem atlieku līmeņiem un novērtētu patērētāju eksponētību pesticīdu atliekām augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un uz tās (OV L 92, 10.4.2018., 6. lpp.).

⁽¹³⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5236067/>

⁽¹⁴⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4302>

⁽¹⁵⁾ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/ecog.02719>

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- R. tā kā Savienība ir pievienojusies ANO Konvencijai par bioloģisko daudzveidību, saskaņā ar kuru pusēm ir pienākums nodrošināt, ka darbības to jurisdikcijā, nenodara kaitējumu videi citās valstīs ⁽¹⁶⁾; tā kā lēmums par to, vai piešķirt atļauju šai ĢM kukurūzai vai nē, ir Savienības jurisdikcijā;
- S. tā kā pret vairākiem selektīviem herbicīdiem noturīgu ĢM kultūraugu izstrāde galvenokārt notiek tādēļ, ka strauji palielinājās nezāļu noturība pret glifosātu tajās valstīs, kuras lielā mērā paļāvās uz ĢM kultūraugiem; tā kā 2015. gadā pasaulē pastāvēja vismaz 29 pret glifosātu noturīgas nezāļu sugas ⁽¹⁷⁾;
- T. tā kā Regulas (EK) Nr. 1829/2003 35. pantā minētā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, 2018. gada 23. aprīlī balsojot nolēma atzinumu nesniegt;
- U. tā kā Komisija vairākkārt ir nosodījusi faktu, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā tai lēmumi par atļauju piešķiršanu bijuši jāpieņem bez Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atbalsta un ka dokumentu nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas iepriekš bija visnotaļ liels izņēmums visā procedūrā, nu ir kļuvusi par ierastu praksi gadījumos, kad ir jāpieņem lēmums par atļaujas piešķiršanu ģenētiski modificētai pārtikai un barībai; tā kā arī Komisijas priekšsēdētājs J. C. Junkers ir nosodījis šādu praksi kā nedemokrātisku ⁽¹⁸⁾;
- V. tā kā Parlaments 2015. gada 28. oktobrī pirmajā lasījumā ⁽¹⁹⁾ noraidīja 2015. gada 22. aprīļa priekšlikumu tiesību aktam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, un aicināja Komisiju to atsaukt un iesniegt jaunu priekšlikumu;
- W. tā kā Regulas (ES) Nr. 182/2011 14. apsvērumā ir norādīts, ka Komisijai, ciktāl vien iespējams, būtu jārikojas tā, lai nepieļautu, ka tās nostāja ir pretrunā dominējošajai nostājai, kas pret īstenošanas akta piemērošanu varētu rasties pārsūdzības komitejā, un jo īpaši tad, ja konkrētais tiesību akts attiecas uz tādiem sensitīviem jautājumiem kā patērētāju veselība, pārtikas nekaitīgums un vide,
- X. tā kā Regulā (EK) Nr. 1829/2003 ir noteikts, ka ģenētiski modificēta pārtika vai barība nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību, dzīvnieku veselību vai vidi un ka Komisija, izstrādājot savu lēmumu par atļaujas atjaunošanu, ņem vērā visus attiecīgos Savienības tiesību aktu noteikumus un citus tiesiskos faktorus, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu;
1. uzskata, ka īstenošanas lēmuma projekts pārsniedz Regulā (EK) Nr. 1829/2003 paredzētās īstenošanas pilnvaras;
 2. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmuma projekts neatbilst Savienības tiesību aktiem, jo nav savienojams ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 mērķi, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽²⁰⁾ paredzētajiem vispārējiem principiem ir nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 3. prasa Komisijai atsaukt īstenošanas lēmuma projektu;
 4. aicina Komisiju apturēt īstenošanas lēmumus attiecībā uz ikvienu pieteikumu atļaujas saņemšanai par ĢMO, kamēr atļaujas piešķiršanas procedūra nav pārskatīta tā, lai būtu novērsta nepilnības pašreizējā procedūrā, kas izrādījusies neatbilstīga;
 5. aicina jo Komisiju jo īpaši ievērot tās saistības saskaņā ar ANO Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, apturot visu to ģenētiski modificēto augu importu, kas ir noturīgi pret glifosātu;

⁽¹⁶⁾ 3. pants, <https://www.cbd.int/convention/articles/default.shtml?a=cbd-03>

⁽¹⁷⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5606642/>

⁽¹⁸⁾ Piemēram, Eiropas Parlamenta plenārsēdē teiktajā uzrunā par nākamās Eiropas Komisijas politiskajām vadlīnijām (Strasbūrā 2014. gada 15. jūlijā) vai uzrunā par Savienības stāvokli 2016. gadā (Strasbūrā 2016. gada 14. septembrī).

⁽¹⁹⁾ OV C 355, 20.10.2017., 165. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

6. jo īpaši aicina Komisiju neatļaut importēt nevienu tādu ģenētiski modificētu augu izmantošanai pārtikā vai barībā, kas ir izturīgas pret tādu herbicīdu, ko nav atļauts izmantot Savienībā (šajā gadījumā glufosināta atļauja, kas derīga līdz 2018. gada 31. jūlijam);
 7. aicina Komisiju nesniegt atļauju nevienam pret herbicīdiem noturīgam ģenētiski modificētam augam, pirms nav veikts pilnīgs novērtējums par atliekām pēc apsmidzināšanas ar papildu herbicīdiem un to tirdzniecības preparātiem, ko izmanto attiecīgo augu kultivēšanas valstīs;
 8. aicina Komisiju riska novērtējumu, kas veikts attiecībā uz papildu herbicīdu izmantošanu un to atliekām, pilnībā iekļaut pret herbicīdiem noturīgu ģenētiski modificētu kultūraugu riska novērtējumā neatkarīgi no tā, vai attiecīgo ģenētiski modificēto kultūraugu Savienībā ir paredzēts kultivēt vai importēt Savienībā pārtikai vai barībai;
 9. atkārtoti apliecina savu apņēmību panākt progresu, strādājot pie Komisijas priekšlikuma grozīt Regulu (ES) Nr. 182/2011, lai nodrošinātu, ka turpmāk Komisija savus priekšlikumus atsauc arī gadījumos, kad Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja nav sniegusi atzinumu par tādu ĢMO atļaujām, kas paredzēti kultivēšanai vai izmantošanai pārtikā vai lopbarībā; aicina Padomi steidzami turpināt darbu pie minētā Komisijas priekšlikuma;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0223

Zivsaimniecības produktu atbilstība ES tirgus piekļuves kritērijiem

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par kontroles pasākumu īstenošanu, lai nodrošinātu zivsaimniecības produktu atbilstību ES tirgus piekļuves kritērijiem (2017/2129(INI))

(2020/C 76/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) kontroles režīmu, kas ietver Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008 ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2403 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1026/2012 par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2017. gada decembra Īpašo ziņojumu Nr. 19/2017 "Ievešanas procedūras: trūkumi tiesiskajā regulējumā un neefektīva īstenošana ietekmē ES finanšu intereses",
- ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0156/2018),

A. tā kā ES ir pasaulē lielākais zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgus, kas 2016. gadā uzņēma 24 % no kopējā pasaules importa, un šādu produktu patēriņā par vairāk nekā 60 % ir atkarīga no importa;

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999; OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regula (ES) 2017/2403 par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 (OV L 347, 28.12.2017., 81. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 316, 14.11.2012., 34. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0195.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- B. tā kā 2010. gada 8. jūlija rezolūcijā par zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa režīmu ES ⁽⁹⁾ Parlaments uzsvēra, ka viens no ES zivsaimniecības un akvakultūras produktu importa politikas galvenajiem mērķiem ir nodrošināt, lai importētie produkti visos aspektos atbilstu tām pašām prasībām, kas izvirzītas ES ražotajiem produktiem, un ka ES centieni padarīt zivsaimniecību ilgtspējīgu nav savienojami ar produktu importu no valstīm, kas zvejo, nerūpējoties par ilgtspēju;
- C. tā kā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumā "Tirdzniecība visiem: ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku" (COM(2015)0497) ir izteikta apņēmība, ka ES īsteno atbildīgāku tirdzniecības politiku kā instrumentu ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanai;
- D. tā kā tas, vai ES ražotāju zivis atbilst ES sanitārajiem standartiem, ir jāpārbauda dalībvalstīm, taču attiecībā uz importētām zivīm Komisija atļauj trešām valstīm apzināt uzņēmumus, kam atļauts eksportēt zivju produktus uz ES ar nosacījumu, ka tie var garantēt līdzvērtīgus standartus;
- E. tā kā ES tālākie reģioni Karību jūrā, Indijas okeānā un Atlantijas okeānā robežojas ar trešām valstīm, kuru zvejas, ražošanas un tirdzniecības nosacījumi ne vienmēr atbilst ES standartiem, un līdz ar to veidojas negodīga konkurence ar vietējo produkciju;
- F. tā kā attiecībā uz zvejniekiem ir daudz starptautisku instrumentu, kas būtu jāratificē un jāīsteno, piemēram, Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvencija Nr. 188 par darbu zvejniecībā, Starptautiskās Jūrniecības organizācijas (SJO) 2012. gada Keiptaunas nolīgums un SJO Starptautiskā konvencija par zvejas kuģu apkalpes sagatavošanas, sertifikācijas un sardzes pildīšanas standartiem (STCW-F);
- G. tā kā 2017. gada 29. novembrī sniegtā zinātniskā ieteikuma Nr. 3/2017 "*Food from the Oceans*" (Pārtika no okeāniem) secinājumos ieteikts integrēt ilgtspējīgas attīstības mērķus visās Savienības politikas jomās un piemērot šo pašu pieeju citiem starptautiskajiem forumiem un atbalstot citus pasaules reģionus, lai līdzsvarotu ekonomiskos un ekoloģiskos mērķus, kas ir saistīti ar pārtikas ražošanu un jūras vidi,
1. norāda — lai zivsaimniecības un akvakultūras produktus laistu tirgū, ES zivsaimniecības nozares dalībniekiem ir jāievēro plašs klāsts regulu un jāizpilda stingri kritēriji, cita starpā KZP noteikumi un sanitārie, darba, kuģu drošuma un vides standarti, kas visi ir nostiprināti ar režīmiem atbilstības nodrošināšanai; ir pārliecināts, ka minēto noteikumu apvienojums rada augstus produkcijas kvalitātes un ilgtspējas standartus, kuru ievērošanu pamatoti sagaida ES patērētāji;
 2. uzskata, ka trešo valstu zivsaimniecības un akvakultūras produktu atbilstība ES standartiem, kas attiecas uz vides un sociālo ilgtspēju, veicinātu ilgtspēju minētajās trešās valstīs un palīdzētu radīt godīgāku konkurenci ES produktu un trešo valstu produktu starpā;
 3. pauž bažas par to, ka šādu produktu imports ir pakļauts retākām kontrolēm, galvenokārt kontrolējot sanitāros standartus un Nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas (NNN zveja) regulas ⁽¹⁰⁾ izpildi, un minētā regula ir izstrādāta tikai, lai nodrošinātu, ka produkta zvejā ir ievēroti piemērojamie noteikumi;
 4. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret importētiem un Eiropas zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kam vajadzētu būt ES zivsaimniecības politikas galvenajam mērķim, ES būtu jāpieprasa, lai visi importētie produkti atbilstu ES saglabāšanas un pārvaldības standartiem, kā arī ES tiesību aktos noteiktajām higiēnas prasībām; norāda, ka tas palīdzētu radīt godīgāku konkurenci un paaugstināt jūras resursu izmantošanas standartus trešās valstīs;
 5. uzskata, ka ES centieni saglabāt zivju krājumus un padarīt zivsaimniecību ilgtspējīgu saskaņā ar KZP nav savienojami ar zivsaimniecības un akvakultūras produktu importu no valstīm, kuras palielina savu zvejas jaudu, neievērojot ilgtspējas aspektu, un ir vienīgi ieinteresētas gūt īstermiņa peļņu;

⁽⁹⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 119. lpp.⁽¹⁰⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

6. pauž bažas par to, ka atšķirīgi noteikumi par zivju laišanu tirgū rada diskriminējošu tirgu, kas negatīvi ietekmē ES zvejniekus un zivju audzētājus, tādēļ būtu jāpastiprina un jāuzlabo zivsaimniecības un akvakultūras produktu kontrole;

7. uzskata, ka visās dalībvalstīs būtu jāveicina Kontroles regulas ⁽¹⁾ piemērošana, lai to viendabīgā un saskaņotā veidā piemērotu gan ES produktiem, gan importētajiem produktiem visos piegādes ķēdes posmos, arī mazumtirdzniecības un ēdināšanas pakalpojumu posmā; norāda, ka tas attiecas arī uz noteikumiem par marķējumu;

Sanitārie standarti

8. pauž bažas par to, ka Savienības noteiktā sistēma, ko izmanto trešo valstu kompetentās iestādes, lai pārbaudītu uz ES eksportēto zivsaimniecības produktu atbilstību sanitārajiem kritērijiem, nesniedz pietiekamas garantijas, ka šie kritēriji tiek vienmēr ievēroti;

9. aicina Komisiju nodrošināt plašākas apmācības, lielāku tehnisko palīdzību un vairāk iespēju institucionālo spēju veidošanai, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm ievērot ES noteikumus; atbalsta tādas iniciatīvas kā Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektora (DG SANTE) programma "Labāka apmācība nekaitīgākai pārtikai", saskaņā ar kuru jaunattīstības valstu oficiālajā kontrolē iesaistītajiem darbiniekiem tiek organizēti apmācību kursi par ES standartiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem;

10. uzsver, ka ir svarīgi importētajiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, arī barībai un barības ražošanai izmantotajām sastāvdaļām, visos aspektos stingri piemērot ES tiesību aktus sanitāro normu un inspekciju jomā (tostarp attiecībā uz pārtikas drošību, izsekojamību un profilaksi), kas ir ļoti svarīgi patērētāju aizsardzības aspekti; šajā sakarībā mudina Komisiju pastiprināt trešo valstu inspekciju programmu, pielāgojot Pārtikas un veterinārā biroja komandējumus, pirmām kārtām palielinot katrā komandējumā pārbaudīto uzņēmumu skaitu, lai iegūtu datus, kas labāk ataino patieso situāciju trešās valstīs;

11. norāda, ka pat DG SANTE veiktās revīzijas liecina, ka dažas trešās valstis ne tuvu nenodrošina produktu atbilstību nepieciešamajiem sanitārajiem standartiem, vismaz attiecībā uz zvejas un pārstrādes kuģiem un refrīžeratorkuģiem, un tas traucē ES robežkontroles punktos veikt sanitāro kontroli, lai pārbaudītu likumā noteikto sanitāro prasību izpildi;

12. pauž satraukumu par novērojumiem, ka trešo valstu zvejas kuģiem, kas darbojas pie Rietumāfrikas krastiem, ir grūtības nodrošināt produktu izsekojamību un sanitāro standartu ievērošanu; uzskata, ka nevar pilnībā paļauties uz to sertificātu patiesīgumu, kuras trešās valstis ir izsniegušas kuģiem un uzņēmumiem, kam atļauts eksports uz ES;

13. uzskata, ka trešo valstu iespēja deleģēt citām izvēlētām trešām valstīm — pat piekrastes valstīm — tiesības izsniegt šādus sertifikātus ir pretrunā karoga valsts atbildības koncepcijai, uz ko balstās KZP un arī NNN zvejas regula, jo īpaši attiecībā uz tās karoga valsts atbildību, kura apstiprina nozvejas sertifikātu; uzskata, ka Komisijai būtu jāizbeidz prakse ļaut trešām valstīm deleģēt šādas tiesības citām valstīm;

14. turklāt uzskata, ka kompetentajām iestādēm vismaz reizi gadā būtu jāveic zvejas kuģu sanitārā inspekcija;

Darba tiesības

15. norāda, ka krasi atšķiras dalībvalstu slavējamie panākumi ar jūrniekiem saistīto darba konvenciju ratificēšanā un to ārkārtīgi sliktie rezultāti ar zvejniekiem saistīto konvenciju ratificēšanā, un mudina tās nekavējoties ratificēt attiecīgos instrumentus, cita starpā SDO Konvenciju Nr. 188, Keiptaunas nolīgumu un SJO Starptautisko konvenciju par zvejas kuģu apkalpes sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem (STCW-F);

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

16. apsveic sociālos partnerus par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 155. panta sekmīgo izmantošanu, lai risinātu sarunas par Padomes Direktīvu (ES) 2017/159⁽¹²⁾, ar ko tiek daļēji īstenota SDO Konvencija Nr. 188, vienlaikus paužot nožēlu, ka tā neattiecas uz pašnodarbinātajiem zvejniekiem; mudina Komisiju pabeigt šo procesu, iesniedzot priekšlikumu par papildu direktīvu, kas ietvertu izpildes panākšanas noteikumus, kā tas darīts kuģošanas jomā;

17. šajā sakarībā mudina Komisiju sākt procedūras LESD 155. panta izmantošanai attiecībā uz STCW-F, lai uzlabotu drošību jūrā zvejas nozarē, kas ir plaši atzīta par vienu no visbīstamākajiem arodiem pasaulē;

18. atbalsta nemitīgos centienus uzlabot ES zivsaimniecības politiku, lai to padarītu ilgtspējīgāku vides ziņā, nodrošinot piekrastes kopienų ilglaicīgu pastāvēšanu un uzturvielām bagātas pārtikas avotu; salīdzinājumam norāda uz to, ka ES tirgus ir aizvien vairāk atvērts zivsaimniecības produktiem no trešām valstīm, kurās pārvaldības režīms nav tik stingrs; uzskata, ka līdz ar to zivsaimniecības politika un tirdzniecības politika nav saskaņotas;

Tirdzniecības politika

19. pauž nožēlu par to, ka Komisija dažkārt dod pretrunīgus signālus trešām valstīm, piemēram, apspriežot brīvās tirdzniecības nolīgumus (BTN) ar valstīm, kas ir provizoriski noteiktas par noteikumus neievērojošām valstīm saskaņā ar NNN zvejas regulu vai Neilgtspējīgas zvejas regulu, vai citādi paplašinot to piekļuvi ES tirgum⁽¹³⁾;

20. aicina Komisiju nodrošināt Savienības tirdzniecības un zivsaimniecības politikas ciešu koordināciju, arī sarunās par tirdzniecības nolīgumiem, kas ietver ar zivsaimniecībām saistītus jautājumus; uzskata, ka ir svarīgi analizēt BTN ekonomisko un sociālo ietekmi uz ES zivsaimniecības produktiem, vajadzības gadījumā ieviest piemērotus aizsardzības pasākumus un noteikt konkrētus zivsaimniecības produktus par sensitīviem;

21. uzskata, ka ES kā pasaulē lielākā zivsaimniecības produktu importētāja kopā ar citām lielākajām zivju importētājvalstīm ir politiski atbildīga par to, lai Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) tirdzniecības noteikumi atbilstu pēc iespējas augstākiem vispārējiem zivsaimniecības pārvaldības un saglabāšanas standartiem; šajā nolūkā aicina Komisiju nodrošināt, ka ES divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos tiek nostiprināta taisnīga, pārredzama un ilgtspējīga zivju tirdzniecība;

22. uzstāj, ka BTN un citos daudzpusējos nolīgumos ar tirdzniecības noteikumiem, par kuriem Komisija risina sarunas, ir jāiekļauj pastiprinātas ilgtspējīgai attīstībai veltītas sadaļas, kurās pievērsta uzmanību konkrētiem zivsaimniecības jautājumiem un kurās:

— ir skaidri pastiprinātas NNN zvejas regulas prasības un trešai valstij uzlikts pienākums sākt procedūru nolūkā nepieļaut NNN zvejā iegūtu zivju nonākšanu tās tirgū, lai novērstu to nonākšanu ES netiešā ceļā;

— ir pieprasīts, lai trešā valsts ratificētu un efektīvi īstenotu galvenos starptautiskos zivsaimniecības instrumentus, piemēram, ANO Jūras tiesību konvenciju, ANO Nolīgumu par zivju krājumiem, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem un FAO atbilstības nolīgumu, un ievērotu attiecīgo reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju (RZPO) standartus;

23. prasa rūpīgi apsvērt tālāko reģionu intereses, slēdzot ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus vai tirdzniecības nolīgumus ar trešām valstīm, vajadzības gadījumā paredzot sensitīvu produktu izslēgšanu;

24. aicina Komisiju, sagatavojot vienošanos par stāvokli pēc Brexit, noteikt, ka Apvienotās Karalistes piekļuve ES zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgum ir atkarīga no ES kuģu piekļuves Lielbritānijas ūdeņiem un KZP piemērošanas;

⁽¹²⁾ OV L 25, 31.1.2017., 12. lpp.

⁽¹³⁾ Regula (ES) Nr. 1026/2012.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

25. aicina Komisiju ierosināt grozījumu VPS regulai ⁽¹⁴⁾ nolūkā pievienot svarīgus zivsaimniecības instrumentus, piemēram, ANO Jūras tiesību konvenciju, ANO Nolīgumu par zivju krājumiem, FAO atbilstības nolīgumu un FAO Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, kā vienus no instrumentiem, kas ir jāratificē un jāpieņem, kā arī iekļaut noteikumus, kuri ļautu apturēt VPS+ statusu gadījumos, ja minēto instrumentu noteikumi nav piemēroti;

26. uzsver — lai novērstu trūkumus BTN tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības sadaļu īstenošanā un nostiprinātu minētos noteikumus, tajos būtu jāiekļauj saistošs strīdu izšķiršanas mehānisms (ietverot savstarpējas valdību konsultācijas, grupas procedūru, sabiedrības piekļuvi dokumentiem un apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību), ko papildinātu iespēja piemērot sankcijas, ja netiek ievērotas starptautiskās saistības;

27. pauž satraukumu par Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā Nr. 19/2017 aprakstītajām muitas kontroles nepilnībām un trūkumiem un mudina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk īstenot ziņojumā paustos ieteikumus;

28. norāda, ka papildus vispārējām prasībām par nefinanšu informācijas atklāšanu, kuras jāievēro lieliem uzņēmumiem, divās problemātiskās nozarēs — kokmateriālu un konflikta zonās iegūtu izrakteņu nozarē — ir noteiktas papildu prasības visu lielumu dalībniekiem (arī MVU) attiecībā uz pastiprinātiem pienācīgas pārbaudes pienākumiem, kas jāizpilda visā uzraudzības ķēdē; uzskata, ka zivsaimniecības produktiem nāktu par labu līdzīgi pienākumi, un mudina Komisiju pārbaudīt iespējas ieviest pienācīgas pārbaudes prasības attiecībā uz šiem produktiem;

Tirdzniecības standarti

29. norāda — lai gan Regulas (ES) Nr. 1379/2013 noteikumi par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju attiecas uz visiem zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, noteikumi par patērētājiem paredzēto marķējumu attiecas tikai uz salīdzinoši nelielu produktu grupu, kas neietver sagatavotus, konservētus vai pārstrādātus produktus; uzskata, ka būtu jāuzlabo patērētājiem domātā informācija arī par šiem produktiem, iekļaujot papildu obligātu informāciju uz to etiķetes; uzskata, ka šo produktu marķējums ir jāuzlabo, lai informētu patērētājus un nodrošinātu zivsaimniecības un akvakultūras produktu izsekojamību;

30. aicina Komisiju veicināt informācijas kampaņas par ES zvejnieku un zivju audzētāju centieniem nodrošināt ilgtspēju, uzsverot augstos kvalitātes standartus, ko paredz ES tiesību akti, salīdzinājumā ar trešo valstu standartiem;

31. uzskata, ka kopīgās zivsaimniecības politikas un citu ES tiesību aktu stingra ievērošana nodrošina ES flotes atbilstību augstiem standartiem vides, higiēnas, sanitārajā un sociālajā jomā, un tādēļ mudina Komisiju nekavējoties pārbaudīt iespēju izveidot marķējumu ES zivsaimniecības produktu apzīmēšanai;

32. pauž pārliecību, ka Eiropas patērētāji bieži vien izdarītu citu izvēli, ja būtu labāk informēti par pārdošanā esošo produktu patieso raksturu, ģeogrāfisko izcelsmi, kvalitāti un ražošanas vai nozvejas apstākļiem;

33. uzskata, ka uz zivsaimniecības produktu etiķetēm būtu obligāti jānorāda arī produktu nozvejojušā kuģa karoga valsts;

34. atzinīgi vērtē to, ka Komisija nesen sākusī pirms vairākiem desmitiem gadu pirmoreiz pieņemto tirdzniecības standartu izvērtēšanu, lai noteiktu, kuri standarti būtu jāpieņem, ņemot vērā mūsdienu tirdzniecības praksi un pieejamās tehnoloģijas produktu izsekojamības nodrošināšanai;

Kontroles režīms

35. uzskata, ka kontroles režīmu veidojošās trīs regulas ir līdzsvarots tiesību aktu kopums un palīdzējušas nozīmīgi uzlabot zvejnniecības pārvaldību ES;

36. uzteic Komisiju par to, kā tā ir panākusi NNN zvejas regulas izpildi attiecībā uz trešām valstīm, parādot, ka ES kā atbildīga tirgus valsts var ārkārtīgi ietekmēt pasaules zvejnniecības; mudina Komisiju arī turpmāk izdarīt spiedienu uz citām tirgus valstīm, lai tās īstenotu pasākumus nolūkā nepieļaut NNN zvejā nozvejotu zivju nonākšanu to tirgū;

⁽¹⁴⁾ Regula (ES) Nr. 978/2012 (OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.).

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

37. vērš uzmanību uz nesen pilsoniskās sabiedrības publicēto ziņojumu, kurā analizēta jūras produktu plūsma uz ES valstīm kopš 2010. gada, kad stājās spēkā NNN zvejas regula, un kurš rāda, kā kontroles nepilnības attiecībā uz dalībvalstu importu no trešām valstīm un nevienādi noteikumi var ļaut ES tirgū nonākt neatbilstīgiem produktiem; tāpēc aicina dalībvalstis, tranzītvalstis un galamērķa valstis uzlabot koordināciju, lai nodrošinātu, ka zivju importam izsniegtie nozvejas sertifikāti tiek rūpīgāk pārbaudīti; uzskata, ka ir sevišķi svarīgi pieņemt saskaņotu un koordinētu Eiropas mēroga datorizētu sistēmu, kas varētu atvieglināt zivju importa kontroli dalībvalstīs;

38. uzskata, ka Komisija un dažas dalībvalstis nav stingri īstenojušas visas trīs regulas un nav panākušas to izpildi, kā atzīts Komisijas, Revīzijas palātas un neatkarīgu novērotāju sniegtajos dokumentos;

39. uzskata, ka papildus NNN zvejas regulas piemērošanai ir stingrāk jāleņķi jākontrolē šādu zivju tirdzniecība, galvenokārt veicot stingrākas revīzijas dalībvalstīs un uzņēmumos, kurus tur aizdomās par nelegāli nozvejotu produktu piegādi;

40. prasa Komisijai izmantot visos tai pieejamos instrumentus, lai nodrošinātu, ka visas valstis, kas uz ES eksportē zivsaimniecības un akvakultūras produktus, piemēro stingru politiku krājumu saglabāšanai; mudina to sadarboties ar šīm valstīm visos atbilstīgajos forumos un jo īpaši reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās;

41. konstatē, ka īstenošanas kļūdas ir pieļautas vairākos aspektos un ietver:

— nevienmērīgu sankciju līmeni un punktu sistēmas neīstenošanu dažādās dalībvalstīs;

— sankcijas, kas ne vienmēr ir pietiekami atturošas, efektīvas vai samērīgas, lai nepieļautu pārkāpumu atkārtošanos;

— datu vākšanu nepietiekamā apmērā dalībvalstīs un nepietiekamu apmaiņu ar datiem starp dalībvalstīm, jo īpaši kopējas un savietojamas datu bāzes trūkuma dēļ;

— sliktu zivju izsekojamību, arī šķērsojot valstu robežas;

— sliktu svēršanas prakses kontroli;

— būtiskas atšķirības importēto produktu pārbaudē un ieviešanas vietās veiktajā pārbaudē, arī attiecībā uz nozvejas sertifikātiem;

— to, ka dalībvalstīs netiek piemērota skaidra un vienota būtisku pārkāpumu definīcija;

42. uzsver, ka ir jānodrošina, lai pēc importēta produkta noraidīšanas vienas dalībvalsts ostā tas nevarētu nonākt ES tirgū no citas ostas citā dalībvalstī;

43. piekrīt, ka konkrētus kontroles režīma regulējuma noteikumus var dažādi interpretēt un tas ir traucējis vienotai īstenošanai, taču uzskata, ka ar pietiekamu atvērtību un politisko gribu Komisija un dalībvalstis varētu pastiprināt centienus nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu saskaņotāku īstenošanu, piemēram, izmantojot vadlīnijas un interpretāciju;

44. norāda, ka šajā nolūkā, reformējot KZP, tika izveidota Ekspertu grupa jautājumos par Eiropas Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmas saistību izpildi, to paredzot par forumu atklātām un nekritiskām dalībnieku diskusijām par nepilnībām, un pauž nožēlu par to, ka šī grupa līdz šim nav šādi darbojusies;

45. uzskata, ka ir jādara vēl daudz vairāk, lai mudinātu pilnībā īstenot kontroles režīmu, cita starpā panākt, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi saistībā ar konstatētajiem pārkāpumiem, dalībvalstis labāk ziņo par veiktajiem pasākumiem un notiek informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un ar Komisiju;

46. uzstājīgi aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai mudinātu dalībvalstis pilnībā īstenot kontroles režīma noteikumus, tostarp attiecīgā gadījumā apturot līdzekļu izmaksu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

47. atkārtoti uzsver 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā par zivsaimniecības kontroles pasākumu vienādošanu Eiropā ⁽¹⁵⁾ izklāstītos secinājumus, ka jebkāдай Kontroles regulas vai NNN zvejas regulas pārskatīšanai ir jābūt mērķtiecīgai un jākoncentrējas tikai uz tiem aspektiem, kas kavē efektīvu un vienmērīgu kontroli visās Savienības dalībvalstīs;

48. prasa paplašināt Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras (EFCA) pilnvaras, tās attiecinot arī uz zivsaimniecības nolīgumos paredzētajām kuģu pārbaudēm, tostarp pamatojoties uz sadarbību ar parakstītājvalsts kompetentajām iestādēm, un piešķirt EFCA resursus, kas vajadzīgi pārbaūžu veikšanai;

49. pauž dziļu nožēlu par Komisijas lēmumu sākt visa kontroles režīma pamatīgu pārskatīšanu, neveicot pienācīgu sabiedrisko apspriešanu ne par NNN zvejas regulas īstenošanu, ne EFCA pilnvarām, ne arī visas paketes pārskatīšanu, kā to prasa labāka regulējuma vadlīnijas; uzskata, ka oficiāla sabiedriskā apspriešana par visiem minētajiem elementiem pirms pārskatīšanas priekšlikuma iesniegšanas ļautu visām ieinteresētajām personām dot pietiekamu ieguldījumu šā KZP vissvarīgākā pilāra pārskatīšanā;

50. stingri uzstāj, ka pārskatīšana nedrīkst vājināt pašreizējos pasākumus, bet tai drīzāk būtu jāuzlabo un jānostiprina vienlīdzīgi konkurences apstākļi zvejnīcības kontrolē, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt kopējās zivsaimniecības politikas kopējo dimensiju;

51. uzstāj, ka pārskatītā kontroles režīma pamatprincipu vidū ir jābūt:

- ES mēroga standartiem un normām attiecībā uz inspekcijām jūrā, ostā un visā uzraudzības ķēdē;
- pilnīgai zivju izsekojamībai visas uzraudzības ķēdes garumā no kuģa līdz galīgajam pārdošanas punktam;
- pilnīgiem datiem par visu nozares dalībnieku nozveju, arī attiecībā uz kuģiem, kuru garums nesasniedz 10 m, un atpūtas zvejnīkiem;
- vienlīdzīgam sankciju līmenim visās dalībvalstīs;
- kopīgai pārkāpuma definīcijai;
- līdzvērtīgai punktu sistēmas piemērošanai visās dalībvalstīs;
- pietiekami atturošām, efektīvām un samērīgām sankcijām;
- Komisijai un dalībvalstīm pieejamai sistēmai, kas paredzēta, lai apmainītos ar visu informāciju par konstatētajiem pārkāpumiem un to saistībā veiktajiem juridiskajiem un tiesiskajiem pasākumiem;
- pilnīgai pieejamo tehnoloģiju uzlabojumu apgūšanai un spējai apgūt turpmāk izstrādātās tehnoloģijas bez vajadzības grozīt tiesību aktus;
- Komisijas un dalībvalstu, un attiecīgā gadījumā dalībvalstu reģionu pienākumu nepārprotamai noteikšanai;
- Kontroles regulas neregionalizēšanai;

52. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par Kontroles regulas grozīšanu;

53. uzstāj, ka NNN zvejas regulas noteikumus un principus nedrīkst nekādā ziņā mainīt vai mīkstināt, ņemot vērā šīs regulas milzīgos panākumus un ietekmi uz zivsaimniecībām visā pasaulē;

54. uzstāj, ka trešo valstu iekļaušanai NNN zvejas regulā paredzētajos provizoriskās noteikšanas, noteikšanas un sarakstā iekļaušanas procesos nedrīkst būt nekādas politiskas sekas un ka izņemšana no saraksta var tikt pamatota tikai ar to, ka attiecīgā valsts ir pilnībā īstenojusi uzlabojumus, kurus Komisija uzskatījusi par nepieciešamiem;

⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0407.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

55. uzskata, ka būtu jānostiprina EFCA loma, lai tā varētu vairāk iesaistīties Kontroles regulas un NNN zvejas regulas piemērošanā, tostarp datu pārbaudē un kontrolpārbaudē visā uzraudzības ķēdes garumā, Komisijas un dalībvalstu veikto inspekciju plānošanā un koordinēšanā un nozvejas sertifikātu pārbaudē;

o

o o

56. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0224

Pārtikas un lauksaimniecības nākotne

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par pārtikas un lauksaimniecības nākotni (2018/2037(INI))

(2020/C 76/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 29. novembra paziņojumu par pārtikas un lauksaimniecības nākotni (COM(2017)0713),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 38. un 39. pantu, ar ko nosaka kopīgu lauksaimniecības politiku (KLP) un tās mērķus,
- ņemot vērā LESD 40. un 42. pantu, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju (TKO) un kas nosaka, ciktāl noteikumi par konkurenci attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību,
- ņemot vērā LESD 13. pantu,
- ņemot vērā LESD 349. pantu, ar ko nosaka tālāko reģionu statusu un nosacījumus Līgumu piemērošanai šiem reģioniem,
- ņemot vērā 2017. gada 13. decembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2393, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju, un (ES) Nr. 652/2014, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodutīvo materiālu ⁽¹⁾ (Omnibus regulu),
- ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2018. gada 19. martā publicēto informatīvo dokumentu par KLP nākotni,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai ⁽³⁾, un Komisijas 2017. gada 10. oktobra ziņojumu par dalībvalstu rīcības plāniem un par progresu, īstenojot Direktīvu 2009/128/EK par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu (COM(2017)0587),
- ņemot vērā tā 2018. gada 6. februāra lēmumu par Savienības pesticīdu atļaušanas procedūras īpašās komitejas izveidi, tās pienākumiem, skaitlisko sastāvu un pilnvaru laiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašos ziņojumus: Nr. 16/2017 "Lauku attīstības plānošana: tai jābūt mazāk sarežģītai un vairāk uzmanības jāveltī rezultātiem" un Nr. 21/2017 "Zaļināšana: sarežģītāka ienākumu atbalsta shēma, kas vēl nav efektīva vides aizsardzības ziņā",
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 28. jūnija pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni (COM(2017)0358),

⁽¹⁾ OV L 350, 29.12.2017., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0022.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. februāra paziņojumu "Jauna un moderna Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēma, kura efektīvi īsteno tās prioritātes pēc 2020. gada" (COM(2018)0098),
- ņemot vērā 2016. gada Eiropas konferencē par lauku attīstību izdoto Korkas deklarāciju 2.0 "Labāka dzīve lauku teritorijās",
- ņemot vērā 2018. gada 3. maija rezolūciju par ES aitkopības un kazkopības nozares pašreizējo stāvokli un turpmākajām perspektīvām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 17. aprīļa rezolūciju par Eiropas stratēģiju proteīnaugu popularizēšanai — proteīnaugu un pākšaugu ražošanas veicināšana Eiropas lauksaimniecības nozarē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 14. marta rezolūciju par nākamo DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 1. marta rezolūciju par ES biškopības nozares perspektīvām un izaicinājumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 27. aprīļa rezolūciju "Pašreizējā lauksaimniecības zemes koncentrācija Eiropas Savienībā — "kā atvieglot zemes pieejamību lauksaimniekiem?" ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 4. aprīļa rezolūciju par sievietēm un viņu lomu lauku apvidos ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 14. decembra rezolūciju par KLP instrumentiem cenu svārstīguma mazināšanai lauksaimniecības tirgos ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 27. oktobra rezolūciju par veidiem, kādos KLP var uzlabot darbvietu izveidi lauku apvidos ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 7. jūnija rezolūciju par inovācijas un ekonomiskās attīstības veicināšanu Eiropas lauku saimniecību turpmākajā pārvaldībā ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 7. jūlija rezolūciju par ES piena nozares perspektīvām — piena nozares tiesību aktu kopuma īstenošanas pārskatīšana ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu "Kopējās lauksaimniecības politikas iespējamā pārveidošana" ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu "KLP pēc 2020. gada" ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā ANO Ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), no kuriem lielākā daļa atbilst KLP,
- ņemot vērā Lauksaimniecības tirgu jautājumu darba grupas 2016. gada novembra ziņojumu "Tirgus darbības rezultātu uzlabošana: lauksaimnieku stāvokļa uzlabošana piegādes ķēdē" un tā secinājumus,
- ņemot vērā 2015. gadā notikušajā ANO 21. klimata pārmaiņu konferencē pieņemto Parīzes nolīgumu, un jo īpaši Eiropas Savienības uzņemtās saistības kā "nacionāli noteiktus devumus" (NND), lai sasniegtu nolīguma vispasaules mērķus,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 15. decembra ziņojumu par īpašu pasākumu shēmas īstenošanu lauksaimniecībā par labu Savienības tālākajiem reģioniem (POSEI) (COM(2016)0797),

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0203.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0095.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0075.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0057.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0197.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0099.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0504.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0427.

⁽¹³⁾ OV C 86, 6.3.2018., 62. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 265, 11.8.2017., 7. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 288, 31.8.2017., 10. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 342, 12.10.2017., 10. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā 2016. gadā paziņoto (COM(2016)0316) vides politikas īstenošanas pārskatu (EIR), kas ir uzskatāms par instrumentu, kurš palīdz uzņēmumiem un iedzīvotājiem baudīt ES vides tiesību un vides rīcībpolitikas labvēlīgo iedarbību, pateicoties labākai īstenošanai,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A8-0178/2018),
- A. tā kā Komisijas paziņojumā par pārtikas un lauksaimniecības nākotni ir atzīts, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir viena no vecākajām un integrētākajām politikas jomām ES un ir stratēģiski nozīmīga politika pasaules līmenī, un ka KLP būtu jāveido tā, lai ES lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarēm dotu iespēju reaģēt uz pamatotām iedzīvotāju prasībām ne tikai saistībā ar pārtikas nodrošinājumu, nekaitīgumu, kvalitāti un ilgtspēju, bet arī saistībā ar vides aizsardzību, bioloģiskās daudzveidības un dabas resursu aizsardzību, rīcību klimata pārmaiņu jomā, lauku attīstību, veselību un augstiem dzīvnieku labturības standartiem, kā arī nodarbinātību;
- B. tā kā ir acīmredzams, ka KLP ir jāreformē, lai tā labāk reaģētu gan uz savas galvenās mērķa grupas, proti, lauksaimnieku, vajadzībām, gan uz iedzīvotāju vajadzībām kopumā;
- C. tā kā KLP ir sevišķi svarīga visā Eiropā apmēram 12 miljoniem lauku saimniecību;
- D. tā kā lauksaimniecības zeme veido 47 % no Eiropas teritorijas un Eiropas Savienībā ir 22 miljoni lauksaimnieku un lauksaimniecībā nodarbināto;
- E. tā kā KLP mērķiem vajadzētu būt nodrošināt pārtikas nekaitīgumu un suverenitāti, kā arī ES lauksaimniecības sistēmu un teritoriju izturētspēju un ilgtspēju;
- F. tā kā Eiropas Savienības daudzfunkcionālas un dažādotas lauksaimniecības un mežsaimniecības, kas rada darbvietas un ir taisnīga, vispārējais mērķis, kuru virza ilgtspējīga lauksaimniecības prakse un kurš ļauj saglabāt dzīvotspējīgas, pieejamas un nākamajām paaudzēm nododamas ģimenes saimniecības, joprojām ir galvenais priekšnoteikums, lai sniegtu pozitīvu papildu ieguvumu un sabiedriskos labumus (pārtikas un nepārtikas preces, kā arī pakalpojumus), ko pieprasa Eiropas iedzīvotāji;
- G. tā kā ir jāaptur pašreizējā varas koncentrācija lielo izplatīšanas uzņēmumu un lielo ražotāju rokās un ir jāmaina šīs varas sadalījums;
- H. tā kā izmaiņas spēkā esošajā KLP jāveic, pamatojoties uz stratēģiskiem mērķiem — palielināt konkurētspēju un nodrošināt labu un nekaitīgu pārtiku;
- I. tā kā KLP vairāk nekā 25 gadus ir bijusi pakļauta regulārām reformām, ko noteica Eiropas lauksaimniecības atvēršana starptautiskajiem tirgiem un jaunu problēmu rašanās, piemēram, vides un klimata jomā; tā kā šajā nepārtrauktajā pielāgošanās procesā ir vajadzīga turpmāka virzība, lai KLP vienkāršotu, modernizētu un pārorientētu ar mērķi nodrošināt lauksaimnieku ienākumus un to, ka tā efektīvāk reaģē uz visas sabiedrības gaidām, jo īpaši pārtikas kvalitātes un nodrošinājuma, klimata pārmaiņu, sabiedrības veselības un nodarbinātības jomā, vienlaikus nodrošinot politikas noteiktību un finansiālu drošību nozarei, lai panāktu ilgtspēju lauku apvidos, risinātu problēmas saistībā ar pārtikas nodrošinājumu, veicinātu Eiropas klimata un vides mērķu sasniegšanu, kā arī palielinātu ES pievienoto vērtību;
- J. tā kā, lai arī Komisijas paziņojuma par KLP pašreizējo reformu nosaukumā ir atsauce uz pārtikas un lauksaimniecības nākotni, tā nav sniegusi nekādu nodrošinājumu attiecībā uz KLP budžeta saglabāšanu, un ir būtiski nepieciešams risināt šo jautājumu pirms paredzamo tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanas; tā kā šiem tiesību aktu priekšlikumiem jānodrošina, lai netiktu izraisīta KLP atkārtota nacionalizācija, netiktu radīts kaitējums pareizai vienotā tirgus darbībai un tiktu nodrošināta patiesa vienkāršošana atbalsta saņēmējiem ne tikai ES līmenī, bet arī dalībvalstu, reģionu, vietējā un lauku saimniecību līmenī, un elastīgums un juridiska noteiktība lauksaimniekiem un mežu īpašniekiem, vienlaikus nodrošinot, ka vērienīgie vides mērķi un jaunās KLP mērķi tiek izpildīti, neradot jaunus ierobežojumus dalībvalstīm un tādējādi jaunu sarežģītības pakāpi, kas kavētu valstu stratēģiju īstenošanu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- K. tā kā jaunam īstenošanas modelim būtu jānodrošina tieša saikne starp Eiropas Savienību un Eiropas lauksaimniekiem;
- L. tā kā KLP ir jāuzņemas svarīga nozīme, lai uzlabotu nozares ilgtermiņa produktivitāti un konkurētspēju un sekmētu stagnācijas pārvarēšanu un mazinātu mainību lauku saimniecību ienākumos, kuri vidēji joprojām ir zemāki nekā pārējā ekonomikā, neraugoties uz ražošanas koncentrāciju un intensifikāciju un produktivitātes pieaugumu;
- M. tā kā tiešie maksājumi nodrošina pirmo būtisko stabilitātes līmeni un drošības tīklu lauku saimniecības ienākumiem, jo tie veido ievērojamu daļu no lauksaimniecības gada ienākumiem — līdz pat 100 % no lauku saimniecības ieņēmumiem dažos reģionos; tā kā ar šiem maksājumiem arī turpmāk jāsekmē lauksaimnieku konkurētspēja vienlīdzīgos konkurences apstākļos ar trešām valstīm;
- N. tā kā jaunas lauku pievienotās vērtību ķēdes bioekonomikā var nodrošināt labas izaugsmes un nodarbinātības iespējas lauku apvidos;
- O. tā kā tiešajiem maksājumiem jābūt mērķtiecīgāk vēršoties uz lauksaimniekiem, jo tieši viņi nodrošina mūsu lauku reģionu stabilitāti un nākotni un saskaras ar ekonomiska rakstura tirgus riskiem;
- P. tā kā pēdējos dažos gados lauksaimnieki ir saskārušies ar pastiprinātu cenu nestabilitāti, ko atspoguļo cenu svārstības pasaules tirgos, un nenoteiktību, ko izraisījušas makroekonomiskās pārmaiņas, ārējā politika, piemēram, tirdzniecības, politiskie un diplomātiskie jautājumi, sanitārās krīzes, pārpalikums atsevišķās Eiropas nozarēs, klimata pārmaiņas un biežāki ekstremāli laika apstākļi ES;
- Q. tā kā Vidusjūras reģionu nozarēm īpaši paredzētiem instrumentiem būtu jāpaliek I pilārā;
- R. tā kā ir būtiski nodrošināt elastīgus un apstākļiem atbilstošus rīkus, kas ļautu jutīgām un stratēģiski nozīmīgām nozarēm pārvarēt strukturālās pārmaiņas, piemēram, Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES iespējamo ietekmi vai ar ES galvenajiem partneriem noslēgto divpusējo tirdzniecības nolīgumu ietekmi;
- S. tā kā augļu un dārzeņu, vīnkopības un biškopības nozaru stratēģijas arī turpmāk būtu obligāti piemērojamas ražotājvalstīm, un būtu jā saglabā šo instrumentu un noteikumu īpašās iezīmes;
- T. tā kā ir būtiski reģionos un visās ES dalībvalstīs nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus, taisnīgas cenas un pienācīgu dzīves līmeni visiem lauksaimniekiem, nodrošinot pieņemamas cenas iedzīvotājiem un patērētājiem un lauksaimnieciskās darbības veikšanu visā Savienības teritorijā, tostarp apgabalos, kuros ir dabiski ierobežojumi; tā kā ir būtiski veicināt kvalitatīvas pārtikas un veselīga un ilgtspējīga uztura patēriņu un piekļuvi tam, vienlaikus izpildot saistības attiecībā uz sociālo un vides ilgtspēju, rīcību klimata pārmaiņu jomā, veselību, dzīvnieku un augu veselību un labturību un lauku apvidu līdzsvarotu attīstību;
- U. tā kā ūdens un lauksaimniecība ir cieši saistītas jomas un ūdens ilgtspējīga apsaimniekošana lauksaimniecības nozarē ir būtiska, lai garantētu labu kvalitāti un pietiekamu pārtikas ražošanu un lai nodrošinātu ūdens resursu saglabāšanu;
- V. tā kā KLP ir vajadzīgi piemēroti instrumenti, lai risinātu jautājumu par lauksaimniecības neaizsargātību pret klimata pārmaiņām un vienlaikus samazinātu spiedienu uz saldūdens rezervēm, ko izraisa šī nozare, uz kuru attiecas 50 % no ES saldūdens patēriņa;
- W. tā kā vajadzīga atjaunināta, vienkāršāka un taisnīgāka maksājumu sistēma, lai panāktu lielāku taisnīgumu un leģitimitāti;
- X. tā kā pašreizējā KLP trūkst instrumentu, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu gados vecākiem lauksaimniekiem pienācīgus ienākumus, kas nodrošina cilvēka cienīgu dzīvi;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- Y. tā kā trūkst atbilstīgu instrumentu, kas veicinātu uzņēmumu nodošanu no vecākās lauksaimnieku paaudzes jaunajai paaudzei;
- Z. tā kā saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas 2018. gada marta informatīvo dokumentu par KLP nākotni 2010. gadā uz katriem 100 lauku saimniecību vadītājiem, kas vecāki par 55 gadiem, bija 14 lauku saimniecību vadītāji, kas jaunāki par 35 gadiem, bet šis skaits 2013. gadā samazinājās līdz 10,8; tā kā laikposmā no 2004. gada līdz 2013. gadam ES lauksaimnieku vidējais vecums no 49,2 gadiem palielinājās līdz 51,4 gadiem; tā kā mazākās lauku saimniecības bieži vien apsaimnieko vecāki lauksaimnieki;
- AA. tā kā pieaugošā pasaules tirdzniecība rada jaunas iespējas un jaunus uzdevumus, kas cita starpā saistīti ar vidi, klimata pārmaiņām, ūdeņu aizsardzību, lauksaimniecības zemes trūkumu un zemes noplicināšanos, un tādēļ prasa pielāgot starptautiskās tirdzniecības noteikumus, lai nodrošinātu kopējus vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kuru pamatā ir godīgi un ilgtspējīgi nosacījumi preču un pakalpojumu apmaiņai pasaulē, kā arī atjauninātus un efektīvus tirdzniecības aizsardzības mehānismus saskaņā ar spēkā esošajiem ES sociālajiem, ekonomiskajiem, vides, veselības, sanitārajiem, fitosanitārajiem un dzīvnieku labturības standartiem;
- AB. tā kā šādi augsti standarti ir jāaglabā un jāveicina visā pasaulē, jo īpaši Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros, Eiropas ražotāju un patērētāju interešu aizsardzības nolūkā ietverot Eiropas standartus tirdzniecības nolīgumos par importu;
- AC. tā kā aptuveni 80 % no ES nepieciešamā proteīna tiek importēti no trešām valstīm un līdz šim KLP nav īstenota pienācīga stratēģija proteīna jomā;
- AD. tā kā, lai gan galvenās uzmanības pievēršana gan resursu taupošu produktu, gan procesu inovācijas pētniecībai un attīstībai ir jāvērtē atzinīgi, tomēr vairāk jācenšas pilnveidot pētniecības spējas un infrastruktūra, kas vajadzīga, lai pārvērstu pētījumu rezultātus pārtikas ražošanas un ilgtspējīgas lauksaimniecības un mežsaimniecības praksē, un jāsekmē daudzu dalībnieku pieeja, kurā galvenā nozīme piešķirta lauksaimniekiem un ko veicina neatkarīgi, pārredzami un pietiekami finansēti ES līmeņa lauksaimniecības papildināšanas pakalpojumi visās dalībvalstīs un reģionos, kā arī zināšanu apmaiņa un apmācību pakalpojumi dalībvalstu līmenī;
- AE. tā kā tiešo ieguldījumu atbalstam jābūt mērķtiecīgāk vērstam uz divējādām ekonomikas un vides prasībām un tajā jāņem vērā pašu lauku saimniecību vajadzības;
- AF. tā kā Eiropas Savienība ir izstrādājusi vairākas kosmosa programmas (EGNOS un Galileo) un zemes novērošanas programmu (Copernicus), kuru potenciāls attiecībā uz KLP īstenošanas uzraudzības veicināšanu un attiecībā uz pāreju no Eiropas lauksaimniecības uz precīzo lauksaimniecību un uz saimniecību veiktspēju gan vides, gan ekonomikas ziņā ir maksimāli jāizmanto;
- AG. tā kā lielākā daļa pētījumu biotehnoloģijas jomā patlaban tiek veikti ārpus ES, un tajos galvenā uzmanība tiek veltīta agroekonomikas jautājumiem, kas nav raksturīgi ES nozarei, tādējādi radot iespējamus ieguldījumu un prioritāšu zaudējumus;
- AH. tā kā, ņemot vērā neseno pieredzi, dabisko procesu izmantošana un veicināšana ražīguma un izturētspējas palielināšanas nolūkā visticamāk samazinās ražošanas izmaksas;
- AI. tā kā konkurētspējīgai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarei joprojām jāpiešķir liela nozīme, lai sasniegtu ES vides un klimata jomas mērķus, kas izklāstīti starptautiskos nolīgumos, piemēram, COP 21 un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, paredzot lauksaimniekiem stimulus un atbildību par viņu ieguldījumu, kā arī sniedzot atbalstu lauksaimniekiem, samazinot nevajadzīgu regulatīvo un administratīvo slogu saistībā ar pasākumiem, ko tie veic;
- AJ. tā kā zemeslodes virsmas vidējās temperatūras paaugstināšanās, kas paredzēta 21. gadsimtā, un tās tūlītējā ietekme uz klimatiskajiem apstākļiem rada vajadzību izveidot ekoloģiski ilgtspējīgu pārtikas sistēmu, kas garantē drošu un daudzveidīgu ražošanu, vienlaikus neuzliekot Savienībai saistības citos tirgos;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- AK. tā kā ir svarīgi, lai turpmākā KLP atbilstu ilgtspējīgas attīstības mērķiem, Parīzes nolīgumam un ES politikas virzieniem, jo īpaši ilgtspējības, vides, klimata, sabiedrības veselības un pārtikas jomā;
- AL. tā kā lauksaimniecība ir viena no tām ekonomikas nozarēm, no kurām tiek sagaidīts, ka tās palīdzēs sasniegt 2030. gada mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 30 % salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni saskaņā ar Kopīgo centienų regulu;
- AM. tā kā mazie lauksaimnieki veido aptuveni 40 % no ES lauku saimniecībām, taču saņem tikai 8 % KLP subsīdiju;
- AN. tā kā 17 IAM ir noteikti jauni, skaidri uzdevumi KLP pēc 2020. gada;
- AO. tā kā KLP ir pakāpeniski integrēti mērķi vides jomā, nodrošinot, ka tās noteikumi ir saderīgi ar vides aizsardzības prasībām, kas noteiktas ES tiesību aktos, un panākot, ka lauksaimnieki pilda šīs prasības, kā arī nodrošinot, ka tās noteikumi veicina ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi, kas ir labvēlīga videi un bioloģiskajai daudzveidībai;
- AP. tā kā piesātināto tauku un sarkanās gaļas patēriņš Savienībā ievērojami pārsniedz ieteikto uzturvērtību uzņemšanu un pārtikas ražošanas nozare joprojām ievērojami sekmē siltumnīcefekta gāzu un slāpekļa emisiju;
- AQ. tā kā slēgtie ražošanas cikli — ražošana, pārstrāde un iepakošana, ko veic vienā un tajā pašā reģionā — saglabā pievienoto vērtību attiecīgajā reģionā un tādējādi nodrošina vairāk darbvieta vietējā apgabalā, un nodrošina iespēju atdzīvot lauku apgabalus;
- AR. tā kā KLP ekonomiskie un vides mērķi nav nošķirami, šāda divpusība ir jāsavieno un pat jāstiprina, veicot pirmā pīlāra un zaļināšanas mehānisma reformu, lai sekmētu pāreju uz ilgtspējīgu un efektīvu Eiropas lauksaimniecības modeli;
- AS. tā kā Eiropas Savienībai turpmākajā KLP jācenšas būtiski ierobežot antibiotiku izmantošanu lauksaimniecības un pārtikas nozarē, lai veicinātu ilgtspējīgu lauksaimniecību;
- AT. tā kā lauksaimniecības sistēmu un teritoriju ilgtermiņa noturības un ilgtspējas palielināšana dos labumu visai ES;
- AU. tā kā Eiropas Revīzijas palāta ir uzsvērusi faktu, ka zaļināšanas prasību dēļ, kas bieži tikai atspoguļo pašreizējās prakses, zaļie maksājumi, kurus ievieša 2013. gada reformas ietvaros, rada papildu sarežģītību un birokrātiju, ir grūti saprotami un, kā uzskata Revīzijas palāta, to struktūras dēļ nepietiekami uzlabo KLP vides un klimata rezultātus, un tas jāņem vērā, izstrādājot KLP jauno "zaļo struktūru";
- AV. tā kā Eiropas Revīzijas palāta ir konstatējusi būtiskas nepilnības II pīlāra īstenošanā, jo īpaši laikietilpīgo apstiprināšanas procesu, kā arī sarežģītās un birokrātiskās lauku attīstības programmas;
- AW. tā kā uz pierādījumiem pamatotas atbilstības pārbaudes zinātnisko pētījumu metanovērtējumā ir konstatēts, ka zaļināšanas pasākumi nav būtiski paaugstinājuši vides raksturlielumus, galvenokārt tāpēc, ka šīs prasības jau bija izpildītas;
- AX. tā kā Korkas 2.0 deklarācijā par labāku dzīvesveidu lauku apvidos izvirzītie mērķi nosaka lauku apvidu dzīvotspēju, lietpratīgu daudzfunkcionalitāti, bioloģisko daudzveidību gan lauksaimniecībā un mēzsaimniecībā, gan ārpus šīm nozarēm, retu dzīvnieku sugas un aizsargājamās kultūras, kā arī bioloģisko lauksaimniecību, atbalstu mazāk labvēlīgiem apgabaliem un uzdevumus saistībā ar Natura 2000; tā kā deklarācijā arī uzsvērts, ka ir svarīgi īstenot centienus, lai novērstu iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos, un sieviešu un jauniešu nozīme šajā procesā, kā arī vajadzība augstāk novērtēt visu lauku apvidu resursus, īstenojot integrētas stratēģijas un daudznozaru pieejas, pastiprinot augšupēju pieeju un dalībnieku sinerģiju, kas rada vajadzību investēt lauku apvidu ilgtspējā, saglabāt un efektīvāk pārvaldīt dabas resursus, sekmēt klimatam labvēlīgu rīcību, veicināt zināšanas un inovāciju, stiprināt lauku apvidu pārvaldību, kā arī vienkāršot lauku politiku un tās īstenošanu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- AY. tā kā mazāk labvēlīgie apgabali, piemēram, reģioni, kuros valda spēcīga konkurence starp pilsētu attīstību un lauksaimniecību, būtu jāņem vērā KLP, jo tajos ir papildu ierobežojumi attiecībā uz piekļuvi zemei, lai saglabātu lauksaimniecību šādos apgabalos;
- AZ. tā kā KLP arī turpmāk jākompensē mazāk labvēlīgiem reģioniem, piemēram, kalnu un tālākiem reģioniem, papildu izmaksas, kas saistītas ar to īpašajiem ierobežojumiem, lai saglabātu lauksaimniecisko darbību šādos apvidos;
- BA. tā kā KLP pienācīgi jāņem vērā lielās priekšrocības vides jomā, ko nodrošina konkrētas nozares, piemēram, aītkopība un kazkopība vai proteīnaugu audzēšana;
- BB. tā kā biškopības nozarei ES ir izšķirīga nozīme un tā sniedz sabiedrībai būtisku labumu ekonomikas un vides ziņā;
- BC. tā kā svarīgi ir turpināt stiprināt lauksaimnieku pozīciju pārtikas piegādes ķēdē un nodrošināt godīgu konkurenci vienotajā tirgū, īstenojot taisnīgus un pārredzamus noteikumus, kuros ņemtas vērā lauksaimniecības īpašās iezīmes attiecībās starp ražošanu un ar citiem pārtikas piegādes posmiem, gan pārtikas piegādes sākuma, gan beigu posmā, kā arī izstrādāt stimulus, kas efektīvi novērš riskus un krīzes, tostarp aktīvus pārvaldības instrumentus, kas var panākt labāku atbilstību starp apgādi un pieprasījumu un ko var izvērst nozaru līmenī un publiskā sektora iestādēs, kā norādīts Lauksaimniecības tirgus darba grupas ziņojumā; tā kā ir pienācīgi jāņem vērā un jāuzrauga arī aspekti, kas nav ietverti KLP darbības jomā un kas ietekmē konkurētspēju, un vienlīdzīgi konkurences apstākļi lauksaimniekiem;
- BD. tā kā jaunie Eiropas lauksaimniecības uzdevumi attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu un Eiropas lauksaimniecības autonomiju ES politisko prioritāšu ietvaros, kā norādīts Komisijas pārdomu dokumentā par ES finanšu nākotni, prasa nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) palielināt vai saglabāt lauksaimniecības budžetu euro, lai segtu pašreizējos un jaunus uzdevumus;
- BE. tā kā sabiedrība sagaida, ka lauksaimnieki mainīs savu praksi, padarot to pilnībā ilgtspējīgu, tie šajā pārejas posmā jāatbalsta, piešķirot publisko finansējumu;
- BF. tā kā jebkuras pašreizējās KLP izmaiņas jāievieš tā, lai nodrošinātu nozares stabilitāti, juridisko noteiktību un plānošanas drošību lauksaimniekiem un mežu īpašniekiem, izmantojot atbilstīgus pārejas periodus un pasākumus;
- BG. tā kā Parlamentam ir jāuzņemas visaptverošs uzdevums, nosakot skaidru politikas pamatu, lai saglabātu kopīgus mērķus Eiropas līmenī un demokrātiskas debātes par stratēģiskajiem jautājumiem, kas ietekmē visu iedzīvotāju ikdienas dzīvi attiecībā uz dabas resursu, tostarp ūdens, augsnes un gaisa, ilgtspējīgu izmantošanu, mūsu pārtikas kvalitāti, lauksaimniecības produktu ražotāju finansiālo stabilitāti, pārtikas drošumu, veselību un lauksaimniecības un higiēnas prakses ilgtspējīgu modernizāciju nolūkā izstrādāt Eiropas līmeņa sabiedrisko nolīgumu starp ražotājiem un patērētājiem;
- BH. tā kā pastāv vajadzība pārstrādāt KLP, lai panāktu rezultātu atbilstību nepieciešamajam līmenim, ir jāsniedz līdztiesīgajiem likumdevējiem līdzekļi sava uzdevuma pilnīgai veikšanai regulētā laikposmā, un tā kā pastāv neskaidrības saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES;
- BI. tā kā pārtikas nodrošinājuma nākotne Eiropā ir jānodrošina gan Apvienotajai Karalistei, gan ES 27 dalībvalstīm, darot visu iespējamo, lai līdz minimumam samazinātu traucējumus ražošanai un pārtikas pieejamībai abām pusēm; tā kā jāpieliek visas pūles, lai panāktu vienotu atbilstību vides un pārtikas nekaitīguma standartiem, tādējādi nodrošinot, ka gan AK, gan ES pilsoņi necieš no pārtikas kvalitātes un pārtikas nekaitīguma samazināšanas;
- BJ. tā kā lauksaimniecības un mēzsaimniecības ekosistēmu atjaunošana, saglabāšana un stiprināšana, tostarp *Natura 2000* teritorijās, ir viena no sešām galvenajām lauku attīstības prioritātēm ES;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- BK. tā kā ES pašlaik strādā pie stratēģijas proteīnaugu jomā, lai veicinātu pašpietiekamību attiecībā uz proteīnaugiem;
- BL. tā kā pārtikas nodrošinājuma ievērojama nedrošība 2017. gadā skāra 124 miljonus cilvēku 51 valstī, kas ir par 16 miljoniem vairāk nekā 2016. gadā; tā kā lielākā daļa pārtikas nodrošinājuma nedrošības skarto personu dzīvo lauku apvidos;
- BM. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir būtisks ES un tās dalībvalstu mērķis; tā kā sievietes laukos veic daudzus pienākumus, kas palīdz uzturēt lauksaimniecības uzņēmumu un lauku kopienu dzīvotspēju; tā kā centieni novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku apvidos ir saistīti ar sievietēm un jauniešiem sniegtajām iespējām; tā kā sievietes lauku apvidos joprojām sakaras ar dažādām problēmām, taču lauksaimniecības un lauku attīstības politikā dzimumu aspekts nav pietiekami integrēts; tā kā — lai gan tiešo maksājumu vai lauku attīstības atbalsta saņēmēju dzimums nav uzticams programmu ietekmes rādītājs, sievietes pieteikumu iesniedzēju vai atbalsta saņēmēju vidū ir nepietiekami pārstāvētas;
- BN. tā kā, lai pamatotu KLP budžetu Eiropas nodokļu maksātājiem, turpmākajam finansējumam jābūt saistītam gan ar drošas un augstas kvalitātes pārtikas ražošanu, gan arī ar skaidru sociālo pievienoto vērtību attiecībā uz ilgtspējīgu lauksaimniecību, vērēnīgiem vides un klimata rezultātiem, sabiedrības un dzīvnieku veselības un labturības standartiem un citādu KLP sociālo ietekmi, lai radītu patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES un ārpus tās;
- BO. tā kā Eiropas Komisijas pētījums Nr. 442 par eiropiešu attieksmi pret dzīvnieku labturību liecina, ka 82 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka lauksaimniecības dzīvnieku labturība būtu jāuzlabo;
- BP. tā kā pesticīdu izmantošana, bioloģiskās daudzveidības samazināšanās un izmaiņas lauksaimniecības vidē var negatīvi ietekmēt apputeksnētāju daudzumu un apputeksnētāju sugu daudzveidību; tā kā problēmas saistībā ar apputeksnētājiem — gan mājdzīvnieku, gan arī savvaļas sugu — ir ievērojamas un tās var negatīvi ietekmēt ES lauksaimniecību un pārtikas nodrošinājumu, ņemot vērā to, ka ES ražošana savā ziņā ir atkarīga no apputeksnēšanas pakalpojumiem; tā kā sabiedriskā apspriešana ES apputeksnētāju iniciatīvas ietvaros tika uzsākta 2018. gada janvārī, lai noteiktu labāko pieeju un veicamos pasākumus apputeksnētāju skaita samazināšanās novēršanai ES;
- BQ. tā kā lauku attīstības politikas ietvaros ir jāizstrādā konkrēti pasākumi, balstoties uz Eiropas Savienības integrētās augu aizsardzības (IAA) astoņiem principiem, lai rosinātu samazināt smagu pesticīdu izmantošanu un sekmētu neķīmisko alternatīvu izmantošanu;
- BR. tā kā KLP arī turpmāk jākompensē mazāk labvēlīgiem reģioniem, piemēram, kalnu un tālākiem reģioniem, papildu izmaksas, kas saistītas ar to īpašajiem ierobežojumiem, lai saglabātu lauksaimniecisko darbību šādos apvidos;
- BS. tā kā, piemērojot KLP satvaru tālākiem reģioniem, vajadzētu rūpīgi izpētīt LESD 349. panta tvērumu, jo šie reģioni sociālās ekonomiskās attīstības ziņā un arī sabiedrības novecošanas un iedzīvotāju skaita samazināšanās dēļ atrodas īpaši nelabvēlīgā situācijā; tā kā tālāku un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programma (POSEI) ir rezultatīvs instruments, kas paredzēts nozaru strukturēšanas veidošanai un nostiprināšanai, reaģējot uz konkrētām lauksaimniecības problēmām tālākajos reģionos; atgādina, ka Komisija savā 2016. gada 15. decembra ziņojumā Parlamentam un Padomei par POSEI īstenošanu secināja, ka, "ņemot vērā POSEI novērtējumu, grozīt Pamatregulu (ES) Nr. 228/2013 nav nepieciešams";
- BT. tā kā gan mežu apsaimniekošana, gan arī agromežsaimniecība, kas aptver kokaugu veģetācijas augšējo slāni, kurš atrodas virs ganībām vai lauksaimniecības kultūraugiem, var uzlabot izturētspēju lauku saimniecību un ainavu līmenī un sekmēt vajadzīgos vides aizsardzības un klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumus, nodrošinot mežsaimniecības vai lauksaimniecības produktus vai citus ekosistēmas pakalpojumus, tādējādi veicinot KLP mērķu sasniegšanu un dodot iespēju aprites ekonomikai un bioekonomikai veicināt jaunus darījumdarbības modeļus, kas sniedz priekšrocības lauksaimniekiem, mežsaimniekiem un lauku apvidiem; tā kā ES meža stratēģija veicina saskaņotu un visaptverošu pieeju mežu apsaimniekošanai, ietverot daudzas mežu sniegtās priekšrocības un attiecas uz visu meža vērtību ķēdi; uzsver, ka KLP ir izšķiroša nozīme ES meža stratēģijas mērķu sasniegšanā un ka tajā īpaša vērība pievērsta Vidusjūras reģiona mežiem, kuri vairāk cieš klimata pārmaiņu un ugunsgrēku dēļ, apdraudot lauksaimnieciskās ražošanas un bioloģiskās daudzveidības iespējas;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

Jaunas attiecības starp Eiropas Savienību, dalībvalstīm, reģioniem un lauksaimniekiem

1. atzinīgi vērtē nodomu vienkāršot un modernizēt KLP, lai nodrošinātu saimniecisko ieguvumu lauksaimniekiem un īstenotu iedzīvotāju cerības, taču uzsver, ka Romas līgumā noteiktajiem principiem, vienotā tirgus integritātei un patiesi kopējai, ES atbilstīgi finansētai, mūsdienīgai un uz rezultātiem orientētai, lauksaimniecības ilgtspējīgu attīstību veicinošai politikai ar izšķirošu nozīmi drošas, augstas kvalitātes un daudzveidīgas pārtikas, darbvieta un lauku apvidu attīstības nodrošināšanā ir jābūt reformu prioritātēm;
2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu par pārtikas un lauksaimniecības nākotni un atzinīgi vērtē to, ka ir atzīts, ka viens no KLP mērķiem ir veicināt un nodrošināt dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību un sekmēt ES vides un klimata mērķu sasniegšanu;
3. prasa veidot tādu KLP, kam galvenā prioritāte ir katras Eiropas lauku saimniecības pārveidošana par tādu uzņēmumu, kurā izmanto gan ekonomiskos, gan vides raksturlielumu standartus;
4. uzsver, ka KLP ir jāsaglabā nozīmīgā saikne starp ES likumdevējiem, lauksaimniekiem un iedzīvotājiem; noraida jebkādu iespēju nodot KLP atpakaļ valstu kompetencē, jo tādējādi vienotajā tirgū tiktu radīta vēl lielāka konkurences nelīdzsvarotība;
5. vērš uzmanību uz mazo un vidējo lauku saimniecību īpaši svarīgo nozīmi, kas ir jāatzīst un jānovērtē;
6. norāda, ka elastība, kuru dalībvalstis patlaban izmanto attiecībā uz pamatnoteikumos minētajām iespējām, ļauj reaģēt uz konkrētām situācijām, taču vienlaikus pierāda to, ka KLP elementus vairs nevar uzskatīt par kopējiem; uzsver nepieciešamību nodrošināt konkurences apstākļus vienotajā tirgū un garantēt vienlīdzīgus apstākļus attiecībā uz piekļuvi atbalstam lauksaimniekiem dažādās dalībvalstīs vai dažādos reģionos, kā arī nepieciešamību rast atbilstīgus un efektīvus risinājumus, lai pēc iespējas samazinātu jebkādu konkurences kropļojumu risku vai kohēzijas apdraudējumus;
7. uzskata, ka pamatots elastīguma līmenis dalībvalstīm būtu jāpiespīd vienīgi kopīgu ES noteikumu, pamatstandartu, intervences instrumentu, kontroles pasākumu un finanšu piespīdumu ietvaros, par kuriem likumdevēji vienojās ES līmenī, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus lauksaimniekiem un jo īpaši ES pieeju atbalstam saskaņā ar I pīlāru nolūkā nodrošināt taisnīgas konkurences nosacījumu ievērošanu;
8. uzskata, ka, lai KLP īstenošanu padarītu efektīvāku un labāk pielāgotu dažādajām situācijām Eiropas lauksaimniecībā, būtu jāintegrē valstu izdarītā izvēle ES līmenī noteikta tādu instrumentu klāsta satvarā, kas pieejami saskaņā ar I un II pīlāru, un dalībvalstīm, iesaistot visas attiecīgās ieinteresētās personas, būtu jāizstrādā saskaņotas un uz pierādījumiem balstītas valsts stratēģijas, ņemot vērā ES mērķus un rādītājus attiecībā uz iespējamo intervences instrumentu galvenajiem veidiem, kas arī jānosaka ES līmenī, un atlases kritēriji skaidru un kopīgu ES noteikumu ietvaros, ko piemēro visā ES, pienācīgi ņemot vērā vienotā tirgus noteikumus un principus;
9. uzsver, ka papildu subsidiaritāte būtu jāpiespīd tikai ar nosacījumu, ka ir paredzēts pamatots kopīgu ES noteikumu, mērķu, rādītāju un pārbažu kopums;
10. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pielāgojumus nākamajā KLP, lai īstenotu Eiropas Parlamenta prasību par lauksaimniecības subsīdiju nepiespīdīšanu tādu vērsu audzēšanai, kurus izmanto vērsu cīņām;
11. norāda uz riskiem, kas saistīti ar pārmērīgu reglamentēšanu valsts un reģionālā līmenī un ar lielo nenoteiktību lauksaimniekiem, ko rada iespēja dalībvalstīm patstāvīgi noteikt valsts plānus un vienu reizi gadā pārskatīt savus lēmumus atkarībā no atbildīgās valdības īstenotās nostājas; tādēļ aicina Komisiju kopā ar tiesību aktu priekšlikumiem iesniegt likumdevējiem skaidru un vienkāršu valsts stratēģiskā plāna paraugu, lai likumdevēji varētu novērtēt šādu plānu darbības jomu, saturu un to, cik sīki tie ir izstrādāti — tie ir būtiski elementi Komisijas turpmākajā priekšlikumā, — un izstrādāt precīzus kritērijus šo valstu stratēģiju novērtēšanai;
12. aicina Komisiju nodrošināt instrumentus, lai palielinātu sinerģijas starp KLP un kohēzijas politikas finansējumu izmantošanu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

13. uzsver, ka turpmākajā KLP pilnībā jāievēro pilnvaru sadalījums katrā dalībvalstī, kas bieži ir izklāstītas to konstitūcijās, jo īpaši attiecībā uz ES reģionu tiesisko kompetenču ievērošanu politikas, piemēram, ELFLA īstenošanas politikas, izstrādē, pārvaldībā un īstenošanā; uzsver, ka jānodrošina, lai lauksaimnieki un citi atbalsta saņēmēji tiktu pienācīgi iesaistīti politikas izstrādes visos posmos;
14. atzinīgi vērtē Komisijas centienus ieviest programmu izstrādē, īstenošanā un kontrolē uz rezultātiem balstītu pieeju, lai sekmētu darbības rezultātus, nevis atbilstību, vienlaikus nodrošinot pienācīgu un uz risku balstītu uzraudzību, izmantojot skaidri noteiktus, vienkāršākus, mazāk birokrātiskus (tostarp novēršot pārmērīgu reglamentēšanu), pamatotus, pārredzamus un mērāmus rādītājus ES līmenī, tostarp atbilstošu sistēmu dalībvalstu pasākumu un programmu izstrādes, īstenošanas un sankciju kontrolei; uzskata, ka jāievieš vienoti pamatkritēriji, lai noteiktu līdzīgas sankcijas par vienādām neatbilstībām, kas atklātas dalībvalstu vai reģionu īstenotos pasākumos, kas veikti ES noteikto vispārējo kopējo mērķu sasniegšanai;
15. uzsver, ka pilnībā uz rezultātu balstīta pieeja radītu risku dalībvalstīm, kuras īpašu apstākļu dēļ nevarētu pilnībā sasniegt visus to valsts plānos noteiktos rezultātus un kurām *ex-post* varētu tikt samazināts vai apturēts atvēlētais valsts finansējums;
16. atzīst, ka jaunais īstenošanas modelis būs jāpielāgo un jākorrigē vairākus gadus, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki netiktu sodīti tādēļ, ka mainās rezultātā balstītais modelis;
17. tomēr norāda, ka KLP stratēģisko plānu pieņemšanas iespējamā kavēšanās rezultāts varētu būt kavēti maksājumi, bet no tā ir jāizvairās;
18. pieņem zināšanai, ka I pilāra ietvaros dalībvalstis var izvēlēties programmas no prioritārā piedāvājuma, kas izveidots ES līmenī;
19. aicina izstrādāt atbilstošu institucionālo un juridisko pielāgojumu sistēmu, kas nepieciešami īstenošanas modeļa mainīšanai, lai izvairītos no papildu izmaksām un finansējuma apguves samazināšanās dalībvalstīs;
20. uzskata, ka, vācot informāciju, būtu jāizmanto satelītattēli un integrētās administrācijas un kontroles sistēmas datubāzes, nevis atsevišķu lauksaimnieku iesniegtie dati;
21. aicina Komisiju attīstīt attiecīgas sinerģijas starp ES pamatprogrammām kosmosa jomā un KLP, jo īpaši ar *Copernicus* programmu, kura ir īpaši interesanta lauksaimniecības nozarei saistībā ar klimata pārmaiņām un vides pārraudzību;
22. prasa ieviest pasākumus barības vielu otrreizējās pārstrādes palielināšanai; prasa lauksaimniecības struktūrpolitiku pielāgot vides atbalsta shēmai, piemēram, labāk apvienojot kultūraugu un mājlopu audzēšanu;
23. prasa saglabāt vienkāršoto mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu;
24. uzskata, ka lauksaimniekiem, kuru zemes platība nepārsniedz 5 hektārus, būtu jāparedz iespēja brīvprātīgi iesaistīties šajā shēmā;
25. aicina Komisiju veikt finanšu un izpildes kontroli un revīziju, lai nodrošinātu, ka funkcijas visās dalībvalstīs tiek veiktas saskaņā ar vienādi augstiem standartiem un kritērijiem neatkarīgi no dalībvalstu lielākas elastības programmas izstrādē un pārvaldībā, un it īpaši, lai nodrošinātu savlaicīgu naudas līdzekļu izmaksu dalībvalstīs lauksaimniekiem un lauku kopienām, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu, vienlaikus samazinot administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem;
26. atgādina, ka iepriekšējās reformas laikā bija sarežģīti vienoties par definīciju "aktīvs lauksaimnieks"; tādēļ uzskata, ka lauku saimniecības darbības rezultāti (piemēram, zemes saglabāšana labā lauksaimnieciskajā stāvoklī, labas lopkopības prakses īstenošana, aprītes ekonomikas veicināšana) varētu būt mērķtiecīgāks un vieglāk nosakāms kritērijs minētajai definīcijai;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

27. noraida lauku attīstības budžeta samazinājumu 25 % apmērā kā izklāstīts nesenajā 2018. gada 2. maija priekšlikumā daudzgadu finanšu shēmai 2021. —2027. gadam; uzstāj, ka jebkuri budžeta samazinājumi lauksaimniecības un lauku attīstības jomā nedrīkst pazemināt vērīgumu salīdzinājumā ar pašreizējo KLP;
28. uzskata, ka visiem dalībniekiem, kas iesaistīti ES finanšu kontrolē, tostarp Eiropas Revīzijas palātai, jābūt vienotai izpratnei par kontroles sistēmu, kas vērsta uz rezultātu, lai ne dalībvalstis, ne atbalsta saņēmēji nesaskartos ar negaidītām finanšu korekcijām;
29. uzsver, ka lauksaimnieki ir uzņēmēji un tādēļ viņiem ir jābūt brīvībai veikt uzņēmējdarbību, lai viņi saviem produktiem varētu panākt atbilstošas tirgus cenas;
30. uzsver, ka nedrīkst izslēgt nepilna laika lauksaimniekus un lauksaimniekus, kuri gūst dažādus ienākumus;
31. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu piešķirt dalībvalstīm, reģioniem un lauksaimniekiem lielāku elastību augstāku finanšu ierobežojumu ietvaros attiecībā uz lauksaimniecības *de minimis* noteikumiem, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus integritāti;
32. turklāt aicina Komisiju piešķirt dalībvalstīm lielāku elastību lauksaimniecības valsts atbalsta noteikumu ietvaros, lai mudinātu lauksaimniekus brīvprātīgi veidot piesardzības ietaupījumus nolūkā sekmīgāk pārvarēt ar klimatu saistītus apdraudējumus un veselības apdraudējumus, kā arī ekonomikas krīzes;
33. tomēr aicina nodrošināt taisnīgu atlīdzību par sabiedriskajiem labumiem, ko sniedz mikrosaimniecības un mazās lauku saimniecības, tostarp par to dalību sadarbībā un kopienu īstenotajos centienos;
34. aicina dalībvalstis tiekties veidot labāku sinerģiju starp KLP un citām politikas jomām un fondiem, piemēram, Kohēzijas fondu, struktūrfondiem un citiem ieguldījumu fondiem, lai radītu pastiprinošu efektu lauku apvidos;
35. prasa uzlabot politikas koordināciju starp KLP un citām ES politikas jomām un darbībām (jo īpaši Direktīvu 2000/60/EK, Direktīvu 91/676/EEK un Regulu (EK) Nr. 1107/2009), lai panāktu ūdens resursu ilgtspējīgu aizsardzību, kuru daudzumu un kvalitāti nelabvēlīgi ietekmē lauksaimniecība; prasa ar stimuliem atbalstīt vietējos sadarbības projektus starp lauksaimniekiem un ūdens piegādātājiem, lai uzlabotu ūdens resursu aizsardzību;
36. pieņem zināšanai, ka dažās dalībvalstīs administratīvu iemeslu dēļ daudzi ciemi un reģioni, kas pēc būtības atrodas lauku apvidos, joprojām nav iekļauti lauku attīstības programmu darbības jomā un tādēļ atrodas nelabvēlīgākā situācijā;
37. aicina dalībvalstis apsvērt iespēju piemērot elastīgākas pieejas, lai nekaitētu šiem reģioniem un ražotājiem tajos;

Vieda, efektīva, ilgtspējīga un taisnīga KLP, kas apgādā lauksaimniekus, iedzīvotājus, lauku apvidus un vidi

38. uzskata, ka ir jā saglabā pašreizējā divu pīlāru struktūra, un uzsver, ka pīlāriem jābūt saskaņotiem un savstarpēji papildinošiem, turklāt I pīlārs pilnībā jāfinansē no ES fondiem un tam jānodrošina efektīvs atbalsts ienākumiem, pamatpasākumiem vides jomā un pašreizējo tirgus pasākumu turpināšanai, savukārt II pīlāram jānodrošina dalībvalstu īpašās vajadzības; taču uzskata, ka vienlaikus ir nepieciešams mudināt lauksaimniekus un citus atbalsta saņēmējus veikt pasākumus, kuri nodrošina vides un sociālos sabiedriskos labumus, ko neatlīdzina tirgus, un izmantot gan jaunu, gan arī iedibinātu lauksaimniecības praksi, pamatojoties uz kopīgiem, vieno tiem un objektīviem kritērijiem, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm ieviest īpašas pieejas, lai atspoguļotu vietējos apstākļus; uzskata, ka visu Eiropas lauku saimniecību pāreja uz ilgtspēju, kā arī visu Eiropas lauku saimniecību pilnīga integrācija aprītes ekonomikā, apvienojot ekonomiskos un vides raksturlielumu standartus un nepazeminot sociālos vai nodarbinātības standartus, ir galvenā prioritāte;
39. atgādina Komisijai, ka KLP mērķi, kas noteikti LESD 39. pantā, ir paaugstināt lauksaimniecības ražīgumu, panākt pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, stabilizēt tirgus, nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību tirgū un panākt, ka patērētāji piedāvātos produktus saņem par samērīgām cenām;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

40. uzsver, ka tehnoloģiskām inovācijām piemīt potenciāls, lai attīstītu viedu un efektīvu nozari, kas nodrošina ilgtspēju, jo īpaši saistībā ar resursu efektīvu izlietojumu, kā arī ražas, dzīvnieku veselības un vides uzraudzību;
41. aicina nodrošināt, lai ar KLP veicina un atbalsta šādu inovāciju izmantošanu;
42. uzskata, ka turpmākā KLP struktūra var sasniegt savus mērķus tikai tad, ja tā tiek pietiekami finansēta; tādēļ aicina nākamajā DFS saglabāt vai palielināt KLP budžetu euro, lai sasniegtu pārskatītas un efektīvas KLP mērķus pēc 2020. gada;
43. uzskata, ka turpmāka tirgus liberalizācija un tās ietvertā lauksaimnieku aizsardzības mazināšanās nosaka vajadzību paredzēt kompensācijas lauksaimniecības nozarei un jo īpaši tām lauku saimniecībām, kuras saskaras ar neizdevīgiem konkurences apstākļiem, īpaši ar grūtībām, kas saistītas ar lauksaimniecības zemes izmantošanu un atrašanos kalnainos apgabalos, un ka tikai šādi kompensējoši pasākumi var nodrošināt ekstensīvu lauksaimniecības zemes pārvaldību un kultūras ainavu saglabāšanu;
44. uzsver, ka KLP budžets būtu jāpielāgo nākotnes vajadzībām un uzdevumiem, tādiem kā tiem, kas radīsies Apvienotās karalistes izstāšanās no ES ietekmē un saistībā ar brīvās tirdzniecības nolīgumiem, ko ES noslēgusi ar saviem galvenajiem tirdzniecības partneriem;
45. norāda, ka aizvien vēl pastāv attīstības līmeņa atšķirības starp lauku rajoniem dažādos reģionos un dalībvalstīs, tāpēc uzskata, ka kohēzijas kritērijiem ir jāsaglabā nozīmīga loma II pīlāra līdzekļu sadalē starp dalībvalstīm;
46. uzsver, ka ir svarīgi no kopējā KLP budžeta ietvaros atvēlēt stabilu finansējumu II pīlāram (lauku attīstības politikai);
47. uzskata, ka pārejā uz pilnīgu ilgtspēju lauksaimniekiem jāsniedz atbalsts;
48. uzskata, ka jaunas ES politikas un mērķu izstrādi nedrīkst veikt veidā, ar ko negatīvi ietekmē sekmīgu KLP īstenošanu un tās resursus;
49. atzīst, ka patlaban pastāv neskaidrība saistībā ar turpmākās KLP budžetu;
50. uzsver, ka KLP resursi ir ikvienas dalībvalsts nodokļu maksātāju nauda un ka nodokļu maksātājiem visā ES ir tiesības gūt apstiprinājumu tam, ka šie līdzekļi tiek izlietoti tikai mērķtiecīgi un pārredzami;
51. uzskata, ka būtu jāizvairās no jauniem lauku attīstības izdevumiem, kuriem nav paredzēts papildu finansējums;
52. uzskata, ka mērķtiecīgāks atbalsts ir nepieciešams daudzveidīgām lauksaimniecības sistēmām, jo īpaši mazām un vidējām ģimenes saimniecībām un jaunajiem lauksaimniekiem, lai stiprinātu reģionu ekonomiku, veidojot tādu lauksaimniecības nozari, kas nodrošina saimnieciskus un sociālus ieguvumus, kā arī ieguvumus vidi; uzskata, ka to var panākt, ieviešot obligātu lielāku pārdales atbalsta likmi par saimniecības pirmajiem hektāriem, kas piesaistīta saimniecību vidējam lielumam dalībvalstīs, ņemot vērā savā ziņā atšķirīgo saimniecību lielumu ES; uzsver, ka, atspoguļojot apjomradītus ietaupījumus, lielākām saimniecībām atbalstam būtu jābūt samazinātam un ka obligāts atbalsta ierobežojums būtu jānosaka Eiropas līmenī, piemērojot elastības kritēriju, lai ņemtu vērā saimniecību un kooperatīvu nodrošināto stabilo nodarbinātības līmeni, kas mudina iedzīvotājus palikt lauku apvidos; uzskata, ka līdzekļiem, kas ir atbrīvojušies maksimālās un minimālās robežas noteikšanas dēļ, būtu jāpaliek tās dalībvalsts vai reģiona rīcībā, no kura tie iegūti;
53. uzskata, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai atbalsts tiktu novirzīts reāliem lauksaimniekiem, īpaši pievēršoties tiem, kuri pelna iztiku, nodarbojoties ar aktīvu lauksaimniecību;
54. uzskata, ka ir jāsaglabā vienkāršota shēma mazajiem lauksaimniekiem, kas viņiem atvieglotu piekļuvi KLP tiešajiem maksājumiem un to pārvaldību;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

55. uzsver nepieciešamību noteikt labi līdzsvarotas, pārredzamas, vienkāršas un objektīvas sodu sistēmas galvenos elementus un stimulus, kā arī pārredzamu sistēmu ar konkrētiem termiņiem, lai noteiktu atbalsta saņēmēju tiesības saņemt valsts finansējumu par sabiedrisko labumu sniegšanu, kuros būtu jāietver vienkārši, brīvprātīgi un obligāti pasākumi un kuriem būtu jābūt vērstiem uz rezultātiem, lai uzsvaru pārvirzītu no atbilstības uz faktisko veikspēju;

56. uzsver, ka nepilnas slodzes lauksaimnieki un personas, kuru saimniecības gūst dažādus ienākumus un daudzveidīgi atdzīvina laukus, nodarbojas ar lauksaimniecību, lai tādējādi nopelnītu iztikas līdzekļus, un ir uzskatāmi par reāliem lauksaimniekiem, kā noteikts Komisijas paziņojumā;

57. aicina modernizēt pašreizējo sistēmu tiešo maksājumu aprēķināšanai I pilārā, jo īpaši dalībvalstīs, kurās maksājumus joprojām daļēji aprēķina, pamatojoties uz vēsturiskām atsaucēm, aizstājot to ar ES maksājumu aprēķināšanas metodi, kas pamatā paredzētu atbalstu lauksaimnieku ienākumiem konkrētās robežās un kas varētu tikt palielināts, lai kompensētu viņu ieguldījumu sabiedrisko labumu nodrošināšanā atbilstīgi ES uzdevumiem un mērķiem laikposmā līdz 2030. gadam, lai padarītu sistēmu vienkāršāku un pārredzamāku;

58. atzinīgi vērtē vienkāršo, pamatoto, pārredzamo un ērti īstenojami vienoto platībmaksājuma shēmu, kas sekmīgi ir piemērota daudzās dalībvalstīs; tāpēc aicina turpināt šo shēmu pēc 2020. gada un ierosina ļaut to izmantot jebkurā dalībvalstī vai jebkuram lauksaimniekam Eiropas Savienībā;

59. uzsver, ka šāda shēma varētu aizstāt administratīvi sarežģīto maksājumtiesību sistēmu, tā ievērojami samazinot birokrātiju;

60. uzskata, ka, lai nodrošinātu šo jauno maksājumu efektivitāti ilgtermiņā, tiem nevajadzētu kļūt par tirgojamām precēm;

61. prasa Komisijai izvērtēt vajadzību pēc maksājumu pieprasījumiem saistībā ar atbilstību PTO noteikumiem;

62. uzsver, ka pašreizējās KLP valsts finansējums, ko izlieto lauksaimnieku konkrētām darbībām, ir pakļauts ļoti stingrai un rūpīgai kontrolei;

63. uzskata, ka maksājumiem būtu arī jāpiemēro stingri un kopīgi nosacījumi, tostarp attiecībā uz mērķiem vides jomā un citiem sabiedriskiem labumiem, piemēram, kvalitatīvām darbvietām;

64. atgādina, ka Parlamenta rezolūcijā "Pašreizējā lauksaimniecības zemes koncentrācija Eiropas Savienībā — kā atvieglot zemes pieejamību lauksaimniekiem?" atzīst, ka zemes maksājumi bez skaidriem nosacījumiem rada kropļojumu zemes tirgū un tādējādi ietekmē arvien lielāku lauksaimniecības zemes platību koncentrāciju dažiem īpašniekiem;

65. precizē, ka sabiedriskie labumi ir pakalpojumi, kas pārsniedz tos, kuri paredzēti vides, klimata un dzīvnieku labturības tiesību aktos, tostarp jo īpaši ūdens resursu aizsardzība, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, augsnes auglības aizsardzība, apputeksnētāju aizsardzība, humusa slāņa aizsardzība un dzīvnieku labturība;

66. uzsver nepieciešamību taisnīgi sadalīt tiešos maksājumus starp dalībvalstīm, jo tas ir ļoti būtiski, lai nodrošinātu vienotā tirgus darbību, un veikt šādu sadali, ņemot vērā objektīvus kritērijus, piemēram, summas, ko dalībvalstis saņēmušas saskaņā ar I un II pilāru, kā arī to, ka dabas apstākļi, nodarbinātības un sociāli ekonomiskie apstākļi, vispārējais dzīves līmenis, ražošanas izmaksas, jo īpaši zemes izmaksas, un pirktspēja ES atšķiras;

67. uzsver, ka lielāku tiešo maksājumu summu konvergenci starp dalībvalstīm var panākt, tikai attiecīgi palielinot budžetu;

68. uzsver, ka tiešie maksājumi ir paredzēti, lai atbalstītu lauksaimniekus pārtikas ražošanā un vides un dzīvnieku labturības standartu aizsargāšanā;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

69. uzskata, ka brīvprātīgi saistītie atbalsta (BSA) maksājumi būtu jāaktivizē tikai pēc tam, kad Komisija ir veikusi novērtējumu, un tie būtu jāsaģlabā tikai ar stingru nosacījumu, ka ir iespējams nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus vienotajā tirgū, ka tiek novērsti konkurences kropļojumi, jo īpaši saistībā ar precēm, ka tiek nodrošināta atbilstība PTO noteikumiem un netiek apdraudēta vides un klimata mērķu sasniegšana; uzskata, ka BSA ir līdzeklis, lai risinātu jutīgo nozaru vajadzības un īstenotu konkrētus ar vidi, klimatu vai lauksaimniecības produktu kvalitāti un tirdzniecību saistītos mērķus, stimulētu tādu lauksaimniecisko praksi, kura atbilst augstiem dzīvnieku labturības un vides aizsardzības standartiem, un lai novērstu īpašas grūtības, jo īpaši tādas, kas rodas strukturāli nelabvēlīgā situācijā mazāk labvēlīgos un kalnu reģionos, kā arī tādas grūtības, kurām ir pagaidu raksturs un kas rodas, piemēram, pārejot no vecās tiesību sistēmas; uzskata, ka BSA ir arī līdzeklis, lai nākotnē veicinātu stratēģisko ražošanu, piemēram, proteīnaugu audzēšanu, vai lai kompensētu brīvās tirdzniecības nolīgumu ietekmi; turklāt uzskata, ka BSA maksājumiem ir liela nozīme Eiropas Savienības lauksaimniecības produktu dažādības, darbvieta lauksaimniecībā un ilgtspējīgu ražošanas modeļu saglabāšanā;

70. prasa, lai maksājumi no I pīlāra, ieskaitot saistītos atbalsta maksājumus, vienam saņēmējam uz vienu hektāru tiktu ierobežoti līdz summai, kas līdzvērtīga ES tiešo maksājumu divkāršotam vidējam rādītājam uz vienu hektāru, lai novērstu konkurences kropļošanu;

71. atgādina, ka paaudžu atjaunošana un jaunienācēji nozarē ir problēma, ar ko lauksaimniekiem jāaskaras daudzās dalībvalstīs, un tāpēc tā ikvienā valsts vai reģionālajā stratēģijā ir jārisina, izmantojot visaptverošu pieeju, mobilizējot visus KLP finanšu resursus, tostarp papildu maksājumu, kas I pīlārā ir paredzēti jaunajiem lauksaimniekiem, un īstenojot pasākumus, kas paredzēti, lai jaunajiem lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas II pīlārs, palīdzētu uzsākt darbību un kas būtu jānosaka par obligātiem dalībvalstīm papildus atbalstam, ko nodrošina tādi jaunie finanšu instrumenti kā kapitāla piekļuves līdzeklis ierobežotu resursu gadījumā; uzsver arī, ka būtiska nozīme ir valstu pasākumiem, lai likvidētu regulatīvos un saimnieciskos šķēršļus, vienlaikus veicinot nomaīņas plānošanu, pensionēšanās pasākumu kopumus un piekļuvi zemei, kā arī atvieglojot un sekmējot sadarbību, piemēram, partnerību, pusgraudniecību, dzīvnieku audzēšanu saskaņā ar līgumu un dzīvnieku nomu starp vecajiem un jaunajiem lauksaimniekiem; uzskata, ka valsts atbalsta noteikumos būtu jāņem vērā arī paaudžu atjaunošanas būtiskā nozīme un jānovērš atteikšanās no ģimenes lauksaimniecības;

72. uzskata, ka jaunajā tiesiskajā regulējumā kritēriji, uz kuru pamata tiek nodrošināti stimuli jauniem lauksaimniekiem, ir skaidrāk jānošķir no kritērijiem, uz kuru pamata tiek nodrošināti stimuli jaunpienācējiem, kas sāk lauksaimniecisku darbību (jauni lauksaimnieki tiek noteikti pēc to vecuma, bet jaunpienācēji — pēc gadu skaita, kas ir pagājis kopš viņu saimniecību izveides), lai paliecinātu šo abu grupu potenciālu nodrošināt paaudžu atjaunošanu un uzlabot dzīvi lauku apvidos;

73. mudina Komisiju un dalībvalstis atzīt, ka nesenās sabiedriskās, tehnoloģiskās un ekonomiskās pārmaiņas, piemēram, tīra enerģija, digitalizācija un viedie risinājumi, ietekmē lauku dzīvesveidu;

74. aicina Komisiju atbalstīt centienus uzlabot dzīves līmeni lauku apvidos, lai mudinātu cilvēkus — it īpaši jaunus cilvēkus — palikt vai atgriezties lauku apvidos, un mudina gan Komisiju, gan dalībvalstis atbalstīt uzņēmējus, jo īpaši sievietes un jaunus cilvēkus, kuri izveido jaunus pakalpojumus;

75. ar bažām norāda, ka darbaspēka trūkuma dēļ vairākās lauksaimniecības nozarēs tiek izbeigta lauksaimnieciskā darbība; aicina nodrošināt atbalstu darba ņēmēju piesaistīšanai darbam lauksaimniecībā;

76. uzsver, ka ir nepieciešams apmainīties ar tādiem dalībvalstu sekmīgiem modeļiem, kuros tiek apvienoti jaunie un vecie lauksaimnieki paaudžu atjaunošanas mērķu sasniegšanai;

77. ierosina uzlabot piekļuvi finansējumam, nodrošinot subsīdētus procentu likmes aizdevumiem lauksaimnieciskās darbības uzsācējiem;

78. atgādina, ka lauku apvidiem un apdzīvotajām vietām ir jāpievērš īpaša uzmanība un jāīsteno integrēti centieni viedo ciematu attīstībai;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

79. aicina uzlabot sadarbību ar EIB un Eiropas Investīciju fondu (EIF), lai sekmētu tādu finanšu instrumentu izveidi, kuri paredzēti gados jauniem lauksaimniekiem visās dalībvalstīs;
80. aicina nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus konkrētu tehnoloģisko uzlabojumu ieviešanai lauku centros un tīklos;
81. uzsver lauku attīstības nozīmi, tostarp *LEADER* iniciatīvas nozīmi, lai uzlabotu sinerģiju dažādu politikas virzienu starpā un veicinātu konkurētspēju, lai sekmētu efektīvu un ilgtspējīgu ekonomiku, lai atbalstītu ilgtspējīgu un daudzfunkcionālu lauksaimniecību un mežsaimniecību un lai ražotu pārtikas un nepārtikas preces un pakalpojumus, kas rada pievienoto vērtību un darbvietas; uzsver lauku attīstības nozīmi, veicinot partnerību veidošanu starp lauksaimniekiem, vietējām kopienām un pilsonisko sabiedrību un sekmējot papildu darījumdarbības pasākumus un iespējas, kas ļoti bieži nav pārceļamas, lauksaimniecības darījumdarbības, lauksaimniecības tūrisma, tiešās tirdzniecības, kopienas atbalstītas lauksaimniecības, bioekonomikas un bioenerģijas un atjaunojamo energoresursu enerģijas ilgtspējīgas ražošanas jomā, — visas šīs darbības palīdz nodrošināt saimnieciskās darbības saglabāšanu reģionos; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi finansiāli stiprināt II pīlāru, tādējādi palielinot potenciālu gūt ienākumus, palīdzēt cīnīties pret depopulāciju, bezdarbu un nabadzību, kā arī veicināt sociālo iekļaušanu, sociālo pakalpojumu sniegšanu un sociāli ekonomiskās struktūras stiprināšanu lauku apvidos ar vispārēju mērķi uzlabot dzīves kvalitāti šajos apvidos;
82. aicina Komisiju ieviest vairāku fondu finansētu ieguldījumu pieeju laikposmā pēc 2020. gada likumdošanas perioda, lai tādējādi nodrošinātu integrētu lauku attīstības instrumentu, piemēram, viedo ciematu iniciatīvas, netraucētu īstenošanu;
83. aicina izveidot jaunu sabiedrības virzītas vietējās attīstības (*CLLD*) fondu, pamatojoties uz *LEADER* iniciatīvu un šajā jomā gūto pieredzi, lai visos struktūrfondos 10 % piešķirtu vietējās sabiedrības virzītajās stratēģijās noteikto mērķu īstenošanai, nenodalot struktūrfondus, kas būtu jāievieš decentralizētā veidā;
84. uzsver, ka lauku attīstības programmām būtu jārada pievienotā vērtība lauku saimniecībām un jāsaglabā to svarīgā loma ilgtermiņa rīcības veicināšanā attiecībā uz inovatīvu praksi un agrovides pasākumiem;
85. uzskata, ka *LEADER* iniciatīvā papildu uzmanība būtu jāpievērš ģimenes mikrosaimniecību vajadzībām un projektiem, kā arī jāsniedz vajadzīgā finansiālā palīdzība;
86. uzskata, ka ir pierādījies, ka lauku apvidos ir vajadzīgas sievietes un vīrieši, kas iesaistās mazo un vidējo lauku saimniecību darbā;
87. uzsver, cik svarīgi ir saglabāt īpašu kompensējošu atbalstu lauku saimniecībām mazāk labvēlīgos apgabalos saskaņā ar nosacījumiem, ko, ņemot vērā konkrētos vietējos apstākļus, nosaka dalībvalstis;
88. turklāt uzsver, ka finanšu instrumentu īstenošanai lauku attīstībā būtu jābūt brīvprātīgai, lai gan ieguldījumi lauku apvidos būtu jāstiprina;
89. aicina Komisiju izstrādāt viedo ciematu iniciatīvas pasākumus, lai viedos ciematus noteiktu par nākamās lauku attīstības politikas prioritāti;
90. uzskata, ka II pīlāra finansējums biškopībai būtu jāpadara mērķtiecīgāks un efektīvāks un ka jaunajā tiesiskajā regulējumā būtu jāparedz jauna I pīlāra atbalsta shēma biškopjiem, tostarp tiešs atbalsts bišu saimēm;
91. uzsver, ka pasākumiem, kas nav tik cieši saistīti ar lauksaimniecību, ir jāpiemēro augstāka līdzfinansējuma likme;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

92. aicina Komisiju I pilārā ieviest jaunu, saskaņotu, pastiprinātu un vienkāršotu nosacījumu režīmu, kas ļauj integrēt un īstenot dažādas patlaban pieejamās vides aizsardzības darbības, piemēram, pašreizējos savstarpējās atbilstības un zaļināšanas pasākumus; uzsver, ka I pilāra pamatnoteikumiem ar mērķi panākt ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstību jābūt obligātiem un tiem skaidri jāparedz pasākumi un rezultāti, ko sagaida no lauksaimniekiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus, vienlaikus pēc iespējas samazinot birokrātiju lauku saimniecību līmenī un atkarībā no vietējiem apstākļiem nodrošinot, ka dalībvalstīm ir pienācīga kontrole; aicina arī izveidot jaunu vienkāršu shēmu, kurai jābūt obligātai dalībvalstīm, taču brīvprātīgai lauku saimniecībām, pamatojoties uz ES noteikumiem, kuri pārsniedz pamatnoteikumus, lai mudinātu lauksaimniekus pāriet uz metodēm un praksi, kas ir ilgtspējīgas attiecībā uz klimatu un vidi un saderīgas ar agrovides klimata pasākumiem (AECM) II pilārā; uzskata, ka šīs shēmas īstenošana būtu jāparedz dalībvalstu stratēģiskajos plānos atbilstīgi ES regulējumam;

93. aicina Komisiju nodrošināt, ka II pilārā paredzētie AECM lauku attīstības jomā turpina kompensēt papildu izmaksas un ienākumu zaudējumus saistībā ar lauksaimnieku veiktu videi un klimatam nekaitīgas prakses brīvprātīgu ieviešanu, paredzot iespēju sekmēt arī ieguldījumus vides aizsardzībā, bioloģiskajā daudzveidībā un resursu efektīvā izmantošanā; uzskata, ka šīs programmas vajadzētu vienkāršot, padarīt mērķtiecīgākas un efektīvākas, lai lauksaimnieki varētu efektīvi īstenot vērīenīgus politikas mērķus attiecībā uz vides aizsardzību, bioloģisko daudzveidību, ūdens apsaimniekošanu, rīcību klimata politikas jomā un klimata pārmaiņu mazināšanu, vienlaikus pēc iespējas samazinot birokrātiju lauku saimniecību līmenī un atkarībā no vietējiem apstākļiem nodrošinot, ka dalībvalstīm ir pienācīga kontrole;

94. prasa, lai papildus lauku saimniecībām, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantu nodarbojas tikai ar bioloģisko lauksaimniecību un ir atbrīvotas no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. pantā paredzētajām "zaļās saimniekošanas" prasībām, tiktu noteikts izņēmums arī attiecībā uz saimniecībām, kas veic agrovides pasākumus Regulas (ES) Nr. 1305/2013 izpratnē;

95. uzsver, ka Vidusjūras reģionā ietilpstošās ES teritorijas ir mazāk aizsargātas pret klimata pārmaiņu ietekmi, piemēram, sausumu, ugunsgrēkiem un pārtuksnešošanos, tādēļ lauksaimniekiem šajos apgabalos būs jāiegulda lielākas pūles, lai savu saimniecisko darbību pielāgotu izmainītajai videi;

96. uzskata, ka Komisijai, izstrādājot turpmākos tiesību aktu priekšlikumus, būtu jāspēj atbalstīt pēc iespējas lielāks skaits lauksaimnieku viņu modernizācijas centienos, kas ir vērsti uz ilgtspējīgāku lauksaimniecības attīstību;

97. lai vienkāršotu KLP, aicina saglabāt pašreizējo atbrīvojumu mazākajām lauku saimniecībām, kuru platība ir līdz 15 ha, un nepiemērot tām KLP paredzētos papildu pasākumus vides un klimata jomā;

98. ierosina šo jauno zaļās saimniekošanas veidu papildināt ar vēl vienu pārmaiņu virzītājspēku — būtiskiem, saskaņotiem un efektīvākiem II pilāra līdzekļiem, veicot mērķtiecīgus materiālus un nemateriālus ieguldījumus (zināšanu pārnēsē, apmācībā, konsultācijās, zinātniskajai sadarbības tīklu veidošanā un inovācijā, izmantojot Eiropas inovācijas partnerības (EIP));

99. aicina Komisiju savos tiesību aktu priekšlikumos par KLP reformu ietvert piemērotus pasākumus un instrumentus, ar kuriem proteīnaugu audzēšana tiek integrēta uzlabotās augsekas sistēmās, lai novērstu patlaban vērojamo olbaltumvielu deficītu, palielinātu lauksaimnieku ienākumus un risinātu galvenās lauksaimniecības problēmas, tādas kā klimata pārmaiņas, bioloģiskās daudzveidības un augsnes auglības zudums, kā arī ūdens resursu aizsardzība un ilgtspējīga apsaimniekošana;

100. uzskata, ka minimāla summa no II pilāra kopējā pieejamā budžeta būtu jāpiešķir agrovides un klimata pasākumiem, tostarp bioloģiskajai lauksaimniecībai, oglekļa dioksīda piesaistei, augsnes veselības aizsardzībai, ilgtspējīgiem mežsaimniecības pārvaldības pasākumiem, barības vielu pārvaldības plānošanai, lai aizsargātu bioloģisko daudzveidību, kā arī apputeksnēšanai un dzīvnieku un augu ģenētiskajai daudzveidībai; šajā saistībā uzsver, cik svarīgi ir saglabāt *Natura 2000* maksājumus un nodrošināt to pietiekamību, lai sniegtu patiesus stimulus lauksaimniekiem;

101. uzsver, ka lauku attīstības programmās ir jāparedz maksājumi lauksaimniekiem apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi (ANC), nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, stāvas nogāzes vai ierobežojumi augsnes kvalitātes ziņā; aicina vienkāršot un padarīt mērķtiecīgāku ANC plānu laikposmam pēc 2020. gada;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

102. atgādina, ka Parlaments jau ir norādījis, ka *Natura* direktīvas atbilstības pārbaude uzsvērtā vajadzība uzlabot saskaņotību ar KLP, un norādīts uz lauksaimniecības sugu un dzīvotņu skaita satraucošo samazināšanos; aicina Komisiju novērtēt KLP ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; turklāt prasa noteikt lielākus *Natura 2000* maksājumus, lai labāk stimulētu aizsardzību *Natura 2000* lauksaimniecības teritorijām, kas ir ļoti sliktā stāvoklī;

103. aicina īstenot un stiprināt klimatam labvēlīgus lauksaimniecības pasākumus, jo klimata pārmaiņu turpmākā ietekme uz lauksaimniecību Eiropā pieaugs;

104. uzskata, ka ar KLP ir jāpārvalda riski, kas saistīti ar klimata pārmaiņām un augsnes degradāciju visā lauku saimniecību ainavā, veicot ieguldījumus agroekosistēmu noturībā un stabilitātē un augsnes virskārtas veidošanai paredzētajā ekoloģiskajā infrastruktūrā, lai novērstu augsnes eroziju, ieviestu augseku vai pagarinātu tās ciklu, papildinātu ainavu ar kokiem un palielinātu lauku saimniecību bioloģisko un strukturālo daudzveidību;

105. uzskata, ka būtu jāatbalsta un jāveicina zemkopības atlikumu plašāka izmantošana, tos pārvēršot atjaunojamās, efektīvās un ilgtspējīgās energoresursos lauku apvidū vajadzībām;

106. aicina Komisiju veicināt inovāciju, pētniecību un modernizāciju lauksaimniecības, agromežsaimniecības un pārtikas nozarē, atbalstot spēcīgu konsultatīvo sistēmu un apmācību, kas ir labāk pielāgota KLP atbalsta saņēmēju vajadzībām, lai tie varētu izstrādāt praksi nolūkā panākt lielāku ilgtspējību un resursu aizsardzību, un atbalstot viedo tehnoloģiju piemērošanu, lai efektīvāk risinātu problēmas veselības, vides un konkurētspējas jomā; uzsver, ka apmācībai un paplašināšanai jābūt priekšnosacījumam programmas plānošanā un īstenošanā visās dalībvalstīs un ir ļoti svarīgi veicināt zinātniskās nodošanu, paraugprakses modeļu izveidi un apmaiņu starp kooperatīviem un ražotāju organizācijām visās dalībvalstīs, piemēram, izmantojot Eiropas lauksaimniecības zināšanu un informācijas sistēmu (AKIS); uzskata, ka agroekoloģijas metodes un precīzās lauksaimniecības principi var radīt būtiskus ieguvumus vides jomā, palielināt lauksaimnieku ienākumus, racionalizēt lauksaimniecības tehnikas izmantošanu un būtiski palielināt resursu efektivitāti;

107. uzsver, cik svarīgi ir tas, lai KLP, pamatprogramma "Apvārsnis 2020" un citas finansēšanas atbalsta shēmas mudinātu lauksaimniekus veikt ieguldījumus jaunās tehnoloģijās, kas pielāgotas viņu saimniecību lielumam, piemēram, precīzās un digitālās lauksaimniecības instrumentos, ar kuriem var uzlabot lauksaimniecības noturību un ietekmi uz vidi;

108. aicina Komisiju stimulēt tādu inovatīvu tehnoloģiju izstrādi un izmantošanu, kas ir piemērotas visiem lauku saimniecību veidiem neatkarīgi no to lieluma un produkcijas, kā arī no tā, vai tās ir tradicionālās vai bioloģiskās, lopkopības vai zemkopības, mazas vai lielas lauku saimniecības;

109. aicina Komisiju īstenot tādu KLP, kas paredz vairāk inovāciju, veicina bioekonomikas attīstību un piedāvā risinājumus bioloģiskās daudzveidības, vides un klimata jomā;

110. aicina Komisiju pievērst uzmanību dzīves kvalitātei lauku apvidos un padarīt to pievilcīgu visiem cilvēkiem, jo īpaši jaunākajai paaudzei;

111. uzskata, ka ar KLP veicinātā digitalizācija un precīzā lauksaimniecība nedrīkst padarīt lauksaimniekus vairāk atkarīgus no papildu ieguldījuma vai ārējā finansējuma, ne arī liegt viņiem piekļuvi resursiem, bet tai būtu jābūt visiem pieejamai un attīstītai iekļaujošā veidā, iesaistot lauksaimniekus;

112. neskarot lauku attīstībai paredzētā ES atbalsta kopējās summas pārskatīšanu, aicina pašreizējās lauku attīstības programmas, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 10. panta 2. punktu, turpināt piemērot līdz 2024. gadam vai līdz jaunas reformas pieņemšanai;

113. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos Eiropas Savienībā veicināt "viedo ciematu" pieeju, kas, saskaņotākā veidā izstrādājot dažādas politikas pasākumus, ļaus visaptveroši risināt problēmas, kuras ir saistītas ar nepietiekamajiem platjoslas savienojumiem, darba iespējām un pakalpojumu sniegšanu lauku apvidos;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

114. prasa rīkoties, lai risinātu nopietno problēmu saistībā ar negadījumiem lauku saimniecībās, kuru dēļ ES lauku saimniecībās tiek gūtas traumas un iet bojā cilvēki, īstenojot II pīlārā paredzētos pasākumus, lai atbalstītu ieguldījumus drošības pasākumos un apmācībā;

115. prasa, lai, izstrādājot ES stratēģiju proteīnaugu jomā, tiktu noteikts, ka augu aizsardzības līdzekļus visā proteīnaugiem paredzētajā platībā var izmantot tikai vienreiz — pirms vai īsi pēc sēšanas;

116. uzskata, ka Eiropas lauksaimniecības nākotnei būtiski svarīgi ir ieguldījumi inovācijā, izglītībā un apmācībā;

117. uzsver, ka nākamās KLP kontekstā būtu padziļināti jāpēta uz rezultātiem balstīta pieeja dalībvalstu un reģionu līmenī un inovatīvie risinājumi, ko nodrošina sertifikācijas sistēmas, nepalielinot birokrātijas un uz vietas veicamās kontroles slogu;

118. aicina II pīlārā ieviest mērķtiecīgus modernizēšanas un strukturālās uzlabošanas pasākumus, lai sasniegtu prioritāros mērķus, tādus kā digitālā lauksaimniecība 4.0;

119. mudina Komisiju un dalībvalstis garantēt un veicināt mazo lauksaimnieku un marginalizēto grupu piekļuvi sēklām un lauksaimniecības izejvielām un veicināt un nodrošināt sēklu apmaiņu un to atrašanos publiskajā īpašumā, kā arī ilgtspējīgas tradicionālās metodes, kas garantē cilvēka tiesības uz pienācīgu pārtiku un uzturu;

120. mudina Komisiju un dalībvalstis pievērst lielāku uzmanību uzņēmēju iespējām sniegt pakalpojumus ciematiem un otrādi;

121. norāda, ka katra lauku saimniecība ir atšķirīga, tādēļ tām ir vajadzīgi individuāli risinājumi;

Spēcīga lauksaimnieku pozīcija pasaules pārtikas sistēmā

122. aicina Komisiju I pīlārā saglabāt pašreizējo vienotas tirgu kopīgās organizācijas (vienotas TKO) sistēmu, tostarp konkrētos politikas instrumentus un tirdzniecības standartus, un uzlabot ES programmas skolu apgādei ar augļiem, dārzeņiem un pienu; uzsver pašreizējo, ar konkrētiem produktiem saistīto ražošanas pārvaldības sistēmu un obligātu individuālu nozaru (vīna, augļu un dārzeņu, olīveļļas un biškopības) programmu saglabāšanas nozīmi ražotājvalstīm ar galīgo mērķi stiprināt katras nozares ilgtspējību un konkurētspēju un saglabāt vienlīdzīgas konkurences apstākļus, vienlaikus nodrošinot piekļuvi visiem lauksaimniekiem;

123. uzskata, ka pozitīvā un uz tirgu orientētā pieredze saistībā ar vienotas TKO darbības programmām augļu un dārzeņu nozarē, ko īstenojušas ražotāju organizācijas un kas finansētas, pamatojoties uz tirgotās produkcijas vērtību (TPV), ir pierādījušas savu efektivitāti attiecīgo nozaru konkurētspējas un strukturēšanas veicināšanā un to ilgtspējības uzlabošanā; tāpēc aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest līdzīgas darbības programmas arī attiecībā uz citām nozarēm; uzskata, ka tas varētu sniegt īpašu labumu ražotāju organizācijām, kuras pārstāv ES kalnu reģionos un nomalās teritorijās dzīvojošus piensaimniekus, kas apstrādā un laiž tirgū kvalitatīvus produktus un saglabā piena ražošanu šajos apvidos, kur lauksaimnieciskā darbība ir apgrūtināta;

124. atgādina, ka nevienlīdzīgs ietekmes sadalījums tirgū rada īpašus šķēršļus rentablai ražošanai piena nozarē;

125. vērš uzmanību uz iespēju TKO ietvaros ieviest brīvprātīgo piena piegādes samazināšanas programmu;

126. prasa ieviest jaunu pašpalīdzības pārvaldības instrumentu olīveļļas nozarē, kas ļautu eļļu uzglabāt pārprodukcijas gados un laist tirgū tad, kad ražošana atpaliek no pieprasījuma;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

127. uzstāj, ka nākamajā KLP ir būtiski svarīgi efektīvāk, taisnīgāk un savlaicīgāk atbalstīt lauksaimniekus, lai reaģētu uz cenu un ienākumu svārstīgumu klimata, sliktu laika apstākļu, sanitāro un tirgus risku dēļ, radot papildu stimulus un tirgus nosacījumus, kas veicina riska pārvaldības un stabilizācijas instrumentu (apdrošināšanas shēmu, ienākumu stabilizācijas instrumentu, individuālā nodrošinājuma mehānismu un kopieguldījumu fondu) izstrādi un brīvprātīgu izmantošanu, vienlaikus nodrošinot visu lauksaimnieku piekļuvi un saderību ar pašreizējām valstu shēmām;

128. aicina uzlabot atbalstu pākšaugu audzēšanas palielināšanai Eiropas Savienībā un sniegt īpašu atbalstu lauksaimniekiem, kuri nodarbojas ar aitu un kazu ekstensīvo audzēšanu, ņemot vērā šo nozaru labvēlīgo ietekmi uz vidi un vajadzību samazināt ES atkarību no dzīvnieku barībai paredzēto olbaltumvielu importa;

129. uzsver, ka uz nākotni orientēta KLP būtu jāveido tā, lai labāk risinātu būtiski svarīgus veselības jautājumus, piemēram, saistībā ar rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem (AMR), gaisa kvalitāti un veselīgāku uzturu;

130. uzsver problēmas, ko dzīvnieku un cilvēku veselībai rada AMR; uzskata, ka ar jauno tiesisko regulējumu būtu aktīvi jāveicina augstāks dzīvnieku veselības un labturības līmenis kā līdzeklis cīņai pret antibiotiku rezistenci, tādējādi labāk aizsargājot sabiedrības veselību un lauksaimniecības nozari kopumā;

131. vērš uzmanību uz to, ka tirgus riskus var pārvaldīt arī ar ES lauksaimniecības un pārtikas produktu labāku piekļuvi tirgum eksporta tirgos;

132. uzstāj, cik svarīgi ir stiprināt primāro ražotāju pozīciju pārtikas piegādes ķēdē, jo īpaši garantējot pievienotās vērtības taisnīgu sadali starp ražotājiem, pārstrādātājiem un mazumtirdzniecības nozares pārstāvjiem, ieviešot finanšu resursus un stimulus, kas vajadzīgi, lai atbalstītu tautsaimniecības organizāciju — gan vertikālo, gan arī horizontālo, piemēram, ražotāju organizāciju, tostarp kooperatīvu, un to apvienību un starpnozaru organizāciju, — izveidi un attīstību, nosakot saskaņotus minimālos standartus, lai apkarotu negodīgu un ļaunprātīgu tirdzniecības praksi visā pārtikas piegādes ķēdē, kā arī stiprinot pārredzamību tirgos un ieviešot krīzes novēršanas instrumentus;

133. uzsver, ka saskaņā ar LESD 39. pantā noteiktajiem mērķiem un izņēmumu, kas minēts LESD 42. pantā, Omnibus regulā ir precizētas juridiskās attiecības starp vienotas TKO noteikumiem un ES konkurences noteikumiem un ieviestas jaunas kolektīvās iespējas lauksaimniekiem uzlabot spēju aizstāvēt savas intereses pārtikas piegādes ķēdē; uzskata, ka šie noteikumi ir svarīgi saistībā ar turpmāko KLP un tie būtu jāuzlabo vēl vairāk;

134. uzskata, ka, pamatojoties uz pieredzi par to, kā darbojas dažādi ES tirgus novērošanas centri (piena, gaļas, cukura un kultūraugu nozarē), šādi instrumenti būtu jāattiecinā arī uz nozarēm, kas vēl nav ietvertas, un jāpilnveido tā, lai tirgus dalībniekiem agrīnas brīdināšanas nolūkā sniegtu ticamus datus un prognozes un nodrošinātu ātru un preventīvu rīcību tirgus traucējumu gadījumā ar mērķi novērst krīzes;

135. aicina pastiprināti atbalstīt un veicināt vietējos tirgus un īsās pārtikas piegādes ķēdes; uzsver, ka ir jāattīsta vietējie pakalpojumi, kas saistīti ar īsām piegādes ķēdēm;

136. aicina Komisiju sīkāk precizēt un vajadzības gadījumā atjaunināt ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām paredzētos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz konkurences politiku, tostarp ņemot vērā starpnozaru organizāciju pasākumus un vienošanās, lai izpildītu sabiedrības prasības;

137. uzsver, ka KLP vēsturiskajiem tirgus pārvaldības instrumentiem (t. i., valsts intervencei un privātās uzglabāšanas atbalstam) ir samazināta un nepietiekama ietekme globalizētās ekonomikas kontekstā un ka ar riska pārvaldības instrumentiem vienmēr nepietiek, lai tiktu galā ar cenu lielo svārstīgumu un nopietnajiem tirgus traucējumiem;

138. tāpēc uzsver, ka turpmākajā KLP vienotai TKO ir jāsauglabā svarīgā loma kā drošības tīklam, ātri stabilizējot lauksaimniecības tirgus un prognozējot krīzes, un uzsver, cik svarīga nozīme ir Omnibus regulai, lai, ņemot vērā pieredzi, kas gūta pēdējo tirgus krīžu laikā, jo īpaši piensaimniecības nozarē, nodrošinātu un veicinātu inovatīvu tirgus un krīzes pārvaldības instrumentu, piemēram, brīvprātīgu nozaru nolīgumu, papildu izmantošanu, lai pārvaldītu un attiecīgā gadījumā kvantitatīvi samazinātu ražotāju, ražotāju organizāciju, ražotāju organizāciju apvienību un starpnozaru organizāciju un pārstrādātāju piedāvājumu (piemēram, ES piena ražošanas sašaurināšanas shēma);

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

139. atzinīgi vērtē darbu, kas tiek veikts saistībā ar ilgtspējīgu proteīna stratēģiju Eiropas Savienībai;

140. norāda uz vajadzību visā ES izveidot vietējos un reģionālos pākšaugu kultūru tirgus, uzlabot vides rādītājus, izmantojot augseku un vienlaikus arī samazinot atkarību no importētās lopbarības, mēslojuma un pesticīdiem, un palielināt dzīvotspēju un ekonomiskos stimulus, lai pārietu uz ilgtspējīgākas lauksaimniecības praksi;

141. uzskata, ka piedāvājuma pārvaldības pasākumi attiecībā uz sieru un šķiņķi ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātiem ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai attiecībā uz vīniem ir pierādījuši savu efektivitāti, uzlabojot attiecīgo produktu ilgtspējību, konkurētspēju un kvalitāti, tāpēc tie būtu jāsaģlabā un vajadzības gadījumā jāpaplašina, lai aptvertu visus produktus ar kvalitātes zīmi saskaņā ar KLP mērķiem;

142. aicina padziļināti pārskatīt pašreizējo krīzes rezerves mehānismu, lai izveidotu darbam piemērotu un neatkarīgu lauksaimniecības krīzes ES fondu, kas būtu atbrīvots no budžeta gada pārskata principa, lai varētu veikt budžeta pārvietojumus no viena gada uz nākamo, jo īpaši laikā, kad tirgus cenas ir pietiekami augstas, vienlaikus visā DFS periodā krīzes rezervi saglabājot nemainīgā līmenī, tādējādi nodrošinot ātrākus, saskaņotākus un efektīvus preventīvos pasākumus un risinājumus, kas papildina tirgus un riska pārvaldības instrumentu izmantošanu smagas krīzes situācijās, tostarp tādās, kas rada ekonomiskas sekas lauksaimniekiem saistībā ar dzīvnieku veselību, augu slimībām un pārtikas nekaitīgumu, kā arī tādās, kas saistītas ar ārējiem satricinājumiem, kuri ietekmē lauksaimniecību;

143. uzskata, ka, lai gan tirdzniecības nolīgumi ir labvēlīgi ietekmējuši dažas ES lauksaimniecības nozares un ir vajadzīgi tam, lai stiprinātu ES pozīciju pasaules lauksaimniecības tirgū un sniegtu labumu ES ekonomikai kopumā, tie rada arī vairākas problēmas, jo īpaši mazām un vidējām lauku saimniecībām un jutīgām nozarēm, kas jāņem vērā, piemēram, ES sanitāro, fitosanitāro, dzīvnieku labturības, vides un sociālo standartu ievērošana, kuru dēļ ir jānodrošina saskaņotība starp tirdzniecības politiku un noteiktiem KLP mērķiem un kuri nedrīkst vājināt Eiropas augstos standartus vai apdraudēt tās lauku teritorijas;

144. uzsver, ka atšķirīgu standartu piemērošana palielinātu risku, ka ES iekšzemes produkcijas eksports uz ārzemēm tiek veikts uz lauku attīstības, vides un atsevišķos gadījumos pārtikas kvalitātes rēķina;

145. uzsver, ka vajadzība pēc pastiprinātiem aizsardzības mehānismiem būtu arī jāuzsver debatēs par turpmākajiem tirdzniecības nolīgumiem (ar Mercosur, Jaunzēlandi, Austrāliju u. c.) un to ietekmi uz lauksaimniecību Eiropā;

146. uzsver, ka, lai gan ir svarīgi turpināt darbu pie uzlabotas Eiropas lauksaimniecības produktu piekļuves tirgum, ir vajadzīgi atbilstīgi Eiropas lauksaimniecības aizsardzības pasākumi, kuros ņemtas vērā konkrētām nozarēm raksturīgās problēmas, piemēram, aizsardzības mehānismi, lai novērstu negatīvu sociālekonomisko ietekmi maziem un vidējiem lauksaimniekiem ES un trešās valstīs, vai jutīgāko nozaru iespējama izslēgšana no sarunām un savstarpības principa piemērošana ražošanas nosacījumos, lai lauksaimniekiem Eiropas Savienībā un viņu ārvalstu konkurentiem nodrošinātu vienlīdzīgas konkurences apstākļus; uzsver, ka Eiropas ražošanu nedrīkst apdraudēt mazvērtīgs un standartam neatbilstošs imports;

147. aicina Komisiju sākt uzlūkot lauksaimniecību kā stratēģisku darbību un attiecībā uz brīvās tirdzniecības nolīgumiem īstenot tādu pieeju, lai lauksaimniecību neuzskatītu par pārējo tirdzniecībā iesaistīto nozaru pielāgojamu mainīgo lielumu un lai tiktu aizsargātas tādas svarīgas nozares kā svaigpiena ražošana;

148. uzskata, ka starptautiskās tirdzniecības un PTO prasības ir ļoti būtiski ietekmējušas KLP pārskatīšanu, kas vairākas reizes veikta kopš 20. gadsimta deviņdesmitajiem gadiem; uzskata, ka šīs pārskatīšanas ir palielinājušas Eiropas lauksaimniecības produktu un Eiropas lauksaimniecības pārtikas nozares konkurētspēju, taču tās ir arī kaitējušas lielām lauksaimniecības nozares daļām, tās pakļaujot pasaules tirgu nestabilitātei; kā ieteikts Komisija paziņojumā par lauksaimniecības un pārtikas nākotni Eiropā, uzskata, ka tagad ir pienācis laiks vairāk koncentrēties uz citiem KLP mērķiem, tādiem kā lauksaimnieku dzīves līmenis un veselības, nodarbinātības, vides un klimata jautājumi;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

149. uzsver, ka ES tirdzniecības politikai ir jābūt saskaņotai ar citām ES politikas jomām, piemēram, attīstības un vides politiku, un jāatbalsta IAM sasniegšana un ka tā var sekmēt KLP mērķu sasniegšanu, jo īpaši nodrošinot pienācīgu dzīves līmeni iedzīvotājiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecību, un piedāvājuma nonākšanu pie patērētājiem par pieņemamām cenām; uzsver, ka ES lauksaimniecības pārtikas nozarei būtu jāizmanto eksporta sniegtās izaugsmes iespējas, ņemot vērā aplēses, ka nākamajā desmitgadē 90 % no visā pasaulē klāt nākušā pieprasījuma pēc lauksaimniecības pārtikas produktiem radīs valstis ārpus Eiropas; uzsver, ka KLP vispirms ir jāapmierina Eiropas sabiedrības pārtikas, vides un klimata vajadzības, pirms tā koncentrējas uz ražošanu pārdošanai starptautiskajā lauksaimniecības tirgū; uzsver, ka tā dēvētajām jaunattīstības valstīm vajadzētu būt pietiekamām iespējām patstāvīgi izveidot un uzturēt spēcīgu lauksaimniecības pārtikas nozari;

150. turklāt uzskata, ka precēm, kuru ražošana ir saistīta ar atmežošanu, zemes vai resursu piesavināšanos un cilvēktiesību pārkāpumiem, nedrīkst piešķirt piekļuvi ES tirgum;

151. atgādina, ka ES un tās dalībvalstis jaunajā Eiropas Konsensā par attīstību atkārtoti apliecina savu apņemšanos un atzīst, cik svarīgi ir efektīvi ievērot principu par politikas saskaņotību attīstībai (*PCD*), kas izveidots ar LESD 208. pantu, paredzot attīstības sadarbības mērķus ņemt vērā visās tajās ES politikas jomās, ieskaitot lauksaimniecības politiku un finansējumu, kas varētu negatīvi ietekmēt jaunattīstības valstis; šajā saistībā uzskata, ka KLP reformā būtu jāņem vērā jaunattīstības valstu tiesības veidot savu lauksaimniecības un pārtikas politiku, nevājinot pārtikas ražošanas jaudu un ilgtermiņa pārtikas nodrošinājumu, jo īpaši vismazāk attīstītajās valstīs;

152. atgādina par ES un tās dalībvalstu pausto apņemšanos īstenot IAM un uzsver, cik būtiski svarīga ir KLP saskaņotība ar IAM, jo īpaši IAM Nr. 2 (bada izskaušana), Nr. 5 (dzimumu līdztiesība), Nr. 12 (atbildīgs patēriņš un ražošana), Nr. 13 (rīcība klimata politikas jomā) un Nr. 15 (dzīvība uz zemes), un ka turpmākā KLP ir jāpielāgo šiem mērķiem;

153. prasa saskaņā ar budžeta efektivitātes principu panākt saskaņotību un uzlabot sinerģiju starp KLP un visām pārējām ES politikas jomām un starptautiskajām saistībām, jo īpaši tādās jomās kā enerģētika, ūdensapgāde, zemes izmantošana, bioloģiskā daudzveidība un ekosistēmas, kā arī nomaļu reģionu un kalnu reģionu attīstība;

154. aicina Komisiju veikt sistemātisku ietekmes novērtējumu par noteikumiem attiecībā uz lauksaimniecības nozari visos tirdzniecības nolīgumos un piedāvāt konkrētas stratēģijas, lai nodrošinātu, ka neviena lauksaimniecības nozare necietīs ar trešo valsti noslēgta tirdzniecības nolīguma rezultātā;

155. uzstāj, ka procesi un ražošanas metodes (PRM) ir būtiska sociālo, ekonomisko un vides standartu daļa globālajā lauksaimniecības produktu tirdzniecībā, un aicina Komisiju mudināt PTO atzīt šādu PRM nozīmi;

156. uzsver, ka Parīzes nolīgumā par klimata pārmaiņām noteikto mērķu un IAM sasniegšanai ir jābūt vienam no vadošajiem principiem visā tirdzniecības politikā attiecībā uz lauksaimniecības produktiem; norāda, ka Komisija savā pārdomu dokumentā par globalizācijas iespēju izmantošanu pamatoti norāda uz pieprasījumu pēc taisnīgākas tirdzniecības un ilgtspējīgiem un vietējiem produktiem kā mainīgu globalizācijas tendenci; uzsver, ka ES tirdzniecības politika var lielā mērā sekmēt IAM un Parīzes nolīgumā noteikto klimata mērķu sasniegšanu;

157. atgādina, ka ES no savas puses ir izbeigusi eksporta subsīdijas un ka pašreizējā ES budžetā vairs nav eksporta subsīdijām paredzētas budžeta pozīcijas; šajā saistībā aicina ES tirdzniecības partnerus apņemties samazināt tirdzniecību kropļojošu iekšzemes atbalstu; aicina tās PTO dalībvalstis, kuras turpina piešķirt eksporta subsīdijas, īstenot 2015. gada 19. decembrī Nairobi pieņemto ministru lēmumu par konkurenci eksporta jomā;

158. prasa Komisijai saglabāt modrību un pastiprināt ES aizsardzības pasākumus, lai novērstu aizvien lielāko skaitu pašreizējo un turpmāko šķēršļu tirgus pieejamībai trešās valstīs, vienlaikus aizsargājot vidi un ievērojot cilvēktiesības, tostarp tiesības uz pārtiku; uzsver, ka lielākā daļa šo šķēršļu ietekmē lauksaimniecības produktus (27 % saskaņā ar Komisijas tirgus pieejamības datubāzi), kas savukārt pārsvarā ir saistīti ar sanitārajiem un fitosanitārajiem (SFS) tirgus pieejamības pasākumiem;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

159. aicina Komisiju, sagatavojot piedāvājumu apmaiņu un aprēķinot kvotas, prognozēt un ņemt vērā Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES ietekmi;

160. aicina Komisiju uzsākt skaidras un pārredzamas iniciatīvas, lai vēl vairāk veicinātu ES ražošanas, drošības, dzīvnieku labturības un vides standartus un īsas piegādes ķēdes un lai atbalstītu kvalitatīvas pārtikas ražošanas shēmas, ko varētu panākt, cita starpā izmantojot gan Eiropas izcelsmes marķējuma shēmas, gan tirdzniecības un veicināšanas pasākumus iekšējos un trešo valstu tirgos attiecībā uz tām nozarēm, kuras izmanto īpašus politikas instrumentus, ko nodrošina KLP; uzstāj, ka jāsamazina birokrātija un nevajadzīgi nosacījumi, lai šajās shēmās varētu piedalīties arī mazāki ražotāji; atzinīgi vērtē to, ka pastāvīgi pieaug veicināšanas programmām pieejamais budžets, un mudina Komisiju saglabāt apropriāciju pieauguma tempu, jo pieaug ražotāju interese;

161. uzsver, cik liela nozīme ir īsām vietēja un reģionāla mēroga piegādes ķēdēm, kas ir ekoloģiski ilgtspējīgākas, jo, tā kā to gadījumā vajag mazāk transporta, tās rada mazāku piesārņojumu un nodrošina svaigākus un vieglāk izsekojamus produktus;

162. atgādina, cik svarīgi ir dot vietējiem lauksaimniekiem iespēju virzīties augšup pa vērtības ķēdi, sniedzot tiem palīdzību un atbalstu attiecībā uz bioloģiskajiem un pievienotās vērtības produktiem, kā arī jaunas zināšanas un tehnoloģijas, jo ilgtspējības panākšanai ir vajadzīga tieša rīcība, lai saglabātu, aizsargātu un bagātinātu dabas resursus;

163. norāda, ka vietējā ražošana atbalsta vietējo pārtikas kultūru un vietējo ekonomiku;

164. uzsver, ka galvenā uzmanība lauksaimniecībā turpmāk būtu jāpievērš augstas kvalitātes pārtikas ražošanai, jo šajā jomā Eiropai ir konkurētspējas priekšrocība; uzsver, ka ES standarti ir jāaizsargā un jāpastiprina, kur tas ir iespējams; prasa veikt pasākumus, lai vēl vairāk palielinātu pārtikas ražošanas nozares ilgtermiņa produktivitāti un konkurētspēju un ieviestu jaunas tehnoloģijas un efektīvāku resursu izmantošanu, tādējādi stiprinot ES kā pasaules līderes lomu;

165. uzskata par nepieņemamu to, ka pastāv kvalitātes atšķirības starp pārtikas produktiem, kas vienotajā tirgū tiek reklamēti un izplatīti ar vienu un to pašu zīmolu un iepakojumu; atzinīgi vērtē Komisijas centienus risināt jautājumu par pārtikas produktu duālu kvalitāti vienotajā tirgū, tostarp darbu pie kopīgas testēšanas metodikas;

166. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti, veicinot ES lauksaimniecības intereses nesenantās divpusējās tirdzniecības sarunās, jo īpaši attiecībā uz augstas kvalitātes ES lauksaimniecības pārtikas produktu piekļuvi tirgum un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību trešās valstīs; uzskata, ka šo tendenci iespējams turpināt un uzlabot;

Pārredzams lēmumu pieņemšanas process, lai sniegtu stabilu KLP priekšlikumu 2021.–2028. gadam

167. uzsver, ka Parlamentam un Padomei, izmantojot koplēmuma procedūru, būtu jānosaka vispārīgi kopējie mērķi, pamatstandarti, pasākumi un finanšu piešķirumi, kā arī atbilstīgs elastības līmenis, kas vajadzīgs, lai dalībvalstis un to reģioni varētu tikt galā ar savām īpatnībām un vajadzībām saskaņā ar vienoto tirgu, tādējādi novēršot konkurences kropļojumus, ko rada valstu izvēles;

168. pauž nožēlu par to, ka viss plānošanas process attiecībā uz KLP pēc 2020. gada — apspriešanās, saziņa, ietekmes novērtējums un tiesību aktu priekšlikumi — atkal sākas ar ievērojamu kavēšanos, kad tuvojas Parlamenta astotā pilnvaru termiņa beigas, radot risku, ka debates par turpmāko KLP tiks aizēnotas ar vēlēšanu debatēm, un apdraudot iespēju galīgo vienošanos panākt pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām;

169. aicina Komisiju ieviest pārejas noteikumus, kas gadījumā, ja KLP pieņemšana aizkavējas, ļauj lauksaimniekiem turpināt piekļūt lauku attīstības programmas pasākumiem, jo īpaši vides un ieguldījumu pasākumiem;

170. aicina dalībvalstis, īstenojot jauno reformu, nodrošināt, ka maksājumi lauksaimniekiem netiek aizkavēti, un šādu kavējumu gadījumā uzņemties atbildību un izsniegt pienācīgu kompensāciju lauksaimniekiem;

171. tomēr uzsver, ka pirms pašreizējā sasaukuma termiņa beigām ir jāpanāk pēc iespējas lielāks progress un šis jautājums ir jāakcentē Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņas laikā;

172. atzīst, ka ir svarīgi KLP lēmumu pieņemšanas procesā iesaistīt iestādes un ekspertus, kuri atbild par veselības un vides politiku, kas ietekmē bioloģisko daudzveidību, klimata pārmaiņas un gaisa, augsnes un ūdens piesārņojumu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

173. aicina Komisiju, pirms būtisku izmaiņu ieviešanas KLP izstrādes un/vai īstenošanas procesā, ierosināt pietiekami ilgu pārejas periodu, lai dalībvalstīm nodrošinātu "vieglu piezemēšanos" un pietiekamu laiku pienācīgi un pareizi īstenot jauno politiku, tādējādi novēršot kavēšanos ar lauksaimnieku ikgadējo maksājumu veikšanu un lauku attīstības pasākumu īstenošanu;

174. prasa ES un tās dalībvalstīm pastiprināt dialogu ar jaunattīstības valstīm un sniegt savas zināšanas un finansiālo atbalstu, lai veicinātu ekoloģiski ilgtspējīgu lauksaimniecību, kuras pamatā ir mazapjoma un ģimenes lauku saimniecības, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm un jauniešiem, saskaņā ar apņemšanos, kas pausta Āfrikas Savienības un ES 2017. gada samita kopīgajā deklarācijā ar nosaukumu "Investēt jaunatnē, lai paātrinātu iekļaujošu izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību"; atgādina par sieviešu ieguldījumu uzņēmējdarbībā un ilgtspējīgas attīstības veicināšanā lauku apvidos; uzsver vajadzību attīstīt viņu potenciālu ilgtspējīgas lauksaimniecības jomā un viņu noturību lauku apvidos;

175. atgādina, ka bads un nepilnvērtīgs uzturs jaunattīstības valstīs lielā mērā ir saistīts ar pirktpējas trūkumu un/vai nabadzīgo lauku iedzīvotāju nespēju būt pašpietiekamiem; tāpēc mudina ES aktīvi palīdzēt jaunattīstības valstīm pārvarēt šķēršļus (tādus kā slihta infrastruktūra un slihta loģistika) lauksaimnieciskajā ražošanā;

176. norāda, ka vairāk nekā puse no vismazāk attīstīto valstu iedzīvotājiem 2050. gadā joprojām dzīvos lauku rajonos un ka ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstība jaunattīstības valstīs palīdzēs atraišīt savu lauku kopienu potenciālu, saglabāt lauku teritoriju apdzīvotību un mazināt bezdarbu, nabadzību un pārtikas trūkumu, kas savukārt palīdzēs risināt piespiedu migrācijas pamatcēlošus;

177. atzīst, ka kosmosa tehnoloģijām, piemēram, tām, kas izstrādātas ES kosmosa un satelītu programmās, ko pārvalda Eiropas Globālās navigācijas satelītu sistēmu aģentūra (*Galileo*, *EGNOS* un *Copernicus*), var būt ļoti būtiska loma ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā, nodrošinot pieņemamus risinājumus, lai veicinātu pāreju uz precīzo lauksaimniecību, tādējādi novēršot atkritumu rašanos, ietaupot laiku, mazinot nogurumu un optimizējot iekārtu izmantošanu;

178. aicina Komisiju izpētīt kosmosa zinātnes tehnoloģijas un lietojumus un Globālo partnerību efektīvai attīstības sadarbībai kā mehānismus, ko izmanto, lai palīdzētu pārraudzīt kultūraugus, lauksaimniecības dzīvniekus, mežsaimniecību, zivsaimniecību un akvakultūru, atbalstīt lauksaimniekus, zvejniekus, mežsaimniekus un politikas veidotājus to centienos izmantot daudzveidīgas metodes ilgtspējīgas pārtikas ražošanas panākšanai un risināt saistītās problēmas;

179. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis savos rīcības plānos garantē sieviešu un vīriešu vienlīdzību lauku apvidos; mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību to iestāžu struktūrās, kuras risina dialogu ar nozari, kā arī nozares profesionālo organizāciju, kooperatīvu un apvienību lēmēj institūcijās; uzskata, ka ar jaunajiem ES tiesību aktiem būtu ievērojami jāuzlabo tematiskās apakšprogrammas, kas paredzētas sievietēm lauku apvidos;

180. uzsver, ka Komisijai arī turpmāk vienmēr būtu jānodrošina ES tiesību aktu par dzīvnieku labturību stingra un vienāda ievērošana visās dalībvalstīs, veicot pienācīgu kontroli un piemērojot sankcijas; aicina Komisiju uzraudzīt un ziņot par dzīvnieku veselību un labturību, tostarp par dzīvnieku pārvadāšanu; atgādina, ka attiecībā uz produktiem, ko ievie Eiropas Savienībā, ir jāievēro Eiropas dzīvnieku labturības, vides un sociālie standarti; aicina noteikt finansiālus stimulus par tādu dzīvnieku labturības pasākumu brīvprātīgu pieņemšanu, kuri pārsniedz minimālos, tiesību aktos paredzētos standartus;

181. aicina Komisiju īstenot un izpildīt attiecīgos ES tiesību aktus, jo īpaši Padomes 2004. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā; uzskata, ka šajā saistībā ir jāievēro ES Tiesas spriedums, ar kuru tā noteica, ka dzīvnieku labturības aizsardzība nebeidzas pie ES ārējām robežām un ka līdz ar to no Eiropas Savienības eksportēto dzīvnieku pārvadātājiem ir jāievēro ES noteikumi par dzīvnieku labturību, tostarp ārpus ES;

182. uzstāj, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauksaimniekiem, kuriem papildu izmaksas rada īpašie ierobežojumi, kas saistīti ar augstvērtīgiem dabas apgabaliem, piemēram, kalnainiem apgabaliem, salām, tālākiem reģioniem, un citiem mazāk labvēlīgiem apgabaliem; uzskata, ka šādu apgabalu īpašo ierobežojumu dēļ KLP finansējums šiem reģioniem ir īpaši svarīgs un ka jebkādam samazinājumam būtu ļoti nelabvēlīga ietekme uz daudziem lauksaimniecības produktiem; mudina dalībvalstis izstrādāt un īstenot kvalitātes shēmas, lai dotu iespēju ražotājiem, kuri to vēlas, tās ātri ieviest;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

183. uzskata, ka POSEI budžets būtu jā saglabā pietiekamā līmenī, lai risinātu lauksaimniecības problēmas tālākos reģionos, kā to vairākkārt aicinājis Parlaments; atzinīgi vērtē rezultātus saistībā ar Komisijas jaunāko ziņojumu par POSEI īstenošanu un uzskata, ka tālāko reģionu un Egejas jūras mazāko salu programmas būtu jānošķir no ES vispārējās tiešo maksājumu shēmas, lai nodrošinātu līdzsvarotu teritoriālo attīstību, tādējādi novēršot risku, ka lauksaimnieciskā ražošana tiek izbeigta tādēļ, ka attiecīgais reģions ir tālu, atrodas uz salām, tam ir maza platība, tajā ir sarežģīti topogrāfiskie un klimatiskie apstākļi vai tas ir saimnieciski atkarīgs no neliela skaita produktu;

184. aicina Komisiju Piena tirgus novērošanas centrā iekļaut autonomu nodaļu, kura pētītu cenas tālākos reģionos, lai nekavējoties reaģētu uz krīzi šajā nozarē; uzskata, ka "krīzes" definīcijas noteikšana un Komisijas attiecīga iejaukšanās būtu jāpielāgo tālākiem reģioniem, ņemot vērā tirgus lielumu, atkarību no mazas saimnieciskās aktivitātes un tā, ka ir mazāk dažādošanas iespēju;

185. aicina labāk integrēt aprites ekonomiku, lai nodrošinātu izejmateriālu un blakusproduktu labāko un efektīvāko izmantošanu jaunajā bioekonomikas nozarē, vienlaikus ņemot vērā ierobežoto biomasas un zemes un citu ekosistēmas pakalpojumu pieejamību, un uzskata, ka uz bioloģiskiem resursiem balstītas rūpniecības attīstība lauku apvidos varētu nodrošināt jaunus darījumdarbības modeļus, kas varētu palīdzēt lauksaimniekiem un mežu īpašniekiem atrast jaunus tirgus saviem produktiem un radīt jaunas darbvietas; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt vajadzīgo atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarei, lai dotu lielāku ieguldījumu bioekonomikas turpmākajā attīstībā ES; uzsver, ka ir jāatbalsta agromežsaimniecība, kas var nodrošināt daudzfunkcionālu atpūtas un produktīvo ekosistēmu un mikroklimata izveidi, un jānovērš nepilnības, kas varētu kavēt tās attīstību;

186. uzskata, ka ar AECM atbalstu, ko papildina ekoshēmas dalībvalstu līmenī, būtu jāsedz lauksaimnieku izmaksas, kas saistītas ar pāreju uz jaunu un ilgtspējīgu praksi, piemēram, veicinot un atbalstot agromežsaimniecības un citus ilgtspējīgas mežsaimniecības pasākumus, kas paredzēti bioloģiskās daudzveidības un dzīvnieku un augu sugu ģenētiskās daudzveidības atbalstam, un izmaksas, kas saistītas ar pielāgošanos mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem;

187. aicina Komisiju nodrošināt inovāciju, pētniecību un modernizāciju agromežsaimniecības un mežsaimniecības nozarē, atbalstot spēcīgas un pielāgotas konsultatīvās sistēmas izveidi, mērķtiecīgu apmācību un īpaši pielāgotus risinājumus, lai veicinātu inovāciju un zinātnības un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, galveno uzmanību pievēršot būtiskām jaunām tehnoloģijām un digitalizācijai; uzsver arī mežu īpašnieku apvienību būtisko nozīmi informācijas un inovācijas nodošanā, mazo mežu īpašnieku apmācībā un turpmākā izglītošanā un aktīvas daudzfunkcionālās mežu apsaimniekošanas īstenošanā;

o

o o

188. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0225

Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu interpretācija un īstenošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu interpretāciju un īstenošanu (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 295. pantu,
- ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ (jaunais IN),
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽²⁾ („2010. gada pamatnolīgums”),
- ņemot vērā 2003. gada 16. decembra iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽³⁾ („2003. gada IN”),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 1998. gada 22. decembra Iestāžu nolīgumu par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienu tiesību aktu izstrādes kvalitāti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. jūnija Kopīgo deklarāciju par koplēmuma procedūras praktiskajiem aspektiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2011. gada 27. oktobra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Kopīgo deklarāciju par ES likumdošanas prioritātēm 2017. gadā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Kopīgo deklarāciju par ES likumdošanas prioritātēm 2018.–2019. gadā ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 145, 30.6.2007., 5. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 369, 17.12.2011., 15. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 484, 24.12.2016., 7. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 446, 29.12.2017., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā Eiropas Savienības 2014. gada 18. marta spriedumu (biocīdo produktu lieta), 2015. gada 16. jūlija spriedumu (vīzu savstarpējības mehānisma lieta), 2016. gada 17. marta spriedumu lietā (CEF deleģēto aktu lieta), 2016. gada 14. jūnija spriedumu (Tanzānijas lieta) un 2014. gada 24. jūnija spriedumu (Maurīcijas lieta) ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 13. decembra lēmumu par Parlamenta Reglamenta vispārēju pārskatīšanu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*) — pašreizējais stāvoklis un perspektīva ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par stratēģiskajām prioritātēm attiecībā uz Komisijas 2017. gada darba programmu ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 9. marta lēmumu par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Komisijas izstrādāto pamatnostādņu attiecībā uz ietekmes novērtējumu pārskatīšanu un MVU testa lomu ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES tiesību aktu atbilstību un subsidiaritāti un proporcionalitāti — 19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. septembra rezolūciju par 18. ziņojumu par tiesību aktu labāku izstrādi — subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošana (2010. gads) ⁽¹⁹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionalitāti un lietpratīgu regulējumu ⁽²⁰⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšanu ⁽²¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 24. oktobra paziņojumu „Labāka regulējuma programmas noslēgšana: labāki risinājumi — labāki rezultāti” (COM(2017)0651),
- ņemot vērā LESD 294. pantu par koplēmuma procedūru,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 24. oktobra darba dokumentu „Pārskats par Savienības centieniem vienkāršot un samazināt regulējuma slogu” (SWD(2017)0675),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 21. decembra paziņojumu „ES tiesību akti: labāki rezultāti līdz ar labāku piemērošanu” ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums lietā Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome, Lieta C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums lietā Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome, Lieta C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; Tiesas 2016. gada 17. marta spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; Tiesas (virspalāta) 2016. gada 14. jūnija spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; Tiesas (virspalāta) 2014. gada 24. jūnija spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ OV C 58, 15.2.2018., 39. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 101, 16.3.2018., 116. lpp..

⁽¹⁵⁾ OV C 50, 9.2.2018., 91. lpp..

⁽¹⁶⁾ OV C 289, 9.8.2016., 53. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 285, 29.8.2017., 11. lpp.

⁽¹⁸⁾ OV C 93, 24.3.2017., 14. lpp.

⁽¹⁹⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 117. lpp.

⁽²⁰⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 87. lpp.

⁽²¹⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 31. lpp.

⁽²²⁾ OV C 50, 9.2.2018., 91. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra paziņojumu „Labāks regulējums: labāki rezultāti spēcīgākai Savienībai” (COM(2016)0615),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 19. maija paziņojumu „Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma” (COM(2015)0215),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 7. jūlija darba programmu par labāka regulējuma vadlīnijām (SWD(2017)0350),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas kopīgās apspriedes saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas un Konstitucionālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A8-0170/2018),
- A. tā kā jaunais IN stājās spēkā tā parakstīšanas dienā — 2016. gada 13. aprīlī;
- B. tā kā, pieņemot jauno IN, Parlaments un Komisija izdarīja paziņojumu, sakot, ka jaunajā nolīgumā ir „atpoguļots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas savstarpējais līdzsvars un attiecīgās šo iestāžu kompetences, kas ir noteiktas līgumos” un „neskar 2010. gada 20. oktobra pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām” ⁽²³⁾;
- C. tā kā nolūkā īstenot jaunā IN normas par starpiestāžu plānošanu Parlaments pārskatīja savu Reglamentu, cita starpā, lai izklāstītu kopīgu secinājumu par daudzgadu plānošanu un kopīgo deklarāciju par starpiestāžu gada plānošanu apspriešanas un pieņemšanas iekšējos procesus;
- D. tā kā, īstenojot gada starpiestāžu plānošanu, trīs likumdošanas iestādes vienojās par divām kopīgām deklarācijām attiecībā uz ES likumdošanas prioritātēm attiecīgi 2017. un 2018.–2019. gadam;
- E. tā kā atšķirībā no 2003. gada IN jaunais IN vairs nesatur likumdošanas alternatīvo metožu izmantošanas juridisko regulējumu, piemēram, kopregulējumu un pašregulējumu, kā rezultātā šīs metodes nav pieminētas vispār;
- F. tā kā jaunā IN 13. pantā ir prasīts Komisijai tās ietekmes novērtējuma procesā apsprieties, aptverot, cik vien iespējams, plašu dalībnieku loku; tā kā tādā pat veidā jaunā IN 19. punktā Komisijai, pirms pieņemt priekšlikumu, nevis pēc tam, ir prasīts veikt sabiedrisko apspriešanos atklātā un pārrēdzamā veidā, nodrošinot, ka šīs sabiedriskās apspriešanās kārtība un termiņš nodrošina iespējami lielāko dalību, neaprobežojoties ar personīgām interesēm un šo interešu lobētājiem;
- G. tā kā 2017. gada jūlijā Komisija pārskatīja savas labāka likumdošanas procesa vadlīnijas, lai labāk paskaidrotu un izmantotu Komisijas iekšienē pastāvošo dažādo politikas izstrādes posmu saiknes, aizstājot agrākās atsevišķās vadlīnijas, kurās individuāli tika risināts ietekmes novērtējums, izvērtējums un īstenošana, un lai iekļautu jaunas vadlīnijas par plānošanu un apspriešanos ar ieinteresētajām personām;

⁽²³⁾ Sk. II pielikumu Eiropas Parlamenta 2016. gada 9. marta lēmumam par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- H. tā kā saskaņā ar jaunā IN 16. punktu Komisija pēc savas ierosmes vai pēc Parlamenta vai Padomes uzaicinājuma drīkst papildināt pati savu ietekmes novērtējumu vai veikt citu analītisko darbu, ko tā uzskata par nepieciešamu;
- I. tā kā jaunais IN atzīst agrākās Ietekmes novērtējuma padomes aizstāšanu ar Komisijas Regulējuma kontroles padomi; tā kā minētās padomes uzdevums cita starpā ir veikt Komisijas ietekmes novērtējumu kvalitātes objektīvu pārbaudi; tā kā, lai iniciatīvu, kurai ir pievienots ietekmes novērtējums, varētu iesniegt pieņemšanai Komisijā, Regulējuma kontroles padomei ir jāsniedz pozitīvs atzinums; tā kā negatīva atzinuma gadījumā ziņojuma projekts ir jāpārskata un Regulējuma kontroles padomei ir jāiesniedz no jauna un tā kā otra negatīvā atzinuma gadījumā ir nepieciešams politisks lēmums, ar kuru nodrošina iniciatīvas turpmāko virzību; tā kā Regulējuma kontroles padomes atzinumu publisko Komisijas tīmekļa vietnē un vienlaicīgi — arī ziņojumu par attiecīgo iniciatīvu un ietekmes novērtējumu gadījumā — pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi saistīto politikas iniciatīvu ⁽²⁴⁾;
- J. tā kā 2017. gada sākumā Regulējuma kontroles padome pabeidza savu darbinieku komplektāciju, tostarp, pieņemot darbā trīs locekļus ārpus Eiropas iestādēm; tā kā 2016. gadā Padome pārskatīja 60 individuālus ietekmes novērtējumus, no kuriem 25 (42 %) sākotnēji saņēma negatīvu atzinumu, kā rezultātā tie tika pārskatīti un no jauna iesniegti Regulējuma kontroles padomei; tā kā Regulējuma kontroles padome pēc tam ir devusi pozitīvus vispārējos novērtējumus par visiem saņemtajiem pārskatītajiem ietekmes novērtējumiem, izņemot vienu; tā kā Regulējuma kontroles padome ir apmainījies ar informāciju ar Parlamenta dienestiem par paraugpraksi un metodoloģiju, kā veikt ietekmes novērtējumus;
- K. tā kā saskaņā ar jaunā IN 25. punktu — ja ir paredzēta juridiskā pamata grozīšana, kas liek parasto likumdošanas procedūru nomainīt ar īpašo likumdošanas procedūru vai ar procedūru, kuras rezultātā netiek pieņemts tiesību akts, trīs likumdošanas iestādes apmainīsies ar viedokļiem šajā jautājumā; tā kā Parlaments ir pārskatījis savu Reglamentu nolūkā īstenot šo normu; tā kā šī norma vēl nekad nav bijusi jāpiemēro;
- L. tā kā saskaņā ar jaunā IN 27. punktu trīs likumdošanas iestādes atzīst vajadzību panākt visu normatīvo aktu saskaņu ar juridisko regulējumu, ko ievieša ar Lisabonas līgumu, un jo īpaši vajadzību par augstu prioritāti uzskatīt ātru visu to pamataktu saskaņošanu, kuri joprojām attiecas uz regulatīvo kontroles procedūru (RKP); tā kā Komisija ierosināja otro minēto korekciju 2016. gada decembrī ⁽²⁵⁾; tā kā Parlaments un Padome patlaban šo priekšlikumu izskata ar lielu rūpību;
- M. tā kā jaunajam IN ir pievienota Kopējās vienošanās par deleģētajiem aktiem un saistītajām standarta klauzulām jauna redakcija; tā kā saskaņā ar jaunā IN 28. punktu trīs likumdošanas iestādes sāks sarunas nekavējoties pēc tam, kad spēkā stāsies nolīgums, lai papildinātu Kopējo vienošanos, izstrādājot nesaistošus LESD 290. un 291. panta piemērošanas kritērijus; tā kā pēc ilgstoša sagatavošanās darba šīs sarunas sākas 2017. gada septembrī;
- N. tā kā saskaņā ar jaunā IN 29. punktu trīs likumdošanas iestādes apņēmas vēlākais līdz 2017. gada beigām izveidot kopīgu deleģēto aktu pielietojamu reģistru, ar kuru informāciju sniedz strukturētā un lietotājiem draudzīgā veidā, lai uzlabotu pārredzamību, sekmētu plānošanu un padarītu iespējamu visu deleģēto aktu dažādo dzīves cikla posmu izsekojamību; tā kā reģistrs tagad ir izveidots un sāka darboties 2017. gada decembrī;
- O. tā kā IN 32. pantā ir noteikta trīs iestāžu vienošanās par to, ka „Komisija savu starpnieka uzdevumu veic, pret abām likumdevējām iestādēm attiecoties vienādi un pilnībā ievērojot lomas, kas trīs iestādēm ir piešķirtas Līgumos”;
- P. tā kā saskaņā ar jaunā IN 34. punktu Parlaments un Padome kā līdztiesīgi likumdevēji jau pirms iestāžu sarunām ir uzsvēruši ciešu sakaru nozīmību, lai panāktu labāku attiecīgo savu nostāju sapratni, un šajā sakarībā vienojās sekmēt savstarpēju viedokļu un informācijas apmaiņu, tostarp, uzaicinot citu iestāžu pārstāvjus neoficiāli un regulāri apmainīties viedokļiem; tā kā, pamatojoties uz šīm normām, nekādas jaunas īpašas procedūras vai struktūras radītas nav; tā kā, kaut arī iestāžu saziņa ir pastiprinājusies kopīgās deklarācijas par likumdošanas prioritātēm ietvaros, komiteju pieredze liecina, ka tādas regulāras pieejas, ar ko sekmē savstarpējo viedokļu apmaiņu, nav un ka joprojām ir grūti iegūt informāciju un atsauksmes no Padomes par jautājumiem, kurus tajā ierosina izskatīt dalībvalstis; tā kā Parlaments šo situāciju uzskata par ļoti neapmierinošu;

⁽²⁴⁾ Eiropas Komisijas 2015. gada 19. maija lēmuma par neatkarīgas Regulējuma kontroles padomes izveidi izveidi 6. panta 2. punkts (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ Sk. COM(2016)0798 un COM(2016)0799.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- Q. tā kā, lai vēl vairāk uzlabotu likumdošanas procesa pārredzamību, Parlaments pārskatīja savu Reglamentu, lai savus noteikumus pielāgotu iestāžu sarunām, kas noris parastās likumdošanas procedūras gaitā, pamatojoties uz 2012. gadā ieviestajām normām; tā kā, kaut arī visi Parlamenta sarunu mandāti ir darīti zināmi atklātībai, to pašu nevar teikt par Padomes mandātiem; tā kā Parlaments šo situāciju uzskata par ļoti neapmierinošu;
- R. tā kā saskaņā ar jaunā IN 39. punktu, lai sekmētu dažādo likumdošanas procesa posmu izsekojamību, trīs likumdošanas iestādes apņēmas līdz 2016. gada 31. decembrim noskaidrot veidus, kā turpināt platformu un rīku pilnveidi, lai nodrošinātu minēto izsekojamību, paredzot izveidot kopīgu specializētu datubāzi par likumdošanas dokumentu virzību; tā kā līdz šim šāda kopīga datubāze izveidota nav;
- S. tā kā atbilstoši jaunā IN 40. punktam attiecībā uz starptautisko nolīgumu apspriešanu sarunās un to noslēgšanu trīs iestādes apņēmas satikties sešu mēnešu laikā pēc jaunā IN stāšanās spēkā, lai apspriestu uzlabotos praktisko sadarbības un informācijas apmaiņas kārtību saskaņā ar Līgumos paredzēto regulējumu un Eiropas Savienības Tiesas sniegto tā interpretāciju; tā kā šādas sarunas sākās 2016. gada novembrī un joprojām nav beigušās;
- T. tā kā sadarbība regulējuma jomā ir izrādījusies galvenais līdzeklis, ar kuru starptautisko tirdzniecības nolīgumu ietvaros cenšas nodrošināt regulējuma dialogu un panākt saskaņu tirdzniecības partneru starpā; tā kā Komisijas pienākums, īstenojot šo procesu, ir arī turpmāk ievērot principus par taisnīgiem un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem visām ieinteresētajām personām un nodrošināt lēmumu pieņemšanas procesa maksimālu pārredzamību;
- U. tā kā saskaņā ar jaunā IN 46. punktu trīs likumdošanas iestādes apstiprina savu apņemšanos biežāk izmantot likumdošanas paņēmieni — pārstrādāšanu —, lai grozītu spēkā esošos tiesību aktus, pilnībā ievērojot 2001. gada 28. novembra iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu;
- V. tā kā saskaņā ar jaunā IN 48. punktu, piedaloties Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) īstenošanā, Komisija apņemas katru gadu iesniegt pārskatu, tostarp gada pārskatu par slogu, par Savienības sasniegumiem, cenšoties vienkāršot normatīvos aktus un novērst pārmērīgu regulēšanu, kā arī samazināt administratīvos slogus; tā kā pirmā gada pārskata par slogu rezultāti nāca klājā 2017. gada 24. oktobrī kā daļa no Komisijas 2018. gada darba programmas;
- W. tā kā ikgadējais sloga pārskats sniedz vienreizēju iespēju noteikt un uzraudzīt ES centienu rezultātus nolūkā izvairīties no pārmērīga regulējuma un samazināt administratīvo slogu; tā kā šis sloga pārskats sniedz izcilu iespēju apliecināt ES tiesību aktu pievienoto vērtību un nodrošināt ES pilsoņiem pārredzamību;
- X. tā kā IN tiek aicināts iestādēm sadarboties, lai vienkāršotu spēkā esošos Savienības tiesību aktus, novērstu pārmērīgu regulējumu un pilsoņiem, pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem uzlikto administratīvo slogu; tā kā Parlaments uzsver, ka šo mērķu sasniegšana attiecībā uz starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem, nedrīkstētu izraisīt vides, sabiedrības veselības, darba ņēmēju veselības, drošības, Starptautiskās darba organizācijas standartu vai patērētāju tiesību līmeņa samazināšanos;
- Y. tā kā saskaņā ar jaunā IN 50. punktu trīs iestādes kopīgi un regulāri uzraudzīs jaunā IN īstenošanu gan politiskā līmenī, rīkojot gadskārtējās diskusijas, gan tehniskā līmenī Starptautisko koordinācijas grupas ietvaros; tā kā uzraudzība politiskā līmenī nozīmē pienākumu Komiteju priekšsēdētāju konferencē rīkot regulāras diskusijas un ikgadējās augsta līmeņa sanāksmes, kurās tiek apzināta konkrētā situācija; tā kā papildus tam saistībā ar kopējām deklarācijām par ES likumdošanas prioritātēm attiecīgi 2017. un 2018.–2019. gadam tika noteikta īpaša uzraudzības kārtība; tā kā turklāt komiteju līdz šim gūtā pieredze ir neatsverams palīgīdzeklis jaunā IN īstenošanas novērtēšanā; tā kā Juridiskajai komitejai ir īpaša kompetence, lai nodrošinātu labāku likumdošanas procesu un Savienības tiesību vienkāršošanu,

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

Kopīgās saistības un mērķi

1. uzskata jauno IN par darbību, kas iestādēm jāveic kopīgi un kuras mērķis ir uzlabot Savienības tiesību aktu kvalitāti; atgādina, ka daudzos gadījumos ES tiesību akti saskaņo vai aizstāj 28 dalībvalstu dažādos noteikumus, padarot dalībvalstu tirgus savstarpēji un vienādā mērā pieejamus un samazinot vispārējās administratīvās izmaksas, lai izveidotu pilnībā funkcionējošu iekšējo tirgu;
2. atzinīgi vērtē gūtos panākumus un pieredzi, pusotru gadu piemērojot jauno IN, un mudina iestādes pielikt papildu pūliņus, lai nolīgumu īstenotu pilnībā, jo īpaši attiecībā uz iestāžu sarunām par nesaistošiem LESD 290. un 291. panta piemērošanas kritērijiem, visu to pamataktu saskaņošanu, kuri joprojām attiecas uz RKP, iestāžu sarunām par sadarbības un informācijas apmaiņas praktisko kārtību attiecībā uz starptautisko nolīgumu apspriešanu sarunās un noslēgšanu un kopīgas tādas specializētas datubāzes izveidi, kas satur informāciju par likumdošanas dokumentu virzību;
3. atgādina, ka jaunā IN noslēgšanas mērķis ir iedibināt atklātākas un pārredzamākas triju likumdošanas iestāžu attiecības, lai nodrošinātu tādu augstas kvalitātes normatīvo aktu pieņemšanu, kas atbilst ES pilsoņu interesēm; uzskata, ka, kaut arī iestāžu patiesas sadarbības princips ir minēts tikai 9. un 32. punktā attiecībā uz īpašām jomām, kas ir iekļautas jaunajā IN, tas tomēr būtu jāievēro visa likumdošanas cikla laikā kā viens no principiem, kas ir nostiprināts LES 13. pantā;

Plānošana

4. atzinīgi vērtē trīs likumdošanas iestāžu nolīgumu pastiprināt Savienības gada un daudzgadu plānošanu saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu, paredzot strukturētāku procedūru, kurai būtu noteikts precīzs grafiks; ar gandarījumu konstatē, ka pirmajā iestāžu gada plānošanā, kas notika saskaņā ar jauno IN, visas trīs likumdošanas iestādes piedalījās aktīvi, kā rezultātā tika pieņemtas kopējas ES likumdošanas prioritātes 2017. gadam, kurās 59 galvenie likumdošanas priekšlikumi tika minēti kā 2017. gada prioritārie normatīvo aktu priekšlikumi, un papildus kopējai deklarācijai par 2018. un 2019. gadu 31 galvenais normatīvo aktu priekšlikums tika izkristalizēti kā akti, kas ir jāpieņem prioritārā kārtā līdz šā sasaukuma termiņa beigām; šajā sakarībā īpaši atzinīgi vērtē Padomes aktīvu iesaistīšanos un paļaujas uz to, ka tā to darīs arī turpmāk, tostarp attiecībā uz daudzgadu plānošanu jaunajam sasaukuma termiņam; tomēr uzskata, ka atsevišķu likumdošanas dokumentu prioritāro statusu, par kuru vienojās, pieņemot kopējas deklarācijas, nedrīkst izmantot, lai izdarītu nepamatotu spiedienu uz līdztiesīgajiem likumdevējiem, un ka procesa paātrināšana nedrīkst būt svarīgāka par likumdošanas kvalitāti; uzskata, ka ir svarīgi novērtēt, kā tiek piemēroti pašreizējā prakse un noteikumi attiecībā uz kopīgo deklarāciju apstiprināšanu un vai ir iespējams veikt uzlabojumus Parlamenta Reglamentā attiecībā uz sarunām par iestāžu programmu izstrādi, piemēram, lai pastiprinātu politisko grupu piešķirto pilnvarojumu priekšsēdētājam;
5. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai ar parlamentārajām komitejām apspriestos visā kopējās deklarācijas sagatavošanas un īstenošanas gaitā;
6. norāda uz to, ka jaunais IN neskar savstarpējos solījumus, par kuriem Parlaments un Komisija vienojās, 2010. gadā pieņemot pamatnolīgumu; jo īpaši atgādina par to, ka, īstenojot jaunā IN 6.–11. punktu, ir jāievēro ar 2010. gada pamatnolīguma 4. pielikumā izklāstīto Komisijas darba programmas grafiku saistītie risinājumi;
7. uzskata, ka Komisijai, iepazīstinot ar savu darba programmu, papildus jaunā IN 8. punktā minētajiem elementiem būtu jānorāda uz to, kā paredzētais normatīvais akts ir tiesiski pamatots no subsidiaritātes un proporcionalitātes principa viedokļa un konkrēti jāpierāda tā Eiropas pievienotā vērtība;
8. atzinīgi vērtē Komisijas darba grupas subsidiaritātes un proporcionalitātes jautājumos izveidi, kuras devīze ir „Darīt mazāk, bet efektīvāk” un kurai ir jāstrādā, stingri ievērojot jauno IN, lai vairotu iedzīvotāju uzticēšanos, ņemot vērā, ka viņi subsidiaritātes principu uzskata par svarīgu demokrātijas procesa aspektu;
9. aicina Komisiju iesniegt iekļaujošākas, izstrādātākas un uzticamākas darba programmas; jo īpaši pieprasa, lai Komisijas darba programmā būtu nepārprotami minēts katra tiesību akta priekšlikuma juridiskais raksturs un sniegts precīzs un realistisks grafiks; aicina Komisiju nodrošināt, lai gaidāmie tiesību aktu priekšlikumi — jo īpaši galvenie tiesību aktu kopumi — tiktu iesūtīti labu laiku pirms šā likumdošanas termiņa beigām, tādējādi dodot līdztiesīgajiem likumdevējiem pietiekami daudz laika, kurā tie savas tiesības varētu izmantot pilnībā;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

10. mudina izstrādāt efektīvus tiesību aktus, kas būtu vērsti uz nodarbinātības aizsardzības un Eiropas konkurētspējas nodrošināšanas pilnveidi, īpašu uzmanību pievēršot maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas darbojas visās ekonomikas nozarēs;

11. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir atbildējusi uz Parlamenta pieprasījumu attiecībā uz Savienības normatīvo aktu priekšlikumiem, kurus iesniedz saskaņā ar LESD 225. pantu, galvenokārt trīs mēnešu termiņā, kurš ir minēts jaunā IN 10. punktā; tomēr norāda, ka Komisija nav pieņēmusi īpašus paziņojumus, kā ir paredzēts šajā normā; aicina Komisiju pieņemt šos paziņojumus, lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un sniegtu politisku atbildi uz Parlamenta pieprasījumiem, kas ir izteikti Parlamenta rezolūcijās, un pienācīgi ņemt vērā tā sniegto attiecīgo Eiropas pievienoto vērtību un Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas;

12. uzsver to, cik svarīga ir lojāla un pārredzama sadarbība starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, kas praksē būtu jāpārveidē par Komisijas patiesu apņemšanos uz vienlīdzīgiem nosacījumiem iesaistīt Parlamentu un Padomi tās plānos paredzēto pasākumu īstenošanā, un atgādina Komisijai par tās pienākumu nekavējoties reaģēt uz normatīviem un nenormatīviem patstāvīgiem ziņojumiem; pauž nožēlu par to, ka vairāki patstāvīgie ziņojumi ir palikuši neatbildēti, un aicina Komisiju sniegt likumdevējiem trīs mēnešu laikā atteikuma iemeslus attiecībā uz tekstu un arī pamatotas atbildes uz pieprasījumiem par legislatīviem vai nenormatīviem priekšlikumiem;

13. uzskata, ka visu atsauču uz alternatīvo regulējuma metožu izmantošanu dzēšana jaunajā IN atstāj neskartu Parlamenta nostāju, ka ieteikuma tiesības būtu jāpiemēro tikai ar vislielāko piesardzību pienācīgi pamatotos apstākļos, negraujot juridisko noteiktību un spēkā esošo normatīvo aktu precizitāti, pēc apspriešanās ar Parlamentu ⁽²⁶⁾; turklāt ir nobažījies par to, ka ieteikuma tiesību izmantošanas precīzu kritēriju trūkums var pat veicināt to izmantošanu bez garantijām par to, ka Parlaments varētu veikt kontroli;

14. aicina Padomi un Komisiju piekrist, ka daudzgažu un gada plānošanas dokumentos ir jāiekļauj alternatīvas regulējuma metodes, ja tās patiešām ir nepieciešamas, lai likumdevēji pienācīgi varētu identificēt trūkumus un īstenot kontroli;

Labāka likumdošanas procesa līdzekļi

15. uzsver, ka ietekmes novērtējumi var būt informējoši, bet nekad nevar tikt uzskatīti par politisko lēmumu aizstājējiem vai izraisīt likumdošanas procesa nepamatotu kavēšanos; uzsver, ka visa likumdošanas procesa gaitā un visos ierosināto tiesību aktu novērtējumos īpaša uzmanība ir jāpievērš iespējamajai ietekmei, kāda šiem aktiem var būt uz iesaistītajām personām, kuras vismazāk spēj darīt zināmas savas bažas lēmumu pieņēmējiem, tostarp uz MVU un citiem, kuriem nav priekšrocību vienkāršā veidā uzrunāt likumdošanas iestādes; uzskata, ka ietekmes novērtējumos ir vienlīdzīgi jāpievēršas seku izvērtēšanai konkrēti sociālajā, veselības un vides ziņā un ir jānovērtē ietekme uz iedzīvotāju pamattiesībām un sieviešu un vīriešu līdztiesību;

16. atgādina, ka MVU veido 99 % no visiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā, tie rada 58 % ES apgrozījuma un nodarbina divas trešdaļas no kopējā nodarbināto skaita privātajos uzņēmumos; atgādina, ka Komisija Mazās uzņēmējdarbības aktā ir apņēmusies savu politikas nostādņu izstrādē ievērot principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” un ka tas paredz MVU testa veikšanu, lai novērtētu gaidāmo likumdošanas un administratīvo iniciatīvu ietekmi uz MVU ⁽²⁷⁾; atgādina, ka Parlaments savā 2016. gada 9. marta lēmumā attiecībā uz jauno IN ir apgalvojis, ka jaunā IN redakcija nesatur pietiekami stingras saistības trim iestādēm, veicot savus ietekmes novērtējumus, ņemt vērā arī MVU un īstenot konkurētspējas pārbaudes ⁽²⁸⁾; uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā MVU vajadzības un pievērst uzmanību ietekmei uz konkurētspēju un inovācijai, kā arī MVU vajadzībām visos likumdošanas cikla posmos un pauž gandarījumu par to, ka Komisijas labāka regulējuma vadlīnijās ir paredzēts, ka iespējamā ietekme uz MVU un konkurētspēju ir regulāri jāanalizē visos ietekmes novērtējumos un tajos par tām periodiski ir jāsniedz pārskats; norāda, ka MVU testu īstenošana bieži nenotiek kvalitatīvā un saskaņotā veidā; aicina Komisiju apsvērt, kā ietekme uz MVU var tikt ņemta vērā vēl labāk, un ir nolēmis cieši sekot līdzi šā jautājuma attīstībai turpmākajos gados;

⁽²⁶⁾ Sk. Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par tiesību aktu labāku izstrādi — Komisijas 15. ikgadējais ziņojums saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu (OV C 308 E, 20.10.2011., 66. lpp.) 47. punktu;

⁽²⁷⁾ Sk. Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūcijas par Komisijas izstrādāto pamatnostādņu attiecībā uz ietekmes novērtējumu pārskatīšanu un MVU testa lomu 16. punktu.

⁽²⁸⁾ Sk. Parlamenta 2016. gada 9. marta lēmuma par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju 4. punktu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

17. mudina Komisiju saistībā ar labāku likumdošanas procesu labāk novērtēt tās politikas sociālās un vides sekas un ietekmi uz pilsoņu pamattiesībām, ņemot vērā arī Eiropas līmeņa regulējuma neesamības izmaksas un to, ka izmaksu un ieguvumu analīze ir tikai viens no daudziem kritērijiem;

18. atkārtoti prasa visos ietekmes novērtējumos obligāti iekļaut līdzsvarotu analīzi par vidēja līdz ilgtermiņa ietekmi uz ekonomiku, sabiedrību, vidi un veselību;

19. aicina Komisiju izmantot ietekmes novērtējumus un *ex-post* izvērtējumus nolūkā noskaidrot, vai iniciatīvas, priekšlikumi vai spēkā esošo tiesību aktu daļas ir saderīgi ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem, kā arī to ietekmi attiecīgi uz šo mērķu īstenošanas gaitu un to sasniegšanas pakāpi;

20. atgādina, ka ideja par papildu *ad hoc* tehnisko un neatkarīgo ekspertu grupu, kas bija paredzēta Komisijas sākotnējā jaunā IN priekšlikumā, sarunu gaitā attīstīta netika; norāda uz to, ka šādas ekspertu grupas izveides mērķis bija uzlabot ietekmes novērtējumu neatkarību, pārredzamību un objektivitāti; atgādina, ka jaunā IN 15. punktā tika panākta vienošanās, ka Parlaments un Padome gadījumos, kad tie to uzskata par lietderīgu un nepieciešamu, veiktu ietekmes novērtējumus attiecībā uz saviem būtiskajiem un uz informāciju balstīti un apzināta lēmuma pieņemšanai nepieciešamajiem Komisijas priekšlikuma grozījumiem; norāda savām komitejām, cik svarīgi ir šo punktu izmantot vienmēr, kad tas ir nepieciešams;

21. atzinīgi vērtē atsauci jaunajā IN uz subsidiaritātes un proporcionālītātes principa iekļaušanu ietekmes novērtējuma priekšmetā; šajā sakarībā uzsver, ka, veicot ietekmes novērtējumu, būtu vienmēr jāveic arī rūpīga un pamatīga priekšlikuma atbilstības subsidiaritātes un proporcionālītātes principam analīze un jākonstatē tā konkrētā Eiropas pievienotā vērtība;

22. norāda, ka diezgan daudziem Komisijas priekšlikumiem nebija pievienots ietekmes novērtējums un ka komitejas ir paudušas bažas, ka ietekmes novērtējumu kvalitāte un detalizācijas pakāpe ir ļoti dažāda — no visaptverošas līdz diezgan virspusējai; norāda, ka jaunā IN piemērošanas pirmajā posmā attiecībā 20 no Komisijas 59 priekšlikumiem, kas bija iekļauti 2017. gada kopējā deklarācijā, ietekmes novērtējumi veikti netika; šajā sakarībā atgādina — kaut arī jebkurā gadījumā ir paredzēts, ka attiecībā uz iniciatīvām, kurām vajadzētu nozīmīgi ietekmēt sabiedrību, ekonomiku un vidi, būtu jāveic ietekmes novērtējums, IN 13. punktā ir turklāt noteikts, ka Komisijas darba programmā vai kopējā deklarācijā iekļautām iniciatīvām parasti ir jāpievieno ietekmes novērtējums;

23. atzinīgi vērtē to, ka IN ir paredzēts, ka, nosakot likumdošanas programmu, būtu jāņem vērā ikvienas ierosinātās Savienības rīcības „Eiropas pievienotā vērtība”, kā arī nerīkošanās Savienības līmenī gadījumā — „Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas”; uzsver to, ka Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas var lēst ap EUR 1,75 triljonu gadā, kas atbilst 12 % no ES IKP (2016. gadā); uzteic Eiropas Parlamenta deputātiem paredzēto izpētes pakalpojumu dienesta Ietekmes novērtēšanas un Eiropas pievienotās vērtības direktorāta veikto darbu šajā jomā;

24. aicina Komisiju turpināt sniegt precizējumus par to, kā tā ir paredzējusi novērtēt Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas, kas cita starpā rodas ražotājiem, patērētājiem, strādājošajiem, administrācijām un attiecībā uz vidi, jo Eiropas līmenī nav saskaņoti normatīvie akti un atšķirīgie dalībvalstu regulējumi rada papildus izmaksas un mazina politikas virzienu efektivitāti — (kā tas ir minēts jaunā IN 10. un 12. punktā); norāda, ka šāds novērtējums būtu jāveic ne tikai turpināmības klauzulu gadījumā, kad programmas ir gandrīz īstenotas vai kad ir paredzēts tās atcelt, bet būtu jāapsver arī gadījumos, kad ES līmenī attiecīgā rīcība vēl īstenošana nav vai nav pieņemti attiecīgie normatīvie akti, vai tie tiek pārskatīti;

25. atgādina, ka bijušā Ietekmes novērtējuma padome ir aizstāta ar jauno Regulatīvās kontroles padomi, tādējādi palielinot padomes neatkarību; atkārtoti pauž uzskatu, ka Regulatīvās kontroles padomes un tās darbības neatkarība, pārredzamība un objektivitāte ir jāgarantē un ka attiecībā uz tās locekļiem nedrīkst īstenot nekādu politisku kontroli⁽²⁹⁾; uzsver, ka Komisijai būtu jāgādā par to, ka visi Padomes atzinumi, tostarp arī negatīvi, tiktu publiskoti un darīti pieejami tajā pašā laikā, kad tiek publicēti attiecīgie ietekmes novērtējumi; prasa veikt Regulatīvās kontroles padomes veikuma novērtējumu un no tā izrietošas turpmākas darbības, tai pildot uzticētos uzdevumus uzraudzīt un sniegt objektīvus padomus par ietekmes novērtējumiem;

⁽²⁹⁾ Sk. iepriekš minēto Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūcijas 12. punktu, kā arī Parlamenta iepriekš minētā 2016. gada 9. marta lēmuma 6. punktu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

26. norāda uz to, ka Parlamenta Ietekmes novērtēšanas un Eiropas pievienotās vērtības direktorāts, kas ir izveidots tā administrācijas ietvaros, palīdz parlamentārajām komitejām un tām piedāvā virkni pakalpojumu, kuru sniegšanas nolūkā ir jānodrošina pietiekami daudz resursu, lai deputāti un komitejas saņemtu iespējami labāko pieejamo atbalstu; ar gandarījumu konstatē to, ka Komiteju priekšsēdētāju konference 2017. gada 12. septembrī pieņēma atjauninātu „Ietekmes novērtējuma rokasgrāmatu — komiteju vadlīnijas”;

27. aicina visas savas komitejas pārbaudīt Komisijas ietekmes novērtējumus un likumdošanas procesā, cik vien savlaicīgi iespējams, pārbaudīt Eiropas Parlamenta *ex-ante* veikto ietekmes novērtējumu analīzi;

28. atgādina, ka saskaņā ar jaunā IN 14. punktu Parlaments, izskatot Komisijas likumdošanas priekšlikumus, pilnībā ņems vērā Komisijas veiktos ietekmes novērtējumus; šajā sakarībā atgādina, ka parlamentārās komitejas var uzaicināt Komisiju izklāstīt savu ietekmes novērtējumu un izdarīto politisko izvēli pilna sastāva komitejas sanāksmē, un aicina savas komitejas izmantot šo iespēju regulārāk, kā arī iespēju klātienē piedalīties iepazīstināšanā ar Komisijas īstenotā ietekmes novērtējuma sākotnējo novērtējumu, ko veic Parlamenta paša dienesti; taču norāda, ka tam nevajadzētu ierobežot likumdevējiem piešķirto rīcības brīvību;

29. atzinīgi vērtē iespēju, ka Komisija likumdošanas procesa laikā var papildināt savus ietekmes novērtējumus; uzskata, ka jaunā IN 16. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tad, kad to pieprasa Parlaments vai Padome, Komisijai saskaņā ar priekšrakstiem šie papildinošie ietekmes novērtējumi ir jāiesniedz ātri;

30. uzsver, cik svarīgi ir iesaistīt ieinteresētās aprindas un apspriesties ar tām publiski, pārredzami un savlaicīgi, lai būtu pietiekami daudz laika sniegt konstruktīvas atbildes; uzsver, ka ir svarīgi, lai Komisija organizētu sabiedriskās apspriešanas visās oficiālajās valodās sagatavošanās posma laikā;

31. norāda, ka saskaņā ar jaunā IN 17. pantu „katrai no trim iestādēm ir jāizlemj, kā tās organizē savu ietekmes novērtējuma darbu, tostarp, kā tās organizē savus iestādes iekšējos resursus un īsteno kvalitātes kontroli”;

32. atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar jaunā IN 17. punktu trīs likumdošanas iestādes ir apņēmušās apmainīties ar informāciju par paraugpraksi un metodoloģijām, kas attiecas uz ietekmes novērtējumiem; uzskata, ka tam vajadzētu nozīmēt arī apmaiņu, kad vien tas ir iespējams, ar izejas datiem, kas ir Komisijas ietekmes novērtējuma pamatā, un jo īpaši, kad vien Parlaments izlemj papildināt Komisijas ietekmes novērtējumu ar savu turpmāko darbu; šim nolūkam mudina trīs iestāžu dienestus sadarboties, cik vien iespējams plaši, tostarp, rīkojot kopīgas apmācības sesijas par ietekmes novērtējuma metodoloģijām, lai papildus visam citam izstrādātu turpmāko kopīgo starpiestāžu metodoloģiju;

33. joprojām uzskata, ka saskaņā ar jaunā IN 18. punktu nosacījumiem nozīmīgi ir tas, ka „Komisijas sākotnējais ietekmes novērtējums un viss ietekmes novērtējuma papildu darbs, ko iestādes veic likumdošanas procesa ietvaros” tiek nodots atklātībai pirms likumdošanas procesa beigām nolūkā nodrošināt iedzīvotājiem un ieinteresētajām aprindām pārredzamību;

34. atkārtoti pauž savu nostāju, ka ieinteresētajām personām, tostarp arodbiedrībām un pilsoniskajai sabiedrībai, ir jāvar sniegt efektīvu ieguldījumu ietekmes novērtējuma procesā, cik vien iespējams agri, apspriešanās posmā, un mudina Komisiju šim nolūkam regulārāk izmantot ceļvežus un agrīnās stadijas ietekmes novērtējumus un publiskot tos savlaicīgi ietekmes novērtējuma procesa sākumā;

35. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos, pirms pieņemt priekšlikumu, plaši apspriesties un mudina jo īpaši MVU, pilsonisko sabiedrību un citus gala lietotājus apspriešanās piedalīties pašiem; ar gandarījumu konstatē, ka Komisijas pārskatītās labāka likumdošanas procesa vadlīnijas atspoguļo iepriekš minēto nostāju;

36. uzsver jaunās normas par sabiedrības un ieinteresēto personu apspriešanos, kurām ir jāklūst par svarīgu instrumentu, ko var izmantot sagatavošanas fāzē un visā likumdošanas procesā;

37. mudina Komisiju ievērot noteiktos obligātos termiņus īstenošanas ziņojumiem un direktīvu un regulu pārskatīšanai;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

38. uzsver to, cik svarīga ir spēkā esošo normatīvo aktu *ex-post* novērtēšana saskaņā ar „vispirms novērtēt” principu, un iesaka, kad vien tas ir iespējams, to veikt kā *ex-post* ietekmes novērtējumu, piemērojot to pašu metodoloģiju, kādu piemēro *ex-ante* ietekmes novērtējumā par vienu un to pašu normatīvo aktu, lai labāk novērtētu šā akta īstenošanas rezultātus;

39. atzinīgi vērtē jaunā IN 22. punktu, kurā, lai atbalstītu spēkā esošo normatīvo aktu novērtēšanas procesu, trīs likumdošanas iestādes vienojas vajadzības gadījumā normatīvajos aktos noteikt ziņošanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības, vienlaikus izvairoties no pārmērīga regulējuma un administratīvā sloga, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm; konstatē problēmas, kas ir saistītas ar datu iegūvi dalībvalstīs par tiesību aktu lietderību, un mudina Komisiju un dalībvalstis šajā jomā pielikt vēl lielākus pūliņus;

40. atzinīgi vērtē jaunā IN 23. punktu, saskaņā ar kuru trīs likumdošanas iestādes ir vienojušās regulāri apsvērt normatīvajos aktos paredzētās pārskatīšanas normas izmantošanu; aicina Komisiju savos priekšlikumos katru reizi, kad tas ir lietderīgi, iekļaut pārskatīšanas klauzulas un, ja nav lietderīgi, paskaidrot iemeslus, kuru dēļ šī vispārējā norma ieviesta netiek;

Juridiskie līdzekļi

41. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanās attiecībā uz tā paskaidrojuma raksta priekšmetu, kas ir pievienots katram tā priekšlikumam; pauž īpašu gandarījumu par to, ka Komisija papildus tam paskaidros to, kā ierosinātie pasākumi ir pamatoti no subsidiaritātes un proporcionālītātes principa viedokļa; šajā sakarībā uzsver to, cik svarīgs ir pastiprināts un visaptverošs ierosinātā pasākuma atbilstības šiem principiem, kā arī Eiropas pievienotās vērtības novērtējums un tās pamatojums;

42. uzskata, ka ir jānodrošina viena un tā paša priekšlikuma paskaidrojuma raksta un ietekmes novērtējuma saskaņība; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt šādu saskaņību un paskaidrot izdarīto izvēli, ja tā nav ņēmusi vērā ietekmes novērtējuma secinājumus;

43. pievērš uzmanību tam apstāklim, ka saskaņā ar jaunā IN 25. punktu Komisija ir apņēmusies tikai „pienācīgi ņemt vērā regulu un direktīvu rakstura un iedarbības atšķirības”; atkārtoti prasa, lai, īstenojot to pašu pieeju, kas ir izklāstīta M. Monti ziņojumā, izstrādājot likumdošanas priekšlikumus, vairāk būtu jāizmanto regulas⁽³⁰⁾, jo tādējādi tiktu ievērotas Līgumos noteiktās juridiskās prasības, kas reglamentē to izmantošanu, lai nodrošinātu konsekvenci, vienkāršību un tiesisko noteiktību visā Savienībā;

44. atzinīgi vērtē to, ka trīs likumdošanas iestādes ir apņēmušās apmainīties ar viedokļiem par juridiskā pamata grozījumiem, kā minēts jaunā IN 25. punktā; uzsver to, kāda nozīme ir tā Juridiskajai komitejai un tās zinātnībai juridisko pamatu pārbaudē⁽³¹⁾; atgādina Parlamenta nostāju par to, ka tas stingri iestāties pret jebkuriem centieniem graut Parlamenta likumdošanas pilnvaras, nepamatoti mainot juridisko pamatu; aicina Padomi pilnībā ievērot savu apņemšanos turpināt dialogu ar Parlamentu, ja rodas domstarpības par ierosināto juridisko pamatu, jo īpaši attiecībā uz politiski jutīgiem dokumentiem;

45. uzsver to, ka juridiskā pamata izvēle Komisijas priekšlikumam būtu jāveic, pamatojoties uz objektīviem iemesliem, kurus ir iespējams pārbaudīt tiesā; tomēr uzsver Parlamenta kā vienas no likumdošanas iestādēm tiesības ierosināt juridisko pamatu grozīšanu, pamatojoties uz tā sniegto Līgumu interpretāciju;

Deleģētie akti un īstenošanas akti

46. uzsver, cik svarīgs ir jaunā IN 26. punktā nostiprinātais princips, atkārtoti norāda, ka likumdevējas iestādes kompetencē ir, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, pieņemt lēmumu par to, vai un kādā apmērā izmantot deleģētos aktus un vai un kādā apmērā izmantot īstenošanas aktus⁽³²⁾;

47. konstatē, ka pilnvarojuma deleģējums Komisijai nav tikai tīri tehniskas dabas jautājums, bet var skart arī politiski jutīgus jautājumus, kas ir ļoti nozīmīgi no ES iedzīvotāju, patērētāju un uzņēmumu viedokļa;

⁽³⁰⁾ Sk. 2011. gada 14. septembra rezolūcijas par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionālītāti un lietpratīgu regulējumu 5. punktu.

⁽³¹⁾ Sk. Eiropas Parlamenta Reglamentu, V pielikuma XVI punkta 1. punktu.

⁽³²⁾ Sk. Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūcijas par pasākumiem, kas veikti saistībā ar likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu, minēta iepriekš, D. apsvērumu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

48. atzinīgi vērtē Komisijas centienus ievērot jaunā IN 27. punktā minēto termiņu, kurā ir jāierosina visu to pamataktu saskaņošana, attiecībā uz kuriem joprojām ir jāveic RKP; papildus tam uzskata, ka, vispār visiem gadījumiem, kurus agrāk izskatīja saskaņā ar RKP, tagad bija jau jābūt saskaņotiem ar LESD 290. un līdz ar to — pārveidotiem par deleģētiem aktiem ⁽³³⁾;

49. brīdina par to, ka Komisijas pienākums, izstrādājot deleģētos aktus, regulāri vērsties pie dalībvalstu ekspertiem nedrīkst nozīmēt to, ka attiecīgā procedūra ir jāpadara par ļoti līdzīgu vai pat par identisku tai, kas ir izveidota, lai izstrādātu īstenošanas aktus, īpaši attiecībā uz šiem ekspertiem piešķirtajām procesuālām prerogatīvām; uzskata, ka šāda vienādošana var mazināt arī abu aktu starpā pastāvošās atšķirības, jo tā faktiski varētu nozīmēt pirms Lisabonas līguma pieņemtā komitoloģijas mehānisma iedzīvināšanu;

50. pauž neapmierinātību par to, ka, neskatoties uz to, ka Parlaments vairākos jautājumos ir piekāpies, Padome joprojām nevēlas akceptēt deleģētos aktus, ja LESD 290. pantā minētie kritēriji ir ievēroti; atgādina, ka saskaņā ar 7. apsvērumā teikto ar jauno IN ir jāsekmē sarunas, ko risina parastās likumdošanas procedūras ietvaros, un jāuzlabo LESD 290. un 291. panta piemērošana; norāda, ka, neskatoties uz to, Padome vairākos likumdošanas dokumentos ir uzstājusi vai nu uz īstenošanas pilnvaru piešķiršanu saskaņā LESD 291. pantu, vai nu uz visu tādu elementu *in abstracto* iekļaušanu jau pašā pamataktā, attiecībā uz kuriem var piešķirt deleģēšanas pilnvaras vai īstenošanas pilnvaras; pauž vilšanos par to, ka visos šajos gadījumos Komisija savus sākotnējos priekšlikumus neaizstāvēja;

51. ir ļoti noraizējies, ka Padome gandrīz sistemātiski cenšas aizstāt deleģētos aktus ar īstenošanas aktiem; uzskata par īpaši nepieņemamu, ka saskaņošanu, kas ir jāveic pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, Padome cenšas izmantot, lai regulatīvās RKP aizstātu ar īstenošanas aktiem, nevis deleģētajiem aktiem;

52. atzinīgi vērtē jaunā IN 28. punktā minēto iestāžu sarunu sākšanu; apstiprina savu nostāju par nesaistošiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem piemēro LESD 290. un 291. pantu un kuri ir noteikti tā 2014. gada 25. februāra rezolūcijā ⁽³⁴⁾; uzskata, ka tiem ir jākalpo par šo sarunu pamatu;

53. atgādina, ka politiski svarīgi elementi, piemēram, Savienības saraksti vai produktu vai vielu reģistri arī turpmāk būtu jāreglamentē pamataktā, — ja iespējams, kā pielikumi — un tāpēc tos drīkst grozīt, tikai pieņemot deleģētos aktus; uzsver — lai nodrošinātu juridisko noteiktību, nevajadzētu pieļaut pastāvīgu sarakstu izveidi;

54. uzskata, ka attiecībā uz LESD 290. un 291. panta piemērošanas kritērijiem ir jāņem vērā ES Tiesas spriedumi, piemēram, tie, kas ir pieņemti biocīdo produktu lietā, EISI deleģēto aktu lietā un vīzu savstarpējības mehānismu lietā ⁽³⁵⁾;

55. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos atkarībā no vajadzības izmantot ekspertu grupas, apspriesties ar mērķtiecīgi izraudzītām ieinteresētajām personām un veikt sabiedrisku apspriešanos ikreiz, kad īstenošanas aktu projektu sagatavošanas sākumposmā ir vajadzīga plašāka zinātība; uzskata, ka katru reizi, kad šādas apspriešanās process tiek sākts, Parlaments par to ir attiecīgi jāinformē;

56. ar gandarījumu konstatē, ka saskaņā ar jaunā IN 28. punktu Komisija piekrita nodrošināt to, lai Parlamentam un Padomei būtu vienādas tiesības iepazīties ar visu informāciju par deleģētajiem aktiem un īstenošanas aktiem, — tāpēc tie varēs saņemt visus dokumentus vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem; atzinīgi vērtē to, ka Parlamenta un Padomes ekspertiem būs regulāra piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, uz kurām ir uzaicināti dalībvalstu eksperti un kas attiecas uz deleģēto aktu sagatavošanu; aicina Komisiju ievērot šīs saistības godprātīgi un regulāri; norāda, ka šāda piekļuve jau ir ievērojami uzlabojusies;

57. uzsver, ka ir nepieciešams uzlabot neoficiālu sadarbību deleģēto aktu un īstenošanas aktu sagatavošanas stadijā; brīdina neatkāpties no likumdevēju iestāžu nodoma, kas pausts likumdošanas aktā, un lai šis nodoms, sagatavojot deleģētos un īstenošanas aktus, veidotu daļu no likumdošanas mērķa; uzsver, cik nozīmīgs ir deleģēto aktu reģistrs, kurš ir sācis darboties;

⁽³³⁾ Sk. Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūcijas par pasākumiem, kas veikti saistībā ar likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu, minēta iepriekš, 6. punktu.

⁽³⁴⁾ Turpat, 1. punkts.

⁽³⁵⁾ Tiesas (virspalāta) 2014. gada 18. marta spriedums Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome, minēts iepriekš; Tiesas 2016. gada 17. marta spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Komisija, minēts iepriekš; Tiesas (virspalāta) 2016. gada 14. jūnija spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome, minēts iepriekš.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

58. pauž nožēlu par to, ka daudzos gadījumos Komisija uzskata trīs finanšu pakalpojumu iestāžu (ESMA, EBI un EAAP) ierosinātos 2. līmeņa pasākumus par pieņemtiem bez grozījumiem, tādējādi samazinot Parlamentam paredzēto pārbaudes laiku gadījumos, kad ir iesniegti svarīgi grozījumi vai liels skaits grozījumu;

59. uzteic ātro progresu, kāds ir panākts, starpiestāžu līmenī izveidojot kopīgo deleģēto aktu funkcionālu reģistru, un atzinīgi vērtē tā oficiālo darbības sākšanu 2017. gada 12. decembrī;

60. cer, ka varēs izmantot strukturētu un lietotājam draudzīgu deleģēto aktu pielietojamo reģistru, ko publiskoja 2017. gada 12. decembrī un ko bija pieprasījis Parlaments;

61. norāda, ka labākas likumdošanas procedūras ES līmenī ar savlaicīgu un ciešāku iestāžu savstarpējo sadarbību var radīt priekšnoteikumus konsekvētai un saskaņotākai ES tiesību aktu piemērošanai;

Likumdošanas procesa pārredzamība un koordinācija

62. atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar jaunā IN 32. punktu Parlaments un Padome kā līdzvērtīgi likumdevēji ir vienojušies, ka tiem ir jāīsteno savas pilnvaras līdztiesīgi un ka Komisijai savs starpnieka uzdevums ir jāveic, pret abām likumdevējām iestādēm izturoties vienādi; atgādina, ka šis princips jau ir nostiprināts Lisabonas līgumā; tādēļ prasa, lai Komisija vienlaicīgi padarītu pieejamus un, ja iespējams, publiskus abām likumdošanas iestādēm visus attiecīgos dokumentus, kas saistīti ar leģislatīvajiem priekšlikumiem, tostarp neoficiālus dokumentus;

63. pauž nožēlu par to, ka jaunā IN 33. un 34. punkta piemērošanas rezultātā joprojām nav panākts nekāds informācijas plūsmas no Padomes uzlabojums, jo īpaši, ņemot vērā, ka, šķiet, ir novērojams vispārējs informācijas trūkums par dalībvalstu Padomē ierosinātajiem jautājumiem un nav regulāras pieejas, kas sekmētu savstarpēju viedokļu un informācijas apmaiņu; ar bažām konstatē, ka informācijas plūsma parasti lielā mērā ir mainīga atkarībā no prezidentūras, un tā ir atšķirīga arī Padomes Ģenerālsekretariāta dienestu starpā; uzsver asimetrisko pieeju informācijai likumdevēju starpā, jo Padome var apmeklēt Parlamenta komiteju sanāksmes, bet Parlamenta pārstāvji netiek ielūgti apmeklēt Padomes darba grupu sanāksmes; tādēļ uzskata, ka ir vēlama konsekvēta pārredzama pieeja; ierosina, lai Padome visas savas sanāksmes principā rīkotu publiski, kā to dara Parlaments;

64. pieprasa, lai jaunā IN 33. un 34. punkts tiktu īstenoti pilnībā; jo īpaši prasa, lai Padome Parlamentam regulāri un strukturēti piesūtītu darba grupu un Dalībvalstu valdību Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*) programmas, darba dokumentus un priekšlikumus attiecībā uz prezidentūru, lai līdztiesīgajiem likumdevējiem nodrošinātu vienāda līmeņa informāciju; uzskata, ka jaunā IN 33. un 34. punkts ir jāinterpretē tādējādi, lai papildu neoficiālajai informācijas apmaiņai, Parlamentu var uzaicināt nosūtīt pārstāvi uz Padomes darba grupu un *Coreper* sanāksmēm;

65. uzsver, ka jaunā IN attiecīgi 35. un 36. panta nozīmē likumdošanas procesa sinhronizācija un paātrināšanu var panākt, ja vienlaikus tiek pilnībā saglabātas katras likumdošanas iestādes prerogatīvas; uzskata, ka tādēļ nav nekāda pamata, lai citas likumdošanas iestādes Parlamentam noteiktu obligātu grafiku, pamatojoties uz sinhronizācijas un paātrināšanas apsvērumiem;

66. mudina pielikt lielākus pūļus, lai izveidotu kopīgu specializētu datubāzi par jaunā IN 39. punktā minēto likumdošanas dokumentu virzību; atgādina, ka šajā datubāzē būtu jāiekļauj informācija par visiem likumdošanas procedūras posmiem, lai sekmētu to izsekojamību; iesaka šajā datubāzē iekļaut arī informāciju par ietekmes novērtēšanas procesu;

67. atgādina trim ES iestādēm, ka ir nepieciešami lielāki panākumi tās specializētās kopīgas datubāzes izveidē, kurā ir atspoguļota likumdošanas dokumentu virzība;

68. ierosina, lai Padome konsultāciju procedūras laikā ar Parlamentu tiktos vismaz reizi, pateicoties kam, tas varētu izklāstīt un paskaidrot grozījumu apstiprināšanas iemeslus un Padome varētu iepazīstināt ar savu nostāju par katru no tiem; ierosina, lai Padome jebkurā gadījumā sniedz rakstisku atbildi;

69. iesaka, lai Parlaments veiktu kvantitatīvu pētījumu par konsultāciju procedūras efektivitāti;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

70. mudina Komisiju ievērot Eiropas Uzraudzības Iestāžu regulā noteikto laikposmu, kurā ir jāpieņem lēmums par to, vai tehnisko standartu projektu apstiprināt, grozīt vai neapstiprināt, un vismaz ļoti savlaicīgi oficiāli informēt abus likumdevējus, ja tā izņēmuma kārtā nespēj šādus laikposmus ievērot, kā arī paskaidrot iemeslus tam; uzsver to, ka Komisija pēdējā laikā daudzas reizes to nav izdarījusi; atgādina Komisijai, ka procedūras, ar kuru palīdzību Parlaments dara zināmu, ka tam nav nekādu iebildumu pret kādu tiesību aktu, nav paredzētas, lai kompensētu kavējumu, kas ir radies Komisijas dēļ, un ka šīs procedūras ievērojami ietekmē Parlamentam pieejamo laiku, kurā tas var īstenot savas pārbaudes tiesības;

71. atzinīgi vērtē to, ka jaunā IN 40. punktā minētās iestāžu sarunas sākās 2016. gada novembrī; ir vīlies, konstatējot, ka pēc vairāk kā viena gada diskusiju, trim sarunu kārtām politiskā līmenī un virkni sanāksmju tehniskā līmenī, šajās sarunās joprojām nav panākta nekāda vienošanās, neskatoties uz precīzu un iedibinātu judikatūru; norāda uz līdz šim panākto progresu un stingri uzstāj, lai šīs sarunas būtu pabeigtas vēl Bulgārijas prezidentūras laikā;

72. atzinīgi vērtē rakstiskos kopsavilkumus, kurus Komisija sniedz pirms starptautiskām konferencēm, un ikdienas mutiskos kopsavilkumus, kurus sniedz Padomes prezidentūra un Komisija šo konferenču laikā;

73. pauž nožēlu par to, ka Parlaments kā novērotājs nav tiesīgs apmeklēt ES koordinācijas sanāksmes, kuras rīko starptautisko konferenču laikā;

74. atgādina Padomei un Komisijai, ka starptautiskajiem nolīgumiem piemērojamajai praktiskajai kārtībai ir jāatbilst Līgumiem, jo īpaši LESD 218. panta 10. punktam, un attiecībā uz tiem ir jāņem vērā ES Tiesas spriedumi, piemēram, tie, kas tika pieņemti *Tanzānijas un Maurīcijas lietā* ⁽³⁶⁾;

75. aicina pārējās iestādes ievērot Līgumus un regulējumus, kā arī attiecīgo judikatūru, lai nodrošinātu, ka Parlaments:

- a) nekavējoties, pilnībā un precīzi tiek informēts visa starptautisko nolīgumu aprites cikla laikā proaktīvā, strukturētā un racionālā veidā, neapdraudot ES nostāju sarunās, un tam tiek piešķirts pietiekami daudz laika, lai tas varētu paust savus viedokļus visos posmos, kurus ņem vērā, cik vien tas ir iespējams;
- b) ir rūpīgi jāinformē un jāiesaista nolīgumu īstenošanas posmā, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem, ko pieņemušas struktūras, kas izveidotas ar nolīgumiem, un tam ir jādod iespēja pilnībā izmantot savas kā viena no likumdevējiem tiesības, ja šie nolīgumi ietekmē ES tiesību aktus;
- c) ir iepriekš informēts par Komisijas nostāju, ko tā pauž starptautiskajos forumos, piemēram, PTO, UNCTAD, ESAO, UNDP, FAO un UNHRC;

76. uzskata, ka ir svarīgi horizontāli ievērot iedibināto praksi par Parlamenta akcepta saņemšanu, pirms provizoriski tiek piemēroti politiski svarīgi nolīgumu tirdzniecības un ieguldījumu noteikumi, kā to apņēmās ievērot arī Komisijas locekle C. Malmström savā 2014. gada 29. septembra uzklaušīšanā; aicina Padomi, Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu turpināt paplašināt attiecināt šādu praksi uz visiem starptautiskajiem nolīgumiem;

77. konstatē, ka Parlaments ir gatavs atkal vērsties ES Tiesā, lai nodrošinātu, ka tiek respektētas Parlamenta tiesības, ja tuvākajā nākotnē sarunās par Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesa 40. punktu netiktu panākts pārliecinošs progress;

78. norāda, ka katrai iestādei ir jāapzinās, ka likumdevēju atbildība nebeidzas ar starptautisko nolīgumu noslēgšanas brīdi; uzsver vajadzību cieši uzraudzīt īstenošanu un patlaban veikto darbu, lai nodrošinātu to, ka tiek sasniegti nolīgumos noteiktie mērķi; aicina iestādes paraugprakses un sadarbības pieeju piemērot arī starptautisko nolīgumu īstenošanas un izvērtēšanas posmiem;

⁽³⁶⁾ Tiesas (virspalāta) 2016. gada 14. jūnija spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome, minēts iepriekš; Tiesas (virspalāta) 2014. gada 24. jūnija spriedums lietā Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome, minēts iepriekš.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

79. norāda, ka ietekmes novērtējumi, tostarp cilvēktiesību situācijas analīze, var būt nozīmīgs līdzeklis sarunās par tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumiem, palīdzot pusēm pildīt savas saistības cilvēktiesību jomā, un atgādina par tādu nolīgumu kā, piemēram, Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām saistošo raksturu;

80. aicina Komisiju un Padomi attiecībā uz sarunu norāžu pieņemšanu, sarunām, nolīgumu parakstīšanas un noslēgšanas priekšlikumu juridiskajiem pamatiem un jo īpaši attiecībā uz Padomes parakstītajiem un noslēgtajiem starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem pilnībā ievērot ES un tās dalībvalstu kompetenču dalījumu, kuru var secināt no Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 16. maija Atzinumā Nr. 2/15;

81. aicina Eiropas pārstāvjus īpašu uzmanību pievērst starptautisko standartu un prasību, un pieņemto saistošo ES tiesību aktu saskaņībai;

82. aicina Komisiju nodot atklātībā dokumentus, kuros ir izklāstīta tās nostāja starptautiskajās organizācijās, kas nosaka standartus finanšu, monetārajā un regulatīvajā jomā, jo īpaši Bāzeles Banku uzraudzības komitejā; prasa, lai Parlaments būtu pilnībā informēts visos to starptautisko standartu izstrādes posmos, kuri var ietekmēt ES tiesību aktus;

83. prasa pirms gaidāmām nozīmīgām starptautiskām sarunām iedibināt un institucionalizēt „finanšu dialogu” par Eiropas nostāju pieņemšanu un saskaņību, ievērojot Parlamenta pieņemto 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par ES lomu starptautisko finanšu, monetāro un regulatīvo iestāžu un struktūru vidē⁽³⁷⁾; uzsver, ka šīs nostājas būtu jāapspriež un jādara zināmas *ex ante*, pamatojoties uz izsmelšošām vadlīnijām, kas, iespējams, būtu jāpapildina ar proaktīvām pamatnostādņu rezolūcijām, un vienlaikus būtu jānodrošina novērošana, Komisijai regulāri atskaitoties par šādu vadlīniju piemērošanu;

84. atgādina par savu deklarāciju, kas tika pieņemta 2018. gada 15. martā par mītnes atrašanās vietu Eiropas Zāļu aģentūrai⁽³⁸⁾, kurā Parlaments pauda nožēlu par to, ka tā loma un tiesības, kurš ir Padomei līdztiesīgs likumdevējs, nav pienācīgi ņemtas vērā;

85. atzīst mandātu, ko 2017. gada 6. decembrī apstiprināja Coreper, vienojoties par Padomes nostāju attiecībā uz Komisijas priekšlikumu izveidot obligātu pārredzamības reģistru; aicina visas puses pabeigt sarunas labas sadarbības gaisotnē, lai uzlabotu likumdošanas procesa pārredzamību;

86. Pienācīgi ņem vērā spriedumu lietā T-540/15 *De Capitani vs European Parliament*⁽³⁹⁾, kurā atkārtoti apstiprināts, ka publiskuma un pārskatāmības principi ir daļa no ES likumdošanas procesa un ka vispārējo nepublicēšanas prezumpciju nevar attiecināt uz leģislatīviem dokumentiem, tostarp trialoga dokumentiem.

Savienības normatīvo aktu īstenošana un piemērošana

87. uzsver, cik svarīgs ir jaunā IN 43. punktā noteiktais princips, saskaņā ar kuru, ja dalībvalstis, savās iekšējās tiesības transponējot direktīvas, izvēlas pievienot elementus, kas nekādā veidā nav saistīti ar minētajiem Savienības normatīvajiem aktiem, šādiem papildinājumiem vajadzētu būt identificējamiem ar transponēšanas akta(-u) vai saistīto dokumentu palīdzību; konstatē, ka šādas informācijas bieži vien nav joprojām; aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties kopīgi un konsekventi, lai novērstu nepārredzamību un citas problēmas, kas ir saistītas ar pārmērīgu reglamentēšanu⁽⁴⁰⁾;

88. uzskata, ka, īstenojot un transponējot ES aktus, būtu precīzi jānošķir pārmērīgas reglamentēšanas gadījumi, kuros dalībvalstis ievieš papildu administratīvas prasības, kas ar ES tiesību aktiem saistītas nav, no tādu augstāku standartu noteikšanas, kas pārsniedz vides un patērētāju aizsardzības, veselības aprūpes un pārtikas nekaitīguma ES mēroga standartu minimumu;

⁽³⁷⁾ OV C 58, 15.2.2018., 76. lpp.

⁽³⁸⁾ Sk. Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 22. marta spriedums, *De Capitani v European Parliament*, lieta T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ Sk. Parlamenta 2012. gada 21. novembra rezolūcijas par 28. gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2010. gads) (OV C 419, 16.12.2015., 73. lpp.) 7. punktu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

89. uzskata — lai samazinātu problēmas, kas ir saistītas ar pārmērīgu regulēšanu, trim iestādēm ir jāaņem pieņem ES tiesību aktus, kas ir saprotami, viegli transponējami un kuriem ir īpaša Eiropas pievienotā vērtība; atgādina, ka, kaut arī nedrīkst pieļaut papildu lieku administratīvo slogu, tas nedrīkstētu atturēt dalībvalstis no vērienīgāku pasākumu veikšanas un augstāku sociālo, vides un patērētāju aizsardzības standartu pieņemšanas gadījumos, kad Savienības tiesībās ir definēts tikai standartu minimums;

90. aicina dalībvalstis, cik vien iespējams, transponējot ES tiesību aktus, atturēties no papildu administratīvo prasību ieviešanas un saskaņā ar iestāžu nolīguma 43. punktu transponēšanas aktā vai saistītajos dokumentos minētos papildinājumus darīt precīzi atpazīstamus;

91. atgādina, ka jaunā IN 44. punktā dalībvalstīm ir prasīts sadarboties ar Komisiju nolūkā iegūt informāciju un datus, kas ir nepieciešami, lai pārbaudītu un izvērtētu Savienības tiesību īstenošanu; tādēļ aicina dalībvalstis veikt visu nepieciešamo, lai ievērotu savas saistības, tostarp izstrādāt atbilstības tabulas, kas saturētu saprotamu un precīzu informāciju par dalībvalstu normatīvajiem aktiem, ar kuriem dalībvalstu tiesību sistēmās tiek transponētas direktīvas, kā par to tika panākta vienošanās, pieņemot dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopējo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2011. gada 27. oktobra kopējo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem;

92. uzskata, ka saistības, kuras Komisija ir uzņēmusies saskaņā ar jaunā IN 45. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pienācīgi ievērojot konfidencialitātes noteikumus, tiks ievērojami uzlabotas Parlamenta iespējas iepazīties ar informāciju par pirmspārūkuma un pārkāpuma procedūrām; šajā sakarībā atkārtoti pauž ilgstošai Komisijai izvirzītās prasības par datiem, kuriem Parlamentam ir tiesības piekļūt⁽⁴¹⁾;

93. atkārtoti atzinīgi izsakās par ES problēmu risināšanas izmēģinājuma mehānismu, kurš gan ir vairāk neoficiāls, toties efektīvs veids, kā nodrošināt dalībvalstu tiesību saskaņību ar Savienības tiesībām⁽⁴²⁾; nepiekrīt Komisijas paziņojumam par to, ka tai pamatos vajadzētu varēt sākt pārkāpuma procedūras, vairs neizmantojot šo mehānismu⁽⁴³⁾;

94. atgādina, ka Komisijas locekļiem ir jāievēro Eiropas Parlamenta deputātu tiesības; uzskata, ka viņiem ir Parlamentam jāsniedz visi neatkarīgi veiktie pētījumi, pamatojoties uz kuriem viņi pieņēma lēmumu, vienlaikus nododot atklātībai tos, kas viņu secinājumiem neatbilst;

95. pauž nožēlu par to, ka ne visi leģislatīvo priekšlikumu tulkojumi tiek padarīti pieejami vienlaicīgi, kas novilcina likumdošanas procesu;

96. uzsver, ka nolūkā nodrošināt ES tiesību aktu efektīvu piemērošanu, šos tiesību aktus ir jācenšas izstrādāt tā, lai nodrošinātu, ka tajos noteiktās procedūras atbilst attiecīgā tiesību akta pamatuzdevumam un jo īpaši — augstākajam mērķim aizsargāt vidi, ja runa ir par vides aizsardzības augsta līmeņa nodrošināšanu;

97. atzīst Līgumrakstu komitejas veiktā darba lielo nozīmi, izvērtējot ES tiesību aktu kvalitāti no tās faktiskās īstenošanas viedokļa, un uzskata to par likumdošanas dokumentu un procedūru uzlabošanas pamatu; šajā sakarībā norāda, ka liela nozīme ir patiesai iestāžu sadarbībai ar Komisiju, lai minētos līgumrakstus izskatītu pienācīgi;

Vienkāršošana

98. atzinīgi vērtē jaunā IN 46. punktā paredzētās saistības biežāk izmantot likumdošanas pārstrādes paņēmienus; atkārtoti pauž uzskatu, ka šis paņēmienis ir vērtējams kā parasts tiesību aktu grozīšanas paņēmienis — neatsverams vienkāršošanas instruments⁽⁴⁴⁾; tomēr uzskata, ka gadījumā, kad politika tiek reformēta pilnībā, Komisijai ir jāiesniedz pilnīgi jauna normatīvā akta priekšlikums, ar kuru atceļ spēkā esošo tiesību aktu, nevis jāizmanto pārstrādes paņēmienis, ļaujot līdztiesīgiem likumdevējiem iesaistīties reālās plaša mēroga diskusijās un neskarot viņu Līgumos nostiprinātās prerogatīvas;

⁽⁴¹⁾ Sk. Parlamenta 2014. gada 4. februāra rezolūcijas par 29. gada pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārbaudību (2011. gads) 21. un 22. punktu.

⁽⁴²⁾ Sk. Parlamenta 2016. gada 6. oktobra rezolūcijas par Savienības tiesību aktu piemērošanas pārbaudību — 2014. gada pārskats (pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0385) 16. punktu.

⁽⁴³⁾ Sk. Komisijas paziņojumu ar nosaukumu „ES tiesību akti: labāki rezultāti līdz ar labāku piemērošanu”, minēts iepriekš, 2. punktu (sk. OV C 18, 19.1.2017., 12. lpp.).

⁽⁴⁴⁾ Sk. iepriekš minētās Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcijas 41. punktu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

99. atgādina, ka, vērtēšanas rezultātā secinot regulatīvā un administratīvā sloga nevajadzību, saskaņā ar trīs iestāžu jaunajā IN 47. un 48. pantā iekļauto vienošanos un pārbaudot iespējamās sloga samazināšanas mērķus, lai mazinātu pārvaldes iestāžu un uzņēmumu, tostarp MVU, labāks likumdošanas process attiecīgā gadījumā var nozīmēt arī to, ka tiek pieņemts vairāk ES tiesību aktu, tostarp nolūkā novērst atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, ņemot vērā likumdošanas pasākumu priekšrocības un iespējamās sekas, ja netiek īstenota rīcība ES līmenī, attiecībā uz sociālajiem, vides un patērētāju tiesību aizsardzības standartiem, kā arī paturot prātā to, ka dalībvalstis var brīvi piemērot augstākus standartus, ja tiek ievēroti Savienības tiesību aktos noteiktie minimālie standarti; turklāt atgādina, ka LESD 9. pantā paredzētā horizontālā sociālā klauzula prasa, lai Savienība rūpīgi apsvērtu ES tiesību aktu ietekmi uz sociālajiem standartiem un nodarbinātību, ietverot pienācīgu apspriešanos ar sociālās jomas ieinteresētajām personām, jo īpaši arodbiedrībām, patērētājiem un neaizsargātu iedzīvotāju grupu interešu pārstāvjiem, ievērojot sociālo partneru autonomiju, un vienošanās, ko tie var slēgt saskaņā ar LESD 155. pantu; tādēļ uzsver, ka administratīvā sloga samazināšana ne vienmēr nozīmē noteikumu atcelšanu un ka jebkurā gadījumā, pirmkārt, tā nedrīkst apdraudēt pamattiesības, kā arī vides, sociālos, darba, veselības un drošuma, patērētāju tiesību aizsardzības, dzimumu līdztiesības vai dzīvnieku labturības standartus, tostarp informācijas prasības attiecībā uz tiem, un tādejādi nedrīkst negatīvi ietekmēt darba ņēmēju tiesības — neatkarīgi no uzņēmuma lieluma — vai radīt nedrošu darba līgumu skaita palielināšanos;

100. atzinīgi vērtē pirmo gadskārtējo sloga pārskatu, ko Komisija veica saistībā ar ES normatīvo aktu vienkāršošanu un kura mērķiem tā veica Eiroparometra zibensaptauju par to, kā uzņēmumi uztver regulējumu, aptaujājot vairāk nekā 10 000 uzņēmumu 28 dalībvalstīs, galvenokārt MVU, un atspoguļojot uzņēmumu ģeogrāfisko pārstāvību Eiropas Savienībā; vērs uzmanību uz aptaujā izdarītajiem secinājumiem, kas apstiprina uzskatu, ka lieko izmaksu samazināšanas prioritārais uzdevums joprojām ir aktuāls, un liek domāt par tādu dažādu faktoru sarežģīto mijiedarbību, kas ietekmē uzņēmumu uztveri, ņemot vērā, ka viens no šiem faktoriem varētu būt dažādu dalībvalstu administratīvo un tiesisko sistēmu atšķirības, kas skar tiesību aktu īstenošanu; norāda, ka šo uztveri var ietekmēt arī pārmērīga regulēšana un pat neprecīzs atspoguļojums no plašsaziņas līdzekļu puses; uzskata, ka koncepcija par ikgadēju pārskatu attiecībā uz slogu, kaut arī tie ir svarīgs instruments, lai identificētu problēmas, kas saistītas ar ES tiesību aktu ieviešanu un piemērošanu, var arī neradīt pieņēmumu, ka regulējums pēc savas būtības vien rada pārmērīgu administratīvo slogu; piekrīt Komisijai, ka vienīgais veids, kā noskaidrot, ko konkrēti var vienkāršot, apvienot vai svītrot, ir censties uzzināt visu ieinteresēto personu, tostarp to, kuras ir vismazāk ietekmīgi pārstāvētas, viedokļus par atsevišķiem likumdošanas tekstiem vai vairākiem likumdošanas tekstiem, ko piemēro noteiktajā nozarē; aicina Komisiju gadskārtējo sloga pārskatu izstrādāt izsmelšošāk, pamatojoties uz mācību, kas ir gūta, veidojot pirmo izdevumu, piemērot pārredzamas un pārbaudāmas datu ieguves metodes, īpašu uzmanību pievēršot MVU vajadzībām un iekļaut gan faktisko, gan šķietamo slogu;

101. papildus tam pieņem zināšanai tajā Komisijas izvērtēšanā izdarītos secinājumus, kuru veica, lai noskaidrotu, vai ir iespējams nospraust sloga samazināšanas mērķus, neskarot attiecīgā tiesību akta pieņemšanas nolūku; mudina Komisiju noteikt sloga samazināšanas mērķus attiecībā uz katru iniciatīvu elastīgā, bet uz pierādījumiem balstītā un uzticamā veidā, un pilnībā apspriežoties ar ieinteresētajām personām, kā tā jau to dara saskaņā ar *REFIT*;

102. uzsver, ka parasti viens ES standarts aizstāj 28 valstu standartus, tādejādi stiprinot iekšējo tirgu un samazinot birokrātiju;

103. uzsver, ka svarīgi ir novērst lieko birokrātisko slogu un ņemt vērā uzņēmuma lieluma un saistību īstenošanai nepieciešamo resursu savstarpējo ietekmi;

Jaunā IN īstenošana un uzraudzība

104. konstatē, ka priekšsēdētāju konference saņems regulāri sagatavotu ziņojumu, ko izstrādā priekšsēdētājs un kurā tiek raksturota attiecīgā brīža īstenošanas situācija gan katras iestādes iekšienē, gan starp iestādēm; uzskata, ka šajā ziņojumā ir pienācīgi jāņem vērā novērtējums, ko ir veikusi Komiteju priekšsēdētāju konference, pamatojoties uz pieredzi, kādu ir guvušas dažādās komitejas, jo īpaši Juridiskā komiteja kā par labāku likumdošanas procesu un Savienības tiesību vienkāršošanu atbildīgā komiteja⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁵⁾ Sk. Eiropas Parlamenta Reglamenta V pielikuma XVI punkta 1. apakšpunktu.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

105. atzinīgi vērtē iestāžu augsta līmeņa IN īstenošanas rezultātu politiskās konstatēšanas pirmo sanākumi, kas notika 2017. gada 12. decembrī; mudina Komiteju priekšsēdētāju konferenci sniegt Priekšsēdētāju konferencei visus tādos ieteikumus attiecībā uz jaunā IN īstenošanu, kurus tā uzskata par lietderīgiem;

o

o o

106. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0226

Daudzgaļu finanšu shēma 2021.–2027. gadam un pašu resursi**Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par daudzgaļu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem (2018/2714(RSP))**

(2020/C 76/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 311., 312. un 323. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija paziņojumu ar nosaukumu “Mūsdienīgs budžets Savienībai, kas aizsargā, dod iespējas un aizstāv. Daudzgaļu finanšu shēma 2021.–2027. gadam” (COM(2018)0321),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumus par daudzgaļu finanšu shēmu (DFS) 2021.–2027. gadam un Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju trūkumu gadījumā saistībā ar tiesiskumu dalībvalstīs (COM(2018)0324),
- ņemot vērā 2018. gada 14. marta rezolūcijas par nākamo DFS: Parlamenta nostājas sagatavošana attiecībā uz DFS laikposmam pēc 2020. gada ⁽¹⁾ un par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas reformu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas un Padomes 2018. gada 29. maija paziņojumus par daudzgaļu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un pašu resursiem,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,

1. pieņem zināšanai Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumus par 2021.–2027. gada DFS un ES pašu resursu sistēmu, kas nosaka pamatu gaidāmajām sarunām; atgādina, ka Parlamenta nostāja ir skaidri pausta divās rezolūcijās, kuras tas 2018. gada 14. martā pieņēma ar ļoti lielu balsu vairākumu un kuras ietver sarunu pilnvaras;

2. mudina Padomi nodrošināt, ka nākamā finanšu shēma atspoguļo skaidru un pozitīvu redzējumu par Savienības nākotni un apmierina ES pilsoņu vajadzības, kā arī reaģē uz viņu bažām un cerībām; uzsver, ka lēmumam par DFS būs jānodrošina Savienībai nepieciešamos finanšu līdzekļus, lai īstenotu svarīgus uzdevumus un tās politiskās prioritātes, kā arī sasniegtu nākamo septiņu gadu periodam paredzētos mērķus; tāpēc sagaida, ka Padome rīkosies atbilstīgi politiskajām saistībām, ko tā jau veikusi, un īsteno drosmīgu pieeju; pauž bažas par to, ka Komisijas priekšlikumā tiek vājināta ES solidaritātes politika, un plāno apspriest ar Padomi mērķi izstrādāt vērienīgāku DFS, nodrošinot guvumu pilsoņiem;

3. pauž pārsteigumu un bažas par to, ka Komisijas sagatavotie salīdzināmie dati, kuri nāca klajā 2018. gada 18. maijā pēc Parlamenta kategoriska pieprasījuma, liecina par dažām pretrunām starp veidiem, kādos šie dati tika iesniegti un paziņoti kopā ar DFS priekšlikumiem; jo īpaši norāda, ka līdzekļu palielinājums vairākām ES programmām faktiski ir ievērojami zemāks, kaut arī samazinājumi attiecībā uz citām programmām ir ievērojami augstāki, nekā to sākotnēji bija norādījusi Komisija; uzsver, ka Parlamentam un Padomei jau no paša sākuma ir nepieciešams vienoties par skaidru metodiku attiecībā uz skaitļiem; paziņo, ka Parlaments šajā rezolūcijā izmantos savus aprēķinus, kuru pamatā ir nemainīgās cenas, un ņems vērā Apvienotās Karalistes izstāšanos;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0075.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0076.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

4. pauž vilšanos par ierosināto nākamās DFS vispārējo līmeni, kurš tika noteikts EUR 1,1 triljonu apmērā, atbilstot 1,08 % no 27 dalībvalstu ES NKI, pēc Eiropas Attīstības fondam paredzēto summu atskaitīšanas (pašlaik tas ir 0,03 % no ES NKI ārpus ES budžeta); uzsver, ka šis vispārējais NKI līmenis, kas ir izteikts procentos, faktiski ir zemāks nekā pašreizējā DFS, neraugoties uz to, ka jaunām politikas prioritātēm un jauniem uzdevumiem, ar kuriem Savienība saskaras, ir vajadzīgs papildu finansējums; atgādina, ka spēkā esošā DFS ir mazāka par iepriekšējo (2007.–2013. gada DFS) un nepietiekama, lai finansētu Savienības neatliekamās vajadzības;

5. pauž nožēlu par to, ka šis priekšlikums rada līmeņa tiešu samazināšanos gan attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) un kohēzijas politiku — attiecīgi par 15 % un 10 %; īpaši iebilst pret jebkādu radikālu samazinājumu, kas negatīvi ietekmē šo politiku galveno raksturu un mērķus, piemēram, — pret ierosināto līdzekļu samazinājumu Kohēzijas fondam (par 45 %) un Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (vairāk nekā par 25 %); šajā sakarībā apšauba priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda samazināšanu par 6 %, neraugoties uz paplašināto darbības jomu un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas iekļaušanu tajā;

6. atkārtoti apstiprina savu kategorisko nostāju attiecībā uz nepieciešamo finansējuma līmeni svarīgākajām ES politikas jomām 2027.–2021. gada DFS, lai tām dotu iespēju nodrošināt paredzēto uzdevumu izpildi un mērķu sasniegšanu; īpaši uzsver aicinājumu saglabāt finansējumu KLP un kohēzijas politikai 27 dalībvalstu ES faktiskajā izteiksmē vismaz 2020.–2014. gada budžeta līmenī, ņemot vērā šīs politikas vispārējo struktūru, trīskāršot pašreiz paredzēto budžetu programmai *Erasmus +*, divkāršot īpašu finansējumu MVU un jauniešu bezdarba problēmas risināšanai, palielināt pašreizējo budžetu pētniecībai un inovācijai vismaz par 50 %, sasniedzot EUR 120 miljardus, divkāršot *Life +* programmas budžetu, būtiski palielināt ieguldījumus Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā un nodrošināt papildu finansējumu drošības, migrācijas un ārējo attiecību jomās; tāpēc uzsver savu nostāju noteikt DFS 2021.–2027. gadam 1,3 % apmērā no 27 dalībvalstu NKI;

7. uzsver, cik svarīgi ir horizontālie principi, kuriem vajadzētu būt par pamatu DFS un visām saistītajām ES politikām; šajā sakarībā atkārtoti pauž savu nostāju, ka ES ir jāizpilda sava apņemšanās kļūt par līderi ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanā, un pauž nožēlu par to, ka DFS priekšlikumos trūkst skaidru un redzamu apņemšanos šajā sakarībā; tādēļ prasa iekļaut IAM visās nākamās ES politikas jomās un iniciatīvās, kas ir paredzētas nākamajā DFS; turklāt uzsver — lai izpildītu ES saistības virzībā uz iekļaujošu Eiropu, būtiska nozīme ir dažādu diskriminācijas veidu, kā arī dzimumu nevienlīdzības un ar dzimumu saistītas vardarbības izskaušanai un pauž nožēlu par to, ka ES politikās nav iekļauti dzimumu un dzimumu līdztiesības aspekti, kā norādīts DFS priekšlikumos; uzsver arī savu nostāju, ka, ievērojot Parīzes nolīgumu, ar klimatu saistītie izdevumi salīdzinājumā ar pašreizējo DFS būtu ievērojami jāpalielina un tiem iespējami drīz (vēlākais — 2027. gadā) būtu jāsasniedz 30 %;

8. atbalsta Komisijas priekšlikumus par ES pašu resursu sistēmas reformu, kura ir atspoguļo ļoti pozitīvu 2027.–2021. gada DFS paketes ienākumu sastāvdaļu; tādēļ atzinīgi vērtē ierosinājumu ieviest trīs jaunus ES pašu resursus un vienkāršot pašreizējos pašu resursus, kuru pamatā ir PVN; uzsver, ka šie priekšlikumi, kuriem iedvesma tieši ņemta no iestāžu pašu resursu jautājumu augsta līmeņa darba grupas darba, arī bija daļa no ierosinājumu kopuma, kurus Parlaments izvirzīja 2018. gada 14. marta rezolūcijā; ar gandarījumu norāda, ka šie jaunie resursi atbilst diviem Savienības stratēģiskajiem mērķiem, proti, iekšējā tirgus pienācīgai darbībai un vides aizsardzībai un cīņai pret klimata pārmaiņām; sagaida Padomes un Komisijas atbalstu, lai pastiprinātu Parlamenta lomu pašu resursu pieņemšanas procedūrā; vēlreiz atgādina par savu nostāju, ka gaidāmajās sarunās par nākamo DFS vienkopus būtu jāaplūko gan izdevumu, gan ieņēmumu aspekti un ka vienošanos par DFS būs iespējams panākt tikai tad, ja būs gūti atbilstoši panākumi pašu resursu jautājumā;

9. turklāt atzinīgi vērtē principu, ka turpmākie ieņēmumi, kas rodas tieši no ES politikas jomām, ieplūst ES budžetā, un pilnībā atbalsta visu atlaižu un korekciju atcelšanu; vēlas zināt, kādā tempā šie jaunie pašu resursu nosacījumi tiks ieviesti, lai samazinātu valstu iemaksas; tomēr pauž šaubas par to, ka Komisijas priekšlikumos nav paredzēta īpašas rezerves izveidošana ES budžetā, kuru veidotu dažādi citi neparedzēti ieņēmumi, tostarp uzņēmumiem uzliktie naudas sodi par konkurences noteikumu pārkāpumiem, kā arī lieliem uzņēmumiem digitālajā nozarē paredzēts nodoklis un finanšu darījumu nodoklis kā jauni ES pašu resursi;

10. atgādina par savu nostāju izstrādāt mehānismu, kas ļautu finansiāli ietekmēt dalībvalstis, kuras neievēro Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktās vērtības; pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju trūkumu gadījumā saistībā ar tiesiskumu dalībvalstīs, kas tika iesniegts kā daļa no vispārējā DFS dokumentu kopuma; plāno rūpīgi pārbaudīt visus šā priekšlikuma elementus un ieviest vajadzīgos noteikumus, lai garantētu, ka noteikumu pārkāpumi nekādā gadījumā nedrīkst ietekmēt Savienības budžeta līdzekļu galīgos saņēmējus, kuri par šiem pārkāpumiem nav atbildīgi;

11. ir pārliecināts, ka ir vajadzīga juridiski saistoša un obligāta DFS vidusposma pārskatīšana, kurā būtu savlaicīgi jāierosina un jāsapatavo, lai ļautu nākamajam Parlamentam un Komisijai veikt jēgpilnu korekciju 2027.–2021. gada laikposmam; ir nolēmis uzlabot formulējumu ierosinātajam pantam DFS regulā;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

12. uzskata, ka Komisijas priekšlikumi par elastīgumu ir labs pamats sarunām; īpaši atzinīgi vērtē vairākus priekšlikumus, ar kuriem uzlabo pašreizējos noteikumus, jo īpaši atcelto apropriāciju Savienības rezervei atkārtotu izmantošanu, pastiprinātus piešķirumus īpašajiem instrumentiem, kā arī jebkādu ierobežojumu noraidīšanu attiecībā uz maksājumu vispārējo rezervi saskaņā ar Parlamenta pieprasījumu šajā jomā; plāno apspriest papildu uzlabojumus, ja tādi būs nepieciešami;
13. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu izveidot Eiropas stabilizācijas mehānismu, kas papildinās valstu budžetu stabilizācijas funkciju lielu asimetrisku satricinājumu gadījumā; plāno rūpīgi pārbaudīt šo priekšlikumu, jo īpaši attiecībā uz tā mērķi un apjomu;
14. uzsver, ka ar Komisijas priekšlikumiem oficiāli tiek uzsāktas intensīvas sarunas Padomē, kā arī starp Padomi un Parlamentu, lai nodrošinātu Parlamenta piekrišanu DFS regulai; uzsver, ka DFS sarunās tiks aplūkoti visi DFS un pašu resursu dokumentu paketes elementi, tostarp DFS iekļautie skaitļi, un tās turpināsies, kamēr būs panākta galīgā vienošanās; pauž gatavību nekavējoties sākt strukturētu dialogu ar Padomi, lai ļautu labāk izprast Parlamenta vēlmes un atvieglotu savlaicīgu vienošanos; tāpēc uzskata, ka nesen uzsāktās regulāras sanāksmes starp secīgajām Padomes prezidentūrām un Parlamenta sarunu grupu ir būtiska iniciatīva procedūrā, kuras rezultātā pieņem nākamo DFS;
15. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0228

Gada ziņojums par Šengenas zonas darbību

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par gada ziņojumu par Šengenas zonas darbību (2017/2256(INI))

(2020/C 76/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 27. septembra paziņojumu par Šengenas zonas saglabāšanu un stiprināšanu (COM(2017)0570),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 4. marta paziņojumu "Atpakaļceļš uz Šengenu – Ceļvedis" (COM(2016)0120),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regulu (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi ⁽¹⁾ (EBCG regula),
 - ņemot vērā Šengenas Robežu kodeksu un jo īpaši tā 14. un 17. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Regulu (ES) 2016/794 par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES) Nr. 1052/2013, ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (EUROSUR) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0160/2018),
- A. tā kā Šengenas zona ir unikāls veidojums un viens no lielākajiem Eiropas Savienības sasniegumiem, kas ļauj cilvēkiem brīvi pārvietoties Šengenas zonā bez kontrolēm pie iekšējām robežām; tā kā tas ir kļuvis iespējams, pateicoties dažādiem kompensējošiem pasākumiem, piemēram, pastiprinātai informācijas apmaiņai līdz ar Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi un izvērtēšanas mehānisma radīšanu, lai pārbaudītu Šengenas *acquis* īstenošanu dalībvalstīs un Šengenas zonas darbībā veicinātu savstarpēju uzticēšanos; tā kā, lai veicinātu savstarpējo uzticēšanos, ir nepieciešama arī solidaritāte, drošība, tiesu iestāžu un policijas sadarbība krimināllietās, ES ārējo robežu kopīga aizsardzība un vienota politika migrācijas, vīzu un patvēruma jomā, un ir jāievēro starptautiskās un Eiropas tiesības šajā jomā;
- B. tā kā pēdējos gados vairāki faktori ietekmējuši Šengenas zonas darbību; šie faktori ietver starptautisku plūsmu un tūristu plūsmas ietekmi, kas bija sākotnējā motivācija tā dēvēto "viedrobežu" tiesību aktiem, kā arī lielu skaitu patvēruma meklētāju un neatbilstīgo migrantu un ar to saistīto sekundāro kustību, uz ko reaģējot, kopš 2014. gada dažās dalībvalstīs ir tikušas atjaunotas iekšējās robežkontroles un pagarināts to darbības laiks; tā kā robežkontroles atjaunošana pie iekšējām robežām visdrīzāk ir saistīta ar iesaisti par draudiem sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai cilvēku pārvietošanās un terorisma dēļ, kā arī ar to, kā tiek uztverts ierodošos starptautiskās aizsardzības meklētāju un neatbilstīgo migrantu skaits, nevis ar pamatotiem pierādījumiem par to, ka patiešām pastāv nopietni draudi, vai ieradušos personu faktisko skaitu; tā kā šie faktori ir arī terorisms un paaugstināts apdraudējums sabiedriskajai kārtībai un dalībvalstu iekšējai drošībai;
- C. tā kā ES ārējo robežu nostiprināšana un sistemātisku pārbaužu attiecīgās datubāzēs, tostarp Eiropas iedzīvotāju pārbaužu, ieviešana bija daļa no pasākumiem, kas tika veikti, lai aizsargātu Šengenas zonu;

⁽¹⁾ OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.

⁽³⁾ OV L 295, 6.11.2013., 11. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- D. tā kā dažas dalībvalstis, reaģējot uz patvēruma meklētāju un bēgļu ierašanos, ir atjaunojušas robežkontroli pie savām iekšējām robežām, pamatojoties uz to trešo valstu valstspiederīgo kustības "regulēšanu", kuri vēlas saņemt starptautisko aizsardzību, lai gan Šengenas Robežu kodeksa 14. panta 1. punktā ir noteikts, ka parastā robežu procedūra patvēruma meklētājiem netiek piemērota; tā kā patvēruma pieteikumu novērtēšanā ir jāievieš taisnīga kopīgas atbildības sistēma;
- E. tā kā Komisija no 2016. gada marta ir ierosinājusi virkni pasākumu, lai atjaunotu Šengenas zonas normālu darbību; tā kā Šengenas zonas pareiza darbība vēl nav atjaunota un ir atkarīga galvenokārt no dalībvalstīm, to savstarpējās uzticēšanās solidaritātes, ko tās izrāda, atbalstot pirmās ieceļošanas valstis, un pietiekamu pasākumu pieņemšanas un īstenošanas, jo īpaši dalībvalstīs;
- F. tā kā stimuli dalībvalstīm pieņemt pasākumus Šengenas zonas pareizas darbības atjaunošanai ir atkarīgi galvenokārt no robežkontroles neatjaunošanas pieprasījumiem;
- G. tā kā iekšējās robežkontroles saglabāšanas Savienībā vai šādas kontroles atjaunošana Šengenas zonā nopietni ietekmē Eiropas iedzīvotāju dzīvi un visus tos, kas gūst labumu no brīvas pārvietošanās principa ES, un būtiski grautu uzticēšanās Eiropas iestādēm un integrācijai; tā kā iekšējās robežkontroles saglabāšana vai atjaunošana ir saistīta ar tiesām darbības un investīciju izmaksām pārrobežu darba ņēmējiem, tūristiem, kravu autopārvadātājiem un valsts pārvaldei un kroplojošā veidā ietekmē dalībvalstu ekonomiku; tā kā ir aplēsts, ka ar robežkontroles atjaunošanu saistītās izmaksas varētu svārstīties no EUR 0,05 miljardiem līdz EUR 20 miljardiem, kas būtu vienreizējas izmaksas, un EUR 2 miljardi būtu gada darbības izmaksas⁽⁴⁾; tā kā jo īpaši skarti ir pārrobežu reģioni;
- H. tā kā pastiprinās vairāku dalībvalstu veiktā sienu un žogu celšana pie ES ārējām un iekšējām robežām un tas tiek darīts, lai aizkavētu patvēruma meklētāju iekļūšanu un tranzītu, *inter alia*, ES teritorijā; atgādina, ka saskaņā ar Transnacionālā institūta (TNI) sniegto informāciju tiek lēsts, ka Eiropas valstis ir uzcēlušas sienas un žogus vairāk nekā 1 200 km garumā un to izmaksas ir vismaz EUR 500 miljoni, turklāt no 2007. gada līdz 2010. gadam Eiropas fondu līdzekļi ir izmantoti, lai uzstādītu 545 robežuzraudzības sistēmas, aptverot 8 279 ES ārējās robežas kilometrus, un 22 347 novērošanas ierīces;
- I. tā kā Šengenas zona nonākusi krustcelēs un ir nepieciešama izlēmīga un kopīga rīcība, lai pilnībā atjaunotu priekšrocības, ko tā sniedz iedzīvotājiem; tā kā ir nepieciešama arī dalībvalstu savstarpējā uzticēšanās, sadarbība un solidaritāte; tā kā nevajadzētu pieļaut tādas politiskās sarunas, kuru mērķis ir vainot Šengenu;
- J. tā kā jaunākām dalībvalstīm Šengenas zonas paplašināšana joprojām ir nozīmīgs ekonomisko un sociālo labumu paplašināšanas instruments, kas pamatojas uz tiesībām uz personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu, preču un kapitāla brīvu apriti, veicina kohēziju un mazina atšķirības starp valstīm un reģioniem; tā kā Šengenas *acquis* pilnīga piemērošana visās dalībvalstīs, kuras ir izpildījušas kritērijus, lai sekmīgi pabeigtu Šengenas izvērtēšanas procesu, ir būtiska, lai izveidotu saskaņotu un noturīgu tiesiskās drošības sistēmu; tā kā par Rumānijas un Bulgārijas gatavību pievienoties Šengenas zonai vairākkārt ir paziņojis Eiropas Komisijas priekšsēdētājs, un tā ir arī norādīta arī Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija nostājā par projektu Padomes Lēmumam par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijas Republikā un Rumānijā⁽⁵⁾ un Padome savos secinājumos;
- K. tā kā Šengenas jautājumu pārraudzības darba grupa ir cieši sekojusi Šengenas *acquis* īstenošanai, izmantojot Šengenas izvērtēšanas mehānismu, neaizsargātības novērtējuma metodiku, komitejas uzklaušanās un darba braucienus uz dalībvalstīm un trešām valstīm; tā kā grupa ir noteikusi jau īstenotus vai drīzumā īstenojamus pasākumus, būtiskas nepilnības Šengenas zonas darbībā un nākotnē veicamās nepieciešamās darbības,

Galvenie jautājumi

Konstatēto trūkumu novēršanā gūtie panākumi

1. norāda, ka pēdējo trīs gadu laikā ES likumdevējs ir pieņēmis vairākus pasākumus, kuri paredzēti Šengenas zonas integritātes nostiprināšanai bez iekšējo robežkontroļu veikšanas; atzinīgi vērtē veikto pasākumu efektivitāti pie ārējām robežām un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras (EBCGA) izveidi; atzīmē aģentūras centienus īstenot jauno regulējumu, jo īpaši izmantojot kopīgas darbības robežu uzraudzības un atgriešanās jomā, un atbalstot dalībvalstis, kuras saskaras ar pastiprinātu migrācijas līmeni, vienlaikus turpinot pilnībā ievērot pamattiesības, kā noteikts EBCG regulā; atzīst, cik svarīgs ir jaunieviestais neaizsargātības novērtējuma mehānisms, lai atklātu nepilnības uz kopējām ārējām robežām un novērstu krīzes; uzsver nepieciešamību saskaņot centienus un īstenot sadarbību starp aģentūrām un citām ieinteresētajām personām, apmācības jomā īstenojot "karsto punktu pieeju";

⁽⁴⁾ Wouter van Ballegooy, "The Cost of Non-Schengen: Civil Liberties, Justice and Home Affairs aspects" ("Šengenas zonas likvidēšanas izmaksas: pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu aspekti"), Eiropas pievienotās vērtības nodaļas 2016. gada pētījums par Eiropas integrācijas trūkuma radītajām izmaksām, 32. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 160. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

2. pieņem zināšanai veiktos pasākumus, izdarot grozījumus Šengenas Robežu kodeksā un ieceļošanas un izceļošanas punktos pie ārējām robežām ieviešot obligātas un sistematiskas trešo valstu valstspiederīgo un ES pilsoņu pārbaudes attiecīgās datubāzēs, vienlaikus saglabājot modrību par šo prasību ietekmi uz robežas šķērsojošiem ES pilsoņiem un šo prasību nepieciešamību un samērību; uzsver, ka dažos gadījumos obligātas sistematiskas pārbaudes pie Šengenas zonas ārējām robežām sakarā ar nesamērīgu ietekmi uz satiksmes plūsmu ir aizstātas ar mērķtiecīgām pārbaudēm; atgādina, ka Komisijai jāņem vērā šīs sekas, kad tā veiks novērtējumu, kas paredzēts Regulā (ES) 2017/458;
3. atzinīgi vērtē pašlaik notiekošo SIS reformu to, ka *eu-LISA* 2018. gada 5. martā ieviesa *SIS II* automatizētas pirkstu nospiedumu identifikācijas sistēmas (AFIS) platformu ar iespēju sistēmā veikt biometrisku meklēšanu, kas sekmēs cīņu pret noziedzību un terorismu;
4. uzsver, ka pašreizējie līdzekļi ir jāizmanto labāk, proti, maksimāli jāizmanto pašreizējo sistēmu priekšrocības, lai novērstu strukturālus informācijas trūkumus, pilnībā ievērojot datu aizsardzības prasības un principus par tiesībām uz privātumu un nediskrimināciju, kā arī nepieciešamības un samērīguma principus;
5. atzinīgi vērtē policijas un tiesu iestāžu, kā arī tiesībsardzības iestāžu pārrobežu sadarbībā paveikto, gan arī *Eurojust* un *Eiropa* sasniegto cīņā pret pārrobežu un organizēto noziedzību, cilvēku tirdzniecību un terorismu, izmantojot izlūkdatus, informācijas apmaiņu un kopīgu izmeklēšanu;
6. pauž bažas par Komisijas centieniem izstrādāt Eiropas integrētās robežu pārvaldības (IRP) koncepciju un stratēģiju, pamatojoties uz 2018. gada 14. martā publicēto dokumentu, kura nolūks ir nodrošināt atbilstību Eiropas Robežu un krasta apsardzes regulas noteikumiem; pauž šaubas par tās efektivitāti vēlamā mērķu un uzdevumu noteikšanā Eiropas integrētās robežu pārvaldības jomā, un jo īpaši pamattiesību un citu stratēģijas elementu stiprināšanā un īstenošanā;
7. par ļoti vērtīgu uzskata jauno Šengenas izvērtēšanas mehānismu, jo tas veicina pārredzamību, savstarpēju uzticēšanos un dalībvalstu pārskatatbildību, kontrolējot, kā dažādās jomās tiek īstenots Šengenas *acquis*;

Konstatētie kritiski svarīgie trūkumi

8. pauž bažas par Šengenas izvērtēšanas mehānismā un neaizsargātības novērtējuma mehānismā konstatētajiem kritiski svarīgiem trūkumiem un nepilnībām;
9. Pauž dziļas bažas par ļoti būtiskajām problēmām Šengenas *acquis* īstenošanā, kas tika konstatētas laikā, kad tika izvērtēta Apvienotās Karalistes pagaidu Šengenas Informācijas sistēmas izmantošana, un, lai nodrošinātu šīs sistēmas integritāti, aicina Padomi un Komisiju uzsākt sarunas ar Parlamentu par piemērotiem turpmākiem pasākumiem pēc šiem konstatējumiem;
10. nosoda to, ka turpinās robežkontroles atjaunošana uz iekšējām robežām, jo tas apdraud Šengenas zonas pamatprincipus; uzskata, ka daudzu kontroles pasākumu pagarināšana neatbilst spēkā esošajiem noteikumiem par to pagarināšanu, nepieciešamību un samērību, un tāpēc ir nelikumīga; pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nav veikušas atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu sadarbību ar citām skartajām dalībvalstīm un līdz minimumam samazinātu šo pasākumu ietekmi, kā arī nav pietiekami pamatojušas šādas kontroles vai sniegušas pietiekamu informāciju par to rezultātiem, tādējādi apgrūtinot Komisijas un Parlamenta veikto uzraudzību; pauž nožēlu par dalībvalstu piekopto praksi, respektīvi, kontroļu atjaunošanas juridiskā pamatojuma mākslīgu grozīšanu, lai, faktiskajiem apstākļiem saglabājoties nemainīgiem, juridiskā pamatojuma darbības laiku pagarinātu uz ilgāku laiku nekā maksimāli iespējams; uzskata, ka šādas prakses ekonomiskā, politiskā un sociālā ietekme var kaitēt Šengenas zonas vienotībai un kaitēt Eiropas iedzīvotāju labklājībai un pārvietošanās brīvības principam; atkārtoti, ka Savienības likumdevējs pēdējo trīs gadu laikā ir pieņēmis daudzus pasākumus, lai stiprinātu ārējās robežas un ārējo robežu kontroli; uzsver, ka nav bijis atbilstošas reakcijas saistībā ar iekšējo robežu kontroļu atcelšanu;
11. uzsver, ka ir daudz vieglāk atjaunot robežkontroles pie iekšējām robežām, nekā tās atcelt pēc tam, kad tās atjaunotas;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

12. pauž bažas par to, ka dažos aspektos netiek pildīta regula, kas reglamentē noteiktas ārējo robežu kontroles jomas, piemēram, sistemātiska pārbaude datubāzēs robežpārbaudžu laikā un pieprasīto iecelšanas nosacījumu rūpīga pārbaude; ir nobažījies arī par to, ka atsevišķos robežšķērsošanas punktos ik pa laikam nav pieejamas dažas datubāzes, piemēram, SIS un VIS; atzīmē, ka daudzās dalībvalstīs joprojām nepārprotami netiek ievēroti noteikumi par valstu koordinācijas centru izveidi saskaņā ar Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (Eurosur) regulu; vēlreiz uzsver, ka tiesību akti par iekšējām un ārējām robežām var būt efektīvi vien tad, ja Savienības līmenī pieņemtos pasākumus dalībvalstis īsteno pareizi;

13. atgādina, ka dalībvalstu rīcībā ir citi līdzekļi, tostarp, kā to iesaka Komisija, mērķtiecīgas policijas pārbaudes, ar nosacījumu, ka šādu kontroļu mērķis nav robežu kontrole, tās ir pamatotas uz vispārīgu policijas rīcībā esošu informāciju vai pieredzi saistībā ar iespējamām draudiem sabiedriskajai drošībai, to mērķis ir jo īpaši apkarot pārobežu noziedzību, un tās ir izstrādātas un tiek izpildītas tādā veidā, kas skaidri atšķiras no sistemātiskām personu pārbaudēm uz ārējām robežām; atgādina, ka šādas pārbaudes var izrādīties iedarbīgākas nekā robežkontroles uz iekšējām robežām, jo tās ir elastīgākas un mainīgu riska faktoru gadījumā tās var vieglāk pielāgot;

14. atgādina, ka ir iespējams veikt nepieteiktus Šengenas zonas darbības izvērtēšanas apmeklējumus pie iekšējām robežām, iepriekš par tiem nepaziņojot attiecīgajām dalībvalstīm;

15. nosoda fizisku barjeru, tostarp žogu, celtniecību uz robežām starp dalībvalstīm un atgādina par savām šaubām par šādas rīcības atbilstību Šengenas Robežu kodeksam; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt jau uzceltos un gaidāmos objektus un ziņot Eiropas Parlamentam;

16. kā daļu no centieniem atjaunot normālu Šengenas zonas darbību pieņem zināšanai priekšlikumu grozīt Šengenas Robežu kodeksu attiecībā uz noteikumiem, kas piemērojami iekšējo robežu kontroles pagaidu atjaunošanai; uzsver vajadzību paredzēt skaidrus noteikumus un to, ka jebkurām izmaiņām būtu vien jāatspoguļo jaunie uzdevumi un jāmazina draudi iekšējai drošībai, nevis jāmuļķina uz iekšējo robežu kontroļu atjaunošanu; atgādina, ka jebkurām izmaiņām nevajadzētu kļūt par papildu veidu, kā paildzināt robežkontroles pie iekšējām robežām; ir nobažījies par to, ka Komisijas priekšlikums par iekšējo robežu kontroļu atjaunošanu ir pamatots uz "domājamo risku", nevis pārliecinošiem un pamatotiem pierādījumiem un nopietnu draudu esamību, un ka tā dēvēto "risku novērtējumu" tiek pilnībā uzticēts veikt valstij, kura atjauno robežkontroles; uzskata, ka šie pasākumi ir jāveic uzmanīgi, lai nenodarītu neatgriezenisku kaitējumu pamatidejai par brīvu pārvietošanos, konkrēti, nosakot fundamentālas procesuālās garantijas, jo īpaši tāpēc, lai attiecībā uz iekšējo robežu kontrolēm saglabātu stingru ierobežojumu laikā;

17. uzsver, ka esošo iekšējo robežu kontroļu darbības laika turpmāka pagarināšana vai papildu kontroļu atjaunošana radītu lielas izmaksas ES ekonomikai kopumā, jo tā ievērojami kaitētu vienotajam tirgum.

Veicamās darbības

18. uzsver steidzamo nepieciešamību nekavējoties risināt apzinātos kritiskos trūkumus, lai atjaunotu normālu Šengenas zonas darbību bez kontrolēm uz iekšējām robežām;

19. aicina visas dalībvalstis pilnībā īstenot spēkā esošos noteikumus un aicina Komisiju izlēmīgi rīkoties saistībā ar kopīgi pieņemto noteikumu pārkāpumiem, nosakot samērīgus un nepieciešamus pasākumus attiecīgajām dalībvalstīm, tostarp pienākumu neizpildes procedūras, lai aizsargātu citu dalībvalstu un visas Savienības intereses;

20. uzsver, ka ir ļoti svarīgi pārveidot un pielāgot SIS, lai ātri varētu risināt jaunus uzdevumus, proti, saistībā ar pazudošo bērnu vai bērnu, kurus apdraud pazušana, aizsardzību, nekavējošu un obligātu informācijas apmaiņu par terorismu, vienlaikus ievērojot ES pilsoņu un trešo valstu valstspiederīgo pamattiesības un saglabājot drošības pasākumus datu aizsardzības un privātuma jomā, un obligātu informācijas apmaiņu par atgriešanas lēmumiem; uzsver, ka šāda reforma nedrīkst kaitēt nepieciešamības un proporcionālītes principiem; uzsver, ka tad, ja sistēma darbojas pareizi, ir nepieciešama rīcība attiecībā uz brīdinājumiem un būtu jāpamato to iekļaušana sistēmā; uzsver, ka ir paredzams ievērojams darbību pieaugums Papildu informācijas pieprasījumu pie ierašanās valstī (SIRENE) birojos, un aicina dalībvalstis pastiprināt to rīcībā esošos līdzekļus, nodrošinot, ka tiem ir pietiekami finanšu resursi un cilvēkresursi, lai pildītu savus jaunus pienākumus;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

21. uzsver Šengenas izvērtēšanas mehānisma secinājumu kritisko raksturu un aicina dalībvalstis atbilstoši īstenot tām adresētos ieteikumus; uzsver arī neaizsargātības novērtējumu un aicina dalībvalstis rīkoties saskaņā ar ieteikumiem, ko sniegusi Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra;
22. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam un Padomei visaptverošu gada ziņojumu par izvērtēšanām, kas veiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1053/2013;
23. stingri uzstāj, lai Komisija neatjaunotu pieprasījumus par atkāpi no Šengenas zonas noteikumiem, ja attiecīgā dalībvalsts nav īstenojusi ieteikumus, kas tai adresēti saskaņā ar Šengenas izvērtēšanas mehānismu;
24. uzsver, ka visām dalībvalstīm, tostarp tām, kam nav ārējās sauszemes robežas, būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu augsta līmeņa kontroli pie savām ārējām robežām, piešķirot pietiekamus resursus gan darbinieku, gan aprīkojuma un ekspertīzes ziņā, vienlaikus nodrošinot pamattiesību pilnīgu ievērošanu, tostarp ar starptautisko aizsardzību un neizraidīšanu saistītos jautājumos, nosakot nepieciešamās vadības un kontroles struktūras un izstrādājot aktuālu riska analīzi saskaņā ar EBCG Regulu attiecībā uz visiem vadības līmeņiem, lai tādējādi veicinātu efektīvu darbību un nodrošinātu pienācīgu infrastruktūru, kas vajadzīga nolūkā garantēt robežu šķērsošanas vietu drošu, organizētu un raitu darbību;
25. uzskata, ka Šengenas izvērtēšanas mehānisma pārskatīšanas gadījumā ar ikvienu priekšlikumu būtu jāmēģina saīsināt liels laiks, kas paiet no apmeklējuma uz vietas līdz īstenošanas lēmumiem un rīcības plāniem, kā arī būtu jāatvieglo iespējas dalībvalstīm veikt ātrus korektīvus pasākumus; uzskata, ka nepazīņoto uz vietas veikto apmeklējumu vērtību Šengenas izvērtēšanas mehānisma sakarā varētu palielināt, ja par šiem apmeklējumiem patiešām netiktu paziņots (netiktu sniegts brīdinājums 24 stundas iepriekš);
26. atgādina, ka Parlaments būtu nekavējoties un pilnībā jāinformē par ikvienu priekšlikumu grozīt vai aizstāt Šengenas izvērtēšanas mehānismu; atzīmē, ka Komisijai būtu jāveic Šengenas izvērtēšanas mehānisma darbības pārskatīšana sešos mēnešos pēc tam, kad pieņemti visi izvērtēšanas ziņojumi, uz kuriem attiecas pirmā daudzgadu izvērtēšanas programma, uz jāiesniedz pārskats Parlamentam;
27. uzstāj, ka Šengenas izvērtēšanas mehānisms kopā ar neaizsargātības novērtēšanas instrumentu jāizstrādā tā, lai novērstu neparedzētu pārklāšanos ārējo robežu vispārējā pārvaldībā un šo pārvaldību uzlabotu, veicinātu Šengenas *acquis* un pamattiesību ievērošanu, tostarp nodrošinātu atbilstību Ženēvas konvencijai, ko parakstījušas visas dalībvalstis, un veicinātu rūpīgu pārbaudi un pārredzamību starp dalībvalstīm un Eiropas Savienības iestādēm, konkrēti Parlamentu; aicina Komisiju un dalībvalstis atvēlēt pietiekamus resursus, lai īstenotu Šengenas izvērtējumu un neaizsargātības novērtējumu un veiktu turpmākus pasākumus; aicina Komisiju organizēt apmeklējumus uz vietas pie iekšējām robežām, kas patiešām tiek veikti bez iepriekšēja brīdinājuma un ir paredzēti, lai novērtētu īstenoto pasākumu būtību un ietekmi;
28. aicina dalībvalstu kompetentās iestādes uzlabot to, kā tiek vākta informācija un statistikas dati par ar robežkontroli saistīto valstu resursu un spēju pārvaldību; aicina dalībvalstis savlaicīgi darīt pieejamu visu neaizsargātības novērtējuma mehānismam nepieciešamo informāciju;
29. aicina dalībvalstis, it īpaši tās, kuras ir tieši skartas, sagatavot un pienācīgi pārbaudīt nepieciešamos ārkārtas situāciju plānus palielināta migrācijas līmeņa mazināšanai, kā arī pastiprināt to reģistrācijas un izmitināšanas spējas šādu notikumu gadījumā; aicina dalībvalstis uzlabot to spējas atklāt dokumentu viltošanu un neatbilstīgu ieeļošānu, vienlaikus pilnībā ievērojot neizraidīšanas principu un pamattiesības; aicina īstenot saskaņotus centienus, lai cīnītos pret cilvēku tirdzniecību un terorismu, jo īpaši ar mērķi atklāt noziedzīgās organizācijas un to finansēšanu ar lielāku precizitāti;
30. uzsver, ka droša un likumīga piekļuve ES, tostarp pie Šengenas zonas ārējām robežām, palīdzēs nodrošināt kopējo stabilitāti Šengenas zonā;
31. uzskata, ka IRP stratēģijas īstenošanā pašlaik nav sasniegti pietiekami daudz; prasa Komisijai un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai atbalstīt dalībvalstis to centienos izpildīt prasības, kas noteiktas EBCG Regulā, kā arī savlaicīgi sākt IRP tematisko novērtēšanu dalībvalstīs; aicina dalībvalstis saskaņot savu robežu pārvaldību ar IRP koncepciju, izmantojot visaptverošu pieeju robežu pārvaldībai, balstoties uz tās pamatā esošajiem pamatprincipiem un jo īpaši garantējot pamattiesību pilnīgu ievērošanu, visās robežu pārvaldības un atgriešanas darbībās pievēršot īpašu uzmanību mazāk aizsargāto grupu un nepilngadīgo aizsardzībai, tostarp neizraidīšanas principa ievērošanai; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka Eiropas un valstu līmenī tiek pilnībā īstenota IRP stratēģija un ievērotas starptautiskās konvencijas, tādējādi stiprinot ārējo robežu pārvaldību, vienlaikus ievērojot pamattiesības;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

32. uzsver nepieciešamību steidzami ieviest pilnīgi sagatavoto un iestāžu savstarpēji saskaņoto IRP stratēģiju, kas ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras tehniskā un operatīvā stratēģija, un no tās izrietošo dalībvalstu valsts stratēģijas; pilnībā apzinās nepilnības saistībā ar IRP ieviešanu dalībvalstīs un uzsver, ka IRP stratēģijas pilnīga īstenošana visās dalībvalstīs ir ārkārtīgi svarīga Šengenas zonas pienācīgai darbībai;

33. aicina Komisiju pieņemt tiesību akta priekšlikumu *Eurosur* regulas grozīšanai, lai ņemtu vērā galvenos trūkumus, kas konstatēti spēkā esošā regulējuma īstenošanā, un uzskata, ka šāds priekšlikums veicinātu plašāku *Eurosur* izmantošanu, lai iesaistītos un palīdzētu informācijas apmaiņā, riska analizē un meklēšanas un glābšanas operācijās;

34. atkārtoti pauž Parlamenta atbalstu tam, lai Bulgārija un Rumānija nekavējoties pievienotos Šengenas zonai, savukārt Horvātija — tiklīdz tā būs izpildījusi pievienošanās kritērijus. aicina Padomi apstiprināt Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos kā pilntiesīgām Šengenas zonas dalībniecēm;

Citi jautājumi, kas ietekmē Šengenas zonu

35. uzsver, ka pašreizējo Šengenas zonas stāvokli un to, ka joprojām tiek veiktas iekšējās robežkontroles, nav radījušas galvenokārt problēmas pašas Šengenas zonas struktūrā un tās darbības noteikumos, bet gan drīzāk saistītajās *acquis* jomās, piemēram, nepilnības kopējā Eiropas patvēruma sistēmā, tostarp politiskās gribas, solidaritātes un pienākumu sadales trūkums, kā arī nepilnības Dublīnas regulā un ārējo robežu kontrolē;

Konstatēto trūkumu novēršanā gūtie panākumi

36. uzsver nozīmi, kāda ir atbalsta un spēju veidošanas pasākumiem, kuru nolūks ir risināt neatbilstīgās migrācijas pamatcēloņus un uzlabot dzīves apstākļus izcelsmes valstīs;

37. uzskata, ka sadarbība ar trešām valstīm ir viens no elementiem, kas palīdzētu atvieglot apstākļus, kuru rezultāts ir piespiedu un neatbilstīga migrācija; uzsver — lai sasniegtu vēlamos mērķus, šiem pasākumiem ir jābūt visaptverošiem;

Konstatētie kritiski svarīgie trūkumi

38. pauž nožēlu par to, ka pēdējos gados ir ziņots par daudzu cilvēku bojāeju vai bezvēsts pazušānu Vidusjūrā; turklāt uzsver, ka meklēšana un glābšana ir atsevišķa Eiropas integrētās robežu pārvaldības sastāvdaļa, kā noteikts *EBCG* regulā; uzskata, ka pastāvīga, stabila un efektīva Savienības reakcija, veicot meklēšanas un glābšanas operācijas jūrā, ir būtiska, lai novērstu cilvēku bojāeju jūrā; uzskata par ļoti svarīgu, lai visos jūras robežu uzraudzības operatīvās plānošanas un šādu operāciju, ko veic *EBCG*, īstenošanā, būtu pienācīgi iekļauti jūras meklēšanas un glābšanas aspekti un spējas, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 656/2014;

39. pauž lielas bažas par *EBCG* regulas īstenošanu un uzsver nepieciešamību dalībvalstīm ievērot regulas prasības, it īpaši attiecībā uz saistībām attiecībā uz pietiekamu cilvēkresursu un tehniskā aprīkojuma nodrošināšanu gan kopīgajām operācijām, gan ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervei, gan prasību piešķirt pietiekamus līdzekļus neaizsargātības novērtējuma īstenošanai; ir nobažījies par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras resursiem, finanšu plānošanu un aplēsēm, uz kurām ir balstīta finansējuma aprēķināšana tās darbības nodrošināšanai un no dalībvalstīm prasītās iemaksas; aicina dalībvalstis nodrošināt valstu robežsargiem pienācīgu apmācību par pamattiesībām;

40. uzskata, ka bieži vien nepilnīga ir sadarbība valstu līmenī starp dažādiem tiesībsargāšanas dienestiem, militārajām, robežsardzes un muitas iestādēm, kā arī meklēšanā un glābšanā jūrā iesaistītajām iestādēm, un tādēļ rodas sadrumstalota situācijas izpratne un zema efektivitāte; norāda, ka sadarbības struktūru trūkums var izraisīt pasākumu efektivitātes trūkumu un/vai nesamērīgumu; atgādina, ka dalībvalstu attiecīgo iestāžu iekšējās sadarbības trūkumu nevar aizstāt ar nekādiem labi iecerētiem Savienības līmenī īstētiem pasākumiem;

41. norāda uz citu lielapjoma informācijas sistēmu izveidi un uz mērķi uzlabot to sadarbību, vienlaikus saglabājot vajadzīgos aizsardzības pasākumus, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību un privātumu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

42. uzskata, ka darbs pie priekšlikumiem par informācijas sistēmu sadarbību būtu jāuzskata par iespēju uzlabot un daļēji saskaņot valstu IT sistēmas un valstu infrastruktūru robežšķērsošanas punktos;

Veicamās darbības

43. mudina aģentūras un dalībvalstis turpināt īstenot vairākmērķu operācijas un nodrošināt, ka tiek veikti pienācīgi pasākumi, lai operāciju darbības jomā ietvertu meklēšanu un glābšanu uz jūras, paredzot pienācīgu nodrošinājumu un cilvēkresursus; mudina aģentūru nodrošināt, ka tiek ieviests sūdzību izskatīšanas mehānisms, un nodrošināt pamattiesību amatpersonas darbam nepieciešamos līdzekļus un personālu;

44. aicina dalībvalstis nodrošināt ātras un iedarbīgas atgriešanas procedūras, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un nodrošinot cilvēkus un ciennpilnus apstākļus, līdzko ir izdots atgriešanas lēmums;

45. norāda, ka dalībvalstīm iespēja, ko piedāvā Direktīva 2001/40/EK, proti, atzīt un īstenot citā dalībvalstī pieņemtu atgriešanas lēmumu, nevis pieņemt jaunu atgriešanas lēmumu vai nosūtīt neatbilstīgo migrantu atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras šī persona ir sākotnēji ieradusies.

46. aicina dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstošu infrastruktūru, uzņemšanas un dzīves apstākļus visiem patvēruma meklētājiem, it īpaši ņemot vērā nepavadītu nepilngadīgo un ģimeņu ar nepilngadīgajiem vajadzības, kā arī sievietes neaizsargātās situācijās; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to aizturēšanas vietas atbilst starptautiskās paraugprakses un cilvēktiesību normu un konvenciju prasībām, lai apmierinātu ietilpības vajadzības, ņemot vērā, ka aizturēšana ir galējās nepieciešamības līdzeklis un nav bērna interesēs, un vairāk izmantot alternatīvus pasākumus, kas nav aizturēšana; aicina dalībvalstis pildīt savas pārceļšanas saistības, par ko vienojās Eiropadome 2015. gada septembrī un ko atkārtoti apstiprināja Eiropas Savienības Tiesa 2017. gada septembrī, lai atjaunotu kārtību migrācijas pārvaldībā un veicinātu solidaritāti un sadarbību ES;

47. aicina dalībvalstis nodrošināt valsts datu aizsardzības iestāžu neatkarību, galvenokārt piešķirot pietiekamus finanšu resursus un personālu to arvien plašāko uzdevumu izpildei; aicina dalībvalstu neatkarīgās uzraudzības iestādes nodrošināt informācijas sistēmu un to izmantošanas nepieciešamās revīzijas; aicina dalībvalstis īstenot noteikumus, lai nodrošinātu datu subjektu tiesības iesniegt sūdzības un pieprasīt viņu personas datus, kā arī palielināt sabiedrības informētību par informācijas sistēmām;

48. uzstāj, ka Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai jāveic vairākmērķu operācijas, lai būtu iespējams reaģēt uz vajadzību pēc jūras meklēšanas un glābšanas aktīviem attiecīgajos apgabalos (kā noteikts Regulā (ES) Nr. 656/2014); atgādina, ka valstu robežsardzes iestādēm ir arī jānodrošina pietiekami resursi savām darbībām, jo īpaši meklēšanai un glābšanai; uzsver, ka robežkontrole būtu jāveic apmācītiem robežsargiem vai stingrā kompetentas iestādes uzraudzībā;

49. norāda, ka Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai ir piešķirtas plašākas pilnvaras, ko tās var izmantot, lai palīdzētu dalībvalstīm koordinēt atgriešanas operācijas;

50. aicina dalībvalstis turpināt attīstīt pārrobežu policijas sadarbību, veicot kopīgu apdraudējuma izvērtēšanu, riska analīzi un patruļas; aicina pilnībā īstenot Prīmes konvenciju un Padomes Lēmumu 2008/615/TI un pievienoties Eiropas Informācijas apmaiņas modelim un Zviedrijas iniciatīvai; aicina dalībvalstis uzlabot savas valsts tiesībsaizsardzības sadarbības un informācijas apmaiņas struktūras un uzlabot praktisko sadarbību, jo īpaši ar kaimiņos esošajām dalībvalstīm;

51. atgādina, cik augsta prioritāte noteikta kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (CEAS) reformai kā daļai no visaptverošās pieejas, kuras nolūks ir risināt jautājumus, kas ietekmē ar bēgļiem, patvēruma meklētājiem un migrāciju saistītos politikas virzienus un Komisijas programmu migrācijas jomā; norāda, ka Parlaments ir atkārtoti uzsvēris, ka likumīgu kanālu atvēršana migrantiem un bēgļiem ir labākais veids, kā apkarot cilvēku tirdzniecību un vienlaikus novērst "neatbilstīgu" migrāciju; aicina Padomi nekavējoties sekot Parlamentam un pieņemt mandātu sarunām par katru priekšlikumu šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz Dublinas regulu; uzsver, ka jaunā Eiropas Patvēruma aģentūra vēl jāapstiprina, un mudina Padomi steidzami pārtraukt bloķēt darbu pie šīs lietas;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

52. uzsver nepieciešamību uzlabot personas apliecību drošību, kuras dalībvalstis izsniedz ES pilsoņiem; aicina Komisiju ierosināt standartus drošības un biometriskajiem elementiem, kas iekļaujami personas apliecībās, kā tas jau notiek attiecībā uz pasēm;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0229

Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par Direktīvas 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus, īstenošanu (2016/2328(INI))

(2020/C 76/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 18., 19., 21., 79. un 82. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 6., 20., 21., 23., 24., 41. un 47. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK),
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1948. gadā,
- ņemot vērā ANO 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1985. gada 29. novembra Deklarāciju par tiesvedības pamatprincipiem noziedzības un ļaunprātīgas varas izmantošanas upuriem,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija) un Padomes 2017. gada 11. maija lēmumus (ES) 2017/865 ⁽¹⁾ un (ES) 2017/866 ⁽²⁾ par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2006. gada 14. jūnija ieteikumu CM/Rec(2006)8 dalībvalstīm par palīdzību noziegumos cietušajiem,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2010. gada 31. marta ieteikumu CM/Rec(2010)5 dalībvalstīm par pasākumiem, ar ko apkarot diskrimināciju uz seksuālās orientācijas vai dzimtes identitātes pamata,
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmumu 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 6. decembra secinājumus par nauda noziegumu apkarošanu ES un Padomes 2014. gada 5. jūnija secinājumus "Pret sievietēm un meitenēm vērstas visa veida vardarbības, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, novēršana un apkarošana",
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Direktīvu (ES) 2017/541 par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Direktīvu (ES) 2016/800 par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 131, 20.5.2017., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 131, 20.5.2017., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 82, 22.3.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 606/2013 par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvu 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. decembra rezolūciju par to, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvu 2014/42/ES par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumu "Kā ES un dalībvalstis varētu labāk palīdzēt terorisma upuriem?", ko 2017. gada septembrī publicējis Eiropas Parlamenta Pilsoņu tiesību un konstitucionālo jautājumu politikas departaments,
- ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras (FRA) ziņojumu "Eiropas Savienības minoritāšu un diskriminācijas otrais apsekojums", kas publicēts 2017. gada decembrī,
- ņemot vērā FRA 2017. gada februārī publicēto pētījumu "Bērniem draudzīga tiesu sistēma: tiesvedībā iesaistīto bērnu (cietušo, liecinieku vai lietas pušu) perspektīvas un pieredze deviņās ES dalībvalstīs",
- ņemot vērā FRA 2017. gada ziņojumu par pamattiesībām, kas publicēts 2017. gada maijā,
- ņemot vērā FRA 2016. gada ziņojumu par pamattiesībām, kas publicēts 2016. gada maijā,
- ņemot vērā FRA pētījumu "Noziegumos cietušie ES: cietušo atbalsta apmērs un veids", kas publicēts 2015. gada janvārī,
- ņemot vērā FRA pētījumu "Smaga darbaspēka ekspluatācija: darba ņēmēji, kuri pārvietojas ES teritorijā vai dodas uz ES", kas publicēts 2015. gada jūnijā,
- ņemot vērā FRA pētījumu "Vardarbība pret sievietēm: ES mēroga apsekojums", kas publicēts 2014. gada martā,

⁽⁶⁾ OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0501.

⁽¹²⁾ OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 261, 6.8.2004., 15. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā projekta IVOR ziņojumu "*Implementing Victim-oriented reform of the criminal justice system in the EU*" ("Uz cietušajiem vērstas krimināltiesību sistēmas reformas īstenošana Eiropas Savienībā"), kas publicēts 2016. gada 6. maijā,
 - ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) ziņojumu "*An analysis of the Victims' Rights Directive from a gender perspective*" ("Cietušo tiesību direktīvas analīze no dzimumperspektīvas"),
 - ņemot vērā 2017. gada 10. novembrī pieņemtos Jogiakartas principus +10 ("Papildu principi un valstu pienākumi attiecībā uz starptautisko cilvēktiesību aktu piemērošanu seksuālās orientācijas, dzimtes identitātes, dzimtes izpausmes un dzimumīpašību ziņā"),
 - ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienība noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ⁽¹⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta veikto Eiropas īstenošanas novērtējumu par Direktīvu 2012/29/ES, ko sagatavojusi *ex post* novērtēšanas nodaļa,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A8–0168/2018),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus ("Cietušo tiesību direktīva"), tiecas noziegumos cietušos pozicionēt krimināltiesību sistēmas centrā un tās mērķis ir stiprināt noziegumos cietušo tiesības tā, lai visi cietušie varētu paļauties uz vienāda līmeņa tiesībām neatkarīgi no nodarījuma vietas, valstspiederības vai uzturēšanās statusa;
- B. tā kā 2017. gada septembrī Cietušo tiesību direktīvu savos tiesību aktos bija transponējušas 23 no 27 dalībvalstīm; tā kā Komisija ir sākusi 16 pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kas praksē vēl nav panākušas pilnīgu atbilstību; tā kā direktīva ir nodrošinājusi iespēju sākt uzlabot situāciju personām, kas cietušas noziegumā citā dalībvalstī; tā kā pārrobežu situācijās joprojām ir trūkumi;
- C. tā kā Eiropas līmenī ir ieviesti vienoti standarti un instrumenti, ar ko uzlabot ES iedzīvotāju dzīvi, bet attieksme pret noziegumos cietušajiem joprojām katrā valstī ir atšķirīga;
- D. tā kā par spīti daudzām dalībvalstīs ieviestajām izmaiņām cietušie joprojām bieži vien nezina savas tiesības, tāpēc Cietušo tiesību direktīvu nav iespējams efektīvi īstenot uz vietas un jo īpaši — izpildīt informācijas pieejamības prasību;
- E. tā kā līdztekus juridiskajam atbalstam cietušo atbalsta grupas cietušo vajadzības iedala četrās grupās: tiesības uz taisnīgu tiesu, cieņu, patiesību un piemiņu, no kurām pēdējā saprotama kā terorisma beznosacījumu nosodījums;
- F. tā kā dažās dalībvalstīs trūkst dažādu cietušo atbalsta dienestu savstarpējās koordinācijas gan vietējā, gan reģionālā, gan valsts un starptautiskā līmenī, tādējādi apgrūtinot cietušo piekļuvi piedāvātajiem atbalsta pakalpojumiem;
- G. tā kā sieviešu patversmes, centri un palīdzības dienesti ir galvenās iestādes, kas nodrošina atbalstu vardarbībā cietušajām sievietēm un viņu bērniem; tā kā Eiropā nav pietiekama sieviešu patversmju un centru nodrošinājuma; tā kā steidzami vajag vairāk sieviešu patversmju, jo sievietes, kas cietušas no vardarbības ģimenē, un viņu bērni tajās var rast drošību, pajumti, konsultācijas un atbalstu; tā kā sieviešu patversmju trūkums var apdraudēt viņu dzīvību;

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0329.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- H. tā kā gadījumos, kad teroristu uzbrukums notiek vienā dalībvalstī, bet cietušā dzīvesvietas valsts ir cita dalībvalsts, abām dalībvalstīm būtu cieši jāsadarbojas, lai atvieglotu palīdzības sniegšanu cietušajam;
- I. tā kā — ja valdības struktūras un valstu iestādes efektīvi palīdzētu cietušajiem un nodrošinātu aizsardzību, iedzīvotāji tās atbalstītu un tām uzticētos, tādējādi stiprinot šo iestāžu reputāciju;
- J. tā kā ar cietušajiem, jo īpaši ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumos, parasti saskaras dažādi veselības aprūpes speciālisti un tā kā cietušie bieži vien vispirms vērsas pie šiem speciālistiem, lai ziņotu par noziegumu; tā kā pierādījumi liecina, ka veselības aprūpes speciālisti, piemēram, ārsti un citi klīniskās aprūpes speciālisti, nav pietiekami apmācīti, kā efektīvi reaģēt ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumos;
- K. tā kā sievietēm, kas cietušas no vardarbības dzimuma dēļ, vienmēr ir vajadzīgs īpašs atbalsts un aizsardzība, jo viņas ir īpaši neaizsargātas pret sekundāru un atkārtotu kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuriem;
- L. tā kā Eiropas Savienībā, jo īpaši tad, kad cietušie ir minoritāšu pārstāvji, migranti, cilvēki ar atkarīgu vai nedrošu uzturēšanās statusu, *LGBTI* personas, kad ir notikuši antisemitiski nodarījumi, bērnu seksuāla izmantošana, vardarbība ģimenē vai ar dzimumu saistīta vardarbība, cilvēku tirdzniecība un piespiedu darbs, joprojām sistemātiski netiek pietiekami ziņots par šādiem gadījumiem vai par vardarbīgajām personām; tā kā aptuveni divas trešdaļas sieviešu, kas cietušas no vardarbības dzimuma dēļ, par to neziņo iestādēm, jo baidās no atriebības, apkaunojuma un sociālās stigmatas;
- M. tā kā naida noziegumi pret *LGBTI* personām notiek visā ES; tā kā par šiem noziegumiem netiek pietiekami ziņots un tāpēc netiek ievērotas cietušo tiesības;
- N. tā kā *FRA* pētījumā "Naida noziegumu problēmas aktualizācija Eiropas Savienībā: cietušo tiesību atzīšana" norādīts, ka imigranta statuss palielina risku ciest noziedzīgā nodarījumā neatkarīgi no citiem zināmiem riska faktoriem;
- O. tā kā ES dalībvalstīs aizvien biežāk notiek rasistiski naida noziegumi pret migrantiem un patvēruma meklētājiem; tā kā vien nedaudzi šo naida noziegumu izdarītāji tiek saukti pie atbildības;
- P. tā kā, lai gan direktīvas 1. pantā visiem noziegumos cietušajiem bez diskriminācijas ir piešķirtas vienlīdzīgas tiesības, vairākums dalībvalstu faktiski nav ieviesušas politiku vai procesus, kas nodrošinātu, ka cietušie, kam nav personu apliecinošu dokumentu, var droši ziņot par smagiem darbaspēka ekspluatācijas, ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumiem un citām ļaunprātīgas izmantošanas izpausmēm, neriskējot saņemt ar imigrāciju saistītus sodus; tā kā šī situācija nesamērīgi skar sievietes un meitenes, kas turklāt ir vairāk pakļautas cilvēku tirdzniecības un seksuālas izmantošanas riskam; tā kā *FRA* apsekojumā "Eiropas Savienības minoritāšu un diskriminācijas otrais apsekojums" norādīts, ka tikai viens no astoņiem respondentiem ir ziņojis vai iesniedzis sūdzību par nesenāko diskriminācijas gadījumu, ar ko saskāries etniskās izcelsmes vai imigranta statusa dēļ;
- Q. tā kā direktīvas 1. pantā norādīts, ka direktīvā noteiktās tiesības cietušajiem piemēro, viņus nediskriminējot, tostarp saistībā ar uzturēšanās statusu;
- R. tā kā *#MeToo* kampaņa ir skaidri parādījusi, ka tiesu sistēma sievietēm un meitenēm nenodrošina pietiekami taisnīgu tiesu un aizsardzību un ka tāpēc personas, kas cietušas no vardarbības dzimuma dēļ, nesaņem vajadzīgo atbalstu;
- S. tā kā Stambulas konvencijas ratifikācija un pilnīga īstenošana nodrošina saskanīgu Eiropas tiesisko regulējumu, ar ko novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un aizsargāt cietušās sievietes; tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības definīcija būtu jāpamato ar Stambulas konvenciju, kā arī būtu jāņem vērā strukturālā specifika, kas piemīt vardarbībai pret sievietēm un citām ar dzimumu saistītas vardarbības izpausmēm, un tās saikne ar sabiedrībā joprojām plaši izplatīto sieviešu un vīriešu nelīdztiesību; tā kā vardarbība tuvās attiecībās ir jāskata no dzimuma perspektīvas, jo tā nesamērīgi skar sievietes;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- T. tā kā tieši sievietes visvairāk apdraud vajāšana, kas ir izplatīta ar dzimumu saistītas vardarbības izpausme, un tā kā septiņu dalībvalstu kriminālkodeksos vajāšana nav ņemta vērā kā īpašs nodarījums;
- U. tā kā īpaša uzmanība ir jāpievērš tādu bērnu drošībai un aizsardzībai, kuru mātes cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā vai vardarbībā ģimenē;
- V. tā kā cietušie bieži vien nav pietiekami informēti par tiesas procesiem un to iznākumu; tā kā par nozieguma izdarītāja atbrīvošanu cietušie pārāk bieži negaidīti uzzina vien no plašsaziņas līdzekļiem vai citiem ārējiem avotiem, nevis no kompetentajām iestādēm;
- W. tā kā cietušie un viņu ģimenes locekļi nesaņem pietiekamu informāciju par savām tiesībām, ja noziegums noticis dalībvalstī, kas nav cietušā dzīvesvietas valsts; tā kā dalībvalstīs jēdziena "cietušais" definīcijas atšķiras; tā kā šā iemesla dēļ valstu tiesību aktu piemērošanas jomas atšķiras (dažkārt attiecinot to arī uz ģimenes locekļiem);
- X. tā kā viegli pieejami un plaši popularizēti palīdzības tālrunu numuri ir pirmā iespēja, ko daudzas sievietes izmanto, lai vērstos pēc palīdzības un atbalsta, kas nepieciešams, tuvās attiecībās saskaroties ar vardarbību;
- Y. tā kā tikai 27 % Eiropas iedzīvotāju ir zināms vienotais Eiropas neatliekamās palīdzības tālruna numurs 112; tā kā vēl joprojām ne visiem tas ir pieejams;
- Z. tā kā ievērojamā skaitā gadījumu cietušie ir arī svarīgākie liecinieki tiesas procesā un ir jāaizsargā pret nozieguma izdarītāja iespējamu atriebību vai draudiem, cita starpā novēršot atkārtotu vai sekundāru kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuri; tā kā liecinieku liecības ir izšķirīgs elements, kas nodrošina pienācīgu krimināltiesību sistēmas darbību un palāvību uz šo sistēmu, kā arī ir būtiski svarīgas organizētās noziedzības un teroristu grupu kriminālvajāšanai un likvidēšanai; tā kā dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai efektīvi aizsargātu lieciniekus un paātrinātu paraugprakses apmaiņu un starptautisko sadarbību šajā jomā;
- AA. tā kā ir ziņots par Cietušo tiesību direktīvas īstenošanas trūkumiem, jo sevišķi šādā ziņā:
- pienācīgu pakalpojumu sniegšana cietušajiem atbilstīgi viņu īpašajām vajadzībām,
 - cietušo individuāla novērtējuma nodrošināšanai vajadzīgo prasību pienācīga izpilde,
 - tādu mehānismu pienācīga izveide, kuri iespējamajam likumpārkāpējam ļauj iegūt sūdzības eksemplāru,
 - cietušo atbalsta dienestu un speciālistu atbalsta pakalpojumu vienlīdzīgas pieklūstamības nodrošināšana visiem cietušajiem, tostarp personām ar invaliditāti, *LGBTI* personām, cietušajiem bērniem, ar dzimumu saistītas vardarbības, tostarp seksuālas vardarbības gadījumos cietušajiem, kā arī naida noziegumos un goda aizstāvēšanas noziegumos cietušajiem neatkarīgi no uzturēšanās statusa,
 - tādu strauju, efektīvu un uz cietušajiem orientētu procedūru garantēšana krimināltiesas lietās, kuras atbilst visneaizsargātāko grupu īpašajām vajadzībām,
 - datu vākšana un analīze attiecībā uz vardarbības kultūru, mizoginiju un dzimumu stereotipiem, kā arī to saikni ar naida noziegumu izplatību,
 - cietušo informēšana par uzbrucēju situāciju krimināltiesību vai procesuālo tiesību kontekstā;
- AB. tā kā noziegumos cietušie bieži ziņo, ka izturēt taisnīguma panākšanas procesu jau nozīmē piedzīvot pakļaušanu netaisnībai — sekundāru vai atkārtotu kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuri; tā kā faktori, kas ietekmē cietušo pieredzi sistēmā, citu starpā ir attieksme pret viņiem procesa laikā, kā arī tas, kādā mērā viņiem tiek nodrošinātas kontroles un līdzdalības iespējas;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- AC. tā kā terora aktos cietušie ir pārdzīvojuši uzbrukumus, kuru galvenais nolūks ir kaitēt sabiedrībai vai sabiedrības grupai, kuru pārstāv cietušie; tā kā tādēļ, ņemot vērā pret cietušajiem pastrādātā nozieguma specifiku, viņiem ir vajadzīga īpaša uzmanība, atbalsts un sociālā atzīšana;
- AD. tā kā personām, kas 2016. gadā cieta teroristu uzbrukumos Briselē, netika pienācīgi nodrošinātas vai vispār netika nodrošinātas dažādas tiesības, piemēram, tiesības uz finansiālo palīdzību un kompensāciju, kas paredzētas Cietušo tiesību direktīvas noteikumos;

Direktīvas īstenošanas novērtējums

1. kritizē to, ka Komisija līdz 2017. gada novembrim nav iesniegusi Parlamentam un Padomei ziņojumu par Cietušo tiesību direktīvas īstenošanu, kā tas paredzēts direktīvas 29. pantā; aicina dalībvalstis sadarboties un nosūtīt Komisijai visus attiecīgos datus un statistiku, lai atvieglotu direktīvas īstenošanas novērtēšanu;
2. kritizē to, ka līdz 2017. gada septembrim, divus gadus pēc transponēšanas termiņa, tikai 23 no 27 dalībvalstīm bija oficiāli transponējušas Cietušo tiesību direktīvu, turklāt daļa — tikai daļēji atbilstīgi un tikai daļu no noteikumiem;
3. atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir sekmīgi īstenojušas konkrētus Cietušo tiesību direktīvas noteikumus, proti, par:
 - tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkošanu,
 - tiesībām būt uzklašam,
 - bērnu cietušo aizsardzību,
 - cietušo tiesībām, iesniedzot sūdzību,
 - tiesībām saņemt informāciju no pirmā saziņas brīža ar kompetento iestādi;
4. tomēr pauž nožēlu par to, ka daudzās dalībvalstīs joprojām ir būtiskas nepilnības direktīvas transponēšanā un īstenošanā, jo īpaši šādā ziņā:
 - sarežģītas procedūras, lai piekļūtu cietušo atbalsta pakalpojumiem, un cietušo atbalsta sistēmas nepilnības, tostarp nepietiekama piekļuve juridiskajai palīdzībai un kompensācijai, finansiālā atbalsta trūkums un nesaskaņota atbalsta dienestu darbība, kā arī nekonsekventi nosūtīšanas mehānismi;
 - bieži vien precīza informācija tiek sniegta tikai vienā valodā, tādējādi faktiski sarežģījot cietušo iespējas vērsties pēc aizsardzības citā dalībvalstī;
 - pārrobežu lietām un citā dalībvalstī dzīvojošu cietušo tiesībām nav juridiskā pamata, netiek veikti pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt, ka neskaidrs uzturēšanās statuss vai tā trūkums neliedz cietušajiem izmantot šajā direktīvā paredzētās tiesības;
5. uzsver, ka ir absolūti nepieciešams, lai pirmā saziņa ar cietušo noritētu pienācīgi, īpaši ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumos; tomēr norāda, ka daļai visneaizsargātāko cietušo, piemēram, nepilngadīgajiem un nepietiekami izglītotiem cilvēkiem, cilvēkiem ar invaliditāti un gados vecākiem cietušajiem, kā arī (valodas dēļ) migrantiem un cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, var būt grūti saprast viņiem sniegto informāciju, tāpēc 4. pantā noteiktās tiesības uz informāciju var netikt īstenotas pilnībā, un tādēļ, lai palīdzētu cietušajiem, ir jānodrošina kvalificēta speciālista klātbūtne; norāda, ka 4. pants ir viens no direktīvas svarīgākajiem elementiem, jo palīdz cietušajiem izmantot tiesības uz pieejamo atbalstu un aizsardzību, kas paredzēta direktīvā;
6. aicina dalībvalstis sekmēt tiesu iestāžu vienkāršu pieejamību un pienācīgu bezmaksas juridisko palīdzību, jo tā būtiski palīdz izbeigt klusēšanu un nostiprināt cietušā uzticēšanos krimināltiesību sistēmai, mazina nesodāmības iespējamību un nodrošina cietušajam iespēju sākt psiholoģiskās atlabšanas procesu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

7. aicina visas dalībvalstis ieviest un efektīvi īstenot visu cietušo un iespējamo cietušo tiesības saņemt informāciju, kā noteikts Cietušo tiesību direktīvas 4. pantā; uzsver, ka ir jāuzlabo informācijas sniegšanas mehānismi dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka cietušie ir ne vien informēti par savām tiesībām, bet arī zina, pie kā vērsties, lai šīs tiesības īstenotu; norāda, ka speciālistiem, ar kuriem cietušie saskaras vispirms, vajadzētu būt pirmajiem, kas cietušajiem sniedz informāciju par viņu tiesībām, kā arī par programmām, kuras izstrādātas, lai novērstu situācijas, kas izraisa pakļaušanu netaisnībai; uzsver, ka, cietušo nepietiekami informējot pirms kriminālprocesa, tā laikā un pēc tā, cietušais nevar pilnībā izmantot savas tiesības, tādējādi izraisot neapmierinātību ar tiesu sistēmu, kā arī attur cietušos no aktīvas līdzdalības kriminālprocesā;

8. pauž nožēlu par to, ka pārāk daudzas dalībvalstis savos tiesību aktos nav paredzējušas cietušā individuālu novērtējumu, tāpēc cietušo īpašo vajadzību apzināšana un identificēšana, izturēšanās pret cietušajiem ar cieņu ir nepilnīga, tāpēc netiek arī nodrošināta viņu īpašajām vajadzībām atbilstīga aizsardzība;

9. norāda, ka Cietušo tiesību direktīvas netransponēšana dažu dalībvalstu tiesību aktos nozīmē, ka šo dalībvalstu pilsoņi tiek diskriminēti situācijās, kad vēlas izmantot savas tiesības, kuras viņiem ir kā Eiropas pilsoņiem;

10. pauž nožēlu par to, ka Cietušo tiesību direktīva ierobežo cietušo iespējas izmantot tiesības uz juridisko palīdzību, noteikdama dalībvalstīm prasību juridisko palīdzību sniegt vien tad, ja cietušais ir puse kriminālprocesā, un paredzēdama, ka nosacījumi vai procedurālie noteikumi, saskaņā ar kuriem cietušajiem pieejama juridiskā palīdzība, ir jānosaka valsts tiesību aktos; uzsver, ka šie ierobežojumi var būt īpaši apgrūtinājoši tiem ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajiem, kuri neiesniedz sūdzību un kuru lietas nekad netiks izskatītas krimināltiesību sistēmā;

11. norāda, ka citi instrumenti, kas attiecas uz līdzīgiem secīgiem cietušo tiesību papildinājumiem, sarežģī Cietušo tiesību direktīvas īstenošanu;

12. atgādina, ka trešo valstu valstspiederīgie un ES pilsoņi, kuri citā dalībvalstī ir cietuši noziegumā, neatkarīgi no uzturēšanās statusa arī var izmantot šajā direktīvā paredzētās tiesības, atbalstu un aizsardzību un ka cietušie tādā noziedzīgā nodarījumā, kas izdarīts dalībvalstī, kura nav cietušā dzīvesvietas valsts, var iesniegt sūdzību dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajās iestādēs; tomēr norāda, ka šīs tiesības bieži vien vājina dalībvalstu eksteritorialitātes noteikumu neskaidrību; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka uzturēšanās statuss nav kritērijs cietušo tiesību pilnīgai izmantošanai, un precizēt valsts eksteritorialitātes noteikumus; aicina dalībvalstis garantēt, ka citā dalībvalstī izdarītā noziegumā cietušajiem ir pieejami atbalsta dienesti un informācija par viņu tiesībām, un pieņemt īpašus pasākumus, kuros īpaša uzmanība pievērsta visu cietušo tiesībām saņemt kompensāciju un tiesībām kriminālprocesos; šajā ziņā aicina dalībvalstis atbilstīgi rīkoties un veicināt kompetento iestāžu vai struktūru sadarbību, sniedzot specializētu atbalstu, lai cietušajiem būtu efektīva piekļuve šādai informācijai un dienestiem;

13. atgādina dalībvalstīm, ka cietušajiem, kam nav atbilstīga uzturēšanās statusa, arī vajadzētu būt iespējai izmantot tiesības un pakalpojumus, tostarp patversmes un citus šajā direktīvā paredzētus specializētus pakalpojumus, piemēram, juridisko aizsardzību un psihosociālo un finansiālo atbalstu bez izraidīšanas riska; aicina dalībvalstis ieviest pasākumus, lai nodrošinātu šo tiesību un pakalpojumu pieejamību bez diskriminācijas; atzinīgi vērtē pasākumus, ko dažas dalībvalstis veikušas, lai cietušajiem bez personu apliecināšiem dokumentiem humānu apsvērumu dēļ vai kriminālprocesa laikā piešķirtu uzturēšanās atļauju, tādējādi mudinot cietušos ziņot par noziegumiem un kļiedjot nodarītāju nesodāmības atmosfēru; mudina dalībvalstis pieņemt tiesību aktus, kas cietušajiem ar atkarīgu uzturēšanās statusu nodrošinātu iespējas izkļūt no vardarbības situācijām, dodot iespēju iegūt neatkarīgu uzturēšanās statusu; mudina Komisiju popularizēt un atvieglot tādas pastāvošas labas prakses apmaiņu un izvērtēšanu dalībvalstu starpā, kur integrēta cietušo un pilsoniskās sabiedrības perspektīva;

Ieteikumi

Individuāls novērtējums

14. atgādina, ka viens no svarīgākajiem Cietušo tiesību direktīvas mērķiem ir uzlabot cietušo stāvokli visā ES un cietušos pozicionēt krimināltiesību sistēmas centrā;

15. aicina dalībvalstis nostiprināt tādu personu tiesības, kas cietušas naida noziegumos, tostarp noziegumos pret LGBTI vai rasisma izraisītos noziegumos;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

16. uzsver, ka individuālie novērtējumi ir būtiski svarīgi, lai radītu palāvību cietušajiem, sniedzot informāciju par viņu tiesībām, kā arī tiesībām pieņemt lēmumus tiesvedībā, kurā viņi iesaistīti, un attiecībā uz bērniem — par tiesībām uz īpašām procesuālajām garantijām, kas piemērojamas jau no tiesvedības sākuma; aicina dalībvalstis savos tiesību aktos pienācīgi paredzēt savlaicīgus individuālus cietušo novērtējumus, tostarp vajadzības gadījumā, sākotnēji sazinoties ar kompetento iestādi, jo tas ir būtisks tiesvedības posms cietušā īpašo vajadzību atzīšanai un apzināšanai, lai pēc tam atbilstīgi šīm vajadzībām piešķirtu īpašu aizsardzību un tādējādi novērstu sekundāru un atkārtotu kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuri, iebiedēšanu un atriebību; uzsver, ka individuālais novērtējums ir regulāri jāpārskata, lai apzinātu aktuālās atbalsta vajadzības, un ka cietušajiem piemērotā laikposmā pēc nozieguma būtu jānodrošina atkārtots izvērtējums, ņemot vērā iegūtās zināšanas par reakciju uz traumatisku notikumu; atgādina, ka individuālais novērtējums ir īpaši vajadzīgs cilvēku tirdzniecībā cietušajiem un bērniem, kas cietuši no seksuālas vardarbības, ņemot vērā šo noziegumu sociālās, fiziskās un psiholoģiskās sekas; atgādina, ka visos individuālajos noteikumos vajadzētu būt īpaši iejūtīgai attieksmei pret dzimumu, jo augsta atkārtotas kļūšanas par noziedzīga nodarījuma upuri riska dēļ ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušām sievietēm un LGBTIQ personām vajadzīga īpaša uzmanība un aizsardzība un tādēļ būtu jānodrošina īpaši pasākumi un speciālistu atbalsts;

Cietušo atbalsta dienesti

17. pauž nožēlu par to, ka cietušajiem ir sarežģīti piekļūt atbalsta dienestiem; pauž nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs cietušo atbalsta dienesti vēl nav izveidoti; uzsver, ka cietušo atbalsta dienest pieejamība un tiesību izmantošana būtu jāgarantē visiem cietušajiem visā ES, un tiem vajadzētu būt pieejamiem pat tad, ja persona vēl nav pierādījusi, ka ir cietusi noziegumā, vai pirms oficiālas procedūras vai rīcības sākuma; aicina dalībvalstis nodrošināt sieviešu patversmes un sieviešu centrus un palielināt to skaitu, uzlabot to pieejamību, palīdzot sievietēm, kuras ir cietušas no visu veidu vardarbības dzimuma dēļ, un nodrošināt, ka sievietēm, kas pārcietušas vardarbību, nekad netiktu liegts patvērums; uzstāj, ka šie pakalpojumi ir jāpaplašina, lai pienācīgāk apmierinātu visu sieviešu vajadzības un jo īpaši palīdzētu sievietēm ar atšķirīgām spējām un migrantēm, tostarp migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem; uzsver, ka šajos pakalpojumos būtu jāiekļauj arī speciālistu atbalsts, ko sniedz neizmitinot, piemēram, informācija un konsultācijas, pavadīšana uz tiesu un iesaistes pakalpojumi; uzskata, ka šīm patversmēm būtu jāpalīdz visām sievietēm, kuras saskaras ar vardarbību tuvās attiecībās, un 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā vajadzētu būt bez maksas pieejamām sievietēm un viņu bērniem, lai sievietes varētu justies droši un ziņot par vardarbību dzimuma dēļ;

18. aicina dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst bērnu un jebkādos noziegumos cietušu bērnu individuālajam novērtējumam, īpašu uzmanību pievēršot cilvēku tirdzniecībai, tostarp seksuālai izmantošanai, ar dzimumu saistītai vardarbībai un seksuālai vardarbībai un izmantošanai; atgādina, ka vienmēr būtu jāuzskata, ka neaizsargātības dēļ cietušajiem bērniem ir vajadzīga īpaša aizsardzība, kā paredzēts direktīvas 22. panta 4. punktā; uzsver, ka pret cietušajiem bērniem un jauniešiem jāizturas, pienācīgi ņemot vērā viņu neaizsargātību;

Apmācība

19. uzsver, ka dalībvalstu procedūru saskaņošanas un standartizācijas nolūkā, kā arī nolūkā panākt vienlīdzīgu attieksmi pret Eiropas iedzīvotājiem ir ārkārtīgi svarīgi ES līmenī nodrošināt papildu apmācības programmas;

20. aicina dalībvalstis nodrošināt īpašu apmācību personām, kas atbild par palīdzības sniegšanu terora aktos cietušajiem, kā arī piešķirt šīm nolūkam vajadzīgos līdzekļus;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt visiem speciālistiem, kas strādā ar noziegumos cietušajiem, piemēram, juristiem, policistiem, prokuroriem, tiesnešiem aprūpes speciālistiem, sociālajiem darbiniekiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, apmācības programmas un vadlīnijas, kurās ņemts vērā dzimuma aspekts; mudina dalībvalstis attiecīgi izmantot šai apmācībai paredzēto ES finansējumu; aicina dalībvalstis īpaši nodrošināt visu ar policijas darbinieku apmācību saistīto pienākumu izpildi, lai viņi varētu labāk veikt individuālos novērtējumus tūlīt pēc tam, kad noticis noziedzīgs nodarījums; aicina dalībvalstis novērst papildu vai sekundāro kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuri, ar ko saskaras noziegumos cietušie, un sniegt cietušajiem informāciju par viņu tiesībām un dienestiem, pie kuriem iespējams vērsties, tādējādi radot palāvību cietušajiem, lai samazinātu post-traumatisko stresu; uzsver, ka sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un NVO šāda apmācība būtu jāiekļauj arī izglītības programmās un ka visiem speciālistiem, kuru saskaras ar noziegumos cietušajiem, vajadzētu būt pieejamai obligātai un speciālai regulārai apmācībai, lai, attīstot skatījumu, kas piemērots darbam ar dažādu cietušo īpatnībām un vajadzībām, palīdzētu šiem speciālistiem novērst vardarbību un sniegt atbilstīgu palīdzību neaizsargātām grupām, piemēram, bērniem, sievietēm, kas cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā, cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, LGBTI personām un cilvēkiem ar invaliditāti; norāda, ka personāla apmācība ir būtiski svarīga efektīvai direktīvas mērķu sasniegšanai; uzskata, ka šādā apmācībā būtu jāiekļauj norādījumi par to, kā nodrošināt cietušo aizsardzību pret piespiešanu, izmantošanu un vardarbību un ķermeņa un garīgās veselības integritātes respektēšanu; uzskata, ka visās apmācības sesijās būtu jāuzsver nediskriminācijas princips, kas ir direktīvas pamatā;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

22. atgādina, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš to speciālistu apmācībai, kuri saskaras ar noziegumos cietušajiem bērniem, jo īpaši seksuālas izmantošanas un seksuālas vardarbības gadījumos, ņemot vērā dažādu vecuma grupu vajadzības; uzsver, ka šādu speciālistu saziņai ar bērniem jānotiek bērniem labvēlīgi;

23. mudina Komisiju piešķirt praktisku nozīmi starptautiskai terorisma upuru piemiņas dienai, vismaz divas reizes gadā rīkojot starptautisku sanākumi, kas īpaši veltīta pieredzes un paraugprakses apmaiņai starp dalībvalstu vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm un cietušo personu liecību vākšanai; uzskata, ka tādējādi būtu jāpalīdz nodrošināt direktīvas ātru, vienotu un pilnīgu transponēšanu, vispārēju piemērošanas problēmu agrīnu apzināšanu un jāpalīdz pastāvīgi novērtēt tās spēju palielināt informētību, kā arī papildināt tās darbības dimensiju, lai cietušajiem izrādītu solidaritāti un sniegtu institucionālu un sociālu atbalstu;

24. uzsver, ka veselības aprūpes speciālistiem ir būtiska loma ģimenes vardarbībā cietušo identificēšanā, jo ciešās attiecībās vardarbība pret sievietēm ilgtermiņā ietekmē gan fizisko, gan garīgo veselību; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka veselības aprūpes speciālistiem ir pieejama informācija par cietušo atbalsta dienestiem un cietušo tiesībām, un nodrošināt speciālu apmācību plašam veselības aprūpes speciālistu lokam, tostarp ģimenes ārstiem, neatliekamās medicīniskās palīdzības ārstiem, māsām, ārstu palīgiem, klīniskajiem sociālajiem darbiniekiem un uzņemšanas nodaļu darbiniekiem, lai cietušajam būtu iespējams saņemt efektīvu palīdzību, jo īpaši ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumos, tādējādi palīdzot identificēt iespējamās izmantošanas gadījumus un mudināt cietušās sievietes sazināties ar kompetento iestādi;

Pārrobežu dimensija

25. aicina dalībvalstis piešķirt finansiālu un juridisku palīdzību ģimenes locekļiem, ja dalībvalstī, kura nav cietušā dzīvesvietas valsts, ir noticis smags noziegums, piemēram, ja cietušais ir miris vai smagi ievainots, īpaši gadījumos, kad ģimenes locekļi nevar atļauties ierasties attiecīgajā dalībvalstī, lai apmeklētu tiesas sēdes, samaksāt par psiholoģisko atbalstu vai nogādāt cietušo atpakaļ mājās;

26. aicina dalībvalstis padarīt elastīgākas procedūras un paātrināt procesu, ko izmanto, lai pārsūtītu spriedumus par vardarbību dzimuma dēļ, kas pieņemti kādā valstī, īpaši starptautisku pāru gadījumos, lai iestādes valstīs, no kurām ir laulātie, varētu iespējami drīz attiecīgi rīkoties un nepieļaut, ka bērnu aizgādība tiek nodota tēvam, kurš citā valstī apsūdzēts ar dzimumu saistītā vardarbībā;

27. aicina Komisiju un Padomi turpināt pilnveidot cietušo tiesības, lai ES varētu uzņemties vadošo lomu cietušo tiesību aizsardzības jomā;

Procesuālās tiesības

28. uzsver, cik svarīgi ir sniegt bezmaksas juridisko palīdzību, nodrošinot arī cietušajiem iespējami mazāku birokrātisko slogu;

29. īpaši aicina dalībvalstis izveidot konfidencialas un anonīmas procedūras ziņošanai par noziegumiem, jo īpaši seksuālas vardarbības un personu ar invaliditāti un nepilngadīgo ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos, lai pārraudzītu un novērtētu ziņojumu skaitu un nodrošinātu, ka cietušie, kam nav personu apliecinošu dokumentu, varētu iesniegt sūdzības, nebaudoties, ka tas varētu izraisīt ar imigrāciju saistītas sekas;

30. aicina dalībvalstis paātrināt tādu juridisku kriminālprocesa normu ieviešanu, kas garantē cietušo bērnu aizsardzību visa kriminālprocesa laikā, ņemot vērā ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušo bērnu īpašās vajadzības, jo īpaši gadījumos, kad bērna māti ir nogalinājis viņas partneris, un nodrošinātu, ka pēc kriminālprocesa viņi saņem palīdzību un sociālo un psiholoģisko atbalstu, lai novērstu cietušo bērnu sekundāru kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuriem; aicina dalībvalstis ātrāk ieviest īpašus pasākumus, lai uzlabotu valstu palīdzības dienestu lomu gadījumos, kad cietuši bērni, ņemot vērā to, ka bērniem ir ierobežotas ziņošanas iespējas;

31. aicina dalībvalstis, lemjot par aizgādības un tikšanās tiesībām, ņemt vērā būtiskus ar dzimumu saistītās vardarbības gadījumus, tostarp vardarbību ģimenē, un uzskata, ka, nodrošinot aizsardzību un atbalsta pakalpojumus cietušajiem, vajadzētu ņemt vērā arī liecību sniedzšo bērnu tiesības un vajadzības;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

32. atgādina dalībvalstīm par prasību bez maksas nodrošināt rakstisko un mutisko tulkošanu un norāda, ka citās valodās sniegta informācijas trūkums var būt gan šķērslis efektīvas cietušo aizsardzības nodrošināšanai, gan cietušo diskriminācija;

33. mudina Komisiju un dalībvalstis aktīvi iesaistīties un cieši sadarboties informācijas kampaņās, lai uzlabotu sabiedrības izpratni par cietušo tiesībām, tostarp par cietušo bērnu īpašajām vajadzībām, kā paredzēts ES tiesību aktos; uzsver, ka šādas informēšanas kampaņas būtu jārīko skolās, lai informētu bērnus par viņu tiesībām un nodrošinātu viņiem līdzekļus, kurus izmantojot, būtu iespējams pazīt visu veidu noziegumus, kuros viņi varētu būt cietuši vai kuru viņi varētu būt piedzīvojuši; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot kampaņas, lai iedrošinātu sievietes un *LGBTQI* ziņot par jebkādu ar dzimumu saistītu vardarbību, tādējādi nodrošinot šīm personām iespēju saņemt aizsardzību un vajadzīgo atbalstu;

34. aicina dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi, kas saistīta ar pieeju, kura vērsta uz cietušajiem un kuru savā ikdienas darbā izmanto policijas darbinieki;

35. aicina dalībvalstis aktīvi iesaistīties kampaņās, kuru mērķis ir novērst ar dzimumu saistītu vardarbību un atkārtotu kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuriem tiesu sistēmā un plašsaziņas līdzekļos, kā arī sekmēt sabiedrības viedokļa kultūras maiņu, nepieļaujot pret cietušajiem vērstu vainojošu attieksmi vai uzvedību, kas var radīt papildu traumu personām, kas cietušas īpašos noziegumos, piemēram, ar dzimumu saistītā vardarbībā vai seksuālā izmantošanā; aicina dalībvalstis mudināt privāto sektoru, informācijas tehnoloģiju nozari un plašsaziņas līdzekļus izmantot savu potenciālu un piedalīties vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanā;

36. aicina dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz tādu mehānismu izveidi, kas iedrošina cietušos ziņot par noziegumiem un atvieglo ziņošanas procesu;

37. aicina dalībvalstis izveidot konkrētus pasākumus, ko piemērot gadījumos, kad notikuši uzbrukumi, radot lielus zaudējumus, lai liels skaits cietušo varētu piedalīties kriminālprocesā;

38. atgādina dalībvalstīm, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš iebiedēšanas un atbaidības riskam un nepieciešamībai aizsargāt cietušo cieņu un fizisko integritāti, tostarp pratināšanas un liecināšanas laikā, lai noteiktu, vai un cik lielā mērā kriminālprocesa laikā viņiem būtu nepieciešami aizsardzības pasākumi;

39. uzsver, ka ir svarīgi informēt cietušos par kriminālprocesa virzību, kas ierosināts pret tām personām, kas pret viņiem izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, jo īpaši gadījumos, kad ir piespriests vai izciests cietumsods;

Institucionālā perspektīva

40. aicina Komisiju pildīt ziņošanas pienākumus, kas noteikti direktīvā;

41. uzsver, ka attiecīgiem grupētiem un salīdzināmiem datiem par visiem noziegumu veidiem, jo īpaši tādos gadījumos kā vardarbība pret sievietēm un cilvēku tirdzniecība, ir liela nozīme izpratnes veidošanā par šo problēmu, informētības veicināšanā, kā arī cietušo atbalstam paredzēto dalībvalstu pasākumu novērtēšanā un uzlabošanā;

42. aicina Komisiju vērsties pret šīs direktīvas īstenošanas juridiskajām un praktiskajām nepilnībām, panākot, ka pienācīgi mijiedarbojas dažādie ES cietušo aizsardzības instrumenti, piemēram, Direktīva 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu, Direktīva 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, Direktīva 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu un Direktīva 2014/42/ES par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju; aicina visas dalībvalstis un ES ratificēt un pilnībā īstenot Eiropas Padomes Stambulas konvenciju ⁽¹⁵⁾, kuras mērķis ir nepieļaut un apkārt vardarbību pret sievietēm un meitenēm, un saskaņoti īstenot šos svarīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka cietušie Eiropā var pilnībā izmantot savas tiesības;

43. aicina Komisiju savās pārraudzības un ziņošanas darbībās ietvert nozaru pārbaudes un nodrošināt direktīvas vienādu piemērošanu, lai aizsargātu visus cietušos neatkarīgi no viktimizācijas iemesla vai konkrētām īpatnībām, kā rase, ādas krāsa, reliģija, dzimums, dzimtes identitāte, dzimuma pašizpauzme, dzimumorientācija, dzimumpazīmes, invaliditāte, migrācijas statuss vai jebkāds cits statuss;

⁽¹⁵⁾ Sk. Parlamenta 2017. gada 12. septembra rezolūciju par pievienošanos Stambulas konvencijai;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

44. atgādina, ka cietušo ģimenes locekļi ir iekļauti jēdziena "cietušais" definīcijā, un aicina dalībvalstis jēdzienu "ģimenes locekļi" — un citus svarīgus jēdzienus, piemēram, "īpaši neaizsargāts", — interpretēt plaši, lai lieki nesašaurinātu potenciālo tiesību subjektu loku;
45. aicina dalībvalstis ieviest pasākumus, kas nodrošinātu, ka rakstiskā un mutiskā saziņa atbilst vienkāršas valodas standartiem, ir pielāgota nepilngadīgajiem un cilvēkiem ar invaliditāti un notiek cietušajam saprotamā valodā, lai pirms kriminālprocesa, tā laikā un pēc tā cietušos varētu visaptveroši, atbilstīgi un mērķtiecīgi informēt par viņu tiesībām;
46. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka gadījumos, kad tiesības ir jāīsteno noteiktos laikposmos, tiek ņemta vērā kavēšanās, kas radusies rakstiskās un mutiskās tulkošanas grūtību dēļ;
47. ņemot vērā to, ka vajāšana ir izplatīta ar dzimumu saistītas vardarbības forma, kuras novēršanai vajadzīgi īpaši pasākumi, aicina septiņas dalībvalstis, kas vajāšanu vēl nav noteikušas par noziedzīgu nodarījumu, to izdarīt, kā minēts Stambulas konvencijas 34. pantā, pamatojoties uz attiecīgajiem Cietušo tiesību direktīvas noteikumiem par tiesībām uz privātās dzīves aizsardzību, tiesībām uz aizsardzību un jo īpaši tiesībām izvairīties no saskarsmes ar likumpārkāpēju vai viņa līdzzinātājiem;
48. aicina dalībvalstis novērst turpmāku kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuri, ko izraisa sākotnējam likumpārkāpējam tuvu sabiedrības grupu veikta cietušā pazemošana vai viņa cieņas aizskaršana; atkārtoti norāda, ka šādas darbības ir uzskatāmas par papildu pakļaušanu netaisnībai un nebūtu jāaizsargā ar vārda brīvību, kā noteikts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. panta 2. punktā un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā ⁽¹⁶⁾;
49. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka darbojas ārkārtas informācijas tālruņa līnija, uz kuru zvanīt pēc uzbrukuma, vai, vēlams, iekļaut šo līniju to dienestu struktūrā, kuras nodrošina Eiropas ārkārtas palīdzības izsaukuma numurs 112, un nodrošināt, ka ir izstrādāti noteikumi, lai sniegtu palīdzību citās valodās; tādēļ aicina visas dalībvalstis savos tiesību aktos nekavējoties īstenot Cietušo tiesību direktīvas 22. pantu;
50. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka gadījumā, ja terora aktā cietušais nedzīvo dalībvalstī, kur noticis terora akts, šī dalībvalsts sadarbojas ar dzīvesvietas dalībvalsti, lai atvieglotu palīdzības sniegšanu cietušajam;
51. aicina dalībvalstis nodrošināt ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajām sievietēm un *LGBTQI* valsts palīdzības dienestu, kas bez maksas būtu pieejams visu diennakti septiņas dienas nedēļā;
52. aicina dalībvalstis garantēt cietušajiem cietušo atbalsta dienestu palīdzību, arī psiholoģisko palīdzību, pirms kriminālprocesa, tā laikā un pēc tā; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga loma atbalsta sniegšanā cietušajiem; tomēr uzskata, ka valdībām cietušo atbalsta pakalpojumu sniegšanā nav jāpaļaujas tikai uz NVO (brīvprātīgo darbs); uzstāj, ka dalībvalstīm ir jāpalielina finansējums un resursi NVO, kuras darbojas sieviešu tiesību un cietušo tiesību aizsardzības jomā, un jāveido spējas, lai izstrādātu cietušo atbalsta mehānismus, iesaistot tiesībaizsardzības iestādes, veselības aprūpes un sociālos dienestus un pilsonisko sabiedrību;
53. aicina dalībvalstis, plānojot reaģēšanu ārkārtas situācijās, paredzēt speciālistu atbalstu terora aktos cietušajiem, lai nodrošinātu piemērotu atbalsta pakalpojumu sniegšanu gan tūlīt pēc uzbrukuma, gan arī ilgtermiņā;
54. aicina dalībvalstis izveidot īpašus pasākumus, lai sniegtu informāciju tiem cietušajiem, kas nav rezidenti dalībvalstī, kurā noticis teroristu uzbrukums; uzskata, ka šādos pasākumos īpaša uzmanība būtu jāpievērš cietušo nerezidentu tiesībām kriminālprocesu laikā un tiesībām saņemt kompensāciju;
55. aicina visas dalībvalstis visos gadījumos apkarot nesodāmību un nodrošināt, ka likumpārkāpēji tiek saukti pie atbildības, lai cietušie varētu justies aizsargāti; turklāt aicina visas dalībvalstis sadarboties starp nozarēm, lai identificētu un risinātu sistēmiskus faktorus, kas veicina to cilvēku atkārtotu kļūšanu par noziedzīga nodarījuma upuriem, kuri ir neaizsargātā situācijā un/vai kuri saskaras ar augstu diskriminācijas līmeni, jo bezdarbība varētu negatīvi ietekmēt cietušā psiholoģiskās atlabšanas procesu;

⁽¹⁶⁾ Palātas 2009. gada 16. jūlija spriedums lietā *Féret v Belgium*, C-573.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

56. aicina dalībvalstis izveidot tiesiskus mehānismus, paredzot kriminālsodus par konkrēta terora akta glorificēšanu, ja šāda glorificēšana pazemo cietušos un varētu izraisīt sekundāru viktimizāciju, kaitējot cietušo cieņai un atlabšanai;

57. uzskata, ka Eiropas sabiedrībā svarīga nozīme jāpiešķir terorismā cietušajiem kā demokrātiska plurālisma aizstāvības simboliem; tādēļ prasa rīkot konferences, veidot piemiņas vietas un audiovizuālus materiālus, lai veicinātu Eiropas iedzīvotāju informētību, un administratīvai lietošanai izveidot Eiropas cietušo personu reģistru;

58. aicina dalībvalstis nodrošināt stingrāku aizsardzību personām, kas cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā, tostarp seksuālā vardarbībā, lai tādējādi uzlabotu tiesu pieejamību un kriminālprocesa efektivitāti;

59. atgādina par teroristu uzbrukumus cietušo īpašo stāvokli, jo viņi veido atsevišķu kategoriju un viņiem ir īpašas vajadzības; aicina Komisiju izstrādāt projektu īpašai direktīvai par terorismā cietušo aizsardzību;

60. aicina dalībvalstis, sniedzot mērķorientētu atbalstu cietušajiem ar īpašām vajadzībām, piemēram, bērniem, sievietēm, kas cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā, cilvēku tirdzniecībā cietušajiem, *LGBTI* personām un cilvēkiem ar invaliditāti, garantēt tādu atbalsta pakalpojumu kā atbalsts un konsultācijas pēc traumatiska notikuma, piekļuve vajadzīgajiem veselības aprūpes pakalpojumiem, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumiem.

61. aicina dalībvalstis izveidot atbilstīgus kvalitātes kontroles mehānismus, ar ko novērtēt, vai tās ir izpildījušas prasības ievērot dzimumu aspektu un sievietēm un bērniem labvēlīgus standartus attiecībā uz nosacījumiem, kurus pieņēmuši cietušo atbalsta dienesti, lai sekmētu ziņošanu par noziegumiem un efektīvi aizsargātu cietušos;

62. aicina dalībvalstis palīdzēt cietušajiem risināt tiesiskus, finansiālus un praktiskus sarežģījumus, kā arī novērst papildu viktimizācijas risku;

63. aicina Komisiju uzsvērt iespēju izmantot ES finansēto projektu "*InfoVictims*", lai uzrunātu cietušos un informētu par kriminālprocesu, izmantojot dažādus saziņas līdzekļus, piemēram, brošūras un plakātus; uzskata, ka šis projekts veicina paraugprakses apmaiņu saistībā ar noziegumos cietušo personu informēšanu;

64. aicina dalībvalstis izveidot saskaņotus mehānismus, ar ko vākt informāciju par cilvēkiem, kas cietuši teroristu uzbrukumos to teritorijās, un, izveidojot un pilnveidojot vienotu kontaktpunktu, nodrošināt cietušajiem pieejamu tīmekļa portālu un ārkārtas tālruņa līniju vai citus saziņas līdzekļus, piemēram, e-pastu vai multivides ziņapmaiņas līdzekļus, kas nodrošina piekļuvi drošai, personalizētai, konkrētai un būtiskai informācijai atbilstīgi lietotāja vajadzībām, tādējādi nodrošinot cietušajiem konfidencialitāti, bezmaksas un viegli pieejamus atbalsta dienesta pakalpojumus; uzsver, ka šim atbalsta dienestam jāspēj nodrošināt palīdzību un atbalstu terorismā cietušajiem atbilstīgi viņu īpašajām vajadzībām, piemēram, emocionālo un psiholoģisko atbalstu, kā arī konsultācijas un informāciju par jebkādiem juridiskiem, praktiskiem vai finansiāliem jautājumiem, tam jāspēj palīdzēt cietušajiem sadarboties ar dažādām administratīvām iestādēm un vajadzības gadījumā šajā ziņā pārstāvēt cietušos gan tūlīt pēc uzbrukuma, gan kriminālprocesa laikā, kā arī sniegt palīdzību saistībā ar valsts kompensācijas pieprasīšanas procedūram;

65. aicina dalībvalstis pieņemt atbilstīgus pasākumus, lai iespēju robežās novērstu uzbrukumus cietušā un viņa ģimenes locekļu privātajai dzīvei, jo īpaši saistībā ar izmeklēšanas darbībām un juridisko procedūru laikā;

66. aicina Komisiju pārveidot pašreizējo e-tiesiskuma portālu par lietotājam saprotamāku platformu, kur cietušajiem tiktu sniegta konspektīva un viegli saprotama informācija par viņu tiesībām un procedūram, kas jāievēro;

67. aicina dalībvalstis, pilnībā ievērojot vārda brīvību, sadarboties ar plašsaziņas līdzekļiem un žurnālistiem, lai pēc teroristu uzbrukumiem pieņemtu pašregulēšanas pasākumus nolūkā garantēt cietušo un viņu ģimenes locekļu privātās dzīves aizsardzību, un atzīt, cik vērtīgi ir sadarboties ar specializētiem cietušo atbalsta un palīdzības dienestiem, lai cietušie spētu izturēt viņiem pievērsto preses uzmanību;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

68. aicina dalībvalstis izveidot saskaņotus mehānismus, kas nodrošinātu cietušo atbalsta efektīvu pārorientēšanu no dzimumam atbilstīgas aprūpes tūlīt pēc nozieguma uz ilgtermiņā vajadzīgo palīdzību; norāda, ka vietējās un reģionālās iestādes, kas cietušajiem sniedz lielāko daļu palīdzības pakalpojumu, būtu jāiesaista visos plānošanas, lēmumu pieņemšanas un īstenošanas posmos; uzsver, ka šādiem mehānismiem būtu jānodrošina cietušo nosūtīšana uz ilgtermiņa atbalsta pakalpojumiem, ko dažādos posmos sniedz dažādas organizācijas; uzskata, ka šādiem mehānismiem vajadzētu pildīt arī pārrobežu funkciju, lai cietušajiem sniegtu atbalstu un garantētu cietušo tiesības saņemt informāciju, palīdzību un kompensāciju savā dzīvesvietas valstī, ja noziegums noticis dalībvalstī, kas nav cietušā dzīvesvietas valsts;

69. aicina dalībvalstis teroristu uzbrukuma gadījumā izveidot koordinācijas centru, apvienojot tās organizācijas un speciālistus, kuriem ir vajadzīgās īpašās zināšanas, lai sniegtu informāciju, atbalstu un praktiskus pakalpojumus cietušajiem, viņu ģimenēm un radniekiem; uzsver, ka šiem pakalpojumiem vajadzētu būt konfidencialiem, bezmaksas un viegli pieejamiem visiem terorismā cietušajiem, tostarp:

- a) speciālistu sniegts emocionāls un psiholoģisks atbalsts, piemēram, terorismā cietušo vajadzībām pielāgots atbalsts un konsultācijas pēc traumatiska notikuma;
- b) arodrehabilitācijas pakalpojumi, lai palīdzētu atrast jaunu darbu vai mainīt profesiju tiem cietušajiem, kuri guvuši ievainojumus un kuriem nodarīts kaitējums;
- c) cietušo savstarpējas drošas virtuālas saziņas un cietušo vadītu atbalsta grupu sekmēšana;
- d) kopienā sniegti atbalsta pakalpojumi;
- e) pakalpojumi ģimenes locekļu informēšanai par cietušo un viņu mirstīgo atlieku identificēšanu un cietušo mirstīgo atlieku repatriāciju;

70. pauž nožēlu par to, ka, salīdzinot ar Stambulas konvenciju, Cietušo tiesību direktīvas darbības joma ir ierobežotāka attiecībā uz aizsardzību, ko nodrošina ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajiem (arī tām sievietēm, kas cietušas dzimumorgānu kropļošanas dēļ); tomēr atzinīgi vērtē to, ka direktīvā ir stingrāks pārskatatbildības mehānisms, un uzsver, ka abi instrumenti būtu jāpopularizē kopā, lai nodrošinātu maksimālu aizsardzību ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušajiem;

71. mudina dalībvalstis nodrošināt pienācīgu informatīvu materiālu un bezmaksas juridisku palīdzību terorismā cietušajiem, kuri ir arī puses kriminālprocesos, lai viņu labā tiktu pieņemts lēmums par kompensāciju;

72. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu izveidot Eiropas fondu palīdzības sniegšanai cietušajiem terorismā;

73. aicina dalībvalstis izveidot:

- a) pastāvīgu speciālu tīmekļa vietni, kurā būtu pieejama visa publiskā informācija par atbalsta dienestiem, kas izveidoti pēc attiecīgajā dalībvalstī notikuša teroristu uzbrukuma, un kurā steidzamības kārtā būtu publiskota šāda informācija: kontaktinformācija par visām organizācijām, kas atbild par atbalsta un informācijas sniegšanu cietušajiem, viņu ģimenes locekļiem un sabiedrības locekļiem pēc teroristu uzbrukuma, un informācija par uzbrukumu un pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz uzbrukumu, tostarp informācija par pazudušu cietušo atrašanu vai saziņu ar viņiem, kā arī pasākumiem, kas paredzēti, lai cietušajiem palīdzētu atgriezties mājās; tā tostarp ir:
 - i. informācijas sniegšana par uzbrukumā zaudēta īpašuma atgūšanu;
 - ii. informācija par cietušo normālu psihes reakciju uz uzbrukumu un norādījumi cietušajiem par to, kā mazināt negatīvu reakciju, un informācija par iespējamiem neredzamiem ievainojumiem, piemēram, dzirdes zudumu;
 - iii. informēšana par to, kā aizstāt personu apliecinošus dokumentus;
 - iv. informēšana par iespēju saņemt finansiālu palīdzību, kompensāciju vai valsts pabalstus;
 - v. informēšana par attiecīgām terorismā cietušo un viņu ģimenes locekļu tiesībām, tostarp tiesībām kriminālprocesos, kā paredzēts Cietušo tiesību direktīvā;
 - vi. jebkāda cita informācija, kas šķiet nepieciešama, lai nodrošinātu, ka cietušie ir informēti par savām tiesībām, drošību vai pieejamiem pakalpojumiem;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- b) privātas piekļuves tīmekļa vietne, kura pieejama cietušajiem un viņu ģimenes locekļiem un kurā cietušajiem tiek sniegta informācija, kas nav publiski pieejama;
 - c) plānošana saistībā ar ģimenes locekļu informēšanu par cietušo stāvokli;
 - d) vienota informācijas vākšana par cietušajiem, ko veic visas iestādes un organizācijas, kas atbild par cietušo uzņemšanu, ārstēšanu un palīdzību cietušajiem; informācija būtu jāapkopo atbilstīgi visu to organizāciju vajadzībām, kuras ir iesaistījušās, reaģējot uz teroristu uzbrukumu un sniedzot palīdzību cietušajiem un viņu ģimenēm;
74. aicina dalībvalstis izveidot valsts cietušo atbalsta dienestu tīklu, lai sekmētu sadarbību starp šīm organizācijām, un izveidot darba grupas nolūkā apmainīties ar paraugpraksi, pilnveidot apmācību un uzlabot saziņu starp iestādēm un noziegumos cietušajiem;
75. aicina Komisiju sākt dialogu ar dalībvalstīm, lai mazinātu to finansiālo kompensāciju krasās atšķirības⁽¹⁷⁾, kuras katra dalībvalsts piešķir cietušajiem teroristu uzbrukumus;
76. uzsver — ir būtiski, ka dalībvalstis ar noziegumos cietušajiem sazinās cieņpilni, iejūtīgi un profesionāli, lai iedrošinātu noziegumos cietušos ziņot tiesībsardzības iestādēm vai medicīnas darbiniekiem;
77. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka neatliekamās palīdzības dienesta tālruņa līnija 112 ir pilnībā pieejama personām ar invaliditāti, un rīkot kampaņas, lai veicinātu informētību par to;
78. atkārtο savu aicinājumu Eiropas Komisijai iespējami drīz iesniegt Eiropas stratēģiju visu veidu ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanai un apkarošanai, tostarp tiesību aktu, lai palīdzētu dalībvalstīm novērst un nepieļaut jebkādu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ar dzimumu saistītu vardarbību; atkārtο savu aicinājumu Padomei izmantot pārejas klauzulu, pieņemot vienprātīgu lēmumu, ar ko noteiktu, ka vardarbība pret sievietēm un meitenēm (un citu veidu ar dzimumu saistīta vardarbība) ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar LESD 83. panta 1. punktu;
79. aicina dalībvalstis izveidot mehānismus, ko piemērot, lai no likumpārkāpēja atgūtu atbilstīgu kompensāciju;
80. aicina dalībvalstis, izmantojot pietiekamus ekonomiskos un finanšu resursus un pilnīgā sadarbībā ar Komisiju un citiem attiecīgiem dalībniekiem, tostarp pilsonisko sabiedrību, faktiski īstenot visus Cietušo tiesību direktīvas noteikumus;
81. aicina Komisiju Eiropas Drošības programmā kā prioritāti iekļaut personiskās drošības garantēšanu un visu personu aizsardzību pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, un pret citu cilvēku vardarbību;

o

o o

82. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁷⁾ Valsts finansiālās kompensācijas apmērs ir diapazonā no simboliskas summas viena euro apmērā, ko izmaksā dažās dalībvalstīs, līdz 250 000 euro vai vairāk, ko izmaksā citās dalībvalstīs.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0230

Gada ziņojums par kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās tirdzniecības politikas īstenošanu (2017/2070(INI))

(2020/C 76/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Tirdzniecība visiem. Ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku",
- ņemot vērā 2016. gada 5. jūlija rezolūciju par jaunu progresīvu un inovatīvu turpmāko stratēģiju tirdzniecības un ieguldījumu jomā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 13. septembra ziņojumu par stratēģijas "Tirdzniecība visiem" īstenošanu (COM(2017)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 9. novembra ziņojumu par brīvās tirdzniecības nolīgumu īstenošanu (2016. gada 1. janvāris — 2016. gada 31. decembris) (COM(2017)0654),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembrī pieņemto rezolūciju "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam",
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *Jean-Claude Juncker* 2017. gada 13. septembra runu par stāvokli Savienībā,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par daudzpusējām sarunām saistībā ar PTO 11. Ministru konferenci Buenosairesā 2017. gada 10.–13. decembrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 5. jūlija rezolūciju par Parlamenta 2010. gada ieteikumu par sociāliem un vides standartiem, cilvēktiesībām un uzņēmumu sociālo atbildību īstenošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 3. februāra rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Komisijai attiecībā uz sarunām par pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (TiSA) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 12. septembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības un ES tirdzniecības politikas ietekmi uz globālajām vērtības ķēdēm ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā nostāju pirmajā lasījumā 2017. gada 15. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/..., ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 12. decembra rezolūciju "Ceļā uz digitālās tirdzniecības stratēģiju" ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 101, 16.3.2018., 30. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0439.

⁽³⁾ OV C 101, 16.3.2018., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 35, 31.1.2018., 21. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0330.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0437.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0488.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- ņemot vērā nostāju pirmajā lasījumā 2017. gada 16. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/..., ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā nostāju pirmajā lasījumā 2016. gada 4. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi neēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. maija paziņojumu "Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem — Eiropas Savienības ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē" (COM(2006)0249, SEC(2006)0643),
 - ņemot vērā 2017. gada 18. maija rezolūciju par Eiropas Savienības un Korejas Republikas Brīvās tirdzniecības nolīguma īstenošanu ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 16. maija atzinumu Nr. 2/15 par ES kompetenci parakstīt un ratificēt brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Singapūru,
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 15. novembra pētījumu par turpmāko tirdzniecības nolīgumu kumulatīvo ekonomisko ietekmi uz lauksaimniecības pārtikas produktu nozari,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 21. pantu,
 - ņemot vērā 2015. gada 14. jūlija Komisijas dienestu darba dokumentu par ANO Vadošo principu uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām īstenošanas pašreizējo situāciju (SWD(2015)0144),
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECTK), it īpaši tās 4. panta 1. punktu, kas aizliedz turēt verdzībā vai nebrīvē,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207., 208. un 218. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0166/2018),
- A. tā kā kopējo tirdzniecības politiku veido tirdzniecības nolīgumi un likumdošanas instrumenti, kuriem būtu jāgarantē Savienības ofensīvās un defensīvās tirdzniecības intereses, jāveicina ilgtspējīga izaugsme un pienācīgu darbvietu radīšana, jānodrošina Eiropas noteikumu un standartu ievērošana, jāaizsargā valstu tiesības regulēt un pilsoņu labklājība, kā arī jāveicina Savienības vērtības; un tā kā šie mērķi ir sasniedzami, labi orientējot, kā arī taisnīgāk un pārredzamāk pilnībā un efektīvi īstenojot un pārbaudot Savienības tirdzniecības politiku;

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0090.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0369.

⁽¹⁰⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 31. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 94. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0225.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- B. tā kā Savienība savā 2017. gada Eiropas Konsensā attīstības jomā ir apņēmusies saskaņot attīstības politiku, ar to tiecoties panākt ilgtspējīgu attīstību un paātrināt pārveidi, liekot uzsvāru uz transversāliem attīstības politikas elementiem, piemēram, dzimumu līdztiesību, jaunatni, ieguldījumiem un tirdzniecību, ilgtspējīgu enerģētiku un darbībām klimata jomā, labu pārvaldību, demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesībām, un migrāciju un mobilitāti, lai veicinātu to, ka viss tās ārpolitikas virzienu kopums, tostarp kopējā tirdzniecības politika, sasniedz mērķus, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam;
- C. tā kā Savienība ir apņēmusies veicināt pienācīgu darbu visiem, kā noteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas 2005. gada pasaules samita rezultātos un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ekonomikas un sociālo lietu padomes augsta līmeņa grupas ministru 2006. gada deklarācijā, tostarp izmantojot tās tirdzniecības attiecības; tā kā Eiropadome ir atkārtoti uzsvērusi, cik svarīgi ir stiprināt globalizācijas sociālo dimensiju un ņemt to vērā dažādās iekšpolitikas un ārpolitikas jomās un starptautiskajā sadarbībā;
- D. tā kā Savienība ir pasaulē lielākā tirdzniecības lielvara un lielākais vienota tirgus pasaulē, un tā ir arī lielākā preču un pakalpojumu eksportētāja pasaulē, nodrošinot Eiropā 31 miljonu darbvietu jeb par 67 % vairāk nekā 20. gs. 90. gadu vidū;
- E. tā kā Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO) ir vienīgā pasaules mēroga starptautiskā organizācija, kas nodarbojas ar globāliem tirdzniecības noteikumiem starp dažādām ekonomikas zonām vai valstīm;
- F. tā kā īstenošanas un izpildes posms ir izšķiroši svarīgi Savienības tirdzniecības politikas efektivitātes garantēšanā;
- G. tā kā Savienības iedzīvotāji aizvien vairāk prasa, lai Savienības tirdzniecības politika nodrošinātu, ka preces, kas nonāk ES tirgū, ir ražotas pienācīgos un ilgtspējīgos apstākļos;
- H. tā kā Eiropas uzņēmumi tirdzniecības nolīgumu satvarā izmanto muitas tarifu samazinājumus attiecībā uz aptuveni 70 % no eksporta apjoma, kuram šādi tarifi būtu piemērojami, savukārt mūsu partneri tos izmanto aptuveni 90 % gadījumu, un ir svarīgi, ka Eiropas uzņēmumi pilnībā izmanto savas priekšrocības, lai veicinātu nodarbinātību, izaugsmi un ieguldījumus;
- I. tā kā MVU ir daļa no Eiropas ekonomikas dzinējspēka, nodrošinot 30 % no Savienības eksporta kopējā apjoma un 90 % darbvietu Eiropas Savienībā, un tā kā ir svarīgi, lai tie tiktu iekļauti Savienības tirdzniecības politikas īstenošanā, tādējādi stiprinot tās nozīmi eksportēšanā, inovācijā un internacionalizācijā;
- J. tā kā Savienība ir pasaulē lielākā pakalpojumu eksportētāja un kopš 2000. gada Savienības tirdzniecības pārpalikums šajā jomā ir desmitkārtšojies, 2016. gadā sasniedzot vairāk nekā EUR 120 miljardus;
- K. tā kā ir vajadzīga skaidra un precīza atbilde uz jautājumiem, kas radušies publiskās diskusijās par kopējo tirdzniecības politiku un tās īstenošanu;
- L. tā kā kopējā tirdzniecības politika, kā ierosināts stratēģijā "Tirdzniecība visiem", ir uz vērtību pamatota politika, kas paredzēta, lai cita starpā veicinātu labu pārvaldību, pārredzamību, ilgtspējīgu attīstību un godīgu tirdzniecības praksi;
- M. tā kā tirdzniecības politika ir jāsaskaņo ar citiem iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem un ar principu par politikas saskaņotību attīstībai, lai nodrošinātu pārredzamību, stabilitāti un taisnīgākus konkurences nosacījumus, cita starpā paturot prātā arī "Eiropa 2020" — stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei — mērķus;

Pašreizējais stāvoklis

1. norāda, ka kopš stratēģijas "Tirdzniecība visiem" publicēšanas starptautiskā situācija ir ievērojami mainījusies un tirdzniecības jomā ir jārisina jaunas problēmas un konkrēti uzdevumi; pauž bažas, ka pasaulē pieaug zināms protekcionisms, kas nav saskaņā ar PTO noteikumiem, un atgādina par savu atbalstu atvērtai, godīgai, līdzsvarotai, ilgtspējīgai un uz noteikumiem balstītai tirdzniecības sistēmai;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

2. ņem vērā to, ka ir pieaugusi Āzijas ekonomiskā nozīme un pakāpeniski samazinājusies Amerikas Savienoto Valstu tirdzniecība, radot nenoteiktību starptautiskajā tirdzniecībā, kā arī ņem vērā vietējo kritiku par starptautiskās tirdzniecības politiku un pieprasījumu pēc godīgas tirdzniecības; aicina Komisiju pielāgot tirdzniecības politiku šīm norisēm un izrādīt lielāku reaģētspēju un atbildību, vienlaikus izstrādājot ilgtermiņa stratēģiju, ņemot vērā šīs pārmaiņas starptautiskajā kontekstā; uzsver, ka šajā mainīgajā globālajā kontekstā ES loma, veicinot uz vērtību balstītu tirdzniecības programmu, ir aizvien svarīgāka Eiropas iedzīvotājiem;

3. uzsver to, ka nozīmīgāki kļūst pakalpojumi, jo īpaši digitālie pakalpojumi, tostarp preču tirdzniecības servitizācija (5. režīms), kā arī datu plūsmas un e-komercijas servitizācija starptautiskajā tirdzniecībā; uzstāj, ka šajā jomā ir jāpastiprina starptautiskie noteikumi, lai garantētu konkrētas priekšrocības patērētājiem, ārvalstu tirgu labāku pieejamību Eiropas uzņēmumiem un pamattiesību ievērošanu visā pasaulē, tostarp datu aizsardzību un privātumu; norāda, ka jautājums par personas datu aizsardzību nav apspriežams tirdzniecības sarunās, uzskata, ka iedzīvotāju digitālās tiesības būtu jāveicina, izmantojot tirdzniecības nolīgumus, un atgādina par savu nostāju jautājumā par datu aizsardzību un digitālo tirdzniecību, kas pausta rezolūcijā "Ceļā uz digitālās tirdzniecības stratēģiju"; uzsver, ka ES tirdzniecības politikai var būt svarīga loma digitālās plaisas pārvarēšanā; mudina Komisiju veicināt digitālās tirdzniecības programmu pašreizējās un turpmākajās Brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) sarunās un PTO; aicina visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos, tostarp tajos, kas pašlaik tiek apspriesti, iekļaut digitālās tirdzniecības nodaļas un atgādina, ka ir svarīgi novērst nepamatotas datu lokalizēšanas prasības; prasa Komisijai īstenot tādu digitālās tirdzniecības stratēģiju, kurā tiek ņemtas vērā iespējas, ko tā sniedz maziem un vidējiem uzņēmumiem, atvieglojot piekļuvi pasaules tirgiem;

4. uzsver, ka iekšējo un ārējo tirdzniecību ietekmēs Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības; aicina Komisiju prognozēt *Brexit* ietekmi uz Savienības tirdzniecības politiku un nodrošināt ES tirdzniecības politikas un attiecību ar trešām valstīm nepārtrauktu īstenošanu, un kurā skatīti veidi, kā rast risinājumu attiecībā uz kopīgām saistībām Pasaules Tirdzniecības organizācijā;

5. ņem vērā Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 16. maija atzinumu Nr. 2/15, kurā noteikts, ka, izņemot portfeļieguldījumu jautājumu un ieguldītāju un valsts strīdu izšķiršanas regulējumu, ES un Singapūras BTN ir Savienības ekskluzīvā kompetencē; prasa Komisijai un Padomei pēc iespējas drīzāk precizēt lēmumu par BTN turpmāko struktūru, kā arī pilnībā ievērot kompetenču sadalījumu starp ES un tās dalībvalstīm attiecībā uz sarunu norādēm, sarunām, parakstāmo un noslēdzamo priekšlikumu juridisko pamatu un jo īpaši attiecībā uz Padomes parakstu un starptautisko tirdzniecības nolīgumu slēgšanu, lai vēl vairāk nekavētu visus jau saskaņotos, bet vēl neratificētos tirdzniecības darījumus ar tirdzniecības partneriem; norāda, ka Parlaments ir savlaicīgi, pirms sarunu pamatnostādņu pieņemšanas un no visu tirdzniecības sarunu sākuma, jāiesaista un pilnībā jāinformē visos kompetences piešķiršanas un sarunu posmos, kā arī tirdzniecības nolīgumu īstenošanā; pieprasa veikt nepieciešamos pasākumus, ņemot vērā lestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu;

6. ņem vērā, ka neraugoties uz ASV izstāšanos no sarunām, pārējām 11 valstīm 2018. gada 23. janvārī Tokijā izdevās panākt vienošanos par Klusā okeāna valstu partnerības nolīgumu;

Savienības tirdzniecības sarunu programmas pašreizējais stāvoklis

7. pauž nožēlu par to, ka PTO Ministru konferencē Buenosairesā netika panākta nekāda vienošanās; uzsver daudzpusējās sistēmas primāro politisko un ekonomisko nozīmi un atkārtoti pauž atbalstu šādai sistēmai; aicina Savienību aktīvi nākt klajā ar priekšlikumiem modernu daudzpusēju noteikumu definēšanā, ņemot vērā jaunās problēmas, kas izriet no globālajām vērtību ķēdēm, un veicināt PTO centrālo lomu globālajā tirdzniecības sistēmā; atzinīgi vērtē to, ka ir stājies spēkā tirdzniecības atvieglošanas nolīgums; atzinīgi vērtē to, ka līdz 2033. gadam ir pagarināts PTO atbrīvojums attiecībā uz farmaceitiskajiem produktiem vismazāk attīstītajām valstīm; pauž nožēlu par to, ka daži daudzpusējie nolīgumi netiek ievēroti, un aicina Komisiju turpināt strādāt arī PTO satvarā, lai panāktu noteikumu un daudzpusējo nolīgumu efektīvu īstenošanu; atgādina savu iepriekšējo prasību Komisijai iesaistīties PTO darba kārtības izstrādē, jo īpaši saistībā ar uzņēmumu sociālo atbildību, tirdzniecību un ilgtspējīgu attīstību; atkārtoti pauž bažas par to, ka ASV bloķē jaunu locekļu iecelšanu PTO Apelācijas institūcijā, un uzsver, cik svarīga ir labi funkcionējoša strīdu izšķiršanas sistēma PTO; aicina Komisiju paplašināt sadarbību ar mūsu lielākajiem partneriem, vērsties pret negodīgu konkurenci un protekcionisma praksi, ko īsteno trešās valstis;

8. norāda uz strupceļu daudzpusējās sarunās par Pakalpojumu tirdzniecības nolīgumu (*TiSA*) un Vides preču nolīgumu; Prasa, lai Savienība uzņemtos iniciatīvu abu sarunu procesu atsākšanā — attiecībā uz *TiSA* — balstītos uz Eiropas Parlamenta nostāju;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

9. uzsver, ka ir pilnībā vai provizoriski stājušies spēkā vairāki BTN, piemēram, tirdzniecības nolīgumi ar Kanādu un Ekvadoru, padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma nosacījumi ES un Ukrainas asociācijas nolīgumā, kā arī vairāki ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) ar Āfrikas valstīm, un ka kopš stratēģijas "Tirdzniecība visiem" publicēšanas ir noslēgti tirdzniecības nolīgumi ar Singapūru, Vjetnamu un Japānu; uzsver, ka ir jāsniedz pietiekams politisks un administratīvs atbalsts, lai nodrošinātu, ka par tirdzniecības darījumiem var vienoties un tos var ratificēt atbilstīgos termiņos; atbalsta notiekošo modernizācijas procesu attiecībā uz tirdzniecības nolīgumiem ar Čīli un Meksiku; atgādina par savu lūgumu sākt sarunas ar Austrāliju un Jaunzēlandi, ņemot vērā tā nostāju;

10. uzsver, ka vēl vairāk jāveicina un jāpaplašina savstarpēji izdevīgas tirdzniecības un ieguldījumu attiecības ar ES stratēģiskajiem partneriem; prasa atjaunot centienus virzīties uz priekšu sarunās ar Ķīnu par visaptverošu nolīgumu par ieguldījumiem, jo īpaši attiecībā uz savstarpību attieksmē pret piekļuvi tirgum un panākumiem ilgtspējīgas attīstības jomā;

11. uzsver, ka Savienības noslēgtie nolīgumi un pašreizējās un turpmākās divpusējās sarunas rada izaugsmes iespējas, izmantojot piekļuvi tirgiem un likvidējot tirdzniecības šķēršļus; aicina Komisiju nepārtraukti sadarboties ar ieinteresētajām personām, lai novērtētu prioritātes notiekošajās sarunās; atgādina, ka sarunu saturam ir jābūt svarīgākam par sarunu gaitu, ka sarunām ir jānotiek savstarpēja izdevīguma un labuma garā, ka ir jāgarantē Eiropas normu un standartu ievērošana, novēršot draudus Eiropas sociālajam modelim un videi, un ka sarunās nav jāapspriež sabiedriskie pakalpojumi, tostarp vispārējās nozīmes pakalpojumi un vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumi atbilstoši LESD 14. un 106. pantam un 26. protokolam, kā arī audiovizuālie pakalpojumi; uzsver, ka Komisijai visās tirdzniecības sarunās ir jānodrošina, ka ES, valsts un vietējās iestādes patur pilnīgas tiesības ieviest, pielāgot, saglabāt vai atcelt jebkurus pasākumus attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu nodošanu ekspluatācijā, organizēšanu, finansēšanu un nodrošināšanu, tāpat kā iepriekšējos tirdzniecības nolīgumos;

12. prasa Komisijai un dalībvalstīm ik pēc pieciem gadiem pārskatīt un vajadzības gadījumā atjaunināt notiekošo tirdzniecības sarunu pilnvaras, lai pielāgotu tās iespējami mainīgajai situācijai un problēmām, un paredzēt tirdzniecības nolīgumos pārskatīšanas klauzulas, lai nodrošinātu nolīgumu maksimāli efektīvu īstenošanu un iespējas izdarīt tajos korekcijas nolūkā atspoguļot pašreizējo situāciju un pielāgoties tai, ar nosacījumu, ka tiek garantēta parlamentārā pārbaude un pārredzamība;

13. norāda, ka Komisija ir vairākkārt paziņojusi par sarunu sāksanu ar Honkongu un Taivānu par ieguldījumiem, un aicina Komisiju beigt sagatavošanās darbus, lai varētu pēc iespējas drīzāk oficiāli sākt sarunas par ieguldījumu nolīgumiem;

14. uzsver, ka Eiropas ekonomikai ir svarīgi gan iekšējie, gan ārējie ieguldījumi un ka ir jānodrošina Eiropas investoru aizsardzība ārvalstīs; prasa Komisijai turpināt darbu pie jaunas daudzpusējas ieguldījumu tiesu sistēmas, kurai cita starpā vajadzētu būt koncentrētai uz to, ka tiek garantētas valstu tiesības regulēt, un uz pārredzamību, kā arī nodrošināt apelācijas mehānismu, stingrus noteikumus par interešu konfliktu un rīcības kodeksu; uzskata, ka šajā jaunajā sistēmā ir jāskata investoru saistības un ar to ir jānovērš nebūtiska tiesāšanās, jāuztur tiesības pieņemt regulējumu sabiedrības interesēs un jānovērš regulatīvais sastingums, kā arī jāgarantē visu investoru tiesiskā vienlīdzība (īpašu uzmanību pievēršot mikrouzņēmumiem un MVU), neatkarība, pārredzamība un atbildība; jāizpēta iespējas iekļaut procedūras noteikumus arī par pretpasībām, ja ieguldījumi, par kuriem ir iesniegta prasība, ir veikti pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem, un novērst paralēlu prasību iesniegšanu dažādās jurisdikcijās, tādējādi precizējot attiecības ar valstu tiesām;

15. aicina dalībvalstis tagad, kad Eiropas Savienības Tiesa beidzot ir panākusi skaidrību par pilnvaru jautājumiem, beidzot atbloķēt procedūru attiecībā uz Maurītanijas Konvenciju par pārredzamību uz līgumu balstītā investoru un valsts arbitražā, un aicina Komisiju divkārtot tās centienus šajā saistībā; prasa arī no 2020. gada nākt klajā ar pārskatītu regulu par tiesībām saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem, ko noslēgušas dalībvalstis;

16. sagaida pastiprinātu ES un tās dalībvalstu iesaistīšanos ANO apspriedēs par saistošu nolīgumu par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām;

17. ar bažām norāda, ka izcelsmes noteikumu reforma, par ko tika paziņots stratēģijā "Tirdzniecība visiem", nav īstenota; uzsver izcelsmes noteikumu sarežģītību un atkārtoti prasa atjaunināt tos, padarot viegli piemērojamus un skaidrākus; akcentē 10. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības ministru konferencē pausto apņemšanos līdz 2018. gada beigām pabeigt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Konvencijas par izcelsmes noteikumiem pārskatīšanu; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot ziņojumu, kurā tiek izvērtēts pašreizējais stāvoklis saistībā ar izcelsmes noteikumiem, ņemot vērā ar divpusējiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem īstenoto izcelsmes noteikumu kumulatīvo ietekmi;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

18. norāda, ka, īstenojot Savienības tirdzniecības politiku, īpaša uzmanība ir jāpievērš lauksaimniecības produktiem, kā arī Eiropas ražotāju un patērētāju interesēm, jo īpaši ņemot vērā visu BTN kumulatīvo ietekmi uz nozari; uzsver, ka tirdzniecības nolīgumi var pāvērt ekonomikas perspektīvas lauksaimniecības pārtikas nozarē, jo īpaši saistībā ar nolīgumu, kas noslēgts ar Japānu; norāda, ka Savienība ir lielākā lauksaimniecības produktu eksportētāja pasaulē; uzsver, ka ir svarīgi panākt taisnīgu līdzsvaru starp paaugstināta riska lauksaimniecības produktu aizsardzību un Savienības aktīvu interešu veicināšanu attiecībā uz pārtikas produktu eksportu, cita starpā paredzot pārejas periodus un atbilstīgas kvotas, kā arī attiecīgos gadījumos vislielākā riska produktu iespējamo neiekļaušanu eksporta produktu klāstā; norāda, ka ir būtiski nodrošināt augsta līmeņa sanitārās un fitosanitārās normas saskaņā ar ES piesardzības principu, vienlaikus cīnoties pret jebkādu diskriminējošu izturēšanos šajā jomā;

Savstarpības princips kā Savienības tirdzniecības politikas stūrakmens un godīgas konkurences garantija

19. stingri uzskata, ka vienam no Savienības tirdzniecības politikas galvenajiem mērķiem jābūt godīgas konkurences veicināšanai un vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai; atzinīgi vērtē to, ka ziņojumā par Savienības tirdzniecības stratēģijas īstenošanu vairākkārt ir pieminēts savstarpības princips; atkārtoti norāda, ka savstarpībai ir jābūt vienam no Savienības tirdzniecības politikas stūrakmeņiem, vienlaikus ņemot vērā, ka attiecīgā gadījumā ir nepieciešama asimetrija ar attīstības valstīm un preferenciālas attieksmes noteikumi mazāk attīstītajām valstīm; ņem vērā Komisijas grozīto priekšlikumu regulai par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Savienības publiskā iepirkuma iekšējam tirgum; tas varētu būt nozīmīgs instruments, ar ko nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus piekļuvē trešo valstu tirgiem; uzskata, ka iniciatīvas, kas aicina pārbaudīt ārvalstu tiešos ieguldījumus Eiropas Savienībā, mērķis ir aizsargāt Savienības un tās dalībvalstu drošību un sabiedrisko kārtību un ka tādējādi varētu panākt lielāku savstarpību attiecībā uz piekļuvi tirgum, vienlaikus nodrošinot pastāvīgu atvērtību ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem;

20. norāda, ka, īstenojot tirdzniecības politiku, būtu jāpalīdz nodrošināt uzņēmumiem taisnīgus, līdzvērtīgus un uzticamus konkurences apstākļus; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta jauna antidempinga metodika gadījumos, kad trešā valstī tiek veikta tirgus kropļošana; ņem vērā iestāžu nolīgumu par tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju; uzsver jauno iespēju, ko tie sniedz, jo īpaši attiecībā uz nodevu piemērošanu kaitējuma starpībai; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt šo jauno instrumentu atbilstīgu īstenošanu, nekavējoties iejaucoties, lai labotu jebkādu nepareizu vai ļaunprātīgu darbību, proporcionāli un pilnībā ievērojot atbilstību PTO tiesību aktiem un citām Savienības juridiskajām saistībām; atzinīgi vērtē Komisijas aktīvo nostāju, izvērsot tirdzniecības aizsardzības instrumentus 2016. gadā, un aicina rast līdzīgu risinājumu un reaģētspēju gadījumos, kad daži no mūsu tirdzniecības partneriem nepamatoti izmanto šos instrumentus pret ES eksportu;

21. pauž nožēlu par to, ka Komisijas ziņojumā par tirdzniecības politikas stratēģijas īstenošanu tik vien kā pieminēts koordinācijas darbs, kas būtu jāveic attiecībā uz muitu; norāda, ka tirdzniecības politikas uzdevums ir sekmēt cīņu pret nelikumīgu tirdzniecību, lai nodrošinātu ES uzņēmumu konkurētspēju un garantētu patērētāju drošības augstu līmeni; norāda arī uz konkurences politikas svarīgo nozīmi šajā saistībā un uz divpusēju un daudzpusēju sarunu nepieciešamību šā mērķa īstenošanai;

Efektīvu transversālu instrumentu izmantošana visiem izdevīgās tirdzniecības politikas īstenošanā

22. prasa, lai tirdzniecības politikas īstenošana kļūtu par neatņemamu Savienības tirdzniecības stratēģijas sastāvdaļu;

23. mudina Komisiju gadījumos, kad tiek konstatēta nepareiza darbība un šķēršļi vai kad partneris neievēro saistības, nekavējoties izmantot tās rīcībā esošos instrumentus, jo īpaši strīdu izšķiršanas procedūru, kā arī pašreizējos *ad hoc* procesus, kas paredzēti tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības nosacījumiem Savienības brīvās tirdzniecības nolīgumos;

24. aicina Komisiju izvērtēt pašlaik pieejamos cilvēkresursus un finanšu resursus, lai labāk sagatavotu tirdzniecības nolīgumus, kas jāpieņem mūsu likumdevējiem, un lai nodrošinātu labāku tirdzniecības politikas īstenošanu, un aicina izveidot Komisijas satvarā īpašu dienestu, kuram tiktu uzticēta tirdzniecības politikas īstenošanas uzraudzība un pastāvīga novērtēšana, un kurš ziņotu Parlamentam;

25. mudina Komisiju un dalībvalstis, jo īpaši izmantojot digitālos instrumentus, turpināt strādāt pie tā, lai novērstu administratīvos šķēršļus un nevajadzīgu slogu, vienkāršotu tehniskās procedūras un atbalstītu uzņēmumus centienos gūt labumu no tirdzniecības nolīgumiem un instrumentiem;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

26. uzsver, ka izšķirīgi svarīgs ir Savienības delegāciju un dalībvalstu vēstniecību un sociālo partneru veiktais darbs, kas ļauj ātri un tieši rīkoties, lai veiksmīgi īstenotu tirdzniecības noteikumus, kā arī ātri noteiktu un risinātu problēmas un šķēršļus; uzskata, ka Savienības delegācijas būtu ieguvējas, ja tiktu ieviesta pilnveidota sistēma, balstoties uz vienotu noteikumu kopumu un norādēm, lai nodrošinātu lielāku saskaņotību; mudina Komisiju ciešāk iesaistīt ES delegācijas trešās valstīs spēkā esošo un jauno brīvās tirdzniecības nolīgumu īstenošanā, it īpaši attiecībā uz vietējo jaunuzņēmumu stiprināšanu; mudina Komisiju un EĀDD turpināt izvērst diplomātisko darbību ekonomikas jomā, cita starpā iesaistot Eiropas tirdzniecības palātas;

27. aicina Komisiju veikt pētījumu par tirdzniecības nolīgumu kumulatīvo ietekmi pa nozarēm un pa valstīm, tādējādi palīdzot izvērtēt mūsu tirdzniecības politiku, lai paredzētu un pielāgotu tās radītās sekas;

28. uzsver, ka dažās nozarēs var rasties ar tirdzniecību saistītas ekonomiskas grūtības; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt papildu politikas virzienus, ņemot vērā sociālo perspektīvu, lai maksimāli palielinātu ieguvumus un samazinātu negatīvās sekas, ko varētu radīt tirdzniecības liberalizācija; šajā sakarībā aicina Komisiju palielināt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda efektivitāti un padarīt to proaktīvāku;

29. mudina Komisiju turpināt un padziļināt sadarbību ar tādām starptautiskām organizācijām un forumiem kā G20, Apvienoto Nāciju Organizācija, ESAO, SDO, Pasaules Banka, Pasaules Muitas organizācija un Starptautiskā Standartizācijas organizācija, lai izstrādātu un īstenotu starptautiskus standartus, kā arī uzraudzītu tirdzniecību, tostarp attiecībā uz sociālajiem un vides aspektiem;

Komisijas pirmā ziņojuma par brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN) īstenošanu analīze

30. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts Komisijas pirmais ziņojums par BTN īstenošanu; prasa Komisijai turpināt katru gadu publicēt šo dokumentu; tomēr papildus uzstāj, lai Komisija veiktu padziļinātākus vispusīgus pētījumus par Savienības BTN īstenošanu, vairāk iedziļinātos šajā jautājumā un nodrošinātu, ka pētījumos ir ietverta attiecīga un atbilstīga ekonometriskā un kvalitatīvā analīze, datu interpretācija un konkrēti ieteikumi, piedāvājot kontekstu attiecībā uz publicētajiem skaitļiem un nodrošinot papildu kvalitatīvu informāciju, tostarp — attiecībā uz noteikumu īstenošanu — tādas BTN sadaļas kā tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība (TIA) un publiskais iepirkums; uzsver, ka tādējādi būs iespējams iegūt visaptverošu un labāku novērtējumu par nolīgumu reālo ietekmi uz vietas, lai panāktu, ka šis ziņojums ir efektīvs instruments ES iestāžu orientēšanā uz Savienības tirdzniecības stratēģijas noteikšanu un vadīšanu; šajā sakarībā uzskata, ka minētajiem pētījumiem būtu jānosaka un jāizmanto kopēja metodoloģija;

31. prasa Komisijai ziņot par lielākās labvēlības režīma (MFN) nosacījumiem pašreizējos ES divpusējos brīvās tirdzniecības nolīgumos un par MFN praktisko ietekmi, garantējot papildu piekļuvi ES tirgum trešās valstīs, kas panākama, izmantojot ar ES BTN partneriem apspriestos BTN;

32. uzsver, ka ziņojumā trūkst vairāku faktu un skaitļu; prasa Komisijai turpināt strādāt ar dalībvalstīm un partnervalstīm, lai iegūtu vairāk datu un informācijas par nolīgumu īstenošanu; prasa Komisijai cita starpā sniegt informāciju par visu BTN ietekmi uz izaugsmi un darbavietām, BTN ieguldījumu tirdzniecības plūsmu attīstībā un tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu ietekmi uz ieguldījumu plūsmām un pakalpojumu tirdzniecību;

33. pauž bažas par to, ka Savienības BTN vāji tiek izmantotas tirdzniecības preferences, jo īpaši par to, ka Eiropas eksportētāji tās izmanto mazākā mērā nekā partnervalstu uzņēmumi; prasa, lai Komisija pēc iespējas drīzāk noteiktu šo atšķirību iemeslus un uz tiem reaģētu; prasa Komisijai izvērtēt saikni starp sarežģītiem izcelsmes noteikumiem un to, kā ekonomikas dalībnieki ievieš preferenciālās tirdzniecības nolīgumus; aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami izstrādāt pasākumus, lai labāk informētu ekonomikas dalībniekus par nolīgumos paredzētajām tirdzniecības preferencēm; uzskata, ka ir jāsniedz izvērsta informācija, tostarp mikrolīmenī, lai varētu pareizi novērtēt ES BTN īstenošanu;

34. uzskata, ka Komisijai jāseko brīvās tirdzniecības nolīgumu noteikumu īstenošanai ar tikpat lielu uzmanību, kādu tā velta sarunu posmam; aicina Komisiju skatīt īstenošanas sarežģījumus ar attiecīgajiem ES tirdzniecības partneriem, lai rastu risinājumus un sistematizētu viedokļu apmaiņu ar Eiropas ekonomikas dalībniekiem;

35. aicina Komisiju paplašināt analīzē iekļauto nozaru klāstu un informēt par sekām, ko tirdzniecības nolīgumu īstenošana rada attiecībā uz nozarēm, kas tiek uzskatītas par neaizsargātām;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

36. atzinīgi vērtē paziņojumu par to, ka ir izstrādāts rīcības plāns katra tirdzniecības nolīguma īstenošanai, un prasa Komisijai iesaistīt šādu plānu izstrādē visas ieinteresētās personas; aicina Komisiju noteikt paredzētos mērķus un konkrētus kritērijus, kas ļautu veikt skaidru novērtējumu par, piemēram, stāvokli ar tarifiem nesaistīto šķēršļu atcelšanā, izmantoto preferenču un kvotu īpatsvaru vai stāvokli attiecībā uz sadarbību regulējuma jomā, kā arī progresu tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības ziņā; sagaida, ka īstenošanas rīcības plāni tiks nosūtīti Parlamentam kopā ar oficiālu pieprasījumu, un prasa informāciju par rīcības plānu īstenošanā sasniegto progresu iekļaut ikgadējā ziņojumā par BTN īstenošanu;

37. norāda, ka tirdzniecības nolīgumi nevar stāties spēkā, pirms tos nav ratificējis Eiropas Parlaments, un tas attiecas arī uz asociācijas nolīgumu tirdzniecības sadaļām; uzskata, ka ir horizontāli jāievieš prakse sagaidīt Parlamenta piekrišanu pirms politiski svarīgu nolīgumu provizorisks piemērošanas, kā to apņēmās panākt komisāre C. Malmström savā uzklausīšanā 2014. gada 29. septembrī;

Kopējās tirdzniecības politikas īpašie noteikumi attiecībā uz MVU

38. aicina Komisiju izvērtēt MVU paredzēto instrumentu kopumu, lai izstrādātu integrētāku vispārējo pieeju, kā arī patiesu stratēģiju MVU internacionalizācijai un atbalstīšanai eksporta jomā; mudina Komisiju veicināt šo pieeju starptautiskajos forumos; atbalsta iesaistīšanos efektīvās MVU paredzētās informācijas kampaņās, lai tiektos palielināt preferenču izmantošanas īpatsvaru ES brīvās tirdzniecības nolīgumos; uzsver, cik liela nozīme ir daudzvalodībai, vērsties pie visu ES dalībvalstu MVU; prasa, lai MVU būtu pieejams lielāks juridiskais un administratīvais atbalsts, ņemot vērā eksportu uz ārvalstu tirgiem; tas panākams, ne tikai apjauninot tīmekļvietnes, bet arī apsverot tādu jaunu instrumentu izmantošanu kā tiešsaistes tehniska tērzēšana, kas varētu nodrošināt vieglāk pieejamu pamata atbalstu; prasa, lai Savienības deleģācijas papildinātu informāciju par eksportēšanu uz attiecīgajiem aizjūru tirgiem, lai palīdzētu MVU;

39. pauž nožēlu par to, ka Komisijas ziņojumā par BTN īstenošanu nav iekļauts daudz informācijas par MVU; aicina Komisiju ziņojumā vienu sadaļu veltīt tam, kā tirdzniecības nolīgumu īstenošana ietekmē MVU, un paredzēt īpašus noteikumus attiecībā uz MVU;

40. atzinīgi vērtē to, ka brīvās tirdzniecības nolīgumos, par kuriem pašlaik notiek sarunas, tiek paredzētas īpašas sadaļas attiecībā uz MVU, un prasa Komisijai turpināt vest sarunas un paredzēt īpašas sadaļas un noteikumus attiecībā uz MVU gan tirdzniecības nolīgumos, par kuriem tā ved sarunas, gan arī tās likumdošanas priekšlikumos, lai uzlabotu mazo un vidējo uzņēmumu spēju iesaistīties tirdzniecībā un ieguldījumos; uzsver, ka izpratne par izcelsmes noteikumu sarežģītību, to atjaunināšana, izskaidrošana un vieglāka piemērošana ir ļoti svarīga mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un ka sarunās ir jāvienojas par īpašiem MVU paredzētiem noteikumiem, lai risinātu jautājumu par mazo uzņēmumu piekļuvi ārvalstu publiskajiem iepirkumiem; prasa Komisijai tiekties nodrošināt MVU pielāgotu izcelsmes noteikumu kalkulatoru, kam būtu īpaši jārada tiem iespēja izmantot preferences, kas pieejamas saskaņā ar spēkā esošajiem nolīgumiem, lai palielinātu preferenču izmantošanas īpatsvaru;

Publiskā iepirkuma pieejamības un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības svarīgums

41. ņem vērā, ka sarunās par nolīgumiem ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība ir Savienības ofensīvās politikas elements; uzsver, ka ziņojumā par BTN īstenošanu ir norādīts — atsevišķas partnervalstis neievieš noteikumus par ģeogrāfisko izcelsmes norāžu aizsardzību, un aicina Komisiju rīkoties pēc iespējas drīzāk, lai panāktu, ka minētās saistības tiek ievērotas;

42. atgādina, ka Savienībai ir vispieejamākais publiskais iepirkums pasaulē; pauž bažas par to, ka vairāki partneri neievieš ES BTN noteikumus par piekļuvi publiskā iepirkuma tirgum, tādējādi kaitējot ES uzņēmumiem, un ka piekļuve konkrētu trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem ir ļoti ierobežota; prasa Komisijai strādāt pie tā, lai panāktu plašāku piekļuvi trešo valstu publiskajam iepirkumam un paredzēt attiecīgus pasākumus atbilstoši Nolīguma par valsts iepirkumu (VIN) noteikumiem, kas īstenojami attiecībā ar trešām valstīm un publiskā iepirkuma pieejamības ziņā par prioritāriem nosaka savus uzņēmumus; aicina Komisiju vākt un publicēt uzņēmumu līmeņa datus par publiskā iepirkuma nosacījumu izmantošanu BTN, lai labāk izprastu grūtības, ar kurām saskaras ES uzņēmumi;

43. prasa Komisijai sniegt labāku informāciju par publiskā iepirkuma pieejamību, iekļaujot pārskatu par tās attīstību vairāku gadu garumā un statistikas datus, kā arī sniegt konkrētu informāciju par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības radītajiem ieguvumiem;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

Tirdzniecības politikas efektīva īstenošana — stimulS Savienības vērtību popularizēšanai un aizsardzībai

44. atgādina, ka ar kopējo tirdzniecības politiku ir jāpalīdz veicināt LES 2. pantā minētās Savienības vērtības, kā arī sasniegt tādas LES 21. pantā minētos mērķus kā demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību, pamattiesību un pamatbrīvību ievērošana, vienlīdzība, cilvēka cieņas respektēšana un vides un sociālo tiesību aizsardzība; uzskata — lai sasniegtu šos mērķus, Komisijai ir jārīkojas izlēmīgi un ilgtspējīgi; uzsver, ka ANO programma 2030. gadam un Parīzes klimata nolīgums nodrošina galvenos mērķrādītājus, pēc kuriem mērāms ES tirdzniecības politikas ieguldījums saskaņoto globālo ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanā;

45. aicina Komisiju regulāri uzraudzīt vispārējo preferenču sistēmu (VPS), jo īpaši VPS+, un turpināt reizi divos gados publicēt ziņojumus; aicina Komisiju pastiprināt darbu ar saņēmējvalstīm, EĀDD, Savienības delegācijām, dalībvalstu diplomātiskajām misijām, starptautiskajām organizācijām, uzņēmumiem, sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību, lai uzlabotu informācijas vākšanu un nodrošinātu padziļinātu uzraudzības analīzi nolūkā skaidri novērtēt visu sistēmas aspektu īstenošanu; uzsver, ka VPS efektivitāte ir atkarīga no Komisijas spējas pārraudzīt un īstenot tiesību normu noteikumus gadījumos, kad netiek īstenotas starptautiskās konvencijas darba vai vides jomā;

46. norāda, ka jaunās paaudzes nolīgumos ir iekļautas klauzulas par cilvēktiesībām un sadaļas par ilgtspējīgu attīstību, kuru pilnīga īstenošana ir vērsta uz to, lai garantētu un veicinātu cilvēktiesību ievērošanu, Savienības vērtības un augsta līmeņa sociālos un vides standartus; ņem vērā Komisijas ziņojumā par brīvās tirdzniecības nolīgumu īstenošanu iekļauto ilgtspējīgas attīstības sadaļu novērtējumu un aicina savlaicīgi īstenot spēkā esošos TIA noteikumus; prasa Komisijai izstrādāt skaidru un konkrētu metodiku šo sadaļu īstenošanas uzraudzībai un novērtēšanai, ņemot vērā to, ka nav iespējams veikt šo novērtēšanu, tikai pamatojoties uz kvantitatīviem datiem; atgādina, ka atsevišķos gadījumos ir grūti īstenot TIA noteikumus, piemēram, attiecībā uz ES un Korejas BTN, un tāpēc atkārtoti aicina stiprināt TIA sadaļu izpildi un pārraudzību, visos tirdzniecības nolīgumos vairāk iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, tostarp sociālos partnerus; pauž nožēlu par to, ka Komisija ir priekšlaicīgi noslēgusi debates par to, kā stiprināt tirdzniecības nolīgumos iekļautās ilgtspējīgas attīstības sadaļas izpildi, tostarp citu risinājumu starpā apsvērt uz sankcijām balstītu pieeju;

47. šajā saistībā atgādina par valsts konsultatīvo grupu (VKG) būtisko nozīmi; uzsver potenciālo pievienoto vērtību, kāda ir strukturētākām un pārredzamākām attiecībām ar tirdzniecības partneru VKG, atzīstot to izšķirīgi svarīgo nozīmi, lai labāk izprastu vietējās vajadzības un vietējos mērķus; uzskata, ka VKG ir būtiska nozīme to procesu veicināšanā, kas ir nepieciešami, lai labāk uzraudzītu un īstenotu TIA sadaļas;

48. atzinīgi vērtē tirdzniecības atbalsta stratēģijas pārskatīšanu un atbalsta mērķi par jaunattīstības valstu spēju stiprināšanu, lai tās varētu labāk izmantot Savienības tirdzniecības nolīgumu piedāvātās iespējas; uzsver arī to, ka ar šādu stratēģiju būtu jāveicina taisnīga un ētiska tirdzniecība, un tai vajadzētu kļūt par svarīgu rīku, lai novērstu pieaugošo nevienlīdzību un atbalstītu ekonomisko attīstību ES partnervalstīs; mudina Komisiju palīdzēt jaunattīstības valstīm pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai cita starpā saglabātu Eiropas tirgus pieejamību to eksportam un cīnītos pret klimata pārmaiņām;

49. atkārtoti pauž atbalstu vērienīgu korupcijas apkarošanas noteikumu Savienības ekskluzīvajā kompetencē iekļaušanai visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos; atzinīgi vērtē to, ka ES un Meksikas, kā arī ES un Čīles asociācijas nolīgumu atjaunināšanas sarunās tiek apspriesti korupcijas apkarošanas noteikumi; atgādina, ka BTN nodrošina labu iespēju paplašināt sadarbību cīņā pret noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, krāpšanos nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

50. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas ziņojumā par tirdzniecības stratēģijas īstenošanu ir ņemts vērā dzimumu līdztiesības jautājums; uzsver mērķi uzlabot tirdzniecības sniegtās priekšrocības sievietēm un vīriešiem vienādā mērā, tostarp īstenojot stratēģiju "Palīdzība tirdzniecībai"; uzsver, ka tāpēc Komisijai ir jāīsteno proaktīva pieeja, veicinot dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanu ES tirdzniecības politikā, un prasa Komisijai iekļaut šo aspektu tās turpmākajos gada īstenošanas ziņojumos;

51. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos nodrošināt, ka tirdzniecības sarunās par pastāvošā ES un Čīles asociācijas nolīguma modernizāciju pirmo reizi ES vēsturē tiks iekļauta īpaša sadaļa par dzimumjautājumiem un tirdzniecību; atkārtoti aicina Komisiju un Padomi veicināt un atbalstīt īpašas sadaļas par dzimumjautājumiem iekļaušanu ES tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos;

52. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts regulējums pret spīdzināšanu, un atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt tā pareizu īstenošanu un to, lai mūsu tirdzniecības partneri šo regulējumu ievērotu; atbalsta to, ka starptautiskā līmenī tiek veidota alianse pret spīdzināšanu;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

53. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Regula (ES) 2017/821 par konfliktu izraķteņiem, kuras mērķis ir sekmēt globālās vērtības ķēdes atbildīgāku pārvaldību; aicina Komisiju, dalībvalstis un citas attiecīgās ieinteresētās personas turpināt sagatavošanas darbus, lai panāktu regulējuma stāšanos spēkā; aicina Komisiju nodrošināt, ka papildu pasākumi tiek izstrādāti efektīvi un ka dalībvalstīm un iesaistītajām valstu ieinteresētajām personām tiek sniegtas nepieciešamās zināšanas un palīdzība, īpašu uzsvāru liekot uz atbalstu MVU, lai palielinātu to spēju izpildīt regulā paredzētās pienācīgas pārbaudes prasības;

54. atzīst integrēto globālo piegādes ķēžu izplatīšanos starptautiskās tirdzniecības modeļos; atkārtoti aicina rast veidus, kā izstrādāt globālās vērtību ķēdes pārredzamības un pārskatatbildības stratēģijas un noteikumus, un uzsvē, ka kopējā tirdzniecības politika ir jāīsteno tā, lai nodrošinātu atbildīgu globālās vērtību ķēdes pārvaldību; prasa Komisijai tās tirdzniecības politikas ietvaros popularizēt un stiprināt uzņēmumu sociālo atbildību, tostarp veikt papildu pasākumus nolūkā izstrādāt īpašus noteikumus un praksi, ņemot vērā ESAO Vadlīnijas daudz nacionāliem uzņēmumiem, lai nodrošinātu uzņēmumu sociālās atbildības efektīvu īstenošanu; atkārtoti pieprasa Komisijai visos tirdzniecības nolīgumos iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības aspektu un efektīvi uzraudzīt šos noteikumus, ņemot vērā pilnveidoto TIA sadaļas neatkarīgo uzraudzību, ko pieprasīja Parlaments un kas ietver pilsoniskās sabiedrības iesaisti; atkārtoti pauž atbalstu tādām starptautiskām iniciatīvām kā Bangladešas ilgtspējības pakts un prasa Komisijai koncentrēties uz minētās iniciatīvas īstenošanu;

55. aicina Komisiju un visus starptautiskos dalībniekus ievērot jaunās ESAO Pienācīgas pārbaudes vadlīnijas par atbildīgām piegādes ķēdēm apģērbu un apavu ražošanas nozarē;

56. atgādina, ka ES tirdzniecības un attīstības politikai globālā mērogā ir jāsekmē ilgtspējīga attīstība, reģionālā integrācija un jaunattīstības valstu iekļaušana reģionālajās un visbeidzot globālajās vērtību ķēdēs, pamatojoties uz ekonomisko diversifikāciju, kurai nepieciešami taisnīgi un uz attīstību orientēti globāli tirdzniecības noteikumi; aicina Komisiju turpināt atbalstīt kontinentālās brīvās tirdzniecības zonas izveidi Āfrikā, sniedzot politisko un tehnisko palīdzību;

57. atgādina par ES apņemšanos izskaust bērnu darba ļaunākās formas globālā līmenī, jo šāda apņemšanās izriet no mūsu vērtībām, kā noteikts LES 21. pantā; atkārtoti aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, lai aizliegtu tādu preču importu, kuru ražošanā izmantots bērnu darbs vai cita veida piespiedu darbs, vai mūsdienu verdzība; šajā saistībā uzsvē, ka ir svarīgi valstīm, kuras to vēl nav izdarījušas, ratificēt SDO Konvenciju Nr. 182 par bērnu darba ļaunākajām formām un Konvenciju Nr. 138 par minimālo vecumu iesaistei nodarbinātībā;

58. ņem vērā progresu attiecībā uz EPN slēgšanu un īstenošanu; uzskata, ka nepieciešama padziļināta analīze par to ietekmi uz Āfrikas tautsaimniecībām un tās apakšnozarēm, attiecīgajiem darba tirgiem un reģionu iekšējo tirdzniecību Āfrikā; aicina Komisiju turpināt dialogu patiesas partnerības garā, lai pievērstos neatrisinātajiem jautājumiem; atgādina, ka EPN ir asimetriski nolīgumi, kuros ir jāpiešķir vienlīdzīga nozīme attīstības un tirdzniecības aspektiem; šajā saistībā prasa laikus īstenot papildinošos pasākumus, tostarp Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļu izmaksu;

59. turklāt atzinīgi vērtē *Cariforum* ekonomisko partnerattiecību nolīguma īstenošanu; norāda, ka ir nepieciešama turpmāka izpratnes veicināšana, lai nodrošinātu CARICOM valstu spēju izmantot nolīgumā paredzētās iespējas; atzinīgi vērtē apvienotās konsultatīvās komitejas izveidi, taču mudina Komisiju nodrošināt, lai turpmāk pilsoniskās sabiedrības institūcijas tiktu sasauktas savlaicīgi;

60. atkārtoti aicina ES strādāt, lai rastu atbilstīgus un efektīvus risinājumus pārredzamas un funkcionālas obligātas "sociālas un vides izsekojamības" marķējuma sistēmas ieviešanai visā ražošanas ķēdē atbilstoši PTO Nolīgumam par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā, vienlaikus veicinot līdzīgu darbību starptautiskā līmenī;

Pārredzamība un informācijas pieejamība — aspekti, kas jāparedz Savienības tirdzniecības politikas īstenošanā

61. ņem vērā Komisijas veikto darbu attiecībā uz pārredzamību un aicina Komisiju veikt sarunas pēc iespējas pārredzamāk un pilnībā ievērojot paraugpraksi, kas iedibināta citās sarunās; uzskata, ka par vienu no saviem galvenajiem mērķiem Komisijai ir jāizvirza mērķis panākt pārredzamību; aicina Komisiju un dalībvalstis publicēt dokumentus, kas saistīti ar sarunām par nolīgumiem un to īstenošanu, vienlaikus nepadaudot Savienības nostāju sarunās;

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

62. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt reālu komunikācijas stratēģiju attiecībā uz tirdzniecības politiku, kā arī katru tirdzniecības nolīgumu, lai maksimāli izplatītu informāciju un pielāgotu to katra ekonomikas dalībnieka vajadzībām tā, ka viņi var gūt labumu no nolīgumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt pasākumus ekonomikas dalībnieku informētības uzlabošanai par noslēgtajiem nolīgumiem, uzturot regulāru dialogu ar profesionālajām apvienībām, uzņēmumiem un pilsonisko sabiedrību;

63. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir publicējusi pilnvaras sarunām par Transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (TTIP), CETA, TiSA, nolīgumiem ar Japānu, Tunisiju un Čīli, kā arī Daudzpusējās ieguldījumu tiesas (MIC) konvenciju un Komisija ir publicējusi priekšlikumus sarunu pilnvarām saistībā ar nolīgumiem ar Austrāliju un Jaunzēlandi, kā arī par MIC izveidi, ņemot vērā Parlamenta ilgstošo prasību nodrošināt pārredzamību; aicina Padomi un dalībvalstis publicēt visas sarunu pilnvaras un Komisiju publicēt visus priekšlikumus par pilnvarojumu turpmāku sarunu sākšanai; prasa, lai Padome un Komisija sarunu pilnvaru sagatavošanā un pieņemšanā ņemtu vērā Parlamenta ieteikumus;

64. atkārtoti prasa, lai tirdzniecības politikas uzraudzībā, tostarp (bet ne tikai) TIA nosacījumu īstenošanā, tiktu vairāk iesaistītas dalībvalstis, Eiropas Parlaments, dalībvalstu parlamenti, ekonomikas dalībnieki, kā arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un sociālie partneri; aicina Komisiju tirdzniecības nolīgumu īstenošanas nolūkā publicēt rīcības plānu un pastiprinātas partnerības aprakstu;

65. prasa Komisijai uzlabot to ietekmes novērtējumu kvalitāti, kas tiek veikti attiecībā uz katru tirdzniecības nolīgumu, un iekļaut tajos nozares un ģeogrāfisko analīzi; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt labāku un savlaicīgāku komunikāciju attiecībā uz informāciju, kas ietverta tirdzniecības nolīgumu *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtējumos;

66. atzinīgi vērtē paziņojumu par konsultatīvās grupas izveidi tirdzniecības politikas uzraudzībai; uzsver to, ka ir svarīgi ātri ieviest šo jauno struktūru un darīt to pārredzami, publiski un iekļaujoši; prasa Komisijai regulāri publicēt šīs konsultatīvās grupas sanāksmēs pieņemtos dokumentus un informāciju par tās darbu; aicina Komisiju arī noteikt procesus, lai nodrošinātu, ka uz konsultatīvās grupas uzdotajiem jautājumiem tiek sniegta pienācīga atbilde;

o

o o

67. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamenti, kā arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0231

Ieslodzīto ar ES un Irānas dubultpilsonību stāvoklis Irānā**Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par ieslodzīto ar ES un Irānas dubultpilsonību stāvokli Irānā (2018/2717(RSP))**

(2020/C 76/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, jo īpaši 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Irānu pēc vienošanās panākšanas kodolenerģijas jomā ⁽¹⁾, 2014. gada 3. aprīļa rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Irānu ⁽²⁾, 2011. gada 17. novembra rezolūciju par Irānu — pēdējā laikā notikušajiem cilvēktiesību pārkāpumiem ⁽³⁾ un 2011. gada 10. marta rezolūciju par ES nostāju attiecībā uz Irānu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par ES ikgadējiem ziņojumiem par cilvēktiesībām,
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu, spīdzināšanu, vārda brīvību un cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā jauno ES Stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kurā cilvēktiesību aizsardzība un uzraudzīšana ir noteiktas par visu ES politikas virzienu neatņemamu daļu,
 - ņemot vērā Padomes 2018. gada 12. aprīļa Lēmumu (KĀDP) 2018/568 ⁽⁵⁾, ar ko par vienu gadu (līdz 2019. gada 13. aprīlim) pagarina ierobežojošus pasākumus, kas saistīti ar nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā,
 - ņemot vērā kopīgo paziņojumu, kuru 2016. gada 16. aprīlī Teherānā pieņēma Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) Federika Mogerīni un Irānas Islāma Republikas ārlietu ministrs Džavads Zarīfs un kurā puses vienojās uzsākt cilvēktiesību dialogu un organizēt pieredzes apmaiņas braucienus starp ES un Irānu par cilvēktiesību jautājumiem,
 - ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra gada ziņojumu un ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja un ANO ģenerālsekretāra 2018. gada 23. marta ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojusies arī Irāka,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Irānas cietumos ir ieslodzītas vairākas personas ar ES un Irānas dubultpilsonību, tostarp pētnieks *Ahmadreza Djalali*, kuram ir Zviedrijas un Irānas dubultpilsonība un kuram, pamatojoties uz apsūdzību spiegošanā, netaisnīgā tiesas procesā ir piespriests nāvessods un tiek liegta piekļuve advokātam vai nepieciešamajai medicīniskajai aprūpei, neraugoties nenovēršamo soda izpildi un viņa slikto veselības stāvokli;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0402.⁽²⁾ OV C 408, 30.11.2017., 39. lpp.⁽³⁾ OV C 153E, 31.5.2013., 157. lpp.⁽⁴⁾ OV C 199E, 7.7.2012., 163. lpp.⁽⁵⁾ OVL 95, 13.4.2018., 14. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- B. tā kā Austrijas un Irānas pilsonis *Kamran Ghaderi*, dodoties uz Irānu darba darīšanās, tika arestēts un notiesāts uz 10 gadiem cietumā pēc tam, kad prokuratūra piespiedu kārtā bija panākusi viņa atzīšanos; tā kā Irānā apcietinājumā tiek turēta arī *Nazanin Zaghari-Ratcliffe*, kurai ir Lielbritānijas un Irānas pilsonība, kura strādāja kādā labdarības organizācijā un kurai ir diagnosticēta akūta depresija; tā kā 2018. gada aprīlī tika arestēts Lielbritānijas un Irānas pilsonis, akadēmisko aprindu pārstāvis *Abbas Edalat* un pret viņu vērstās apsūdzības vēl nav darītas zināmas;
- C. tā kā jau ilgāku laiku tiek pieņemta prakse, ka tiek arestētas personas ar ES un Irānas dubultpilsonību, kuras pēc tam tiek ilgstoši turētas vieninieku kamerā un nopratinātas, tām netiek nodrošināts pienācīgs tiesas process, liegti konsulārā dienesta vai ANO vai humānās palīdzības organizāciju pārstāvju apmeklējumi, tiek rīkotas slepenas tiesas prāvas, kurās apcietinātajiem ir ierobežota piekļuve advokātam, tiek piespriesti ilgi cietumsodi, pamatojoties uz neskaidrām vai nenoteiktām apsūdzībām saistībā ar "valsts drošības" apdraudējumu vai un "spiegošanu", un tiek rīkotas valsts sponsorētas, pret ieslodzītajām personām vērstas nomelnošanas kampaņas;
- D. tā kā Irāna ir parakstījusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), un saskaņā ar savām saistībām tai vajadzētu ievērot domas, apziņas un reliģijas brīvību, kā arī vārda brīvību, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvību;
- E. tā kā Irāna turpina turēt apcietinājumā pilsoniskās sabiedrības aktivistus, cilvēktiesību aizstāvjus, vides aktivistus un politiskos aktivistus un nesen ir pieaudzis šādu arestu skaits; tā kā regulāri tiek ierosinātas lietas pret cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un politiskajiem aktivistiem par viņu miermīlīgajām darbībām;
- F. tā kā Irānas cietumos ieslodzītajām personām ar dubultpilsonību ne vienmēr tiek ļauts sazināties ar juristu un nodrošināta taisnīga tiesa; tā kā praksē Irāna personas ar dubultpilsonību uzskata tikai par Irānas pilsoņiem, kas ārvalstu vēstniecībām ierobežo iespējas piekļūt saviem apcietinājumā turētajiem pilsoņiem un aizturētajiem liedz piekļuvi konsulārajai aizsardzībai;
- G. tā kā vairāki politieslodzītie un personas, kuriem izvirzītas apsūdzības saistībā ar noziegumiem pret valsts drošību, ir cietuši no tā, ka aizturēšanas laikā viņiem nav bijusi pieejama pienācīga medicīniskā aprūpe, kā rezultātā ir radušās nopietnas sekas,
1. nosoda Irānas varas iestāžu pieņemto praksi pēc negodīgas tiesas prāvas turēt ieslodzījumā personas ar ES un Irānas dubultpilsonību; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem tās atbrīvot vai arī atkārtoti izskatīt viņu lietas atbilstoši starptautiskiem standartiem un saukt pie atbildības amatpersonas, kas vainīgas par minēto personu tiesību pārkāpumiem;
 2. pauž nopietnas bažas par to, ka bez prima facie pierādījumiem par nozieguma izdarīšanu tiek arestētas personas ar ES un Irānas dubultpilsonību tiklīdz tās ierodas Irānā; uzsver, ka šīs apcietināšanas kavē tiešu personisku kontaktu iespējas;
 3. pauž nožēlu par to, ka personas ar ES un Irānas dubultpilsonību tiek turētas Irānas cietumos sliktos apstākļos, un bieži vien tām pēc spīdzināšanas un necilvēcīgas izturēšanās ar varu tiek atzīti izvirzītajās apsūdzībās;
 4. aicina Irānas varas iestādes garantēt, ka *A. Djalali* bez traucējumiem var kontaktēties ar savu advokātu un saņemt medicīnisko aprūpi, ja viņš to pieprasa; mudina Irānas varas iestādes atcelt viņam piespriesto nāves spriedumu un nekavējoties viņu atbrīvot, kā to prasa starptautiskā sabiedrība;
 5. aicina Irānas iestādes nodrošināt *Kamran Ghaderi* lietas atkārtotu izskatīšanu, lai garantētu, ka ir ievērotas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, nekavējoties atbrīvot *Nazanin Zaghari-Ratcliffe*, kurai jau ir tiesības uz priekšlaicīgu atbrīvošanu, un nekavējoties darīt zināmas *Abbas Edalat* izvirzītās apsūdzības;
 6. aicina Irānas varas iestādes ievērot apsūdzēto pamattiesības saistībā ar piekļuvi sevis izraudzītam advokātam un tiesības uz taisnīgu tiesu, ņemot vērā Irānas starptautiskās saistības, kas noteiktas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā;
 7. nosoda ar ticamiem ziņojumiem apstiprinātus spīdzināšanas gadījumus un citus nežēlīgas apiešanās veidus, kas jo īpaši tiek izmantoti nopratināšanas laikā, un aicina Irānas varas iestādes ievērot ieslodzīto personu cilvēka cieņu; pauž nožēlu par nežēlīgajiem un necilvēcīgajiem apcietinājuma apstākļiem un aicina Irānu nodrošināt, ka visi ieslodzītie saņem pienācīgu medicīnisko aprūpi;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

8. prasa tiesu iestādēm ievērot taisnīgas tiesas un pienācīgas lietas izskatīšanas principus, sniegt aizdomās turētajiem piekļuvi juridiskajai palīdzībai, ļaut konsulātu darbiniekiem un ANO un humānās palīdzības organizāciju pārstāvjiem tos apmeklēt, kā arī nodrošināt šiem cilvēkiem pilnīgu piekļuvi medicīniskajai aprūpei un veselības aprūpes pakalpojumiem saskaņā ar Irānas starptautiskajām saistībām; aicina Irānu veikt vajadzīgos pasākumus ar mērķi pārskatīt tiesību aktus, lai nodrošinātu taisnīgu tiesu un advokāta pieejamību izmeklēšanas posmā, un izbeigt piespiedu atzīšanās, kas panāktas spīdzināšanas rezultātā;
9. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju izveidot iekšēju darba grupu ar mērķi atbalstīt ES pilsoņus, kuriem trešā valstī draud nāvessods vai acīmredzami netaisnīga tiesvedība, lai uzlabotu atbalstu, kas pieejams viņu valsts konsulārajos vai diplomātiskajos dienestos;
10. aicina Irānas varas iestādes sadarboties ar ES dalībvalstu vēstniecībām Teherānā, lai izveidotu sarakstu ar personām ar ES un Irānas dubultpilsonību, kuras patlaban atrodas apcietinājumā Irānas cietumos, un cieši uzraudzīt katru atsevišķo gadījumu, ņemot vērā to, ka iedzīvotāju drošība un viņu pamattiesību aizsardzība ES ir ārkārtīgi svarīga;
11. prasa atbrīvot visus Irānā apcietinājumā turētos cilvēktiesību aizstāvjus un pārtraukt visas pret viņiem vērstās iebiedēšanas darbības;
12. atzinīgi vērtē to, ka ir ievērojami pastiprināti sodi par noziegumiem saistībā ar narkotiku apriti, par kuriem var piemērot nāvessodu, kā pirmo soli, ieviešot Irānā moratoriju nāvessoda izpildei;
13. aicina Irānu pastiprināt sadarbību ar starptautiskiem cilvēktiesību mehānismiem, sadarbojoties ar īpašajiem referentiem un īpašajiem mehānismiem, tostarp apstiprinot šādu pilnvaru turētāju pieprasījumus iebrukt valstī; mudina Irānas varas iestādes i sevišķi nodrošināt, ka turpmākajam ANO īpašajam referentam jautājumos par cilvēktiesību stāvokli Irānā ir atļauts iebrukt valstī;
14. atbalsta notiekošās diskusijas par cilvēktiesībām saistībā ar ES un Irānas augsta līmeņa dialogu, kas tika uzsāks pēc kopīgā visaptverošā rīcības plāna pieņemšanas; uzsver, ka ES joprojām ir apņēmusies turpināt paust savas bažas par cilvēktiesībām Irānā gan divpusējos, gan daudzpusējos forumos;
15. atkārtoti norāda uz Irānas iesaisti cilvēktiesību dialogā un atzinīgi vērtē Irānas varas iestāžu gatavību turpināt šo dialogu;
16. aicina PV/AP ar varas iestādēm apspriest jautājumus par apstākļiem cietumos un cilvēktiesību pārkāpumiem, un jo īpaši gadījumus saistībā ar personu ar ES un Irānas dubultpilsonību turēšanu cietumā Irānā, lai izbeigtu Irānas cietumos piekopto nežēlīgo un necilvēcīgo attieksmi pret ieslodzītajiem; aicina PV/AP un dalībvalstis regulāri paust Irānas iestādēm bažas par cilvēktiesību stāvokli, tostarp arī par politisko ieslodzīto un cilvēktiesību aizstāvju stāvokli, un vārda un biedrošanās brīvību;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram un Irānas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0232

Sieviešu tiesību aizstāvji Saūda Arābijā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par sieviešu tiesību aizstāvju situāciju Saūda Arābijā (2018/2712(RSP))

(2020/C 76/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Saūda Arābiju, jo īpaši 2014. gada 11. marta rezolūciju par Saūda Arābiju, tās attiecībām ar ES un tās lomu Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā ⁽¹⁾, 2015. gada 12. februāra rezolūciju par Raif Badawi lietu ⁽²⁾ un 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par Ali Mohammed al-Nimr lietu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada Saharova balvas par domas brīvību un vārda brīvību piešķiršanu Saūda Arābijas blogerim Raif Badawi,
- ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra runaspersonas 2018. gada 29. maija paziņojumu par nesen notikušajiem arestiem Saūda Arābijā, tostarp par Al-Rashid dinastijas prinča Nawaf Al-Rashid un mirušā dzejnieka Nawaf Talal Rasheed dēla Elhasan bin Abdul Aziz patvaļīgu aizturēšanu bez pienācīga tiesas procesa un pazušanu,
- ņemot vērā Saūda Arābijas Valsts drošības aģentūras 2018. gada 18. maija paziņojumu par septiņu aizdomās turēto personu apcietināšana,
- ņemot vērā jauno tiesību aktu projektu, ar ko aizliedz uzmācšanos un ko Saūda Arābijas "šūru" padome apstiprināja 2018. gada 28. maijā,
- ņemot vērā ietekmi, kādu uz cilvēktiesībām gan valsts, gan reģionu līmenī atstāj Saūda Arābijas un citu pret Kataru vērstu valstu ieviestās sankcijas un ziņojums par Persijas līča krīzes ietekmi uz cilvēktiesībām, ko 2017. gada decembrī publicējis Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra birojs (OHCHR),
- ņemot vērā Saūda Arābijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē un ANO Sieviešu statusa komisijā (CSW), kā arī tās turpmāko dalību CSW Izpildpadomē no 2019. gada janvāra,
- ņemot vērā komisāra Christos Stylianides runu Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) vārdā Eiropas Parlamenta 2017. gada 4. jūlija debatēs par Saūda Arābijas ievēlēšanu par CSW dalībvalsti,
- ņemot vērā Komitejas par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu 2018. gada 9. marta noslēguma apsvērumus par trešo un ceturto apvienoto periodisko ziņojumu par Saūda Arābiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā kopīgo iesniegumu par Saūda Arābiju, ko 2018. gada 7. marta Sieviešu visa veida diskriminācijas izskaušanas komitejas 69. sesijā iesniedza organizācijas ALQST, Persijas līča Cilvēktiesību centra (GCHR) un Starptautisko Cilvēktiesību federācijas (FIDH) vārdā,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

⁽¹⁾ OV C 378, 9.11.2017., 64. lpp.

⁽²⁾ OV C 310, 25.8.2016., 29. lpp.

⁽³⁾ OV C 349, 17.10.2017., 34. lpp.

⁽⁴⁾ CEDAW/C/SAU/CO/3-4.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

— ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

- A. tā kā kopš 2018. gada 15. maija Saūda Arābijas varas iestādes sieviešu tiesību aizstāvības aktivitāšu dēļ ir apcietinājušas septiņas sievietes — *Loujain al-Hathloul*, *Aisha al-Mana*, *Madeha al-Ajroush*, *Eman al-Naffjan*, *Aziza al-Youssef*, *Hessah al-Sheikh*, *Walaa al-Shubbar*, un četrus vīriešus — *Ibrahim Fahad Al-Naffjan*, *Ibrahim al-Modeimigh*, *Mohammed al-Rabiah* un *Abdulaziz al-Meshaal*; tā kā apcietinātie cilvēktiesību aizstāvji kopš tā laika ir apsūdzēti par atbalstu ārvalstnieku darbībām, par svarīgu valdības amatpersonu uzrunāšanu darboties savā labā un par ārvalstu aprindu finansēšanu ar mērķi destabilizēt valsti; tā kā minētie aktīvisti ir pazīstami ar savām kampaņām pret aizliegumu sievietēm vadīt automobili un par vīriešu aizbildniecības sistēmas atcelšanu; tā kā viņi tika apcietināti pirms plānotā aizlieguma sievietēm vadīt automobili atcelšanas 2018. gada 24. jūnijā;
- B. tā kā atbilstoši ziņojumiem *Madeha al-Ajroush*, *Walaa al-Shubbar*, *Aisha al-Mana* un *Hessah al-Sheikh* esot atbrīvotas 2018. gada 24. maijā;
- C. tā kā *Loujain al-Hathloul* lieta ir īpaši satraucoša, jo viņa tika pārvietota no Abū Dabī uz Saūda Arābiju pret viņas pašas gribu 2018. gada martā pēc viņas piedalīšanās pārskata sesijā par Saūda Arābiju ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejā; tā kā līdz viņas nesēnājam apcietināšanai viņai tika piemērots ceļošanas aizliegums un pašlaik tiek ziņots, ka viņa kopā ar citiem aktīvistiem tiek turēta apcietinājumā bez tiesībām sarakstīties un sazināties;
- D. tā kā Saūda Arābija ir noteikusi visstingrākos ierobežojumus sievietēm, neraugoties uz nesēnājam valdības reformām, kuru mērķis ir veicināt sieviešu tiesības nodarbinātības jomā; tā kā Saūda Arābijas politiskā un sociālā sistēma joprojām ir nedemokrātiska un diskriminējoša, tā padara sievietes par otrās šķiras pilsoņiem, nepieļauj nekādu reliģijas un ticības brīvību, nopietni diskriminē valstī daudzos viesstrādniekus un paredz smagas represijas pret visiem, kas pauž iebildumus;
- E. tā kā izmeklēšana un lietas izskatīšana vēl nav pabeigta un informāciju par šādu apcietināšanu ir grūti iegūt, ņemot vērā ierobežoto informāciju, ko sniedz Saūda Arābijas iestādes;
- F. tā kā 2018. gada 25. maijā Saūda Arābijas iestādes arestēja pazīstamo cilvēktiesību aizstāvi *Mohammed al-Bajadi*, kas ir tās aizliegtās Saūda Arābijas pilsonisko un politisko tiesību asociācijas dibinātājs, kura apsūdzēja drošības spēkus pārkāpumus;
- G. tā kā dažas dienas pēc cilvēktiesību aizstāvju apcietināšanas īstenošanas valdībai pakļautie plašsaziņas līdzekļi un sociālo plašsaziņas līdzekļu platformas sāka ļaunprātīgu nomelnošanas kampaņu, viņus dēvējot par nodevējiem, kas rada draudus valsts drošībai; tā kā eksperti uzskata, ka pašreiz īstenotā nomelnošanas kampaņa pret cilvēktiesību aizstāvjiem ļauj nojaust par nodomu galu galā viņiem noteikt ļoti bargu sodu;
- H. tā kā Saūda Arābijas sabiedrība pakāpeniski, bet nepārtraukti mainās un tā kā Saūda Arābijas iestādes ir pieņēmušas virkni pasākumu, lai uzlabotu sieviešu kā vienlīdzīgu pilsoņu lomas atzīšanu, piemēram, piešķirot tiesības balsot pašvaldību vēlēšanās, nodrošinot viņām piekļuvi konsultatīvajā “šura” padomē un Valsts cilvēktiesību padomē, atceļot aizliegumu sievietēm vadīt automobili un atļaujot viņām apmeklēt sabiedriskus sporta pasākumus;
- I. tā kā 2030. gada reformu vīzijas darba kārtībai, kas paredz ekonomikas un sociālo pāreju valstī, balstoties uz pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm, vajadzētu būt reālai iespējai Saūda Arābijas sievietēm nodrošināt sev likumīgu emancipāciju, kas ir būtiski svarīga tam, lai viņas varētu pilnībā baudīt savas tiesības saskaņā ar CEDAW; tā kā nesēnais sieviešu tiesību aktīvistu apcietināšanas vilnis, šķiet, ir pretrunā minētajam mērķim un var novērst uzmanību no reformu programmas;
- J. tā kā Saūda Arābijas kroņprincis *Salman bin Muhammad Al Saud* piedāvāja retorisku atbalstu sieviešu tiesību reformām, jo īpaši ceļojumu laikā Eiropā un ASV, bet šādas reformas līdz šim ir bijušas ierobežotas, un vīriešu aizbildniecības sistēma, kas nopietni kavē sieviešu tiesību īstenošanu, joprojām lielā mērā darbojas; tā kā viņš turklāt uzraudzīja plašās pazīstamo aktīvistu, advokātu un cilvēktiesību aizstāvju apspiešanas, kuras ir pieņēmušās spēkā, kopš viņš pastiprināja kontroli pār valsts drošības iestādēm;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- K. tā kā Saūda Arābijā ir spēkā daudzi diskriminējoši tiesību akti, jo īpaši tiesību normas, kas nosaka personas statusu, ieceljojošo darba ņēmēju sieviešu stāvokli, civiltāvokļa aktu kodeksu, Darba kodeksu, pilsonības likumu un vīriešu aizbildniecības sistēmu, kurā sievietes var īstenot savas CEDAW noteiktās tiesības tikai ar sava vīriešu dzimuma aizbildņa atļauju;
- L. tā kā Saūda Arābijā darbojas plaša cilvēktiesību aizstāvju interneta kopiena un tajā ir lielākais skaits *Twitter* lietotāju Tuvajos Austrumos; tā kā organizācija "Reportieri bez robežām" ir iekļāvusi Saūda Arābiju "Interneta ienaidnieku" sarakstā tādēļ, ka šis valsts plašsaziņas līdzekļiem un internetam tiek piemērota cenzūra un tiek sodīti tie, kuri kritizē valdību vai reliģiju; tā kā vārda brīvība un preses un plašsaziņas līdzekļu brīvība gan tiešaistē, gan bezsaistē ir ārkārtīgi svarīgs demokratizācijas un reformu priekšnosacījums un katalizators, un tām ir būtiska nozīme varas kontrolēšanā; tā kā 2015. gada Saharova balvas laureāts *Raif Badawi* joprojām atrodas apcietinājumā vienīgi par to, ka miermīlīgi pauda savus uzskatus;
- M. tā kā Saūda Arābijai piešķirtais ANO tautas attīstības indekss 2015. gadā ir 0.847, kas to ierindo 38. vietā no 188 valstīm un teritorijām; tā kā Saūda Arābijai piešķirtais ANO dzimumu nevienlīdzības indekss ir 0.257, kas to ierindo 50. vietā no 159 valstīm 2015. gadā; tā kā Saūda Arābija bija 138. vietā no 144 valstīm 2017. gada Pasaules dzimumu atšķirību ziņojumā, ko publicē Pasaules Ekonomikas forums;
- N. tā kā Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komiteja uzskata Saūda Arābijas vispārējo iebildumu pret CEDAW par nesaderīgu ar minētās konvencijas priekšmetu un mērķi un par nepieļaujamu saskaņā ar tās 28. pantu; tā kā Saūda Arābija, 2013. gadā iesniedzot veiksmīgu pieteikumu dalībai ANO Cilvēktiesību padomē, pauda apņemšanos "ievērot visaugstākos cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības standartus",
1. aicina Saūda Arābijas iestādes pārtraukt visu veidu apspiešanu, tostarp tiesu iestāžu līmenī, kā arī to, kas vērsta pret *Eman al-Nafjan*, *Aziza al-Youssef*, *Loujain al-Hathloul*, *Aisha al-Mana*, *Madeha al-Ajroush*, *Hessah al-Sheikh*, *Walaa al-Shubbar*, *Mohammed al-Rabiah* un *Ibrahim al-Mudeimigh*, un visiem citiem cilvēktiesību aizstāvjiem valstī, lai viņi varētu veikt savu darbu bez nepamatotiem šķēršļiem un bailēm no atriebības;
 2. nosoda Saūda Arābijā īstenotās represijas pret cilvēktiesību aizstāvjiem, tostarp sieviešu tiesību aizstāvjiem, kas grauj uzticību reformu procesam valstī; aicina Saūda Arābijas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus un citas pārliecības dēļ ieslodzītās personas, kas aizturētas un notiesātas tikai tāpēc, ka izmantojušas vārda brīvību un miermīlīgi darbojušās cilvēktiesību jomā; pauž nosodījumu par nepārtraukto, sistēmisko diskrimināciju pret sievietēm un meitenēm Saūda Arābijā;
 3. atzinīgi vērtē Saūda Arābijas sieviešu un sieviešu tiesību aizstāvjus, kuri cenšas novērst jebkādu negodīgu un diskriminējošu attieksmi, un tos, kuri ir aizstāvējuši cilvēktiesības, neraugoties uz grūtībām, ar ko saskārušies;
 4. atzinīgi vērtē solījumu atcelt aizliegumu sievietēm vadīt automobili valstī, kas ir daļa no 2030. gada vīzijas darba kārtības;
 5. uzsver, ka attieksmei pret visiem aizturētajiem, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem, kas atrodas apcietinājumā, ir jāatbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Principu kopumā par visu personu aizsardzību, kurām piemērots jebkāds apcietinājuma vai brīvības atņemšanas veids, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ar 1988. gada 9. decembra Rezolūciju 43/173;
 6. norāda, ka starptautiskie, jo īpaši ES reģistrētie, autobūves uzņēmumi vēl pirms aizlieguma sievietēm vadīt automobili atcelšanas ir iesaistījušies dzimumorientētas reklāmas izvietošanā;
 7. pauž lielas bažas par vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, izplatību Saūda Arābijā, par to joprojām lielā mērā netiek ziņots, tā netiek reģistrēta un to pamato ar tādiem iemesliem kā, piemēram, vajadzību disciplinēt sievietes vīriešu aizbildniecībā; mudina Saūda Arābijas iestādes pieņemt visaptverošus tiesību aktus, lai precizāk noteiktu un paredzēt kriminālatbildību par jebkādu ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm, jo īpaši par izvarošanu, laulātās izvarošanu, seksuālu uzbrukumu un seksuālu uzbrukumu, un novērst visus šķēršļus, kas liedz sievietēm piekļuvi tiesu iestādēm;
 8. pauž satraukumu par pastāvošo vīriešu aizbildniecības sistēmu, saskaņā ar kuru atļauja no vīriešu dzimuma aizbildņa joprojām ir vajadzīga vairākās jomās, tostarp ceļošanai ārvalstīs, piekļuvei veselības aprūpes pakalpojumiem, izvēloties dzīvesvietu, laulībām, sūdzības iesniegšanai tiesu sistēmā, atstājot valsts patversmī vardarbībā cietušām sievietēm vai aizturēšanas centru; uzsver, ka šī sistēma atspoguļo dziļi iesakņojušos patriarhālo sistēmu, kas valda valstī;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

9. aicina Saūda Arābijas iestādes pārskatīt 2015. gada decembra likumu par apvienībām un fondiem, lai ļautu sievietēm aktīvistēm apvienoties un strādāt brīvi un neatkarīgi, kā arī nepieļautu lieku iejaukšanos viņu darbā; turklāt mudina pārskatīt pretterorisma likumu, kibernetizācijas apkarošanas likumu un preses un publikāciju likumu, kurus regulāri izmanto, lai vajātu cilvēktiesību aizstāvjus, kā arī pārskatīt visus diskriminējošos noteikumus valsts tiesību sistēmā;

10. aicina Saūda Arābijas iestādes ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, atcelt iebildes pret CEDAW un ratificēt CEDAW fakultatīvo protokolu, lai Saūda Arābijas sievietes var pilnībā izmantot tiesības, kas viņām noteiktas minētajā konvencijā, un izbeigt bērnu laulības, piespiedu laulības un ģērbšanās stila uzspiešanu sievietēm; mudina Saūda Arābiju sniegt pastāvīgu uzaicinājumu ANO Cilvēktiesību padomes visu ANO īpašo procedūru dalībniekiem iebruksībai valstī;

11. aicina Saūda Arābijas iestādes atļaut neatkarīgas preses un plašsaziņas līdzekļu darbību un nodrošināt visu Saūda Arābijas iedzīvotāju vārda, bēdrosānās un miermīlīgas pulcēšanās brīvību; nosoda represijas, kas tiek vērstas pret cilvēktiesību aizstāvjiem un protestētājiem, kuri piedalās miermīlīgās demonstrācijās; uzsver, ka juridisko pamattiesību miermīlīga aizstāvēšana, organizējot kampaņas, vai kritisku piezīmju izteikšana sociālajos tīklos ir neatņemamu tiesību izpausme; mudina Saūda Arābijas iestādes atcelt ierobežojumus, kas vērsti pret cilvēktiesību aizstāvjiem un kas tiem aizliedz paust viedokli sociālajos un starptautiskajos plašsaziņas līdzekļos;

12. atgādina, ka Saūda Arābiju ievēlēja ANO Sieviešu statusa komisijā ar dažu ES dalībvalstu atbalstu;

13. aicina PV/AP, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenotas ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, un paplašināt minēto aizstāvju, jo īpaši sieviešu cilvēktiesību aizstāvju, aizsardzību un atbalstu viņiem;

14. prasa ES iesniegt priekšlikumu rezolūcijai par cilvēktiesību aizstāvju situāciju Saūda Arābijā nākamajā ANO Cilvēktiesību padomes sesijā; prasa ES nākamajā Cilvēktiesību padomē un Sieviešu statusa komisijā izvirzīt jautājumu par dalību tajās valstīm ar apšaubāmu reputāciju cilvēktiesību jomā, tostarp attiecībā uz sieviešu tiesību ievērošanu un dzimumu līdztiesību; prasa ES ierosināt ANO Cilvēktiesību padomē iecelt īpašu referentu cilvēktiesību jautājumos Saūda Arābijā;

15. prasa ES iekļaut diskusijas par cilvēktiesībām, jo īpaši par sieviešu cilvēktiesību aizstāvju situāciju, kā pastāvīgu darba kārtības punktu ikgadējā ES un Persijas līča Sadarbības padomes augstākā līmeņa sanāksmē, kā arī citos divpusējos un daudzpusējos forumos; aicina Padomi ieviest mērķtiecīgus pasākumus pret personām, kas atbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem; norāda, ka *Chaillot* balvas par cilvēktiesību veicināšanu Persijas līča sadarbības padomes reģionā piešķiršanas noteikumi paredz tās piešķiršanu tikai tiem, kuri ir likumīgi reģistrēti un darbojas "konstruktīvā sadarbībā ar iestādēm";

16. aicina EĀDD un Komisiju aktīvi atbalstīt pilsoniskās sabiedrības grupas un privātpersonas, kas aizsargā cilvēktiesības Saūda Arābijā, tostarp organizējot cietuma apmeklējumus, uzraugot tiesas procesus un paužot publiskus paziņojumus;

17. mudina PV/AP, EĀDD un dalībvalstis turpināt dialogu ar Saūda Arābiju par cilvēktiesībām, pamatbrīvībām un valsts problemātisko lomu reģionā; pauž gatavību uzturēt konstruktīvu un atklātu dialogu ar Saūda Arābijas iestādēm, tostarp parlamenta deputātiem, īstenojot savas starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā; prasa nodrošināt pieredzes apmaiņu tieslietu un juridiskajos jautājumos, lai stiprinātu individuālo tiesību aizsardzību Saūda Arābijā;

18. aicina Saūda Arābijas iestādes pārtraukt turpmāku *Raif Badawi* pēršanu un viņu atbrīvot nekavējoties un bez nosacījumiem, jo viņš ir ieslodzītais pārliecības dēļ, proti, ieslodzīts un notiesāts tikai tāpēc, ka izmantojis vārda brīvību; prasa ES turpināt izvirzīt jautājumu saistībā ar viņa lietu visa veida augsta līmeņa saziņā;

19. aicina Saūda Arābijas iestādes nekavējoties noteikt moratoriju attiecībā uz nāvessoda piemērošanu, kas būtu solis virzienā uz tā pilnīgu atcelšanu; prasa pārskatīt visus noteiktos nāvessodus, lai nodrošinātu, ka to tiesas prāvas atbilst starptautiskajiem standartiem;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

20. aicina Saūda Arābijas iestādes pārtraukt naida kurināšanu un diskrimināciju pret reliģiskām minoritātēm, kā arī pret citiem indivīdiem un grupām, kas pakļauti cilvēktiesību pārkāpumiem, ko Saūda Arābija īsteno pret ārvalstu pilsoņiem, tostarp to citu valstu valstspiederīgajiem, kuri pieder citai reliģijai;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, ANO ģenerālsekretāram, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram, Sieviešu statusa komisijai, ANO Cilvēktiesību padomei, Viņa Majestātei karalim *Salman bin Abdulaziz Al Saud* un kroņprincim *Mohammad bin Salman Al Saud*, Saūda Arābijas Karalistei un Saūda Arābijas Karalistes Nacionālā dialoga centra ģenerālsekretāram.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0233

Sudāna, it īpaši *Noura Hussein Hammad* stāvoklis**Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Sudānu, it īpaši *Noura Hussein Hammad* stāvokli (2018/2713(RSP))**

(2020/C 76/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram Sudāna ir pievienojusies kopš 1986. gada,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām, kurai Sudāna ir pievienojusies kopš 1990. gada,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2016. gada 19. decembra rezolūciju par bērnu, agrīnām un piespiedu laulībām,
 - ņemot vērā Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW), ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1979. gadā, un Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (DEVAW), ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1993. gadā,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 62/149, kuru iesniedza ES, kura atkārtoti apstiprināta 2008., 2010., 2012., 2014. un 2016. gadā un kurā prasīts moratorijs nāvessodam,
 - ņemot vērā 1981. gadā pieņemto Āfrikas cilvēktiesību un tautu tiesību hartas pirmo protokolu par sieviešu tiesībām Āfrikā,
 - ņemot vērā 16. un 21. pantu Āfrikas Hartā par bērna tiesībām un labklājību, kas stājas spēkā 1999. gada 29. novembrī,
 - ņemot vērā steidzamo apelācijas vēstuli par *Noura Hussein Hammad* lietu, ko Āfrikas Bērna tiesību un labklājības ekspertu komiteja (ACERWC) 2018. gada 17. maijā nosūtīja Sudānas Republikai,
 - ņemot vērā Sudānas 2005. gada Konstitūciju,
 - ņemot vērā 96. pantu (cilvēktiesību klauzulu) Kotonū nolīgumā, ko Sudānas valdība parakstīja 2005. gadā,
 - ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā *Noura Hussein Hammad* viņas ģimene piespieda doties laulībā ar *Abdulrahman Hammad*, kad viņa bija 16 gadus vecs bērns; tā kā *Noura* ir paziņojusi, ka viņu pirmo reizi izvaroja viņas vīrs, izmantojot viņa ģimenes locekļu palīdzību; tā kā saskaņā ar viņas liecībām 2017. gada 2. maijā trīs vīrieši turēja *Noura Hussein*, kamēr *Abdulrahman* viņu izvaroja; tā kā *Noura* nodūra savu vīru paš aizsardzības nolūkā, kad viņš mēģināja viņu vēlreiz izvarot nākamajā dienā; tā kā pēc tam medicīniskā izmeklēšana parādīja, ka viņa tika arī ievainota cīņā ar vīru;
- B. tā kā *Noura Hussein Hammad* tika turēta Omdurmanas cietumā līdz 2018. gada 29. aprīlim, kad viņa tika notiesāta par slepkavību ar iepriekšēju nodomu; tā kā *Noura Hussein Hammad*, kurai tagad ir 19 gadi, Omdurmanas Centrālā krimināltiesā piespieda nāvessodu par to, ka viņa nogalināja vīrieti, ar kuru viņas tēvs viņai bija līcis apprecēties; tā kā sprieduma pieņemšanas laikā vīrieša ģimene nāvessodu izvēlējās kā piemērotu sodu *N. H. Hussein*; tā kā ir iesniegta apelācija pret viņai piespriesto sodu;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- C. tā kā ANO augstā cilvēktiesību komisāra birojs ievāca informāciju, ka *N. H. Hussein* piespiedu laulības, izvarošanu un cita veida ar dzimumu saistītu vardarbību pret viņu tiesa neņēma vērā kā pierādījumus soda mīkstināšanai; tā kā ANO eksperts patvaļīgu nāvēssodu jautājumos norādīja, ka nāvēssoda piemērošana gadījumā, ja ir skaidri pierādījumi par paš aizsardzību, ir kvalificējama kā patvaļīga nogalināšana;
- D. tā kā Sudāna ierindoja 165. vietā no 188 valstīm gan tautas attīstības indeksā (TAI), gan ANO dzimumu nevienlīdzības indeksā; tā kā ANO Bērnu tiesību komiteja (CRC) un ANO Cilvēktiesību komiteja puda nopietnas bažas par sieviešu cilvēktiesību stāvokli Sudānā; tā kā Sudānas tiesību sistēma balstās uz islāma šariata likumiem; tā kā pierādījumi liecina, ka tad, ja sievietes nav politiski, kultūrāli un ekonomiski vienlīdzīgas ar vīriešiem, tās tiks pakļautas ar dzimumu saistītai vardarbībai neatkarīgi no viņu ticības, rases vai tautības;
- E. tā kā Sudānas Konstitūcija paredz, ka “valsts aizsargā sievietes no netaisnības un veicina dzimumu līdztiesību”; tā kā ANO īpašā pārstāve jautājumos par seksuālo vardarbību konfliktu laikā *Pramila Patten* pēc Sudānas apmeklējuma 2018. gada 18.–25. februārī norādīja, ka Sudānā ir dziļi iesakņojusies seksuālās vardarbības noliegšanas kultūra; tā kā piespiedu laulības, izvarošanu laulībā, vardarbību un ar dzimumu saistītu vardarbību Sudānā uzskata par normālu un visi minētie vardarbības veidi tiek attaisnoti, pamatojoties uz tradīcijām, kultūru un reliģiju; tā kā līdz šim Īpašā prokuratūra nav izmeklējusi nevienu lietu par seksuālo vardarbību saistībā ar konfliktiem;
- F. tā kā Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) mandāts novērš nesodāmību par kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīdu ietver arī noziegumus, ar ko bieži saskaras sievietes, tostarp dažāda veida seksuālus un ar dzimumu saistītus noziegumus; tā kā SKT 2009. gada 4. martā izdeva Sudānas Republikas prezidenta *Omar Al Bashir* aresta orderi par pieciem apsūdzības punktiem saistībā ar noziegumiem pret cilvēci — slepkavību, iznīcināšanu, piespiedu pārvietošanu, spīdzināšanu un izvarošanu;
- G. tā kā ir uzsākta globāla kampaņa “Par taisnīgumu *Noura Hussein Hammad*”, cenšoties panākt nāvēssoda atcelšanu; tā kā līdz 2018. gada maijam gandrīz viens miljons cilvēku ir parakstījuši lūgumrakstu “Par taisnīgumu *Noura Hussein Hammad*”; tā kā aizstāvības advokātu iebiedēšana ir uzbrukums taisnīgas tiesas procesam un tā kā izvarotajai *Noura Hussein Hammad* ir nepieciešams psiholoģisks atbalsts;
- H. tā kā *Noura Hussein Hammad* lieta ir pievērsusi starptautisko uzmanību sieviešu tiesībām un jautājumiem par piespiedu laulībām un izvarošanu laulībā Sudānā, kur minimālais vecums laulībām ir tikai 10 gadi; tā kā izvarošanu laulībā Sudānas likumi atzina tikai 2015. gadā; tā kā tiesu iestādes tomēr atsakās to atzīt par noziegumu;
- I. tā kā sieviešu un bērnu tiesību aktīvisti arvien vairāk rīko kampaņas pret meiteņu piespiedu laulībām un laulībām ar nepilngadīgām meitenēm, kas Sudānā ir plaši izplatīta parādība; tā kā viens no Eiropas Savienības Dzimumu līdztiesības rīcības plāna 2016.–2020. gadam mērķiem ir visu vardarbības pret sievietēm un meitenēm veidu, tostarp agrīnu un piespiedu laulību, novēršana un reaģēšana uz tiem;
- J. tā kā *Human Rights Watch (HRW)* un ANO neatkarīgais eksperts Sudānas jautājumos savā 2017. gada pasaules ziņojumā norādīja, ka Sudānas drošības spēki ir izmantojuši seksuālo vardarbību, iebiedēšanu un cita veida ļaunprātīgu rīcību, lai apklusinātu sieviešu cilvēktiesību aizstāvjus visā valstī; tā kā *Noura Hussein Hammad* advokātam Nacionālais izlūkošanas un drošības dienests (NISS) aizliedza noturēt preses konferenci arvien intensīvākas iebiedēšanas kampaņas apstākļos; tā kā Sudānas galvaspilsētā Hartūmā ar cietušajiem un izdzīvojušajiem ar dzimumu saistītā vardarbībā strādājošās nevalstiskās organizācijas *SEEMA* direktors *Nahid Gabralla* vairākas reizes tika apcietināts, kad organizēja kampaņu *Noura Hussein Hammad* atbalstam, jo Sudāna uzliek ierobežojumus vārda brīvībai;
- K. tā kā Sudāna ir viena no septiņām valstīm, kas vēl nav pievienojušās Konvencijai par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW);
- L. tā kā ES pašlaik finansē projektus EUR 275 miljonu vērtībā Sudānā, galvenokārt izmantojot Eiropas Attīstības fondu (EAF), Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR) un Drošības un miera veicināšanas instrumentu (IcSP); tā kā Sudāna nav ratificējusi pārskatīto Kotonū nolīguma redakciju;
- M. tā kā sievietes Sudānā cieš no diskriminācijas, patvaļīgiem arestiem un pazemojošiem sodiem; tā kā ANO neatkarīgais eksperts Sudānas jautājumos uzskata, ka tā dēvētie noziegumi pret sabiedrības morāli, piemēram, tādi, ko piedēvē sievietēm, kuras uzskata par nepiedienīgi apģērbtām, kopā ar miesassodu pazemojumu pārkāpj starptautiskos cilvēktiesību standartus; tā kā Sudānas Krimināllikuma 151., 152., 154. un 156. pants pastiprina ierobežojumus sievietēm un viņu apģērbam un uzvedībai publiskās vietās; tā kā šo likumi pārkāpumi ir sodāmi ar naudas sodiem un dažos gadījumos pat ar pēršanu,

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- N. tā kā ES atbalsta Sudānu ar dažāda veida attīstības un humāno palīdzību, kā arī sniedz atbalstu ļoti pretrunīgi vērtētajām šīs valsts robežkontroles un cilvēktirdzniecības un kontrabandas apkarošanas operācijām, cita starpā izmantojot tā dēvēto ROCK projektu;
1. pauz nožēlu un nosoda nāvessoda piespriešanu *Noura Hussein Hammad*; aicina Sudānas iestādes atcelt piespriesto nāvessodu un pilnībā ņemt vērā to, ka *N. H. Hussein* rīkojās paš aizsardzības nolūkos pret vīriešu un viņa līdzdalībnieku mēģinājumu izvarot;
 2. aicina Sudānas iestādes ievērot valsts tiesību aktus un starptautiskos cilvēktiesību standartus, tostarp Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartas Protokolu par sieviešu tiesībām Āfrikā, kā arī Āfrikas Savienības Tiesas protokolu, kas pieņemts 2003. gada 11. jūlijā; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskajiem standartiem nāvessoda piespriešana gadījumā, ja ir skaidri pierādījumi par paš aizsardzību, ir kvalificējama kā patvaļīga nogalināšana, jo īpaši gadījumos, kad sievietes tiek apsūdzētas par slepkavību, aizstāvot sevi;
 3. atgādina Sudānas iestādēm par to pienākumu garantēt pamattiesības, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu; uzstāj, ka ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka *Noura Hussein Hammad* lietas izskatīšana tiesā patiešām atbilst visaugstākajiem taisnīguma un pienācīga procesa standartiem;
 4. atkārtoti norāda, ka Sudānā ir obligāti jāpārskata un jāreformē svarīgi likumi, tostarp 2010. gada Nacionālās drošības akts un plašsaziņas līdzekļu un pilsonisko sabiedrību reglamentējošie likumi, lai panāktu to atbilstību starptautiskajiem standartiem, kuri atbalsta vārda, pulcēšanās un bēdrosšanās brīvības; pauz bažas par plašajām aizturēšanas un apcietināšanas pilnvarām, kuras piešķirtas NISS, kas patvaļīgi aiztur un apcietina cilvēkus, pret kuriem daudzos gadījumos tiek vēsta spīdzināšana un cita veida slikta izturēšanās, turklāt NISS amatpersonām ir imunitāte pret kriminālvajāšanu;
 5. norāda, ka, kamēr lietā vēl turpinās tiesas process, Sudānas iestādēm jāprojām ir pienākums parādīt, ka tās neattaisno izvarošanu vai ar dzimumu saistītu vardarbību, un tāpēc glābt dzīvību jaunajai sievietei, kuras eksistence jau ir izpostīta tādu iemeslu dēļ, ko viņa nevarēja kontrolēt; aicina Sudānas iestādes nodrošināt, ka visas lietas, kas saistītas ar vardarbību dzimuma dēļ, tostarp izvarošanu laulībā un vardarbību ģimenē, tiek izmeklētas un vainīgie tiek saukti pie atbildības; mudina Sudānas iestādes novērst bērnu un piespiedu laulības un izvarošanu laulībā;
 6. mudina Sudānas iestādes veikt tūlītēju, neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu par apgalvojumiem, kas vērsti pret Sudānas drošības spēkiem par vardarbības, iebiedēšanas un cita veida ļaunprātīgas izturēšanās izmantošanu pret sievietēm;
 7. pauz nožēlu par to, ka NISS aizliedza preses konferenci, ko *Noura Hussein Hammad* aizstāvju grupa organizēja pēc viņas notiesāšanas; stingri nosoda vardarbību pret cilvēktiesību aktivistiem un advokātiem saistībā ar *Noura Hussein Hammad* lietu;
 8. mudina Sudānas iestādes nodrošināt pilnīgu aizsardzību *Noura Hussein Hammad* fiziskajai un psiholoģiskajai integritātei viņas ieslodzījuma laikā, tāpat arī attiecībā uz viņas advokātiem un ģimeni;
 9. atkārtoti pauz savu stingro nostāju pret jebkādu nāvessoda piemērošanu neatkarīgi no apstākļiem; uzskata, ka nāvessods ir pretrunā cilvēka cieņai un ir nežēlīga, necilvēcīga un pazemojoša izturēšanās; aicina Sudānas iestādes ievērot ANO nāvessoda moratoriju; aicina Sudānu ratificēt Konvenciju pret spīdzināšanu (CAT) un Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW);
 10. norāda Sudānas iestādēm, ka labāka sieviešu cilvēktiesību aizsardzība un kriminālatbildības noteikšana par izvarošanu laulībā varētu palīdzēt izglābt daudzas dzīvības un novērst tādus gadījumus kā *Noura Hussein Hammad* lietā;
 11. stingri nosoda agrīnas un piespiedu laulības un vardarbību pret sievietēm un meitenēm Sudānā un citviet; norāda, ka pašreizējā apelācija pret spriedumu *N. H. Hussein* lietā aprobežojas vienīgi ar formālajiem un juridiskajiem notiesāšanas aspektiem, neaplūkojot faktus, un ir nepietiekama saskaņā ar Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ko Sudāna ir ratificējusi; mudina iestādes īstenot Bērnu tiesību komitejas ieteikumu un grozīt likumu par personas statusu, palielinot vecumu, kurā laulība ir likumīgi atļauta;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

12. apņēmīgi prasa ES un tās dalībvalstīm nodrošināt, ka projektu kopīgā īstenošanā ar Sudānas iestādēm tiek ievērots kaitējuma nenodarīšanas princips, kas ļautu izslēgt no sadarbības tos dalībniekus, kuri ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem;
 13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Sudānas prezidentam, Āfrikas Savienībai, ANO ģenerālsekretāram, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un Panāfrikas parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0235

Manipulācijas ar mehānisko transportlīdzekļu odometriem: ES tiesiskā regulējuma pārskatīšana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija normatīvā rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par manipulācijām ar mehānisko transportlīdzekļu odometriem: ES tiesiskā regulējuma pārskatīšana (2017/2064(INL))

(2020/C 76/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 91. panta 1. punktu un 114. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/45/ES ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/47/ES ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas Regulu (ES) 2017/1151 ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 661/2009 ⁽⁴⁾, Komisijas Regulu (EK) Nr. 692/2008 ⁽⁵⁾ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumus Nr. 39 ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 10. decembra rezolūciju par CARS 2020: ceļā uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgu Eiropas autobūves nozari ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta (EPRS) 2017. gada novembra pētījumu “*Odometer tampering: measures to prevent it*” ⁽⁸⁾ (“Odometru izmaiņšana: manipulāciju novēršanas pasākumi”) un tam pievienoto Eiropas pievienotās vērtības novērtējumu “*Odometer manipulation in motor vehicles in the EU*” (“Manipulācijas ar odometriem mehāniskajos transportlīdzekļos Eiropas Savienībā”) ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Transportlīdzekļu un vadītāju reģistrācijas iestāžu asociācijas galīgo ziņojumu “*Vehicle Mileage Registration*” (“Transportlīdzekļu nobraukuma reģistrācija”) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas pētījumu “*Consumer Market Study on the Functioning of the Market for Second-Hand Cars from a Consumer’s perspective*” (“Patērētāju tirgus pētījums par lietotu automobiļu tirgus darbību no patērētāju viedokļa”),
- ņemot vērā 2016. gada 11. aprīļa Rakstisko deklarāciju Nr. 0030/2016 par cīņu pret nobraukuma rādījumu viltošanu lietoto automobiļu tirgū,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/45/ES par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un par Direktīvas 2009/40/EK atcelšanu (OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/47/ES par Savienībā izmantotu komerciālo transportlīdzekļu tehniskajām pārbaudēm uz ceļiem un par Direktīvas 2000/30/EK atcelšanu (OV L 127, 29.4.2014., 134. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2017. gada 1. jūnija Regula (ES) 2017/1151, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK, Komisijas Regulu (EK) Nr. 692/2008 un Komisijas Regulu (ES) Nr. 1230/2012 un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 692/2008 (OV L 175, 7.7.2017., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 661/2009 par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2008. gada 18. jūlija Regula (EK) Nr. 692/2008, ar kuru īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 199, 28.7.2008., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumi Nr. 39 — Vienoti noteikumi par transportlīdzekļu apstiprinājumu attiecībā uz spidometra ierīci un tās uzstādīšanu (OV L 120, 13.5.2010., 40. lpp.).

⁽⁷⁾ OV C 468, 15.12.2016., 57. lpp.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/602012/IPOL_STU%282017%29602012_EN.pdf

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615637/EPRS_STU%282018%29615637_EN.pdf

⁽¹⁰⁾ <https://www.ereg-association.eu/media/1122/final-report-ereg-topic-group-xiii-vehicle-mileage-registration.pdf>

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

— ņemot vērā Reglamenta 46. un 52. pantu,

— ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A8-0155/2018),

Pašreizējā situācija

- A. tā kā manipulācijas ar odometra rādījumiem, proti, apzināta nelikumīga rīcība, mainot odometra uzrādīto reālo transportlīdzekļa nobraukumu, ir nopietna un visā Savienībā plaši izplatīta problēma, jo īpaši pārrobežu tirdzniecībā, un kaitē trešām valstīm, kuras no Savienības importē lietotos automobiļus;
- B. tā kā ekonomiskais ieguvums no manipulācijām ar odometra rādījumiem var būt ievērojams, ņemot vērā nepieciešamā aprīkojuma zemās cenas un mākslīgi palielināto lietotu automobiļu vērtību; tā kā pētījumos tiek lēsts, ka iekšzemes tirdzniecībā manipulēto lietoto transportlīdzekļu īpatsvars ir no 5 % līdz 12 % un pārrobežu tirdzniecībā tas ir no 30 % līdz 50 %, visā Savienībā radot kopējo ekonomisko kaitējumu EUR 5,6–9,6 miljardiem;
- C. tā kā nobraukums ir viens no vissvarīgākajiem parametriem, uz kā pamata pircējs var novērtēt transportlīdzekļa tehnisko stāvokli, un tā kā tas būtiski ietekmē transportlīdzekļa tirgus vērtību;
- D. tā kā odometra rādījumi tiek saglabāti un digitāli uzrādīti, bet piekļuve tiem no ārpuses manipulācija nolūkā ir vienkārši izpildāma, jo odometru aizsardzības līmenis ir zemāks nekā pārējiem transportlīdzekļa komponentiem;
- E. tā kā manipulācijas ar odometra rādījumiem rada kaitējumu patērētājiem, lietoto automobiļu tirgotājiem, apdrošinātājiem un līzingsabiedrībām, savukārt krāpnieki gūst no tā labumu, un tā kā ir jāatrod tehniskie risinājumi, lai neprofesionāliem apgrūtinātu manipulācijas ar odometru rādījumiem;
- F. tā kā automobiļu ar manipulētiem odometriem pārāk liels nolietojums negatīvi ietekmē ceļu satiksmes drošību; tā kā šādu automobiļu pircējiem var nākties saskarties ar lielākām nekā gaidīts apkopes un remonta izmaksām, jo automobiļi netiek pārbaudīti atbilstoši to faktiski nobrauktajiem kilometriem;
- G. tā kā automobiļiem ar manipulētiem odometriem var būt lielāks degvielas patēriņš un augstākas piesārņotāju emisijas nekā gaidīts, tādējādi pārkāpjot tipa apstiprinājuma tiesību aktu ilgturības prasības;
- H. tā kā Savienības lietotu automobiļu tirgum, kurš ir divas līdz trīs reizes lielāks nekā jauno automobiļu tirgus, ir viszemākā patērētāju uzticība salīdzinājumā ar citu preču tirgiem, saskaņā ar Komisijas Patēriņa tirgu rezultātu pārskatu 2014. gadam ⁽¹¹⁾ un manipulācijas ar odometriem būtiski samazina patērētāju uzticību lietotu preču tirgotājiem un tādējādi kropļo iekšējā tirgus darbību un godīgu konkurenci;
- I. tā kā patērētāji nav pietiekami informēti par iespējamiem veidiem, kā novērst manipulācijas ar lietotu automobiļu odometru rādījumiem, un par nobraukumu uzraudzības paņēmieniem un krāpšanās novēršanu šajā jomā, kā arī veidiem, kā piekļūt šiem paņēmieniem;
- J. tā kā daudzas dalībvalstis joprojām nespēj sniegt patērētājiem vajadzīgos instrumentus, kas tiem ļautu pārbaudīt lietota transportlīdzekļa vēsturi;
- K. tā kā krāpšanās ar nobraukumu nesamērīgi ietekmē sociālās grupas un ģeogrāfiskos apgabalus ar zemākiem ienākumiem, pakļaujot pircējus dalībvalstīs, kas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada, un valstīs tiešā Savienības tuvumā (it īpaši Rietumbalkānu valstīs, kurās no Savienības tiek ievesti lietoti automobiļi bez nodokļiem vai bez ievērojamiem muitas nodokļiem), lielākam riskam iegādāties automobili ar sagrozītu odometra rādījumu, un līdz ar to tie biežāk cieš no minētās nelikumīgas prakses;

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/info/files/consumer-markets-scoreboard-2014-edition_en

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- L. tā kā nav vienotas, integrētas sistēmas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm, pastāv paaugstināts risks legalizēt nobraukuma rādījumu, ar ko ir veiktas manipulācijas vēl pirms tā sākotnējās verifikācijas valstī, kurā automobilis galu galā tiks reģistrēts un kurā jau ir ieviesti pasākumi transportlīdzekļa reģistrēšanai un nobraukuma pārbaudei;
- M. tā kā cīņa pret krāpšanos ar ometra rādījumiem, ātri izveidojot vienotus noteikumus, kas novērstu manipulācijas, būtiski uzlabos drošību un noteiktību transportlīdzekļu pārrobežu iegādē, līdz ar to samazinot negodīgas prakses izmantošanas apmēru un arī sniedzot ievērojamus ieguvumus miljoniem Savienības patērētāju;

Spēkā esošie pasākumi pret krāpšanos ar ometra rādījumiem

- N. tā kā dažas dalībvalstis jau ir ieviesušas instrumentus, lai mazinātu manipulācijas ar ometriem, piemēram, "Car-Pass" Beļģijā un "Nationale AutoPas" (NAP) Nīderlandē; tā kā šīs abas dalībvalstis izmanto datubāzi, kurā apkopoti ometru rādījumi no katras tehniskās apkopes, remonta vai periodiskās apskates, neievācot nekādus personas datus, un abas savā teritorijā īsā laikā ir gandrīz izskaidušas krāpšanos ar ometra rādījumiem;
- O. tā kā Beļģijas sistēma darbojas uz bezpeļņas organizācijas juridiskā pamata un Nīderlandes sistēmu vada valsts aģentūra; tā kā abas sistēmas darbojas ar saprātīgām izmaksām un abu sistēmu panākumus papildina un stiprina izpratnes veicināšanas un informācijas kampaņas, kā arī stingrs tiesiskais regulējums ar skaidriem noteikumiem un preventīvām sankcijām;
- P. tā kā daudz lielāks skaits automobiļu ar sagrozītiem rādījumiem nonāk valstīs bez piekļuves minētajām datubāzēm, tas liecina, ka pārrobežu datu apmaiņa un sadarbība starp dalībvalstīm ir būtiska, lai šīs datubāzes gūtu panākumus;
- Q. tā kā Eiropas transportlīdzekļu un vadītāja apliecību informācijas sistēma (*Eucaris*) jau nodrošina infrastruktūru un organizāciju saskaņotai transporta datu apmaiņai starp dalībvalstu iestādēm un to izmanto visas dalībvalstis, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/82/ES⁽¹²⁾ saistības, un tās funkcijās jau ir ietverta nobraukuma reģistrēšana;
- R. tā kā pastāv arī tehniski risinājumi gan attiecībā uz aparātūru, gan programmatūru, ko transportlīdzekļos varētu integrēt ražotāji un tādējādi novērst manipulācijas ar ometriem jau pašā sākumā, tā kā "aparātūras drošības moduļus" (*HSM*) un "drošas aparātūras paplašinājumus" (*SHE*) jau izmanto, lai aizsargātu automobiļu elektroniskās vadības blokus (*ECU*) pret neatļautu piekļuvi, manipulāciju vai automobiļa zādzību, un to izmaksas uz vienu automobili tiek lēstas viena euro apmērā;
- S. tā kā Regula (ES) 2017/1151 uzliek ražotājiem pienākumu — lai tie varētu iegūt transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu — ieviest sistemātiskas pretmanipulāciju stratēģijas un ierakstaizsardzības īpašības, lai atturētu no ometru pārprogramēšanas, izmantojot arī attālās datu apmaiņas iespējas; tā kā tā tikai pieprasa informāciju un paskaidrojumus, ko sniedz ražotājs, un neparedz testēšanu, lai pārbaudītu, vai ometrs ir drošs pret manipulāciju, lai gan pastāv sertificētas starptautiski atzītas procedūras, piemēram, Vienotie informācijas tehnoloģiju drošības novērtējuma kritēriji; tā kā starptautiski atzīti procesi, piemēram, kopīgie kritēriji (ISO/IEC 15408), var palīdzēt aizsargāt pret manipulācijām ar ometriem;

Tiesību akti un nepilnības

- T. tā kā manipulācijas ar ometriem ir aizliegtas 26 dalībvalstīs, bet tikai desmit no dalībvalstīm ir ieviesušas papildu pasākumus, lai nodrošinātu nobraukuma informācijas pieejamību pircējiem, un tikai sešās manipulācijas ar ometriem ir noziedzīgs nodarījums⁽¹³⁾; tā kā aparātūra un programmatūra, ko izmanto manipulācijām ar ometru rādījumiem, ir brīvi pieejama Savienībā un tās iegūšana nav klasificēta kā noziedzīgs nodarījums, un tā kā vairākas dalībvalstis ir ceļā uz kriminālbildības ieviešanu par darbībām, kas saistītas ar nelikumīgām manipulācijām ar skaitītāju rādījumiem;

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīva 2011/82/ES, ar ko veicina pārrobežu informācijas apmaiņu par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem (OV L 288, 5.11.2011., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Skat. Eiropas Patērētāju centru tīkls (ECC-Net, 2015), *Cross-border car purchases: what to look out when you're bargain hunting* ("Automobiļu pārrobežu iegāde: no kā uzmanīties, kad dodaties veiksmīga pirkuma meklējumos"), 236. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- U. tā kā krāpšanās ar odometra rādījumiem apdraud satiksmes drošību, kas minēts arī Direktīvā 2014/45/ES, kurā dalībvalstīm tiek prasīts noteikt efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas par šādām manipulācijām; tā kā Komisijai būtu jāturpina apsvērt iespēju savienot valstu platformas, lai nodrošinātu tehnisko apskašu informācijas pārrobežu apmaiņu, ietverot odometra rādījumus;
- V. tā kā Direktīvā 2014/45/ES ir noteikts pienākums reģistrēt nobraukuma rādījumu periodiskās tehniskās apskates laikā un darīt šos datus pieejamus turpmāko periodisko tehnisko apskašu veicējiem, taču tas attiecas tikai uz tehniskajās apskatēs konstatēto nobraukumu, sākot no pirmās tehniskās apskates; tā kā pirmā periodiskā tehniskā apskate var arī notikt tikai četrus gadus pēc transportlīdzekļa sākotnējās reģistrācijas, tādējādi dodot pietiekami daudz laika manipulācijām ar odometra rādījumiem pirms pirmās apskates, kā arī starp apskatēm, un var novest pat pie nepareiza nobraukuma oficiālas reģistrēšanas;
- W. tā kā nedz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK ⁽¹⁴⁾, nedz Komisijas Regula (EK) Nr. 692/2008 par tipa apstiprinājumu, nedz Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumi Nr. 39 nepievēršas krāpšanai ar nobraukumu vai nemanipulējamiem odometriem; tā kā Regulā (EK) Nr. 661/2009 ir atsauce uz ANO/EEK Noteikumiem Nr. 39 attiecībā uz apstiprinājuma prasībām spidometriem, bet tajā nav prasību attiecībā uz odometriem vai to galvenajiem raksturlielumiem;

Autobūves nozares turpmākā attīstība

- X. tā kā autobūves nozare ir guvusi lielus panākumus, izstrādājot un ražojot transportlīdzekļus, kas ir pieslēgti tīklam, izmanto ITS un sazinās ar apkārtējo vidi, lai lielākā daļa tirgū ienākošo automobiļu jau ir pieslēdzami tīklam, tādējādi uz Savienības ceļiem radot gandrīz pilnībā pieslēgtu automobiļu parku;
- Y. tā kā saskaņā ar dažādiem apsekojumiem, automobiļu vidējais vecums Savienībā ir 7–11 gadi un tas pastāvīgi pieaug, savukārt dalībvalstīs, kuras Savienībai pievienojās pēc 2004. gada, automobiļi ir daudz vecāki par vidējo vecumu, kas nozīmē, ka automobiļu parks sastāv no jaunākiem, tīklam pieslēgtiem automobiļiem un vecākiem automobiļiem bez nekādām pieslēgšanas iespējām;
- Z. tā kā jaunākie transportlīdzekļi jau tagad regulāri nosūta datu kopas ražotājiem, tostarp par faktisko nobraukumu un kopējo motora darbības laiku, nodrošinot galvenos datus, kas ļauj pārbaudīt nobraukuma uzskaites ticamību;
- AA. tā kā bloķēžu tehnoloģija varētu būt viens risinājums odometra rādījumu uzglabāšanai nākotnē;
- AB. tā kā *CarTrustChain* ir veiksmīgs projekts, kā izmantot bloķēdes tehnoloģiju, lai izskaustu krāpšanos ar odometra rādījumiem, un šo projektu līdzfinansēja Eiropas Reģionālās attīstības fonds,

1. prasa Komisijai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 91. panta 1. punktu un 114. pantu, ierosināt tiesisku regulējumu, kas prasa dalībvalstīm divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs rezolūcijas pieņemšanas Parlamentā, sekojot ieteikumiem, kas izklāstīti šajā rezolūcijā un tās pielikumā, radīt juridiskus, tehniskus un darbības šķēršļus manipulācijām ar odometru, lai tās kļūtu neiespējamas; aicina Komisiju pārskatīt Regulas (ES) 2017/1151 prasības;

2. aicina Komisiju nodrošināt, ka tie paši juridiskie un tehniskie šķēršļi tiek attiecināti arī uz importu no trešām valstīm;

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīva Nr. 2007/46/EK, ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

3. atzinīgi vērtē tādus tehniskos risinājumus kā *HSM* un *SHE*, kas jau tiek plaši izmantoti sensitīvu datu aizsardzībai automobiļos, un uzsver, ka odometra rādījumiem vajadzētu tādu pašu aizsardzības līmeni, lai novērstu, ka manipulācijas ar tiem ir tik vienkārši veikt;
4. aicina Komisiju padarīt stingrāku tipa apstiprinājumu attiecībā uz automobiļa iekšējo drošību, jo īpaši attiecībā uz tehniskajiem pasākumiem pret krāpšanos ar odometra rādījumiem, bet arī ņemot vērā tiklām pieslēgto automobiļu skaita pieaugumu;
5. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir iekļāvusi prasības par odometru tehnoloģisko drošību Regulā (ES) Nr. 2017/1151; tomēr norāda, ka nav noteikumu par to, kā uzraudzīt šo prasību izpildi, un tāpēc aicina Komisiju izstrādāt skaidrus kritērijus efektīvai odometru drošuma pārbaudei, vajadzības gadījumā pēc iespējas īsākā laikā pielāgot minētās prasības un ziņot Parlamentam par minētās regulas efektivitāti;
6. norāda, ka valstu risinājumi, kas paredz izmantot datubāzes ar biežiem odometra nolasījumiem periodiskajās tehniskajās apskatēs, servisu apmeklējumos un citās transportlīdzekļa pārbaudēs, ir guvuši lielus panākumus cīņā pret manipulācijām ar odometriem attiecīgajās dalībvalstīs, un tāpēc ierosina, lai dalībvalstis, kuras līdz šim nav attiecīgi rīkojušās, pēc iespējas ātrāk ievieš piemērotus risinājumus;
7. šajā sakarā uzsver, ka visām dalībvalstīm būtu jāizveido valstu reģistri un jāiesaistās šo reģistru datu pārrobežu apmaiņā, jo tikai tā Savienībā var efektīvi novērst krāpšanos ar nobraukuma datiem; tāpēc aicina Komisiju ierosināt tiesisko regulējumu dalībvalstīm, lai, balstoties uz paraugpraksi, izveidotu salīdzināmus un savstarpēji saderīgus valstu datu vākšanas mehānismus, kas, sākot ar transportlīdzekļa pirmo reģistrāciju, nodrošinās biežu un uzticamu nobraukuma datu savākšanu un ļaus veikt šo datu starptautisku apmaiņu;
8. uzsver, ka pārrobežu piekļuvei odometra rādījumiem jābūt iespējamai un ka lietota automobiļa pircēja viegla piekļuve minētajai informācijai būtu nozīmīgs ieguldījums patērētāju aizsardzībā; uzsver to, ka lietota automobiļa pircējam vajadzētu būt iespējai pārbaudīt odometra rādījumu precizitāti neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tas bija reģistrēts iepriekš; aicina Komisiju un dalībvalstis proaktīvi informēt patērētājus un ieinteresētās personas par esošajiem pasākumiem pret krāpšanos ar odometra rādījumiem un par iespējām atklāt un novērst manipulācijas ar odometru;
9. uzsver, ka *Eucaris* rīcībā ir infrastruktūra ar datubāzi, kas var nodrošināt izmaksu ziņā lietderīgu apmaiņu ar odometra rādījumiem visā Savienībā; pauž nožēlu par to, ka 2017. gadā tikai Beļģijā, Nīderlandē un Slovākijā informācijas apmaiņai ar odometra rādījumiem izmantoja *Eucaris* platformu, un tāpēc mudina dalībvalstis tajā piedalīties un izmantot iespējas, ko sniedz šī sistēma;
10. aicina Komisiju noteikt līdzdalību *Eucaris* par obligātu un padarīt to par transportlīdzekļu informācijas platformu, tādējādi atvieglojot nobraukuma pārbaudīšanu no jebkuras vietas Savienībā, lai samazinātu iespējas veikt manipulācijas ar odometriem;
11. pauž nožēlu, ka Direktīvā 2014/45/ES paredzētais elektroniskais reģistrs vēl nav izveidots un ka dalībvalstu sankcijas nav pietiekami atturošas, kā rezultātā datu apmaiņas mērķi nav sasniegti;
12. aicina Komisiju nodrošināt tiesisko regulējumu, kas ļautu dalībvalstīm reģistrēt obligātos odometra rādījumus no tehniskajām apskatēm, visām pārbaudēm, apkopēm, un remontiem un no citiem servisu apmeklējumiem, sākot ar pirmo transportlīdzekļa reģistrāciju;
13. uzsver, ka blokķēdes risinājums varētu būt izmaksu ziņā efektīvāks, un aicina Komisiju divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs rezolūcijas pieņemšanas Parlamentā veikt šā risinājuma izmaksu un ieguvumu analīzi, tostarp attiecībā uz drošību, pārredzamību un datu aizsardzību; uzsver, ka pirms plašākas šīs tehnoloģijas izmantošanas būtu nekavējoties jāievieš efektīvi viegli izmantojami risinājumi, jo īpaši datubāzes;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

14. uzsver, ka progresīvu kriptogrāfijas tehnoloģiju, piemēram HSM vai SHE plašāka izmantošana varētu nodrošināt papildu aizsardzību pret manipulācijām ar odometriem, ar nodrošinātām mikroshēmām aizsargājot odometrus no neatļautas piekļuves tiem;

15. uzsver, ka transportlīdzekļi ir kļuvuši arvien pieslēdzamāki tīklam un ka šī tendence turpināsies, tādējādi ļaujot automātiski ievadīt odometra rādījumus datubāzē vai bloķēdes tīklā; atzinīgi vērtē autobūves nozares centienus izstrādāt dažādus tehniskus aizsardzības pasākumus pret odometru rādījumu viltošanu, tostarp datu šifrēšanu, datu aizsardzību un drošību, bet aicina arī ražotājus turpināt uzlabot tehnisko risinājumu efektivitāti;

16. uzsver, ka visās darbībās, kas ietver datu nosūtīšanu un glabāšanu, būtu jāievēro Eiropas datu aizsardzības *acquis*, tās būtu jāveic vienīgi ar mērķi novērst manipulācijas ar odometriem un saskaņā ar augstākā līmeņa kiberaizsardzību;

17. aicina dalībvalstis izstrādāt vai grozīt tiesību aktus par krāpšanos ar odometra rādījumiem, lai par to paredzētu kriminālbildību, tostarp par ierīču vai programmatūras nodrošināšanu un saistītiem pakalpojumiem, kas nepieciešami neatļautu manipulāciju veikšanai, jo manipulāciju rezultātā tiek nepareizi novērtēts transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis un tādējādi tiek apdraudēta ceļu satiksmes drošība; aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus, lai efektīvi, nediskriminējoši un samērīgi piemērotu šādus tiesību aktus;

18. uzskata, ka viena transportlīdzekļa odometra aizstāšana ar citu, kuram ir zemāki nobraukuma rādījumi, būtu jāuzskata par transportlīdzekļa nobraukuma rādījumu viltošanu, ja mērķis ir slēpt faktisko nobraukumu un tādējādi gūt peļņu;

19. prasa Komisijai, pamatojoties uz LESD 91. panta 1. punktu un 114. pantu, iesniegt tiesību akta priekšlikumu par pasākumiem cīņā pret manipulācijām ar odometriem, ievērojot šīs rezolūcijas pielikumā noteiktos ieteikumus;

o

o o

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pielikumā pievienotos ieteikumus Komisijai un Padomei.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

PIELIKUMS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM

IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

Tehnisko risinājumu un tipa apstiprinājuma veicināšana

Lai apgrūtinātu manipulācijas ar odometra rādījumiem, būtu jānodrošina augstāka transportlīdzekļa iekšējā drošība attiecībā uz odometra datiem. To sasniedz, iekļaujot priekšlikumā sekojošo:

- Regulas (ES) 2017/1151 5. panta 3. punkta f) apakšpunkta īstenošanas uzraudzība un rezultātu iespējami drīza ziņošana Parlamentam;
- skaidras prasību noteikšana, lai nodrošinātos pret odometra rādījumu manipulācijām, tostarp pozitīva novērtējuma gadījumā prasību noteikšana attiecībā uz kriptogrāfisku aizsardzību pret manipulāciju, manipulācijas atpazīšanas sistēmas, atsevišķu nobraukuma konstatēšanu un reģistrēšanu un aparatūras drošību;
- testa metodes ieviešana vai vienoto informācijas tehnoloģiju drošības novērtējuma kritēriju preventīvajiem risinājumiem, kas noteikti Regulā (ES) 2017/1151 attiecībā uz krāpšanos ar odometra rādījumiem, piemērošana.

Datubāzu sistēmas

Datubāzes ar odometru rādījumiem ievērojami samazina manipulējamo transportlīdzekļu skaitu. Ir svarīgi rast Savienības mēroga risinājumu, jo atsevišķu valstu izolētas iniciatīvas nevar novērst krāpšanos ar odometra rādījumiem pārrobežu tirdzniecībā ar lietojamiem transportlīdzekļiem. Tādēļ priekšlikumā būtu jāierosina šādi pasākumi:

- obligātie odometra rādījumu reģistri, kas paredzēti Direktīvā 2014/45/ES, būtu jā dara pieejami pārrobežu datu apmaiņai un pēc pieprasījuma arī pircējiem;
- izstrādāt tiesisko regulējumu, lai izveidotu salīdzināmas nobraukuma reģistrācijas datubāzes dalībvalstīs, nodrošinot informācijas apmaiņu starptautiskā līmenī un piekļuvi tai, pamatojoties uz pastāvošo paraugpraksi, kas nodrošina biežu un uzticamu nobraukuma datu reģistrēšanu;
- pašreizējām dalībvalstu odometru rādījumu datubāzēm jābūt savstarpēji savienotām, savietojamām un sadarbīgām ES līmenī un jānodrošina iespēja veikt starptautisku datu apmaiņu, izmantojot jau esošo infrastruktūru, piemēram, *Eucaris*, lai īstenošana izmaksu ziņā būtu efektīva un laicīga;
- būtu jāievēro datu aizsardzības noteikumi un vajadzības gadījumā tie jāpielāgo tā, lai būtu iespējama attiecīgo datu glabāšana un apmaiņa un privātuma aizsardzība, vienlaikus efektīvi novēršot savākto datu krāpniecisku izmantošanu;
- lietotu transportlīdzekļu pircējiem būtu jānodrošina iespēja pirms pirkuma izdarīšanas neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tas bijis reģistrēts iepriekš, pārbaudīt automobiļa odometra nobraukuma rādījumu pareizību.

Blokķēde un pieslēgums kā iespējams un papildinošs ilgtermiņa risinājums

Transportlīdzekļi kļūst arvien vairāk pieslēgti tīklam un to īpatsvars Savienības kopējā automobiļu skaitā pastāvīgi pieaug. Tie uz ražotāju serveriem jau pārraida tādus datus kā faktisko nobraukumu. Minētos datus jau tagad varētu izmantot, lai atklātu krāpšanos ar nobraukumu.

Blokķēdes tehnoloģija varētu ar laiku piedāvāt uzticamu rīku datu drošībai tīklā un palīdzēt novērst manipulācijas ar datu ierakstiem. Šo sasniegumu un tehnoloģijas apvienošanu varētu aplūkot kā ilgtermiņa risinājumu pret krāpšanos ar odometra rādījumiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Tādēļ būtu jāierosina šādi pasākumi:

- būtu jānovērtē iespējamās izmaksas un ieguvumi, kas rastos, ja izveidotu Eiropas blokķēdes tīklu odometra rādījumiem;
- pozitīva novērtējuma gadījumā: būtu jāizveido tiesisko un normatīvo regulējumu, kas attiektos uz automātisku odometru rādījumu nosūtīšanu no tīklā pieslēgtiem automobiļiem un — neatkarīgi no blokķēdes novērtējuma — piekļuvi ražotāju savāktajiem un uzglabātajiem datiem, tādējādi papildinot manuāli ievadītos nobraukuma rādītājus no tehniskajām apskatēm un no citiem avotiem;
- būtu jāpieprasa nosūtīt odometra rādījumus no periodiskajām tehniskajām apskatēm, servisu apmeklējumiem un apkopēm, tādējādi integrējot datubāzes sistēmu, bet vienlaikus virzoties prom no tās.

Tiesību akti un izpildes nodrošināšana

Krāpšanās ar odometra rādījumiem ne visās dalībvalstīs tiek uzskatīta par noziedzīgu nodarījumu, lai gan Direktīva 2014/45/ES to skaidri paredz. Efektīvu juridisku piespiedu pasākumu, tostarp naudas sodu un sankciju īstenošanai, ir izšķiroša nozīme krāpšanās ar odometra rādījumiem izskaušanā. Tādēļ būtu jāierosina šādi pasākumi:

- krāpšanās ar odometra rādījumiem ir jānosaka par noziedzīgu nodarījumu, ko izdarījusi gan tā persona, kura pasūta skaitītāja rādījumu maiņu (automobiļa īpašnieks), gan tā, kura veic izmaiņas, un šādam nodarījumam jābūt sodāmam, piemērojot efektīvas, samērīgas, atturošas un nediskriminējošas sankcijas, kas ir ļoti pietuvinātas vienotam standartam visā Savienībā.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0237

Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments pēc 2020. gada**Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta transporta pīlāru pēc 2020. gada (2018/2718(RSP))**

(2020/C 76/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 311., 312. un 323. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽¹⁾, un grozījumus, kas tajā izdarīti ar Padomes 2017. gada 20. jūnija Regulu (ES, Euratom) 2017/1123 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pēcvēlēšanu pārskatīšanai: Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 28. jūnija pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni (COM(2017)0358),
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par pārdomu dokumentu par ES finanšu nākotni ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (COM(2016)0604), Komisijas paziņojumu (COM(2016)0603) un pievienoto dienestu darba dokumentu SWD(2016)0299,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 14. septembra priekšlikumu grozījumam Iestāžu nolīgumā (2013. gada 2. decembris) starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2016)0606),
- ņemot vērā Parīzes nolīguma ratifikāciju Eiropas Parlamentā 2016. gada 4. oktobrī un Padomē 2016. gada 5. oktobrī,
- ņemot vērā 2016. gada 26. oktobra rezolūciju par DFS 2014.–2020. gadam vidusposma novērtēšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 15. jūnija atzinumu “Daudzgadu finanšu shēmas (DFS) vidusposma pārskatīšana” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 2. maija paziņojumu “Mūsdienīgs budžets Savienībai, kas aizsargā, dod iespējas un aizstāv. Daudzgadu finanšu shēma 2021.–2027. gadam” (COM(2018)0321),
- ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2018. gada 28. marta kopīgo paziņojumu “Par Militārās mobilitātes rīcības plānu” (JOIN(2017)0005),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽²⁾ OV L 163, 24.6.2017., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV C 101, 16.3.2018., 64. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0401.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0412.⁽⁷⁾ OV C 17, 18.1.2017., 20. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 14. februāra ziņojumu par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) starpposma novērtējumu (COM(2018)0066),
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā transporta infrastruktūras atjaunošana un attīstība ES joprojām notiek samērā sadrumstaloti un ir liels izaicinājums spējas un finansējuma ziņā, bet tas ir būtiski, lai nodrošinātu gan ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju, gan sociālo un teritoriālo kohēziju Savienībā, tādējādi novēršot nelīdzsvarotību starp reģioniem;
- B. tā kā Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments (EISI) ir kopēja, centralizēti pārvaldīta finansēšanas programma, kas ir izstrādāta, lai veicinātu augstas veiktspējas, ilgtspējīgu un savstarpēji savienotu Eiropas tīklu (*TEN*) transporta, enerģētikas un digitālo pakalpojumu infrastruktūras jomā;
- C. tā kā Eiropas transporta tīkla (*TEN-T*) agrīna pabeigšana būtiski palīdzēs ES sasniegt tās emisiju samazināšanas mērķus saskaņā ar Parīzes klimata nolīgumu, kā arī Eiropas ekonomikas dekarbonizāciju un ES “20–20–20” mērķus enerģētikas un klimata politikas jomā; tā kā pamattīkla izveide būtu jāpabeidz līdz 2030. gadam un visaptverošā tīklā izveide — līdz 2050. gadam;
- D. tā kā 1 no 10 Eiropas iedzīvotājiem strādā plašākā transporta nozarē un tā kā investīcijas transporta infrastruktūrā radīs jaunas darbavietas, jo tiek lēsts, ka katrs miljards euro, kas tiek investēts *TEN-T* pamattīklā, radīs līdz pat 20 000 jaunu darbvietu;
- E. tā kā EISI mērķis ir atvieglot pārrobežu savienojumus, izveidot multimodālus un urbānus mežglus, kā arī risināt tirgus nepilnības un likvidēt nepietiekamas caurlaides spējas punktus; tā kā ar EISI palīdzību ir realizēti tādi projekti, kas citādi nebūtu īstēti, tādējādi sniedzot skaidru ES pievienoto vērtību, jo tie ir sekmējuši transnacionālo sadarbību un koordināciju;
- F. tā kā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam transporta nozare veido vislielāko daļu no EISI budžeta; tā kā transporta daļa tika sadalīta vispārējā finansējumā visām dalībvalstīm un kohēzijas finansējumā, kas pieejams kohēzijas dalībvalstīm un tiek tieši pārskaitīts no Kohēzijas fonda;
- G. tā kā EISI ir viena no veiksmīgākajām ES programmām, jo uz gandrīz visiem uzaicinājumiem saņemts daudz vairāk priekšlikumu, nekā plānots; tā kā līdz 2017. gada beigām EISI transporta sadaļai jau bija piešķirti EUR 21,3 miljardi *TEN-T* projektu dotācijām, kas kopumā piesaistīja investīcijas EUR 41,6 miljardu apmērā; tā kā 2018. gadā tiks parakstīti papildu dotāciju nolīgumi par finansējuma apvienošanas uzaicinājumu, kas paredz apvienot EISI dotācijas ar privāto finansējumu, tostarp no Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF); tā kā šī uzaicinājuma sākotnējais budžets EUR 1 miljarda apmērā 2017. gada novembrī tika palielināts par EUR 350 miljoniem, lai atbalstītu inovācijas un jauno tehnoloģiju prioritāti saskaņā ar Alternatīvo degvielu rīcības plāna mērķiem;
- H. tā kā principa “izmanto vai zaudē” ieviešana ir būtiski veicinājusi EISI panākumus; tā kā tomēr būtu jāpaātrina neīstenoto projektu līdzekļu atgūšana;
- I. tā kā EISI mērķis ir paātrināt investīcijas transporta infrastruktūrā un inovācijā un piesaistīt finansējumu gan no publiskā, gan privātā sektora, vienlaikus palielinot juridisko noteiktību un ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu;
- J. tā kā sagaidāms, ka Komisija 2018. gada jūnijā publicēs tiesību aktu priekšlikumus par Eiropas stratēģiskajām investīcijām, tostarp par atjaunināto Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI),
1. uzsver, ka investīcijas transporta infrastruktūrā ir investīcijas ilgtermiņa ilgtspējīgā izaugsmē, kohēzijā, konkurētspējā un nodarbinātībā; tādēļ uzsver, ka EISI programmas stratēģisko nozīmi saistībā ar iekšējā tirgus integrāciju, viedo mobilitāti un iespēju Eiropas Savienībai, izmantojot šo programmu, radīt taustāmu pievienoto vērtību iedzīvotājiem;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

2. uzsver, ka EISI ir bijis un arī patlaban ir efektīvs un mērķtiecīgs instruments investīcijām Eiropas infrastruktūrā (*TEN*) transporta, enerģētikas un digitālo pakalpojumu nozarē un tam tādām ir jāpaliek arī turpmāk, lai sekmētu ES prioritātes saistībā ar darb-
vietām, izaugsmi un investīcijām, iekšējo tirgu, enerģētikas savienību, klimatu un digitālo vienoto tirgu;

3. uzsver EISI 2014.–2020. gada programmas panākumus, nodrošinot augstu Eiropas pievienoto vērtību, atbalstot savieno-
jamības projektus ar pārrobežu, savstarpējas izmantojamības un multimodalitātes dimensiju un projektus, kuri uzlabo savienojamību
visos transporta veidos, tostarp jūras, iekšzemes ostu un iekšzemes ūdensceļu transportā, par prioritāti nosakot projektus, kas
palīdzētu veidot trūkstošos savienojumus un likvidētu nepietiekamas caurlaides spējas punktus, lai panāktu vienotu Eiropas trans-
porta telpu, kas ir pieejama visiem, un inovatīvu transporta nozari; aicina Komisiju palielināt transporta mezglu, piemēram, jūras ostu,
pārrobežu pievienoto vērtību, un atbalstīt projektus, kuri veicina savienojamību ar trešām partnervalstīm;

4. atzīst, ka visas priekšrocības un iespējas, ko sniedz ES investīcijas *TEN-T* tīklā, varēs apzināt tikai pēc pamattīkla un visaptve-
rošā tīkla pabeigšanas; aicina Komisiju paturēt prātā, ka šo tīklu izveides pabeigšanai būs vajadzīgas nozīmīgas investīcijas, kas daļēji ir
atkarīgas no turpmāka ES atbalsta; pretējā gadījumā pastāv risks, ka tīklu izveide varētu apstāties; uzstāj, ka jāsamazina spiediens, lai
panāktu to pabeigšanu ne vēlāk kā attiecīgi 2030. un 2050. gadā un saskaņā ar 21. gadsimta standartiem visā procesā;

5. aicina Komisiju nodrošināt, ka EISI programma 2021.–2027. gada DFS priekšlikumā izriet no pašreizējās programmas ar vēl
vērienīgākiem mērķiem attiecībā uz politiku un finanšu resursiem; uzsver, ka ir jāpaātrina investīcijas digitālos, inovatīvos un ilgtspējī-
gos transporta projektos, lai virzītos uz zaļāku, patiesi integrētu, modernu, visiem pieejamu, drošāku un efektīvu transporta sistēmu;

6. atzīst, ka EISI iesaiste bija izšķirošs faktors lielākās daļas projektu uzsākšanā, jo īpaši attiecībā uz savienojamības projektiem
pārrobežu, valsts, reģionālā un vietējā līmenī; uzsver, ka EISI ir izrādījies nozīmīgs publiskā un privātā sektora investīciju katalizators;
tomēr uzskata, ka būtu jāveic turpmāki pasākumi, lai pilnībā izmantotu tā potenciālu;

7. aicina Komisiju izskatīt citus veidus, kā veicināt EISI kā politiski virzītu instrumentu ar konkrētiem nozarēm specifiskiem
mērķiem, kas īsteno sarežģītus projektus ar pārrobežu vai ES mēroga savstarpējas izmantojamības dimensiju;

8. uzskata, ka nākamajā DFS, ņemot vērā visaptverošu pārskatu par 2014.–2020. gada periodu un sekas, kādas rada sarežģītā
saikne starp EISI un citām finanšu programmām un instrumentiem, piemēram, programmu “Apvārsnis 2020”, ESI fondiem un ESIF,
un jo īpaši aizstāšanas ietekmi, kas konstatēta starp EISI un ESIF, Komisija būtu vēl vairāk jānostiprina un jānodrošina papildināmība
starp EISI un citām programmām, piemēram, programmu “Apvārsnis Eiropa” un fondu “*InvestEU*”, lai uzturētu un veicinātu skaidrus
programmas mērķus, izvairītos no pārklāšanās un optimizētu budžeta resursus;

9. uzsver, ka nākamajā EISI jebkurš samazinājums par labu citām programmām, kā tas notika ar 2014.–2020. gada EISI,
finansējumu pārdalot ESIF un Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmai (*EDIP*), būtu jāuzskata par nepieņemamu;
mudina Komisiju saglabāt EISI finansiālās spējas nedalāmību, jo EISI finansējuma liels vairākums ir saistīts ar projektiem ar plašāku
reģionālu un ES mēroga labumu, taču šiem projektiem nav pieejams pietiekams finansējums valsts līmenī vai finanšu tirgos;

10. atzīst, ka pirmie rezultāti uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus, kas saskaņā ar pašreizējo EISI izsludināts par finansējuma
apvienošanu, liecina par rosinošiem panākumiem; tādejā stingri mudina Komisiju šādus uzaicinājumus turpmāk izsludināt vēl un arī
turpmāk izmantot spēcīgāku EISI dotāciju veidā, ko iespēju robežās var apvienot ar ES un trešo valstu finanšu instrumentiem; aicina
Komisiju arī rast veidus, kā efektīvāk veicināt privātu līdzinvestoru piedalīšanos, un dalībvalstis atcelt tiesiskos un administratīvos
šķēršļus, kas šo procesu kavē;

11. aicina Komisiju projektu līmenī vēl vairāk veicināt sinerģiju starp trijām nozarēm, kas pašlaik ir ierobežota, jo budžeta
struktūra ir stingra saistībā ar projektu atbilstību un izmaksu attiecīgām; mudina Komisiju pielāgot infrastruktūru gaidāmajai
vajadzībai pēc tīras un viedas mobilitātes; sagaida, ka turpmākās sektorālās politikas pamatnostādnes un EISI būs elastīgāks, lai vei-
cinātu sinerģiju un ātrāk reaģētu uz jauniem tehnoloģiskiem sasniegumiem un prioritātēm, tādām kā digitalizācija, vienlaikus paātri-
not zemu emisiju ekonomikas radīšanu un risinot kopīgas sabiedrības problēmas, piemēram, kibersdrošību;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

12. uzsver, cik svarīga ir tieša pārvaldība, kas palīdz nodrošināt to, ka minētajās trīs nozarēs tiek ievērotas vienotas procedūras, līdzekļi tiek piešķirti ātri un budžets tiek izpildīts ļoti pareizi; norāda, ka EISI dotāciju tieša pārvaldība ir sevi ļoti labi pierādījusi un nodrošina efektīvu projektu plūsmu, konkurētspējīgu atlases procesu, orientāciju uz ES politikas mērķiem, īstenošanas koordināciju un dalībvalstu pilnīgu iesaisti; uzsver Inovācijas un tīklu izpildaģentūras (INEA) izšķirīgo nozīmi EISI panākumos, optimizējot budžetu, jo īpaši tāpēc, ka tā bijusi elastīga un spējusi ātri pārvirzīt konkrētos pasākumos neiztērētos līdzekļus citu pasākumu īstenošanai; uzsver, ka INEA būtu jānostiprina, lai garantētu ES līdzekļu pienācīgu izlietojumu;

13. pauž atbalstu principa “izmanto vai zaudē” piemērošanai EISI tiešajā pārvaldībā; vienlaikus uzstāj, ka jāsaglabā iespēja vēlreiz izmantot saistības gadījumos, kad projekti nedarbojas, kā plānots, lai palielinātu EISI efektivitāti;

14. atzīst, ka ir sarežģīti iesniegt projektu, jo īpaši par lielu transporta infrastruktūru, un ir būtiska sniegtā tehniskā palīdzība, piemēram, izmantojot EISI programmas atbalsta pasākumu, jo īpaši kohēzijas dalībvalstīm, nolūkā veicināt gatavu un kvalitatīvu projektu atbilstību; aicina Komisiju arī turpmāk sniegt šāda veida palīdzību un pārskatīt vērtēšanas kritērijus, kas lielāku uzsvāru liktu uz projektu pievienotās vērtības skaidrāku norādīšanu; turklāt aicina Komisiju veikt papildu pasākumus, lai ievērojami vienkāršotu administratīvās prasības ne tikai mazām dotācijām un pielāgotu mazāku projektu iesniedzējiem sniegto tehnisko palīdzību;

15. atzinīgi vērtē to, ka 2014.–2020. gada programmā EUR 11,3 miljardi tika pārvietoti no Kohēzijas fonda uz EISI transporta pīlāra kohēzijas finansējumu, un uzsver, ka uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus kohēzijas jomā ir bijuši ārkārtīgi veiksmīgi;

16. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu 2021.–2027. gada periodā EISI piešķirt EUR 42,265 miljardus, tostarp (nemainīgās cenās) EUR 7,675 miljardus enerģētikas projektiem un EUR 2,662 miljardus telesakaru un digitālās jomas projektiem; tomēr pauž nožēlu, ka nemainīgās cenās piešķirums EISI transporta pīlāram ir EUR 11,384 miljardi un ieguldījums no Kohēzijas fonda ir EUR 10 miljardi, kas ir samazinājums par attiecīgi 12 % un 13 %; atzīmē un nevar pieņemt to, ka ir samazināti tikai un vienīgi transporta pīlāram piešķirtie līdzekļi; uzsver, ka problēmas, ar ko transporta nozare saskaras iekšējā tirgū, un EISI panākumi ir pretrunā transporta finansējuma samazinājumam, un aicina Komisiju ierosināto summu pārskatīt;

17. uzskata — lai saglabātu lielu EISI programmas uzticamību un pievilcību investoriem, tās finansiālā spēja nākamajā DFS periodā būtu jāpalielina; uzsver, ka nepietiekams transporta finansējums apdraudētu TEN-T tīkla pabeigšanu un tas mazinātu jau veikto publisko investīciju vērtību;

18. turklāt uzsver, ka kohēzijas finansējumam ir spēcīga reģionālā dimensija, kurā ņemts vērā vietējā līmeņa vajadzības, un tas ir svarīgs kohēzijas dalībvalstīs esošo pamattīkla daļu pabeigšanai un līdz ar to ES teritoriālajai kohēzijai; norāda, ka investīcijām ES transporta infrastruktūrā, kuras veic ar Kohēzijas fonda līdzdalību, vajadzētu arī turpmāk būt līdzsvarotai sistēmai, kurai raksturīga centralizēti pārvaldītu un kopīgu pārvaldības avotu izveide; uzsver, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam no Kohēzijas fonda iezīmēto un EISI satvarā tiešai pārvaldībai pakļauto līdzekļu apjomam ir jāpaliek vismaz tādam pašam kā iepriekšējā daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam un ka šīm līdzekļu apjomam ir jābūt pietiekamam, lai nākamās daudzgadu finanšu shēmas laikā no 2021. gada līdz 2027. gadam pabeigtu īstenot projektus, kurus pašreizējā EISI satvarā finansē no iezīmētajiem Kohēzijas fonda līdzekļiem;

19. atgādina — lai pabeigtu transporta pamattīkla izveidi Eiropas Savienībā un īstenotu politikas prioritātes, arī turpmāk būs nepieciešama attiecīgo iedzīvotāju un ieinteresēto personu iesaistīšana lēmumu pieņemšanā, pārredzamība, izvērtējot un uzraugot projektu īstenošanu no finanšu un vides viedokļa, kā arī dažādu transporta veidu integrācijas uzlabošana un vairākveidu pārvadājumu veicināšana;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk censties sasniegt EISI galvenos politikas mērķus transporta nozarē: līdz 2030. gadam pabeigt TEN-T pamattīklu, tostarp izvērst Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētniecības programmu (SESAR), jūras maģistrāles un Eiropas Dzelzceļa satiksmes vadības sistēmas (ERTMS), un pāriet uz tīru, konkurētspējīgu, inovatīvu un savienotu mobilitāti, tostarp līdz 2025. gadam izveidot pamatu alternatīvās degvielas uzlādes infrastruktūrai, kā arī panākt virzību uz TEN-T visaptverošā tīkla pabeigšanu līdz 2050. gadam;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

21. uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš horizontāliem viedprojektiem; aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot īpašus, specializētus un transnacionālus instrumentus, lai paātrinātu un nodrošinātu horizontālo prioritāšu, piemēram, ERTMS, pareizu īstenošanu, piesaistot privātas investīcijas, ko daļēji varētu panākt, izmantojot dotācijas kopā ar finanšu instrumentiem;
22. saistībā ar transporta nozari atgādina, ka ir svarīgi pievērst uzmanību vairākveidu un pārrobežu savienojumiem, digitālajiem risinājumiem, pāreju uz citiem transporta veidiem un ilgtspējīgāku transportu; uzskata, ka atjauninātajā EISI par prioritāti būtu jānosaka tiešāka saikne starp pamattīklu un visaptverošo tīklu; uzskata, ka šie mērķi būtu jāņem vērā iepriekš noteikto projektu sarakstā, kas tiks iekļauti nākamajā EISI regulā;
23. atzīst, ka transporta nozarē būtu pilnībā jāizmanto iespējas, ko piedāvā digitālās un inovatīvās tehnoloģijas, un konstatē, ka jauna inovatīva transporta infrastruktūra vienmēr ir pievilcīgāka investīcijām, jo īpaši no privātā sektora; tomēr norāda, ka esošā infrastruktūra joprojām ir ES tīkla pamats, un uzsver, cik steidzami ir jāpalielina investīcijas esošās infrastruktūras uzturēšanai; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka ir pievilcīgi modernizēt vai uzlabot esošo infrastruktūru, realizējot vērienīgas inovācijas mērķus;
24. aicina Komisiju veltīt īpašu uzmanību tālākajiem reģioniem, kā paredz LESD 349. pants, paplašinot ostu pamattīklu, lai uzlabotu savienojamību šo reģionu ģeogrāfiskajos baseinos, starp šiem reģioniem, ar kontinentālo daļu un trešām valstīm; uzskata, ka tālākajiem reģioniem vajadzētu nodrošināt līdzfinansējumu līdz pat 85 % apmērā ar visiem transporta veidiem saistītajiem projektiem, lai šiem reģioniem atvieglotu projektu konkursu pieejamību un izveidotu regulārus jūras savienojumus starp tālākajiem reģioniem un kontinentu; aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot īpašu konkursu tālākajiem reģioniem, kā arī apsvērt iespēju piešķirt finansējumu novatoriskām tehnoloģijām tālākajos reģionos esošajās reģionālajās lidostās, lai garantētu lidostu infrastruktūras drošumu un uzturēšanu;
25. atzinīgi vērtē kopīgajā paziņojumā "Rīcības plāns par militāro mobilitāti" noteiktos mērķus saistībā gan ar infrastruktūras uzlabošanu, gan sinerģijas veidošanu; aicina Komisiju izmantot EISI, lai atbalstītu divējāda lietojuma civilās aizsardzības infrastruktūras izveidi TEN-T tīkla tuvumā;
26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un dalībvalstīm.
-

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0238

Stāvoklis Nikaragvā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par stāvokli Nikaragvā (2018/2711(RSP))

(2020/C 76/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nikaragvu, jo īpaši 2008. gada 18. decembra ⁽¹⁾, 2009. gada 26. novembra ⁽²⁾ un 2017. gada 16. februāra ⁽³⁾ rezolūciju,
- ņemot vērā ES un Centrālamerikas 2012. gadā noslēgto asociācijas nolīgumu,
- ņemot vērā ES stratēģijas dokumentu attiecībā uz Nikaragvu un daudzgadu indikatīvo programmu 2014. —2020. gadam attiecībā uz Nikaragvu,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ES 2004. gada jūnija Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Nikaragvas konstitūciju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) runaspersonas 2016. gada 19. novembra paziņojumu par Nikaragvas vēlēšanu galīgajiem rezultātiem,
- ņemot vērā PV/AP runaspersonas 2018. gada 22. aprīļa un 2018. gada 15. maija paziņojumus par Nikaragvu,
- ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (OHCHR) 2018. gada 27. aprīļa paziņojumu presei par cilvēktiesību situāciju Nikaragvā,
- ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas (IACHR) vizīti Nikaragvā 2018. gada 17.–21. maijā, ar mērķi izpētīt stāvokli Nikaragvā, un tās 2018. gada 21. maija provizorisko paziņojumu,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību biroja runaspersonas Liz Throssell 2018. gada 20. aprīļa paziņojumu par vardarbību saistībā ar protestiem Nikaragvā,
- ņemot vērā Amerikas valstu organizācijas (OAS) 2018. gada 14. maija paziņojumu presei par vizīti, lai izmeklētu situāciju Nikaragvā,
- ņemot vērā OAS ģenerālsekretariāta 2017. gada 20. janvāra ziņojumu par Nikaragvu un tā 2018. gada 22. aprīļa paziņojumu, kurā pausts nosodījums par vardarbību Nikaragvā,
- ņemot vērā Nikaragvas Bīskapu konferences paziņojumus un jo īpaši pēdējo paziņojumu, kas sniegts 2018. gada 23. maijā,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 74. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0043.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- A. tā kā ir ziņots, ka vismaz 84 cilvēki ir nogalināti, vairāk nekā 860 ievainoti un vairāk nekā 400 apcietināti studentu vadītu miermīlīgu protestu rezultātā, kas sākās 2018. gada 18. aprīlī, iestājoties pret prezidenta *Daniel Ortega* izsludināto sociālā nodrošinājuma reformu; tā kā lielākajai daļai upuru bija šautas brūces galvā, kaklā, krūškurvja vai vēdera apvidū, tādējādi liekot domāt, ka ir notikusi nelikumīga, patvaļīga un tūlītēja nāvessodu izpilde; tā kā Nikaragvas iestādes atklāti stigmatizē protestētājus, nosaucot tos par “vandāļiem” un apsūdzot tos politiskās manipulācijās;
- B. tā kā 2018. gada 23. aprīlī prezidents *D. Ortega* paziņoja par sociālā nodrošinājuma reformas atcelšanu, bet demonstrācijas turpinājās un pārvērtās plašākos nemieros, prasot izveidot pagaidu valdību un atjaunot demokrātisko kārtību; tā kā vēl viens iemesls neapmierinātībai un atklātam konfliktam ir uz eksportu orientētu ieguves darbību straujš pieaugums;
- C. tā kā 2018. gada 20. aprīlī notika uzbrukums 600 studentiem jaunajā katedrālē Managvas vecpilsētā, ko veica pretsacelšanās spēki un Sandinistu Nacionālās atbrīvošanās frontes locekļu grupa, darbojoties pilnīgi nesodīti un ar policijas līdzdalību un piekrišanu; tā kā IACHR ir dokumentējusi uzbrukumus četrām universitātēm (UCA, UPOLI, UNA un UNAN);
- D. tā kā liels cietušo skaits skaidri norāda uz brutālu apspiešanu no valsts varas iestāžu puses, pārkāpjot nepieciešamības un proporcionālītātes principus, kā noteikts saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un standartiem attiecībā uz spēka izmantošanas ierobežojumiem; tā kā Nikaragvas Valsts policijas vadītāja *Aminta Granera* atkāpās no amata, ņemot vērā pārmērīgo vardarbības pielietošanu;
- E. tā kā plašsaziņas līdzekļus, kas ziņoja par protestiem, valdība patvaļīgi slēdza un žurnālisti, kuri pauda jebkādas iebildumus, tika iebiedēti un aizturēti; tā kā Nikaragvas iestāžu vēršanās pret vārda brīvību un opozīcijas vadītāju iebiedēšana ir nosodīta kā uzbrukums pamatbrīvībām; tā kā žurnālists *Angel Gahona* tika nošauts brīdī, kad viņš ziņoja no protestu vietas tiešraidē;
- F. tā kā cilvēktiesību organizācijas ir saņēmušas daudzas sūdzības par to, ka valsts slimnīcas nav sniegušas palīdzību un ārstniecības pakalpojumus ievainotajiem protestu dalībniekiem;
- G. tā kā 2018. gada 27. aprīlī Nacionālās asamblejas priekšsēdētājs *Gustavo Porras* paziņoja par Patiesības komisijas izveidi, lai izmeklētu to, kas notika protestu laikā; tā kā septiņu likumdevēju padome, kurā pieci likumdevēji ir no prezidenta *D. Ortega* partijas, 2018. gada 6. maijā iecēla piecus locekļus šajā komisijā un Nacionālā asambleja apstiprināja šo locekļu iecelšanu;
- H. tā kā IACHR delegācija apmeklēja Nikaragvu 2018. gada 17.–21. maijā; tā kā IACHR delegācija dokumentēja nelikumīgu un patvaļīgu apcietināšanu, spīdzināšanu, nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos, cenzūru un uzbrukumus presei, kā arī cita veida iebiedēšanu, piemēram, draudus un vajāšanu, kuru mērķis bija likvidēt protestus un kavēt pilsoņu līdzdalību;
- I. tā kā nacionālais dialogs starp prezidentu *D. Ortega* un Nikaragvas opozīciju, kuru vidutēja Katoļu baznīca un kas tika sākts 2018. gada 16. maijā, nespēja novest pie krīzes risinājuma un tika apturēts, jo valdību pārstāvošie sarunu dalībnieki atteicās apspriest vidutāju iesniegto 40 punktu programmu, kas ietvēra ceļvedi uz demokrātiskām vēlēšanām, tostarp vēlēšanu likuma reformas, vēlēšanu organizēšanu un prezidenta atkārtotas ievēlēšanas aizliegumu; tā kā tika ierosināts izveidot apvienotu komiteju sešu cilvēku sastāvā — trīs valdības pārstāvji un trīs platformas “*Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia*” pārstāvji,
- J. tā kā kopš 2007. gada *Daniel Ortega* ir trīsreiz pēc kārtas ievēlēts prezidenta amatā, neraugoties uz to, ka Nikaragvas konstitūcija aizliedz secīgu atkārtotu ievēlēšanu, tādējādi tas liecina par korupciju un autoritārismu, kurā valsts ir nonākusi; tā kā 2011. un 2016. gada vēlēšanas ES iestādes un OAS ļoti kritizēja par pārkāpumiem, jo tās tika veiktas bez abu šo organizāciju novērotāju vai citu uzticamu starptautisko novērotāju klātbūtnes;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- K. tā kā korupcija publiskajā sektorā, tostarp korupcija, kurā iesaistīti prezidenta *D. Ortega* ģimenes locekļi, joprojām ir viena no lielākajām problēmām; tā kā ļoti izplatīta ir valsts ierēdņu uzpirkšana, kā arī muitas un nodokļu iestāžu īstenota nelikumīga konfiskācija un patvaļīga aplikšana ar nodokli, tā kā ir paustas leģitīmas bažas par nepotismu Nikaragvas valdībā, tā kā cilvēktiesību aizstāvju grupas ir nosodījušas pakāpenisku varas koncentrāciju vienas partijas rokās un iestāžu vājināšanu;
- L. tā kā pēdējo desmit gadu laikā Nikaragva ir pieredzējusi lejupslīdi demokrātijas un tiesiskuma jomā; tā kā demokrātijas un tiesiskuma, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas attīstīšanai un konsolidēšanai ir jābūt neatņemamai ES ārpolitikas, tostarp 2012. gada asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Centrālamerikas valstīm, sastāvdaļai,
1. nosoda miermīlīgu protestētāju, kas iebilda pret sociālā nodrošinājuma sistēmas reformu, brutālo apspiešanu un iebiedēšanu Nikaragvā, kā rezultātā daudzi cilvēki tika nogalināti, pazuda bez vēsts vai tika patvaļīgi apcietināti, un to veica Nikaragvas varas iestādes, bruņotie spēki, policija un vardarbīgas grupas, kas atbalstīja valdību; atgādina visiem Nikaragvas drošības spēkiem par to galveno pienākumu — aizsargāt iedzīvotājus no kaitējuma;
 2. izsaka līdzjūtību visām to upuru ģimenēm, kuri tika nogalināti un ievainoti demonstrāciju laikā;
 3. aicina Nikaragvas varas iestādes izbeigt visa veida vardarbību pret cilvēkiem, kuri izmanto savas tiesības uz vārda brīvību un pulcēšanās brīvību; aicina arī tos demonstrāciju dalībniekus un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvjus, kuri vada protestus, atturēties no vardarbības savu tiesību īstenošanā; mudina Nikaragvas varas iestādes atbrīvot visus patvaļīgi apcietinātos, nodrošināt kompensācijas visiem skartajiem ģimenes locekļiem un sniegt garantijas, ka pret viņiem netiks veikti nekādi krimināltiesību pasākumi; mudina valsts iestādes atturēties sniegt publiskus paziņojumus, kas stigmatizē demonstrāciju dalībniekus, cilvēktiesību aizstāvjus un žurnālistus, un atturēties valsts plašsaziņas līdzekļos īstenot kampaņas, kas varētu mudināt uz vardarbību;
 4. aicina Nikaragvas varas iestādes nekavējoties atļaut starptautisku, neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu, lai sauktu pie atbildības tos, kas vainojami represijās un cilvēku nogalināšanā protestu laikā; šajā sakarā atzinīgi vērtē IACHR vizīti Nikaragvā, un pauž bažas par sākotnējā ziņojuma secinājumiem; mudina starptautisko sabiedrību uzņemties aktīvu lomu, lai nodrošinātu, ka vainīgie tiek saukti pie atbildības;
 5. prasa Nikaragvas valdību atzīt un stiprināt IACHR ieteikumu īstenošanas uzraudzības komitejas autoritāti, un izveidot jaunu apmeklējumu grafiku; prasa izveidot slimnīcu apmeklējumu valsts reģistru, kā pieprasījusi IACHR;
 6. aicina Nikaragvas varas iestādes nodrošināt visiem sabiedrības dalībniekiem, tostarp opozīcijas spēkiem, žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, tostarp vides aktivistiem un pilsoniskajai sabiedrībai, pietiekamu rīcības telpu, lai tie varētu brīvi darboties saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, lai tādējādi visām iesaistītajām pretējām pusēm būtu iespēja apspriest stāvokli Nikaragvā un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu valstī; atgādina, ka pilnvērtīga opozīcijas līdzdalība, tiesu iestāžu neatkarība un nesodāmības izbeigšana, kā arī plašsaziņas līdzekļu pluralisms ir būtiski faktori demokrātijas atjaunošanai valstī;
 7. pauž nožēlu par plašsaziņas brīvības pārkāpumiem Nikaragvā gan pirms, gan pēc protestiem; uzskata, ka iestāžu rīcība, slēdzot plašsaziņas līdzekļus protestu laikā, ir nepieņemama; aicina valdību pilnībā valstī atjaunot plašsaziņas līdzekļu brīvību un vārda brīvību un izbeigt žurnālistu vajāšanu;
 8. ņem vērā nesen uzsākto nacionālo dialogu un Patiesības komisijas izveidi, kurā jāiekļauj neatkarīgi valsts dalībnieki no visām nozarēm, kā arī starptautiskie dalībnieki; pauž nožēlu par to, ka nacionālā dialoga pirmā kārtā bija neveiksmīga, jo Nikaragvas valdības noteica ierobežojumus, un pauž cerību, ka nesen atsāktais dialogs pavērs iespēju atrisināt krīzi un izbeigt vardarbību; uzsver, ka jebkuram dialogam vajadzētu notikt nevardarbīgos apstākļos un bez represijām, ievērojot likumus, konstitūciju un principu, ka jebkādas likumu izmaiņas būtu jāveic saskaņā ar tajos noteiktajām procedūram;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

9. nosoda nelikumīgo rīcību, pārkāpjot tiesību normas, kuras rezultātā tika pieņemtas izmaiņas konstitūcijā, lai atceltu prezidenta pilnvaru termiņa ierobežojumus, dodot iespēju prezidentam *Daniel Ortega* pastāvīgi būt amatā, tādējādi nepārprotami pārkāpjot tiesības uz demokrātiskām vēlēšanām; uzsver, ka nepieciešamas spēcīgas demokrātiskās iestādes, pulcēšanās brīvība un politiskais plurālisms; šajā sakarībā prasa veikt vēlēšanu reformu, kas nodrošinātu taisnīgas, pārredzamas un ticamas vēlēšanas, kurās ievēroti starptautiskie standarti, jo tas ir veids kā atrisināt politisko krīzi;

10. aicina iestādes cīnīties pret plaši izplatīto korupciju Nikaragvas politiskajās aprindās, kas ierobežo visu valsts iestāžu darbību un ierobežo ārvalstu ieguldījumus; prasa īstenot Nikaragvas tiesību aktus korupcijas apkarošanas jomā, tostarp attiecībā uz uzpirkšanu, pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un veicināšanas maksājumiem; pauž bažas par prezidenta *D. Ortega* saikni ar citiem konfliktiem reģionā; aicina Nikaragvas iestādes parakstīt un ratificēt Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus;

11. norāda, ka — ņemot vērā asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Centrālamerikas valstīm — ir jāatgādina Nikaragvai par nepieciešamību ievērot tiesiskuma principu, demokrātiju un cilvēktiesības, kā noteikts nolīguma cilvēktiesību klauzulā; mudina ES uzraudzīt situāciju un vajadzības gadījumā apsvērt iespējamās veicamos pasākumus; brīdina par nopietnām politiskām, ekonomiskām un investīciju jomas sekām, kas varētu sekot cilvēktiesību pārkāpumiem;

12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamenti, Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai, Centrālamerikas parlamentam, Limas grupai un Nikaragvas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0239

Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par kopīgā dienestu darba dokumenta “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā” (SWD(2015)0182) īstenošanu (2017/2012(INI))

(2020/C 76/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību (CETS Nr. 197) un Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību (CETS Nr. 201),
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada 11. maija Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija),
- ņemot vērā ANO Iedzīvotāju fonda (UNFPA) 2012. gada ziņojumu “Pārāk agras laulības. Bērnu laulību izbeigšana”,
- ņemot vērā 1995. gadā ceturtajā pasaules konferencē pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kā arī pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu un pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību Nr. 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) un 2242 (2015),
- ņemot vērā trešās starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu 2015. gada jūlija Adisabebas rīcības programmu,
- ņemot vērā Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, kas pieņemta 2015. gada septembrī un stājās spēkā 2016. gada 1. janvārī, un jo īpaši 1., 5., 8. un 10. ilgtspējīgas attīstības mērķi,
- ņemot vērā ES un ANO iniciatīvu “Fokusā”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8. un 208. pantu,
- ņemot vērā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu 2010.–2015. gadam (DzLRP I),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011–2020), ko Padome pieņēma 2011. gada 7. martā,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu “Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija (2010–2015)” (COM(2010)0491),

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 28. aprīļa kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns cilvēktiesību un demokrātijas jomā (2015–2019). Cilvēktiesību jautājumi joprojām ES uzmanības centrā” (JOIN(2015)0016),
 - ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus par dzimumu aspektu attīstības jomā,
 - ņemot vērā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu 2016.–2020. gadam (DzLRP II), ko ES Padome pieņēma 2015. gada 26. oktobrī, un Komisijas un augstās pārstāves 2016. gada ziņojumu par tā īstenošanu, kas publicēts 2017. gada 29. augustā,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas 2015. gada 3. decembra dokumentu “Stratēģiskā iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam”,
 - ņemot vērā 2016. gada jūnija ES globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju,
 - ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā noteikts politikas saskaņotības princips attīstībai, saskaņā ar kuru tādās politikas jomās, kas, ļoti iespējams, var skart jaunattīstības valstis, ir jāņem vērā attīstības sadarbības mērķi,
 - ņemot vērā jauno Eiropas Konsensu par attīstību,
 - ņemot vērā 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par ES Rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 14. februāra rezolūciju par Eiropas Konsensa attīstības jomā pārskatīšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2017. gada oktobrī publicēto novērtējumu par ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna 2016.–2020. gadam īstenošanu Eiropā,
 - ņemot vērā COC *Nederland* ziņojumu par ES LGBTI vadlīniju īstenošanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A8-0167/2018),
- A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesības princips ir viena no ES pamatvērtībām un ir paredzēts ES līgumos un Pamattiesību hartā un līdz ar to visās ES darbībās un politikas jomās ir jāīsteno un jāintegrē dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušana, lai līdztiesību nodrošinātu praksē un panāktu ilgtspējīgu attīstību; tā kā līdztiesība un sieviešu iespēcinātība ir priekšnoteikums, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus laikposmam pēc 2015. gada, kā arī atsevišķs cilvēktiesību jautājums, pie kura jāstrādā neatkarīgi no tā sniegtajām priekšrocībām attīstībai un izaugsmei;
- B. tā kā piektais ilgtspējīgas attīstības mērķis (5. IAM) ir panākt dzimumu līdztiesību un iespēcināt visas sievietes un meitenes visā pasaulē un tā kā 5. IAM ir jāmaģistralizē visā programmā 2030. gadam, lai panāktu progresu attiecībā uz visiem IAM un mērķrādītājiem;
- C. tā kā neviena attīstības stratēģija nevar būt efektīva, ja tajā centrālās lomas nav sievietēm un meitenēm;

⁽¹⁾ OVC 349, 17.10.2017., 50. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0026.⁽³⁾ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/report_on_the_implementation_of_the_eu_lgbti_guidelines_2016.pdf

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- D. tā kā pirmais dzimumu līdztiesības rīcības plāns (2010–2015) (DzLRP I) panāca zināmu progresu, taču tam bija arī vairāki trūkumi: šaurs tvērums, dzimumresponsīvas budžeta plānošanas trūkums, vāja ES delegāciju izpratne par dzimumu līdztiesības satvaru, nepietiekama apņēmība ES līderu līmenī un institucionālās arhitektūras un personālu motivējošu un pienācīgi atbalstošu stimulu trūkums;
- E. tā kā Parlaments 2015. gada 8. oktobra rezolūcijā aicināja šos trūkumus novērst un ieviest vairākas citas izmaiņas, piemēram, paplašināt DzLRP tvērumu un palielināt vadības līmeņa atbildību par dzimumu līdztiesību;
- F. tā kā 2018. gadā aprit Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas 70. gadadiena un tā kā līdztiesības princips ir pamatā cilvēktiesību redzējumam, kas ietverts 1945. gada ANO Statūtos, kuri paredz, ka cilvēktiesībām un pamatbrīvībām ir jābūt piemērojamām visiem cilvēkiem “bez diskriminācijas pēc rases, dzimuma, valodas vai reliģijas”;
- G. tā kā jaunpieņemtais otrais dzimumu līdztiesības rīcības plāns (2016–2020) (DzLRP II) izriet no Parlamenta ieteikumiem un, lai panāktu sistēmiskas pārmaiņas ES pieejā dzimumjautājumiem, ir vērsts uz ES institucionālās kultūras maiņu centrālā un delegāciju līmenī, kā arī uz sieviešu un meiteņu dzīves pārveidošanu četrās galvenajās jomās;
- H. tā kā DzLRP II izveidotās četras galvenās jomas ir meiteņu un sieviešu fiziskās un psiholoģiskās neaizskaramības nodrošināšana, meiteņu un sieviešu ekonomisko un sociālo tiesību un iespēcinātības sekmēšana, meiteņu un sieviešu viedokļa paušanas iespēju un līdzdalības pastiprināšana un horizontālais pilārs, kura mērķis ir panākt Komisijas dienestu un EĀDD institucionālās kultūras maiņu, lai efektīvāk pildītu ES saistības;
- I. tā kā 2017. gada 3. oktobra rezolūcijā par vēršanos pret pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju samazināšanos jaunattīstības valstīs⁽⁴⁾ Parlaments uzsver, cik svarīgi ir sekmēt dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību, izmantojot ES ārējās attiecības;
- J. tā kā ir grūti noteikt dzimumu līdztiesības darbībām atvēlēto budžetu, jo dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušana vēl nav internalizēta visos budžeta piešķirumos un lēmumos par izdevumiem kā daļa no metodikas, kā budžeta plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu; tā kā saskaņā ar Komisijas informāciju ES finansālās saistības dzimumu līdztiesības jomā ir palielinājušās, taču Komisijas un EĀDD cilvēkresursu kapacitāte strādāt ar tām — ne;
- K. tā kā sieviešu līdzdalība ekonomiskajās darbībās ir izšķirīgi svarīga ilgtspējīgai attīstībai un ekonomikas izaugsmei;
- L. tā kā dzimumu līdztiesība parasti nav ņemta vērā programmu un projektu uzraudzības sistēmās un izvērtēšanas procesos un tā kā dzimumaspekta analīze reti tiek izmantota, lai pamatotu valstu stratēģiju mērķus, programmas, projektus un dialogus;
- M. tā kā viens gads pēc DzLRP II pieņemšanas nav pietiekams laiks, lai varētu pilnībā novērtēt tā ietekmi; tā kā pirms ES darbības izvērtējuma veikšanas ieteicams nogaidīt vismaz trīs gadus, kuru laikā notiek attiecīgā politikas intervence vai īstenošana; tā kā tāpēc šīs rezolūcijas mērķis ir nevis apspriest DzLRP II mērķus, bet gan izskatīt, kā minētie mērķi īstenoti pirmajā tā īstenošanas gadā, un ieteikt, kā tā īstenošanu uzlabot nākamajos gados;
- N. tā kā Konvenciju par bērna tiesībām (CRC) ir parakstījušas 195 valstis, tā ir juridiski saistoša un ir būtisks instruments meiteņu neaizsargātības problēmas risināšanai un viņu īpašo aizsardzības un aprūpes vajadzību nodrošināšanai;

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0365.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- O. tā kā ļoti lielas bažas raisa tā sauktās Mehiko politikas jeb globālā aizlieguma atkalieviešana un paplašināšana, jo ar to tiek apturēta ASV globālā veselības aprūpes palīdzība organizācijām, kas meitenēm un sievietēm sniedz ģimenes plānošanas un seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumus; tā kā tas skars programmas, kuru uzmanības lokā ir HIV/AIDS, mātes un bērna veselība, reaģēšana uz Zikas vīrusu un citas veselības aprūpes un slimību jomas, kā arī organizācijas, kas piedāvā aborta pakalpojumus vai sniedz konsultācijas par tiem, nosūta uz tiem vai iestājas par tiem, pat ja tās to dara par saviem, ne ASV līdzekļiem un pat ja attiecīgajā valstī aborta veikšana ir likumīga;
- P. tā kā ES delegācijas un misijas partnervalstīs ir DzLRP II īstenošanas priekšpostenī un delegāciju un misiju vadītāju un personāla vadošā loma un zināšanas ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu sekmīgu DzLRP II īstenošanu; tā kā joprojām pastāv ar dzimumu saistīti šķēršļi, kas liedz sievietēm ES delegācijās ieņemt vadības un pārvaldības amatus;
- Q. tā kā tikai trešdaļai ES delegāciju darba kārtībā ir LGBTI cilvēktiesības; tā kā ES LGBTI vadlīnijas tiek piemērotas nevienlīdzīgi; tā kā vadlīniju īstenošana lielā mērā ir atkarīga no atsevišķo pārstāvju zināšanām un intereses, nevis no strukturālas pieejas;
- R. tā kā konflikta, pēckonflikta un nestabilas situācijas vīriešus un sievietes skar atšķirīgi; tā kā sievietes nav upures vien — viņas ir arī pozitīvu pārmaiņu rosinātājas, kas var palīdzēt konfliktu novēršanā un atrisināšanā, miera veidošanā, miera sarunās un pēckonflikta atjaunošanā; tā kā sievietes un meitenes var saskarties ar dažādu veidu diskrimināciju un var būt vairāk pakļautas nabadzībai; tā kā pasaulē katra trešā sieviete kaut kad savas dzīves laikā, visticamākais, piedzīvos fizisku un seksuālu vardarbību; tā kā katru gadu 14 miljoni meiteņu tiek izprecinātas piespiedu kārtā,
1. atzīmē, ka 2017. gada augustā publicēts pirmais gada ziņojums par īstenošanu (2016. gadā), kas apliecina skaidru virzību uz DzLRP II īstenošanu;
 2. uzsver, ka gadu pēc DzLRP II pieņemšanas tas vēl ir agrīnā darbības posmā, tomēr vispārējais attīstības virziens ir vērtējams atzinīgi un ir konstatētas vairākas pozitīvas tendences; tomēr atzīmē, ka pastāv arī vairākas problēmas ziņošanā par galvenajām prioritātēm un ar dzimumu saistītajiem IAM un to īstenošanā, progresa uzraudzībā attiecībā uz visiem mērķiem, kā arī dzimumu līdztiesības aspekta maģistralizēšanā nozaru politikas dialogos;
 3. atzīmē, ka DzLRP II izveidots kā kopīgs dienestu darba dokuments; aicina Komisiju demonstrēt stingru apņemšanos, šo plānu pārveidojot par paziņojumu par dzimumu līdztiesību;
 4. norāda, ka mūsdienīga politikas izpēte un pārliecinoši pierādījumi ir izšķirīgi svarīgi līdzekļi, ar ko attīstīt zināšanas par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību, lai izstrādātu tādu politiku un stratēģijas, kas uzlabotu Savienības spēju panākt, ka dzimumu līdztiesība patiešām iestājas; tāpēc prasa, lai EĀDD un Komisija īpašu uzmanību pievērš savam mērķim nodrošināt, ka par DzLRP II 1. pielikumā noteikto pasākumu īstenošanu tiek veikts neatkarīgs izvērtējums;
 5. norāda, ka DzLRP II veido vispusīgu programmu, kas aptver visu ES ārpolitiku, un šajā sakarā atzinīgi vērtē izraudzītos trīs tematiskos pilārus, kas paredz nodrošināt sieviešu un meiteņu fizisko un psiholoģisko neaizskaramību, sekmēt meiteņu un sieviešu ekonomiskās un sociālās tiesības un iespēcinātību, kā arī pastiprināt meiteņu un sieviešu iespējas paust viedokli un līdzdalību; uzsver, ka ar šiem pilāriem iecerēts cīnīties pret galvenajiem diskriminācijas un marginalizācijas faktoriem un cēloņiem; ņem vērā arī horizontālo pilāru, kura mērķis ir panākt Komisijas dienestu un EĀDD institucionālās kultūras maiņu, lai efektīvāk pildītu ES saistības attiecībā uz dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcināšanu ar Savienības ārējo attiecību palīdzību;
 6. norāda, ka galvenie diskriminācijas un marginalizācijas faktori un cēloņi citu starpā ir seksuālā vardarbība un dzimumbalstīta vardarbība pret sievietēm, tostarp tādas kaitīgas paražas kā bērnu laulības un sieviešu dzimumorgānu kropļošana, nepietiekama piekļuve pamatnozārēm un sabiedriskajiem pamatpakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpei, izglītībai, ūdenim, sanitārijai un pārtikai, grūtbības seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes izmantošanā un nevienlīdzīga līdzdalība publiskajās un privātajās struktūrās, kā arī politiskajos lēmumu pieņemšanas procesos un miera procesos;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

7. norāda, ka dzimumu nelīdztiesība pārklājas ar citām nelīdztiesības formām un tās saasina un ka tas ir jāņem vērā rīcības prioritāšu un saistību izvēlē;
8. aicina DzLRP II īstenošanā lielāku uzmanību pievērst meitenēm un sievietēm, ko skar papildu diskriminācija etniskās, seksualitātes, invaliditātes, kastas vai vecuma dēļ, un attiecīgi sadalīt datus;
9. uzsver, ka lielāka sieviešu iekļautība darba tirgū, labāks atbalsts sieviešu uzņēmējdarbībai, vīriešu un sieviešu iespēju un darba samaksas vienlīdzības sargāšana un darba un privātās dzīves līdzsvara sekmēšana ir svarīgi faktori iekļaujošas un ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes panākšanā, cīņā pret nevienlīdzību un sieviešu ekonomiskās neatkarības sekmēšanā;
10. atzinīgi vērtē spēcīgo uzraudzības un pārskatatbildības sistēmu, kas izveidota, lai noteiktu un uzraudzītu DzLRP II progresu, un atzīst, ka tās palielinātais vēriens Eiropas Savienībai ir laba izdevība sekmēt sieviešu un vīriešu līdztiesību, kā arī iespēcināt sievietes un meitenes ārējo attiecību jomā; tomēr atzīst, ka ir jāpanāk dziļāka izpratne par šo sistēmu un lielāka tās saskaņotība, lai varētu pienācīgi novērtēt ES darbību ietekmi;
11. atzīst, cik svarīgi ir pastiprināt politiku un pasākumus, kas sekmē meiteņu izglītību, un cik svarīga ir tās ietekme uz viņu veselību un ekonomisko iespēcinātību; norāda, ka meitenes un jaunas sievietes ir īpaši neaizsargātas un ka ir īpaši jākoncentrējas uz to, lai viņām nodrošinātu piekļuvi visu līmeņu izglītībai; šajā sakarā aicina izskatīt dažādas iespējas zinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātņu un matemātikas (STEM) jomā;
12. norāda, ka nolūkā sekmēt sieviešu tiesības un viņu ekonomisko iespēcinātību dažādās ekonomikas nozarēs ir izšķirīgi svarīgi panākt lielāku publiskā un privātā sektora iesaisti; uzsver, ka sievietēm jābūt iesaistītām un pārstāvētām jaunajās ekonomikas jomās, kas ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai, arī IKT jomā; uzsver, ka sieviešu tiesību stiprināšanā svarīga loma ir uzņēmējdarbībai; šajā sakarā aicina palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju gūt labumu no privātā sektora virzītas izaugsmes;
13. uzsver, ka ir jāiespēcina lauku sievietes, uzlabojot zemes, ūdens, izglītības, apmācības, tirgus un finanšu pakalpojumu pieejamību;
14. aicina ES veicināt sieviešu lielāku piedalīšanos miera uzturēšanas un miera veidošanas procesos un ES militārajās un civilajās krīzes pārvaldības misijās;

DzLRP II sasniegumi

15. atzinīgi vērtē to, ka dzimumu līdztiesības rīcības plāns ir paplašināts, to attiecinot uz visiem ES ārējiem dienestiem un uz dalībvalstīm, un pieņem zināšanai būtisko progresu, kas panākts ES institucionālās kultūras maiņā centrālā un delegāciju līmenī: tas ir nepieciešams, lai stiprinātu ES iniciatīvu efektivitāti un to ietekmi uz dzimumu līdztiesību; atzinīgi vērtē arī DzLRP II ieviesto prasību visiem ES aktoriem ik gadu iesniegt ziņojumu par vismaz vienā tematiskā jomā panākto progresu; taču atkārto, ka ir vajadzīga spēcīgāka vadība un ir pastāvīgi jāuzlabo ES iestāžu un dalībvalstu saskaņība un koordinācija, izmantojot pastāvošās struktūras un budžetu;
16. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas dienesti un EĀDD, kā arī 81 % ES delegāciju un 22 dalībvalstis ir iesniegušas dzimumu līdztiesības ziņojumu par 2016. gadu; apzinoties, ka delegācijām, kas nav iesniegušas ziņojumu, var būt izņēmuma apstākļi, tomēr gaida, ka delegācijas un dalībvalstis pieliks lielākas pūles, un vēlas, lai ik gadu būtu vērojams progress, līdz beidzot ziņojumus iesniegs visas delegācijas un dalībvalstis; atzīmē, ka atšķirības starp valstīm joprojām ir būtiskas; atgādina, ka pilnīga atbilstība ziņošanā par DzLRP un tā īstenošanā būs izšķirīgi svarīga, lai varētu sasniegt DzLRP II mērķi līdz 2020. gadam 85 % jauno iniciatīvu maģistrālizēt dzimumu līdztiesības aspektu;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

17. atzinīgi vērtē praktiskos soļus, kas sperti ceļā uz kultūras maiņu un obligātas dzimumaspekta analīzes ieviešanu attiecībā uz visām jaunajām ārējām darbībām, līdz ar ko vispārējā atbildība attiecībā uz ziņošanu par DzLRP tagad ir uzlikta ES delegāciju (ESD) vadītājam, kā arī to, ka ir palielināts DzLRP II īstenošanā iesaistīto augsta līmeņa darbinieku skaits un ESD ir iecelts lielāks skaits dzimumu līdztiesības cīnītāju un dzimumjautājumu fokusētāju, lai gan pašlaik tikai pusei ESD ir dzimumjautājumu fokusētājs; aicina vadības līmenī vairāk laika veltīt dzimumjautājumiem un delegācijas, kas to vēl nav izdarījušas, — iecelt dzimumjautājumu fokusētājus; uzsver, ka visiem dzimumjautājumu fokusētājiem būtu jānodrošina pietiekams laiks un spējas pildīt savus uzdevumus;

18. pauž nožēlu par to, ka pēc EĀDD 2016. gada novembra ziņojumā sniegtās informācijas tikai dažās ES KDAP misijās tiek veiktas mācības par seksuālu vai dzimtsisku uzmākšanos, un norāda, ka 2015. gadā KDAP misijas nav ziņojušas par nevienu seksuālas vai dzimtsiskas uzmākšanās, vardarbīgas izturēšanās vai vardarbības gadījumu; uzsver, cik svarīgi ir īstenot pilnīgas neiecietības politiku pret seksuālas vai dzimtsiskas uzmākšanās gadījumiem un atbalstīt institucionālas struktūras, kuru mērķis ir nepieļaut seksuālu un dzimumbalstītu vardarbību; aicina EĀDD un dalībvalstis atbalstīt visus seksuālas un dzimumbalstītas vardarbības apkarošanas centienus starptautiskajās miera uzturēšanas operācijās un nodrošināt, ka trauksmes cēlēji un cietušie tiek efektīvi aizsargāti;

19. atzinīgi vērtē to, ka tagad ir vairāk darbību, kur uzmanība pievērsta dzimumu līdztiesībai (rādītāji G1 un G2), un delegācijām tiek prasīts sniegt pamatojumu, ja kādā projektā tas nav darīts; uzsver, ka šādu projektu vispārējam pieaugumam nevajadzētu notikt uz īpašu dzimumorientētu projektu rēķina (rādītājs G2), tāpēc iesaka noteikt īpašu mērķrādītāju attiecībā uz G2 projektiem; norāda, ka nav skaidrs, kā mērķorientētas (G2) un maģistralizētas darbības (G1) citas citu papildina; aicina veikt papildu pasākumus, lai precizētu dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu un veiktu vairāk mērķorientētu darbību;

20. norāda, ka plānošanā un projektu atlasē tiek izmantoti tikai daži vieni un tie paši dzimumu līdztiesības komponenti; aicina aktorus, kas darbojas īstenošanā, izmantot visas dzimumu līdztiesības jomas;

21. nosoda visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un visu veidu dzimumbalstītu vardarbību, tostarp cilvēku tirdzniecību, seksuālo izmantošanu, piespiedu laulības, “goda aizstāvēšanas” noziegumus, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un seksuālas vardarbības izmantošanu par kara ieroci; aicina ES un visas dalībvalstis ratificēt Stambulas konvenciju — pirmo starptautisko juridiski saistošo instrumentu vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai;

22. pauž nožēlu par to, ka sievietes, kas ir saskārušās vai saskaras ar vardarbību, nesaņem vienlīdzīgu atbalstu pret vīriešu vardarbību, un tas attiecas uz informāciju par patvēruma punktiem, atbalsta pakalpojumiem un tiesībām, palīdzības līnijām, krīzes centriem izvarošanā cietušajām utt., kā arī piekļuvi tiem un to nodrošināšanu; uzsver, ka Stambulas konvencijai uzmanības centrā būtu jāizvirza vīriešu vardarbība pret sievietēm, tajā pašā laikā uzmanību pievēršot arī visai dzimumbalstītajai vardarbībai kopumā, vērsties pret vardarbību, ko motivējusi dažādu pamatu — tostarp seksuālās orientācijas, dzimtskās identitātes un dzimtskās izpausmes — pārkāpšanās; uzsver, cik svarīgi ir stratēģiski pasākumi, kas proaktīvi vērsas pret dzimtskajiem stereotipiem un pret patriarhāta, rasisma, seksisma, homofobijas un transfobijas izpausmēm, kā arī dzimtsko normatīvātī un heteronormatīvātī;

23. pauž dziļu nožēlu par to, ka dzimumdimensija krīzes vai sarežģītu konfliktu situācijās pašreizējā plānošanā, šķiet, tiek atstāta novārtā un ka cita starpā tas nozīmē, ka meitenēm un sievietēm, kas ir cietušas no izvarošanas kara apstākļos, nav piekļuves nediskriminējošai aprūpei, it sevišķi visaptverošai medicīniskajai aprūpei; aicina Komisiju sistemātiski īstenot DzLRP II humanitārās situācijās, kad tai jānodrošina nediskriminējoša piekļuve medicīnas pakalpojumiem, un aktīvi informēt savus humanitāros partnerus, ka saskaņā ar Komisijas politiku gadījumos, kad grūtniecība apdraud sievietes vai meitenes dzīvību vai izraisa ciešanas, atbilstoši starptautiskajām humanitārajām tiesībām var būt pamatoti piedāvāt drošu abortu; uzsver, ka uz ES un dalībvalstu sniegto humāno palīdzību nedrīkst attiekties citu līdzekļu devēju noteikti ierobežojumi, kas skar nepieciešamo medicīnisko palīdzību, tostarp drošu abortu pieejamību sievietēm un meitenēm, kuras kļuvušas par izvarošanas upurēm bruņota konflikta situācijā; atzinīgi vērtē to, ka daudzas ESD ir pievērsušās vardarbības pret sievietēm apkarošanai; šajā kontekstā uzstāj, ka ir jānodrošina visu sieviešu un meiteņu tiesību uz dzīvību un cieņu aizsardzība, aktīvi apkarojot kaitīgas paražas, piemēram, dzimumselektīvu nogalināšanu; uzsver, ka ir jāizskauž izvarošanas izmantošana par kara un apspiešanas ieroci un ka ES ir jāizdara spiediens uz trešo valstu valdībām un visam ieinteresētajām personām, kas iesaistītas reģionos, kur notiek šāda dzimumbalstīta vardarbība, lai izbeigtu šo praksi, sauktu pie atbildības vainīgos un strādātu ar izdzīvojušajiem, sievietēm, ko tā skārusi, un kopienām nolūkā palīdzēt tām rehabilitēties un atlabt;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

24. uzsver, ka universāla seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību (SRVT) ievērošana un pieejamība palīdz sasniegt visus ar veselību saistītos IAM, piemēram, attiecībā uz vecāku aprūpi un pasākumiem, ar kuriem novērš augsta riska dzemdības un samazina jaundzimušo un bērnu mirstību; norāda, ka piekļuve ģimenes plānošanas, mātes veselības pakalpojumiem un drošiem un likumīgiem aborta pakalpojumiem ir svarīgs faktors sieviešu un meiteņu dzīvības glābšanā; taču pauž nožēlu par to, ka ar ģimenes plānošanu un reproduktīvo veselību saistītās prioritātes tiek atstātas novārtā gan finansēšanā, gan plānošanā; pauž bažas par to, ka neviena ESD Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā, Eiropā un Vidusāzijā nav izvēlējusies nekādus SRVT rādītājus, lai gan šajos reģionos ar SRVT saistītās vajadzības ir ļoti lielas; aicina ESD šajos reģionos izvērtēt šos satraucošos datus un noteikt, vai tie var būt skaidrojami ar nepareiziem ziņojumiem un vai ir nepieciešams pašreizējās programmas papildināt ar mērķorientētām darbībām SRVT jomā, izmantojot programmu vidusposma novērtēšanu; uzsver, ka gada ziņojumā jāpatur īpaša nodaļa par SRVT, lai varētu nodrošināt, ka tiek pienācīgi novērtēta DzLRP II transformatīvā ietekme un ka ar ziņojuma metodiku SRVT progress tiek noteikts pienācīgi;

25. ņem vērā, ka saskaņā ar ziņojumu ir vajadzīga pamatīgāka rīcība attiecībā uz SRVT kā dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības priekšnosacījumu un ir nepieciešami piemēroti rīki, ar ko mērīt progresu universālas piekļuves SRVT panākšanā, par ko panākta vienošanās saskaņā ar ES apņemšanos ievērot Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD) rīcības platformu, Pekinas Rīcības platformu un to pārskatīšanas konferenci noslēguma dokumentiem atbilstoši IAM Nr. 5.6; šajā sakarā atgādina arī par IAM Nr. 3.7 un 5.3;

26. pauž nožēlu par to, ka pilsoniskās sabiedrības darbības iespēju samazināšanās kontekstā maz uzmanības tiek pievērsta 18. mērķim, kas attiecas uz sieviešu tiesību organizācijām un sieviešu cilvēktiesību aizstāvjiem; ir nobažījies, ka DzLRP II īstenošanā nav uzsvērtā tematiskā politisko un pilsonisko tiesību prioritāte, īpaši sieviešu un meiteņu politiskās un pilsoniskās tiesības;

Galvenie ieteikumi Komisijai/EĀDD

27. aicina Komisiju un EĀDD rīkoties, lai atvieglotu paraugprakses apmaiņu dzimumu līdztiesības uzlabošanas un dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanas jomā starp delegācijām un nodaļām, piemēram, izveidot un atbalstīt dzimumjautājumu fokusētāju tīklu un izplatīt vairāk pozitīvu sekmīgas prakses piemēru, tostarp programmu izstrādes, īstenošanas un sistēmiskas dzimumaspekta analīzes piemērus, kā arī nodrošināt, ka dzimumaspekta analīze patiešām ietekmē ESD īstenotās programmas;

28. norāda, ka dažādās prioritārās jomās ir panākts būtisks progress, taču dažās tas ir lēnāks, nekā varētu gaidīt; aicina Komisiju pētījuma ceļā izskatīt izeslus, kāpēc ES delegācijas dažus tematiskos mērķus un prioritārās jomas, kurās panākts lielāks progress, ņem vērā biežāk;

29. aicina stiprināt Komisijas dienestos dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā nodarbināto cilvēkresursu spējas, izmantojot īpašu apmācību, reorganizējot pastāvošās struktūras un pieņemot papildu darbiniekus; uzskata, ka integrēt dzimumu līdztiesības aspektu ārpolitikas nodaļās labāk palīdzētu labāka darbinieku apmācība, īpaši augstākajām amatpersonām vadošos amatos, tostarp īpaša apmācība par dzimumjautājumiem neaizsargātākās grupās, kā arī dzimumjautājumu fokusētāja iecelšana katrā nodaļā un dzimumjautājumu koordinācijas grupu izveide Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorātā, Kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu ģenerāldirektorātā un EĀDD; uzskata, ka dzimumu līdztiesības jomas apmācības uzlabojumi un sīkāka specializācija būtu jā dara pieejami arī vietējiem partneriem valsts pārvaldē un nevalstiskajiem aktoriem, tostarp NVO;

30. uzsver, ka attiecībā uz dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ir jānodrošina visu pastāvošo ES ārējo instrumentu un politikas saskaņotība un savstarpējā papildināmība — tas attiecas arī uz jauno Konsensu par attīstību, ES resursu paketi dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai attīstības sadarbībā un ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

31. atzinīgi vērtē 2016. gada 8. marta norādījumus par DzLRP II īstenošanas resursiem un rīkiem, kas attiecas uz DG DEVCO un EĀDD, un aicina ieviest norādījumus visiem Eiropas dienestiem, kuri iesaistīti DzLRP II īstenošanā;

32. atzinīgi vērtē to, ka ir sākti kopīgā ES un ANO globālā dzimumu līdztiesības iniciatīva (iniciatīva "Fokusā"), kas saskan ar DzLRP II mērķi vērsties pret seksuālo vardarbību un dzimumbalstītu vardarbību, kā arī pret kaitīgām paražām, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, agrīnām piespiedu laulībām un cilvēku tirdzniecību; taču norāda, ka iniciatīva "Fokusā" galvenokārt ir vērsta uz tādiem elementiem, kas pasaulē jau ir atzīti par kopīgām problēmām, kā liecina īstenošanas ziņojums, un tāpēc uzsver, ka dzimumu līdztiesība ir jāsekmē vispusīgāk, izmantojot piemērotas programmu un jomu kombinācijas; aicina iniciatīvai "Fokusā" piešķirt papildu līdzekļus, kas vēl nav paredzēti dzimumu līdztiesībai; aicina Komisiju savu starptautiskās sadarbības programmu vidusposma novērtējumu izmantot, lai palielinātu dzimumu līdztiesības resursu paketes finansējumu nolūkā sasniegt vērienīgos DzLRP II mērķus, tostarp integrēt dzimumu līdztiesības aspektu divpusējā sadarbībā un tematiskajās programmās;

33. uzsver, ka Eiropas Savienībai sieviešu un vīriešu līdztiesības princips ir jāsekmē un jāmaģistralizē ārējās attiecībās; taču norāda, ka DzLRP II nav pietiekami skatīta tirdzniecības un dzimumjautājumu saikne un ka, raugoties plašāk, dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana joprojām ir daudzdimensionāls uzdevums; šajā sakarā atgādina, ka tirdzniecības nolīgumu sarunas, jo īpaši par tirdzniecības un ilgtspējīga attīstības sadaļām, kas attiecas uz darba tiesībām, ir svarīgs līdzeklis, ar ko sekmēt sieviešu un vīriešu līdztiesību un iespēcināt sievietes trešās valstīs; tāpēc aicina DG TRADE rīkoties, lai DzLRP II īstenotu savā darbā, un visos ES tirdzniecības nolīgumos iekļaut meiteņu un sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību kā ekonomikas izaugsmes virzītājspēkus, kā arī ievērot galvenās SDO konvencijas par dzimumu līdztiesību un darba tiesībām, tostarp piespiedu un bērnu darbu; atgādina, ka tirdzniecības politikas īstenošanas laikā ir jāuzrauga tās ietekme uz sieviešu iespēcinātību un dzimumu līdztiesību;

34. atzīmē, ka meiteņu un sieviešu iespēcinātība ir viens no noteiktajiem ES ārējo darbību mērķiem, kas panākams ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas vispārējās stratēģijas starpniecību; norāda, ka DzLRP II vērtējumā nepietiekama nozīme ir piešķirta sieviešu lomai miera sarunās un starpniecībā; uzsver sieviešu svarīgo lomu dialoga veicināšanā un uzticēšanās veidošanā, mieru atbalstošu koalīciju veidošanā un dažādu skatupunktu paušanā par to, ko nozīmē miers un drošība, jo īpaši konfliktu novēršanā un atrisināšanā un pēckonfliktu atjaunošanā; norāda, ka sieviešu tiesību veicināšana krīžu vai konfliktu skartās valstīs veicina stiprāku un izturētspējīgāku kopienu attīstīšanos; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD ir iecelta galvenā padomdevēja dzimumjautājumos un ar ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu saistītos jautājumos; mudina nostiprināt ES dalībvalstu un starptautisko rīcību ar ANO starpniecību, lai iedarbīgāk pievērstos jautājumam par konfliktu un pēckonfliktu situāciju ietekmi uz sievietēm un meitenēm; aicina Komisiju atbalstīt jauno Sieviešu, miera un drošības kontaktpunktu globālo tīklu; norāda, cik svarīga ir ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 2250 par jaunatni, mieru un drošību un cik svarīgi ir noskaidrot, kā ES vislabāk varētu to īstenot;

35. sakarā ar tirdzniecības sarunām ar Čīli atgādina par savu prasību iekļaut īpašu sadaļu par tirdzniecību, dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēcinātību; uzsver, ka šobrīd priekšlikums tirdzniecības nolīgumā iekļaut īpašu sadaļu pirmoreiz tiek īstenots; uzsver, ka Parlaments ir jāinformē par šīs sadaļas saturu un ka tā ir jāizvērtē, lai vēlāk pieņemtu vispārīgākus lēmumus; mudina ES tirdzniecības nolīgumos ieviest transversālus pasākumus, lai sekmētu dzimumu līdztiesību, apmainītos ar paraugpraksi un dotu sievietēm iespēju gūt lielāku labumu no tirdzniecības nolīgumiem;

36. aicina attiecībā uz svarīgākajām nozarēm, ko visvairāk skar tirdzniecības nolīgumi, vākt pēc dzimuma dalītus datus, lai tādējādi iegūtu lietderīgu līdzekli, ar ko cik iespējams precīzi paredzēt, kā varētu tikt ietekmēta sieviešu dzīve, un novērst jebkādu negatīvu ietekmi; aicina arī izveidot mehānismu, kas būtu tieši paredzēts dzimumu līdztiesības politikas uzraudzībai un stiprināšanai tirdzniecības nolīgumos;

37. atzinīgi vērtē tematisko ekonomiskās un sociālās iespēcinātības prioritāti un analīzi par šķēršļiem, kas liedz izmantot ražošanas resursus, tostarp zemi, un iesaistīties attiecīgajās darbībās; atkārto, ka, lai gan ES ir apņēmusies ieguldīt dzimumu līdztiesībā lauksaimniecības jomā, sievietes lauksaimnieces nav lauksaimniecības oficiālās attīstības palīdzības (OAP) primārās saņēmējas, un aicina ES un tās dalībvalstis atvēlēt vairāk resursu sievietēm lauksaimniecēm atbilstoši DzLRP II 5. mērķim;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

38. uzstājīgi mudina iestādes būtiski uzlabot sieviešu īpatsvaru delegācijās, īpaši delegācijas vadītāju vidū — pašlaik no 138 ES delegācijām tikai 28 vada sievietes —, kā arī misiju vadītāju vidū (tikai 5 no 17 ir sievietes); tāpēc aicina Komisiju un EĀDD efektīvi īstenojot mērķorientētu politiku, kas atvieglotu sieviešu nonākšanu vadības un pārvaldības amatos; norāda, ka lēmumu pieņemšanā darbos maz sieviešu, savukārt tas liecina, ka pastāv neredzami šķēršļi, kas liedz sievietēm nonākt atbildīgos amatos;

39. uzsver, ka DzLRP II panākumi galu galā būs atkarīgi no visu ES aktoru augsta līmeņa politisko līderu un augstākās vadības konsekventas ilgtermiņa iesaistīšanās, kā arī no pietiekamu cilvēkresursu un finanšu resursu pieejamības tās īstenošanai un no ES centienu pielāgošanas saņēmējvalstu vietējiem apstākļiem; šajā sakarā atzinīgi vērtē starptautiskās sadarbības un attīstības komisāra pozitīvo iesaistīšanos un mudina vairāk iesaistīties arī citus komisārus; norāda, ka augstajai pārstāvei un vadītājiem ir jāuzņemas lielāka politiskā vadība, lai palielinātu resursus un pārskatatbildību un turpmākajos gados koordinētu un stiprinātu šo iesaistīšanos; aicina visus ES aktorus izmantot dzimumu līdztiesības resursu paketi, lai nodrošinātu, ka konsekventi tiek piemērota dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana, lai sasniegtu vērienīgos DzLRP II mērķus;

40. stingri nosoda to, ka ASV 2017. gada janvārī atjaunoja un paplašināja tā saukto Mehiko politiku (jeb globālo aizliegumu), un tā ietekmi uz sieviešu un meiteņu veselības aprūpi un tiesībām pasaulē; atkārtoti prasa ES un tās dalībvalstīm visā pasaulē proaktīvi atbalstīt sieviešu tiesības un ievērojami palielināt gan dalībvalstu, gan ES attīstības finansējumu seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību vajadzībām, jo īpaši nediskriminējošai ģimenes plānošanas iespēju un droša un likumīga aborta pieejamībai, lai samazinātu šajā sfērā ASV radīto finansējuma iztrūkumu;

41. aicina EĀDD uzlabot ES LGBTI vadlīniju īstenošanu un nodrošināt, ka ESD regulāri apspriežas ar LGBTI organizācijām un informē tās par darbu, kas tiek veikts LGBTI tiesību labā, lai nodrošinātu, ka iesaistes līmenis un veiktās darbības ir atkarīgas no valsts LGBTI kopienas vajadzībām, nevis no delegācijas darbinieku personiskās apņemšanās, un stratēģiju un darbību koordinēt ne tikai ar ES dalībvalstu vēstniecībām, bet arī ar trešo valstu vēstniecībām un starptautiskajām organizācijām, piemēram, ANO;

42. norāda, ka dzimumu līdztiesībai ārējās attiecībās būs vajadzīgs pietiekams finansējums, lai saglabātu politisko apņemšanos sasniegt šo mērķi; uzsver, ka pašreizējais dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēcinātības darbību finansējums joprojām nav pietiekams, un mudina šo nepilnību novērst nākamajā DFS;

Galvenie ieteikumi ES delegācijām

43. atzinīgi vērtē to, ka DzLRP II delegācijām dod iespēju izvēlēties prioritātes atkarībā no attiecīgās valsts konteksta, jo tādējādi ir iespējama gadījumspecifiska katras valsts vai reģiona konkrēto vajadzību analīze un novērtējums un līdz ar to sieviešu tiesību un ekonomiskās iespēcinātības konkrēto vajadzību risināšana; tomēr iesaka delegācijas mudināt līdz DzLRP II beigām demonstrēt progresu vismaz vienā katra tematiskā pilāra prioritārā jomā, lai nodrošinātu vienmērīgāku dažādo tematisko jomu pārklājumu, piemēram, nostiprinot politiku un pasākumus, kas veicina meiteņu izglītību, un to ietekmi veselības un ekonomiskās iespēcinātības aspektā; mudina pievērst uzmanību situācijai, kādā ir sievietes un meitenes konfliktu skartos reģionos, kā arī dzimumbalstītajai vardarbībai, sevišķi izvarošanas izmantošanai par kara ieroci; turklāt atgādina, ka ES finansētām darbībām un projektiem būtu sistemātiski jātiecas novērst dzimumu nevienlīdzību un diskrimināciju;

44. atgādina, ka Līgumos noteikts pienākums visās ES darbībās, tostarp politiskajos dialogos, kā arī visos nozaru rīcībpolitikas dialogos un tādās jomās kā enerģētika, lauksaimniecība, transports, izglītība un publiskā pārvalde, kam līdz šim pievērst mazāka uzmanība, sistemātiski integrēt dzimumu līdztiesības aspektu; uzstāj, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana būtu jāiekļauj valstu plānos un politikas satvaros, lai nodrošinātu partnervalstu atbildību, tādējādi atgādinot, cik svarīgi ir atbalstīt attiecīgo valstu sieviešu virzītus attīstības projektus; norāda, cik svarīgi ir sadarboties ar partnervalstīm attiecībā uz dzimumsensitīvu valsts budžeta plānošanu;

45. aicina izveidot īpašu budžeta pozīciju dzimumu līdztiesības jomā, lai uzskatāmāk pievērstos tādām jautājumiem kā sieviešu politiskās līdzdalības un pārstāvības līmenis ES kaimiņvalstīs un pašā ES; uzsver, ka šīm programmām vajadzētu būt pilnīgi saskanīgām ar UN Women mērķrādītājiem un programmām un tām būtu jānosaka izmērāmi mērķrādītāji, lai regulāri novērtētu progresu dzimumu līdztiesības jomā austrumu un dienvidu kaimiņreģionos, stiprinātu sadarbību ar partnervalstu valdībām un vairāk tās iesaistītu, lai ātrāk sasniegtu labākus rezultātus, izmantojot divpusējas partnerības un asociācijas nolīgumus;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

46. norāda, ka apmācība dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanā notiek tikai dažās delegācijās un ka liela daļa apmācīto darbinieku ir līgumdarbinieki, kas norīkoti pagaidu darbā; aicina ESD labot šo situāciju;

47. uzsver, cik svarīgi ir politiskajā dialogā uzlabot sieviešu līdzdalību izglītībā, ekonomiskajā darbībā, nodarbinātībā un uzņēmējdarbībā, jo tas ir prioritārs līdzeklis, kā uzlabot sieviešu stāvokli sabiedrībā;

48. uzsver, cik svarīgi ir veikt sistemātisku un pierādījumos balstītu dzimumaspekta analīzi, pēc iespējas izmantojot pēc dzimuma un vecuma dalītus datus un iesaistot vietējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO) un sieviešu grupas, cilvēktiesību organizācijas un vietējās un reģionālās pašvaldības un apspriežoties ar tām, lai izraudzītu un novērtētu mērķus, īstenošanas līdzekļus un uzraudzības mehānismus, kā arī iznākumu efektivitāti un ilgtspēju; atzinīgi vērtē to, ka ir pabeigtas 42 valstu dzimumaspekta analīzes, un mudina ātri pabeigt pārējās un programmu un projektu uzraudzības sistēmās un izvērtēšanas procesos daudz lielākā mērā izmantot dzimumu līdztiesības kritērijus, kā arī aicina, nosakot valstu stratēģiju mērķus, programmas, projektus un dialogus, izmantot dzimumaspekta analīzi; mudina ES izskatīt iespējas dzimumaspekta analīzi izplatīt, pārvaldīt un atjaunināt sistemātiskāk, lai palīdzētu uzlabot koordināciju, un dzimumaspekta analīzē neaprobežoties tikai ar pašsaprotamām politikas jomām, piemēram, izglītību un mātes veselību, bet pievērsties arī citām politikas jomām, kas pašlaik maldīgi tiek uzskatītas par dzimumneitrālām, īpaši lauksaimniecībai, klimatam un enerģētikai;

49. atzīmē, ka Komisija kopīgajā dienestu darba dokumentā par satvaru 2016.–2020. gadam ir atzinusi, ka ES finansiālie ieguldījumi dzimumu līdztiesībā nav sistemātiski mērīti; aicina Komisiju pieņemt skaidru uz rezultātiem orientētu pieeju, kurā noteikti augsti standarti ziņošanas, novērtēšanas un pārskatatbildības mehānismiem, un veicināt uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu, lai efektīvāk un rezultatīvāk izmantotu pieejamos finanšu līdzekļus; prasa iesniegt ziņojumu, kurā būtu precīzi noteikts, cik liels finansējums atvēlēts tieši dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai, un identificēti svarīgākie sasniegtie mērķi;

50. uzsver, ka ir vēl vairāk jāuzlabo datu vākšana valstu līmenī un jāizstrādā īpaši indikatori un mērķrādītāji, kas balstīti uz šiem indikatoriem, un uzsver, cik svarīgi ir to uzraudzību saskaņot ar IAM sistēmu;

51. atgādina, ka sieviešu tiesības ir cilvēktiesības, un mudina darīt vairāk, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar attiecīgo sabiedrību sociālajām un kultūras normām un dzimtmaskajiem stereotipiem, vairāk sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības un vietējām organizācijām, kuras cīnās par sieviešu tiesībām un iespēcinātību, īpaši valsts nestabilitātes, konfliktu un ārkārtas apstākļos; uzskata, ka ir būtiski izveidot jaunus vai attīstīt pastāvošus tīklus un iesaistīt visus svarīgākos aktorus, tostarp privāto sektoru, kā arī pēc iespējas attīstīt publiskā un privātā sektora partnerības; uzsver, ka vietējās kopienās un NVO ir jāpalielina sieviešu loma vietējo pašvaldību uzraudzībā un atbildības nodrošināšanā; uzskata, ka sievietes un meitenes būtu nevis jāattēlo kā "neaizsargātas", bet gan būtu jāuzsver, ka viņas ir pārmaiņu un attīstības rosinātājas un palīdz panākt mieru konfliktu atrisināšanā; uzsver, ka nolūkā panākt īstenu sieviešu un vīriešu līdztiesību ir nepieciešama zēnu un vīriešu iekļaušana un aktīva iesaistīšanās; tāpēc mudina sekmēt plaša mēroga izglītošanu, kas veicinātu uzvedības pārmaiņas attiecībā uz dzimumbalstītu vardarbību, iesaistot visus vīriešus, zēnus un kopienas; uzsver, ka sociālās normas, kas nosaka sieviešu un vīriešu lomas, nostāda sievietes mazāk drošā situācijā, īpaši attiecībā uz viņu seksuālo un reproduktīvo veselību, un noved pie kaitīgām paražām, piemēram, sieviešu dzimumorgānu kropļošanas un bērnu, agrīnām un piespiedu laulībām;

52. aicina ES sekmēt tādu tiesisko regulējumu un stratēģijas, kas stimulē lielāku un efektīvāku sieviešu līdzdalību miera uzturēšanā, miera veidošanā un starpniecības procesos, kā arī ES militārajās un civilajās krīžu pārvarēšanas misijās, ievērojot ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību un īpašu uzmanību pievēršot ar konfliktiem saistītai seksuālajai vardarbībai; šajā sakarā uzskata, ka labāku izpratni par sieviešu lomu konfliktos var ļaut iegūt dzimumsensitīva konfliktu analīze, ko veic, apspriežoties ar kopienas līmeņa aktoriem un sieviešu organizācijām;

53. uzsver, ka ir jāpiešķir budžeta līdzekļi bērnu laulību novēršanas programmām, kuru mērķis ir radīt tādu vidi, kurā meitenes var pilnībā īstenot savu potenciālu, tostarp ar izglītības, sociālajām un ekonomiskajām programmām skolā neapmeklējošām meitenēm, bērnu aizsardzības shēmām, meiteņu un sieviešu patversmēm, juridiskām konsultācijām un psiholoģisko atbalstu;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

54. uzsver, cik svarīgi ir regulārā dialoga un koordinācijas ceļā ESD darbā vairāk iesaistīt PSO un citas ieinteresētās personas, piemēram, cilvēktiesību, veselības un vides jomas aktorus, jo šāda sadarbība palīdzēs uzlabot DzLRP II redzamību un īstenošanu, tādējādi palielinot publisko pārskatatbildību attiecībā uz progresu dzimumu līdztiesības jomā;

55. pauž bažas par to, ka pietiekama uzmanība netiek pievērsta sieviešu tiesību aizstāvju un sieviešu tiesību organizāciju aizsardzībai, ņemot vērā, ka daudzos reģionos pilsoniskās telpas sarūkšanas dēļ tās šobrīd ir ļoti grūtos apstākļos; tāpat ir nobažījies arī par to, ka DzLRP II īstenošanā maza vērība piešķirta tematiskajai politisko un pilsonisko tiesību prioritātei, īpaši sieviešu un meiteņu politiskajām un pilsoniskajām tiesībām;

56. aicina ESD nodrošināt efektīvu un regulāru datu vākšanu par vardarbību pret sievietēm un meitenēm, izstrādāt konkrētām valstīm paredzētus ieteikumus un sekmēt aizsardzības mehānismu un pienācīga atbalsta struktūru izveidi cietušajām;

Galvenie ieteikumi Eiropas Parlamentam

57. mudina Parlamenta delegācijas darbā ar partnervalstīm sistemātiski interesēties par plāniem dzimumjautājumu jomā, dzimumaspekta analīzes rezultātiem, dzimumu līdztiesības sekmēšanas darbu, kā arī sieviešu iespēcinātību un savu darba braucienu programmās iekļaut sanāksmes ar sieviešu organizācijām; aicina Parlamentu panākt, ka delegācijās ir labāks dzimumu līdzsvars;

58. aicina Komisiju darīt pieejamus dzimumaspekta analīzes ziņojumus par valstīm un iekļaut tos informatīvajos brīfingos visām Parlamenta delegācijām trešās valstīs;

59. iesaka Parlamentam periodiski izskatīt nākamos ziņojumus par DzLRP II īstenošanu, ja iespējams — ik divus gadus;

Galvenie ieteikumi par turpmākiem ziņojumiem

60. uzsver, ka ir vajadzīga vienkāršāka ziņošanas metode ar minimālu birokrātisko slogu; aicina turpmākus īstenošanas ziņojumus pabeigt un publicēt īsākā laikā; aicina izstrādāt iespēju ziņot tiešsaistē un skaidrus paraugus, kā arī publicēt rokasgrāmatu, lai atvieglotu delegāciju darbu;

61. uzsver, ka sievietēm jābūt iesaistītām un pārstāvētām ekonomikas jomās, kas ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai; uzsver, ka sieviešu tiesību stiprināšanā svarīga loma ir uzņēmējdarbībai; šajā sakarā aicina ar mikroaizdevumu pieejamības palīdzību palielināt atbalstu vietējiem MVU, jo īpaši uzņēmējām, lai dotu iespēju viņām baudīt privātā sektora virzītas izaugsmes augļus;

62. uzsver, ka ir jāatbalsta partnervalstu statistikas spēju un mehānismu nostiprināšana, efektīvi koordinējot finansiālo un tehnisko palīdzību, lai būtu iespējami labāki dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas jomā gūto rezultātu mērījumi, uzraudzība un pārvaldība;

63. aicina Komisiju vākt pēc dzimuma dalītus datus par ES finansētu sieviešu iespēcinātības programmu īstenošanu;

64. uzsver, ka ir vajadzīga ne tikai laba dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas politika, bet arī ziņojumi par konkrētām praktiskajām darbībām — īpaši tādās sensitīvās jomās kā seksuālā un reproduktīvā veselība —, ar ko novērtēt faktisko ietekmi uz sieviešu un meiteņu, kā arī vīriešu un zēnu dzīvi;

65. taču atgādina, ka datu dzimstiskošana nenozīmē vienkārši pēc dzimuma dalītu datu vākšanu, un aicina uzlabot datu vākšanu, lai būtu iespējama kvalitatīva sieviešu situācijas analīze, piemēram, darba apstākļu ziņā;

66. uzsver, ka ir jāuzlabo dzimumaspekta analīzes uzticamība, saskaņojot ES delegāciju veikto datu vākšanu tā, lai analīze būtu salīdzināma;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

67. norāda, ka ar starptautiskajiem un nacionālajiem partneriem, akadēmisko vidi, domnīcām un sieviešu organizācijām būtu ne tikai jāapspriežas — ir jānodrošina, ka to devumu un zināšanas var izmantot ES finansēto dzimumu līdztiesības jomas darbību un programmu uzraudzībā;

68. atgādina, ka ES un tās dalībvalstīm ir pienākums, īstenojot un izstrādājot ES migrācijas politiku, ievērot meiteņu un sieviešu migranšu, bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības; šajā sakarā prasa pārvērtēt *EUNAVFOR MED* operācijas *SOPHIA* sadarbību ar Lībijas krasta apsardzi, ņemot vērā ziņas par sistemātisko seksuālo vardarbību pret sievietēm aizturēšanas centros Lībijas teritorijā;

69. norāda, ka dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanas jēdziens joprojām bieži vien nav labi izprasts un ka ir vajadzīgi labāki kvalitatīvi ziņojumi, kas ļautu izvērtēt Dzimumu līdztiesības rīcības plāna īstenošanu pastāvošajā politikā un projektos; uzsver, ka reāli īstenojami mērķi un darbības ir jāsaista ar skaidriem, konkrētiem atsaucē punktiem un stingru grafiku un ka ir vajadzīgs kvalitatīvs datu novērtējums, kas parādītu, kāda ir īstenoto pasākumu faktiskā ietekme saņēmējvalstīs, lai tādējādi nodrošinātu, ka DzLRP II patiešām darbojas kā prioritāšu noteikšanas un politikas īstenošanas mehānisms, nevis tikai kā iekšējs ziņošanas rīks;

o

o o

70. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0240

ES jaunatnes stratēģijas īstenošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par ES jaunatnes stratēģijas īstenošanu (2017/2259(INI))

(2020/C 76/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9., 165. un 166. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 14., 15., 21., 24. un 32. pantu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, ko ES ratificēja 2010. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā “Erasmus+” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes rezolūciju par Eiropas Savienības darba plānu jaunatnes jomā 2016.–2018. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 7. un 8. februāra secinājumus par jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas izveidi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas novērtējumu par ES jaunatnes stratēģiju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 14. septembra rezolūciju par programmas “Erasmus+” nākotni ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 2. februāra rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā “Erasmus+” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK, īstenošanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ES izglītības ministru neformālajā sanāksmē Parīzē 2015. gada 17. martā pieņemto Parīzes deklarāciju par pilsoniskuma un kopējo vērtību — brīvības, iecietības un nediskriminācijas — veicināšanu ar izglītības palīdzību,
- ņemot vērā Padomē 2015. gada 23. novembrī pieņemto Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgo ziņojumu par to, kā tiek īstenots atjauninātais regulējums Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.

⁽²⁾ OV C 417, 15.12.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 120, 26.4.2013., 1. lpp.

⁽⁴⁾ EUCO 37/13.

⁽⁵⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/assets/eac/dgs/education_culture/more_info/evaluations/docs/youth/youth-strategy-2016_en.pdf.

⁽⁷⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0359.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ OV C 417, 15.12.2015., 17. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra Ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. augusta paziņojumu “Projekts Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgajam ziņojumam par Stratēģiskās sistēmas Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) īstenošanu. Jaunas prioritātes Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā” (COM(2015)0408),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 17. janvāra paziņojumu par Digitālās izglītības rīcības plānu (COM(2018)0022),
- ņemot vērā 2016. gada 27. oktobra rezolūciju par ES jaunatnes stratēģijas 2013.–2015. gadam novērtējumu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 10. marta Ieteikumu par stažēšanās kvalitātes sistēmu ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2008. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas Padomes jaunatnes politiku (CM/Res(2008)23),
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2017. gada 31. maija ieteikumu par darbu ar jaunatni (CM/Rec(2017)4),
- ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par mācīšanos par ES skolā ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par jauniešu uzņēmējdarbības veicināšanu ar izglītības un apmācības palīdzību ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas atzinumu “Eiropas sadarbība jaunatnes jomā (2010–2018)” ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par kultūru dialoga, kultūras daudzveidības un izglītības lomu ES pamatvērtību veicināšanā ⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Jaunatnes foruma publicēto ēnu ziņojumu par jaunatnes politiku,
- ņemot vērā Eiropas Jaunatnes foruma rezolūciju par ES jaunatnes stratēģiju ⁽¹⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Jaunatnes informācijas un padomdevējas aģentūras (ERYICA) nostājas dokumentu “Iesaisti. Informē. Iespēcini”,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0162/2018),

A. tā kā recesijas negatīvā ietekme uz jauniešu izredzēm pilnībā attīstīt savu potenciālu joprojām ir jūtama visā Eiropas Savienībā;

⁽¹¹⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0426.

⁽¹³⁾ OV C 88, 27.3.2014., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 58, 15.2.2018., 57. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 316, 22.9.2017., 76. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 120, 5.4.2016., 22. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV C 11, 12.01.2018., 16. lpp.

⁽¹⁸⁾ https://www.youthforum.org/sites/default/files/publication-pdfs/Resolution_EU_Youth_Strategy_FINAL%281%29.pdf

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- B. tā kā daudzas dalībvalstis, jo īpaši Dienvidēiropā, vairākos jaunatnes rādītājos —piemēram, nodarbinātībā, labklājībā un sociālajā aizsardzībā — joprojām nav sasniegušas pirmskrīzes līmeni;
- C. tā kā atšķirību samazināšanās ir acīmredzama reģionālā līmenī visā ES; tā kā daudzos reģionos nodarbinātības līmenis joprojām ir zemāks par pirmskrīzes līmeni;
- D. tā kā jauniešu bezdarba līmenis pēdējos gados ir pakāpeniski samazinājies, lai gan saskaņā ar *Eurostat* informāciju 2018. gada janvārī tas bija 16,1 % un dažās dalībvalstīs pārsniedza pat 34 %; tā kā salīdzinājumā ar 2008. gadu (15,6 %) var redzēt, ka šis rādītājs ir paaugstinājies; tā kā šie rādītāji ir tādi, ka nav iespējams viens risinājums, kas derētu visiem, — ja vien vēlamies pilnībā īstenot jauniešu potenciālu; tā kā jauniešu bezdarba līmenis tālākajos reģionos ir satraucoši augsts un dažos no tiem, piemēram, Majotā, reģistrētais bezdarba līmenis pārsniedz 50 %;
- E. tā kā sociālekonomiskā krīze visvairāk skar tādas nelabvēlīgākā situācijā esošas iedzīvotāju grupas kā etniskās minoritātes, cilvēki ar īpašām vajadzībām, sievietes, LGBTIQ, migranti un bēgļi, kas saskaras ar šķēršļiem ienākšanai darba tirgū un piekļuvei kultūrai, sociālajiem pakalpojumiem un izglītībai;
- F. tā kā izglītība palīdz samazināt sociālekonomiskās nevienlīdzības sekas, nodrošinot prasmes un kompetences, kas nepieciešamas, lai samazinātu nelabvēlīgu situāciju pārņemšanu no paaudzes uz paaudzi;
- G. tā kā kopumā trūkst vispārēja ieguldījuma jauniešos un jauniešu tiesībās un tādēļ jaunieši nevarēs pieprasīt, izmantot un aizstāvēt savas tiesības un pastiprināti saasināsies tādas problēmas kā iedzīvotāju skaita samazināšanās, mācību priekšlaicīga pārtraukšana, profesionālo kvalifikāciju trūkums, novēlota iekļaušanās darba tirgū, materiālās neatkarības trūkums, sociālā nodrošinājuma sistēmu darbības iespējama pasliktināšanās, plaši izplatīta nedroša nodarbinātība un sociālā atstumtība;
- H. tā kā problēmas, ar kurām jaunieši saskaras nodarbinātībā, izglītībā un apmācībā, kā arī sociālās un politiskās iesaistes jomā, nav vienādas, jo dažas grupas tiek skartas nesamērīgi vairāk nekā citas; tā kā ir jāpieliek vairāk pūļu, lai atbalstītu tos, kuri atrodas tālāk no darba tirgus vai kuriem tas vispār nav pieejams;
- I. tā kā vietējo skolu un izglītības iestāžu saglabāšanai visos Eiropas reģionos ir izšķirīga nozīme, ja mērķis ir uzlabot jauniešu izglītību un ES vēlas piedāvāt reģioniem pilnīgu atbalstu šīs problēmas risināšanā;
- J. tā kā īpaši izglītībai, kultūru dialogam, stratēģiskajai komunikācijai un ciešākai sadarbībai starp dalībvalstīm ir svarīga loma jauniešu marginalizācijas un radikalizācijas novēršanā un viņu noturības stiprināšanā;
- K. tā kā jaunieši būtu aktīvi jāiesaista visas politikas, kas ietekmē jauniešus, plānošanā, izstrādē, īstenošanā, uzraudzībā un izvērtēšanā; tā kā 57 % ES jauniešu organizāciju uzskata, ka viņu īpašās zināšanas netiek ņemtas vērā jaunatnes politikas izstrādē ⁽¹⁹⁾;
- L. tā kā jauniešu organizācijām ir svarīgi garantēt pietiekamu jauniešu pārstāvības un iekļautības līmeni, jo pretējā gadījumā tām trūkst leģitimitātes;
- M. tā kā ES jaunatnes stratēģija ir instruments, kas jau tiek izmantots un pastāvīgi uzlabots, taču šīs stratēģijas mērķi joprojām ir ļoti plaši un vērienīgi; tā kā nav pienācīgi noteiktu atsauces kritēriju;
- N. tā kā ES jaunatnes stratēģijā (EJS) 2010.–2018. gadam ir uzsvērta vajadzība pēc strukturēta dialoga starp jauniešiem un lēmumu pieņēmējiem;
- O. tā kā EJS galvenais mērķis ir palielināt iespējas un nodrošināt iespēju vienlīdzību visiem Eiropas jauniešiem;

⁽¹⁹⁾ Eiropas Jaunatnes foruma publicētais ēnu ziņojums par jaunatnes politiku.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- P. tā kā jauniešiem būtu jāpalīdz un jādod iespēja risināt nopietnās problēmas, ar kurām viņi patlaban saskaras, un tikt galā ar grūtībām, ko nāksies izjust nākotnē, šajā nolūkā izstrādājot atbilstīgāku, efektīvāku un labāk koordinētu jaunatnes politiku, uzlabojot izglītību un tās piekļūstamību un mērķorientēti izmantojot ekonomikas, nodarbinātības un sociālo politiku vietējā, reģionālā, valstu un ES līmenī;
- Q. tā kā pēdējos gados ES saskaņā ar savu jaunatnes stratēģiju ir sākusi vairākas iniciatīvas, piemēram, Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu (JNI) un Garantiju jauniešiem, ar mērķi radīt vairāk vienlīdzīgu iespēju visiem jauniešiem izglītībā un darba tirgū un veicināt jauniešu iekļaušanu, iespēcinātību un aktīvu līdzdalību sabiedrībā;
- R. tā kā ES rīcība jaunatnes jomā ir jāmagīstalizē, jaunatnes dimensiju iestrādājot pašreizējā un turpmākajā politikā un finansējuma programmās, it sevišķi visās svarīgākajās politikas jomās, piemēram, ekonomikas, nodarbinātības, sociālajā, kohēzijas, veselības, sieviešu, līdzdalības, migrācijas, kultūras, mediju un izglītības politikā;
- S. tā kā turpmākās EJS īstenošana ir jākoordinē starp dažādajām politikas nozarēm un iestādēm;
- T. tā kā lēmumu pieņemšanā par jaunatnes politiku ir jāiekļauj dzimumperspektīva, ņemot vērā īpašās problēmas un apstākļus, ar kuriem saskaras jaunas sievietes un meitenes, sevišķi no citādas kultūras un reliģijas vides; tā kā jaunatnes politikā būtu jāiekļauj īpaši dzimumsensitīvi pasākumi, piemēram, vardarbības pret sievietēm un meitenēm novēršana, izglītošana par dzimumu līdztiesību un dzimumizglītība; tā kā sievietēm atrašanās *NEET* situācijā (nemācās, nestrādā un neapgūst arodu) ir vidēji 1,4 reizes varbūtējāka nekā vīriešiem ⁽²⁰⁾ un ir nepieciešami pastāvīgi centieni panākt, ka jaunas sievietes — sevišķi pēc maternitātes atvaļinājuma un vientuļās mātes — un personas, kas priekšlaicīgi pārtraukušas mācības, mazkvalificētas personas, jaunieši ar invaliditāti un visi jaunieši, ko apdraud diskriminācija, vairāk iesaistās darba tirgū;
- U. tā kā ir jāpieliek pastāvīgas pūles, lai veicinātu jauniešu, jo īpaši jauniešu ar invaliditāti, migrantu, bēgļu, *NEET* un sociālās atstumtības apdraudētu jauniešu, līdzdalību sabiedrībā;
- V. tā kā izglītība ir būtisks faktors cīņā pret sociālo atstumtību, tāpēc ir izšķirīgi svarīgi ieguldīt prasmēs un kompetencēs, lai mazinātu augsto bezdarba līmeni, īpaši *NEET* vidū;
- W. tā kā LESD 9. pantā ir noteikts, ka, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu;
- X. tā kā EJS ir labs pamats produktīvai un mērķtiecīgai sadarbībai jaunatnes jomā;
- Y. tā kā pēdējā EJS (2010–2018) trīs gadu cikla mērķu sasniegšanu nav iespējams pienācīgi un precīzi novērtēt un, ņemot vērā kritēriju un rādītāju trūkumu un īstenošanas instrumentu pārklāšanos, dažādu dalībvalstu attiecīgās situācijas ir ļoti grūti salīdzināt;
- Z. tā kā profesionālā orientācija un piekļuve informācijai par nodarbinātības iespējām un izglītības iegūšanas ceļiem ir būtiski aspekti turpmākajā izglītībā un pārejā uz darba tirgu;
- AA. tā kā ES ir cieši jāsadarbjas ar valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm, lai noteiktu šīs stratēģijas mērķus un to īstenotu un novērtētu,

⁽²⁰⁾ "Sabiedrība tuvplānā 2016", ESAO sociālie rādītāji.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Jauniešu problēmas un atziņas, kas gūtas pašreizējā ES jaunatnes politikas veidošanas procesā

1. ar nožēlu atzīmē, ka ilgtermiņa taupības pasākumiem, jo īpaši finansējuma samazinājumam izglītībai, kultūrai un jaunatnes politikai, ir bijusi negatīva ietekme uz jauniešiem un viņu dzīves apstākļiem; brīdina, ka jauniešus, īpaši vismazāk aizsargātos iedzīvotājus — piemēram, jauniešus ar invaliditāti, jaunas sievietes, minoritātes, cilvēkus ar īpašām vajadzībām — būtiski skar pieaugoša nevienlīdzība, atstumtības risks, nedrošība un diskriminācija;
2. atzinīgi vērtē Eiropas veiksmīgo sadarbību jaunatnes jomā, kas ir pierādījusi savu spēju risināt problēmas, ar kurām saskaras vairums Eiropas iedzīvotāju, un atbalstīt valstu politikas veidotājus, sniedzot īpašas zināšanas un ieteikumus, nodrošinot leģitimitāti un veiksmīgi mobilizējot lielāku ES finansējumu;
3. uzskata, ka atvērtā koordinācijas metode ir piemērots līdzeklis jaunatnes politikas veidošanai, taču ar to vien nepietiek un papildus tai ir nepieciešami citi pasākumi; atkārtoti aicina ciešāk sadarboties un apmainīties ar paraugpraksi jaunatnes jautājumu risināšanā vietējā, reģionu, valstu un ES līmenī; mudina dalībvalstis vienoties par skaidriem rādītājiem un kritērijiem, lai būtu iespējams uzraudzīt gūto progresu;
4. atzīst pozitīvos sasniegumus, kas gūti ar EJS, pilnveidojot starpnozaru darbu un īstenojot strukturētu dialogu, lai nodrošinātu jauniešu līdzdalību, un uzskata, ka ir jāuzlabo attiecīgo aktoru un ieinteresēto personu vispārējā izpratne par EJS mērķiem un instrumentiem; īpaši norāda, ka strukturētajā dialogā izmantotajai augšupējai pieejai ir pievienotā vērtība un tā būtu jāpatur; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis jaunās stratēģijas izstrādē ņemt vērā rezultātus, kuri panākti strukturētā dialoga VI ciklā, kas orientēts uz turpmāko EJS;
5. ierosina jaunatnes politikā iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, it sevišķi tajās dalībvalstīs, kur tām ir kompetence šajā jomā;
6. atzinīgi vērtē politikas iniciatīvas, kuru mērķis ir atbalstīt ES jauniešus, it īpaši iniciatīvu “Ieguldījums Eiropas jaunatnē”, Eiropas Solidaritātes korpusu un JNI; tomēr uzskata, ka šie instrumenti būtu ciešāk jāsaista ar EJS un tiem būtu jāpiemēro augšupēja pieeja; tāpēc aicina Komisiju visus politikas priekšlikumus, kas attiecas uz jauniešiem, sistemātiski saistīt ar vispārējo stratēģiju un iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas, piemēram, sociālos partnerus un pilsonisko sabiedrību, izmantojot holistisku ilgtermiņa pieeju ar skaidri noteiktiem horizontāliem mērķiem;
7. mudina Komisiju izveidot EJS turpmākās īstenošanas koordinācijas starpnozaru darba grupu, kurā piedalītos ES iestādes, tostarp Parlaments, dalībvalstis un pilsoniskā sabiedrība, īpaši arodbiedrības un jauniešu organizācijas;
8. aicina Komisiju izveidot efektīvus starpdienestu koordinācijas instrumentus un atbildību par jaunatnes dimensijas maģistrālizēšanu kā pienākumu kopu uzticēt kādam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam;
9. mudina dalībvalstis par pamatu tiesību aktu izstrādei jaunatnes jomā izmantot Eiropas sociālo tiesību pilāru;
10. uzsver, ka ir svarīgi slimību profilakses nolūkā popularizēt veselīgu dzīvesveidu, un uzskata, ka ir nepieciešams sniegt jauniešiem korektu informāciju par nopietnām garīgās veselības problēmām, kas saistītas ar tabakas, alkoholisko dzērienu un narkotiku lietošanu un atkarībām, un sniegt viņiem attiecīgu palīdzību;
11. uzsver, ka Komisijas novērtējums par EJS īstenošanu dalībvalstīs ir svarīgs, lai būtu iespējams veikt pastiprinātas pārbaudes un pārraudzību uz vietas; mudina Komisiju noteikt kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtējamus EJS mērķus, ņemot vērā katras dalībvalsts vai reģiona īpatnības; aicina Komisiju palielināt finansējumu programmām un pasākumiem, kas paredz sagatavot jauniešus darba dzīvei;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Jauniešu viedokļa ņemšana vērā ES jaunatnes stratēģijā

12. iesaka turpmākajās EJS nodrošināt līdzdalību un uzmanības centrā izvirzīt jauniešus un labklājības uzlabošanu, atspoguļojot visu Eiropas jauniešu vajadzības, mērķus un dažādību un paplašinot viņu piekļuvi radošiem instrumentiem, kas izmanto jaunas tehnoloģijas;

13. uzskata, ka ES būtu jāapliecina solidaritāte ar jauniešiem un jāturpina uzlabot viņu iespējas līdzdarboties sabiedrībā, izstrādājot īpašus pasākumus, piemēram, maģistralizējot brīvprātīgo darbu, atbalstot darbu ar jaunatni, veidojot jaunus instrumentus — tostarp tādus, kas izmanto jaunas tehnoloģijas, — un veicinot apmaiņu, kuras pamatā ir solidaritāte, kopienas iesaiste, brīva telpa un demokrātisks dialogs; tāpēc atzīst, ka jauniešu apvienības pilda svarīgu lomu, dodamas jauniešiem iespēju pilnveidoties un attīstīt aktīva pilsoniskuma apziņu; aicina dalībvalstis sekmēt jauniešu aktīvu iesaistīšanos brīvprātīgajās organizācijās; uzsver, ka aktīvāka jauniešu sociālā līdzdalība ne tikai pati par sevi jau ir svarīgs sasniegums, bet var arī kalpot par atspēriena punktu lielākai politiskajai līdzdalībai;

14. šajā sakarā uzsver, ka neformālā izglītība un ikdienējā mācīšanās, kā arī nodarbošanās ar sportu un iesaistīšanās brīvprātīgajā darbā ir nozīmīgi faktori, kas stimulē Eiropas jauniešu pilsonisko, sociālo un starpkultūru kompetenču un prasmju attīstību;

15. aicina dalībvalstis nodrošināt valsts tiesisko regulējumu un pietiekamus finanšu resursus brīvprātīgajam darbam;

16. īpaši aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt jauniešus, īpaši tos, kam ir mazāk iespēju, un tos, kas nav iesaistīti formālās organizatoriskās struktūrās, aktīvi un kritiski līdzdarboties sabiedriskajā dzīvē un politikas veidošanā izmantot līdzdalības pieeju, lai dotu jauniešiem iespēju ietekmēt lēmumus, kuri skar viņu dzīvi, izmantojot tiešsaistes un bezsaistes demokrātijas instrumentus, vienlaikus ņemot vērā ar sociālajiem medijiem saistītos ierobežojumus un riskus un jaunatnes politikas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas, piemēram, sociālos partnerus, pilsonisko sabiedrību un jauniešu organizācijas;

17. aicina dalībvalstis mudināt jauniešus pilnībā līdzdarboties vēlēšanu procesā;

18. norāda, ka nākamajā Eiropas sadarbības satvarā jaunatnes jomā ir jāturpina strukturēts jauniešu un politikas veidotāju dialogs; uzskata, ka strukturētā dialoga procesā būtu sistemātiski jāpalielina sasniegto jauniešu grupu skaits un daudzveidība, un atzīmē, ka šajā nolūkā būtu jāpiešķir pietiekams finansiālais atbalsts valstu un Eiropas darba grupām; aicina dalībvalstis mudināt valstu, reģionu un vietējos lēmumu pieņēmējus iesaistīties strukturētajā dialogā ar jauniešiem;

19. mudina dalībvalstis ievērot pārredzamību pārskatu iesniegšanā un ilgtspējīgas jauniešu nodarbinātības iespēju veicināšanai paredzēto līdzekļu izmantošanā; tāpēc atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi, lai gadījumos, kad tas tiek prasīts, dalībvalstis sniegtu detalizētus datus par jauniešu stāvokli tajās;

20. uzsver, ka trūkst sistemātiski sniegtas jaunākās informācijas un ticamu datu par EJS īstenošanu; tādēļ mudina dalībvalstis un Komisiju veicināt valstu un reģionālo statistikas iestāžu ciešāku sadarbību atbilstošas jaunākās statistiskās informācijas sniegšanā, jo tā ir svarīga nolūkā novērtēt īstenotās stratēģijas panākumu līmeni; uzskata, ka šādi statistikas dati jāiekļauj trīs gadu ziņojumos;

21. atgādina par tendenci samazināties jauniešu līdzdalībai valsts un pašvaldību vēlēšanās un par to, ka jauniešiem vajadzīga politiska apņēmība un iespēja redzēt sava devuma rezultātus; atgādina, ka iespējas no agrīna vecuma iesaistīties politiskajā līdzdarbībā savā vidē un vietējā kopienā ir izšķirīgi svarīgs solis ceļā uz izteiktāku Eiropas pilsonības izjūtu un jauniešu kļūšanu par aktīviem pilsoņiem; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt reģionālās un vietējās pašvaldības nodrošināt, ka jaunieši un jauniešu organizācijas spēj pilnvērtīgi un īsteni piedalīties un iesaistīties lēmumu pieņemšanā un vēlēšanu procesos;

22. aicina dalībvalstis EJS uzraudzības un īstenošanas komitejās iekļaut valstu jaunatnes padomes;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

23. uzsver tehnoloģiju potenciālu komunikācijā ar jauniešiem un aicina ES stiprināt viņu spējas līdzdarboties sabiedrībā, izmantojot e-platformas;

24. ar nožēlu atzīmē, ka par spīti pastāvīgiem Komisijas centieniem iepazīstināt ar iespējām jauniešus, kam pieejams dažādu Savienības programmu atbalsts, daudzi jaunieši joprojām domā, ka viņu piekļuve tām ir ierobežota; mudina Komisiju uzlabot savus komunikācijas instrumentus;

Vienlīdzīgas iespējas nolūkā nodrošināt ilgtspējīgu iekļaušanu darba tirgū

25. pauž lielas bažas par pastāvīgi augsto jauniešu bezdarba līmeni ES, sevišķi Dienvideiropā; atgādina, ka jauniešiem būtu jāgarantē kvalitatīvu darbvietu radīšana un nodarbinātība, kas joprojām būtu jāuzskata par prioritāru apņemšanos, un šajā ziņā aicina pieņemt pasākumus, kas veicinātu jauniešu pāreju no izglītības uz darbu, nodrošinot kvalitatīvas stažēšanās un mācēklības iespējas; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt darba tirgus strukturālās reformas, taisnīgus darba apstākļus un atalgojumu, lai nodrošinātu, ka jauniešiem, ienākot darba pasaulē, nav jāsaskaras ar diskrimināciju; uzsver, cik svarīgi ir noteikt sociālās tiesības attiecībā uz jauniem nodarbinātības veidiem, panākt, ka profesionālā stažēšanās ir taisnīga, un nodrošināt sociālo dialogu;

26. uzsver, cik svarīgi ir valstu, reģionu un vietējo iestāžu centieni pieņemt pielāgotus pasākumus un sniegt personalizētu atbalstu, lai aizsniegtu visus NEET; atgādina, ka ir jāiesaista vietējās ieinteresētās personas, piemēram, sociālie partneri, arodbiedrības, pilsoniskā sabiedrība un jauniešu organizācijas;

27. uzskata, ka būtu jāveic īpaši pasākumi, lai uzlabotu jaunu sieviešu nedrošo situāciju darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot darba samaksas dzimumšķirtnei un pārmērīgam sieviešu īpatsvaram netipisku veidu darbos, kas nenodrošina sociālo aizsardzību;

28. uzsver, ka ir jāveicina taisnīgi darba apstākļi un pietiekama sociālā aizsardzība darba ņēmējiem tā sauktajos jaunajos nodarbinātības veidos, kur ir pārmērīgs jauniešu īpatsvars;

29. uzskata, ka būtu jāpieņem arī pasākumi, kas darba tirgū integrētu jauniešus migrantus, pilnībā ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu;

30. uzsver, ka ar iekļaujošas jaunatnes politikas palīdzību būtu jāaizsargā un jāveicina tādas programmas, kas sekmē politisko un kultūras līdzdalību; turklāt uzskata, ka jauniešiem, lai viņi sabiedrībā justos labi, ir svarīga pienācīgas kvalitātes un reglamentēta nodarbinātība, kas pamatojas uz darba kopīgumiem, stabilām darba attiecībām, atbilstīgiem atalgojumiem un algām, kā arī kvalitatīviem, universāliem sabiedriskiem pakalpojumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt taisnīgus darba apstākļus un pietiekamu sociālo aizsardzību, tostarp attiecībā uz jauniem nodarbinātības veidiem;

31. atgādina, ka nodarbinātība un uzņēmējdarbība ir viena no astoņām EJS (2010–2018) prioritātēm; uzsver, ka darbam ar jaunatni un neformālajām mācībām, jo īpaši tādām, kas izvērstas jauniešu organizācijās, ir ļoti liela nozīme jauniešu potenciāla attīstīšanā (ieskaitot uzņēmējdarbības prasmes), jo tās viņiem ļauj attīstīt plašu prasmju kopumu, kas var palielināt viņu iespējas darba tirgū;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pārrobežu profesionālās un arodapmācības iespējas, paplašināt un palielināt ieguldījumus PIA nozarē un pozicionēt to kā pievilcīgu izglītības iespēju;

33. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt reģionālās un vietējās pašvaldības un ieguldīt līdzekļus jaunās dzīves iespējās jauniešiem, lai attīstītu viņu radošumu un pilnīgu potenciālu, atbalstītu jauniešu uzņēmējdarbību un veicinātu jauniešu sociālo iekļautību attiecīgo kopienu labā;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

34. mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt uz tiesībām balstītu pieeju jaunatnei un nodarbinātībai; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka jauniešiem ir piekļuve kvalitatīvām stažēšanās vietām un darbvietām, kuras aizsargā viņu tiesības, tostarp tiesības uz stabilu darbu, kas nodrošina iztikas minimumu, sociālo aizsardzību, cilvēka cienīgu dzīvi un patstāvību;

35. lai nodrošinātu, ka darba līgumi netiek aizstāti ar tā dēvēto stažēšanos, mudina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt struktūras, kuras, lai pēc stažēšanās nebūtu jāslēdz darba līgums, piedāvā secīgu stažēšanos;

36. atzinīgi vērtē to, ka JNĪ pasākumi ir atbalstījuši vairāk nekā 1,6 miljonus jauniešu ⁽²¹⁾; uzsver, ka vajadzīgi papildu centieni un finansējums; uzsver, ka ir labāk jāsasniedz jaunieši *NEET* situācijā, kuri saskaras ar vairākiem šķēršļiem, un, nosakot skaidrus kvalitātes kritērijus un standartus, tostarp sociālās aizsardzības pieejamību, minimālos ienākumus un nodarbinātības tiesības, jāuzlabo piedāvājumi, kas tiek sniegti ar Garantiju jauniešiem; aicina dalībvalstis būtiski uzlabot savas uzraudzības, ziņošanas un snieguma sistēmas un nodrošināt, ka EJS līdzekļi tiek izmantoti, lai papildinātu valsts finansējumu, nevis to aizstātu;

37. turklāt uzsver, ka ir jārisina kvalitātes jautājumi attiecībā uz mentorēšanu un konsultēšanu, faktisko individuālo apmācību, stažēšanās un darba kvalitāti un piemērotību, kā arī rezultātu kvalitāti sastatījumā ar noteiktajiem mērķiem; šajā sakarā uzsver, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvā ir jānodrošina jau pastāvošu kvalitātes sistēmu, piemēram, Eiropas kvalitātes pamatprogrammas, piemērošana; uzskata, ka arī jaunieši būtu jāiesaista piedāvājumu kvalitātes uzraudzībā;

38. atgādina, ka JNĪ vai turpmākiem Eiropas instrumentiem ir finansiāli jāatbalsta pasākumi, kas veicina tādu jauniešu integrāciju darba tirgū, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu, tostarp apmaksāta stažēšanās, prakse un mācekļība, bet ar tiem neaizstājot darbu un nepakļaujot jauniešus darba ņēmēju ekspluatācijai;

39. atzīmē, ka viena no prioritātēm ir uzņēmējdarbības gara attīstīšana jauniešu vidū un ka efektīvākie līdzekļi, ar ko sekmēt jauniešu uzņēmējdarbību, ir formālās un neformālās izglītības sistēmas; uzsver, ka uzņēmējdarbība ir rīks, ar ko vērsties pret jauniešu bezdarbu un sociālo atstumtību un veicināt inovāciju; tāpēc uzskata, ka EJS būtu jāatbalsta jauniešu uzņēmējdarbībai piemērotas vides izveide;

40. atgādina, ka galvenais JNĪ mērķis ir aizsniegt *NEET*, tāpēc mudina dalībvalstis veltīt vairāk pūliņu, lai apzinātu un adresētu *NEET*, īpaši vismazāk aizsargātos jauniešus, piemēram, jauniešus ar invaliditāti, ņemot vērā viņu īpašās vajadzības;

41. aicina dalībvalstis un Komisiju izveidot inovatīvas un elastīgas dotācijas talantu un māksliniecisko un sportisko spēju izkopšanai izglītības un apmācības jomā; atbalsta dalībvalstis, kuras tiecas ieviest stipendiju shēmas audzēkņiem, kuriem ir izteiktas spējas izglītības, sporta un mākslinieciskajā jomā;

42. uzsver, ka 38 % jauniešu ir grūti piekļūt informācijai; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt kolektīvu pieeju, kā orientēt, atbalstīt un informēt jauniešus par viņu tiesībām un iespējām;

43. turklāt uzsver, ka JNĪ ir jākoncentrējas ne tikai uz augsti izglītotiem jauniešiem *NEET* situācijā, bet arī uz tiem, kas ir mazkvalificēti, neaktīvi un nav reģistrēti valsts nodarbinātības dienestos;

44. uzsver, ka par spīti augstajiem bezdarba rādītājiem darbaspēka mobilitāte ES vēl aizvien ir ierobežota; tādēļ vērš uzmanību uz to, ka darba ņēmēju mobilitāte ir ļoti svarīga konkurenciālam darba tirgum; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pārrobežu profesionālās un arodapmācības iespējas;

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. janvāra rezolūcija par jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas īstenošanu dalībvalstīs (P8_TA(2018)0018).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

45. uzsver, ka ir svarīgi, lai darbinieki, kuri ir vecāki par 55 gadiem, darbavietās apmācītu jauniešus; tāpat kā Komisija, atbalsta tādu programmu izveidi, kas ļautu šiem darbiniekiem iziet no darba tirgus pakāpeniski līdz laikam, kad tiek sasniegts pensionēšanās vecums, konkrētāk, vispirms pārejot uz nepilnas slodzes darbu, kura laikā viņi arī apmācītu jauniešus un palīdzētu viņiem pakāpeniski integrēties darbavietā;

46. norāda uz lielo nozīmi, kāda ir uzņēmumiem jautājumos saistībā ar prasmju apgūšanu un darbvieta radīšanu jauniešiem; norāda, ka izglītība un apmācība jomās, kas saistītas ar uzņēmējdarbības veicināšanu, var sekmēt ilgtermiņa attīstības panākšanu, Eiropas konkurētspējas veicināšanu un cīņu pret bezdarbu;

47. mudina dalībvalstis iekļaut savos rīcības plānos plānoto pasākumu paredzamo ietekmi; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu garantijas, ka šādi pasākumi ir patiešām sekmējuši nodarbinātību; atkārtoti norāda, ka ir jānovērtē īstenojamās politikas ilgtspējība;

Ilgtspējīga attīstība: jauniešu nākotne

48. ir stingri pārliecināts, ka kvalitatīva formālā, neformālā un ikdienējā izglītība un kvalitatīva apmācība ir viena no pamattiesībām; tāpēc uzskata, ka piekļuve visu kvalitātes līmeņu izglītībai būtu jāgarantē visiem Eiropas iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu sociālekonomiskā statusa, etniskās piederības, dzimuma, fiziskas vai kognitīvas invaliditātes; uzsver, ka formālā, neformālā un ikdienējā izglītība pilda svarīgu lomu, dodama jauniešiem zināšanas, prasmes un kompetences, kas viņiem ļauj kļūt par atbildīgiem pilsoņiem un piedalīties Eiropas projektā; tāpēc aicina dalībvalstis izstrādāt īpašu politiku un šajā sakarā mudina skolu programmās vienlīdz lielu uzmanību pievērst gan mākslinieciskajai un radošajai izglītībai, gan zinātnes un tehnoloģiju priekšmetiem (STEM);

49. uzsver, cik svarīgi ir modernizēt izglītību; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt jaunu prasmju un kompetenču, piemēram, pilsoniskuma, kritiskās domāšanas un uzņēmējdarbības gara, iekļaušanu izglītībā un sekmēt tādu jaunu izglītības instrumentu izstrādi, kuri palielinātu līdzdarbību izglītībā un tās piekļūstamību;

50. pauž dziļas bažas par īpaši akūto bērnu nabadzības problēmu, kas ES skar līdz 25 miljoniem bērnu (vairāk nekā 26,4 % no visiem Eiropas iedzīvotājiem vecumā līdz 18 gadiem) no ģimenēm, kas katru dienu cieš no pietiekamu ienākumu un pamata pakalpojumu trūkuma; uzskata, ka jaunatnes politika varētu palīdzēt tādās jomās kā bērnu un ģimenes politika;

51. pauž dziļas bažas par priekšlaicīgu izglītības pamešanu un tāpēc aicina rast piemērotus risinājumus, lai varētu sasniegt "Eiropa 2020" mērķrādītājus;

52. mudina Komisiju atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir sekmēt aktīvu un kritisku pilsoniskumu, cieņu, toleranci, vērtības un starpkultūru mācīšanos, un šajā sakarā uzsver, ka izšķirīgi svarīgas ir tādas ES programmas kā "Erasmus+", "Radošā Eiropa:" un "Eiropa pilsoņiem"; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt platformas dialogam ar jauniešiem par dažādām tēmām, piemēram, seksualitāti, dzimti, politiku, solidaritāti, vidi, tiesību normām, vēsturi un kultūru;

53. ir stingri pārliecināts, ka rakstpratībai, tostarp digitālajai pratībai un medijpratībai, rēķinpratībai, kā arī pamata prasmēm, kas ir svarīgs līdzeklis patstāvības un daudzsoļos nākotnes nodrošināšanai jauniešiem, ir jābūt prioritātei Eiropas, valstu un vietējā līmenī; tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus visiem nodrošināt mācīšanās pamatiemaņas un kompetences;

54. aicina Komisiju veicināt iniciatīvas formālās izglītības un ikdienējās mācīšanās jomā, lai atbalstītu jauniešu inovāciju, jaunradi un uzņēmējdarbību un sekmētu kohēziju un savstarpējo izpratni dažādu grupu jauniešu vidū;

55. šajā sakarā ar nopietnām bažām norāda, ka pastāvīgi lielam skaitam Eiropas iedzīvotāju ir vājas rakstpratības prasmes vai rakstpratības grūtības, tostarp funkcionālais, digitālais vai mediju analfabētisms, savukārt tas liek bažīties par adekvātu līdzdarbību sabiedriskajā dzīvē un darba tirgū;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

56. atgādina, ka pirmais Eiropas sociālo tiesību pīlāra princips nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību, apmācību un mūžizglītību, lai saglabātu un iegūtu prasmes, kas ļauj visiem pilnībā piedalīties sabiedrībā un sekmīgi mainīt savu vietu darba tirgū; līdz ar to uzsver, ka ir svarīgi prioritizēt un nodrošināt sociālos ieguldījumus izglītībā un apmācībā jaunajā DFS plānošanas periodā 2021.–2027. gadam;

57. pauž stingru pārliecību, ka EJS uzraudzībai būtu jāizmanto sociālo rezultātu pārskats, kas tika ieviests saskaņā ar Eiropas sociālo tiesību pīlāru; aicina Komisiju EJS uzraudzības vajadzībām pieņemt kopu ar tādiem konkrētiem rādītājiem kā izglītība, prasmes un mūžizglītība, dzimumu līdztiesība darba tirgū, veselības aprūpe, digitālā piekļuve, dzīves apstākļi un nabadzība;

58. uzsver ģimenes un skolotāju svarīgo lomu to jauniešu atbalstīšanā, kuri saskaras ar iebiedēšanu skolā un tiešsaistē; mudina Komisiju un dalībvalstis vērsties pret šādu uzvedību, kas ietekmē jauniešu garīgo labjutību, īpaši — attīstot piemērotas digitālās prasmes jau no pamatskolas, kā paredzēts Digitālās izglītības rīcības plānā;

59. uzskata, ka nolūkā uzlabot pasākumu efektivitāti izglītības, jaunatnes un sporta jomās ir jāizstrādā kopīgi mērķi un instrumenti politikas ietekmes novērtēšanai, izmantojot starptautisku pētījumu rezultātus;

60. uzsver stresa kaitīgo ietekmi uz jauniešu labjutību skolā, mācībās, darba tirgū un personiskajā dzīvē; aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldīt līdzekļus garīgās veselības programmās un mudināt attiecīgos aktorus palīdzēt jauniešiem šajā jomā;

61. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt Eiropas jauniešu garīgo un fizisko labjutību; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ārpusstundu sportošanu un, īstenojot uztura kampaņas, palielināt izpratni par attiecīgiem jautājumiem;

62. uzsver, cik svarīgi ir veicināt kultūru dialogu sportā, tostarp — izveidojot platformas, kurās darbojas jaunieši, bēgļi un migranti;

63. uzskata, ka, ņemot vērā jaunatnes politikas sarežģītību un ietekmi, ir jāstimulē sadarbība pētniecības jomā, lai izstrādātu empīriski pamatotus risinājumus un intervences un profilaktiskus pasākumus, kas veicinātu jauniešu labjutību un noturību;

64. uzsver kultūras nozīmi ne tikai vardarbības, rasisma, radikalizācijas un neiecietības apkarošanā, bet arī Eiropas identitātes veidošanā; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt kultūru, ieguldīt tajā un nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi;

65. uzsver, ka jauniešu organizācijām ir izšķirīga loma jauniešu līdzdalībā un iekļautībā sabiedrībā; tāpēc aicina dalībvalstis atbalstīt jauniešu organizācijas un atzīt to lomu kompetenču un sociālās iekļautības attīstīšanā, kā arī atbalstīt jauniešu padomju izveidi visos līmeņos, sadarbojoties ar jauniešiem;

66. uzstāj, ka neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšana ir svarīga nolūkā iespēcināt tos, kas mācās, jo tā ir būtiska tādas sabiedrības izveidē, kuras pamatā ir sociālais taisnīgums un iespēju vienlīdzība, un palīdz attīstīt pilsoniskās prasmes un panākt pašrealizāciju; pauž nožēlu par to, ka darba devēji un formālās izglītības sniedzēji nepietiekami atzīst tādu prasmju, kompetenču un zināšanu vērtību un nozīmību, kuras iegūtas neformālās un ikdienējās mācīšanās ceļā; norāda, ka vēl viens šķērslis ir nepietiekama ES valstu validēšanas pieeju salīdzināmība un saskaņotība; atgādinot par Padomes 2012. gada 20. decembra lēmumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu, aicina dalībvalstis turpināt centienus īstenot nacionālas atzīšanas un validēšanas sistēmas un nodrošināt pietiekamu finansējumu kompetencēm, kas iegūtas neformālās izglītības ceļā;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Ciešāka saskaņošana un finansēšanas instrumentu atbalsts ES jaunatnes stratēģijai

67. uzskata, ka EJS būtu jāīsteno saskaņā ar DFS un tai būtu jāatbilst ilgtspējīgas attīstības mērķiem un visām attiecīgajām pamatiniatīvām, programmām un politikas stratēģijām, uzsākot sistemātisku dialogu starp attiecīgajām struktūrām, nosakot skaidrus mērķus un mērķrādītājus un izveidojot attiecīgu koordinācijas mehānismu;

68. atgādina, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu jaunatnes jomā ES var vien atbalstīt, koordinēt un papildināt dalībvalstu rīcību, norāda, cik svarīga ir ES un valstu finansējuma saskaņotība, un tāpēc aicina Komisiju sekmēt sinerģijas ar valstu, reģionu un vietējām iniciatīvām, lai izvairītos no darbību dublēšanās, pārklāšanās un atkārtotības;

69. mudina dalībvalstis un Komisiju palielināt publiskos ieguldījumus izglītībā un ar jaunatni saistītos jautājumos;

70. ir stingri pārliecināts, ka nolūkā paplašināt jauniešu iespējas un nepieļaut atstumtību nākamajā DFS būtu ievērojami jāpalielina finansējums, kas pieejams, lai atbalstītu dažādas ar jauniešiem saistītas iniciatīvas un politiku, piemēram, programmu “Erasmus+”, JNI un programmu “Eiropa pilsoņiem”;

71. atzinīgi vērtē Eiropas Solidaritātes korpusu — programmu Eiropas jauniešu solidaritātes, brīvprātīgā darba un iekļaujoša pilsoniskuma veicināšanai; atgādina par Parlamenta nostāju, ka jaunā iniciatīva būtu pienācīgi jāfinansē, izmantojot jaunus resursus, un ka šo programmu nevajadzētu izmantot kā risinājumu jauniešu bezdarba problēmai;

72. ir stingri pārliecināts, ka programma “Eiropa pilsoņiem” būtu jāturpina, lai veicinātu aktīvu pilsoniskumu, pilsonisko izglītību un dialogu un veidotu Eiropas identitātes apziņu; norāda, ka programmas zema panākumu rādītājs ir saistīts ar finansējuma trūkumu; prasa tās finanšu piešķirumu būtiski palielināt;

73. mudina Komisiju saglabāt programmu “Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”; mudina dalībvalstis un Komisiju kopā ar tirdzniecības kamerām, uzņēmumiem un jauniešiem ieguldīt šīs programmas veicināšanā, vienlaikus neaizmirstot par primārajām darbības jomām;

74. atkārtoti pauž atbalstu tam, lai tiktu stiprināta programma “Radošā Eiropa”, kas nodrošina īpašas mobilitātes shēmas gados jauniem māksliniekiem un profesionāļiem, kuri darbojas kultūras un radošajās nozarēs;

75. uzsver programmas “Erasmus+” nozīmi: tas ir būtisks instruments aktīvu un atbildīgu jaunu pilsoņu veidošanai; ir stingri pārliecināts, ka programmai “Erasmus+” vajadzētu būt vērstai uz visiem jauniešiem, arī tiem, kam ir mazāk iespēju, un ka augstākajiem mērķiem nākamajam “Erasmus+” plānošanas periodam ir jāpieskaņo ievērojams papildu finansējums, lai varētu atrast visu programmas potenciālu, un būtu jāvienkāršo procedūras, izveidojot elektroniskas sistēmas, kur piekļūt pārrobežu pakalpojumiem un studentu datiem, piemēram, e-kartes projektu;

76. aicina labāk saskaņot EJS un programmu “Erasmus+”, saskaņojot īstenošanas grafikus, grozot “Erasmus+” regulu, lai ar kopīgiem mērķiem jaunatnes jomā skaidri atbalstītu stratēģijas uzdevumus, un 3. pamatdarbību nosakot par galveno stratēģijas īstenošanas līdzekli;

77. uzsver, ka JNI budžets nav pietiekams, lai nodrošinātu programmas mērķu sasniegšanu; tāpēc prasa JNI piešķirumu nākamajā DFS būtiski palielināt un aicina dalībvalstis savos budžetos paredzēt finansējumu jaunatnes nodarbinātības shēmām; turklāt uzsver, ka vecuma ierobežojums jauniešiem, kas var piedalīties šajā iniciatīvā, ir jāmaina no 25 uz 29 gadiem, lai tādējādi vairāk ņemtu vērā, ka daudzi augstskolu beidzēji un jaunpieņacēji darba tirgū ir tuvu 30 gadu vecumam;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

78. uzskata, ka, neskarot subsidiaritātes principu, ir jāsaskaņo jēdziens “jaunietis”, nosakot visā ES piemērojamu vecuma ierobežojumu noteikšanu; mudina visas dalībvalstis veicināt šo saskaņošanu, novēršot šķēršļus progresa novērtēšanai un nosakot veicamos pasākumus;

79. mudina atbalstīt turpmāko ES pētniecības un inovācijas pamatprogrammu, kam būtu jāizstrādā integrēti, uz pierādījumiem balstīti reakcijas pasākumi un intervences un profilakses risinājumi, kuri veicinātu jauniešu labjutību un noturību;

80. norāda uz konstatējumiem un riskiem, kas liecina, ka valstu iestādes Komisijas pārvaldītos pasākumus (tostarp studentu apmaiņas programmas) uzskata par pietiekamām, lai būtu izpildītu jaunatnes stratēģijas prasības, un ka dažas dalībvalstis atsauc resursus no politikas jomām, kuras saņem atbalstu no ES budžeta ⁽²²⁾;

o

o o

81. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽²²⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615645/EPRS_STU\(2018\)615645_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615645/EPRS_STU(2018)615645_EN.pdf).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0241

Ekodizaina direktīvas īstenošana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par Ekodizaina direktīvas (2009/125/EK) īstenošanu (2017/2087(INI))

(2020/C 76/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem ⁽¹⁾ (turpmāk “Ekodizaina direktīva”), un saskaņā ar šo direktīvu pieņemtās īstenošanas regulas un brīvprātīgās vienošanās,
- ņemot vērā Komisijas Ekodizaina darba plānu 2016.–2019. gadam (COM(2016)0773), kas pieņemts saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 4. jūlija Regulu (ES) 2017/1369, ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES ⁽²⁾ (Energomarķējuma direktīva),
- ņemot vērā Savienības mērķus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas un energoefektivitātes jomā,
- ņemot vērā Parīzes klimata nolīgumu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesiju (COP21),
- ņemot vērā Parīzes nolīguma ratifikāciju no Eiropas Savienības un dalībvalstu puses,
- ņemot vērā ilgtermiņa mērķi, kas noteikts minētajā nolīgumā, proti, noturēt planētas vidējās temperatūras pieaugumu krietni zem 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni, un censties to ierobežot zem 1,5 °C,
- ņemot vērā vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam (Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmums Nr. 1386/2013/ES ⁽³⁾),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumu “ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku” (COM(2015)0614),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 16. janvāra paziņojumu “Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā” (COM(2018)0028),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 16. janvāra paziņojumu par aprites ekonomikas paketes īstenošanu — iespējas novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas (COM(2018)0032 – SWD(2018)0020)),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 13. septembra paziņojumu par ES kritisko izejvielu 2017. gada sarakstu (COM(2017)0490),

⁽¹⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā Padomes secinājumus par ekoinovāciju: veicināt pāreju uz aprites ekonomiku, ko pieņēma 2017. gada 18. decembrī⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā ANO Vides programmas 2017. gada novembra Emisiju neatbilstības ziņojumu par 2017. gadu,
 - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par resursu lietderīgu izmantošanu — ceļā uz aprites ekonomiku⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā ES tiesību aktus atkritumu apsaimniekošanas jomā,
 - ņemot vērā 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par ilgāku produktu derīguma laiku: priekšrocības patērētājiem un uzņēmumiem⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Eiropas īstenošanas novērtējumu, ko Ekodizaina direktīvas īstenošanas pārbaudes vajadzībām sagatavojis Parlamenta Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāts,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu, kā arī 1. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 3. pielikumu Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumā par procedūru patstāvīgo ziņojumu sagatavošanas atļaujas piešķiršanai,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0165/2018),
- A. tā kā Ekodizaina direktīvas mērķis ir uzlabot energoefektivitāti un paaugstināt vides aizsardzības līmeni, nosakot saskaņotas prasības, kuras nodrošina iekšējā tirgus darbību un veicina ar enerģiju saistīto ražojumu kopējās ietekmes uz vidi nepārtrauktu samazinājumu; tā kā šiem pasākumiem ir arī pozitīva ietekme uz energoapgādes drošību, samazinot enerģijas patēriņu;
- B. tā kā Ekodizaina direktīvā noteikts, kādi pasākumi jāveic, lai samazinātu energopatēriņu ietekmējošu ražojumu ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā; tā kā līdz šim saskaņā ar direktīvu pieņemtie lēmumi galvenokārt bijuši vērsti uz enerģijas patēriņa samazināšanu ražojumu lietošanas laikā;
- C. tā kā direktīvas īstenošana varētu sniegt lielāku ieguldījumu ES centienos uzlabot energoefektivitāti un palīdzēt sasniegt klimata politikas mērķrādītājus;
- D. tā kā energopatēriņu ietekmējošu ražojumu ietekmes uz vidi samazināšana ekodizaina posmā, nodrošinot minimālos kritērijus attiecībā uz to ekspluatācijas laiku un modernizācijas iespējām, remontējamību un pārstrādes un atkārtotas izmantošanas potenciālu, var piedāvāt daudz darbvieta radīšanas iespēju;
- E. tā kā līdz 2018. gadam ir pieņemti 29 konkrēti ekodizaina regulējumi attiecībā uz dažādām ražojumu grupām un papildus tam ir pieņemtas trīs brīvprātīgas vienošanās, kas paredzētas direktīvā;
- F. tā kā Ekodizaina direktīva atzīst brīvprātīgas vienošanās vai citus pašregulācijas pasākumus kā alternatīvas īstenošanas pasākumus, ja ir izpildīti noteikti kritēriji; tā kā ne visas brīvprātīgās vienošanās ir izrādījušās efektīvākas par regulatīviem pasākumiem;
- G. tā kā ekodizains sniedz ekonomiskus ieguvumus rūpniecības nozarei un patērētājiem un dod nozīmīgu ieguldījumu Savienības klimata, enerģētikas un aprites ekonomikas rīcībpolitikā;

⁽⁴⁾ <http://www.consilium.europa.eu/media/32274/eco-innovation-conclusions.pdf>

⁽⁵⁾ OV C 265, 11.8.2017., 65. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0287.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- H. tā kā ekodizaina jomas tiesību akti ir cieši saistīti ar ES tiesību aktiem par energomarķējumu un sagaidāms, ka saskaņā ar divām minētajām direktīvām līdz 2020. gadam īstenotie pasākumi ik gadu radīs papildu EUR 55 miljardu ieņēmumus rūpniecības, vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības nozarē un līdz 2020. gadam ik gadu ļaus ietaupīt aptuveni 175 Mtoe primārās enerģijas, tādējādi nodrošinot gandrīz pusi no Savienības energoietāupījumiem, kas vajadzīgi 2020. gadam izvirzītā mērķrādītāja sasniegšanai un atkarības no enerģijas importa samazināšanai; tā kā tiesību akti sniedz būtisku ieguldījumu arī ES klimata politikas mērķu sasniegšanā, siltumnīcefekta gāzu emisijas gadā samazinot par 320 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta; tā kā enerģijas ietaupījuma potenciāls ir vēl lielāks ilgākā termiņā;
- I. tā kā Ekodizaina ietekmes novērtējuma ziņojuma (Eiropas Komisija, 2016. gads) aplēses liecina, ka līdz 2020. gadam ES patērētāji kopumā ietaupīs līdz pat EUR 112 miljardiem jeb aptuveni EUR 490 gadā uz vienu mājsaimniecību;
- J. tā kā projektēšanas posmā tiek identificēti vairāk nekā 80 % no kopējās energopatēriņu ietekmējošu ražojumu ietekmes uz vidi;
- K. tā kā lielākajai daļai ieinteresēto personu pilnīgai tiesību aktu īstenošanai traucē trīs šķēršļi — skaidra politiskā atbalsta un ievirzes trūkums, regulatīvo procesu lēnā norise un tirgus nepietiekama uzraudzība dalībvalstīs;
- L. tā kā tiek lēsts, ka 10–25 % tirgū pieejamo ražojumu neatbilst Ekodizaina direktīvas un Energomarķējuma direktīvas prasībām, kā rezultātā tiek zaudēti aptuveni 10 % plānotā enerģijas ietaupījuma un veidojas negodīga konkurence;
- M. tā kā esošie atbrīvojumi no Komisijas Regulām (EK) Nr. 244/2009 ⁽⁷⁾ un (ES) Nr. 1194/2012 ⁽⁸⁾ attiecībā uz skatuves apgaismojumu ir bijuši atbilstīgi, un tie ir efektīvs veids, kā ievērot teātru, kā arī visas izklaides nozares īpašās vajadzības un apstākļus, un tā kā tiem arī turpmāk vajadzētu būt spēkā;
- N. tā kā 2009. gadā Ekodizaina direktīvas darbības joma tika paplašināta, attiecinot to uz visiem energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem (izņemot transportu), tomēr ekodizaina prasības joprojām neattiecas uz enerģiju nepatērējošiem ražojumiem;
- O. tā kā Eiropas Savienībā visi ražojumi būtu jāprojektē, jāražo un jātirgo, pēc iespējas mazāk izmantojot bīstamas vielas, vienlaikus nodrošinot ražojuma drošību, lai atvieglotu tā pārstrādi un atkārtotu izmantošanu, un saglabājot augsta līmeņa cilvēka veselības un vides aizsardzību;
- P. tā kā Ekodizaina direktīva nosaka, ka tās papildināmībai ar REACH regulu par ķīmiskajām vielām būtu jāsniedz ieguldījums abu ietekmes palielināšanā un saskaņotu prasību ražotājiem izstrādāšanā; tā kā prasības, kas attiecas uz bīstamu ķīmisku vielu izmantošanu un to pārstrādi līdz šim ir bijušas ierobežotas;
- Q. tā kā tiek izstrādāta jauna datubāze saskaņā ar jauno energomarķējuma regulu un Tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmas (ICSMS) datubāze tiek izmantota tikai dažās dalībvalstīs;
- R. tā kā viens no vispārējās Savienības vides rīcības programmas līdz 2020. gadam (7. VRP) prioritārajiem mērķiem ir padarīt Savienību par resursu efektīvu, zaļu un konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni; tā kā VRP ir teikts, ka Savienības politikas regulējumam būtu jānodrošina, ka prioritārie ražojumi, kas tiek laisti Savienības tirgū, tiktu projektēti ekoloģiski, kas ļautu optimizēt resursu un materiālu efektīvu izmantošanu;
- S. tā kā ES rīcības plānā pārejai uz aprites ekonomiku ir iekļauta appemšanās uzsvērt aprites ekonomikas aspektus turpmākajās ražojumu dizaina prasībās saskaņā ar Ekodizaina direktīvu, sistemātiski analizējot tādus jautājumus kā remontējamība, ilgizturība, modernizējamība, pārstrādājamība vai konkrētu materiālu vai vielu atklāšana;

⁽⁷⁾ Komisijas 2009. gada 18. marta Regula (EK) Nr. 244/2009 par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/32/EK īstenošanu attiecībā uz mājsaimniecībā izmantojamām kliecētās gaismas lampām (OV L 76, 24.3.2009., 3. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1194/2012, ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK attiecībā uz virzītas gaismas lampu, gaismas diodžu lampu un saistītu ierīču ekodizaina prasībām (OV L 342, 14.12.2012., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- T. tā kā Parīzes nolīgumā ir izvirzīts ilgtermiņa mērķis, kas atbilst virsuzdevumam globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiektais temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni; tā kā ES ir apņēmusies dot pienācīgu ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā, nosakot emisiju samazinājumu visās nozarēs;
- U. tā kā ekodizaina pasākumiem būtu jāaptver viss ražojumu aprites cikls, lai uzlabotu resursu efektivitāti Savienībā, ņemot vērā to, ka vairāk nekā 80 % no ražojuma ietekmes uz vidi tiek noteikts projektēšanas posmā, kam ir liela nozīme tādu aprites ekonomikas aspektu veicināšanā kā ražojuma izturīgums, atjaunināmība, remontējamība, atkārtota izmantošana un pārstrāde;
- V. tā kā papildus tam, ka ražojumi ir jāpadara ilgtspējīgāki un resursu ziņā efektīvāki, ir jāstiprina arī dalīšanās ekonomikas un pakalpojumu ekonomikas principi, savukārt dalībvalstīm, iesniedzot programmas, kas mudina resursu ziņā visefektīvāko ražojumu un pakalpojumu ieviešanu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš mājsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, tostarp tām, kam draud enerģētiskā nabadzība;
- W. tā kā Savienība ir Stokholmas Konvencijas par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (NOP) puse un tāpēc tai ir pienākums rīkoties, lai pakāpeniski no tirgus izņemtu šīs bīstamās vielas, tostarp ierobežotu to izmantošanu ražojuma dizaina posmā,

Efektīvs instruments rentablu enerģijas ietaupījumu gūšanai

1. uzskata, ka Ekodizaina direktīva ir bijusi iedarbīgs energoefektivitātes uzlabošanas instruments, ir veicinājusi būtisku siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanos un sniegusi saimniecisku labumu patērētājiem;
2. iesaka Komisijai turpināt iekļaut vairākas ražojumu grupas, kas atlasītas, pamatojoties uz viņu ekodizaina potenciālu, tostarp energoefektivitātes un materiālu efektivitātes potenciālu, kā arī citiem vides aspektiem, izmantojot metodoloģiju, kura noteikta direktīvas 15. pantā, un atjaunināt spēkā esošos standartus, lai pilnībā izmantotu direktīvas piemērošanas jomu un mērķus;
3. uzsver, ka Ekodizaina direktīva uzlabo ES iekšējā tirgus darbību, nosakot kopējus ražojumu standartus; uzsver, ka, turpinot pieņemt saskaņotas ražojumu prasības ES līmenī, tiks atbalstīta inovācija, pētniecība un ES ražotāju konkurētspēja un nodrošināta godīga konkurence, vienlaikus izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga;
4. atgādina, ka direktīva prasa Komisijai nākt klajā ar īstenošanas pasākumiem, ja ražojums atbilst kritērijiem, t. i., tiek pārdots nozīmīgs ražojumu apjoms, ir ievērojama ietekme uz vidi un pilnveidošanās potenciāls; uzsver Komisijai noteikto atbildību ievērot šo pilnvarojumu un nodrošināt, ka ieguvumi patērētājiem, aprites ekonomikai un videi tiek patiešām nodrošināti, atzīstot, ka šādus ražojumu standartus var piemērot tikai ES līmenī un ka tādēļ dalībvalstis palaujas uz Komisiju, ka tā veiks nepieciešamos pasākumus;
5. uzskata, ka direktīvas efektivitāti vēl vairāk uzlabotu saskaņošana ar aprites ekonomikas iniciatīvām; tādēļ aicina izstrādāt vērienīgu ekodizaina un aprites ekonomikas plānu, kas nodrošinātu gan ieguvumus videi, gan ilgtspējīgas izaugsmes iespējas un darbvietas, tostarp MVU sektorā, kā arī priekšrocības patērētājiem; norāda, ka lielāka resursu efektivitāte un otrreizējo izejvielu izmantošana ražošanā ir vērā ņemams potenciāls samazināt saražoto atkritumu daudzumu un ietaupīt resursus;
6. uzsver, ka Ekodizaina direktīva ir daļa no plašāka instrumentu kopuma un ka tās efektivitāte ir atkarīga no sinerģijas ar citiem instrumentiem, jo īpaši tiem, kuri attiecas uz energomarkējumu; uzskata, ka ir jānovērš regulējumu pārklāšanās;

Lēmumu pieņemšanas procesa stiprināšana

7. uzsver Apspriežu foruma būtisko nozīmi rūpniecības nozares pārstāvju, pilsoniskās sabiedrības un citu ieinteresēto personu iesaistīšanā lēmumu pieņemšanas procesā un uzskata, ka šī struktūra darbojas labi;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

8. pauz bažas par to, ka dažkārt būtiski kavējas īstenošanas pasākumu izstrāde un pieņemšana, kas rada neskaidrību uzņēmējiem, ir novedis pie tā, ka ir zaudētas būtiskas iespējas patērētājiem ietaupīt enerģiju un ar to saistītās iespējas samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, un var novest pie pieņemto pasākumu atpalcības no tehnoloģiju attīstības;

9. norāda, ka īstenošanas kavējumu daļēji izraisa Komisijā pieejamo resursu ierobežotība; aicina Komisiju ekodizaina procesam atvēlēt pietiekamus resursus, ņemot vērā šo tiesību aktu ievērojamo Eiropas pievienoto vērtību;

10. mudina Komisiju nekavēties ar īstenošanas pasākumu pieņemšanu un publicēšanu un iesaka noteikt skaidrus termiņus un atskaites punktus to pabeigšanai un pašreizējo noteikumu pārskatīšanai; uzskata, ka ekodizaina pasākumi būtu jāpieņem individuāli un jāatceļ uzreiz pēc pabeigšanas;

11. uzsver nepieciešamību ievērot grafiku, kas paredzēts 2016.–2019. gada ekodizaina darba plānā;

12. uzsver vajadzību balstīt ekodizaina prasības uz pamatīgas tehniskās analīzes un ietekmes novērtējumiem, par paraugu ņemot ražojumus un tehnoloģijas tirgū ar labākajiem darbības rādītājiem un ņemot vērā tehnoloģiju attīstību katrā nozarē; aicina Komisiju piešķirt prioritāti tādu pasākumu attiecībā uz ražojumiem īstenošanai un pārskatīšanai, kuriem ir vislielākais potenciāls gan attiecībā uz primārās enerģijas ietaupījumu, gan attiecībā uz aprites ekonomiku;

13. atzīst, ka Ekodizaina direktīva ļauj izmantot brīvprātīgas vienošanās; uzsver, ka brīvprātīgas vienošanās var izmantot īstenošanas pasākumu vietā, ja tās aptver lielu tirgus daļu, un var uzskatīt par piemērotām, lai nodrošinātu vismaz līdzvērtīgu ekoloģisko raksturlielumu līmeni, un ka tām jānodrošina ātrāks lēmumu pieņemšanas process; uzskata, ka būtu jāstiprina brīvprātīgo vienošanos uzraudzības efektivitāte un pienācīgi jāiesaista pilsoniskā sabiedrība; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas Ieteikumu (ES) 2016/2125 par vadlīnijām attiecībā uz nozares pieņemtajiem pašregulācijas pasākumiem un prasa Komisijai stingri uzraudzīt visas brīvprātīgās vienošanās, kas atzītas saskaņā ar Ekodizaina direktīvu;

14. mudina energopatēriņu ietekmējošu ražojumu ekodizaina metodikā integrēt tehnoloģiju apguves līknes, lai paredzētu tehnoloģiju uzlabojumus līdz tam laikam, kad šie noteikumi stājas spēkā, un nodrošinātu noteikumu aktualitāti;

15. aicina Komisiju attiecīgos gadījumos ekodizaina pasākumos iekļaut novērtējumus par mikroplastmasas nonākšanu ūdens vidē; aicina Komisiju, pārskatot ekodizaina pasākumus attiecībā uz mājāsaimniecības veļas mazgāšanas mašīnām un mazgāšanas-žāvēšanas mašīnām, ieviest obligātas prasības attiecībā uz mikroplastmasas filtriem;

No energotaupības uz resursu efektivitāti

16. atkārtoti aicina radīt jaunus stimulus aprites ekonomikas aspektu iekļaušanai ražojumos un uzskata, ka Ekodizaina direktīvai ir liels un joprojām neapgūts potenciāls resursu efektivitātes uzlabošanā;

17. tādēļ uzskata, ka Ekodizaina direktīvas īstenošanā papildus nepārtrauktiem centieniem uzlabot energoefektivitāti turpmāk sistēmātiski jāpievēršas direktīvas darbības jomas katras ražojumu grupas pilnam aprites ciklam, ieviešot minimālos resursu efektivitātes kritērijus, kuri cita starpā attiecas uz izturīgumu, noturību, remontējamību un modernizējamību, kā arī kopīgas izmantošanas iespējām, atkārtotu izmantošanu, mērogojamību, pārstrādājamību un iespēju izgatavot atkārtoti, pārstrādāto vai otrreizējo izejvielu saturu un kritiski svarīgu izejvielu izmantošanu;

18. uzskata, ka aprites ekonomikas kritēriju izvēle katrai ražojumu grupai ir jānosaka un jādefinē skaidri un objektīvi, un tajā pašā laikā tiem jābūt viegli izmērāmiem un sasniedzamiem ar samērīgām izmaksām, lai nodrošinātu, ka direktīva ir īstenojama;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

19. aicina regulāri veikt aprites ekonomikas potenciāla padziļinātu analīzi, kamēr notiek priekšizpēte par ekodizaina pasākumiem attiecībā uz katru konkrēto ražojumu kategoriju;

20. uzsver — ir svarīgi noteikt, ka ražotājiem jāsniedz skaidras un objektīvas norādes lietotājiem un neatkarīgiem remontētājiem, kā vieglāk un bez īpašām iekārtām remontēt ražojumus; uzsver arī to, cik svarīgi ir sniegt informāciju par rezerves daļu pieejamību un ražojumu lietošanas ilgumu, ja tas ir iespējams;

21. uzsver iespējamās priekšrocības, ja pievēršas citiem vides aspektiem, ne tikai enerģijas izmantošanai, piemēram, bīstamām ķīmiskām vielām, mikroplastmasu laišanaī vidē, atkritumu radīšanai un materiālietilpībai, un prasa saskaņā ar šo direktīvu ieviest instrumentus, kas izmantojami, lai uzlabotu pārredzamību patērētājiem;

22. uzskata — tā kā vairāk nekā 80 % no ražojuma ietekmes uz vidi nosaka projektēšanas posmā, lielā mērā tieši šajā stadijā var izvairīties no bīstamām vielām, tās aizstāt vai ierobežot; uzsver, ka pie paplašinātajiem ekodizaina kritērijiem ir īpaši jāapsver, cik lielā mērā tiek izmantoti būtiski svarīgi materiāli un vielas, piemēram, retzemju elementi (REE), vai vielas, kas ir toksiskas vai rada bažas, piemēram, POP un endokrīnās sistēmas traucējumu izraisītāji, lai attiecīgā gadījumā ierobežotu to izmantošanu vai aizstātu tās, vai vismaz nodrošinātu iespēju aprites cikla beigās veikt to ekstrakciju/atdalīšanu, neskarot citas saskaņotas tiesību normas, kas attiecas uz šīm vielām un kas noteiktas Savienības līmenī;

23. prasa, lai ekodizaina prasības attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem neradītu mērķrādītājus, ko ES ražotājiem grūti izpildīt, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru spējas attiecībā uz patentētām tehnoloģijām ir ievērojami mazākas nekā vadošajiem uzņēmumiem tirgū;

24. šajā saistībā atzinīgi vērtē Ekodizaina darba plānu 2016.–2019. gadam, kurā pausta apņemšanās izstrādāt prasības un standartus attiecībā uz materiālu efektīvu izmantošanu, atbalstot otrreizēju izejvielu izmantošanu, un mudina Komisiju pabeigt šo darbu prioritārā kārtā; uzskata, ka šādiem kritērijiem jābūt izstrādātiem katram ražojumam atsevišķi, to pamatā jābūt padziļinātai analīzei, tie būtu jāvērtē uz jomām, kurās ir skaidrs uzlabojumu potenciāls, un to izpildes panākšana un verificēšana būtu jāuztic tirgus uzraudzības iestādēm; uzskata, ka, nosakot paraugpraksi, būtu jāveicina agrākās un pašreizējās pētniecības rezultātu un progresīvas inovācijas elektronisko iekārtu atkritumu otrreizējā pārstrādē izmantošana;

25. uzskata, ka, attīstot "sistēmu pieeju", kurā ņem vērā ne tikai ražojumu, bet visu sistēmu, kas nepieciešama tā darbībai ekodizaina procesā, tiek veidots arvien būtiskāks veiksmes faktors attiecībā uz resursu efektivitāti, un aicina Komisiju iesaistīt vairāk šādas sistēmas līmeņa iespējas nākamajā Ekodizaina darba plānā;

26. uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš ūdeni patērējošiem ražojumiem, ja ir iespējams panākt būtisku labumu videi un ievērojamus ietaupījumus patērētājiem;

27. aicina Komisiju veicināt kritiski svarīgu izejvielu reģenerāciju arī no ieguves rūpniecības atkritumiem;

28. pieņem zināšanai, ka Komisija ir atlikusi rīcību attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT), piemēram, mobilajiem telefoniem un viedtālruniem, jo ir jāsaņem papildu novērtējumi un šajā ražojumu grupā notiek straujas tehnoloģiskās pārmaiņas; tomēr uzskata, ka šos ražojumus, kurus pārdod lielā skaitā un bieži maina, noteikti būtu iespējams uzlabot, jo īpaši resursu efektīvas izmantošanas ziņā, un ka tādēļ uz tiem būtu jāattiecinā ekodizaina kritēriji un jācenšas racionalizēt regulējuma virzība; uzsver vajadzību rūpīgi izvērtēt to, kā uzlabot ekodizainu ražojumu grupām, kurām labošanas iespējas un rezerves daļu nomaīņa ir galvenie ekodizaina parametri;

29. uzsver, ka ir nepieciešams atvieglot remontējamību, visā ražojuma aprites ciklā padarot pieejamas rezerves daļas par saprātīgu cenu salīdzinājumā ar ražojuma kopējām izmaksām,

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

30. atgādina savas prasības pēc plaša Savienības ražojumu politikas satvara pārskata, lai risinātu resursu efektivitātes jautājumus; šajā sakarā aicina Komisiju novērtēt, vai spēkā esošo ekodizaina metodiku varētu izmantot citām ražojumu kategorijām papildus energopatēriņu ietekmējošiem ražojumiem un attiecīgi nākt klajā ar jaunu tiesību aktu priekšlikumiem;

31. uzsver — lai nodrošinātu pārstrādātu materiālu / otrreizēju izejvielu izmantošanu, ir ārkārtīgi svarīga augstas kvalitātes otrreizēju izejvielu pieejamība un tāpēc būtu jāizveido labi organizēts otrreizējo izejvielu tirgus;

32. uzsver, ka ir svarīgi uzlikt atbildību ražotājiem un pagarināt garantijas periodus un paplašināt nosacījumus, likt ražotājiem/pārdevējiem uzņemties atbildību par pilnu ražojuma aprites ciklu, veicināt remontējamību, modernizējamību, modularitāti un pārstrādājamību, kā arī nodrošināt, ka izejvielas un atkritumu pārvaldība paliek Eiropas Savienībā;

33. aicina pagarināt ilglietojuma patēriņa preču obligāto garantijas laiku;

Tirgus uzraudzības uzlabošana

34. uzstāj, ka ir jāpastiprina iekšējā tirgū laisto ražojumu uzraudzība, uzlabojot sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm un Komisijas sadarbību ar valstu iestādēm un nodrošinot pietiekamus finanšu resursus tirgus uzraudzības iestādēm;

35. aicina Komisiju izskatīt iespēju izstrādāt digitālu ražojumu datu lapu ("ražojuma pasi"), kas ierosināta Padomes 2017. gada 18. decembra secinājumos par ekoinovāciju kā rīku ražojumos izmantoto materiālu un vielu izpaušanai un kas arī atvieglotu tirgus uzraudzību;

36. aicina izveidot saskaņotāku un izmaksu ziņā efektīvāku tirgus uzraudzības sistēmu visā Savienībā, lai panāktu atbilstību Ekodizaina direktīvai, un sniedz šādus ieteikumus:

- noteikt pienākumu valstu iestādēm izmantot tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmas (ICSMS) datubāzi, lai nodrošinātu visas informācijas apmaiņu par visu to ražojumu atbilstības pārbaudi un testu rezultātiem, uz kuriem attiecas ekodizaina noteikumi; šajā datubāzē būtu jāiekļauj visa būtiskā informācija par prasībām atbilstošiem un neatbilstošiem ražojumiem, lai novērstu nevajadzīgu testēšanu citā dalībvalstī, un tai vajadzētu būt lietotājdraudzīgai un viegli pieejamai,
- paplašināt ar energomarkējumu marķētu ražojumu reģistrācijas vispārējo datubāzi, iekļaujot tajā visus ražojumus, uz kuriem attiecas ekodizaina noteikumi,
- prasīt valsts iestādēm sagatavot konkrētus plānus par to tirgus uzraudzības darbībām attiecībā uz ekodizainu, tos paziņot citām dalībvalstīm un Komisijai, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁹⁾; dalībvalstīm būtu jāparedz šo plānu izlases pārbaudes,
- izmantot ātrās pārbaudes metodes, lai atklātu ražojumus, kas neatbilst noteikumiem, un šādas metodes izstrādāt sadarbībā ar nozares ekspertiem un nodot arī publiskā sektora iestāžu rīcībā,
- Komisijai apsvērt iespēju noteikt testējamo ražojumu minimālo procentuālo daļu tirgū, kā arī izstrādāt pilnvaras veikt pašai savu neatkarīgu tirgus uzraudzību un vajadzības gadījumā sniegt priekšlikumus,
- pieņemt atturošus pasākumus, tostarp: piemērot ražotājiem, kuri neievēro prasības, sankcijas, kas ir proporcionālas neatbilstības ietekmei uz visu Eiropas tirgu, un piešķirt kompensācijas patērētājiem, kuri iegādājušies neatbilstīgus ražojumus, arī pēc oficiālā garantijas laika, tostarp izmantojot kolektīvu tiesisko aizsardzību,
- pievērst īpašu uzmanību trešo valstu importam un ražojumiem, ko pārdod tiešsaistē,
- nodrošināt saskaņotību ar Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko paredz noteikumus un procedūras attiecībā uz Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem atbilstību un izpildi (COM(2017)0795), kuras darbības jomā ietilpst ražojumi, ko regulē Ekodizaina direktīva; šajā saistībā atbalsta kopīgu pārbaudi atvieglošanu ES līmenī;

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

37. uzsver, ka būtiska nozīme ir piemērotiem un skaidri definētiem saskaņotiem testēšanas standartiem, un uzsver, ka būtu jāizstrādā testēšanas protokoli, kas pēc iespējas tuvāk atbilstu reālajiem apstākļiem; uzsver, ka testēšanas metodēm jābūt pamatīgām un plānotām un izpildītām tā, ka tiek izslēgtas manipulācijas un tiša vai netiša rezultātu uzlabošana; uzskata, ka testiem nevajadzētu radīt pārmērīgu slogu uzņēmumiem, jo īpaši ņemot vērā MVU, kuriem nav tādu pašu iespēju kā to izmēros lielākajiem konkurentiem; atzinīgi vērtē Komisijas Regulu (ES) 2016/2282 attiecībā uz pielaižu izmantošanu verifikācijas procedūrās;

38. prasa Komisijai atbalstīt dalībvalstis darbu izpildes panākšanas jomā un ciešāk sadarboties, ja kāds ražojums ir atzīts par neatbilstošu; uzsver nepieciešamību pēc norādījumiem ražotājiem un importētājiem par detalizētām prasībām dokumentiem, kas vajadzīgi tirgus uzraudzības iestādēm;

Citi ieteikumi

39. uzsver, ka ir jānodrošina saskaņotība un konverģence starp ekodizaina un starpnozaru noteikumiem, piemēram, Savienības tiesību aktiem par ķīmikālijām un atkritumiem, tostarp REACH, EELA un BVI direktīvām, un uzsver nepieciešamību stiprināt sinerģiju ar zaļo publisko iepirkumu un ES ekomarķējumu;

40. uzsver saikni starp Ekodizaina direktīvu un Direktīvu par ēku energoefektivitāti; aicina dalībvalstis stimulēt energoefektīvu ražojumu un pakalpojumu popularitāti tirgū un veikt vairāk pārbaudes un konsultācijas; uzskata, ka ekodizaina un energopatēriņu ietekmējošo ražojumu uzlabošana var savukārt pozitīvi ietekmēt ēku energoefektivitāti;

41. uzsver, ka pirms jebkura pasākuma ir jāsniedz skaidra informācija sabiedrībai un jo īpaši plašsaziņas līdzekļiem par ekodizaina sniegtajiem ieguvumiem, un mudina Komisiju un dalībvalstis proaktīvi sniegt informāciju par ieguvumiem no ekodizaina pasākumiem, jo šāda informācijas sniegšana ir šo pasākumu pieņemšanas procesa neatņemama daļa, un aktīvāk sadarboties ar ieinteresētajām personām, lai uzlabotu iedzīvotāju izpratni par šiem tiesību aktiem;

42. uzsver, ka pāreja uz ilgtspējīgu un aprites ekonomiku radīs ne vien daudz iespēju, bet arī sociālas problēmas; uzskata — tā kā jārūpējas ir par ikvienu, Komisijai un dalībvalstīm, nākot klajā ar programmām, kas veicina visresursefektīvāko ražojumu izmantošanu, būtu jāpievērš īpaša uzmanība zemu ienākumu mājsaimniecībām, kurām draud enerģētiskā nabadzība; uzskata, ka šādām programmām nevajadzētu kavēt inovāciju, bet būtu jāturpina ļaut ražotājiem piedāvāt patērētājiem plašu augstas kvalitātes ražojumu klāstu, un arī veicināt tādu energopatēriņu ietekmējošu un ūdeni izmantojošu ražojumu ienākšanu tirgū, kas spēj panākt lielāku resursu efektivitāti un ietaupījumus patērētājiem;

43. aicina ES iestādes un dalībvalstis rādīt pareizo piemēru, ieviešot un pilnā mērā izmantojot aprites ekonomiku un zaļā publiskā iepirkuma (GPP) stratēģijas, lai, veicot jebkādas investīcijas, prioritāte tiktu dota par ilgtspējīgiem atzītiem ražojumiem, piemēram, ekodizaina ražojumiem, un augstākā resursu efektivitātes standartiem un tiktu veicināta zaļā publiskā iepirkuma plaša izmantošana, tostarp privātajā sektorā;

o

o o

44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0242

Reaģēšana uz lūgumrakstiem par nestabilas nodarbinātības un uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūcija par reaģēšanu uz lūgumrakstiem par nestabilas nodarbinātības un uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (2018/2600(RSP))

(2020/C 76/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 153. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 155. panta 1. punktu un 352. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Sociālās hartas 4. un 30. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. un 32. pantu,
- ņemot vērā diskriminācijas un ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanas pasākumus, kas paredzēti Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu (Nepilna laika darba direktīva) pielikumā iekļautajā pamatnolīgumā par nepilna darba laika darbu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽²⁾ (Noteikta laika darba direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvu 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽³⁾ (Darba laika direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/104/EK par pagaidu darba aģentūrām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/38/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽⁵⁾ (Eiropas Uzņēmumu padomes direktīva),
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju Nr. 98 par tiesībām uz apvienošanos organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanu un Konvenciju Nr. 175 par nepilna laika darbu,
- ņemot vērā 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par darba apstākļiem un nestabilu nodarbinātību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā pētījumu par pagaidu līgumiem, nestabilu nodarbinātību, darba ņēmēju pamattiesībām un ES nodarbinātības tiesību aktiem, ko 2017. gada novembrī publicēja Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 14, 20.1.1998., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 175, 10.7.1999., 43. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 327, 5.12.2008., 9. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 122, 16.5.2009., 28. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0290.

⁽⁷⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596823/IPOL_STU\(2017\)596823_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596823/IPOL_STU(2017)596823_EN.pdf)

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā daudzus lūgumrakstus par Noteikta laika darba direktīvas pārkāpumiem publiskajā sektorā ⁽⁸⁾, par nestabiliem darba apstākļiem strādājošiem, kas privātajā sektorā nodarbināti uz nulles stundu līguma pamata ⁽⁹⁾, par arodbiedrību pārstāvību un par sociālā nodrošinājuma sistēmu neatbilstībām ⁽¹⁰⁾, kā arī par iebildumiem pret pagaidu līgumu lielāku izmantošanu ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā jaunus Komisijas priekšlikumus Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi (COM(2018)0131) un izstrādāt Padomes ieteikumu par darbinieku un pašnodarbināto personu piekļuvi sociālajai aizsardzībai (COM(2018)0132),
 - ņemot vērā rezultātus, kas gūti Lūgumrakstu komitejas 2017. gada 22. novembrī rīkotajā uzklaušīšanā “Pagaidu darbinieku vai nestabilas nodarbinātības darbinieku tiesību aizsardzība, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem”,
 - ņemot vērā Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīvu 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pārredzamiem un paredzamiem darba nosacījumiem Eiropas Savienībā, ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 91/533/EEK (COM(2017)0797),
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai “Reaģēšana uz lūgumrakstiem par nestabilitāti nodarbinātībā un līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu” (O-000054/2018 – B8-0022/2018),
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas iesniegto rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā pēdējos 15 gados Eiropas Savienībā ir pieaudzis uz noteikta laika un pagaidu līgumu pamata pieņemtu darbinieku skaits un tas ir skaidrojams ar īstenoto taupības politiku un darba tiesību ierobežojumiem, kas palielinājuši darba nestabilitāti un nedrošību; tā kā ir vajadzīga efektīva politika, kas aptveru dažādos nodarbinātības veidus un pienācīgi aizsargātu darba ņēmējus;
- B. tā kā nestabilus darba apstākļus rada lielas nepilnības efektīvā darba ņēmēju tiesību aizsardzībā, kuras konstatējamās dažādos regulējuma līmeņos, arī ES primārajos un sekundārajos tiesību aktos un dalībvalstu tiesību aktos; tā kā lūgumraksti par dažādu veidu nodarbinātību būtu jāizskata pilnīgi atbilstoši to izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem un attiecīgajiem ES tiesību aktiem; tā kā ES sociālās un darba politikas pamatā ir subsidiaritātes princips;
- C. tā kā ir jāpieņem politikas pasākumi, lai reaģētu uz to, ka nestabilitāte ir dinamisks aspekts, kas skar visas personiskās darba attiecības; tā kā pret nestabilu darbu ir jācīnās, izmantojot integrētu daudzlīmeņu politikas paketi, kas veicina iekļaujošus un efektīvus darba standartus, kā arī iedarbīgus pasākumus, ar ko nodrošināt līdztiesības principa ievērošanu;
- D. tā kā uz mērķi efektīvi apkarot netaisnīgu nodarbinātības praksi, kas izraisa nestabilitāti, būtu jāvirzās, izmantojot arī SDO Pienācīga darba nodrošināšanas programmu, kur skatīta darbvietu veidošana, tiesības darbā, sociālā aizsardzība un sociālais dialogs un kā transversāls mērķis iekļauta dzimumu līdztiesība;
- E. tā kā Eurostat un Eurofound dati par nebrīvprātīgu pagaidu nodarbinātību, dzimuma un vecuma atšķirībām pagaidu nodarbinātībā un lielas nepilna laika darba ņēmēju daļas nepietiekamu nodarbinātību liecina, ka aizvien vairāk izplatās nestandarta un netipiska nodarbinātība; tā kā pēc dzimuma un vecuma dalīti dati par bezdarbu liecina, ka bezdarba līmenis ir zemāka kopš 2009. gada;

⁽⁸⁾ 0389/2015, 1328/2015, 0044/2016, 0988/2016, 1108/2016, 1202/2016, 1310/2016, 0188/2017, 0268/2017, 0283/2017, 0640/2017, 0701/2017.

⁽⁹⁾ 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017.

⁽¹⁰⁾ 0019/2016, 0442/2017.

⁽¹¹⁾ 1043/2017.

⁽¹²⁾ OVL 288, 18.10.1991., 32. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- F. tā kā vairākas dalībvalstis gadu gaitā ir saskārušās ar netipisku un pagaidu darba līgumu skaita ievērojamu pieaugumu gan publiskajā, gan privātajā sektorā apstākļos, kad tiesiskais regulējums efektīvu un samērīgu aizsardzības līdzekļu trūkuma dēļ nedod iespēju nedz novērst noteikta laika līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, nedz par šādu praksi sodīt; tā kā līdz ar to ir vājinājusies Eiropas nodarbinātības tiesību aktu integritāte un Eiropas Savienības Tiesas judikatūra;
- G. tā kā pastāv vispusīgs ES tiesību aktu satvars, kam vajadzētu mazināt nestabilitātes risku noteiktos darba tiesisko attiecību veidos, un te jāmin Noteikta laika līgumu direktīva, Nepilna laika darba direktīva, Pagaidu darba direktīva, Darba laika direktīva, Direktīva par vienlīdzīgu attieksmi nodarbinātības un profesijas jomā, Direktīva par vienlīdzīgu attieksmi pret personām un Vienlīdzīgu iespēju un vienlīdzīgas attieksmes direktīva;
- H. tā kā Komisija, strādādama ar pārkāpumu procedūrām, kas attiecas uz ES darba tiesību aktu pārkāpumiem no vairāku dalībvalstu puses, ilgi kavējās, tādējādi ļaudama gadiem ļaunprātīgi izmantot noteikta laika līgumus un pārkāpt darba ņēmēju tiesības;
- I. tā kā nesena informācija, kas saistīta ar līgumrakstiem par noteikta laika līgumu ļaunprātīgu izmantošanu publiskajā sektorā, parāda, kādā situācijā ir daži pagaidu darba ņēmēji, kurus atlaidusi viņus nodarbinājusī publiskā iestāde, pēc tam, kad tika pieņemts lēmums, ka viņi ir cietuši no ļaunprātīgas noteikta laika līgumu izmantošanas pretrunā Direktīvai 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku;
- J. tā kā darba apstākļi dalībvalstīs ir atšķirīgi, jo katrai ir savi tiesību akti par darba līgumiem;
- K. tā kā Līgumrakstu komitejas saņemtā informācija skaidri apliecina, ka nestabila darba izmantošana aizvien palielinās;
- L. tā kā nulles stundu līguma darba ņēmēji ES tiesību kontekstā ir jāuzskata par darba ņēmējiem, jo viņi strādā citas personas vadībā un par šo darbu saņem atalgojumu, līdz ar to ir jāpiemēro ES sociālie tiesību akti;
- M. tā kā nestabila nodarbinātība, tostarp nulles stundu līgumi, noved pie sociālās aizsardzības nepietiekamas pieejamības un apdraud tiesības uz koplīgumu slēgšanu, īpaši attiecībā uz pabalstiem un aizsardzību pret netaisnīgu atlaišanu, kā arī ierobežo karjeras izaugsmi un apmācību; tā kā nestabila nodarbinātība izraisa vispārēju nestabilitāti dzīvē;
- N. tā kā statistiski sievietes vairāk strādā nepilna laika darbu vai darbu uz ierobežota laika vai zema atalgojuma līguma pamata un līdz ar to ir vairāk pakļautas nestabilitātes riskam, ko rada diskriminācija darba tirgū, un tas palēnina progresu darba samaksas un pensiju dzimumšķirtnes apkarošanā un izskaušanā,
1. ar jēdzienu “nestabila nodarbinātība” saprot nodarbinātību, kuras pamatā ir, piemēram, pagaidu darba līgumu ļaunprātīga izmantošana pretrunā starptautiskajiem darba apstākļu standartiem, darba tiesībām un ES tiesību aktiem; uzsver, ka nestabila nodarbinātība nozīmē lielāku sociālekonomisko neaizsargātību, cilvēka cienīgai dzīvei nepietiekamus līdzekļus un nepietiekamu sociālo aizsardzību;
2. uzsver, ka ir svarīgi šķirt netipisku darbu un nestabilu nodarbinātību; uzsver, ka jēdzienus “netipisks” un “nestabils” nevar lietot kā sinonīmus;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

3. pieņem zināšanai Parlamenta 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par darba apstākļiem un nestabilu nodarbinātību un saņemtos lūgumrakstus un uzsver, ka nestabilitātes risks ir atkarīgs ne vien no līguma veida, bet arī no šādiem faktoriem:

- darba nepastāvīguma dēļ darbvieta ir ļoti vai pavisam nedroša, piemēram, tad, kad izmantoti nebrīvprātīgi un bieži vien margināli nepilna laika līgumi un — dažu dalībvalstu gadījumā — neskaidrs darba laiks un pienākumi, kas mainās darba pēc pieprasījuma dēļ;
- vāja aizsardzība pret atlaišanu un nepietiekama sociālā aizsardzība atlaišanas gadījumā;
- pienācīgam dzīves līmenim nepietiekams atalgojums;
- netiek nodrošinātas vai ir ierobežotas sociālās aizsardzības tiesības vai pabalsti;
- netiek nodrošināta vai ir ierobežota aizsardzība pret jebkāda veida diskrimināciju;
- profesionālās izaugsmes iespējas darba tirgū vai karjeras izaugsmes un apmācības iespējas ir ierobežotas vai nemaz nepastāv;
- zems kolektīvo tiesību līmenis un ierobežotas kolektīvās pārstāvības iespējas;
- darba vide neatbilst minimālajiem veselības un drošības standartiem;

4. aicina Komisiju un dalībvalstis cīnīties pret nestabilu nodarbinātību, piemēram, nulles stundu līgumiem, nodrošinot, ka tiek izstrādāti jauni instrumenti un tiek saskanīgi ievērota Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, kā arī faktiski panākta ES un valstu tiesību aktu izpilde valstu līmenī, lai atrisinātu pienācīga darba trūkuma problēmu un īstenotu tiesībās balstītu pieeju; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar visiem sociālajiem partneriem — īpaši arodbiedrībām — un attiecīgajām ieinteresētajām personām, veicinot kvalitatīvu, drošu un labi apmaksātu nodarbinātību, lai cita starpā nostiprinātu darba inspekcijas;

5. mudina Komisiju nekavējoties pieņemt leģislatīvus pasākumus, ar ko iedarbīgi vērsties pret nodarbinātības praksēm, kuras izraisa nestabilitāti;

6. aicina Komisiju intensīvāk cīnīties pret netaisnīgiem noteikumiem darba līgumos, vēršoties pret visiem ļaunprātīgas izmantošanas un apiešanas iespēju veidiem; pieņem zināšanai jauno priekšlikumu direktīvai par paredzamiem un neparedzamiem darba nosacījumiem Eiropas Savienībā, kura mērķis ir izveidot jaunas tiesības visiem darba ņēmējiem, īpaši — lai uzlabotu darba apstākļus darba ņēmējiem jaunu veidu un nestandarta nodarbinātībā, vienlaikus ierobežojot slogu darba devējiem un saglabājot darba tirgus pielāgošanās spēju;

7. jo īpaši atzinīgi vērtē noteikumus par tiesībām meklēt papildu darbu, kuri paredz aizliegt ekskluzivitātes klauzulas un ierobežot nesavienojamības klauzulu izmantošanu, kā arī tiesībām informāciju par darba sākuma datumu saņemt saprātīgā termiņā pirms šā datuma;

8. uzsver, ka Darba laika direktīva var būt un ir jāpiemēro nulles stundu līguma darba ņēmējiem un ka līdz ar to uz viņiem attiecas noteikumi par minimālo atpūtas laiku un maksimālo darba laiku;

9. aicina dalībvalstis, nosakot, vai pastāv darba tiesiskās attiecības, ņemt vērā SDO indikatorus kā līdzekli, ar ko vērsties pret nestabilas nodarbinātības izraisīto aizsardzības trūkumu;

10. atzīmē, ka sociālās aizsardzības pieejamība ir izšķirīgi svarīga darbaspēka ekonomiskajai un sociālajai drošībai un labi funkcionējošam darba tirgum, kas rada darbvietas un ilgtspējīgu izaugsmi;

11. uzsver, ka ir vajadzīgas inspekcijas, lai darba ņēmēji, kas nodarbināti uz pagaidu vai elastīgu līgumu pamata, saņemtu vismaz tādu pašu aizsardzību kā citi darba ņēmēji; atzīmē, ka ir vajadzīgi mērķorientēti centieni izmantot pastāvošos SDO instrumentus īpašā kampaņā pret nestabilu nodarbinātību un ka ir rūpīgi jāizskata nepieciešamība pieņemt jaunus saistošus instrumentus un tiesību normas, kas ierobežotu un samazinātu nestabilu nodarbinātību un nestabila darba līgumus padarītu mazāk pievilcīgus darba devējiem;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

12. ir stingri pārliecināts, ka ir jāveic vispārējs izvērtējums par apstākļiem, kādos notiek noteikta laika darba līgumu atjaunošana, kad darba ņēmējam uzdots darbs paredzēts vairāk nekā tikai pagaidu vajadzību apmierināšanai un kad līdz ar to atklājas ļaunprātīga izmantošana pretrunā Direktīvas 1999/70/EK pamatnolīguma 5. klauzulai;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnīgi nodrošināt vienādu samaksu par vienādu darbu vienā darbavietā;

14. uzstāj, ka Komisijai un dalībvalstīm tiesību akti par nestabilu nodarbinātību ir jāizvērtē dzimumu ietekmējuma ziņā; uzskata, ka ir jākoncentrējas uz dažādiem pastāvošiem pasākumiem, kas vērsti uz nestabilās darba attiecībās iesaistīto sieviešu vajadzībām, jo sievietes ir grupa, kura jau ir pārmērīgi pārstāvēta nestabilā nodarbinātībā un kuru šī problēma nesamērīgi plaši skar arī turpmāk;

15. atgādina, ka Direktīvas 1999/70/EK par pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pamatā ir premisa, ka nenoteikta laika darba līgumi ir vispārpieņemta darba attiecību forma, bet noteikta laika darba līgumi ir tikai dažas nozarēs vai dažās profesijās un darbībās sastopama īpatnība;

16. nosoda noteikta laika darba līgumu atjaunošanu, kuras mērķis ir apmierināt vajadzības, kas ir nevis pagaidu rakstura, bet gan stabilas un pastāvīgas, jo šāda rīcība ir pretrunā Direktīvai 1999/70/EK;

17. atzīmē, ka Eiropas Savienības Tiesa ir nolēmusi, ka noteikta laika līgumu pārveide par nenoteikta laika līgumiem ir saskaņā ar prasībām, kas izriet no ES tiesību aktiem, tādā ziņā, ka līdz ar to tiek novērsta noteikta laika līgumu ļaunprātīga izmantošana un pilnībā tiek izbeigtas ļaunprātīgas izmantošanas sekas ⁽¹³⁾;

18. uzsver, ka noteikta laika līgumu pārveide par nenoteikta laika līgumiem ir jāuzskata par līdzekli, kā efektīvi novērst noteikta laika līgumu ļaunprātīgu izmantošanu gan publiskajā, gan privātajā sektorā un sodīt par to, un ka visām dalībvalstīm tā ir skaidri un saskanīgi jāiekļauj attiecīgajā darba tiesību regulējumā;

19. uzsver, ka no Direktīvai 1999/70/EK pretrunā esošas ļaunprātīgas noteikta laika līguma izmantošanas cietuša darba ņēmēja noteikta laika līguma pārveide par nenoteikta laika līgumu neatbrīvo dalībvalsti no pienākuma sodīt par šādu ļaunprātīgu izmantošanu, tostarp arī paredzēt iespēju attiecīgajam darba ņēmējam saņemt kompensāciju par viņam nodarīto kaitējumu;

20. uzsver, ka gadījumos, kad dalībvalsts izlemj sodīt par ES tiesību aktiem pretrunā esošu diskrimināciju vai ļaunprātīgu izmantošanu, kas vērsta pret pagaidu darba ņēmēju, šim darba ņēmējam noteikdama kompensāciju, kompensācijai katrā ziņā jābūt pietiekamai un iedarbīgai un pilnīgi jālīdzsvaro viss cietais kaitējums;

21. uzsver, ka ar budžeta apsvērumiem, kas ir pamatā dalībvalsts sociālās politikas izvēlēm, nevar attaisnot to, ka trūkst iedarbīgu pasākumu, kuru mērķis būtu novērst un pienācīgi sodīt secīgu noteikta laika darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu; uzsver, ka šādu iedarbīgu pasākumu pieņemšana pilnīgi atbilstoši ES tiesību aktiem ir nepieciešama, lai pilnīgi izbeigtu darba ņēmēju tiesību pārkāpšanas sekas;

22. nosoda to, ka ir atlaisti darba ņēmēji, kurus kompetentās tiesu iestādes atzinušas par cietušajiem Direktīvai 1999/70/EK pretrunā esošā noteikta laika līgumu ļaunprātīgā izmantošanā; ir stingri pārliecināts, ka gadījumos, kad ir notikusi secīga noteikta laika līgumu ļaunprātīga izmantošana, var izmantot līdzekļus, kas sniedz efektīvas un līdzvērtīgas garantijas darba ņēmēju aizsardzībai, lai pienācīgi sodītu ļaunprātīgu izmantošanu un pilnīgi izbeigtu ES tiesību aktu pārkāpšanas sekas, kā arī sargātu skarto darba ņēmēju nodarbinātību;

⁽¹³⁾ Tiesas 2014. gada 26. novembra spriedums, *Mascolo*, C-22/13, ECLI:EU:C:2014:2401, 55. punkts.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

23. aicina dalībvalstis uzlabot darba standartus netipiskā nodarbinātībā, nosakot vismaz minimālos sociālās aizsardzības, minimālās algas un apmācības un izaugsmes pieejamības standartus;
24. aicina dalībvalstis rīkoties, lai ievērotu, veicinātu un konkretizētu pamatprincipus un tiesības darbvietā, kas attiecas uz neoficiālajā ekonomikā strādājošajiem, un ieviest pienācīgus mehānismus vai izvērtēt pastāvošos mehānismus, lai nodrošinātu atbilstību valsts tiesību aktiem un noteikumiem, un darba tiesiskās attiecības atzītu un izpildītu tā, ka tiek sekmēta darba ņēmēju pāreja uz oficiālo ekonomiku.
25. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem
-

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

IETEIKUMI

P8_TA(2018)0227

Lībija

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija ieteikums Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos par Lībiju (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2259(2015) un sekojošās rezolūcijas,
- ņemot vērā Lībijas politisko vienošanos,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2017. gada 22. augusta ziņojumu par ANO atbalsta misiju Lībijā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1973(2011) un visas sekojošās ANO Drošības padomes rezolūcijas par Lībiju, tostarp rezolūciju Nr. 2380(2017),
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra ziņojumu, kas sagatavots saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 2312(2016),
- ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra 2017. gada 14. novembra paziņojumu par migrantu ciešanām Lībijā kā kļedzošs pārmēģums cilvēces sirdsapziņai,
- ņemot vērā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja 2018. gada aprīļa ziņojumu “Ļaunprātīga varas izmantošana aiz restēm: patvaļīga un nelikumīga turēšana apcietinājumā Lībijā”,
- ņemot vērā 2014. gada 18. septembra ⁽¹⁾, 2015. gada 15. janvāra ⁽²⁾ un 2016. gada 4. februāra ⁽³⁾ rezolūciju par stāvokli Lībijā,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāju 2017. gada 20. decembra deklarāciju par migrantu stāvokli Lībijā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā ES vispārējo pieeju migrācijai un mobilitātei,
- ņemot vērā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2017. gada 25. janvāra kopējo paziņojumu “Migrācija Vidusjūras centrālās daļas maršrutā: plūsmu pārvaldība, dzīvību glābšana” (JOIN(2017)0004),
- ņemot vērā 2017. gada 3. februāra Maltas deklarāciju,
- ņemot vērā ES un Āfrikas kopējo stratēģiju un tās rīcības plānu,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības un Eiropas Savienības 2017. gada samitā pieņemto kopīgo paziņojumu par migrantu stāvokli Lībijā un augsta līmeņa trīspusējās Āfrikas Savienības, Eiropas Savienības un ANO darba grupas izveidi,

⁽¹⁾ OV C 234, 28.6.2016., 30. lpp.

⁽²⁾ OV C 300, 18.8.2016., 21. lpp.

⁽³⁾ OV C 35, 31.1.2018., 66. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ņemot vērā Padomes 2017. gada 17. jūlija secinājumus par Lībiju,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2017. gada 19. oktobra secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 113. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0159/2018),
- A. tā kā situācija Lībijā ir ļoti nestabila un valsts saskaras ar daudzām sarežģītām savstarpēji saistītām problēmām politiskās stabilitātes, ekonomiskās attīstības un drošības jomā;
- B. tā kā krīze Lībijā būtiski ietekmē šīs valsts iedzīvotājus un skar arī visu apkārtnējo reģionu un ES un tā kā tāpēc ir izšķiroši svarīgi Lībijas iedzīvotāju, kā arī kaimiņvalstu un Subsahāras Āfrikas un Vidusjūras reģiona interesēs Lībijā nodrošināt politisko stabilitāti, kas ir priekšnoteikums tam, lai šajā valstī uzlabotos ekonomiskā un sociālā situācija;
- C. tā kā, ņemot vērā Lībijas kaimiņvalstu nestabilo stāvokli, tostarp iespējamās džihādistu nemierus, kas apdraud novājinātās Sāhelas un Sahāras reģiona valstu valdības, īpaši svarīgi ir nodrošināt stabilitāti Lībijas dienvidos;
- D. tā kā Eiropas Savienībai būtu aktīvāk jāinformē par saviem diplomātiskajiem centieniem un lielo finansiālo ieguldījumu drošības un sociāli ekonomiskās situācijas nostiprināšanā Lībijā;
- E. tā kā konfliktu Lībijā iespējams atrisināt tikai ar saskaņotu, visaptverošu un iekļaujošu pieeju, iesaistot visus starptautiskā līmeņa dalībniekus un ieinteresētās personas, tostarp dažādu vietējo kopienu pārstāvjus, cilšu vecākos un pilsoniskās sabiedrības aktīvistos, un nodrošinot Lībijas līdzatbildību par miera procesu un iesaistīšanos šajā procesā;
- F. tā kā Lībijas politiskā vienošanās un ANO rīcības plāns attiecībā uz Lībiju pašlaik ir vienīgais dzīvotspējīgais satvars krīzes atrisināšanai;
- G. tā kā ES, izmantojot diplomātisku rīcību un konkrētu atbalstu, palīdz Lībijai īstenot politisku pāreju uz stabilu, funkcionējošu valsti un atbalsta ANO vadībā īstenotos starpniecības centienus šajā jomā;
- H. tā kā ir ļoti būtiski, lai visas dalībvalstis paustu vienotu nostāju, tādējādi pastiprinot ES starpniecības centienus un uzsverot ANO un tās rīcības plāna izšķiroši svarīgo nozīmi; tā kā individuālas dalībvalstu iniciatīvas jebkurā gadījumā ir atzinīgi vērtējamas tikai tad, ja tās tiek īstenotas Eiropas satvarā un ja tās pilnībā atbilst ES ārpolitikai;
- I. tā kā ir redzami rezultāti ES darbībai migrācijas jomā — ņemot vērā to, ka attiecīgie skaitļi 2017. gada beigās bija samazinājušies par vienu trešdaļu salīdzinājumā ar 2016. gadu un 2018. gada sākumā šie skaitļi bija samazinājušies par 50 % salīdzinājumā ar iepriekšējā gada attiecīgo laikposmu;
- J. tā kā Lībija migrantiem — it īpaši migrantiem no Subsahāras Āfrikas —, kas cenšas nokļūt Eiropā, ir svarīgs tranzīta un ceļā došanās punkts; tā kā tūkstošiem migrantu un bēgļu, kas bēg no vardarbības Lībijā, ir zaudējuši dzīvību, mēģinot šķērsot Vidusjūru, lai nokļūtu Eiropā;
- K. tā kā migranti ir vieni no tiem, kas cieš visvairāk Lībijā pastāvošo drošības problēmu dēļ, jo viņi bieži vien kļūst par nevalstiska līmeņa dalībnieku īstenotas patvaļīgas vardarbības, aizturēšanas un apcietināšanas upuriem un tiek pakļauti izspiešanai, nolaupīšanai šantāžas nolūkā un ekspluatācijai;
- L. tā kā daudzus migrantus, it īpaši no Subsahāras Āfrikas, Lībijā patvaļīgi ir aizturējušas dažādas bruņotas grupas;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- M. tā kā nopietnas bažas rada Nigēras īstenotā vismaz 132 Sudānas iedzīvotāju — kas tobrīd saņēma palīdzību no UNHCR — piespiedu atgriešana Lībijā;
- N. tā kā joprojām aktuāla ir iekšzemē pārvietoto personu problēma; tā kā šādas personas bieži vien saskaras ar dzīvības apdraudējumu, piemēram, konfliktu zonu un tādu teritoriju šķērsošanu, kurās atrodas sauszemes mīnas un nesprāguši munīcija, un dažādo paramilitāro grupējumu īstenoto vardarbību;
- O. tā kā Lībija ir kļuvusi par cilvēku tirdzniecības tranzītvalsti; tā kā Lībija turpina uzņemt simtiem tūkstošu dažādu tautību migrantu un patvēruma meklētāju, daudzi no kuriem dzīvo traģiskos apstākļos un līdz ar to kļūst par kontrabandistu mērķi; tā kā ir ticis ziņots par iespējamiem verdzības gadījumiem Lībijā;
- P. tā kā vienkāršo Lībijas iedzīvotāju ikdienas dzīvi raksturo aizvien smagāki dzīves apstākļi, ko vēl vairāk pasliktina naudas krīze, ūdens piegādes pārtraukumi, bieži pārtraukumi enerģijas padevē un vispārējais valsts veselības aprūpes sistēmas katastrofālais stāvoklis;
- Q. tā kā Lībijas politiskajam klimatam ir raksturīga dziļa neuzticēšanās starp dažādu reģionu galvenajiem politiskās un militārās jomas dalībniekiem;
- R. tā kā starptautiski atzītā nacionālās saskaņas valdība pašas drošības apsvērumu dēļ arvien vairāk paļaujas uz vairākiem paramilitāriem grupējumiem; tā kā šie grupējumi ir ieguvuši bezprecedenta ietekmi uz valsts institūcijām Tripolē, tādējādi apdraudot ANO mēģinājumus šajā valstī izveidot dzīvotspējīgu politisko satvaru;
- S. tā kā tādām valstīm kā Turcija, Katara, Ēģipte un Apvienotie Arābu Emirāti ir būtiska ietekme uz dažādām savstarpēji karojošu frakciju grupām;
- T. tā kā Lībijas sabiedrības sociāli kulturālās struktūras pamatā vienmēr ir bijusi dažādo Lībijas kopienu, cilšu vai etnisko grupu vietējā identitāte un tā kā šai identitātei ir būtiska loma sociālajā un politiskajā dinamikā un valsts drošības jautājumos; tā kā Lībijas sabiedrībai ir stipras tradīcijas, saskaņā ar kurām strīdi starp pilsētām, ciltīm un etniskajām kopienām tiek izšķirti neoficiālā ceļā;
- U. tā kā šai valstij pašlaik trūkst skaidra un plaši atzīta tiesiskā regulējuma attiecībā uz vēlēšanu sistēmu; tā kā nav pieņemta konstitūcija un līdz ar to valstij trūkst vēlēšanu noturēšanai nepieciešamā tiesiskā regulējuma; tā kā pašlaik valdošā nesodāmības gaisotne, plaši izplatītā nelikumība, korupcija, bruņoto grupējumu loma un cilšu un reģionālais saspīlējums Lībijā veicina to, ka vēl vairāk mazinās uzticēšanās jau tā vājajām publiskajām un valdības institūcijām;
- V. tā kā Lībijā pastāvīgi vērsas plašumā sodīšana ar nāvi bez tiesas sprieduma, spīdzināšana, patvaļīga aizturēšana un neselektīvi uzbrukumi apdzīvotām vietām un infrastruktūras objektiem, kā arī naida runa un kūdīšana uz vardarbību;
- W. tā kā Lībijas austrumos, kā arī rietumos arvien spēcīgāka un ietekmīgāka kļūst madhalismu atbalstošo salafistu ekstrēmistu grupa; tā kā madhalisti iebilst pret vēlēšanām, vēlas saglabāt status quo, pilnībā noraida jebkādu demokrātijas modeli un ir smagi bruņoti, tādējādi valstī radot reālu turpmāka ekstrēmisma un vardarbības risku;
- X. tā kā krimināljustīcijas sistēmas sabrukums palielina nesodāmību valstī un līdz ar to sašaurina iespējas cietušajiem meklēt aizsardzību, tostarp tiesisko aizsardzību; tā kā vairākos reģionos pat gadījumos, kad pēc nozieguma izdarīšanas ir iesniegts paziņojums policijai, maz ir ticis darīts, lai uzsāktu tūlītēju, pamatīgu, efektīvu, objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu un sauktu pie atbildības likumpārkāpējus; tā kā Lībijā kopš 2011. gada nav ticis notiesāts neviens likumpārkāpējs, kas pieder bruņotam grupējumam;
- Y. tā kā vardarbības ciklu Lībijā pastāvīgi uztur tajā valdošā vispārējā nesodāmība par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem; tā kā, ja vien šī problēma netiks pienācīgi risināta, ilgstošs tiesiskuma trūkums runas par miermīlīgu līdzāspastāvēšanu un vardarbīga ekstrēmisma apkarošanu iedzīvotāju acīs padarīs par bezjēdzīgām;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- Z. tā kā ir tikuši nolaupīti desmitiem politisko un cilvēktiesību aktivistu, plašsaziņas līdzekļu speciālistu un citu sabiedrībā pazīstamu cilvēku vai arī viņi ir saņēmuši draudus; tā kā ANO ir saņēmusi paziņojumus par abu pušu īstenotu patvaļīgu aizturēšanu, spīdzināšanu un sliktu izturēšanos;
- AA. tā kā aizvien intensīvāki uzbrukumi tiesu sistēmas locekļiem, vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, cilvēktiesību aizstāvjiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem, kā arī bēgļiem un migrantiem ir paātrinājuši cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Lībijas teritorijā; tā kā tiesiskuma neesamība un nesodāmība par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp spīdzināšanu, patvaļīgu aizturēšanu, nonāvēšanu bez tiesas sprieduma un neselektīviem uzbrukumiem civiliedzīvotājiem un infrastruktūras objektiem valstī turpina uzturēt vardarbības ciklu;
- AB. tā kā Lībijas robežu caurlaidība veicina nelikumīgu pārrobežu tirdzniecību; tā kā bruņotu grupējumu izplatīšanās pierobežas apgabalos vēl vairāk ir saasinājusi konfliktu starp konkurējošiem tirgotājiem par pārrobežu resursu kontroli un tiem; tā kā tā dēvētie ārvalstu kaujinieki, kas ierodas šajā valstī, un dažādie noziedzīgie tīkli turpina gūt labumu no nekontrolētās ieroču izplatīšanas;
- AC. tā kā politiskā nedrošība un nestabilitāte ir padarījušas Lībiju par auglīgu augsni ekstrēmistu grupējumu darbībai; tā kā Fezānas reģions ir strukturāli nestabils un vēsturiski ir bijusi vieta, kur notiek bēgļu un migrantu tranzīts uz Eiropu, kā arī tiek veikta naftas, zelta, ieroču, narkotiku un cilvēku tirdzniecības kontrabanda; tā kā kopš pulkveža Kadafi krišanas šis reģions cieš no pieaugošas etniskās un cilšu spriedzes un cīņas par valsts resursu kontroli; tā kā Fezānas stabilizācijai ir būtiska nozīme visas valsts stabilizācijā;
- AD. tā kā Lībijas vietējās pašpārvaldes iestādēm ir būtiska loma konfliktu novēršanā un svarīgu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā iedzīvotājiem,
- AE. tā kā Dernas pilsēta kopš 2018. gada 7. maija ir bijusi pakļauta arvien pieaugošiem uzbrukumiem no zemes un gaisa, kā arī artilērijas uzbrukumiem; tā kā tika nogalināti daudzi civiliedzīvotāji, tika stingri ierobežota palīdzības un medicīniskās aprūpes pieejamība un humanitārā situācija ir dramatiskā;
- AF. tā kā no 2018. gada 20. līdz 23. maijam misijā uz Lībiju bija devusies oficiāla Parlamenta delegācija;
1. iesaka Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos:
- a) nodrošināt pēc iespējas lielāku atbalstu ANO Lībijas rīcības plānam, ar kuru 2017. gada septembrī iepazīstināja ANO īpašais pārstāvis Ghassan Salamé un kurš paredzēts Lībijas stabilizēšanai un iekļaujoša nacionālā izlīguma procesa norisei, kas ļautu visām Lībijas procesā iesaistītajām pusēm, tostarp visām cilšu vienībām, panākt ilgstošu politisku vienošanos, vienlaikus veidot pienācīgu uzmanību sieviešu un minoritāšu iesaistīšanai; ņemt vērā iekļaujošās apspriešanās rezultātus, ar kuriem ANO DP tika iepazīstināta 2018. gada 21. maijā; stingri nosodīt jebkārus mēģinājumus apdraudēt ANO vadīto miera procesu; turpināt cieši sadarboties ar ANO atbalsta misiju Lībijā (UNSMIL);
- b) pastiprināt diplomātiskos centienus, lai atbalstītu ANO plānu un palīdzētu stiprināt Lībijas valdību tās centienos panākt politisku vienošanos, garantēt drošību un paplašināt tās autoritāti, lai tā aptvertu visu Lībijas teritoriju — ne tikai šauru starptautiski atzītas nacionālās saskaņas valdības kontrolē esošu teritoriju —, jo tas ir nepieciešams priekšnoteikums valsts stabilizācijai, atjaunošanu un izlīguma panākšanu veicinošam iekļaujošam politiskam risinājumam, valsts veidošanai un jebkurai miera uzturēšanas operācijai, kas balstās uz demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesībām; nodrošināt Lībijas līdzatbildību stabilizācijas procesā un turpmākā valsts pārvaldes veida izlemšanā; atbalstīt valstī vietējo mehānismu un kapacitātes nostiprināšanu attiecībā uz starpniecību, strīdu izšķiršanu un uguns pārtraukšanu un iesaistīt tos ar ANO rīcības plānu tādas saskaņotas un integrētas pieejas ietvaros, kas varētu sniegt konkrētus un ilgstošus rezultātus;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- c) atbalstīt t. s. pilsētas domes sanāksmes — kas ANO vadībā notiek vairākās pašvaldībās — kā efektīvu augšupēju saskaņošanas iniciatīvu, kuras mērķis ir veicināt dialogu starp dažādām kopienām, tādējādi reāli veicinot ilgtspējīgu un dzīvotspējīgu Lībijas krīzes risinājuma rašanu un palīdzot radīt nacionālu pilsoniskās apziņas kultūru;
- d) strādāt pie līdzekļiem, ar kuriem veicināt institucionālo attīstību, patiesas pilsoniskas sabiedrības pakāpenisku izveidi un strauju ekonomikas attīstību, un atteikties no uzpūsta civildienesta, lai sekmētu ilgtspējīgu privātā sektora attīstību, kas ir priekšnoteikumi ilgtermiņa stabilitātes un labklājības nodrošināšanai valstī;
- e) atbalstīt Lībijas centienus izstrādāt jaunu konstitucionālo kārtību, kas ietvertu formulu no naftas gūtās bagātības taisnīgai sadalei, kā arī uzdevumu un pienākumu precīzu sadali starp valsts vēsturiskajiem reģioniem, no vienas puses, un jebkāda veida valsts valdību, no otras puses; atgādināt, ka šāda jauna konstitūcija, kuras izstrādē varētu ņemt vērā grozītās 1963. gada konstitūcijas elementus, palīdzētu organizēt valsts mēroga vēlēšanas, kas nolūkā nodrošināt augstu dalības līmeni, kā arī sabiedrības atbalstu un leģitimitāti būtu jāriko tikai tad, kad būs pieņemta jaunā konstitūcija un pienācīgi izpildīti nepieciešamie nosacījumi;
- f) arī turpmāk par prioritāti noteikt darbu ES institūcijās pie tā, kā labāk risināt visus Lībijas krīzes aspektus, un kādus instrumentus un nozares aptvert — tostarp veltot lielāku uzmanību vietējai attīstībai —, lai noteiktu efektīvu visaptverošu pieeju valstī valdošās situācijas risināšanai, un demonstrēt visu institūciju un dalībvalstu vienotību mērķa un iniciatīvas ziņā, lai nodrošinātu visu iesaistīto dalībnieku veikto pasākumu saskaņotību plašākas reģionālas stratēģijas ietvaros;
- g) pastiprināt savu klātbūtni, pamanāmību un izpratni par valstī valdošās situācijas sarežģītību, no jauna izveidojot ES delegāciju Tripolē un atjaunojot pastāvīgu ES personālu šajā delegācijā;
- h) turpināt uzsvērt, ka Lībijas krīzi nav iespējams atrisināt militārā veidā, un no jauna apstiprināt, ka visām pusēm un bruņotajiem grupējumiem Lībijā ir jāapņemas ievērot Lībijas politiskās vienošanās 42. pantu un starptautisko humanitāro tiesību un starptautisko cilvēktiesību principi un atturēties no naidu kurinošas retorikas un vardarbības izmantošanas, jāveic demobilizācija un jāapņemas panākt miermīlīgu konflikta risinājumu, tādējādi novēršot turpmāku kaitējuma nodarīšanu un dzīvību zaudēšanu; uzskata, ka sarunām būtu jākalpo visu Lībijas reģionu drošības spēku apvienošanai, lai veidotu iekļaujošas starptautiski atzītas Lībijas valdības pakļautībā esošu civilo spēku kontrolētu valsts drošības struktūru, kas garantētu pārredzamību un pārskatatbildību un ievērotu Lībijas starptautiskos pienākumus cilvēktiesību jomā, un ka šo sarunu rezultātā būtu jāparaksta protokols, ar kuru visi bruņotie grupējumi apņemas atteikties no spēka un vardarbības pielietošanas saskaņota un visaptveroša atbruņošanās, demobilizācijas un reintegrācijas procesa ietvaros, kura mērķis ir bruņoto grupējumu dalībnieku reintegrācija sabiedrībā un tāda drošības sistēmas reforma, kas tiktu īstenota, vadoties pēc Shīrātas nediskriminēšanas un pārredzamības principiem; uzskata, ka šāda protokola parakstīšanai vajadzētu dot iespēju īstenot miera līgumu, kas atvieglotu brīvu un godīgu vēlēšanu rīkošanu, un ka tai vajadzētu radīt ekonomiskus un finanšu stimulus un mudināt parakstītājas puses strādāt pie jauno valsts institūciju izveides;
- i) paturēt prātā nepieciešamību izstrādāt īpaši pielāgotas programmas, lai oficiālajās drošības struktūrās reintegrētu paramilitāru grupējumu individuus, nevis to grupas, un tādējādi ierobežotu dalītas lojalitātes iespēju;
- j) atbalstīt ANO centienus, kuru mērķis ir noturēt Lībijā vēlēšanas līdz 2018. gada beigām un tikai tad, kad būs pieņemta jauna konstitūcija; īpaši **atbalstīt** centienus reģistrēt vēlētajus, jo pašlaik ir reģistrēti tikai 50 % balsstiesīgo vēlētajū; nodrošināt to, ka vienošanās par pārejas noteikumiem tiek pieņemta pirms šīm vēlēšanām, lai atjaunotu uzticēšanos un tādējādi stiprinātu jaunās valdības starptautisko un valsts leģitimitāti; atbalstīt, tostarp ar tehniskiem līdzekļiem, procedūru stabila konstitucionālā satvara izveidei un vēlēšanu procedūru kopumā, Eiropas finanšu atbalstu piesaistot tāda vēlēšanu likuma pieņemšanai, kas pēc iespējas atbilstu Venēcijas komisijas noteiktajiem starptautiskajiem principiem;
- k) izdarīt spiedienu uz tiem, kas traucē politiskās miera sarunas, un efektīvi nodrošināt Lībijai noteiktā ANO ieroču embargo īstenošanu; apsvērt iespēju noteikt jaunas sankcijas pret tiem, kas atbalsta nelikumīgus naftas darījumus;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- l) pastiprināt sadarbību ar visām starptautiskajām organizācijām un citiem dalībniekiem uz vietas, lai stiprinātu starptautiskās darbības saskaņotību un konvergenci; pastiprināt diplomātisko sadarbību ar visiem reģionālajiem dalībniekiem un kaimiņvalstīm, lai nodrošinātu, ka tā veicina pozitīvu krīzes atrisinājumu Lībijā saskaņā ar ANO rīcības plānu, kas ir vienīgais iespējamais satvars šīs krīzes risināšanai; atbalstīt Lībijā notiekošo valsts konferences procesu, lai panāktu vienošanos starp dažādajām Lībijas partijām par turpmākajiem soļiem pārejas procesa pabeigšanai; censties atturēt reģionālos pārstāvju no jebkādas vienas pusējas vai daudzpusējas militārās intervences bez tiesiska pamata vai Lībijas valdības politiskas piekrišanas;
- m) atbalstīt likumdevēju, tiesnešu un specializētu prokuroru pakalpojumu izmantošanu Lībijā, kuri var palīdzēt pārskatīt Lībijas terorisma apkarošanas tiesību aktus, un nodrošināt, ka viņu rīcībā ir viss nepieciešamais, lai atbilstoši tiesiskuma principam vadītu terorisma apkarošanas lietu izskatīšanu un piedalītos šādās izskatīšanās;
- n) veikt pārdomas par Lībijas krīzi plašākā — reģionālā un visas Āfrikas — kontekstā, paturot prātā to, ka Lībijai ir ļoti liela nozīme Ziemeļāfrikas, Sāhelas un Vidusjūras reģiona stabilitātes nodrošināšanā; veicināt un atvieglot Lībijas sadarbību ar tās Sāhelas kaimiņvalstīm; šo pārdomu ietvaros izvērtēt Lībijā valdošās situācijas ietekmi uz izmaiņām notikumu gaitā un problēmām, ar ko saskaras ES; izstrādāt visaptverošu politiku attiecībā uz Lībiju, kurā būtu ņemta vērā reģionālā un visas Āfrikas perspektīva, kas aptvertu plašākas attīstības, drošības un migrācijas politikas un cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, terorisma apkarošanu un cīņu pret verdzību un ekspluatāciju; nodrošināt, ka šīs politikas īstenošanai tiek paredzēts atbilstošs un pietiekams finansējums, lai gūtu konkrētus rezultātus, tostarp nākamajā daudzgadu finanšu shēmā; turpināt un, ja iespējams, pastiprināt sadarbību starp NATO operāciju “*Sea Guardian*” un EUNAVFOR MED operāciju “*Sophia*”;
- o) nodrošināt pastāvīgu un aktīvu iesaisti terorisma un cilvēku tirdzniecības apkarošanā, izmantojot ne tikai izlūkošanas integrāciju, finansiālo sadarbību un taktisko atbalstu, bet arī tādas sociālās un izglītības programmas veselības aprūpes un izglītības jomā, ar kurām tiek atbalstīta sociālās jomas dalībnieku un svarīgāko viedokļu veidotāju apmācība un iesaistīšana, lai apkarotu vardarbīgu ekstrēmismu un izplatītu līdzaspastāvēšanas un miermīlīgas sadarbības vēsti;
- p) paturēt prātā to, ka, lai gan *Da'esh/IS* Lībijā varētu būt būtiski novājināta, valstī vēršas plašumā jauni ekstrēmisma veidi, piemēram, madhalistu pārstāvētais ekstrēmisms; atgādināt, ka visefektīvākā atbildes reakcija uz radikālo kaujinieku klātbūtni valstī galu galā ir tādu iekļaujošu iekšzemes institūciju izveide, kuras var uzturēt tiesiskumu, nodrošināt sabiedrisko pakalpojumus un vietējā līmeņa drošību un efektīvi cīnīties pret grupējumiem, kas apdraud valsts un visa reģiona stabilitāti;
- q) saskaņā ar 2017. gada 25. jūlija Parīzes deklarāciju nodrošināt, ka ES līdzekļi tiek efektīvi izmantoti, lai garantētu koordinētu valdību rīcību publiskās infrastruktūras atjaunošanā ar ES stabilizācijas mehānismu palīdzību; prioritāti piešķirt tādu projektu un iniciatīvu finansēšanai, ar kuriem tiek atbalstīti dalībnieki, kas veicina pārskatatbildību un demokrātiskas pārmaiņas, un kuri sekmē vietējā līmenī balstītu dialogu un konfliktu risināšanas mehānismus, šajā procesā iesaistot sievietes un strādājot ar jauniešiem, lai nepieļautu viņu iesaistīšanos noziedzīgās darbībās, tādās kā iestāšanās paramilitāros grupējumos, kas iesaistīti kontrabandā un nelikumīgā tirdzniecībā; turpināt pilsoniskās sabiedrības, it īpaši cilvēktiesību aizstāvju, stiprināšanu un atbalstīt politisko procesu, drošību un starpniecības darbības, it īpaši izmantojot Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (EKI) un Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu (*IcSP*); veicināt pārstāvošās pārvaldības īstenošanu vietējā un valsts līmenī, lai labāk reaģētu uz problēmām, kas saistītas ar izlīgumu, stabilizāciju un drošības atjaunošanu; nodrošināt, ka līdzekļi no ES Ārkārtas trasta fonda tiek piešķirti tikai tad, ja tiek ievēroti sākotnējie šādas piešķiršanas mērķi un ja tiek veikta pamatīga vietējo iestāžu un saņēmēju analīze un tai sekojoša izvērtēšana;
- r) atbalstīt vietējās pašpārvaldes iestādes svarīgu pakalpojumu sniegšanā un vietējās pārvaldes sistēmas veidošanā; nodrošināt iedzīvotājiem pamata dzīves līmeni, paturot prātā to, ka labākai izpratnei par vietējo politisko un ekonomisko sistēmu ir izšķiroši svarīga nozīme izlīguma procesa nepieciešamības skaidrošanā iedzīvotājiem un nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā; nodrošināt to, ka ES līdzekļi tiek efektīvi izmantoti projektos, kas palīdz Lībijas iedzīvotājiem un pilsoniskajai sabiedrībai; veicināt saziņu starp pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējās pašpārvaldes iestādēm;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- s) atbalstīt iniciatīvas, tādas kā Mīsrātas-Tāvurgas Samierināšanas komitejas sekmētā iniciatīva, kuras ietvaros šīs pilsētas, pamatojoties uz mierīgas līdzpastāvēšanas doktrīnu, panāca vienošanos, tādējādi pārvietotajiem Tāvurgas iedzīvotājiem dodot iespēju atgriezties savā pilsētā;
- t) vēl vairāk mudināt Lībijas institūcijas efektīvāk un pārredzamāk strādāt pie visu Lībijas iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanas, cita starpā atjaunojot prioritāru sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un sabiedrisko infrastruktūru, stiprināt valsts ekonomikas pārvaldību, atrisināt likviditātes krīzi un īstenot nepieciešamās starptautisko finanšu institūciju pieprasītās finanšu un ekonomikas reformas, lai veicinātu ekonomikas atlabšanu un stabilizāciju; palīdzēt Lībijai izveidot uz tirgu balstītu ekonomiku, kas spētu sniegt labumu visiem šīs valsts iedzīvotājiem; mudināt Lībijas iestādes nodrošināt, ka no dabas resursiem gūtie ieņēmumi un izrietošie labumi tiek izmantoti visu iedzīvotāju labā, tostarp vietējā līmenī; aicināt Lībijas iestādes pēc iespējas ātrāk apņemt ievērot augstus pārredzamības standartus iekšzemes ieguves rūpniecības nozarē un it īpaši leguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvas (EITI) prasības; palīdzēt Lībijas iestādēm apkarot jebkādas nelikumīgas darbības, kas kavē valsts ekonomikas attīstību, kā tika norādīts starpposma ziņojumā, kuru nesen sagatavojsi ekspertu grupa, kas izveidota saskaņā ar rezolūciju Nr. 1973(2011) par Lībiju;
- u) turpināt apņēmīgi nosodīt cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus un pastiprināt centienus sniegt humāno palīdzību iedzīvotājiem, kuriem tā ir nepieciešama, visās valsts daļās, it īpaši veselības aprūpes un energoiekārtu jomā; palielināt humānās un finanšu palīdzības efektivitāti un pastiprināt atbalstu humānās palīdzības organizācijām uz vietas, kā arī sadarbību ar tām; nosodīt daudzos aizvien pieaugošos mēģinājumus ierobežot pilsoniskās sabiedrības rīcības brīvību, it īpaši izmantojot represīvu tiesisko regulējumu un uzbrukumus cilvēktiesību aizstāvjiem un tiesu sistēmai; aicina Āfrikas Savienību, ANO un ES turpināt strādāt kopā un veikt stingrus pasākumus, lai nekavējoties izbeigtu šos cilvēktiesību pārkāpumus; stiprināt pilsonisko sabiedrību un atbalstīt vietējo plašsaziņas līdzekļu attīstību un neatkarību;
- v) paātrināt centienus attiecībā uz ES finansēto UNHCR ārkārtas evakuācijas mehānismu, kas ir devis iespēju no Lībijas evakuēt aptuveni 1 000 vismazāk aizsargāto bēgļu, kuriem bija nepieciešama aizsardzība; mudina partnerus Lībijā palielināt to tautību skaitu, ar kurām Lībija pašlaik ļauj UNHCR strādāt;
- w) risināt jautājumu par neatbilstīgas migrācijas plūsmām caur Lībiju un no tās, paturot prātā nepieciešamību pēc ilgtermiņa efektīviem un dzīvotspējīgiem risinājumiem, ar kuriem būtu jānovērš migrācijas pamatcēloņi izcelsmes un tranzīta valstīs Āfrikā un jānosaka tiesiskais pamats starptautiskiem migrācijas procesiem, kas pašlaik balstās tikai uz pārmitināšanu ar ārkārtas tranzīta mehānisma palīdzību vai uz tiešu pārmitināšanu; īpašu uzmanību veltīt ES centieniem aizsargāt migrantus Lībijā; palīdzēt Lībijas iestādēm nodrošināt iekšzemē pārvietotu personu atgriešanos mājās un atbalstīt vietējās kopienas šo sarežģīto uzdevumu risināšanā, vienlaikus nodrošinot to, ka iekšzemē pārvietotu personu atgriešanās nav tikai naudas kompensācija, no kuras labumu gūst dažādie paramilitārie grupējumi, apmaiņā pret atgriešanās tiesībām; brīdināt starptautisko sabiedrību par nepieciešamību veikt pasākumus, lai risinātu attīstības, cilvēktiesību un drošības problēmas Lībijā un Sāhelas un Sahāras reģionā, tostarp rast līdzekļus, ar kuru palīdzību apkarot cilvēku tirdzniecību un migrantu kontrabandu; nodrošināt to, ka cilvēku kontrabandas un tirdzniecības apkarošanas pasākumi nekavē pārvietošanās brīvību reģiona ekonomiskās attīstības nolūkā;
- x) pastiprināt ES, Āfrikas Savienības un ANO īstenotos kopīgos centienus uzlabot migrantu un bēgļu aizsardzību Lībijā, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām personām; rūpīgi un nekavējoties izmeklēt ziņojumus par iespējamiem kriminālo grupējumu veiktiem pārkāpumiem un necilvēcīgu izturēšanos pret migrantiem un bēgļiem Lībijā, kā arī ziņojumus par iespējamiem verdzības gadījumiem; izstrādāt iniciatīvas, lai novērstu šādu incidentu atkārtošanos; uzlabot aizturēšanas centros turēto bēgļu un migrantu dzīves apstākļus un mudināt Lībijas iestādes pēc iespējas drīzāk slēgt šādus centrus gadījumos, kad tiek konstatēts, ka tie neatbilst starptautiskiem standartiem; turpināt un pastiprināt atbalstītas brīvprātīgas atgriešanās un pārmitināšanas centienus, kas tiek īstenoti sadarbībā ar ANO un Āfrikas Savienību, šajā sakarā uzsverot, ka ir svarīgi, lai Lībija atceltu izceļošanas vīzu prasību; mudināt Lībijas iestādes pārtraukt patvaļīgu aizturēšanu un nepieļaut neaizsargātu personu, it īpaši bērnu, aizturēšanu; nodrošināt, ka izturēšanās pret migrantiem atbilst starptautiskiem cilvēktiesību standartiem, un piešķirt šim nolūkam nepieciešamo finansējumu no ES budžeta; aicināt Lībiju parakstīt un ratificēt 1951. gada Ženēvas Konvenciju par bēgļu statusu un tās 1967. gadā protokolus; nodrošināt, ka gan ES Robežu palīdzības misijā (EUBAM) Lībijā, gan EUNAVFOR MED operācijā "Sophia", gan Frontex operācijā "Themis" uzmanība tiek veltīta tam, kā izjaukt nelikumīgas darbības, tostarp migrantu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un terorismu Vidusjūras reģiona centrālajā daļā; nodrošināt, ka EUBAM saskaņā ar tās pilnvarojumu arī turpmāk aktīvi sadarbojas ar Lībijas iestādēm un palīdz tām prioritārās jomās, kas saistītas ar robežu pārvaldību, tiesībaizsardzību un plašāku krimināljustīcijas sistēmu;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- y) turpināt pastiprināt centienus apkarot jebkāda veida cilvēku kontrabandu un cilvēku tirdzniecību, tos ievēdot Lībijā, izvedot no tās vai veicot šādas darbības pie Lībijas krastiem, jo tās apdraud Lībijas stabilizācijas procesu un pakļauj briesmām vairāku tūkstošu cilvēku dzīvību; šajā sakarā nodrošināt nepārtrauktu ES ieguldījumu šo problēmu risināšanā, palīdzot partneriem Lībijā veidot jau sen nepieciešamo spēju nodrošināt savu sauszemes un jūras robežu aizsardzību un palīdzot Lībijas iestādēm ieviest visaptverošu robežu pārvaldības stratēģiju;
- z) atbalstīt ilgtspējīga risinājuma rašanu attiecībā uz vairāk nekā 180 000 iekšzemē pārvietotajām personām Lībijā — no kurām 40 000 saskaņā ar aplēsēm ir bijušie Tāvurgas iedzīvotāji —, nodrošinot viņu pārmitināšanu vai atvieglojot viņām drošu atgriešanos mājās un šajā nolūkā palielinot atbalstu UNHCR un Starptautiskajai Migrācijas organizācijai;
- aa) risināt problēmu, kas saistīta ar to, ka starptautiski krimināli grupējumi un teroristu grupējumi sāk veikt otram grupējumam raksturīgās darbības, un šajā nolūkā veikt pamatīgu izmeklēšanu, it īpaši par cilvēku tirdzniecību un seksuālo vardarbību konfliktu laikā;
- ab) atbalstīt sadarbību ar Lībijas krasta apsardzi, kas laikposmā no 2017. gada janvāra līdz oktobra beigām deva iespēju Lībijas teritoriālajos ūdeņos izglābt gandrīz 19 000 migrantu; palīdzēt Lībijas iestādēm oficiālā pazīpošanā par savu meklēšanas un glābšanas zonu, ieviest skaidras standarta operatīvās procedūras izkāpšanai krastā un Lībijas krasta apsardzei nodrošināt funkcionējošu uzraudzības sistēmu, lai izveidotu skaidru un pārredzamu visu Lībijā krastā izcēlušos personu reģistru un tādējādi nodrošinātu, ka tās tiek pienācīgi aprūpētas saskaņā ar starptautiskajiem humanitārajiem standartiem; pastiprināt sadarbību ar Lībijas iestādēm, lai paātrinātu sagatavošanās darbus pie jūras glābšanas koordinācijas centra izveides Lībijā nolūkā palielināt to meklēšanas un glābšanas kapacitāti; nodrošināt, ka turpinās specializētā apmācība, ko IOM un UNHCR sniedz Lībijas krasta apsardzei starptautiskās aizsardzības, bēgļu tiesību un cilvēktiesību jomā;
- ac) palielināt Lībijas iedzīvotājiem sniegto civilo un humāno palīdzību, lai atvieglotu viņu nožēlojamo stāvokli un apmierinātu Lībijas konfliktā vissmagāk cietušo cilvēku steidzamākās vajadzības, it īpaši visvairāk skartajās teritorijās, un būt gataviem reaģēt uz jebkādu situācijas pasliktināšanos; mudina ES atbalstīt to pilsoniskās sabiedrības organizāciju, it īpaši sieviešu grupu, iespēju palielināšanu, kuras cenšas rast nevardarbīgus risinājumus valstī valdošajai daudzpusīgajai krīzei;
- ad) darīt pieejamus visus finanšu un cilvēkresursus, kas nepieciešami, lai palīdzētu bēgļiem, un sniegt atbilstošu humāno palīdzību pārvietotajām personām nolūkā risināt humanitāro krīzi Lībijā, kuras dēļ no valsts bijuši spiesti bēgt tūkstošiem cilvēku;
- ae) pastiprināt starptautiskos centienus izjaukt migrantu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības tīklus, apkarot šos noziegumus un saukt pie atbildības to pastrādātājus; turpināt un intensificēt EUNAVFOR MED operācijas “Sophia” darbu, lai iznīcinātu cilvēku tirgotāju un kontrabandistu darbības modeli, palielināt Lībijas krasta apsardzes kapacitāti un atbalstīt ANO Drošības padomes rezolūciju par ieroču embargo un nelikumīgas naftas tirdzniecību īstenošanu; turpināt sniegt atbalstu Lībijai, izmantojot KDAP civilās jomas misijas; palielināt briesmās nokļuvušo cilvēku meklēšanas un glābšanas kapacitāti, kā arī visu valstu kapacitāti, kas tām būtu jāizmanto šajā sakarā, un atzīt atbalstu, ko privātā sektora dalībnieki un NVO sniedz glābšanas operāciju veikšanā jūrā un uz sauszemes, paturot prātā spēkā esošo tiesisko regulējumu un drošības apsvērumus;
- af) no jauna apstiprināt pilnīgu atbalstu Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) mandātam attiecībā uz Lībijā notiekošajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, atgādinot, ka starptautiskiem pārskatatbildības mehānismiem, tādiem kā SKT un universālā jurisdikcija, ir būtiska loma miera plāna īstenošanā tādā satvarā, kas paredz pasākumus, kuri jāveic, lai Lībijā nodrošinātu pārskatatbildību un cilvēktiesību ieviešanu; atbalstīt SKT tās centienos saukt pie atbildības nežēlīgu noziegumu pastrādātājus; atbalstīt ANO īpašā sūtņa Lībijā 2017. gada novembrī pausto aicinājumu starptautiskajai sabiedrībai palīdzēt Lībijai apkarot nesodāmību par kara noziegumiem un apsvērt iespēju izveidot kopīgus tribunālus; aicināt ES un tās dalībvalstis atbalstīt starptautisku mehānismu izmantošanu valsts tiesu sistēmas nodrošināšanā ar visiem līdzekļiem, kas nepieciešami iepriekš un pašlaik izdarīto smago pārkāpumu izmeklēšanas sākšanai, un atbalstīt nākamās legītimas Lībijas iestādes šī uzdevuma pastāvīgā veikšanā; ņemt vērā to, ka taisnīga tiesa nodrošinātu taisnīgumu visiem, kas cietuši Lībijas teritorijā izdarītos cilvēktiesību pārkāpumos, un ka šāda taisnīguma nodrošināšana bruģētu ceļu uz ilgtspējīgu izlīgumu un mieru;

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

- ag) paust bažas par aizvien pieaugošo *Da'esh* **un citu teroristu grupu** klātbūtni Lībijā, kas destabilizē valsti un apdraud tās kaimiņvalstis, kā arī ES;
 - ah) aicināt īpaši Lībijas iestādes un paramilitāros grupējumus nodrošināt ārēju piekļuvi izmitināšanas centriem, it īpaši tiem, kas paredzēti migrantiem;
 - ai) noskaidrot situāciju attiecībā uz akciju dividenžu, no obligācijām gūto ienākumu un procentu maksājumiem par Eiropas Savienībā iesaldētajiem Lībijas Investīciju iestādes aktīviem; sniegt detalizētu ziņojumu par kopējo procentu maksājumu summu, kas saņemta par M. Kadafi aktīviem kopš to iesaldēšanas 2011. gadā, un šos procentu maksājumus saņēmušo fizisko un juridisko personu sarakstu; prioritārā kārtā risināt problēmas, kas saistītas ar iespējamās nepilnībām ar šo jautājumu saistītajā ES sankciju režīmā;
 - aj) aktīvi atbalstīt projektus, kas paredzēti Fezānas reģiona ekonomiskās attīstības un legālās ekonomikas attīstības veicināšanai, šajā nolūkā cieši sadarbojoties ar dažādajām municipalitātēm — it īpaši tām, kuras atrodas pie migrācijas ceļiem —, lai apkarotu noziedzīgo tīklu nelikumīgās darbības un teroristu grupējumu vardarbīgo ekstrēmismu, izveidojot alternatīvus ienākumu avotus, it īpaši jauniešiem;
 - ak) turpināt Lībijai noteikto ieroču eksporta embargo, tādējādi apturot to nonākšanu ekstrēmistu un bruņotu grupējumu rokās, jo tā vēl vairāk palielina nedrošību un nestabilitāti visā Lībijas teritorijā;
 - al) veikt steidzamus diplomātiskus pasākumus, lai aizsargātu civiliedzīvotājus un rastu risinājumu humanitārajai situācijai Darnā;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un informēšanas nolūkā Lībijas nacionālās saskaņas valdībai.
-

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2018)0205

**Zivju mirstības diapazoni un aizsardzības līmeņi, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā
***I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Regulu (ES) 2016/1139 groza attiecībā uz zvejas izraisītas zivju mirstības diapazoniem un aizsardzības līmeņiem, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā (COM(2017)0774 – C8-0446/2017 – 2017/0348(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2020/C 76/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0774),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0446/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2018. gada 14. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2018. gada 8. maija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0149/2018),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TC1-COD(2017)0348

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar ko Regulu (ES) 2016/1139 groza attiecībā uz zvejas izraisītas zivju mirstības diapazoniem un aizsardzības līmeņiem, kas noteikti dažiem reņģes krājumiem Baltijas jūrā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/976.)

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0206

Statistika par preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (kodificēta versija) *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par statistiku attiecībā uz preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem (Kodificēta versija) (COM(2017)0545 – C8-0337/2017 – 2017/0256(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

(2020/C 76/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0545),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 338. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0337/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Iestāžu 1994. gada 20. decembra nolikumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. un 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0154/2018),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo aktu kodifikācija, negrozot to būtību;
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TC1-COD(2017)0256

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/... par statistiku attiecībā uz preču pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/974.)

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0207

ES un Šveices nolīgums par izcelsmes kumulāciju starp ES, Šveici, Norvēģiju un Turciju ES vispārējo preferenču sistēmas satvarā ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju, Norvēģijas Karalisti un Turcijas Republiku vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05882/2/2017 – C8-0241/2017 – 2016/0328(NLE))

(Piekrišana)

(2020/C 76/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (05882/2/2017),
 - ņemot vērā nolīguma projektu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveici, Norvēģiju un Turciju Eiropas Savienības vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05803/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0241/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A8-0151/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Šveices Konfederācijas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0208

ES un Norvēģijas nolīgums par izcelsmes kumulāciju starp ES, Šveici, Norvēģiju un Turciju ES vispārējo preferenču sistēmas satvarā ***

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju, Norvēģijas Karalisti un Turcijas Republiku vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05883/2/2017 – C8-0240/2017 – 2016/0329(NLE))

(Piekrišana)

(2020/C 76/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05883/2/2017),
 - ņemot vērā Nolīguma projektu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par izcelsmes kumulāciju starp Eiropas Savienību, Šveici, Norvēģiju un Turciju Eiropas Savienības vispārējo preferenču sistēmas satvarā (05814/2017),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punktu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0240/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. un 4. punktu un 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A8-0152/2018),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Norvēģijas Karalistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0209

ES un Norvēģijas nolīgums par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā *

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā (COM(2017)0621 – C8-0407/2017 – 2017/0272(NLE))

(Apspriešanās)

(2020/C 76/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2017)0621),
 - ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā (14390/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, kā arī 218. panta 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0407/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 78.c pantu un 108. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0147/2018),
1. apstiprina nolīguma noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Norvēģijas Karalistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0212

Daudzgažu plāns bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas šos krājumus izmanto *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru izveido daudzgažu plānu bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas šos krājumus izmanto, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 676/2007 un Padomes Regulu (EK) Nr. 1342/2008 (COM(2016)0493 – C8-0336/2016 – 2016/0238(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2020/C 76/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0493),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0336/2016),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Apvienotās Karalistes valdības 2017. gada 29. marta oficiālo paziņojumu par tās nodomu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu izstāties no Eiropas Savienības;
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 14. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 7. marta vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0263/2017),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽²⁾;

2. apstiprina Parlamenta un Padomes kopīgos paziņojumus, kas pievienoti šai rezolūcijai un kas kopā ar galīgo leģislatīvo aktu tiks publicēti *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* L sērijas izdevumā;

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 109. lpp.

⁽²⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2017. gada 14. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P8_TA(2017)0357).

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

3. aicina Komisiju priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā šo priekšlikumu aizstāj ar citu tekstu, būtiski groza vai ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt;
 4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TC1-COD(2016)0238

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar kuru izveido daudzgadu plānu bentiskajiem krājumiem Ziemeļjūrā un zvejniecībā, kas minētos krājumus izmanto, un sīkāk nosaka kārtību, kā īstenot izkraušanas pienākumu Ziemeļjūrā, un ar kuru atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 676/2007 un (EK) Nr. 1342/2008

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/973.)

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

KOPĪGIE PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par aizliegtajām sugām

Regulā, kas tiks pieņemta, balstoties uz Komisijas priekšlikumu par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem (2016/0074(COD)), citu starpā ir jāietver noteikumi par sugām, kuru zveja ir aizliegta. Šā iemesla dēļ abas iestādes ir vienojušās neiekļaut šajā regulā (kas pieņemta uz 2016/0238(COD) bāzes) sarakstu Ziemeļjūrai.

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums par kontroli

Eiropas Parlaments un Padome gaidāmajā Kontroles regulas (Regula (EK) Nr. 1224/2009) noteikumu pārskatīšanā attiecīgos gadījumos iekļaus šādus Ziemeļjūrai noteiktus kontroles pasākumus: iepriekšēju paziņojumu sniegšana, prasības attiecībā uz zvejas žurnāliem, apstiprinātās ostas un citus kontroles noteikumus.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0213

Darba ņēmēju norīkošana darbā pakalpojumu sniegšanas jomā *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (COM(2016)0128 – C8-0114/2016 – 2016/0070(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2020/C 76/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0128),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 53. panta 1. punktu un 62. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0114/2016),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iesniedza Bulgārijas parlaments, Čehijas parlamenta Deputātu palāta un Čehijas parlamenta Senāts, Dānijas parlaments, Igaunijas parlaments, Horvātijas parlaments, Latvijas parlaments, Lietuvas parlaments, Ungārijas parlaments, Polijas Seims un Polijas Senāts, Rumānijas parlamenta Deputātu palāta un Rumānijas parlamenta Senāts, ka arī Slovākijas parlaments, un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 14. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2016. gada 7. decembra atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 11. aprīļa vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A8-0319/2017),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 81. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 9.6.2017., 75. lpp.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

3. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TC1-COD(2016)0070

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/..., ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2018/957.)

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Direktīvas 96/71/EK, kas grozīta ar šodien pieņemto Direktīvu, 3. panta 7. punkta otrā apakšpunktā noteikts, ka komandējuma naudu, kas saistīta ar attiecīgo norīkojumu, uzskata par atalgojuma daļu, ja vien to neizmaksā, atlīdzinot tādos faktiskos izdevumus saistībā ar norīkojumu darbā kā ceļa, dzīvokļa un uzturēšanās izdevumi. Tajā arī ir noteikts, ka “[...] darba devējs, neskarot šā punkta pirmās daļas h) 1. punktu, norīkotajam darba ņēmējam atlīdzina izdevumus, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi attiecināmi uz darba attiecībām.”

Komisija saprot, ka “valsts tiesību akti un/vai prakse, ko piemēro darba attiecībām” principā ir izcelsmes dalībvalsts valsts tiesību akti un/vai prakse, izņemot gadījumus, kad noteikts citādi saskaņā ar ES noteikumiem par starptautiskajām privāttiesībām. Ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā C-396/13 (59. punkts), izdevumu atlīdzināšana attiecas arī uz situāciju, kad darba devējs sedz darbinieku izmaksas arī gadījumos, kad darbinieks vispirms pats nesamaksā un pēc tam neprasa atmaksāt izdevumus.

Komisija norāda, ka šodien pieņemtajā direktīvā paredzēts, ka, ņemot vērā darba starptautiskajā autotransporta nozarē izteikti mobilo raksturu, pārskatītos norīkošanas noteikumus minētajā nozarē piemēros tikai no dienas, no kuras tiek piemērots tiesību akts, ar ko groza Direktīvu 2006/22/EK attiecībā uz kontroles prasībām un paredz konkrētus noteikumus attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES saistībā ar autovadītāju norīkošanu autotransporta nozarē.

Komisija aicina Eiropas Parlamentu un Padomi steidzami pieņemt minēto tiesību aktu, lai noteikumus nozarē pielāgotu norīkoto darba ņēmēju konkrētajām vajadzībām, vienlaikus nodrošinot autotransporta iekšējā tirgus pareizu darbību.

Līdz dienai, kad sāks piemērot nozares tiesību aktu, autotransporta nozarē spēkā paliek Direktīva 96/71/EK un Direktīva 2014/67/ES. Šie tiesību akti neattiecas uz autotransporta darbībām, kuras nav norīkošana.

Komisija turpinās cieši pārraudzīt pareizu pašreizējo noteikumu izpildi, jo īpaši autotransporta nozarē, un attiecīgā gadījumā rīkosies.

Otrdiena, 2018. gada 29. maija

P8_TA(2018)0214

Pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumi, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas konvencijas apgabalā *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 29. maija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumus, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (SPRFMO) konvencijas apgabalā (COM(2017)0128 – C8-0121/2017 – 2017/0056(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2020/C 76/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2017)0128),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0121/2017),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2017. gada 31. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, kuru atbildīgā komiteja apstiprinājusi saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu, un Padomes pārstāvja 2018. gada 21. marta vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0377/2017),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽²⁾;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 288, 31.8.2017., 129.lpp.

⁽²⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2018. gada 16. janvāra pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0001).

Otrdiena, 2018. gada 29. maija**P8_TC1-COD(2017)0056**

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2018. gada 29. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/..., ar ko nosaka pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumus, kas piemērojami Klusā okeāna dienvidu daļas reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (SPRFMO) konvencijas apgabalā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2018/975.)

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0217

ES Solidaritātes fonda izmantošana atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei (COM(2018)0150 – C8-0039/2018 – 2018/2029(BUD))

(2020/C 76/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0150 – C8-0039/2018),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ un jo īpaši tā 11. punktu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0175/2018),
1. atzinīgi vērtē lēmumu, kas pauž Savienības solidaritāti ar Savienības pilsoņiem un reģioniem, ko skārušas dabas katastrofas;
 2. pauž nožēlu par Savienībā 2017. gadā dabas katastrofās bojā gājušo skaitu; aicina dalībvalstis ieguldīt katastrofu novēršanā, mobilizējot vajadzīgos līdzekļus un izmantojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus, lai turpmāk novērstu to, ka tiek zaudētas cilvēku dzīvības;
 3. atbalsta to, ka dalībvalstis izmanto Eiropas strukturālos un investīciju fondus katastrofu skarto reģionu atjaunošanai; aicina Komisiju atbalstīt un steidzami apstiprināt partnerattiecību nolīgumu finansiālu pārdali, kā to šajā nolūkā pieprasījušas dalībvalstis;
 4. aicina dalībvalstis Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESSF) finansiālo ieguldījumu izmantot pārredzami, garantējot taisnīgu sadalījumu visos skartajos reģionos;
 5. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par jaunu ES civilās aizsardzības mehānismu, jo tas ir veids, kā novērst dabas katastrofu situācijas un reaģēt, ja tādas radušās; uzskata, ka ES civilās aizsardzības mehānisms īsteno Savienības solidaritātes principu atbilstīgi ESSF; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir arī turpmāk tālākajiem reģioniem nodrošināt īpašus nosacījumus piekļuvei ESSF, lai palīdzētu tiem risināt problēmas, kas saistītas ar augsto dabas katastrofu risku, kuram tie pakļauti; prasa arī lielāku elastīgumu attiecībā uz termiņu, līdz kuram ir jāiesniedz pieteikums ESSF līdzekļu izmantošanai, gadījumos, kad informācijas vākšana ir sarežģīta un ja to pamato dabas katastrofas apmērs;

⁽¹⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

6. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 7. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2018/846.)

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0218

Budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projekts, kas pievienots priekšlikumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2018. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projektu, kas pievienots priekšlikumam par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu atbalsta sniegšanā Grieķijai, Spānijai, Francijai un Portugālei (08109/2018 – C8-0181/2018 – 2018/2030(BUD))

(2020/C 76/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 41. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2017. gada 30. novembrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽³⁾ (DFS regula),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom* par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projektu, ko Komisija pieņēma 2018. gada 22. februārī (COM(2018)0155),
 - ņemot vērā nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projektu, ko Padome pieņēma 2018. gada 14. maijā un tajā pašā dienā nosūtīja Eiropas Parlamentam (08109/2018 – C8-0181/2018),
 - ņemot vērā Reglamenta 88. un 91. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0176/2018),
- A. tā kā budžeta grozījums Nr. 1/2018 attiecas uz ierosināto Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu, lai sniegtu atbalstu Grieķijai saistībā ar zemesrīci Lesbā, Francijai saistībā ar viesuļvētrām Senmartēnā un Gvadelupā, kā arī Portugālei un Spānijai saistībā ar meža ugunsgrēkiem *Centro* reģionā un Galisijā 2017. gada laikā;
- B. tā kā Komisija tādēļ ierosina grozīt 2018. gada Savienības budžetu, palielinot līdzekļus budžeta 13 06 01. pozīcijā "Palīdzība dalībvalstīm lielas dabas katastrofas gadījumā ar ievērojamu ietekmi uz dzīves apstākļiem, vidi vai ekonomiku" par EUR 97 646 105 gan saistību, gan maksājumu apropriācijās;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 57, 28.2.2018.⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽⁴⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- C. tā kā Eiropas Savienības Solidaritātes fonds ir īpašs instruments, kā definēts DFS regulā, un attiecīgās saistību un maksājumu apropriācijas budžetā ir jāiekļauj papildus DFS maksimālajiem apjomiem,
1. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2018 projektu;
 2. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 1/2018 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0219

Aizsardzība pret importu par dempinga cenām un subsidētu importu no valstīm, kas nav ES dalībvalstis *II**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (05700/1/2018 – C8-0168/2018 – 2013/0103(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2020/C 76/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (05700/1/2018 – C8-0168/2018),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0192),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā provizorisko vienošanos, ko atbildīgā komiteja apstiprināja saskaņā ar Reglamenta 69.f panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 67.a pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A8-0182/2018),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam par akstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 443, 22.12.2017., 934. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

P8_TA(2018)0220

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana (pieteikums EGF/2018/000 TA 2018 – tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas)

Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. maija rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (pieteikums EGF/2018/000 TA 2018 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2018)0165 – C8-0131/2018 – 2018/2048(BUD))

(2020/C 76/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2018)0165 – C8-0131/2018),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (pieteikums EGF/2017/000 TA 2016 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0172/2018),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0116.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā maksimālais EGF pieejamais gada budžets ir EUR 1 50 miljoni (2011. gada cenās) un tā kā EGF regulas 11. panta 1. punktā ir norādīts, ka 0,5 % no šīs summas (t. i., 2018. gadā — EUR 861 515) pēc Komisijas iniciatīvas var darīt pieejamus tehniskajai palīdzībai, lai finansētu sagatavošanos, pārraudzību, datu vākšanu un zināšanu bāzes izveidi, administratīvo un tehnisko atbalstu, informācijas un komunikācijas pasākumus, kā arī revīzijas, kontroles un novērtēšanas pasākumus, kas nepieciešami EGF regulas īstenošanai;
- E. tā kā Eiropas Parlaments atkārtoti ir uzsvēris nepieciešamību uzlabot EGF kā Savienības instrumenta atbalsta sniegšanai atlaistiem darbiniekiem pievienoto vērtību, efektivitāti un līdzekļu saņēmēju nodarbināmību;
- F. tā kā ierosinātā summa — EUR 345 000 — atbilst aptuveni 0,2 % no maksimālā gada budžeta, kas EGF pieejams 2018. gadā,
1. piekrist tam, ka Komisijas ierosinātos pasākumus finansē no tehniskajai palīdzībai paredzētajiem līdzekļiem saskaņā ar EGF regulas 11. panta 1. un 4. punktu un 12. panta 2., 3. un 4. punktu;
2. atzīst uzraudzības un datu vākšanas nozīmību; atgādina, ka ir svarīgi atbilstošā veidā apkopot stabilu statistikas datu kopumu, lai tas būtu viegli pieejams un saprotams; atzinīgi vērtē 2019. gada divgadu ziņojumu plānoto publicēšanu un aicina minētos ziņojumus publiski un plaši izplatīt visā Savienībā;
3. atgādina, ka ir svarīgi, lai būtu īpaša EGF veltīta tīmekļa vietne, kam vajadzētu būt pieejamai visiem Savienības iedzīvotājiem, un prasa palielināt pamanāmību; uzsver daudzvalodības nozīmību saziņā ar plašāku sabiedrību; atzinīgi vērtē Komisijas iecerī EGF tīmekļa vietnes jaunus elementus tulkot visās Savienības oficiālajās valodās; aicina nodrošināt lietotājam draudzīgāku tīmekļa vidi un mudina Komisiju uzlabot publikāciju un audiovizuālo materiālu satura kvalitāti, kā paredzēts EGF regulas 11. panta 4. punktā; ierosina Komisijai uzlabot savu saziņu, izmantojot sociālos plašsaziņas līdzekļus un alternatīvas platformas;
4. atzinīgi vērtē to, ka tiek turpināts darbs, lai standartizētu EGF pieteikumu iesniegšanas un pārvaldības procedūras, izmantojot elektronisku datu apmaiņas sistēmu (SFC 2014), kas ļauj vienkāršot un paātrināt pieteikumu izskatīšanu un labāk sniegt ziņojumus; prasa uzlabot informācijas apmaiņu par procesiem starp Komisiju un dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm; norāda, ka Komisija ir atvieglējusi EGF finanšu operācijas, izveidojot saskarni starp SFC un Komisijas grāmatvedības un finanšu informācijas sistēmu ABAC; pieņem zināšanai, ka ir nepieciešami vienīgi sīkāki precizējumi un pielāgojumi iespējamām izmaiņām, kas *de facto* ierobežo EGF ieguldījumu šāda veida izdevumos;
5. pieņem zināšanai to, ka Komisija plāno ieguldīt EUR 105 000 no tehniskajai palīdzībai pieejamā budžeta, lai rīkotu trīs EGF kontaktpersonu ekspertu grupas sanāksmes; atzīst, ka ir vērts rīkot papildu Kontaktpersonu ekspertu grupas sanāksmi, gatavojoties nākamajai daudzgadu finanšu shēmai; pieņem zināšanai arī Komisijas nodomu ieguldīt EUR 120 000, lai veicinātu sadarbības tīklu veidošanu ar semināru palīdzību, kuros piedalītos dalībvalstis, EGF īstenošanas struktūras un sociālie partneri; atkārtoti aicina Komisiju pieņemamos termiņos uzaicināt Parlamentu uz ekspertu grupas sanāksmēm un semināriem saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Pamatnolīgumā par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽³⁾;

(³) OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

6. atzinīgi vērtē Komisijas gatavību aicināt tās EGF darba grupas locekļus piedalīties EGF sadarbības tīklu veidošanas seminārā, kad vien iespējams; aicina Komisiju arī turpmāk uzaicināt Parlamentu uz šīm sanāksmēm un semināriem saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Pamatnolīgumā par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām; atzinīgi vērtē, ka arī sociālie partneri tiek aicināti piedalīties;
 7. atgādina, ka paraugprakses izplatīšanas nolūkā ir svarīgi veidot sadarbības tīklus un īstenot informācijas apmaiņu par EGF; tādēļ atbalsta divus sadarbības tīklu veidošanas seminārus par EGF īstenošanu papildus ekspertu grupas sanāksmēm; sagaida, ka šī informācijas apmaiņa veicinās arī labāku un detalizētāku ziņošanu par pieteikumu veiksmīga iznākuma rādītājiem dalībvalstīs, jo īpaši par darbu atguvušo atbalsta saņēmēju īpatsvaru;
 8. uzsver, ka ir nepieciešams vēl vairāk pastiprināt saikni starp visām ar EGF atbalsta pieteikumiem saistītajām personām, tostarp jo īpaši sociālajiem partneriem un ieinteresētajām personām reģionālā un vietējā līmenī, lai radītu iespējami lielāku sinerģiju; uzsver, ka būtu jāpastiprina valsts kontaktpersonas un reģionālo vai vietējo īstenošanas partneru savstarpējā sadarbība, kā arī visām attiecīgajām pusēm vajadzētu būt skaidrībā un vienoties par komunikāciju, atbalsta pasākumiem un informācijas plūsmām (iekšējā struktūra, uzdevumi un pienākumi);
 9. uzsver, ka ir svarīgi palielināt vispārējo informētību par EGF un tā atpazīstamību; atgādina pieteikumu iesniedzējām dalībvalstīm par to uzdevumu paziņot paredzētajiem atbalsta saņēmējiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, sociālajiem partneriem, plašsaziņas līdzekļiem un plašai sabiedrībai par darbībām, ko finansē no EGF, kā izklāstīts EGF regulas 12. pantā;
 10. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 11. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2018. gada 30. maija

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (EGF/2018/000 TA 2018 – tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2018/845.)

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0234

Eiropas Prokuratūras atlases komitejas locekļa iecelšana

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maija lēmums par *Antonio Mura* iecelšanu atlases komitejā, kura izveidota saskaņā ar 14. panta 3. punktu Padomes 2017. gada 12. oktobra Regulā (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (2018/2071(INS))

(2020/C 76/37)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 14. panta 3. punktu Padomes 2017. gada 12. oktobra Regulā (ES) 2017/1939, ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšlikumu (B8-0237/2018),

— ņemot vērā Reglamentu,

A. tā kā *Antonio Mura* atbilst Padomes Regulas (ES) 2017/1939 14. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem,

1. ierosina iecelt *Antonio Mura* atlases komitejā;
2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

P8_TA(2018)0236

Savienības civilās aizsardzības mehānisms *I**

Eiropas Parlamenta 2018. gada 31. maijā pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu Nr. 1313/2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (COM(2017)0772/2) – C8-0409/2017 – 2017/0309(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2020/C 76/38)

Grozījums Nr. 1**Lēmuma priekšlikums****1. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(1) Ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu ("Savienības mehānisms"), kas reglamentēts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1313/2013/ES ⁽¹²⁾ , nostiprina sadarbību starp dalībvalstīm un Savienību un veicina koordināciju civilās aizsardzības jomā, lai uzlabotu Savienības reaģēšanu uz dabas un cilvēku izraisītām katastrofām.	(1) Ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu ("Savienības mehānisms"), kas reglamentēts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1313/2013/ES ⁽¹²⁾ , nostiprina sadarbību starp Savienību , dalībvalstīm un to reģioniem un veicina koordināciju civilās aizsardzības jomā, lai uzlabotu Savienības reaģēšanu uz dabas un cilvēku izraisītām katastrofām.
(¹²) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1313/2013/ES (2013. gada 17. decembris) par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp.).	(¹²) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1313/2013/ES (2013. gada 17. decembris) par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp.).

Grozījums Nr. 2**Lēmuma priekšlikums****3. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(3) Dabas un cilvēku izraisītas katastrofas var notikt jebkurā vietā visā pasaulē, bieži vien bez brīdinājuma. Neatkarīgi no tā, vai katastrofām ir dabiska izcelsme vai tās izraisījuši cilvēki, tās kļūst arvien biežākas, ekstrēmākas un sarežģītākas, ko pastiprina klimata pārmaiņu ietekme, un neapstājas pie valstu robežām. Sekas , ko katastrofas rada cilvēkiem, videi un ekonomikai, var būt milzīgas .	(3) Dabas un cilvēku izraisītas katastrofas var notikt jebkurā vietā visā pasaulē, bieži vien bez brīdinājuma. Neatkarīgi no tā, vai katastrofām ir dabiska izcelsme vai tās izraisījuši cilvēki, tās kļūst arvien biežākas, ekstrēmākas un sarežģītākas, ko pastiprina klimata pārmaiņu ietekme, un neapstājas pie valstu robežām. Sekām , ko katastrofas rada cilvēkiem, videi, sabiedrībai un ekonomikai, var būt neieedomājams apmērs. Diemžēl šīs katastrofas dažreiz tiek izraisītas apzināti, piemēram, teroristu uzbrukumu gadījumā.

(¹) Jautājums tika nodots atpakaļ atbildīgajai komitejai starpiestāžu sarunām saskaņā ar 59. panta 4. punkta ceturto daļu (A8-0180/2018).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 3

Lēmuma priekšlikums

4. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (4) Nesenā pieredze ir parādījusi, ka paļaušanās uz brīvprātīgiem tādas savstarpējās palīdzības piedāvājumiem, kuru koordinē un atvieglo Savienības mehānisms, ne vienmēr nodrošina to, ka ir pieejamas pietiekamas spējas, lai apmierinošā līmenī risinātu katastrofu skarto cilvēku pamatvajadzības, nedz arī nodrošina pienācīgu vides un īpašuma aizsardzību. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atkārtotas **katastrofas vienlaikus skar dalībvalstis** un kolektīvās spējas nav pietiekamas.

Grozījums

- (4) Nesenā pieredze ir parādījusi, ka paļaušanās uz brīvprātīgiem tādas savstarpējās palīdzības piedāvājumiem, kuru koordinē un atvieglo Savienības mehānisms, ne vienmēr nodrošina to, ka ir pieejamas pietiekamas spējas, lai apmierinošā līmenī risinātu katastrofu skarto cilvēku pamatvajadzības, nedz arī nodrošina pienācīgu vides un īpašuma aizsardzību. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad **dalībvalstis vienlaikus cieš no dabas vai cilvēku izraisītām katastrofām, kas ir gan atkārtotas, gan negaidītas**, un kolektīvās spējas nav pietiekamas. **Lai novērstu šos trūkumus un jaunos apdraudējumus, pilnībā elastīgā veidā būtu jāizmanto visi Savienības instrumenti, tostarp sekmējot aktīvu pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos. Tomēr dalībvalstīm būtu jāuzņemas veikt pienācīgas preventīvas darbības attiecībā uz tāda daudzuma valsts spēju saglabāšanu, kas ir pietiekams pienācīgai reakcijai uz katastrofām.**

Grozījums Nr. 4

Lēmuma priekšlikums

4.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (4a) **Meža ugunsgrēku novēršana ir būtiska kontekstā ar pasaules mēroga saistībām samazināt CO₂ emisijas. Tik tiešām, koku un ar kūdru bagātas augsnes degšana meža ugunsgrēkos rada CO₂ emisiju. Konkrētāk, pētījumi ir parādījuši, kā ugunsgrēki rada 20 % no visām CO₂ emisijām pasaulē, proti, vairāk nekā kopējās emisijas no visām transporta sistēmām pasaulē (ceļu transports, kuģi un lidaparāti).**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 5

Lēmuma priekšlikums

5. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Novēršana ir ļoti svarīga aizsardzībai pret katastrofām, un šajā sakarā ir vajadzīga turpmāka rīcība. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāapmainās ar riska novērtējumiem, kā arī ar **savas** katastrofu riska pārvaldības plānošanas kopsavilkumiem, lai nodrošinātu integrētu pieeju katastrofu pārvarēšanai, kas **savstarpēji** savieno darbības riska novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā. Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai prasīt dalībvalstīm iesniegt konkrētus novēršanas un sagatavotības plānus saistībā ar konkrētām katastrofām, jo īpaši, lai maksimāli palielinātu kopējo Savienības atbalstu katastrofu riska pārvaldībai. **Būtu jāsamazina administratīvais slogs un jāpastiprina** novēršanas politikas **pasākumi**, tostarp **nodrošinot vajadzīgās** saiknes ar citiem svarīgiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, jo īpaši ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1303/2013¹³ 2. apsvērumā.

Grozījums

- (5) Novēršana ir ļoti svarīga aizsardzībai pret katastrofām, un šajā sakarā ir vajadzīga turpmāka rīcība. Tādēļ dalībvalstīm būtu regulāri jāapmainās ar riska novērtējumiem **par nacionālā drošuma un drošības riskiem**, kā arī ar katastrofu riska pārvaldības plānošanas kopsavilkumiem, lai nodrošinātu integrētu pieeju **dabas un cilvēka izraisītu** katastrofu pārvarēšanai, kas savieno darbības riska novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas jomā. Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai prasīt dalībvalstīm iesniegt konkrētus novēršanas un sagatavotības plānus saistībā ar konkrētām katastrofām, **tostarp cilvēka izraisītām**, jo īpaši, lai maksimāli palielinātu kopējo Savienības atbalstu katastrofu riska pārvaldībai, **it sevišķi no Eiropas Vides aģentūras (EVA). Ir svarīgi samazināt administratīvo slogu un stiprināt** novēršanas politikas **pasākumus**, tostarp **attīstot** saiknes **un sadarbību** ar citiem svarīgiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, jo īpaši ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1303/2013¹³ 2. apsvērumā.

Grozījums Nr. 6

Lēmuma priekšlikums

5.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5a) **Risks ir negatīvs faktors reģionu attīstībā. Novēršana un riska pārvaldība paredz politikas un institucionālo sistēmu pārveidi un vietējo, valsts un reģionālo spēju stiprināšanu, lai izstrādātu un īstenotu riska pārvaldības pasākumus, koordinējot plašu dalībnieku loku. Ir būtiski sagatavot riska kartes pa reģioniem un/vai dalībvalstīm, uzlabot reaģēšanas spējas un preventīvās darbības, īpašu uzmanību pievēršot klimata radītajiem riskiem. Ir svarīgi riska kartēs ņemt vērā gan risku, ko rada pašreizējais klimata mainīgums, gan klimata pārmaiņu paredzamā virzība.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 7

Lēmuma priekšlikums

5.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5b) Dalībvalstīm, sagatavojot riska novērtējumus un riska pārvaldības plānu, būtu jāņem vērā konkrētie riski attiecībā uz dzīvo dabu un dzīvnieku labturību. Komisijai būtu visā Eiropā jāveicina informācijas izplatīšana par katastrofās cietušajiem dzīvniekiem. Šajā sakarā būtu jāturpina pilnveidot apmācības programmas un kursus.

Grozījums Nr. 8

Lēmuma priekšlikums

5.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5c) 2017. gada meža ugunsgrēku sezona bija īpaši ilga un intensīva daudzās dalībvalstīs, un tajā tikai vienā dalībvalstī bojā gāja vairāk nekā 100 cilvēku. Pieejamo līdzekļu trūkums, kas bija uzsvērts spēju trūkuma ziņojumā^(1a), un Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ("EERC") jeb "brīvprātīgā rezerve") nespēja savlaicīgi reaģēt uz visiem 17 lūgumiem palīdzēt meža ugunsgrēku dzēšanā parādīja, ka dalībvalstu ieguldījums pēc brīvprātīguma principa ir nepietiekams liela mēroga ārkārtas situācijās, kas skar vairākas dalībvalstis vienlaikus.

- ^(1a) Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par panākto progresu un atlikušajām nepilnībām attiecībā uz Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām, 17.2.2017.

Grozījums Nr. 9

Lēmuma priekšlikums

5.d apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5d) Visdabīgākie padziļinātas sadarbības partneri ir viena otrai kaimiņos esošās dalībvalstis, kurām ir līdzīga pieredze un struktūras un kuras visdrīzāk ietekmēs vienas un tās pašas katastrofas un riski.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 68

Lēmuma priekšlikums

5.e apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5e) *Ūdens resursu nodrošinājums ir būtisks klimata noturībai. Dalībvalstīm vajadzētu apzināt pieejamos ūdens resursus, lai atvieglotu pielāgošanos klimata pārmaiņām un palielinātu iedzīvotāju noturību pret klimata apdraudējumiem, piemēram, sausumu, ugunsgrēkiem vai plūdiem. Resursu apzināšanas mērķim vajadzētu būt atbalstīt darbības, kas mazina iedzīvotāju neaizsargātību.*

Grozījums Nr. 10

Lēmuma priekšlikums

6. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (6) Ir jāpastiprina kolektīvā spēja sagatavoties katastrofām un reaģēt uz tām, jo īpaši izmantojot savstarpējo atbalstu Eiropā. Papildus to iespēju stiprināšanai, kuras jau tagad piedāvā Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas ("EERC") jeb "brīvprātīgā rezerve"), kas turpmāk tiks dēvētas par "Eiropas civilās aizsardzības rezervi", Komisijai būtu jāizveido arī rescEU. rescEU sastāvā būtu jāiekļauj ārkārtas reaģēšanas **resursi**, lai reaģētu uz meža ugunsgrēkiem, liela mēroga plūdiem un zemestrīcēm, kā arī lauka hospitālis un medicīniskās vienības, kas atbilst Pasaules Veselības organizācijas standartiem un ko var ātri izvietot.

- (6) Ir jāpastiprina kolektīvā spēja sagatavoties katastrofām un reaģēt uz tām, jo īpaši izmantojot savstarpējo atbalstu Eiropā. Papildus to iespēju stiprināšanai, kuras jau tagad piedāvā Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas ("EERC") jeb "brīvprātīgā rezerve"), kas turpmāk tiks dēvētas par "Eiropas civilās aizsardzības rezervi", Komisijai būtu jāizveido arī rescEU. RescEU sastāvā būtu jāiekļauj ārkārtas reaģēšanas **spējas**, lai reaģētu uz meža ugunsgrēkiem, liela mēroga plūdiem un zemestrīcēm, **teroristu uzbrukumiem un ķīmiskajiem, bioloģiskajiem, radioloģiskajiem un kodoluzbrukumiem**, kā arī lauka hospitālis un medicīniskās vienības, kas atbilst Pasaules Veselības organizācijas standartiem un ko var ātri izvietot. **Sajā sakarā ir svarīgi stiprināt un ietvert vietējo un reģionālo iestāžu konkrētās spējas, jo tās pirmās reaģē pēc notikušām katastrofām. Šīm iestādēm būtu jāattīsta sadarbības modeļi, kuros kopienas varētu dalīties ar paraugpraksi, dodot tām iespēju palīdzēt veidot noturību pret dabas katastrofām.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 11

Lēmuma priekšlikums

6.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (6a) *Reģionālo un vietējo iestāžu loma katastrofu novēršanā un pārvaldībā ir ārkārtīgi būtiska, un to reaģēšanas spējas ir pienācīgi jāiesaista visās koordinēšanas un izvietošanas darbībās, ko veic saskaņā ar šo lēmumu un dalībvalstu institucionālo un tiesisko regulējumu, nolūkā iespējami samazināt pārklāšanos un sekmēt sadarbību. Šīm iestādēm var būt būtiska preventīva loma, un tās kopā ar savām brīvprātīgo spējām pirmās reaģē tūlīt pēc katastrofas. Tādēļ ir vajadzīga pastāvīga sadarbība vietējā, reģionālā un pārrobežu līmenī, kuras mērķis ir izveidot kopējas brīdināšanas sistēmas ātrai intervencei pirms rescEU izmantošanas, kā arī regulāras sabiedrības informēšanas kampaņas par pirmajiem reaģēšanas pasākumiem.*

Grozījums Nr. 12

Lēmuma priekšlikums

7. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7) Savienībai būtu jādod iespēja atbalstīt dalībvalstis gadījumos, kad nav pietiekamu spēju efektīvai reaģēšanai uz katastrofām, palīdzot finansēt lizinga vai nomas līgumus, lai nodrošinātu ātru piekļuvi šādām spējām, vai finansējot šo spēju iegādi. Tas būtiski palielinātu Savienības mehānisma efektivitāti, nodrošinot to, ka spējas ir pieejamas gadījumos, kad efektīva reaģēšana uz katastrofām citādi nebūtu nodrošināta, jo īpaši tādu katastrofu gadījumā, kurām ir plaša mēroga ietekme un kuras skar būtisku skaitu dalībvalstu. Savienības veiktai spēju iegādei būtu jāpanāk apjomradīti ietaupījumi un labāka koordinācija reaģēšanā uz katastrofām.

- (7) Savienībai būtu jādod iespēja atbalstīt dalībvalstis gadījumos, kad nav pietiekamu **materiālo un tehnisko** spēju efektīvai reaģēšanai uz katastrofām, **tostarp pārrobežu norišu gadījumā**, palīdzot finansēt lizinga vai nomas līgumus, lai nodrošinātu ātru piekļuvi šādām spējām, vai finansējot šo spēju iegādi. Tas būtiski palielinātu Savienības mehānisma efektivitāti **un gatavību**, nodrošinot to, ka **materiālās un tehniskās spējas, tostarp spējas glābt gados vecākus cilvēkus un personas ar invaliditāti, ir ātri** pieejamas gadījumos, kad efektīva reaģēšana uz katastrofām citādi nebūtu nodrošināta, jo īpaši tādu katastrofu gadījumā, kurām ir plaša mēroga ietekme un kuras skar būtisku skaitu dalībvalstu, **piemēram, pārrobežu epidēmiju gadījumā. Iepriekš noteiktajam piemērotajam aprīkojumam un** Savienības veiktai spēju iegādei būtu jāpanāk apjomradīti ietaupījumi un labāka koordinācija reaģēšanā uz katastrofām. **Būtu jānodrošina optimāls un pārredzams finanšu resursu izlietojums.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 13

Lēmuma priekšlikums

7.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (7a) *Daudzas dalībvalstis pēkšņu katastrofu gadījumā saskaras ar problēmu, ka nav pietiekama materiālā un tehniskā aprīkojuma. Tāpēc ar Savienības mehānismu būtu iespējams vajadzības gadījumā paplašināt materiālo un tehnisko bāzi, it īpaši invalīdu, vecāka gadagājuma cilvēku un slimu cilvēku glābšanai.*

Grozījums Nr. 14

Lēmuma priekšlikums

9. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (9) *Lai palielinātu apmācības un treniņu lietderību un efektivitāti un uzlabotu sadarbību starp dalībvalstu civilās aizsardzības iestādēm un dienestiem, ir jāizveido Savienības Civilās aizsardzības zinātniskais tīkls, kura pamatā ir esošās struktūras.*

- (9) *Apmācība, pētniecība un inovācija ir civilās aizsardzības jomā īstenotās sadarbības būtiski aspekti. Būtu jāstiprina apmācības un treniņu lietderība un efektivitāte, jāveicina inovācija un jāveido ciešāks dialogs, un sadarbība starp dalībvalstu civilās aizsardzības iestādēm un dienestiem, izmantojot esošās struktūras un iesaistot izcilības centrus, universitātes, pētniekus un citas specializētās zināšanas, kas pieejamas dalībvalstīs, kā arī savstarpēji apmainoties ar informāciju.*

Grozījums Nr. 15

Lēmuma priekšlikums

9.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (9a) *Lai gan civilās aizsardzības stiprināšana, ņemot vērā gan meteoroloģisko apstākļu izraisītu, gan ar iekšējo drošību saistītu katastrofu tendences, ir viena no svarīgākajām prioritātēm visā Savienībā, ir būtiski papildināt Savienības instrumentus ar spēcīgāku teritoriālo un kopienu vadītu dimensiju, jo vietējo kopienu rīcība ir visātrākais un efektīvākais veids, kā mazināt katastrofu radītos zaudējumus.*

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 16

Lēmuma priekšlikums

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (10) Lai nodrošinātu rescEU spēju darbību, būtu jāparedz papildu finanšu apropriācijas ar mērķi finansēt darbības Savienības mehānisma ietvaros.

Grozījums

- (10) Lai nodrošinātu rescEU spēju darbību, būtu jāparedz papildu finanšu apropriācija ar mērķi finansēt darbības Savienības mehānisma ietvaros, **nevis jāizmanto finansējums, kas piešķirts citām svarīgām Savienības politikas jomām.**

Grozījums Nr. 17

Lēmuma priekšlikums

10.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (10a) **Pārskatītajam Savienības mehānismam būtu jānodrošina atsevišķs finansējums un budžeta piešķirumi. Ņemot vērā vajadzību izvairīties no negatīvas ietekmes uz pašreizējo daudzgadu programmu finansējumu, finansējuma palielinājums mērķtiecīgai Savienības mehānisma pārskatīšanai 2018., 2019. un 2020. gadā būtu jārod tikai no līdzekļiem, kas pieejami saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ^(1a), īpaši izmantojot elastības instrumentu.**

- ^(1a) **Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).**

Grozījums Nr. 18

Lēmuma priekšlikums

11. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (11) Ir nepieciešams vienkāršot Savienības mehānisma procedūras nolūkā nodrošināt to, ka dalībvalstis var piekļūt vajadzīgajai palīdzībai un spējam, lai pēc iespējas ātrāk reaģētu uz dabas vai cilvēku izraisītām katastrofām.

Grozījums

- (11) Ir nepieciešams vienkāršot **un racionalizēt** Savienības mehānisma procedūras **un sekmēt to elastību** nolūkā nodrošināt to, ka dalībvalstis var **ātri** piekļūt vajadzīgajai palīdzībai un spējam, lai pēc iespējas ātrāk **un efektīvāk** reaģētu uz dabas vai cilvēku izraisītām katastrofām.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 19

Lēmuma priekšlikums

12. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) Lai maksimāli izmantotu esošos finansējuma instrumentus un atbalstītu dalībvalstis palīdzības sniegšanā, **jo īpaši** reaģējot uz katastrofām ārpus Savienības, gadījumos, kad finansējumu piešķir saskaņā ar Lēmuma Nr. 1313/2013/ES 21., 22. un 23. pantu, būtu jāparedz atkāpe no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁴⁾ 129. panta 1. punkta.

- ⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

Grozījums

- (12) Lai maksimāli izmantotu esošos finansējuma instrumentus un atbalstītu dalībvalstis palīdzības sniegšanā, **tostarp** reaģējot uz katastrofām ārpus Savienības, gadījumos, kad finansējumu piešķir saskaņā ar Lēmuma Nr. 1313/2013/ES 21., 22. un 23. pantu, būtu jāparedz atkāpe no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁴⁾ 129. panta 1. punkta. **Neraugoties uz šo atkāpi, civilās aizsardzības darbību un jo īpaši humānās palīdzības finansējumam vajadzētu palikt skaidri nošķirtam jebkādā turpmākā Savienības finansēšanas sistēmā un pilnībā atbilst minētās sistēmas atšķirīgajiem mērķiem un juridiskajām prasībām.**

- ⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

Grozījums Nr. 20

Lēmuma priekšlikums

13. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (13) Ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstis veic visas vajadzīgās darbības, lai efektīvi novērstu dabas un cilvēku izraisītas katastrofas un mazinātu to sekas. Ar noteikumiem būtu jāpastiprina saikne starp Savienības mehānisma ietvaros veiktajām novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas darbībām. Būtu arī jānodrošina saskaņotība ar citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem par katastrofu novēršanu un katastrofu riska pārvaldību, tostarp par pārrobežu mērogā veiktām novēršanas darbībām un reaģēšanu uz tādiem apdraudējumiem kā nopietni pārrobežu veselības apdraudējumi ⁽¹⁵⁾. **Līdzīgā kārtā būtu jānodrošina saskaņotība** ar starptautiskajām saistībām, piemēram, Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam, Parīzes nolīgumu un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam.

- ⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1082/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK (OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.).

Grozījums

- (13) Ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstis veic visas vajadzīgās darbības, lai efektīvi novērstu dabas un cilvēku izraisītas katastrofas un mazinātu to sekas. Ar noteikumiem būtu jāpastiprina saikne starp Savienības mehānisma ietvaros veiktajām novēršanas, sagatavotības un reaģēšanas darbībām. Būtu arī jānodrošina saskaņotība ar citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem par katastrofu novēršanu un katastrofu riska pārvaldību, tostarp par pārrobežu mērogā veiktām novēršanas darbībām un reaģēšanu uz tādiem apdraudējumiem kā nopietni pārrobežu veselības apdraudējumi ⁽¹⁵⁾. **Kohēzijas politikas teritoriālās sadarbības programmas paredz veikt īpašas darbības, lai ņemtu vērā noturību pret katastrofām, riska novēršanu un pārvaldību un turpmākus centienus virzībā uz spēcīgāku integrāciju un lielāku sinerģiju. Turklāt visām darbībām vajadzētu būt saskaņotām** ar starptautiskajām saistībām, piemēram, Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai 2015.–2030. gadam, Parīzes nolīgumu un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, **un tām būtu aktīvi jāsekmē minēto saistību pildīšana.**

- ⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1082/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK (OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 21

Lēmuma priekšlikums

13.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(13a) *Ir svarīgi uzturēt moduļus, kuri iepriekš reģistrēti Kopīgajā ārkārtējo situāciju sakaru un informācijas sistēmā (CECIS), lai reaģētu uz palīdzības pieprasījumiem un parastajā režīmā piedalītos apmācību sistēmā.*

Grozījums Nr. 22

Lēmuma priekšlikums

13.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(13b) *Ir vienlīdz svarīgi savienot Savienības mehānismu, kas attiecas uz laikposmu tūlīt pēc katastrofas, ar citiem Savienības instrumentiem, kuri vērsti uz zaudējumu atlīdzināšanu, piemēram, Solidaritātes fondu.*

Grozījums Nr. 23

Lēmuma priekšlikums

13.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(13c) *Ir būtiski grozīt Solidaritātes fonda darbību, ieviešot pienākumu novērst kaitējumu videi un par rādītāju fonda apstiprinājuma saņemšanai izmantot IKP uz vienu iedzīvotāju attiecīgajā reģionā vai dalībvalstī, nevis kopējo IKP, lai novērstu to, ka lieli, blīvi apdzīvoti reģioni ar ne tik augstu labklājības līmeni nav tiesīgi izmantot fonda līdzekļus. Ir ļoti svarīgi izvērtēt vides katastrofas apmēru no ekonomiskā viedokļa, jo īpaši teritorijās ar lielu dabas vērtību, piemēram, aizsargājamās teritorijās vai Natura 2000 tīklā, ar mērķi novērst kaitējumu.*

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 24**Lēmuma priekšlikums****13.d apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(13d) Ir jārikojas Savienības mērogā, lai pievērstos arī tehniskās apmācības palīdzības sniegšanai ar mērķi uzlabot kopienu pašpalīdzības spējas, ļaujot tām labāk sagatavoties pirmo reaģēšanas pasākumu veikšanai un katastrofas seku ierobežošanai. Mērķtiecīgi apmācības un izglītošanas pasākumi sabiedriskās drošības jomā strādājošajiem, piemēram, kopienu līderiem, sociālajiem un veselības aprūpes darbiniekiem, glābšanas un ugunsdzēsšanas dienestiem, kā arī vietējām brīvprātīgo intervences grupām, kuru rīcībā vajadzētu būt ātri pieejamam attiecīgam aprīkojumam, var palīdzēt ierobežot un mazināt bojā gājušo skaitu krīzes laikā un pēc tās.

Grozījums Nr. 25**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 1. punkts – a apakšpunkts**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

3. pants – 1. punkts – e apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

e) vairāk izmantot zinātnes atziņas katastrofu jomā un veicināt to pieejamību.

e) vairāk izmantot zinātnes atziņas katastrofu jomā un veicināt to pieejamību, **tostarp tālākajos reģionos un aizjūras zemēs un teritorijās (AZT).**

Grozījums Nr. 26**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 1. punkts – aa apakšpunkts (jauns)**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

3. pants – 1. punkts – ea apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

aa) panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“ea) mazināt tiešās sekas, ko katastrofas var izraisīt cilvēku dzīvībai un kultūras un dabas mantojumam;”

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 27

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 1. punkts – ab apakšpunkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

3. pants – 1. punkts – eb apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

a b) panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“e b) pastiprināt sadarbības un koordinācijas pasākumus pārrobežu līmenī.”

Grozījums Nr. 28

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 3. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

5. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

a) veic darbības, lai uzlabotu zināšanu bāzi par katastrofu riskiem un sekmētu zināšanu, zinātnisko pētījumu rezultātu, paraugprakses un informācijas apmaiņu, tostarp dalībvalstu starpā, kurām ir kopīgi riski.

a) veic darbības, lai uzlabotu zināšanu bāzi par katastrofu riskiem un **labāk** sekmētu **un veicinātu sadarbību un** zināšanu, zinātnisko pētījumu rezultātu **un inovācijas**, paraugprakses un informācijas apmaiņu, tostarp dalībvalstu starpā, kurām ir kopīgi riski.

Grozījums Nr. 29

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 3.a punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

5. pants – 1. punkts – aa apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3a) lēmuma 5. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“aa) koordinē informācijas un norādījumu par brīdināšanas sistēmām saskaņošanu, tostarp pārrobežu līmenī;”

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 30

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 3.b punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

5. pants – 1. punkts – f apakšpunkts

Spēkā esošais teksts

- f) apkopo un izplata dalībvalstu sniegto informāciju, organizē pieredzes apmaiņu par riska pārvaldības spēju izvērtējumu; organizē pieredzes apmaiņu par riska pārvaldības spēju izvērtējumu; kopā ar dalībvalstīm līdz **2014.** gada 22. **decembrī** izstrādā pamatnostādnes attiecībā uz minēto izvērtējumu saturu, metodoloģiju un struktūru; un atvieglo paraugprakses apmaiņu saistībā ar novēršanas un sagatavotības plānošanu, tostarp ar brīvprātīgas salīdzinošās izvērtēšanas starpniecību;

Grozījums

- 3b) **lēmuma 5. panta 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:**

- “f) apkopo un izplata dalībvalstu sniegto informāciju, organizē pieredzes apmaiņu par riska pārvaldības spēju izvērtējumu; organizē pieredzes apmaiņu par riska pārvaldības spēju izvērtējumu; kopā ar dalībvalstīm līdz **2019.** gada 22. **decembrim** izstrādā **jaunas** pamatnostādnes attiecībā uz minēto izvērtējumu saturu, metodoloģiju un struktūru; un atvieglo paraugprakses apmaiņu saistībā ar novēršanas un sagatavotības plānošanu, tostarp ar brīvprātīgas salīdzinošās izvērtēšanas starpniecību;”

Grozījums Nr. 31

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 4. punkts – a apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

6. pants – 1. daļa – a punkts

Komisijas ierosinātais teksts

- a) **līdz 2018. gada 22. decembrim** un **turpmāk ik pēc trim gadiem** izstrādā riska novērtējumus valsts vai attiecīgā vietējā līmenī un dara Komisijai **tos pieejamus**;

Grozījums

- a) **apspriežas ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām iestādēm un saskaņā ar Sendai ietvarprogrammu katastrofu riska mazināšanai** izstrādā riska novērtējumus valsts vai attiecīgā vietējā līmenī, un dara **tos pieejamus** Komisijai **līdz 2018. gada 22. decembrim un pēc tam reizi trijos gados, pamatojoties uz paraugu, kas ir saskaņots ar Komisiju, un šajā sakarā izmanto jau esošās valsts informācijas sistēmas**;

Grozījums Nr. 32

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 4. punkts – aa apakšpunkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

6. pants – 1. daļa – d punkts

Spēkā esošais teksts

- d) brīvprātīgi piedalās salīdzinošā izvērtēšanā attiecībā uz riska pārvaldības spēju novērtējumu.

Grozījums

- aa) **daļas d) punktu aizstāj ar šādu:**

- “d) brīvprātīgi piedalās salīdzinošā izvērtēšanā attiecībā uz riska pārvaldības spēju novērtējumu, **lai noteiktu darbības, kas mazinātu atšķirības.**”

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 33

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 4. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

6. pants – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Līdz 2019. gada 31. janvārim un turpmāk ik pēc trim gadiem Komisijai iesniedz riska pārvaldības plānošanas būtisko elementu kopsavilkumu, tostarp informāciju par izvēlētajiem novēršanas un sagatavotības pasākumiem. Turklāt Komisija var prasīt dalībvalstīm iesniegt konkrētus novēršanas un sagatavotības plānus, kas aptver gan īstermiņa, gan ilgtermiņa centienus. **Jebkāda ex ante priekšnoteikumu mehānisma ietvaros, kas nākotnē tiktu paredzēts saskaņā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, Savienība pienācīgi ņem vērā panākumus, kurus dalībvalstis guvušas katastrofu novēršanas un sagatavotības jomā.**

Grozījums

Līdz 2019. gada 31. janvārim un turpmāk ik pēc trim gadiem Komisijai iesniedz riska pārvaldības plānošanas būtisko elementu kopsavilkumu, tostarp informāciju par izvēlētajiem novēršanas un sagatavotības pasākumiem, **izmantojot paraugu, ko nosaka ar īstenošanas aktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 33. panta 2. punktā.** Turklāt Komisija var prasīt dalībvalstīm iesniegt konkrētus novēršanas un sagatavotības plānus, kas aptver gan īstermiņa, gan ilgtermiņa centienus. **Šajā sakarā šie centieni var ietvert dalībvalstu apņemšanos veicināt investīcijas, pamatojoties uz riska novērtējumiem, un uzlabot atjaunošanu pēc katastrofām. Papildu administratīvo slogu valsts un zemākā līmenī saglabā pēc iespējas mazāku.**

Grozījums Nr. 34

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 4. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

6. pants – 3. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija var arī izveidot īpašus apspriešanās mehānismus, lai uzlabotu pienācīgu novēršanas un sagatavotības plānošanu un koordināciju starp dalībvalstīm, kuras var skart līdzīga veida katastrofas.

Grozījums

Komisija **sadarbībā ar dalībvalstīm** var arī izveidot īpašus apspriešanās mehānismus, lai uzlabotu pienācīgu novēršanas un sagatavotības plānošanu un koordināciju starp dalībvalstīm, kuras var skart līdzīga veida katastrofas. **Komisija un dalībvalstis, kad vien iespējams, veicina arī saskaņotību starp katastrofu riska pārvaldību un pielāgošanās klimata pārmaiņām stratēģijām.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 36**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 4.a punkts (jauns)**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

8. pants – 1. daļa – k apakšpunkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

k) cieši konsultējoties ar dalībvalstīm, veic papildu nepieciešamās atbalsta darbības un papildinošas sagatavošanas darbības, lai sasniegtu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķi.

4a) lēmuma 8. panta 1. punkta k) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“k) cieši konsultējoties ar dalībvalstīm, veic papildu nepieciešamās atbalsta darbības un papildinošas sagatavošanas darbības, **tostarp sadarbībā ar citiem Savienības instrumentiem**, lai sasniegtu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķi.”

Grozījums Nr. 37**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 4.b punkts (jauns)**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

9. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4b) lēmuma 9. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a **Dalībvalstis saskaņā ar savu institucionālo un tiesisko regulējumu stiprina kompetento reģionālo un vietējo iestāžu attiecīgās administratīvās spējas.**”

Grozījums Nr. 38**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 5. punkts**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

10. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai uzlabotu reaģēšanas operāciju plānošanu katastrofu gadījumos saskaņā ar Savienības mehānismu, tostarp izstrādājot tādas scenārijus reaģēšanai uz katastrofām, kuru pamatā ir 6. panta a) punktā minētie riska novērtējumi un 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais pārskats par riskiem, apzinot līdzekļus un izstrādājot plānus reaģēšanas spēju izvietošanai.

1. Komisija un dalībvalstis sadarbojas, lai uzlabotu reaģēšanas operāciju plānošanu **gan dabas, gan cilvēka izraisītu** katastrofu gadījumos saskaņā ar Savienības mehānismu, tostarp izstrādājot tādas scenārijus reaģēšanai uz katastrofām, kuru pamatā ir 6. panta a) punktā minētie riska novērtējumi un 5. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais pārskats par riskiem, apzinot līdzekļus, **tostarp zemesdarbu mašīnas, mobilo elektroenerģijas ģeneratorus un mobilo ugunsdzēsēšanas aprīkojumu**, un izstrādājot plānus reaģēšanas spēju izvietošanai.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 39

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 6. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

11. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Izveido Eiropas civilās aizsardzības rezervi. Tā ir veidota kā rezervju saraksts, kurā jau iepriekš ir iekļautas dalībvalstu reaģēšanas spējas, un ietver moduļus, citas reaģēšanas spējas un ekspertus.

Grozījums

1. Izveido Eiropas civilās aizsardzības rezervi. Tā ir veidota kā rezervju saraksts, kurā jau iepriekš **brīvprātīgi** ir iekļautas dalībvalstu reaģēšanas spējas, un ietver moduļus, citas reaģēšanas spējas un ekspertus.

Grozījums Nr. 40

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 6. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

10. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Tā kā novēršanai savā teritorijā jābūt dalībvalstu galvenajai prioritātei drošuma un drošības risku samazināšanā, Eiropas civilās aizsardzības rezerve ir tikai papildinājums esošajām valstu spējām.

Grozījums Nr. 41

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 6. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

11. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Pamatojoties uz **apzinātajiem** riskiem, Komisija nosaka Eiropas civilās aizsardzības rezervei nepieciešamo galveno reaģēšanas spēju veidus un skaitu („spēju mērķi”). Komisija uzrauga spēju mērķu īstenošanas progresu un atlikušās nepilnības un mudina dalībvalstis novērst šādas nepilnības. Komisija var atbalstīt dalībvalstis saskaņā ar 20. pantu, 21. panta 1. punkta i) apakšpunktu un 21. panta 2. punktu.

Grozījums

2. Pamatojoties uz **apzinātajām reālajām vajadzībām un** riskiem, Komisija **sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm** nosaka Eiropas civilās aizsardzības rezervei nepieciešamo galveno reaģēšanas spēju veidus un skaitu („spēju mērķi”). Komisija uzrauga spēju mērķu īstenošanas progresu un atlikušās nepilnības un mudina dalībvalstis novērst šādas nepilnības. Komisija var atbalstīt dalībvalstis saskaņā ar 20. pantu, 21. panta 1. punkta i) apakšpunktu un 21. panta 2. punktu.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 42

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 6. punkts – c apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

11. pants – 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

7. Reaģēšanas spējas, ko dalībvalstis dara pieejamas Eiropas civilās aizsardzības rezervei, ir pieejamas Savienības mehānisma ietvaros veicamajām ārkārtas reaģēšanas operācijām pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums, ja vien **dalībvalstis nesaskaras ar** ārkārtas **situāciju**, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi.

Grozījums

7. Reaģēšanas spējas, ko dalībvalstis dara pieejamas Eiropas civilās aizsardzības rezervei, ir pieejamas Savienības mehānisma ietvaros veicamajām ārkārtas reaģēšanas operācijām pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums, ja vien **valstīs nav izveidojusies tāda steidzamības vai ārkārtas situācija vai force majeure**, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. **Galīgo lēmumu par to izvietojumu pieņem dalībvalsts, kura ir reģistrējusi attiecīgās reaģēšanas spējas.**

Grozījums Nr. 43

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 6. punkts – c apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

11. pants – 8. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šādu reaģēšanas spēju izvietojuma gadījumā tās paliek to dalībvalstu pakļautībā un kontrolē, kuras dara pieejamas šīs spējas, un var tikt atsauktas, ja **dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi, liedzot tām saglabāt minēto reaģēšanas spēju pieejamību**. Šādos gadījumos apspriežas ar Komisiju.

Grozījums

Šādu reaģēšanas spēju izvietojuma gadījumā tās paliek to dalībvalstu pakļautībā un kontrolē, kuras dara pieejamas šīs spējas, un var tikt atsauktas, ja **attiecīgajās dalībvalstīs pašās ir steidzamības vai ārkārtas situācija vai force majeure**, kas tām **liedz nodrošināt šādas reaģēšanas spējas**. Šādos gadījumos apspriežas ar Komisiju.

Grozījums Nr. 44

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 7. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Izveido rescEU, lai sniegtu palīdzību gadījumos, kad esošās spējas neļauj efektīvi reaģēt uz katastrofām.”

Grozījums

1. Izveido rescEU, lai sniegtu palīdzību **ārkārtas** gadījumos, kad esošās **valsts spējas nav pieejamas un** neļauj efektīvi reaģēt uz katastrofām. **RescEU spējas neizmanto dalībvalstu spēju aizstāšanai un attiecīgo pienākumu pildīšanai.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 45

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 7. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. rescEU veido **šādas spējas**:
- a) meža ugunsgrēku dzēšana no gaisa;
 - b) lieljaudas sūkņošana;
 - c) meklēšana un glābšana pilsētvidē;
 - d) lauka hospitālis un neatliekamās medicīniskās palīdzības vienības.

Grozījums

2. RescEU veido **spējas papildus tām, kas jau pastāv dalībvalstīs, lai papildinātu un stiprinātu tās, un cenšas novērst pašreizējos un nākotnes riskus. Spēju apmēru nosaka, pamatojoties uz konstatētajām nepilnībām reaģēšanas spējās, kas saistītas ar ārkārtas situācijām veselības jomā, rūpniecības, vides, seismiskām vai vulkānu radītām katastrofām, ar plūdiem, ugunsgrēkiem, tostarp meža ugunsgrēkiem, kā arī teroristu uzbrukumiem un ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko un kodolieroču uzbrukuma draudiem.**

Pamatojoties uz apzinātajiem trūkumiem, rescEU iekļauj vismaz šādas spējas:

- a) meža ugunsgrēku dzēšana no gaisa;
- b) lieljaudas sūkņošana;
- c) meklēšana un glābšana pilsētvidē;
- d) lauka hospitālis un neatliekamās medicīniskās palīdzības vienības.

Grozījums Nr. 46

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 7. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2 a. **Šīs spējas ir elastīgas un tās var mainīt, lai reaģētu uz jaunām norisēm un nākotnes problēmām, piemēram, klimata pārmaiņu radītajām sekām.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 47**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 7. punkts**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 4. punkts*Komisijas ierosinātais teksts*

4. Pamatojoties uz apzinātajiem riskiem un ņemot vērā pieeju, kas ietver vairākus apdraudējumus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai noteiktu reaģēšanas spēju veidus, kuri vajadzīgi papildus šā panta 2. punktā apzinātajām spējām, un attiecīgi pārskatīt rescEU sastāvu. Tiek nodrošināta saskanība ar citām Savienības politikas jomām.

Ja katastrofas vai katastrofas draudu gadījumā tas nepieciešams nenovēršami steidzamu iemeslu dēļ, 31. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

Grozījums

4. Pamatojoties uz apzinātajiem riskiem un **spējām un riska pārvaldības plānošanu saskaņā ar 6. pantu** un ņemot vērā pieeju, kas ietver vairākus apdraudējumus, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai noteiktu reaģēšanas spēju veidus, kuri vajadzīgi papildus šā panta 2. punktā apzinātajām spējām, un attiecīgi pārskatīt rescEU sastāvu. Tiek nodrošināta saskanība ar citām Savienības politikas jomām.

Ja katastrofas vai katastrofas draudu gadījumā tas nepieciešams nenovēršami steidzamu iemeslu dēļ, 31. pantā paredzēto procedūru piemēro deleģētiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu.

Grozījums Nr. 48**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 7. punkts**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 5. punkts*Komisijas ierosinātais teksts*

5. Komisija nosaka kvalitātes prasības tām reaģēšanas spējām, kas ir daļa no rescEU. Kvalitātes prasības balstās uz atzītiem starptautiskiem standartiem, ja šādi standarti jau pastāv.

Grozījums

5. Komisija **sadarbībā ar dalībvalstīm** nosaka kvalitātes prasības tām reaģēšanas spējām, kas ir daļa no rescEU. Kvalitātes prasības balstās uz atzītiem starptautiskiem standartiem, ja šādi standarti jau pastāv.

Grozījums Nr. 49**Lēmuma priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 7. punkts**

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 7. punkts*Komisijas ierosinātais teksts*

7. Pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums, rescEU spējas ir pieejamas reaģēšanas operācijām saskaņā ar Savienības mehānismu. Lēmumu par minēto spēju izvietošanu pieņem Komisija, kas **patur vadības un kontroles pilnvaras pār rescEU spējām**.

Grozījums

7. Pēc tam, kad ar ERCC starpniecību saņemts palīdzības pieprasījums, rescEU spējas ir pieejamas reaģēšanas operācijām saskaņā ar Savienības mehānismu. Lēmumu par minēto spēju izvietošanu pieņem Komisija, kas **saglabā rescEU spēju stratēģisko koordinēšanu un ir pilnvarota veikt izvietošanu, savukārt operatīvo vadību un kontroli saglabā atbildīgās amatpersonas saņēmējās dalībvalstīs**.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 50

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 7. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

8. Izvietošanas gadījumā Komisija **un dalībvalsts**, kas prasa palīdzību, **vienojas** par rescEU spēju operatīvās izvietošanas nosacījumiem. Dalībvalsts, kas prasa palīdzību, operāciju laikā atvieglo operatīvo koordināciju starp savām spējām un rescEU ietvaros veiktajām darbībām.

Grozījums

8. Izvietošanas gadījumā Komisija, **izmantojot ERCC, vienojas ar dalībvalsti**, kas prasa palīdzību, par rescEU spēju operatīvās izvietošanas nosacījumiem. Dalībvalsts, kas prasa palīdzību, operāciju laikā atvieglo operatīvo koordināciju starp savām spējām un rescEU ietvaros veiktajām darbībām.

Grozījums Nr. 51

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 7. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12. pants – 10. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

10. Gadījumos, kad Komisija iegādes, līzings vai nomas veidā iepērk tādu aprīkojumu kā, piemēram, meža ugunsgrēku dzēšanas iekārtas, nodrošina sekojošo:

- a) aprīkojuma iegādes gadījumā nolīgumā starp Komisiju un dalībvalsti tiek paredzēta šā aprīkojuma reģistrācija minētajā dalībvalstī.
- b) līzings un nomas gadījumā **tiek paredzēta** aprīkojuma reģistrācija **kādā dalībvalstī**.

Grozījums

10. Gadījumos, kad Komisija iegādes, līzings vai nomas veidā iepērk tādu aprīkojumu kā, piemēram, meža ugunsgrēku dzēšanas iekārtas, nodrošina sekojošo:

- a) aprīkojuma iegādes gadījumā nolīgumā starp Komisiju un dalībvalsti tiek paredzēta šā aprīkojuma reģistrācija minētajā dalībvalstī.
- b) līzings un nomas gadījumā aprīkojuma reģistrācija **dalībvalstī nav obligāta**.
- ba) komerciālo lidmašīnu pārvaldība tiek nodota EASA apstiprinātiem operatoriem.**

Grozījums Nr. 52

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 8. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12.a pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija **reizi divos gados** informē Eiropas Parlamentu un Padomi par operācijām, kas veiktas saskaņā ar 11. un 12. pantu, un par šajā sakarībā panākto progresu.

Grozījums

Komisija **katru gadu** informē Eiropas Parlamentu un Padomi par operācijām, kas veiktas saskaņā ar 11. un 12. pantu, un par šajā sakarībā panākto progresu.

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 53

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 8. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

12.a pants – 1.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Šajā informācijā iekļauj pārskatu par izmaiņām budžetā un izmaksās ar sīki izstrādātu tehnisko un finanšu novērtējumu, precīzu informāciju par izmaksu pieaugumu un izmaiņām vajadzīgo reaģēšanas spēju veidos un par šo spēju kvalitātes prasībām, ja tādas ir, kā arī šāda pieauguma vai izmaiņu iemesliem.

Grozījums Nr. 54

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 9. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

13. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Komisija izveido attiecīgo civilās aizsardzības un katastrofu pārvaldības dalībnieku un iestāžu tīklu, kas kopā ar Komisiju veido Savienības Civilās aizsardzības zināšanu tīklu.

Komisija izveido attiecīgo civilās aizsardzības un katastrofu pārvaldības dalībnieku un iestāžu, **tostarp izcilības centru, universitāšu un pētnieku**, tīklu, kas kopā ar Komisiju veido Savienības Civilās aizsardzības zināšanu tīklu. **Komisija pienācīgi ņem vērā īpašās zināšanas, kas pieejamas dalībvalstīs un organizācijās, kuras darbojas uz vietas.**

Grozījums Nr. 55

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 9. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

13. pants – 1. punkts – 2. daļa – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Tīkls, vajadzības gadījumā cieši sadarbojoties ar attiecīgajiem zināšanu centriem, veic šādus uzdevumus mācību, praktisko nodarbību, gūto atziņu un zināšanu izplatīšanas jomā:

Tīkls, **cenšoties panākt līdzsvarotu dzimumu pārstāvību un** vajadzības gadījumā cieši sadarbojoties ar attiecīgajiem zināšanu centriem, veic šādus uzdevumus mācību, praktisko nodarbību, gūto atziņu un zināšanu izplatīšanas jomā:

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 56

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 9.a punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

13. pants – 1. punkts – 2. daļa – a apakšpunkts

Spēkā esošais teksts

- a) izveido un pārvalda civilās aizsardzības un ārkārtas situāciju pārvarēšanas jomā strādājoša personāla apmācības programmu par katastrofu novēršanu, sagatavotību un reaģēšanu. Programma ietver kopīgas mācības un ekspertu apmaiņas sistēmu, ar kuras starpniecību atsevišķas personas var norīkot uz citām dalībvalstīm.

Apmācības programma ir vērsta uz to, lai stiprinātu koordināciju, savietojamību un papildināmību starp 9. un 11. pantā minētajām spējām un uzlabotu 8. panta d) un f) punktā minēto ekspertu kompetenci;

Grozījums

9a) lēmuma 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “a) izveido un pārvalda civilās aizsardzības un ārkārtas situāciju pārvarēšanas jomā strādājoša personāla apmācības programmu par katastrofu novēršanu, sagatavotību un reaģēšanu. Programma ietver kopīgas mācības un ekspertu apmaiņas sistēmu, ar kuras starpniecību atsevišķas personas var norīkot uz citām dalībvalstīm. **Izveido jaunu Erasmus civilās aizsardzības programmu saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 1288/2013 (*) paredzētajiem noteikumiem un principiem.**

Erasmus civilās aizsardzības programma ir vērsta arī uz to, lai stiprinātu koordināciju, savietojamību un papildināmību starp 9., 11. un 12. pantā minētajām spējām un uzlabotu 8. panta d) un f) punktā minēto ekspertu kompetenci.

Erasmus civilās aizsardzības programma ietver starptautisku dimensiju, kuras mērķis ir atbalstīt Savienības ārējo darbību, tostarp tās attiecīgos attīstības mērķus, izmantojot sadarbību starp dalībvalstīm un starp partnervalstīm.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā “Erasmus+” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.).”

Grozījums Nr. 57

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 9.b punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

13. pants – 1. punkts – 2. daļa – f apakšpunkts

Spēkā esošais teksts

- f) stimulē un veicina attiecīgu jaunu tehnoloģiju ieviešanu un izmantošanu Savienības mehānisma vajadzībām.

Grozījums

9b) lēmuma 13. panta 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “f) stimulē **pētniecību un inovāciju** un veicina attiecīgu jaunu tehnoloģiju ieviešanu un izmantošanu Savienības mehānisma vajadzībām.”

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 58

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 9.c punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

13. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

9c) lēmuma 13. pantā pievieno šādu punktu:

“3 a Komisija paplašina apmācības spējas un zināšanu un pieredzes apmaiņu starp Savienības Civilās aizsardzības zinātniskās tīklu un starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm, lai palīdzētu izpildīt starptautiskās saistības attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu, jo īpaši Sendai ietvarprogrammā paredzētās saistības.”

Grozījums Nr. 59

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 11.a punkts (jauns)

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

16. pants – 2. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

2. Saskaņā ar šo pantu īstenojamās intervences var veikt kā autonomas palīdzības intervences vai kā ieguldījumu kādas starptautiskas organizācijas vadītā intervencē. Savienības koordinācija ir pilnībā integrēta vispārējā koordinācijā, ko nodrošina Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA), un tiek ievērota tā vadošā loma.

11a) lēmuma 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

*“2. Saskaņā ar šo pantu īstenojamās intervences var veikt kā autonomas palīdzības intervences vai kā ieguldījumu kādas starptautiskas organizācijas vadītā intervencē. Savienības koordinācija ir pilnībā integrēta vispārējā koordinācijā, ko nodrošina Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA), un tiek ievērota tā vadošā loma. **Cilvēku izraisītu katastrofu vai sarežģītu ārkārtas situāciju gadījumā Komisija, apspriežoties ar humānās palīdzības sniedzējiem, skaidri nosaka intervences tvērumu un tās saikni ar pusēm, kas iesaistītas plašākos humānās palīdzības pasākumos, nodrošinot saskaņotību ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību un humānās palīdzības principu ievērošanu.**”*

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 60

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 12. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

19. pants – 1. punkts – 2.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Savienības mehānismam vajadzīgās apropriācijas Eiropas Parlaments un Padome pakāpeniski apstiprina saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru, pienācīgi ņemot vērā visus līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (), jo īpaši izmantojot elastības instrumentu, kā noteikts I pielikumā.*

(*) *Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OVL 347, 20.12.2013., 884. lpp.).*

Grozījums Nr. 61

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 13. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

20.a pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Jebkāda palīdzība vai finansējums, ko piešķir saskaņā ar šo lēmumu, sniedz Savienībai pienācīgu atpazīstamību, tostarp nodrošinot Savienības emblēmas pamanāmību saistībā ar 11. un 12. pantā un 21. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām spējām.

Jebkāda palīdzība vai finansējums, ko piešķir saskaņā ar šo lēmumu, sniedz Savienībai pienācīgu atpazīstamību, tostarp nodrošinot Savienības emblēmas pamanāmību saistībā ar 11. un 12. pantā un 21. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajām spējām. *Izstrādā komunikācijas stratēģiju, lai panāktu taustāmus to darbību rezultātus, kas veiktas saskaņā ar iedzīvotājiem redzamu Savienības mehānismu.*

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 62

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 15. punkts – b apakšpunkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

23. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2a Attiecībā uz dalībvalstu spējām, kas nav iepriekš noteiktas Eiropas civilās aizsardzības rezervei, Savienības finansiālā atbalsta summa, kura paredzēta transporta resursiem, nepārsniedz 55 % no kopējām attiecināmajām izmaksām. Lai varētu pretendēt uz šādu finansējumu, dalībvalstis apņemas izveidot reģistru, kurā papildus iepriekš minētajai Eiropas civilās aizsardzības rezervei būtu iekļautas visas to rīcībā esošās spējas kopā ar attiecīgajām pārvaldības struktūrām, kas tām ļauj reaģēt uz veselības, rūpnieciskām, seismiskām vai vulkāniskām katastrofām, plūdiem un meža ugunsgrēkiem, teroristu, ķīmiskajiem, bioloģiskajiem un radioloģiskajiem uzbrukumiem, kā arī kodoluzbrukumiem.

Grozījums Nr. 63

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 16. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

26. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. **Tiek veicināta sinerģija un papildināmība** ar citiem Savienības instrumentiem, piemēram, ar tiem, kas atbalsta kohēzijas, lauku attīstības, pētniecības, veselības, kā arī migrācijas un drošības politiku. Ja reaģē uz humānām krīzēm trešās valstīs, Komisija nodrošina papildināmību un saskaņotību starp darbībām, kas finansētas saskaņā ar šo lēmumu, un darbībām, kuras finansētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96.

2. **Veido sinerģiju, papildināmību un labāku koordināciju** ar citiem Savienības instrumentiem, piemēram, ar tiem, kas atbalsta kohēzijas **politiku, tostarp ar Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, un** lauku attīstības, pētniecības, veselības, kā arī migrācijas un drošības politiku, **neparedzot finansējuma pārdali no minētajām jomām.** Ja reaģē uz humānām krīzēm trešās valstīs, Komisija nodrošina papildināmību un saskaņotību starp darbībām, kas finansētas saskaņā ar šo lēmumu, un darbībām, kuras finansētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/96, **vienlaikus respektējot attiecīgo darbību īpašās un neatkarīgās iezīmes un finansējumu un nodrošinot, ka tās ir saskaņotas ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību.**

Ceturtdiena, 2018. gada 31. maija

Grozījums Nr. 64

Lēmuma priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 18. punkts

Lēmums Nr. 1313/2013/ES

32. pants – 1. punkts – g apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
g) rescEU izveide, pārvaldība un uzturēšana, kā paredzēts 12. pantā, tostarp izvietojuma lēmumu un darbības procedūru kritēriji ;	g) rescEU izveide, pārvaldība un uzturēšana, kā paredzēts 12. pantā, tostarp izvietojuma lēmumu kritēriji , darbības procedūras un nosacījumi rescEU spēju izmantošanai dalībvalsts teritorijā, un ar to saistītie finanšu un citi pasākumi ;

Grozījums Nr. 65

Lēmuma priekšlikums

I pielikums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

I PIELIKUMS

INDIKATĪVI PAPILDU FINANŠU PIEŠĶĪRUMI LAIKPOSMAM NO 2018. LĪDZ 2020. GADAM

		2018	2019	2020	KOPĀ
Kopējās papildu ap- priācības 3. izdevumu kategorijā (*)	CA	19,157	115,2	122,497	256,854
	PA	11	56,56	115,395	182,955
Kopējās papildu ap- priācības 4. izdevumu kategorijā (*)	CA	2	2	2,284	6,284
	PA	0,8	1,8	2,014	4,614
Kopējās papildu ap- priācības 3. un 4. izdevumu kate- gorijā kopā (*)	CA	21,157	117,2	124,781	263,138
	PA	11,8	58,36	117,409	187,569
(miljonos EUR)					

(*) Visas summas nodrošina, izmantojot elastības instrumentu.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV